

ڈاکٹر زاہر حسین لائبریری

DR. ZAKIR HUSAIN LIBRARY

JAMIA MILLIA ISLAMIA

JAMIA NAGAR

NEW DELHI

Please examine the books before
taking it out. You will be responsible
for damages to the book disco-
vered while returning it.

**OVERNIGHT COLLECTION
DUE DATE**

F/Rare

954.75

ALI

____ Acc. No. ____

returned on the next day of issue at
10 a.m. positively failing which the defaulter will be
liable to pay a fine of **Rs. 10** - per day

--	--	--	--

Dr. ZAKIR HUSAIN LIBRARY

64489

مرات احمدی جزء دوم

مشمول وقائع صوبہ احمد آباد گجرات

از سنہ ۱۱۲۷ ھ تا سنہ ۱۱۷۴ ھ ہجری

مصابہ

مورخ شیرین سخن مرزا محمد حسن الملقب
بہ علی محمد خان بہادر

بہ تصحیح و تخریج

ید نواب علی ایم - اے - پروفیسر بروہہ کالج
وفلیو بمبئی یونیورسیتی

[بیپٹسٹ مینشن پریس - کاکتہ]

سنہ ۱۹۲۷ ع

فهرست مطالب مرآت احمدی جزء دوم

صفحه	مضمون
۵	دریماچه از مصحح -
۱	صوبه داری مهاراجه راج سر عمدن راجهانی هندوستان مهاراجه احبب سنگه رمبیدار جودهور و دیوانی معتمد خا. و حیدر قلی خان
۲	رسیدن مهاراجه احبب سنگه بصوبه -
۳	دیدن هدایه بر ایام عبدالاحدی بر سر ماده کاؤ -
۴	تعمیر شدن سید غفیل خان از بنیادت موجوداری دوله و مقصدی گاهی بنی کهنیایت و حسب الطلای حیدر قلی خان برانده شدن و بنای حصار عام بنایه بنادر سور و مقور شدن بنای موجوداری سورته ل جانب حیدر قلی خان دلو و معایت کردن از بن طریق سورته -
۱۰	موج کسی نمودن حیدر قلی خان بر موضع وونجیور معمولگ بوده و گشته شدن کاظم بیگ خان و مقور نمودن معصوم قلی برادر او را نه بنای موجوداری سورته -
۱۲	صوبه داری مصمصام الدوله خان دوران و بنیادت عدد السعید خان و دیوانی حیدر قلی خان -
۱۳	موقوف گستن سه شفته باران و مقور شدن جمعه بازار دستور ایام بیسین -
۱۴	مقور شدن حیدر قلی خان ده بنیادت صوبه -
۱۵	وفور خانه جنگی با معدر خان بابی -
۱۸	• وفور قحط که بجنوبوتره اشتهاار یافته -
۲۱	سلطنت محمد رفیع الدرجات نادر شاه و صوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و بنیادت حیدر قلی خان و دیوانی مهر علی خان و ناهر خان -

صفحه	مضمون
۲۲	نقل حسب الحکم -
۲۳	نقل حسب الحکم در معافی جزیه -
۲۵	سلطنت محمد رفیع الدوله ملقب به شاهجهان بادشاه و صوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و نیابت مهر علی خان و دیوانی ناهر خان نائب روح الله خان -
۲۷	آغاز مساد بیلاجی گانگوار مرهغه در نواحی نذر سورت -
۲۸	سلطنت حضرت فردوس آرامگاه محمد روشن اختر ملقب به محمد شاه بادشاه و صوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و نیابت مهر علی خان و دیوانی ناهر خان نائب روح الله خان -
۲۹	نقل حسب الحکم در سرور آزادی نظام ناهر خان دیوان صوبه -
۳۱	رسیدن افوپ سنگه بهمداری نائب مهاراجه اجیت سنگه و آه دن ناهر خان دیوان -
۳۴	بقدر آمدن کپور چند بهنسالی بکر سیت بهشاره افوپ سنگه نائب صوبه -
۳۵	نقتل آمدن امیر الامرا سید حسن علی خان و گرفتاری قطب الملک و تعز وزارت باعتماد الدوله محمد امین خان بهادر و صدور احکام و ضبطی اموال سید غلام حسدن خان و رستم علی خان در احمدآباد -
۳۸	صوبه داری معز الدوله حیدر فلی خان بهادر ظفر جنگ و دیوانی جعفر قلی خان پشوش و نیابت شجاعت خان و وقوع خانه جنگی با افوپ سنگه بهمداری و ناهر خان و تر آمدن آنها -
۴۲	کشته گشتن همسیره زاده راجه دگهفاتنه داس دیوان معز الدوله -
۴۳	پیوستن معز الدوله بسرح صوبه و تاخت در آمدن موضع دبهالی و کشته شدن الف بیگ خان - بحسب اتفاق و داخل شدن معز الدوله در احمدآباد -

- مضمون صفحه
- ۴۵ گرفتن معز الدوله اسپان اصطبل بادشاهی و ضبط نمودن جاگیرات و عدم اطاعت احکام والا و برافراختن علم خود سری -
- ۴۷ صوبه داری جمله الک نظام الملک و نیابت حامد خان بهادر و دیوانی فدوی خان و مومن خان -
- ۵۲ جنگ موج مومن خان متصدی بندر سورت با پیلاجی گائوار مرهته و شکست یافتن فوج و آمدن کفنه‌اجی بصوب در حد و تعلق بدیفرن متصدی گری بندر سورت برستم علی خان و دیوانی صوبه مومن خان و آمدن علی محمد خان از حضور -
- ۵۴ صوبه داری مبارز الملک سربلند خان بهادر دلاور جنگ و نیابت شجاعت خان و وقوع خانه جنگی با حامد خان و دیوانی مومن خان -
- ۵۸ ملحق گشتن کفنه‌اجی مرهته با حامد خان و فوج جنگ با شجاعت خان و کشته شدن او بتصرف رفتن صوبه بدست حامد خان و قرار یافتن چوتنه مرهته و سوانحاتی که در آن هنگام به ظهور آمد -
- ۶۴ کشته شدن ابراهیم قلی خان -
- ۶۸ آگاهی یافتن رستم علی خان بهادر از کشته شدن برادران و مازم شدن باحمدآباد و بمقابله برآمدن حامد خان و وقوع جنگ میدان و جان فثار شدن رستم علی خان -
- ۷۹ دستوری یافتن مبارز الملک سربلند خان بهادر دلاور جنگ از پیشگاه خلافت و جهانبانی بصوبه گجرات و مرحمت شدن مبلغ یک کروڑ روپیه بنابر مهم اخراج حامد خان و نفیبه دکهنیان و تظلم و تنسیق . . . صوبه -
- ۸۱ زخمی شدن افضل المحققین مولانا نورالدین -
- ۸۲ رسیدن مبارز الملک بسرحد صوبه و تعیین نمودن شیخ اله یار بخششی و غیره

- بطریق منقلا و روانه شدن علی محمد خان و ملاقی گشتن در مقام دانستی راز و معاودت نمودن حامد خان با حمد آباد و بر آمدن بعزم روانگی دکن و برگشتن از عرض طریق با کنتهاجی مرهته و تصرف نمودن سردار محمد خان غورنی بلده را به نیابت مبارز الملک و روداد جنگ حامد خان با فوج منقلا و شکست یافتن فوج مذکور -
- ۸۷ برگشتن کنتهاجی مرهته باتفاق پیلاجی و تعیین نمودن مبارز الملک خانه زاد خان پسر خود را با فوج بمداغه آنها و دخیل کار ساختن فوجداران و عمالان و داخل شدن او در بلده -
- ۸۹ خرابی فصبه بدنکر و سوخته شدن آن جاو بافی سوانکات -
- ۹۵ آمدن اوداجی پوار مرهته و اراکیخته شدن غبار فتنه و فساد در ضلع بروده و دهنوی و رفتن بروده بتصرف پیلاجی گایگوار -
- ۱۰۱ آمدن جمناجی برادر بالاجی راو مدار کار راجه ساهو حسب الطلب مبارز الملک بذایر استقرار چوتنه و موافقت نه کردن معاملات و بناخت رفتن دهولقه و معاودت نمودن او -
- ۱۰۳ رویداد هنگامه بندر سورت و بر آمدن بهرام خان متصدی آنجا بذایر رنجش عمده التجار ملا محمد علی ولد ملا عبد الحی ابن ملا عبد الغفور و طغیان آب دریای تپتی -
- ۱۰۹ تمکن یافتن بهرام خان بامر حکومت بندر سورت باعانت عمده التجار ملا محمد علی -
- ۱۱۳ کشته شدن جمعی از بواهیر جماعه کلان در مسجد جامع و گرفتاری شیخ عبد الله ازان جماعه که از مدت سی سال از گوشه آنها برآمده در آن مجمع حاضر گشته بود -
- ۱۱۶ کشته شدن اودیکرن دیسانی بیرم گام و بر آمدن مبارز الملک بعزم مقابله

با مهاراجه ابهی سنگه و در گزشتن ملاقت محمد خان از جهان فانی -

۱۱۸ صوبه داری مهاراجه ابهی سنگه و رسیدن به صوبه و وقوع جنگ صف

میان منصوب و معزول و صلح نمودن با یکدیگر و روانه شدن مبارز الملک

و دیوانی عدد الغنی خان و طالب علی خان و فیایت عبد الحسین خان -

۱۲۹ فرستادن مهاراجه مختلص خان و مومن خان را نزد مبارز الملک و فرار

یافتن صلح و ملاقات با یکدیگر و روانه شدن مبارز الملک و در آمدن

کونوال مهاراجه در بلده -

۱۳۳ آمدن باجی راؤ مدار کار راجه ساهو و ملاقات کردن با مهاراجه -

۱۳۶ مصادره نمودن مهاراجه گنگا داس سیئه و گروه ابریشم فروشان را و سوانحاتی

که دران سال روی داده -

۱۴۲ کشته شدن پیلاجی گایکوار بخدع مارواریان و رفتن مهاراجه بارادۀ تسخیر

بروده و محاللات آنطرف دریای مهبی و فوت عدد الغنی خان دیوان

صوبه و تقرر دیوانی به طالب علیخان نسبت او در حضور و دخیل بودن

عبد الحسین خان بامور دیوانی -

۱۴۶ وقوع قحط و وبا -

۱۴۷ اشتعال یافتن فائزۀ نزاع فیما بین بهرام خان متصدی بندر سورت و عمدة

التجار ملا محمد علی و تعلق پذیرفتن حکومت بنام تیغ بیگ خان

برادر بگلر بیگ خان قلعه دارد و روانه شدن بهرام خان به بهاونگر -

۱۵۲ فید نمودن نیغ بیگ خان عمدة التجار ملا محمد علی را و رفتن بهرام

خان بگهوگه و سهور و معروض شدن هنگامه ببارگاه سلاطین پناه و تفویض

متصدی گری بندر سورت بنام مومن خان و متصدی گری بندر

• کهنباثت به تیغ بیگ خان که هیچ یک به عمل در نیامد -

- ۱۵۷ آمدن اومان بائي زوجه كهاندی او دباريه متوفي سيدناپتي راجه ساهو
و محاصره نمودن احمدآباد و صلح نمودن مهاراجه و بتاخت آوردن
بعضی پور جات -
- ۱۵۸ نقل پروانه نظام مهاراجه -
- ۱۶۲ روانه شدن مهاراجه بانفاق راجه بخت سنگه بدارالخلافت و تعین نمودن
رتن سنگه بهنداري به نيابت صوبه و تعلق پذيرفتن سوانح نویسي به
مدري درگاه -
- ۱۶۳ آمدن جادوجي متفناي اومان بائي و سوانحاتی كه در آن سال بظهور
آمده -
- ۶۵ مقرر شدن فوجداري كهوگيه باره محال تيول نواب قدسيه و بهرام خان
و تعلق يافتن نيابت فوجداري سورتبه بعد ازان -
- ۱۶۷ محاصره نمودن سهامجي برادر پيلاجي گانگوار بروده را و به تصرف در
آوردن آنجا -
- ۱۶۸ مسموم گشتن عمدة التجار ملا محمد علي و ارتحال او بعالم ديگر -
- ۱۷۰ بر آوردن بهنداري خوشحال چند سيئه را از بلده بنابر ناموافقت احمد
سيئه و فوت احمد -
- ۱۷۲ موج كشي نمودن جوانمرد خان بنابر انتزاع ايدر و در محاصره افتادن
مرهته و دادن زردآور خان برادرش در عوض مفعلي بطريق يرغمال -
- ۱۷۵ كشته شدن احمد چلپی ناچرو سيد علي واعظ و روانه شدن ملا فخرالدين
به مبني از بندر سورت -
- ۱۷۷ مقرر شدن فوجداري بيرم گانم عرف جهالوار از خالصه شريفه به بهرام
خان و رسيدن او به دهندوقه بعزم مداخلت و بمقابله شتافتن بهنداري
و روئداد جنگ و كشته شدن بهرام خان -

- صفحه
مضمون
- ۱۸۴ مقرر نمودن اوسان بائي چوتنه اين طرف دريای مهري را از تعير کنتهاجي
کدم بنام داماجي گايگوار و آمدن رينکوجي به ديابت او و جنگ
نمودن با کنتهاجي و شکست دادن و وقوع جنگ با مومن خان در
سواد قصبه پتلاد -
- ۱۸۶ رفتن قلعه بيره کانم در تصرف مرهته و بر آمدن بهنداري بمقابله رينکوجي
و تحصن جستن او در حصار بدرم کانم و محاصره نمودن بهنداري آن
جا را و برگشتن بي نيل مقصود *
- ۱۹۵ صوبه داري مومن خان که بعد از گرفتن دخل باضافه منصب و عطای
خلعت و خطاب بهادر و حکم پالکي جمالدار و در آواخر ايام حکومت
به والا رتبه منصب شش هزاري دات و خطاب نجم الدوله مومن
خان بهادر دلاور جنگ و صدور فرامین سر نازمی یافت و ديواني
طالب عیثخان نيابت عبد الحسين خان و محمد اسد الله -
- ۱۹۷ نقل حسب الحکم بمهر امير الامراء -
- ۲۰۳ نقل حسب الحکم -
- ۲۰۸ نقل حسب الحکم بمهر اعتماد الدوله وزير الممالک -
- ۲۰۹ نقل حسب الحکم اعلى بمهر وزير الممالک اعتماد الدوله -
- ۲۱۳ بيرون شتافتن خواجه مستفيد خان قاضي بدست اویز حسب الحکم
بفسون گري و دمدمه سازي بهنداري -
- ۲۱۹ رسيدن داماجي راو گايگوار با فوج گران در بلده و ملاقات نمودن مومن
خان و جد و جهد نمودن در نسخير حصار -
- ۲۲۷ فشانيدن بهنداري محمد مجاهد الدين خان نائب بخشي و وقائع نگار
بمطنه زرداري -
- ۲۳۱ يورش نمودن مومن خان و رينکوجي و به شهادت پيوستن قايم علي

- خان و سیر ابو الفاسم و پیشرفت نشدن کار و تقید نمودن در انسداد
طریق رسد و صلح نمودن بهنداری و بیرون بر آمدن او و در آمدن کوتوال
مومن خان و رینکوجی در بلده -
- ۳۳۶ داخل شدن مومن خان و رینکوجی متعاف یکدیگر در بلده احمدآباد
و فرزند آمدن رینکوجی در خانه رستم علی خان -
- ۳۳۷ رونداد خانه جنگی فربه سپاه اهل گجرات با رینکوجی بنابر تعدی و زیاده
سری مرهنة بر مساکن آنها -
- ۳۴۲ گذشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر اشرف اقدس اعلی
و سرفراز شدن او باضافه منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی چهار دار و بر آمدن مومن
خان بنابر بندوبست و اخذ پیشکش زمینداران ضلع دریای سابرمتی -
- ۳۴۷ رسیدن عطبات بارگاه والا مصحوب زین العابدین خان گرز بردار و استقبال
نمودن مومن خان بهادر و سوانکات دیگر -
- ۳۴۹ مقرر گشتن بیوره بر سکنه بلده . احیای بدعت مصادره و رونداد خانه
جنگی با رینکوجی بنابر سدم شریکی زیاده و کمی حصه و طغیانی رود
سابرمتی و اتفاق نوروز جهان افروز بروز عید الضحی و نه سکه رسیدن
روپیة و اشرفی بنام نادر شاه -
- ۳۵۱ نقل قرار نامه -
- ۳۵۲ طغیانی رود سابرم -
- ۳۵۳ وقوع خانه جنگی با سجان سنگه هزاری و بر آمدن او از بلده -
- ۳۵۵ معاودت نمودن داماجی راؤ گایکوار از ضلع سورتهه باراده مسکن خویش
و مقرر ساختن به نیابت بلده ملههار خونی از تغیر رینکوجی -
- ۳۵۷ تعیین نمودن مومن خان فدالدین خان را با فوج بنابر تشخصه برگذات

و اخذ پیشکش زمییداران و گرفتن ضامن‌های گولیان و سوانحات دیگر که در آن سال روئداد -

۲۶۰ شتافتن مومن خان به صوبه بنگال و رسیدن رینگوجی از تغیر مله‌های خونی به نیابت داماجی بدستور سابق و روانه گشتن مومن خان باتفاق رینگوجی بعزم بیرم گانم و معاودت نمودن باحمدآباد -

۲۶۳ معاودت نمودن داماجی به سوهن گدهه و محاصره نمودن دهریچ و سوانحاتی که در آن سال روی داده -

۲۶۵ نقل فرمان والا شان -
نقل فرمان والا دمهر وزیر الممالک درباب مرحمت الوش و صدور فرمان والا شان -

۲۶۹ روئداد خانه جنگی با رینگوجی -

۲۷۱ روانه شدن عبد الحسین خان نائب دیوان صوبه بنابر رجش با مومن خان و سپردن نیابت دیوانی به محمد اسدالله به نیابت طالب علیخان و متوقف گشتن عبد الحسین خان در بورد نزد رینگوجی و برآمدن مومن خان و ملاقات نمودن با رینگوجی و راهی گشتن بعزم گرفتن پیشکش ضاع سورتیه باتفاق یکدیگر و معاودت نمودن رینگوجی بموجب نوشته داماجی و پیسراهی گشتن مومن خان و سوانحاتی که در آن سال رو داده -

۲۷۳ نقل فرمان والا شان -

۲۷۷ ارتحال نجم الدوله از سیفجی سرا به دارالبقا و رسیدن حسب الحکم افسر بنام فداالدین خان و مفتخر خان و بهم رسیدن مخالفت با یکدیگر و جنگ رینگوجی -

۲۷۹ حسب الحکم -

- ۲۹۷ بر آمدن فداالدین خان به عزم تشخیص پیرگنات و گرفتن پیشکش در باغ شاهی و رفتن رینکوجی در پردۀ خفا بهو رسد و روانه شدن شیر خان بهارۀ سینور و سوانحات دیگر -
- ۳۰۲ رسیدن نوشته عبد العزیز خان عرف مقبول عالم د. باب نیابت صوبه با نقل حسب الحکم والا بمهر قاضی جنیر مشتمل بر تذکره صوبه گجرات نزد جوانمرد خان بابی و هنگامه نمودن سپاه و فرستادن فداالدین خان و مفتخر و قائم فلیخان را جهت طلب خودها و تصرف نمودن جوانمرد خان صوبه را -
- ۳۱۳ رسیدن حسب الحکم اعلیٰ درباب استغلال صوبه بنام مفتخر خان و رفوع خاندۀ جنگی با جوانمرد خان و بر آمدن مفتخر خان از احمدآباد -
- ۳۱۹ روانه شدن عبد العزیز خان از قاعه جنیر بعزم احمدآباد و کشته شدن او در بدین طریق
- ۳۲۱ صوبه داری فخر الدوله مختار الدین خان بهادر شجاعت جنگ و مقرر شدن نیابت به جوانمرد خان و دیوانی عبد الحسین و قائم قلبی خان -
- ۳۲۴ ارتحال خان مغفوت نسان علی محمد خان امین کتیره پارچه ازین خاکدان بر وضع رضوان -
- ۳۲۶ رسیدن فخرالدوله سرحد صوبه و ملاقی گشتن شیر خان بابی و راجه رانی سنگه و پیوستن او بهارۀ نین پور در سواد بلده و گرفتار شدن بدست مرهته -
- ۳۳۱ آمدن کماندیرار بنابر فراهم آوردن مال مغروته فخرالدوله و قید نمودن رینکوجی و ملاقات نمودن با جوانمرد خان و همراهی بردن فخرالدوله و نگاه داشتن او در فلعهچۀ غیاث پور -
- ۳۳۴ برپا نمودن پوتا جی پٹیل فخرالدوله را بنابر رنجش جوانمرد خان

و مقبر گشتن نیابت دامادجي د رینکوجي بدستور سبق و روایات
جنگ شیر خان با فتح الدوله و رسیدن رینکوجی *

۳۳۹ ارتحال تیغ بیگ خان متصدی بدر مبارک سورت ازین خاکدان و تقریر
متصدی گری آنجا به صفدر محمد خان سرادش -

۳۴۰ تعلق بدیوتن دیوانی صوبه به رافم از انتقال طالب علیخان -

۳۵۲ در گذشتن بیلکر خان عرف گدا بیگ خان قلعه دار بدر مبارک سورت
ازین فیروزه حصار و مرور شدن زونق وجود نجم خان متصدی بدر
کهناییت در گرداب فدا و سوانحایی که در آن ازل او داده -

۳۵۳ معاودت نمودن کاناچی تا گبیر با فتح الدوله از ضلع سورته و وقوع ناخوشی
فی این جوانمرد خان و رینکوجی بذا به قوت حصه و مصدر هنگامه
شدن او و بدست آوردن قلعه بورد -

۳۵۶ وقوع هنگامه بدر سورت و در آمدن صفدر محمد خان متصدی آنجا
و مداخلت سید معین الدین خان عرف سید اچهن -

۳۶۳ فرار گرفتن حصه مرهنگه در بدر مبارک سورت -

۳۶۴ وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات به درلوتره اشتها یافته -

۳۶۶ تعیین نمودن جوانمرد خان شیخ عدد الواسع بخشی را با فوج جهت
استخلاص قلعه جیتلپور و برگشتن او بی نیل مقصود -

۳۶۷ مقبر شدن کهادی راو از تغیر رینکوجی و رسیدن او و محاصره نمودن
بورد و دستگیر شدن رینکوجی -

۳۶۹ افراشته شدن رایت طفرایت بادشاهزاده جوان بخت و ارث تاج و تخت
* * احمد شاه بهادر بمقابله احمد شاه ابدالی و رحلت حضرت فردوس
آرامگاه محمد شاه بادشاه ازین سپنجی سرا بمملکت جاودانی -

۳۷۲ سلطنت حضرت ابوالنصر مجاهدالدین احمد شاه بهادر بادشاه غازی

و صوبہ داری فخرالدولہ و تمشیت بامور نظامت جوانمرد خان
و دیوانی فدوی درگاہ -

۳۷۳ صوبہ داری سہاراجہ بخت سنگہ و تمشیت امور نظامت جوانمرد
خان و دیوانی فدوی درگاہ آسمان جاہ -

» شرح مچلک -

۳۷۴ نقل محضر -

۳۷۵ بہ قتل رسیدن محمد شہباز دھیلہ -

۳۸۰ ورود احکام والا در باب انتیاع جنس ملبوس خاص و ارسال سر دشتہا
و سوانحات آن سال -

۳۸۲ برانگیختہ شدن کرد بان فدقہ و فساد در بغداد سورت فہمایین سید اچہن
و علی نواز خان و طلب داشتن صفدر محمد خان بامر حکومت
و متصرف شدن حافظ مسعود خان حدسی قلعه را و رفتن سید اچہن
بہ مبنی -

۳۹۲ استدعا نمودن راجہ رگھناتپہ داس دیوان صلابت جنگ بہادر سردار
دکن متصدی کمری بغداد سورت را تمام ہر پشاد خواہر زادہ خویش
و کشتہ شدن راجہ با خواہر زادہ سردست عبد الغفور رسالہ دار
و سوانحاتی کہ در آن سال رو دادہ -

۳۹۵ ورود عطیات بارگاہ فلک اشتباہ و اضافہ منصب و خطاب بہادر بہ دور
درگاہ آسمان جاہ -

۳۹۶ نقل پروانہ بمہر مقرب الحضرت و الخافان جاوید خان نواب بہادر و باز
سوانحات آن سال -

۳۹۸ مقرر شدن فوجداری و عاملی برگنہ بہروج از خالصہ شریعہ نہ نیک :
خان -

- ۳۹۹ قرار گرفتن حصه پیشوا بالاجی راو در بخش داماجی گایکوار در صوبه و آمدن رگه‌ناته راو برادر پیسوا نا بندر سورت و دخیل کار شدن نائب او در بلده و باقی سوانحیات آن سال -
- ۴۰۲ بر آمدن جوانمرد خان به عزم تشخیص و اخذ پیشکش و آمدن رگه‌ناته راو برادر بالاجی راو و داماجی گایکوار و محاصره نمودن بلده و رسیدن جوانمرد خان بطریق ایلغار و بجنگ پرداختن و تسلیم کردن شهر و تعلق پذیرفتن صوبه نا پیشوا -
- ۴۱۲ نقل حسب الحکم اشرف و اعلی
- ۴۱۳ نقل قرار نامه بمهر بالاجی راو -
- ۴۱۷ کوچ نمودن رگه‌ناته راو بصوب لیمبری معموله جهالوار و مقرر نمودن سری پت راو به نیابت داده و امور نظامت و معاونت نمودن بعد گرفتن بدشکشی زمیندار آنجا بعمره مسکن به سمت دکن و طلب داشتن فدوی درگاه -
- ۴۲۳ شتافتن سری پت راو بعزم گرفتن بندر کهنبایت و معاونت نمودن -
- ۴۲۸ سر به فساد برداشتن گویان شادوت نشان پس از معاونت سری پت راو از بندر کهنبایت و سوانحیات که در آن آوان رو داده -
- ۴۳۱ نقل حسب الحکم اعلی -
- ۴۳۳ متقاعد گشتن احمد شاه بهادر بادشاه از امر سلطنت مجازی یاری امیر الامراء عماد الملک -
- ۴۳۵ سلطنت حضرت ابو العدل عزیز الدین محمد عالمگیر بادشاه غازی ابن . ابو الفتح جهاندار شاه بادشاه بن حضرت خلد منزل -
- ۴۳۶ نقل پروانه -
- ۴۳۸ دستگیر نمودن مومن خان متصدی بندر کهنبایت بهگونت راو نائب

پیشوا بالاجی راو و تعیین شدن سنکراجی و دیگران جهت استخلاص او و مرستادن سری پت راو را فم را جهت رفع منافشه و رهائی یافتن بهگونت راو -

۴۴۲ متصرف گشتن حامد بیگ که آینده بخطاب نیک نام خان بهادر مخاطب گشته حصار بهروچ را -

۴۴۸ هنگامه آرائی بهگونت راو مکس دار بندر کهنبایت با مومن خان و روانه شدن سری پت راو حسب اطلب رگهنامه راو -

۴۵۰ شتافتن مومن خان به گهوگه و به تصرف در آوردن آنجا و تعیین ساختن فوج بسر کردگی محمد زمان خان به صوب سورهند و آمدن خود بناخت مواضعات پتلان و رفتن به جموسر و غارت نمودن آنجا -

۴۵۳ آتش گرفتن محله دهنجی پنچان و افعه بلده و سوانکاتی که دران اوان سانی گشته -

۴۵۵ شتافتن مومن خان متصدی بندر کهنبایت به عزم تسخیر قلعه بورد و بر گشتن بی نیل مقصود -

۴۵۷ نرول باران شدید و شکست و ریخت بهم رسانیدن جدار حصار شهر پناه احمد آباد و آشکارا شدن اراده مومن خان در گرفتن بلده و اخراج دکهنیان -

۴۶۲ کشته شدن راگهو نانس صوبه بر دست محمد لعل روهیله و بافی سوانکات آن سال -

۴۶۷ شتافتن محمد لعل روهیله به کهنبایت و آوردن فوج به سر کردگی محمد رشید بیگ و در آمدن به بلده و بیرون رفتن دکهنیان -

۴۷۳ آگاه شدن مومن خان از رویداد و رسیدن باحمد آباد بطریق ایلغار و سوانکاتی که تا رسیدن سداشیو رام چندر روی داده -

- مفصله
مضمون
- ۴۸۰ رسیدن خبر رویداد احمد آباد به پونه و بر آشفتن پیشوا بالاجی راو و تعیین فرمودن سداشیورام چندر به امر نظامت و انتزاع بلده از مومن خان و پیوستن او باتفاق داماجی گایکوار با فوج جرار و بستن مورچال و آراسته شدن معرکه جنگ و قتال -
- ۴۸۹ نقل حسب الحکم والا بمهر وزیر الممالک -
- ۴۹۸ نقل شفه مزین بخط انور -
- ۵۰۹ تعیین فرمودن داماجی گایکوار پاپاجی هرپاله را بذکر انسداد طرق به موضع کو چرب و فرستادن سداشیورام چندر جوانمرد خان باتفاق سداشیو دامودر بر گذر موضع بادپچ و بهگون را در باغ شاهی و تنگی پذیرفتن امر محاصره بلده -
- ۵۱۰ وقوع جنگ میدان با فوج پاپاجی هرپاله و زخمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عبد الغفور جماعدار روهیلہ -
- ۵۱۸ رسیدن حسن قلی خان ملقب به شاه نواز از درد پیشوا بالاجی راو جهت رفع هنگامه و تمشیت امر مصالحه -
- ۵۲۶ قرار یافتن امر مصالحه توسطت داماجی گایکوار و سوانحاتی که در آن بین روئداده -
- ۵۲۹ بر آمدن مومن خان از احمد آباد و روانه شدن بصوب بذر کهنبايت و در آمدن دکهنیان و گرفتار ساختن سنبهوارام -
- ۵۳۱ داخل شدن سداشیورام چندر و داماجی گایکوار در بلده و بندوبست نمودن و روانه شدن سداشیو بصوب اولکه سورتمه جهت اخذ پیشکش و سوانحات دیگر -
- ۵۳۴ رسیدن مومن خان به بذر کهنبايت و انجام کار سپاه و کشته شدن برج لعل پیشکار -

مضمون

صفحه

- ۵۳۷ بر آمدن زاهد علي تاجر و مير نجم الدين و محمد هاشم بخشي از بندر
كهنايت و بدام مصادره افتادن سليم جماعدار -
- ۵۴۳ معارفت نمودن سداشيو رامچندر از ضلع سورته و داخل گشتن در بلده
و بر آمدن داماجي گايكوار حسب الطلب پيشوا بالاجي زار و باقي
سوانحات آن سال -
- ۵۴۶ كوچ نمودن سداشيو رامچندر باتفاق داماجي گايكوار بصوب بندر كهنايت
و از آنجا به عزم بندر بست و گرفتن پيشکش و مقرر نمودن سنڌوجي
به نيابت بلده از تغير زارو و رسيدن خبر آمدن سيلاب در بندر سورت
و روانه شدن داماجي گايكوار به پونه -
- ۵۵۰ آمدن سيد معين الدين خان عرف سيد اچهن از پونه با راده بندر سورت
و بدست آوردن آنجا باستظهار احمد خان قلعه دار و بيدخيل گشتن
علي نواز خان -
- ۵۵۳ رفتن قلعه آهني اساس بندر سورت بتصرف انگليس و مسلط گشتن او در
امر حکومت و مقرر ساختن فارس خان به نيابت سيد معين الدين
خان و معطل شدن احمد خان قلعه دار -
- ۵۵۷ روانه شدن مومن خان متصدي بندر كهنايت نزد پيشوا بالاجي راو
به راه مبني -
- ۵۵۸ كوچ نمودن سداشيو رام چندر نايب نظامت از ليمري و به تاخت در
آوردن هلو و گرفتار گشتن بابا زميندار آنجا و مراجعت نمودن به بلده
و روانه شدن به صوب پونه -
- ۵۶۱ رويداد هنگامه بندر سورت فيمابين اهل اسلام و مكسدار مرهته -
- ۵۶۲ در آمدن باره سيفور بتصرف مرهته -
- ۵۶۵ ورود فرمان والا شان در باب تفويض قلعه داري بنام كونيئي انگليس و سدا
متصد يگري بنام سيد معين الدين خان و سوانحات ديگر -

- ۵۶۶ نقل فرمان والا شان -
- ۵۶۸ سلطنت حضرت شاہجہان بادشاہ و نظامت سدا شیورام چندر نائب بالاجی راو و دیوانی فدوی دہگاہ آسمان جہا -
- ۵۷۳ بقیہ سوانحات سال ہزار و صد ہفتاد و سہ بعد روانگی سدا شیورام چندر -
- ۵۷۴ معاودت نمودن مومن خان از پونہ -
- ۵۸۰ مقرر ساختن پیشوا بالاجی راو نیابت صوبہ احمد آباد را نہ گفیش آپا از تغیر سدا شیورام چندر -
- ۵۸۴ مجمعی از ورود موکب شاہنشاہ احمد شاہ اندامی و شرح سوانحاتی کہ در دارالخلافہ روئدادہ و رسیدن سدا شیو پندت عرف بہا و عم زادہ پیشوا بالاجی راو با فوج گران و وفوج جنگ مہدان با افغان و بہ غارت رفتن فوج دکنیان بحکم ملک مغان و صدور حسب الحکیم بمہر شجاع الدولہ در باب صوبہ بمومن خان و رسیدن داماجی راو گائوار در بردہ و انتقال پیشوا بالاجی راو از مملکت ہستی بدارالملک فیستی و روئدادی کہ تا آخر سال ہزار و صد و ہفتاد و چہار بہ عرصہ ظہور آمدہ -
- ۶۱۲ سبب قرار یافتن این اوراق بدفتر نخستین *

بسم الله الرحمن الرحيم

دیباجه از مصحح

نعمده و نصلی ملی رسوله الکریم

اما بعد کتاب مرآت احمدی من تصنیف مرزا محمد حسن الملفب به
علی محمد خان بهادر یکی از تاریخ معتبره خطه کجرات است مشتمل بر واقعات
هزار ساله یعنی از آغاز حکومت اچکان متن تا انقراض دولت مغلیه و تسلط
مرهته - در سنه ۱۳۰۶ هجری این کتاب فایاد در دو مجلد در بمبئی چاپ شده
سود ملی چون مغلو و نا مربوط علی الخصوص سجد اول ذاقص و فاتهام بود
در نظر اهل تحقیق قدر و قیمتی نداشت *

از آنجا که گفته اند کل امر مرهون یاوفتها درین ایام موخفده فرجام که
خطه گجرات از یمن دولت و اقبال فرمانروای عدل گستر عم و هنر پرور هنرهایفس
بهراجیه سرسیاجی راو گایکوار جی سی ایس آئی - جی سی آئی ای -
مدای خاعه خیل شمشیر بهادر دام ملکه و حسمته بر خویش می بالد یک نسخه
ملی کامل و صحیح که بمبیضه مصنف است و بمهر او مرین و نام کاتب بقید سن
کتابت یک هزار و صد و هفتاد و شش هجری در آخر ورق ثبت است از کتاب خانه
احفاد مصنف بتوسط دربار کهنبائت بسعی و تلاش وزیر با تدبیر صاحب علم
و فن چارلس فار من سدن (آئی سی ایس) که در آنوقت بعده جلیله وزیر
مال ریاست بروده فائز بود از کهنبائت بدست آمد - حسب الحکم اشرف
و اعلی بنام این هچمدان عز صدور یاخت که نقل نسخه مذکوره گرفته متن مع
ترجمه بزبان انگلیس چاپ داده شود - الحمد لله و المنة که جز دوم متن که در
نسخه مطبوعه بمبئی کلیه حذف بود و ارباب نظر مشتاق او بودند چاپ شده -
اهمیت و قدر این جز دوم از این راه است که مصنف آنچه برای العین مشاهده
نموده بخاطر داشت و از اظهار بعضی ثقات واقعات را بی رعایت یا عداوت
و لمبند نموده و نقول فرامین و احکام از دفتر شاهی که هنوز از دست برد حوادث

یاد گرفته بود اخذ کرده شامل کتاب نمود فلذا این جزء کتاب که مشتمل است
 بر واقعات پنجاه ساله صوبه احمد آباد گجرات بعد از انقضای سلطنت ابوالمظفر
 محیی الدین محمد اورنگ زیب عالمگیر بادشاه تا انهدام قصر حکومت مغلیه
 از دست مرهته و تسلط ایشان درین صوبه در نظر نا فدان فن تاریخ دستاویزست موثق
 و مبرهن - ازین جهت اولاً این جز را که آئینده احوالات سلف و عبرة المخلف است به
 انحقاق یک فهرست اسما الرجال و این دیباچه پیشکش نظربین با تمکین می نمایم •
 اما ترجمه حال مصنف و چگونگی جمع آوردن و ترتیب دادن تاریخ مرات
 احمدی را جناب مصنف خودشان در دیباچه جز اول شرح داده اینجا همین
 قدر کافیست که در سن یکهزار و صد و بست هجری مصنف بعمر هشت
 سالگی همواره پدر که بعده و فاع نگار صوبه احمد آباد فائز بود از برهان پور به
 احمد آباد آمد و کسب علوم و فنون نموده بزمره ملازمان شاهي داخل شد -
 بعد از وفات پدر امینی کهتره پارچه باو تفویض شد و در سنه ۱۱۵۹ هجری
 بجلد ری حسن خدمات بعده جلیله دیوان صوبه سرفراز گردید ولی چون فلک
 کج باز ساط حکومت مغلیه در نوردید و زین البلاد احمد آباد در تحت و تصرف
 مرهته در آمد مصنف معنی آیه کریمه نعز من تشاء و ندل من تشاء برای
 انعین مشاهده نموده خانه نشین گردید و ما بقی عمر در تحریر و تسطیح این
 کتاب مستطاب صرف نمود •

اما سن و فاتش محقق نشده این قدر از نسخه مذکوره بالا معلوم میشود
 که در سنه ۱۱۷۶ هجری بقید حیات بود و چون در خاتمه این جز میگوید که اگر
 حیات مستعار بافی و فراغ خاطر از نیرنگ سازی زمانه غدار سفله پیر نا پایدا
 پدید آید دفتر دوم را از آغاز سال فرخنده فال جلوس میمنت و اقبال مانوس به
 صفحه روزگار ثبت می سازد ولی مسوده دفتر دوم تا این دم یافت نشده گمان
 غالب آنست که مصنف در همان سال بعمر شصت و چهار سالگی یا سال دیگر
 داعی اجل را لبیک گفته بصورت مرده و بمعنی زنده جاوید گردید - لسان الغیب
 خوش گفته •

هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد بعشق ثبت است بر جریده عالم دوام

صوبہ داری مہاراجہ راج سر عمدہ راجہاں

ہندوستان مہاراجہ اجیت سنگہ زمیندار

جودھپور و دیوانی محترم خان

وحیدر قلی خان

از پیشگاہ خلافت و جہانگیری صوبہ داری احمد آباد از تغیر داؤد خان
 پٹیل بمہاراجہ راج سر راجہ اجیت سنگہ راجہ جودھپور کہ معصبت شش ہزاری
 ذات شش ہزار سوار سرافرازی داشت معوض گردید و بارسال خلعت خاصہ
 و صدور فرمان مفتخر و مہابی گشت و فوجداری سورنہہ بگرام کفور ایسہ سنگہ
 بدستور سابق بحال شد مہاراجہ از قبل خود بجیراج بہنداری را بنیابت
 صوبہ و فتح سنگہ نامی کایت را بنیابت فوجداری سورنہہ رخصت نمود و آہا
 راہی گشتہ ہفتم شہر شعبان مطابق سال ہزار و صد و بیست و ہفت بجیراج
 داخل احمد آباد شد و فتح سنگہ سورنہہ شتافت و عبد الحمید خان ببلدہ آمد
 و بضمیمہ تولیت گنج احمد کڈھو خدمت بخشی و وفائع نگاری بد و سرجم
 شد بہنداری بتمسیت مہام و انتظام و تعین فوجداران و نہانہ داران متعلہ
 نظامت سر گرم گردید ہمداران اوان عنایت اللہ خان کہ در عہد حضرت خلد
 مکان دیوان خالصہ شریفہ و محل اعتماد و از زمرہ امرا یان عظام آن حضرت بود
 از حضور مقدس رخصت سفر حجاز و حج بیت اللہ الحرام حاصل نمودہ وارد
 گشت و روزی چند متوقف گشتہ و از رنج راہ آسودہ بسورت روانہ شد و بر موسم
 را کب جہاز روانہ مقصد گردید و دیوانی صوبہ از تغیر محترم خان و متصدیگری
 بندر سورت و محلات خالصہ شریفہ از تغیر مومن خان و متصدیگری بندر
 کنیہایت از تغیر سید عقیل خان و فوجداری برودہ و ناکوت و دامہاں برگفہ
 سہیل احمد آباد و فوجداری اڑھر مقرر از تغیر بنسی دھر در پایہ سربہ خلافت مصور

به حیدر قلی خان که بمنصب در هزاره ذات هزار سوار بلا شرط سرافرازی داشت من ابتدای فصل خریف قوی نیل مطابق سال پنجم جلوس معلی نامرد گردید و بعطای خلعت فاخره و سرپیچ مرصع مبهایی گشته راهی شد و نوزدهم شهر ذیحجه الحرام بسوان بلدة احمدآباد متصل مزار شاه بهیمن قدس سره فرود آمده بتعین نایبان پرداخت ناصرالدین احمد خان ولد شیخ الاسلام خان را بقیامت دیوانی صوبه و محمد شفیع نام از همراهیان خود را کورده محال کهنه پاره که بضمیمه دیوانی بود مقرر کرد و سید عقیل خان را فوجداری و امین دوله و بندر کفبایست را از جانب خود سپرد نموده بصوب بندر سورت کوچ نمود و در ثیلاد ارجمند خان و فوجداری برده کاظم بیگ خان و در بهروج عدد المومن خان را نصب نموده داخل بندر سورت گشت و به دمنیت مهام سر گرم کار گردید والد راقم که بنابر تغییری از کفبایست آمده بود دین و لا که سید عقیل خان بدولفه راهی شد بدستور سابق ایشان را بقیامت کفبایست مقرر داشته همراه گرفت از انجا که بنابر عزل و نصب امور برگشته برهم خورده و رعایا طریق فرار پیموده بودند قریب یک ماه بحسن تدبیر والد اصلاح پزیر گشت و از انجا کفبایست شتافته بعد چندی راقم را نائب گزاشته حسب الطلب سید عقیل خان به دوله آمده به سرافجام امور اشتغال ورزیدند *

رسیدن مهاراجه اجیت سنگه بصوبه

مهاراجه اجیت سنگه با فوج گران از جودهیور بعزم صوبه راهی گشته روز پنجشنبه دهم شهر ربیع الاول سال هزار و صد و بیست و هشت بباغ شاهی رسید بجیراج بهنداری با پتارتان و مهر علی خان و صفدر خان بابی و ناصرالدین احمد خان عدد و نائب دیوان صوبه و فاضلی خیر الله خان و عبد الحمید خان وقائع نگار و محمد منعم سوانح نویس و میر حسام الدین خان معتمد و میر ابو طالب کوتوال و محمد اکبر مفتی و منصب داران و متعینان و اعیان و سرگروهان مسلم و هندو فرقه صرافان و تجارت پیشگان سکنه بلدة رفته ملاقی شدند

و نادر خان که بمنصب هزار و پانصدی بلا شرط مفتخر بود و از هنگام فوج کشی امیر الامرا بر جوده پور واسطه گفت و شنود و اصلاح معاملات مهراجه می پرداخت بمعاون (۱) اتالیق که از جاذبه اطاعت و فرمان پذیری انصراف نورد بدست او نیز داروغگی محال کهره پارچه و سایر بلده از تغیر محترم خان دیوان معزول سرافرازی یافته همراه آمد درین بین اسپان عرافی نژاد بابت ارمغانی والی ایران که مصحوب میر مرتضی ایلچی فرستاده بود جهاز مرکب ایلچی بنابر رونداد طوفان به بنگاله رسید و جهاز محمول اسپان نه بدرد سورت آمد چون معروض افدس گشت یولیغ بمومن خان متصدی بدرد سورت صادر شد که بدرفه خرچ راه و شخصی از خود بطریق مهمان دار مدر آخور تعیین نموده روانه درگاه معلی سار و او پیش از غل خود محمد عدد الله برادر خویش را همراه داده بر راه احمدآباد روانه ساخت - محترم خان دیوان پیشین نیز همراهی گرده رفت و مومن خان نیز متعاف روانه گشت مهراجه بساعت مختار اهل تفجیم توقف ورزیده در قلعه بدر در آمد دران اوان فوج داران و تهانه داران بموجب اسناد درگاهی بتفصیل دیل هریک بمکان خودها بضبط و ربط تعلقات می پرداختند روح الله خان بمنصب هزاری ذات دو صد سوار بلا شرط به فوجداری اعظم آباد و معمور آباد و بهیل و اسلام آباد ابو طالب خان هزاری ذات یک صد سوار بلا شرط فوجدار گودهره و جرکال و اجرای شاری دو حد عزنی خان سیصدی ذات فوجدار پالن پور و دانئی واره غضنفر خان هزاری ذات دو صد سوار فوجدار بیجا پور و تهانه کهرود و صلابت محمد خان بابی پانصدی ذات دو صد پنجاه سوار فوجدار بلره سینور جوان مرد خان پانصدی ذات یکصد سوار فوجدار رادهن پور محمد علی ولد نظر علی خان سیصدی ذات تهانه دار هیر پور و نانودره میر عبد الخالق صد و پنجاهی ذات تهانه دار اندیم سلور میر شمس الدین تهانه دار صندل پور و خان پور و محمد خلیل پانصدی ذات سی سوار تهانه دار سانوده محمد رحیم صدی ذات تهانه دار بانمول واصل بیگ صدی ذات تهانه دار پنداره محمد لطیف

الله تپانه دار پښتانيه مير بهورا هفتصدي ذات يكصد سوار تپانه دار احمد نگر
 محمد اشرف دو صدي ذات تپانه دار بانجهار و لوهاره مير عبد الله پانصدي
 ذات تپانه دار بدنگر محمد بالي تپانه دار كهپيره اصغر علي خان پانصدي ذات
 پنجاه سوار تپانه دار پيپيلود رضا قلي ولد كاظم بيگ صد و پنجاهي ذات تپانه
 دار بيجهاره رحمان يار خان داروغه دار الضرب اسلام نگر دو صد و پنجاهي ذات
 محمد فايض داروغه توپخانه جنسي سه بيتي وغيره داروگان و مشرفان
 و تحويلداران جزوكل بلده سواي فوجداران عمده و اهل خدمات صوبه و جاگير
 داران قيام داشتند - همداران اوان خلعت فاخره و سر پيچ مرصع از پيشگاه
 خلافت و جهانباني بابت عطاي زمينداري ناگور مصحوب رضا يار خان گرز بردار
 و فرمان والا شان نفريض صوبه داري احمد آباد بدست محمد زمان گرز بردار
 رسيد - مهاراجه بمراسم استقبال و تقديم آداب پرداخته گرفت و حسب الحكم
 معلی بنام حيدر فلي خان ديوان صوبه و زود يفت كه سي و دو لك و شصت
 هزار دام در عوض خوراك دراب ذمه مهاراجه در سركار والا مقرر شده بايد كه از
 مكان جيد سير حاصل جاگير شوطی او بعهده خویش گیرند و سي و دو هزار
 و هشتاد و يك روپيه بابت قيمت جواهر پيشکش جشن مبارك بر ذمه اوست
 از محال جاگير اگر نقد واصل نسايد نگیرند و جيونداس عامل معزول برگنه بهرچ
 كه تعهد نه لك و نود و چهار هزار روپيه محصول آنجا نموده بحضور واصل
 ساخته بظاهر عدم مزاحمت او بدیوان صوبه حكم رسيد و برای ارسال زر موجوده
 خرائن و موجودات منصب داران و اهل خدمات متعینه صوبه باتفاق غلام
 محمد خان بخشي بمهر خود و برداشتن گماشته های وقائع نگر و سوانح نگر
 و هرگاه از كچهري اخذ جزیه شرعيه چون در عهد حضرت خلد مكان نبوده بقدر
 بليغ بدیوان صوبه رسيد همداران سال عمده التجار ملا عبد الغفور كه بو فورمال
 داري و اسباب ظاهري جهازات متعدد سر آمد تاجران و مالداران بنذر سورت بلکه
 اين صوبه بود بقضای الهي رخت هستي تربست - حيدر قلي خان باظهار
 اينكه او لا ولد فوت شده اموال و ائقال را قرق نمود و هشتاد و پنج لك روپيه را

نعمتی غرضه حقیقت را بپایه سرپر خلافت مصر معروض داشت ملا عبد الهی
 والد عبد الغفور روانه درگاه معدلت پناه گشته بمقت خود را باثبات رسانید - مزاحم
 والا شامل حال او شد و بعطای خلعت فاخره و یک زنجیر نعل و خطاب عمده
 القهار امتیاز یافته حسب الحکم معلی در باب عدم مزاحمت اموال پدرش
 حاصل نموده آورد - از آنجا طلا و نقره در دارالضرب بندر سورت بسازش عمه
 و نعل آنجا که مغشوش بسکه میرسید حیدر قلی خان در صدد تحقیقات و تمام
 عیار ساختن در آمده معیر و گداز گر دارالضرب بندر کفبهایت را طلب داشت
 و در باب فرستادن آنها بغام والد راقم نوشت - چون دران وقت ایشان در دوله
 بودند راقم که بامر نیابت می پرداخت از مضمون مرفومه وافف گشته آنها
 را روانه نمود حیدر قلی خان بحضور خویش عیار اشرافی و روپی مسکوک آنجا
 و بندر کفبهایت را گرفته تفاوت بر آورد و فریب اک روپی بصیغه جریمه از عمه
 و نعل باز خواست کرد و معیر و گداز گر کفبهایت را خلایع داده رخصت نمود *

رویداد هنگامه بر ایام عید اضحی بر سر ماده گاو

همدران سال که عید اضحی رسید اهل اسلام بز و گوسفند و ماده گاو و گاو میش
 بذاب قربانی اتیاع می نمودند از آنجا که در فرقه بواهیر بیشتری ماده گاو
 و گاو میش باین امر صرف میشود - اتفاقاً حوالدار گزر کالوپور که آن گروه دران
 طرف سکونت دارند باعتقاد خویش امر ثوابی اندیشیده و صوبداری و حکومت
 مهاراجه را بخاطر آورده ماده گاو که بذطرش در آمد از دست یکی از آنها جبرا
 قهراً رهنیده گرفت لهذا قوم بواهیر فراهم آمده نزد قاضی خیر الله خان باظهار
 ملجوا پرداختند و او بکار پردازان مهاراجه پیغام نمود جوابی که رفع هنگامه شود
 حاصل نه گشت بذبران جمهور اهل اسلام سکنه بلده و پوچات اجماع نموده
 مصدر شورش و فساد گشتند و نزدیک بود که بقتل و غارت منجر شود بعضی از
 عاقبت اندیشان مهاراجه را فهمانیده بقاضی پیغام فرستادند که اهل اسلام موافق
 دین و آئین خود مختاراند احدی مانع و متعرض آنها نیست چنانچه شریعت

تا یک راس ماده گاو را بروز عید در جلوی حیویش همراه بمصلی برده بعد از
 اذی صلوٰة علی رؤس الاشهاد فریاد ساخت *

نغیر شدن سید عقیل خان از نیابت فوجداری دولقه

و متصدی گری بندر کنبهایت و حسب الطلب

حیدر قلی خان روانه شدن و بنای حصار عالم

پناه بندر سورت و مقرر شدن نیابت

فوجداری سورتیه از جانب حیدر

قلی خان باو و معاودت کردن

از بین طریق سورتیه

سابقه معرر ساحتی حیدر قلی خان نیابت فوجداری و امینی دولقه
 و متصدی گری بندر کنبهایت را بسید عقیل خان رفرمزد کلک بیان گشته درین
 ولا که فصل تا آخر رسید - ضابط بیگ خان را بنیابت دولقه و شکر الله بیگ را
 بمتصدی گری بندر کنبهایت معرر نموده رخصت فرمود و نوشته طلب بنام سید
 عقیل خان رسید شکر الله بیگ از بندر سورت راهی گشته بقصبه پتلاد که ده کوه
 از کنبهایت مصله دارد متوقف شده بذابراخبار و خالی بودن مکان عبد الغنی
 بیگ نامی را پیستر فرستاد و با والد ملافی گشت از الجا که متعلقان در انجا
 بودند و ایام برشکال مذابر سرانجام بازبردار و ضروریات سه چار روز را مهلت
 خواست و او بنکر الله بیگ نوشت جواب رسید که بخاطر جمع باستعداد پردازند
 اضطراب نیست راقم دران ایام بمرض اسهال گرفتاری داشت الحاصل بعد دو سه
 روز که اراده حرکت بود چون باعتقاد اهل تنجیم برای سفر مناسبست دداشت
 ساعت بر آمدن را بر آخر شب میگفتند والد بر این معنی راضی نه گشت که
 در شب بر آمدن موجب بد نامی ست اما سواریهای زنانه و احوال و اطفال را

آخر شب روانه ساختند و خود قریب یکپاس و نیم از روز بر آمده که اعلیٰ و احدی تجار و رعایا و برای حاضر آمدند سوار شد عبدالغنی بیگ بعنوان مشایعت همراهی گزیده برای العین مشاهده می نمود که در کوچه و بازار از صغیر و کبیر و برنا و پیر باظهار اندوه و ملال هم قرین گشته با آوردن نا رجیل و شویلی و گل و پان بریکدیگر سبقت گرفته رخصت می شدند تا آنکه بموضع کساری دو گروهی رسیده جمعی کثیر از تجار و باشندگان که سوارها داشتند و کسانی که توافاتی را نوردی یافتند بدانجا آمدند بذکر ترخیص آنها ساعتی بعد در سایه درختی نائبان معزول و منصوب روانه و در پهلوی یکدیگر نشستند جماعه که رسیده بودند از رویه و افسنه بدر مقدر و میسور پیش آورده درخواست سفارش بعدالغنی بیگ می نمودند و ایشان معرف احوال هر یک شده بعنوان نیک بسفارش پرداخته دست بدست می سپردند یکی از آنها چند توله نقره را گل ساخته آورده بود بر سر هر دو نثار نمود عبدالغنی بیگ را از مشاهده حالت مردم رفت دست داد و گفت من درین مدت این قسم سلوک رعایا با معزولان ندیده ام این حکومت نموده است والد در جواب فرمود که زر واجبی را بکسی نه گذاشته ام و بے موجب روانه اید و اضرار احدی نه شد ام -

در پیش اجل همه سپرها هیچ ست وین محتشمی و سیم و زرها هیچ ست
هرچند بروی کار در می نگرم بیک ست که بدست و دگرها هیچ ست
القصة مردم را همراة نائب منصوب رخصت ساخته روانه پیش گردیدند چون بمذابر بر آمدند و رخصت مردم مکشی رویداده بود او آخر روز بموضع ناز معموله پتلاد منزل شد و دران شب مرض رافم اشتداد پذیرفت که تا به سحر رسیدن شمع زندگی گمان نبود چون هنوز وقت معهود نرسیده پس از دمیدن تابشیر صبح افافه کلی حاصل گشت و از انجا کوچ نموده بقصبه اهره مانت رسیدند و باران در گرفت بالضرورة در مکان فوجدار نشین آنجا

فرزول فرمودند و محمد بابی فوجدار دران وقت آنچه توانست شد نژلی (۱) مهیا نموده فرستاد تا سه شبانه روز نزول بارش بمرتبه شدت داشت که نقل و حرکتی احدی از مکان خود امکان نه بود روز چهارم که شاه خاوری علم جهانگیری بر افراخت و لشکر غمام را مهزم ساخت مریدن فیلان سجالی فرو نشست و آبی بیزی کار روزگار آورد - اتفاقا دران ایام لیموی توش که دران جا بوفور و با لیدگی تمام داشت آورده بودند راقم را دران حالت رغبت بخوردن آنها بهم رسید چون امید حیاتی نداشتند - مضائقه نکرده چندپرا که بانمک تناول نمود تفریح کلی فی الغور محسوس شد و تا دو روز که مداومت کرد گویا حکم آب حیات داشت که بیاری عصا قدمی چند حرکت نموده بیرون بر آمد و ابتدای صحت همان بوده است القصة در صدد کوچ و حرکت بودند که نوشته سید عقیل خان بآمدن دولقه رسید که باتفاق بسورت رفته آید بمقتضای وقت بغابر عدم موافقت مهاراجه و حیدر قلی خان راقم را با متعلقان نه کنبهایت روانه فرموده خود متوجه دولقه شدند - راقم بکنبهایت رسیده در یکی از خانهای محمد زمان تاجر فرود آمد و شکر الله بیگ بخوش خلقی و دلبری پرداخت - سید عقیل خان از دولقه روانه بندر سورت شد و بدانجا رسید - از اتفاقات دران اوان حیدر قلی خان اراده اساس حصار مسمی بعالم پناه نموده بغابر میمنت خشت نبای آنرا بدست سید عقیل خان که مرد سید است داد که گزاشت و چندی در آنجا متوقف گشت - که از پیشگاه خلافت و جهانبانی فوجداری سورتیه از تغیر کفورابهی سنگه ولد مهاراجه و برگنه کو اوار بعیدر قلی خان مفروض گشت و نیابت آنجا را به سید عقیل خان تکلیف نمود و او قبول کرد والد راقم از راه عافیت اندیشی که هر کاری و مردی گفته اند ازین معنی مانع گشت و گفت که در فوجداری سورتیه شب و روز سواریهای طولانی باید کرد و این کار از شما متمشی نمی تواند شد اگر استعفا نمایند اولی سبب - از آنجا که سر رضا جنبانیده بود از رو نیامد و بعزم آنجا رخصت شده راهی گشت

(۱) نظم نون و سکون زای منقوطة آنچه برای مهمل مهیا سازند - جامع *

از طریق نزدیکی جموسر والد بنابر دیدن رافم که علول گزاشته بودند و نیز یک گروه مزاج شان راغب شورته بنود براه موضع کاری که مصطفی بنذر کذبایت جست رسیده از انجا گشتی سوار آمدند - شکر الله بیگ اطلاع یافته سواری بامستمال فرستاده چون هنگام شب بود عذر ملاقات و نیامدن را گفته بنابر ضیافت خود را و عده گرفت و روز دیگر ملاقاتها بمیان آمد و تا برین دید و باز دید می شد - سید عقیل خان به دولقه رسیده نوشته جات طلب سپاه بقام صلابت محمد خان بابی و محمد یحیی بابی و جماعة داران جزر کل فرستاد - آنها گروه گروه و فوج فوج رسیده نوکر شدند و بنابر طلب والد رافم کرة بعد اخیری و مرة بعد اولی بمبالغه نوشت و ایشان اغماص نموده بلیت و لعل پرداختند چون آمد و رفت سفر از حد اعتدال گزشت بالضرورة شتافتند - از انجا که فربس سه هزار سوار فراهم آمده بود کوچ نموده لولیانه رفت چون ابتدای سرحد او نکه سورته از انجاست سید عقیل خان بر موضع پالتیانه سواری نموده بتاخت در آورد و غنیمت فراوان بدست لشکریان افتاد - خان موصوف آگاهی باین قسم امور نه پرداخته بود گرد آوری مال مغرورته از سپاه به عمل در نیامد مگر مواشی معاودت نموده قریب نیم شبی ناردوی خویش مراجعت نمود و کوفت جسمانی را نوردی مسافت بعیده و علاوه عدم جمع امتعه منهبه عاید حال گشت مهاراجه که از استماع روانه شدن او نه سورته بخانه جماعة داران که نوکر شده بودند بتهدید گفته فرستاد که اگر خلال در ملک سورته یا چشم زخم بفائس انجا خواهد رسید باز خواست اعمال از اهل و عیال آنها خواهد شد - و نوشته جات این پیام از خانها به هر کدام رسیده از خوف هر کاری را به تعلل و تعویق انداخته مشاهره را بالا میکردند - این معنی نیز منکشف گردید - چون از ایام پیشین ضابطه مستمر ملک گجرات است که آغاز تاریخ طلب سپاه فوجداران سورته از مقام لولیانه محسوب می شود در چند روزه مقام و ایلغار طلب آنها لازم الادا گشت - سید عقیل خان از والد تدبیر طلب و بر آمدن ازین مهلکه در خواست نمود ایشان صلابت محمد خان بابی نائب فوجداری کولوار که خواهشمند بود مقرر نموده وجه طلب سپاه را

بعده او حواله کرده قبوض گرفتند و جمعی که نوکری او را کسرشان خود ملی
پنداشتند قلیلی که از آنها بر آمد داده به دوله آمدند و ایشان باز به کفایت
رسیدند •

فوج کشی نمودن حیدر قلی خان بر موضع مونجپور معمولۀ بروده و کشته شدن کاظم بیگ خان و مقرر نمودن معصوم قلی برادر او را به نیابت فوجداری سورتیه

همدران سال حیدر قلی خان با فوج آراسته و نویخانه پیراسته باراده
بندوبست پرگفت متعلقه از بندر سورت بر آمد و صفدر خان بابی را با جمعی
بمرافقت خویش از احمدآباد طلب داشت و متوجه پیش گشت - کاظم بیگ
خان نائب فوجداری بروده آمده پیوست و نه هراولی فوج و ندبیه مفسدان
مامور گشت - از انجا که زمیندار موضع مونجپور از راد مرور بوفور کولیان بادای
مال واجب و پیشکش جواب راستی نمی داد کمر همت باستیصال و قلع و قمع
او بسته آمد - زمیندار سپر مدافعت بر سر دست ممانعت در پیش نموده
بجنگ در پیوست و تفور حرب بشعله افروزی توپ و تفنگ گرم گردید جمعی
از طرفین کشته و خسته گشتند - کاظم بیگ خان که مصدر تردد نمایان گشته
توپی را پیش برده مورچال را دفزدیکی رسانیده بود اتفاقا برسیدن تیر بندوق
بشقیقه اش حب شهادت نوشید - رضا قلی برادر کهترش جبین عزم را غبار آلود
اکراه نساخته بقائم داشتن مورچل بیامردی شجاعت و جلالت پرداخت و روزی
چند این معامله بزد و خورد شبانه روزی طول کشید - آخر الامر زمیندار هنگام
شبکی مکان را خالی نموده کنار گرفت - حیدر قلی خان آن خانه را باتش فهر
سوخته بافهام مساکن امر نموده با خاک راه یک سان ساخت و بسمت دیگر
متوجه گشت که درین بین خبر معاودت سید عقیل خان از ضلع سورتیه رسید

و انچه در پیوسته فیایت آنجا را به مقدم خان بلی تکلیف نمود و استدعای فوج
 و انچه ارجات زیاده درخواست کرد - چون به رضا قلی برادر کاظم بیگ خان گفت
 او بلا عذر موجب مرضی و خواهش حیدر علی خان قبول کرده درخواست
 سند بنام معصوم علی برادر کلانش که در احمدآباد بود نموده حاصل ساخت
 و بدولقه آمده هر دو برادران بانفاق یک دیگر عازم آن صوب شدند چون بقصبة
 امریلی پیوستند فتح سنگه مارواری نائب مهاراجه هراسیده جونه گذه را خالی
 نمود و آنها دخیل کار گشتند - حیدر قلی خان را نقش جرأت و جلالت معصوم
 قلی و برادرش بر دل ثبت گردید - همدران سال عفايت الله خان که نزیارت
 حرمین شریفین در سال پیش روانه شده بود پس ادای مفاصک^(۱) وارد بقدر
 سورت و از آنجا به احمدآباد آمده نوا ماروار عازم حضور پر نور گشت - مهاراجه
 بنابر بندوبست و گرفتن پیشکش زمینداران بر آمده تشخیص و تحصیل کذا
 بسمت سورتیه شتافت و به نوانگر رسیده بسبب زیاده طلبی وجه پیش کش
 روزی چند به جنگ توپ و تفنگ منقضی گشت ثانی الحال مقدمه آنجا
 را انفصال داده باراده پرستش دوارکان عرف جکت که معبد معتبره مشهوره
 هفود است پیشکش گیران روانه گشت - سید عقیل خان که بعد از معاودت
 بنابر عارضه جسمانی در دولقه متوقف بود و والد از بقدر کفایت به احمدآباد
 آمدند و طیب خان از تغیر محمد معر بخدمت بیوتانی بلده سرافرازی یافته
 رسیده نائبان مهاراجه در بلده در اکثر امور بی اعیدالیها در پیش نموده باخذ
 و جریبوستند و بنابر امری بایکی از متوسلان عبد الحمید خان هنگامه برپا شد -
 از آنجا که دران وقت از منصب داران واعیان سپاه بلده مشحون بود باستعداد
 خانه جنگی پیش آمدند - چون مارواریان پیش رفت کار نه دیدند از در
 مصالحه در آمده در گزرا نیدند و نالش اکثر مقدمات و بدعات در پیش گاه
 خلافت و جهانبانی بعرض رسید لهدا صوبه تغیر شد *

صوبه داري مصمص الدوله خان دوران و نيابت عبد الحميد خان و ديواني حيدر قلي خان

در پيش گاه خلافت و جهانباني صوبه داري احمدآباد به مصمص الدوله خان دوران نصرت جنگ که بمنصب هفت هزاره ذات هفت هزار سوار سرافراز و به نيابت امير الامراء سيد حسين علي خان بهادر فيروز جنگ به تمشيت امور مير بخشى گري مي پرداخت از تغير مهاراجه اجيت سنگه مهحمت گشت و منشور نيابت و مداخلت و حفظ و حراست شهر و پرگنات بقام خواجه عبد الحميد خان بست و چهارم شهر جمادي الثاني سال هزار و صد و بيست و نه عزورود يافت - و او دوسه روز بفاير فراهم آوردن سپاه به کتمان اين امر کوشيده ظاهر ساخت و نائبان مهاراجه را طوعاً و کرهاً بي دخل نموده بر آورد - مهاراجه از كيفيت وقوع اين واقعه در حين مراجعت که بنزديکي رسیده بود متحير گشت و چون مار بر خود پيچيد - خواجه عبد الحميد خان که از فتنه جوئي او مطمئن خاطر نبود توپهارا بر دروب بلده قسمت نموده بمردم گري سپرد و باسختکام برج و باره پرداخته مستعد ممانعت گرديد مهاراجه از موضع سرکهيچ کوچ نموده ازان طرف رود سابر در ريگ گزاره شده به شاهي باغ دائره نمود و فاهر خان شيخ روح الله برادر خود را به نيابت داروغهي کتهره پراچه گزاشته بدر پيوست - از انجا که مهاراجه را یک گونه گراني طبع از غول و بر آوردن نائبان بهم رسیده بود باراده پر خاش روزی چند مقامات ورزید - فاهر خان که واسطه و متکفل امور او بود - به سخفلان صلاح آميز از خيالات دور از کار باز داشته سزا والی نموده يازدهم شهر رجب المرجب به جودهپور کوچا نیده برد و عبد الحميد خان که بفاير مقامات مهاراجه بجز حفظ و حراست بلده بامري نپرداخته بود بتعين فوجداران و تمانه داران متعلقه نظامت و مقرر ساختن حالات شرطي صوبه به تمشيت مهام سرگرم کار گرديد *

توقف گشتن سه شنبه بازار و مقرر شدن جمعه بازار بدستور ايلم پيشين

از قدیم الايام در عهد سلاطین گجراتيه مقرر شده بود که روز جمعه که روز تعطيل و هم بفاير فراهم آمدن مردم بنماز جمعه در مسجد جامع جمعه بجمعه بازار از پيش دروازه بهدر تا سه دروازه فراهم میگشت و مردم قصابات و قریات ده پانزده گروهی بروز معین از اطراف و جواذب آمده به بیع و شراء اشتغال می ورزیدند و بدین وسیله بنماز جمعه میرسیدند و این طریقه تا عهد حضرت خلد مکان مستمر بود - در ایام حکومت یکی از ناظران آن عهد بذیر امری بازار را بروز سه شنبه که نیز روز تعطیل است تعیین فرمود و این شیوه تا حال جاری گردید درین ولا عبد الحمید خان نائب ناظم نظر بعاصر شدن لعل اسلام برای نماز پس از انقضای شصت سال بازار روز سه شنبه را منع نمود منادی گردانید و بروز جمعه بدستور ایام پیشین مقرر ساخت که تا اکنون جاری است و همدین سال او اخیر ماه ذیحجه الحرام بفاير تکلیف سید عقیل خان و والد رافق روانه دارالخلافه گشت که بدانجا شتافته بتلاش خدمت و تعلقه به تحضیم دیوانی صوبه اگر تواند شد پردازد و در نواح اودی پوز نا میر مرتضی ایلچی ایران دیو که بدین صوب می آمد و بفاير و فروع خانه جنگی در انجا متوقف بود برای اصلاح آن بتکلیف محترم خان برادر ایلچی ایشانرا مکث روی نمود که گزارش تفصیل آن مناسب مقام نیست - درین بین حیدر قلی خان نائب صوبه مقرر گشت چون بفاير معاودت از سورتیه از سید عقیل خان بغایت زنجیده بود او توقف خود را صلاح حال ندانسته بوالد نوشت که معاودت نموده بیاید که باتفاق عازم شویم •

مقرر شدن حیدر قلی خان به نیابت صوبه

ششم شهر صفر المظفر سال هزار و صد و سی سند نیابت بمهر مصنام الدوله از تغیر خواجه عبد الحمید خان بنام حیدر قلی خان که در بند سورت قیام

داشت سید و او بدایر مداخلت به شیخ الاسلام خان امین اخذ جزیه نوشت
که تا رسیدنش به حفظ و حراست بلده پرداخته خبردار باشد - عبد الحمید خان
امر حکومت را سپرد نموده عزم روانگی دارالخلافه را مصمم نمود - سید عقیل
خان نیز در باغ مهر علی خان فرود آمد که همان روز جواب والد مشتمل بر
معاذت و رسیدن نمودار سه وصول یافت سید عقیل خان بلا توقف از بر آمدن
حویش آگاهی داده نوشت از جائیکه رسیده باشند در عرض طریق آمده ملحق
گردند - روز دهم عبد الحمید خان و او بانعلای یکدیگر روانه گشتند - حیدر قلی
خان عمده شهر ربیع الاول از بدر سورت برادره احمد آباد کوچ نمود مهر علی خان
و صفدر خان بابی و صلابت محمد خان و جوانمرد خان و محفوظ خان و فاع
دگر و محمد منعم سوانج دیوس منصفداران منعینه و اهل خدمت بنابر استعبال
بر آمده راهی شدند شیخ روح الله برادر ناصر خان که بودن خود را مداس
نداشت روانه حضور گشت - اسفندیلیان بعضی با کداز دریای مهی و برخی
این طرف دس و بیش رسیده ملاقی شدند تا آنکه سوان فصبه بتلاد مغزول شد
بنابر معاملت آنجا روزی چقد مقام روی داد *

وقوع خانه جنگی با صفدر خان بابی

درین مقامات فلک شعله دار نازی تازه بر روی کار آورد - مفصل
این مجمل آنکه بر سرچاهی که لشکریان آب کشی می نمودند فیما بین
سعی صفدر خان بابی و الف بیگ جماعه دار همراهی حیدر قلی خان
گفتگو واقع می شود از جاسمین چندی از پواج که در آنجا حاضر بودند حمایت
و اعانت سعی خود پرداخته کار از مزاج و خصومت زنایی گزرایده بچوب
و سنگ و نه تیغ و خنجر منجر ساختند و نوبت حمایت از اجامه و اجلاف
و سائر الناس گذشته بمردم آدمی انجامید و شور و عوا در لشکر افتاد و کسل
الف بیگ زور آورده نا فردگاه صفدر خان رسیدند چون از وقوع این واقعه دگهانی
و قوفی نبود هرکه به حاجتی یا جانی بود خود را نتوانست رسانید - بالضرور

پیراگنده شدند و رحل و ثقل نانی بغارت رفت - صفدر خان بدایر کبر سن و عدم
طایقت نقل و حرکت بر جای خود استقامت گزید چندی از شاگرد پیشه د او
مافده بودند حیدر فلی خان ازین قصیه وافق گشته هنگامه آرایان را سرچر و تواریخ
منع نموده باز داشت و آنچه توانست از جنس معروبه مستورد گردانید و صفدر
حنن را برد خود طلب داشته د بهایت نمونی و چپلوسی عذر خواهی و اظهار
حالت نموده گفت ظهور خیر و شر موقوف و مربوط دارد فاد مخدر و حالت
سراسر است

ناقصا بر دمی توان آمد با فد هم دمی توان آویخت
از امری که واقع شد کرد کدورت بخاطر خود به دهد و این معین گفت و شنید
نموده مستمال ساخت -

هر کجا دایم بایدش فرمود چون تو مستم دمی ندارد سود
اما اوزا معید دیامد ناظر اینک باز و سامان افامست سفر نموده سپهر رفته تدرک
نموده مبرسم باوجودیکه مصلحتان خیر اندیش گفتند که آنچه مطلوب باشد دیدنجا
سر انجام می تواند شد - از اینجا که در سر خیال دیگر داشت هر چند بدست
گرفتند کمتر شنبود و باحمد آباد آمده شروع نگاهداشت سپاه و فراهم آوردن مردم
از خویش و بیگانه شهر و فسادات و جمع نمودن کولیان باستعداد تمام المال
ورزیده در ایام معدود تا چند ضرب توپ و مریب چهار پنج هزار سوار و پیاده را
سجفید نموده معمر تلاوی مافات و تدارک گذشته و آوردن آب روانه بجوی - آنطرف
موضع تیره سراسر راه فرود آمد - حیدر فلی خان که از بتلاد کوچ نموده در آن نزدیکی
تولاب دریای کهری که فاصله سهل دارد منزل گرفته از آمدن او دستقبال را موج
و اراده مقابله آگهی یافت - عافیت آندیشی را کار فرموده دمی حواست که
فاد فثال افروخته و غبار کدورت بیشتر مرتفع گردد - مهر علی خان را هنگام شب
اسطه گفت و شنود و رفع نزاع نموده بدایر زنگ زدانی مرآت قلوب که در مقام
بتلاد نشسته بود مکرر فسادا گفت -

نداریم با نو سر دشمنی تو هم ساعد دوستی نسکتی

سهر علی خان بگذازدن پیام وجه بمقتضای قدم اخلاصمندی خود بعنوان خیر خواهی فهمانید از آنجا که مشیت ایزدی بفرع دیگر نعلق پذیرفته بود اثری مترتب نه گشت .

عنان تاب شد از ده انقیاد طریق سلامت برفتش زیاد
تدبیر انسانی رفع تقدیر ربانی را نتوانست نمود او آخر شب مهر علی خان ب
فیل معصود معاودت کرد و قرار بر جنگ افتاد همانوقت حیدر قلی خان توپخانه
را پیش فرستاده مورچال فائم ساخت و سرازه بر حریف بست بس از طلوع آفتاب
عالمات از طرفین توپخانه رعد کردار بعرض در آمده سحاب دخانی بلند گشت
و تگدگ آتسین باریدن گرفت و از جانبین متهوران دلاوران را عرق حمیت و انتقام
کشی بحرکت آمد -

دو رویه صفدران صف در کسیدند همه روی زمین اشک کسیدند
و دو دریای مبارزان به طغیانی در آمده موج زنان رو بیکدیگر آوردند و توددات
نمایان از بدلان طرفین بظهور در آمد از آنجا که همراهیان صدر خان بیستری
جماعه کولیان و فصبائیان بودند از جنگ میدان و صف آرایی و رسیدن گوله توپ
و جرأت و سرگردانی بان و جمعی که اجل شان رسیده بود بر خاک هلاک افتاده
دیده چشم شان رسید اول فرقه کولیان و گروه فصبائیان که بمعاونت آمده بودند
کفاره کسیدند -

میدان آن وحشیان بے درنگ بدان سان که بخچیر و رنگ^(۱) از پلنگ
صلابت محمد خان و جوانمرد خان و محمد اسد عوی و تمامی برادران و
افریا تا جمعی از دلاوران و طائعه شجاعان سکنه شهر و متهوران ناشندگان آنطرف
رود سابری که مشهور و معروف و صاحب نفک و ناموس و پیوسته بعنوان فراد
با نوکری خوانین مذکور می بودند عار فرار بر خود فرار نداده پای شجاعان
در میدان مبارزت استوار ساخته میدان آن وحشی صفتان و آثار تزلزل در ارکان
بعضی بیدلان باقی ماندگان را دیده یک بار بارگی بر انگیزخته بر فلک مقد

(۱) رنگ برورن سنگ بخچیر و بز کوهی و گاو دشنی را گویند - نوهان *

رفتند و جلوریز قریب به فیل سواری حیدر فلی خان رسیده جبهه‌اشتهای نمایان
 ظهور رسانیدند هرکه پیش آمد سر خود را پیش دید - جوانان خوب از طرفین
 بر خاک معرکه در خون غلطیدند ایکن دین ناخاتن سرشته جمع است از هم
 گسیخته بتفرقه انجامید هر یکی از سرداران بطرفی بر آمدند و دیدند السیف
 مانند نبات الفعش پراگنده گسته همان طلب شدند - علامت محمد خان و
 اندک رخم شمشیر در دست رسید - حیدر خان که فیل سواره نمک خود را
 بعضی مخصوصان بمقابل استاده بود از وقوع امن و افعه بفرار تکلیف مردم سمت
 دیگر عذاب تاب شد - حیدر فلی خان که اراده برخاش داشت تعاقب برداخت
 الحاکم حیدر خان پس از بر آمدن ازان وادی هونگاک بموضع انتر سونده سکن
 ملو رسیدار رسیده اخبار طلب فرزدان شد خبر یافت که علامت محمد خان
 و جوانان در خان و محمد اسد و دیگر افغانان تنب همانرا و تعاقب یکدیگر در پورچات
 انطرف دریای سمرمتی در پیوسته فدا شد از شهر به آورده بصورت دین پور
 شتافتند - نهاد خود بیر متوجه انطرف گردیده بدوست حیدر فلی خان روز دیگر
 کمپچ نموده بموضع عبس پور دو گروهی بلده رسد و سه روز توقف و بده متصل
 سرار حضرت شاه بهیمن فطرس سوره که در سواد بلده طلب جوی سائر واقع است و بود
 آمد و غره شهر ربع الثاني بباغ شاهي استقامت گرفته تا یک ماه و نیم معامه داشت
 و شانزدهم روز دوشنبه ماه جمادی الاولی داخل نهاد گسته به تمسک مهام
 و نظم و نسق برداخت شکر الله بیگ نائب متصدیگری بنذر کبهداد نوشت
 که از بنذر سورت نیر رفته خمر دار باشد و سید فطرس الله منصف دار متعینه عونه
 که وافق کار این دیار و مروج بود اکثر امورات و رسی و قتی مهام مرجوعه را
 بدریغه او بانجای می رسانید و از رویداد مصاف دانی نوعی تسلط و غبط
 و بندوبست بهم رسیده بود که احدی را مجال اظهار خود سیری نماند - از آنجا که
 حیدر فلی خان خالی از استعداد نبود در تاریخ این فتح گفته * * * بیب *

چو روایات حیدر نمودار شد علمهای افغان نگونسار شد

علمها عبارت از دو الف افغان ست چون نگونسار شوند فغن ۱۱۳۰ ماده تاریخ است

وقوع قحط که بجنبوت‌ره اشتهار یافته

همدراں سال فطط شدید روی نمود که در اهل گجرات مشهور بجنبوت‌ره است فی روپیه ناحره و موثبه بچهار (۱) آسار تصدیع تمام و مشقت ما لاکلام میسر بعضی می تند اما بغیر غبط و تسلط نائب صوبه کسی را یارای ستم برضعیفان نمود و عامه که از ببرونات می آمد فرار یافته بود که بر در خانه رای رگه‌ناتنه داس دیون حیدر قلیخان بفروخت می رفت و بقدر نصیب و قسمت بدست می آمد اگرچه دران وقت بارش بی وقت که بکار مرزوعات پیامد شده و دشت و محرا سبز گشته اکثر عربا و مساکین از راه اضطرار بخوردن برگ سبزیهای خود رو که آنرا بخانه اطعمی نائره جوع می نمودند منجر بمرض و هلاکت می گشت و مرزندان را در معرض بیع در آورده بکمروپیه و در روپیه می فروختند و اثر و ما در موده بدید آمد بسبب این ره نورد وادی عدم گشتند سابق از قدیم الایام در گجرات در بهای غله و روغن رد و اجناس ماکولات و مشروبات روپیه های سوراخی و کم وزن که باصلاح چنانی و باقر خان می گفتند بصرف میریت درین سال فطط روپیه های تازه سکه مغور گشت که تا اکنون بهمان بهیج استمرار دارد - همدراں ایام عمرنی خان عرف محمد فیروز جالوری فوجدار پالن پور بغیر رفع ناخوشی و تصعیه خاطر از صفدر خان سلسله جنجان امر مصالحه گشته باحمد آباد آمد و حیدر قلی خان را دیده گفت امریکه مشیت ایردی بدان تعلق پذیرفته بعرضه ظهور آمد اکنون *

* مصرع *

همه حال آشتی بهترز جنگ ست

حیدر قلی خان که از ابتدا راضی بوفوع این واقعه نبود استمالت نامه بکمال دلبری نوشته صفدر خان را با پسران طلب داشت و آنها آمده ملاقی گشتند - میر مرتضی ایلیچی والی ایران نیز دران اوان از اودیپور وارد گشته بناغ مهر علی خان فرود آمد حیدر قلی خان با اعیان رفته دیدن کرد و برای برونش خانه مهر علی خان واقع کنار دریا که منجمله خانهای

(۱) آسار جمع سیر و آن وزنی است مرداری بمقدار معین *

محمد بیگ خان بنارگی گرفته بود تجویر نموده فرود آورد محمد عبد الله
 برادر موسی خان که بعنوان مهماندار نا بذل سورت از حضور تعیین و همراه بود
 از آنجا که پنج هزار روپیه در وجه انعام او مرحمت شده و دو هزار روپیه از خزانه
 اندرون محل عطا گردیده سه هزار روپیه باقی را پروانه تفضواة بر خزانه عامرة بنام
 دیوان صوبه رجوع نموده گرفت و همدین سال رشید خان از حضور معلی جهت
 نامه نوی با برخی از جواهر نزد والی ایران تعیین گشته بود وارد گشت که از
 بندر سورت برای چهار روانه شود و نیز حکم اشرف بجمع دیوانان صوبه جات صادر
 شد که هر که از اهل خدمات بر مکان خدمت خود حاضر باشد و گماشته او بوده
 باشد بیدخل سازید - چون شریف سعید شریف مکه معظمه را دانه شریف و تعظیما
 در دیهات حیات سپرده بسروش شریف عبد الله سراج است مقرر گشته بود درین
 ولا حاجی صالح دام را بطریق ایلچی ناپانوده راس اسب عربی نژاد و دمد شامل
 بر در گزشتن پدرش و درخواست مقرر شدن سالانه یک لک روپیه دستور پدر بنام
 خود نموده بود بعد از گذشتن نامه سپان از نظر اقدس سالانه از خزانه بندر
 سورت بنام او معین گشت و برای رسانیدن تفضواة سال حال مصحوب حاجی
 صالح ایلچی بر موسم روانگی جهازات حسب الحکم اقدس حدر فلی خان شرف
 وزود ارزانی داشت و نیز برلیم رمت که آیفده سال سال تفضواة مراد داشتند
 از آنجا که فضل و کمال مولانا شیخ نورالدین محمد بمصنام اندوه ظاهر شد
 حسب الحکم اعلی بذایر فرستاده شیخ محمد صالح و شیخ نظام الدین محمد
 پسران خود با رساله که در باب خیل تالیف نموده رسیده و پروانه تفضواة هزار روپیه
 مهر فطب الملك جهته زاد و راحله آنها بنام دیوان صوبه ورود فرمود و نام بردها
 روانه شدند حکم اقدس بسرف صدور پیوست که پنج لک روپیه از محصول حریره
 صوبه احمد آباد برای ارباب استحقاق حرمین الشریفین امانت نگاه دارد و برای
 رسانیدن آن محمد حفیظ خان مقرر گشت چون در افراد مخارج بلده احمد آباد
 در ماهه پیادهای متعینه خزانه عامرة داخل بود حکم شد موافق معمول در ماهه
 آنها بعد از ناظم صوبه است از آنجا میگردیده باشند و دو هزار روپیه بطریق مدد خرج

تحقیقات و معارف آگاه شیخ علی سرهندی و پانصد روپیه بسید احمد از فرزندان قدوة العارفین شاه وجهه الدین قدس سره از حزانة جزیه صوبه ننخواه گردید و خدمت امینی کثره پارچه از نعلبر میرا ابراهیم بسید فتح الله نقویض یافت و از معروضه محفوظ خان رفائع نگار نعره اقدس رسید که سید حامد از فرزندان حضرت محبوب عالم که جهت نهیت جلوس بذات عدم استعداد و مخاطره راه نتوانست محضو رسید و از معمول قدیم هرگاه در عهد پیشین بتقریب گزارش تہمت نہ عتبہ خلاص رسیدہ اند خلعت فاخره و هزار و پانصد روپیه نقد و سه هزار روپیه قیمت مادہ قبل یا نجفس فیل عطا می شدہ لہذا حسب الحکم اعلیٰ نظام دیوان صوبہ صادر شد کہ سید را سامان راہ بقدر ضرور دادہ روانہ درگاه سار چنانچہ روانہ گردید سافا روانہ شدن عند الحمید خان و سید تعیل خان بدرگاه معلی رقم بداد کلک بیان گشتہ چون خواندین مذکور بمستقر الخلافہ اکبر آباد رسیدند سید تعیل خان بصوبہ پٹنہ بنزد سر بلند خان رفت و عند الحمید خان بحضور شتافتہ در اندک ایامی بقوجداری سورتہہ سراوار شدہ مراجعت نمودہ بیرون بلدہ رسید و نگہداشت سپاہ نمودہ روانہ آنجا گردید و سید حامد بملازمت رسیدہ بدستور معہود نقد و مادہ فیل یافتہ رخصت انصراف یافت و تولیت درگاه قدوة الواصلین احمد کدھو قدس سرہ بنزد مرصص گشت حیدر قلی خان بمادر بنزدوست خلع دریای مرہی و نذیبہ و اادیب متمردان و گویان پرگنہ بودہ محالات اطرف کاظم خان خلف خود را نارای نگہنامہ داس دیوان نائب معز نمودہ بر آمد و چندی دران بواحی بامور مرجوعہ پرداخت کہ از روی نوشتہ جات و کلامی دربار دولت مدد و انعام گشت کہ صوبہ از مصماء الدولہ تغیر شدہ لہذا بہ کاظم خان و رامی نگہنامہ داس نوشت کہ محکوران دفتر دیوانی را بذات مرتب نمودن نسخہ ایام دیوانی خود باتمامی احوال و ائصال و تبعہ و کفہ بہ برودہ رساند و غرنی خان عرف محمد فیروز جالوزی فوجدار پالن پور را تا رسیدن ناظم صوبہ منصوب بحفظ و حراست بلد نائب مقرر نمودہ - کاظم خان عزہ شہر ربیع الاول از احمد آباد بر آمد و بنیزی خان از پالن پور رسیدہ داخل گشت میر مرتضی ایلچی و رشید خان دامہ برامی ایران بتعاقب یکدیگر در همان ایام از احمد آباد روانہ بنذر سورت شدند •

سلطنت محمد رفیع الدرجات بادشاه و صوبه داری مহারاجه اجیت سنگه و نیابت حیدر قلی خان و دیوانی مهر علی خان و ناهر خان

بعضی مضمومات که ذکر آن مناسب این اوراق که منحصراً بر رویداد و سوانحیات صوبه احمد آباد است نیست. مبنی بادشاه محمد فرخ سید و مطلب الملک و نیز فاضل نظامت ظهور آمد و امیر الامراء سید حسن علی خان بهادر که در آن ایام در داری ملک دکن فیض داشت از رفوف سود مزاجی بادشاه در تشریف داشت و نا اشکر گران و نالاجی راو مدارالامهات راجه سهروردی و نالاجه هرا سوار مرسته همراه گرفته بداء الخلافت شدافت و محمد فرخ سید را معتمد ساخته بشهادت وافر کردند.

وفا را خاک ره کردی جدا را بر ملک ندی

نه شرم از خلق ورزیدی نه پروا از خدا کردی

و محمد رفیع الدرجات ابن محمد رفیع الشان بن حصرت خلد مایل هشتم شهر ربیع الاول سال هزار و صد و سی و یک بر تخت سلطنت اجلاس فرمود و احکام مطاعه مستمابر جلوس مبارک و نظم و نسق مملکت محروسه نظام داطمان و دیوانیان صوبجات صادر گشت از آنجا که در هنگام تعدیل سلطنت قطب الملک مهاراجه اجیت سنگه را بصوبه داری احمد آباد امیدوار گردانیده رفیق خود ساخته بود درین ولا حسب الحکم اشرف در باب نیابت صوبه تا رسیدن نائب مستغل از طرف مهاراجه نامرد مهر علی خان که عمده منصبداران متعین صوبه بود ورود یافت چنانچه او پنجم شهر ربیع الثانی دخیل کار گشته هنگام شب چراغان جلوس مبارک را بر عمارت کار یز بازار نمود و به تمشیت امور مهم نظامت

سرگردید - محمد بهادر ولد صلابت محمد خان بابی را فوجدار کرد مقرر ساخت و دیوانی صوبه از تغیر حیدر قلی خان از بست و دوم ماه مزبور از ابتدای فصل خریف است نیل سال مذکور بمهر علی خان تفویض یافت و حسب الحکم در باب اورنگ ارائی بادشاه محمد رفیع الدرجات بمهر قطب الملک یمن الدوله سید عبد الله خان بهادر ظفر جنگ سپه سالار یار وفادار معروف هم ربیع الثانی سنه احد جلوس والا بشرف مدور پیوست *

نقل حسب الحکم

رفت وزارت پناه - شجاعت دستگاه مهر علی خان محفوظ باشد - حکم جهان مطاع آفتاب شعاع بندگان حضرت قدر قدرت سلیمان شوکت سکندر حسنت - مؤسس اساس خلافت و جهانداری - مروج زواج سلطنت و تاجداری رحمت اعم آفریدگار - فضل اتم درگاه دادار - حضرت خلیعة الرحمن - ظل سبحان بادشاه غازی محمد رفیع الدرجات شرف نفاذ عرایض یافت که چون فرخ سیر بسبب جنونی که طاری حال او شده بود از جاده اعتدال انحراف ورزیده ادا اهلای خارج که خلاف طریقه سلسله علیّه نیموریه است بمیان می آورد - بجزای کردار ناهموار خود سید و اورنگ خلافت و جهانداری بجلوس میمنت مانوس زیب و بهاری تازه یافت - باید که احکام گیتی نظام بجمیع ناظران و دیوانیان ممالک محروسه برنگارند که در تمشیت مهمات انتظام و معاملات صوبجات و اقطاع تعلقات خود را بدستور سابق باستقلال تمام پیروازند و نوعی ضبط و ربط و بندوبست نمایند که سایر رعایا در مهال امن بوده بخاطر جمع بدعی دولت ابد مدت و کسب و پیشه خود را مشغول باشند و دست بعدی اقویا از حال ضعف کوتاه گردانیده امیدوار تفضلات باشند لهذا حسب الحکم اعلی نگارش می یابد که آن وزارت پناه شکر این همه تفضلات و نوازشات بی پایان بارگاه خلافت و کامگاری بجا آورده بر طبق حکم محکم بعمل آرند - درین باب از جناب جهانیان مأب تاکید دارند و نیز حسب الحکم والا در بحالی جاگیر منصب داران ورود فرمود

که درین ولا حکم جهان مطاع آفتاب شعاع کرامت صدور یافت که جاگیر منصبداران سوار والا کلمه اجمعین از پیش گاه خلافت و جهانداپی بدستور قدیم بحال و برقرار گردیده به دیوانیان علمی گردد که محالات جاگیرداران بدستور سابق بحال دانسته بعلمت سند مجدد عهد سعادت عهد مراحم و معترض نه شوند و بدین مضمون موزون که سکه مقرر شده بود زرها مسکوک نمودند - رد سکه نهند تا هزاران برکت - شاهنشاه بجزیره رفیع الدرجات و دهم جمادی الاول دیوانی صوبه از تعبد مهر علی خان نامینی برگزیده پشلا و دولقه و قصبه دوحه از تعبد حیدر علی خان که در سپرد از بود دار و غکی و کورائی کتیره پارچه و محال سائر در پیسکه خلافت و جهانداپی ناهر خان که از اصل و اضافه سه هزار بی ذات هزار سوار سواربری یافته و واسطه گفت و شنود امور مهارجه و قطب الملک بوده است معمر و معوض گشت و تا رسیدن روح الله خان برادرش بعنوان بیات سپرد مهر علی خان کردند و حسب الحکم اعلی بمهر قطب الملک یحیی الدوله از فرار یازدهم شهر جمادی الاول سنه احد جلوس در باب معافی اخذ جریمه نظام ناهر خان و داد یامت •

نقل حسب الحکم در معافی جزیه

آنکه رفعت و معالی پناه وزارت و کفایت دستگاه ناهر خان معروض نشود درین ولا سیاهه بمهر امارت و ایالت مرتبت حشمت و شوکت مغرولت عمده الملک بخششی امیر الامرا نهاد میروز جنگ سپه سردار بدقت رسیدده که در باب معافی جریمه برطبق التماس امارت و ایالت مرتبت راج راجیسر راجه آجیت سنگ معروض مقدس معالی گردید حکم محکم فضا شدم شرف صدور یافت که معاف اعتبار نماید - لهذا حسب الحکم والا قلمی میگردد که آن رفعت پناه درین ماده برونق حکم معالی بعمل آورده متصدیان جریمه احمد آباد و محالات متعلقه صوبه مذکور را بی دخل سازد و احتیاط بلیع بکار برند که احدی نکسی مزاحم نشود - درین باب از جناب عالمیان مآب تاکید اکید دانند چنانچه پنجم

شهر جمادی الثانی سال مذکور مهر علی خان بموجب حکم بعمل آورد و ازان تاریخ تا ایوم دیگر اخذ جزیه در هیچ عهدی مقرر نه گشته است و نیز حسب الحکم والا بدیوان صوبه صادر گشت که خدمات احدائی که در عهد حضرت خلد مقرر و ایام فرخ سیر مقرر شده و در عهد خلد مکان نبوده موقوف - لهد طیب خان بیوتات صوبه احمد آباد و بندر مدناک سورت موقوف گشت - که دیگر تا اکنون بیوتات بمن مقرر نه شده است در شهر شوال این سال روح الله خان برادر ناصر خان به نیابت دیوانی از حضور رسیده دخیل کار شد همدران ایام که یک گونه غلات رو بگدانی آورده بود بظاہر نائب ناظم دو نفر از رئیسان غله فروشان را بشکم دریده بر شتر بسته دور شهر گردانید و این معنی باعت عبوت دیگران گشته چندان گرانى دسد و اشرف علی خان پسر خود را بظاہر بندوبست و گرفتن پیشکش بخصت کرده معصوم قلی ولد کاظم بیگ را رساله داده همراه نمود - آنها سمت خلع دریایی ساہرنا موربی و میکریچ رفته بعد چندی معاودت نمودند و متصدی گری بندر سورت و حواست قلعه سرحد رام نگر از تغیر حیدر قلی خان به ودی خان مقرر شده بود و بعمل در نیامده من ابتدای فصل ربیع نفکوزئیل سال صدر بگماشته امارت و ایالت مرتبت حشمت و شوکت مغزالت بخشی الممالک امیر الامراء بهادر فیروز جنگ سپه سردار سید حسین علی خان تفویض یافت چنانچه سند نیابت آنجا به شینم الاسلام خان رسید او بد انصوب شدافت و متصدی گری بندر کنبهایت مهر علی خان مرحمت گردید اشرف علی خان پسر خود را نائب مقرر نمود - سابق مقرر شدن رشید خان بعنوان نامه بری والی ایران بالحقه جواهر و اسیان و رسیدن او به سورت بعزم روانگی رقم زده کلک بیان گشته بظاہر فساد خوارج مسقط که راه جہازات بند افتاد در بندر مذکور توقف نموده بود - درین ولا حسب الحکم والا جواهر و غیره را به کسان مهر علی خان سپرد - چون برگنه بهروج در عهده خواجه عبد الحمید خان و بموجب حکم معصول آنجا بر سبیل هندیات بحضور میرفت - برای عدم مراحمات ایصال زر در خزانه احمد آباد بظام دیوان صوبه حکم ورود فرمود *

سلطنت محمد رفیع الدوله ملقب به شاهجان بادشاه و عوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و نیابت مهرعلی خان و دیوانی ناهر خان نائب روح الله خان

زین حضرت جنت آرام گاه محمد رفیع الدرجات بادشاه که از سائق عارضه تب
دق داشت از آنجا که مشیت ابروی بدان پیوسته بود که در او آخر ایام زندگانی
چندی به تخت نشینی سلطنت کامرانی نماید بیستم شهر رجب المرجب
فرمانروائی ملک فانی را خیر باد گفته به مملکت جاودانی انتقال فرمودند
و هنگام انتقال بذایر اورنگ آرائی برادر مهین خود محمد رفیع الدوله بوزرا و امرا
وعیت نموده بود بذایران بیستم شهر مذکور روز شنبه بر سرید خلافت و جهانگیری
اجلاس فرمود و مفاشیرو احکام دین باب بنظمان و دیوانیان ممالک محروسه
شرف صدور یافت *

نقل حسب الحکم اقدس در تخت نشینی بنام ناهر خان دیوان

آنکه بمقتضای حکمت بالغه الله تعالی که متکفل صلاح عالم و عامیان و موجب
انتظام جهان و جهانیان است بر طبق وصیت بادشاه جنت آرام گاه عمارج معارج
درجات علیین ماعد مصادد روضات فردوس برین شاه رفیع الدرجات طاب ثراه که
سریر سلطنت بجلوس مهین برادر نامدار والا مقدار مرین شود بیستم ماه رجب
روز شنبه وقت طلوع آفتاب تخت سعادت رخت سلطنت و کشور کشائی
بجلوس جهان افروز بادشاه دین پناه فزاینده قدر و دولت و اقبال فزاینده شمع
عظمت و اجلال - طراز چتر همایون - رونق دیهیم کورگانی - خافان سکندر مغزنت
خسرو سلیمان مرتبت خلیفه دادگر دارای عدالت گستر فانی مغاب پروردگار

ظل ظلیل مرحمت حضرت آفریدگار زیب و ریخت تازه و بهای بی اندازه یافت و در همان امجد سعادت لمعه حکم جهان مطاع افتاب شعاع پیرایه صدور و کرامت نعت پزیروت که من بعد لب همایون و اسم مبارک مقدس را بر مناشیر دولت و نگین سلطنت شاه جهان بادشاه مثبت و منقش گردانند و چون همگی نیت حق طریق مصروف برافهیت کافه انام و امن و امان جمهور خواص و عوام است بجمع ناظمان و موجدان و دیوانیان ممالک محموسه و کلریداران مهمات سلطنت ابد فرین فرامین مرحمت آیین و احکام گیتی نظام برنگارند که جمع بندهای بادشاهی را از روی فضل و کرم به تمشیت مهمات و خدمات مقبوضه بدستور سابق بحال فرمودیم باید که در پرویش رعایای مال گزار و رفاهیت غریبا و مساکین و حمایت مسافری و متددین و فلح و ومع فساد و تذبیه سرکشان بلاد نوجه وافر و سعی نماد نگار نزد لهذا حسب الحکم الا علی بمعرض نظیر می آید که شکر عظایات و میراحم بادشاهانه بجا آورده بخاطر جمع بموجبی که از پیشگاه فضل و کرم ارشاد شده در تدبیر خدمت تعبد دمایند و در مکانات دار الضرب صوبه احمد آباد جنس طلا و نقره وعیره را بمضمون سکه مبارک که در ضمن تقریم یافته مسکوک گرداند درین باب از بیش گاه خلافت ناکید داندند - شرح ضمن بموجب سکه مبارک که در حضور افدس مسکوک شده آدکه سکه مبارک شاه جهان بادشاه غازی و بهمین مضمون بنام نائب نظم حکم وزیر فرمود مهر علی خان نائب نظامت از طرف مহারاجه اجیت سنگه که صوبه بحال بود و روح الله خان نائب دیوان صوبه داتفاق دستسته مذادی باسم آنحضرت بلند آوازه ساختند و در دارالضرب بالقاب همایون طلا و نقره نماد عیار گست و تبر حسب الحکم والا در باب بحالی و استقلال خدمت دیوادی و داروغگی و کوره گرمی کثرت پارچه وغیره کل محال سائر و امینی پایبانی صوبه احمد آباد و فوجداری پرگنه پتلاد و دولقه مضاف صوبه مدکور بدستور سابق بنام ناهر خان عزورود یافت و نیز حکم ضبط خانق کپور چند بهنسالی جوهری باتفاق نائب ناظم وغیره متصدیان بادشاهی بدیوان صوبه رسید - ده هزار و هشتصد روپیة درماه مهارانی دختر مهاراجه اجیت سنگه محل بادشاه

شهید مقرر شده در باب رسانیدن آن از خزانه عامره صوبه احمد آباد پروانه تذخوایه ورود یافت و جهت ارسال پدید یک روپیه زر خیرات که در عهد بادشاه شهید بداروغگی محمد حفیظ خان مقرر شده بود منجمله آن سه اک روپیه حواله شده برای دو لک روپیه باقی و ارسال داشتن به بندر سورت نزد داروغه حکم معلی صادر گشت و سه هزار روپیه حسب الائتماس مبر حمله معظم خان خانخانان بهادر صدر جهان صدر الصدور در وجه اتمام شیخ محمد غوث معلم حاج ساکن مکه معظمه از خزانه احمد آباد تذخوایه شد و نیز در باب بحالی جاکبر و یوهیه و مدد معاش و دام اتمام کلام اجمعین بدستور سابق و عدم مراجعت آوردن سعد مجدد حکم فدرس به وزارت پناه رسید *

آغاز فساد پیلاجی گایکوار مرهته در

نواحی بندر سورت

همدران اوان پیلاجی را گایکوار مرهته در نواحی بندر سورت سر بستان برداشته تاخت و تاراج دیهات دست طاول دراز ساخت شیخ الاسلام خان نائب منصوبی آنجا سید عاقل و محمد پناه را با فوج معامله و مدافعه تعیین نمود بعد جنگ محمد پناه زخمی شده بدست مرهته گرفتار آمد و معطعی داده خلاص شده ازان ایام پیلاجی سال سال مکرر بدان صوب آمدن موضع سونبره معموله توکروه مضاف سرکار سورت را متصرف گشته مسکن فرار داد و هم دران سال چند ارانه جنس ابریشم که از بندر سورت باحمد آباد می آوردند بر گزر دریای مهبی کولیان آنجا غارت نمودند لهذا مهر علی خان نائب دایم یک اک و پنج هزار روپیه بموجب محضر بمهر اعیان و بدد های بادشاهی و دستک دیوان صوبه از خزانه عامره گرفته نگاهداشت سپاه نموده بر آنها لشکر کشید و من جمله آن آنچه توانست جنس مغروره را از کولیان گرفته بمالکان مسترد ساخت و ضامن عدم تهره گرفته معاودت نمود *

سلطنت حضرت فردوس آرام گاه محمد روشن اختر
 ملقب به محمد شاه بادشاه و صوبه داری
 مهاراجه اجیت سنگه و نیابت مهر علی
 خان و دیوانی ناهر خان نائب
 روح الله خان

چون در آن ایام بعد شهادت بادشاه شهید و ارتحال بادشاه حضرت آرام گاه محمد رفیع الدرجات محمد نیکو سیر نبیره محمد اکبر بادشاهزاده در قلعه ابرک مستقر الخلافت اکبر آباد معتکف بود درین هرج و مرج مردم احشام قلعه را با حدود رفیق ساخته داعیه خروج نمود و باکثرداراجهها و امرا که یک گونه از رویداد مقدمه بادشاه شهید از قطب الملک و امیر الامراء عبدالوده خاطر بودند بسوی خود دعوت نموده بوش و از بعضی خفیه مراسلات بمیان آمد و این راز سر بسنه بر ملا افتاده زبان زد خاص و عام گردید محمد نیکو سیر بیز قلعه را استحکام داده علم سلطنت بر افراخت . بذاکر رفع این هتکامه قطب الملک و امیر الامراء در رکاب حضرت شاه جهان بادشاه با لوازم توپخانه از دارالخلافه شاهجهان آباد بر آمده متوجه مستقر الخلافت اکبر آباد گشتند و چندی در محاصره و جنگ توپ و تفنگ و ستن مورچال در انجا نوف و افع شد درین ضمن در او اخر شهرشوال رحلت شاه جهان بادشاه روی داد لهذا قطب الملک و امیر الامراء به سید نجم الدین علی خان برادر خود که به صوبداری دارالخلافه پیام داشت نوشتند که یکی از شاهزادههای والا نژاد را برجناح اسعجال بدین صوب عازم گردانند که تشریف ارزانی داشته سریر آرای سریر موروثی شوند از انجا که تقدیر ازلی و مشیت علم یزلی بدان پیوسته بود که بندگان حضرت قدر قدرت محمد روشن اختر ابن محمد جهان شاه بهادر بن حضرت خلد مغرل بر اورنگ فرمان فرمائی رونق افزا شوند بذاکرا سید نجم الدین

علی خان بحضور اقدس باریاب شده مقدمات صدر را بعرض رسانند و بدرجه اجابت مقرون گردید و در همان روز ضروریات سواری و غیره مهیا گشته سرعت متوجه مستقر الخلافت شدند وزراء و امراء شرائط استقبالی و لوازم نهییب بجا آورده پانزدهم شهر ذیقعدة الحرام که مطابق هزار و صد و سی و یک هجری بود بر تخت مورثی اجلاس فرموده خود را محمد شاه نادرشاه ملقب ساختند نظم چو مرگ افکند افسری از سری - دهد آسمان بر سر دگرگی - همان است این چیز فیروزه فام - که گردید گرد سر سام و حمام - و عطای خلایق و اخبره و نوازشات متکاثرة قطب الملک و امید الامراء و غیره امرایان را مضطرب و سرزنش کردند و بدستور سابق امر جلیل القدر وزارت و امیر الیمرائی قطب الملک و سید حسین علی خان تفویض یامت و مقور شد که آغاز سال جلوس مبارک را از انتقال محمد فرخ سیر محسوب نمایند و مداشیر مطاعه و احکام و احب الانقیاد بجمیع صوبداران و موجداران و دیوانداران عمالک معبوسه در فرود مسرت جاوید سریر آرائی بنندگان حضور شرف صدور یامت و صوبداری احمدآباد بدستور سابق بمহারجه اجیت سزگه و دیوانی نذاهر خان بحال ماند و مهر تلی خان به تمسیت امور نظامی پرداخت *

نقل حسب الحکم در سریر آرائی بنام ناهر خان دیوان صوبه

درین زمان میمنت اقتران که بعضی مفضل بی هما و کرم مکرم جل و علا سریر خلافت مصیر و کریاس^(۱) گردون اساس باجلاس فیض اقتباس سلطان السلاطین خاقان انخوامین قدر قدرت بیضا عولت ظل ظلیل ایرو بی نذر ناسب نبیل کرم کارساز جهانباں سکندر تمکین خاقان سلیمان نگین رافع لوالی عدل و احسان و دافع نذای جور و عدوان دارای معدلت بروز فرمان لوالی مراد

(۱) بکسر اول بروزن الیاس دربار نادرشاهان و امرا واعیان را گویند و کلناس نیز آمده -

گستر حضرت محمد روشن اختر مزین و منجلی و منور و معلی گردید بمقتضای حفظ قوانین خاندان جزیل و اقتضای خرم قواعد دودمان جلیل گورگانیه حکم محکم مدبریت توأم زیب نفاذ و زینت ایراد یافت که من بعد اسم مبارک را محمد شاه بر مناشیر سلطنت آئین دولت ثبت و منقش گردانند و جمیع مقسبان اشغال خلافت و جهاندارمی و مباشران اعمال سلطنت شهر یاری اولاً ادای سجد جفاک ایزد مسجود را ذریعه استقامت و خلوت این دولت ابد موصود دانسته در تدبیر آن نوازم نیایش نذر نوان بجا آورند و ثانیاً نرفیه و تسایع جمهور خلایق را وسیله استرضای خالق خلایق انگاشته در ترمیم مواد آن دقیقه از دقائق مضا و فاصری نگذارند باید که آن وزارت پناه بر وفق حکم محکم بعمل آورند و خدمات جز و فل بمردم اهل کار دستور سابق بحال و وجه مقرری تفخواه دران بر طبق اسناد پیشین منور و مسلم دانسته هر کدام را دخیل کار دانند و وجه طلب طلبداران را موافق ضابطه تفخواه میداده باشند و بعلت اسناد مجدد مزاحم نشوند درین باب تاکید دانند و نیز در بحالی جاگیر و خدمات و یومیه و مدد معاش و دام انعام کلهم اجمعین بدستور سابق و عدم مزاحمت طلب سند عهد مبارک حکم اقدس عز و رود یافت پس از ورود احکام مهر علی خان نائب صوبه و روح الله خان فائز دیوان و ارباب تحریر و نذدهای پادشاهی منادی نام مبارک بلند آوازه گردانیده صغیر و مدیر و برقا و پیر را از جلوس اند فرین مخبر ساختند و خطیب بخواندن خطبه طیمه بالقاب همایون رطب اللسان و عدو البیان گشته یایه مخبر را مرتبه برتری داد و چهار طلا و نقره بدهش سکه مبارک بهای تازه و رتبه بی اندازه بهم رسانیده اعتبار رواج افزود چندی در آغاز جلوس این بیت مسکوک گشت *

سکه زد در جهان ز نطف اله بادشاه زمان محمد شاه

من بعد - سکه مبارک محمد شاه پادشاه غازی - فرار یافت چون پسر از موقوف شدن اخذ جزیه در باب یومیه داران خزانة جزیه پروانه صادر شده بر که از خزانة عامرة تفخواه می داده باشند درین ولا فرمان شد که یومیه

شخصیکه ازان جماعه پروانه خالصه شریفه در باب نفخواه یومیه خود حاصل کرده باشد از خزانه عامره نفخواه دهند - همدران ایام حکم جهان مطاع واجب الانباع کرامت صدور یافت که اخراجات محفل شب دوازدهم حضرت رسالت پناه سید المرسلین رحمة للعالمین هر ماه در هر صوبه یک صد و دوازده رویه مقرر باشد درین باب حسب الحکم دیوان صوبه رسیده که نا مقرر شدن متوای این امر خیر باتفاق فاضل و ارباب شریعت اطهر سرانجام می داده باشند و مقصد قضای بلده از تعبیر خیر الله خان بغامی عنایت الله که در حضور تعویض یافته بود رسیده دخیل کار گشت و در سال هزار و صد و سی و دو حکم و الا در باب سرانجام ملبوس خاص یک لک و هشت هزار و پانصد رویه در صوبه احمدآباد بدیوان صوبه رسید که سال به سال بمصداق بمایش نفخواه می داده باشند و داروعلی چیره باغخانه از تعبیر فتح الله بابو المفاخر خان برادر شیخ الاسلام خان مقرر گردید و برای خرج مجلس شب یازدهم اسوة المتقین عونت حمدانی محلی الدین عبد انوار الحسنی الکیلانی در هر ماه نیز حکم شد که یک صد و پانزده رویه اخراجات آن شب دیوان صوبه نفخواه می داده باشد و همدران سال هفتصد و چهل و یک و هشت هزار و پانزده از محصول محلات خالصه شریفه روح الله خان نائب دیوان صوبه بحضور ارسال داشت و فروخ بیک خان گوز بردار جهت سراوای ارسال خزانه و کاعذ بیسکش بمبدالران و مطالبه مقصد داران آمد *

رسیدن انوپ سنگه بهنداری نائب مهاراجه

اجیت سنگه و آمدن ناهرخان دیوان

در ماه جمادی الثانی سال صدر انوپ سنگه بهنداری به نیابت صوبه فرستاده مهاراجه اجیت سنگه باتفاق ناهرخان دیوان صوبه و سید غلام حسین خان فوجدار گودهرة و تهاسره و سید رستم علی خان بهادر فوجدار بروده و مطلب خان فوجدار کری و شیرالدین خان بخششی و وقائع نگار از راه مایوار بعد قطع

مراحل و منازل بیاف شاهی رسیده ورود آمد - روز دیگر مهر علی خان و معصوم قلی بر یک هوده ویل سوار شده بانوج آراسته و روح الله خان برادر ناهر خان و متصدیان دوشاهی و مقصداران متعینه صوبه باستقبال شتافته ملافی گزیدند و بهنداری بعلقه بهدر داخل گسته به نمشیت مهم پرداخت ناهر خان عرضی متضمن بسیدن باتفاق بهنداری و تصفیة راه و گرفتن محکمکه از زمینداران و قدغن داشتن با بهنداری در محافظت بلده ، نفید حسن سلوک با سکنه بحضور ارسال داشت پس از روز چند بذایر محاسبه و اخراجات سه بندی بابت ایام دیانت بهنداری را با مهر علی خان گفتگو واقع شد و از طریق کلمه بفاخوشی انجامید - از آنجا که او بذایر حفظ آب و جمعیت خوب با خود داشت بهنداری موقوف بر وقت داشته می گزرائید - مهر علی خان بودن خود را صلاح و فلاح کار مدافسه ده دندر کذبیت که متصدیگری آدجا بدو تعلق داشت رفت و منصب فضلی بلده از تغیر عنایت الله نقاضی مستفید خان برادر افقی العضا - عبد الحمید خان مقرر گشت - همدان آوان مقدمه محمد نیکو سیر در مستقر الخلاف انفصال یاب و ورود داری دار انجمن اوجین از تغیر نظام الملک به سید دلاور خان مقوص گردید و نظام الملک حضور طاب شد از آنجا که او بذایر مخالفت اطمینان نداشت صلاح رفتن حضور نمی دانست - بصوب دار السور برهان پور راهی گشت و در آنجا با سید دلاور خان که بعد اطلاع رفتی نظام الملک بموجب اشاره امیر الامرا به دنبال شتافته بود مصاف داده کشته افتاد و نظام الملک عازم خجسته بنیاد اورنگ آباد شد - سید عالم علی خان برادر زاده امیر الامرا که بنیانت سرداری دکن قیام داشت اراده نظام الملک را در یافته بفراهم آوردن سپاه اشتغال ورزیده حقیقت حال را بامیر الامرا نگاشت لهذا قطب الملک و امیر الامرا بعرض اقدس رسانیده مقرر ساختند که ناهر خان دیوان صوبه هندوستان پنج لک روبیه از جمله **مصارف** محالات خالصه شریفه از مال و سائر صوبه احمدآباد بجهت مصارف **سپاه** **فرمانده** عالم علی خان بزرودی بخجسته بنیاد فرستد و **مহারاجه** **نظام صوبه** **نور**

ده هزار سوار جرار به بندر مبارک سورت روانه سازد و تا سه ماه یک لک و پانجاه هزار روپیه در ماهه آن فوج از سرکار و الا از خزانه عامره صوبه هراکه ده هزار سوار موجودی مهاراجه روانه بندر سورت شوند بعد ملاحظه تعداد ماه بمه مبریده باشد و از جمله آنها پنج هزار سوار موجودی در بندر سورت و پنج هزار سوار دیگر پانزده گروهی آنجا بر معابر و مضاف حدود فرب و جوار که راه در آمد مخالف متصور باشد اقامت دارند - چون از معروضه انوپ سبکه بهندابی نائب ناظم بومحوظ پیوسته بود که اکثر توپها و زنبورکها سرکار و الا و سب و اارود که در بنده است مرمت طلب شده پنج هزار روپیه تنخواه شد و نیز حکم افسر عدوز یافت که ناهر خان دیوان با جمعیت سه هزار سوار و هما نقدر بناده عجالة به بندر سورت شتافته در احتیاط معابر و گذرگاه حدود صوبه مراسم حفاظت و فدویت به تقدیم رساند که احدی از مخالفین را آن ظرف امور در صوبه نه هروی - و وجه مشاهیر سپاه از خزانه عامره تنخواه دهد و احکام و الا درین باب عز ورود یافت چنانچه از روی دستکات دیوانی یک لک و هشتاد و پنج هزار روپیه انوپ سبکه بهنداری و چهار لک و نود و دو هزار سی عدد هشتاد و سه روپیه ناهر خان در وجه مصارف این سباق از خزانه عامره گرفتند - ناهر خان - معصوم فلی ولد کاظم بیگ را رساله دار مقرر نمود و از اصل و اضافه منصب هفت صدی ذات دو صد سوار بلا شرط و خطاب کاظم بیگ خان و زمانه داری مونده تجویز کرده بنگاهداشت سپاه بر داخت و بصوب بندر سورت راهی گشت بعد چندی که وارد سواد بندر گردیده مقامات داشت خبر جنگ نظام الملک و کشته شدن سید عالم علی خان را شنیده باحمدآباد معاودت نمود - از بعضی از محرران مسموع گشت که گرفتن ناهر خان آن وجه را از روی پروانه جعلی که خود بنام خود درست کرده بود بوده است و در باب بی دخل ساختن گماشته وقائع نگار و سوانح نویس که در محالات سائر نشسته بودند حسب الحکم بدیوان صوبه رسید - همدران اوان عبد الحمید خان و وحدار سوزنه بغابر امری روانه در گاه معلی شد *

بقتل آمدن کپور چند بهنسالی نگر سیئه به اشاره

انوپ سنگه نائب صوبه

کپور چند بهنسالی نگر سیئه که از دارالخلافه آمد چندی نزد عبد الحمید خان در سورته بود درین ولا که او روانه در گاه والا گشت کپور چند باحمد آباد آمده بامر سیئه قیام ورزید - از آنجا که نائب صوبه بدبیر اخذ و جر مصادرات بدبجا و بهمت زور بسکنه شهر دست تطاول دراز ساخته مصدر این و اضرار رعایا و برایا می گشت *

آنکه ندارد دل رحمت پزیر بهمت پشمینه دهد بر حریر

و او بعلت رئیس مانع و مزاحم این امر بود بهنداری بدبیر رفاقت و موافقت بهاراحه و فطرب الملک و امیر الامرا که خاطر داشت او را زیاده مرعی داشتند بخود عهده شد مدع بدبیر نمی گشت و او را محفل خود پنداشته در عدد دفع او در آمد کپور چند بتقریب دریافت اراده با صوابش نموده از آمد و رفت بهدیر پاکشیده قریب پانصد کس از سوار و پیاده بی روزگار نوکر ساخته بدور خانه خویش مرود آورد - و اکثر اوقات باظهار پرستش بتخانه که در بهرام پور واقع بود پیاده با آن جمع را همراه گرفته می شتافت - هرگاه جفا پیشگان از خدا

بی خبر ماروار مردم آزار یکی از باشندگان را گرفتار ساخته می بردند **لوجمبی** را فرستاده از بین طریق به عذف و زبردستی خلاص می نمود - از آنجا که **ماروار** مراج او شورش و واقعه طلبی مخمر بود بدرشتی و سخت گویی لب می کشود - فریب یک ماه باین و نیره منقضی گردید - بهنداری از راه خدیعت که خدم مارواریان مشهور است خواجه بخش نام از همراهیان خود را بقتل او مامور ساخت - و او خود را بلباس قامدان ملبس ساخته خطوط چند جعلی بنام کپور چند درست کرده در پرده ظلماتی شب با خود بتخانه اش برد قضا را وقتی رسید که او برخاسته باندرون خانه می رفت دران اثنا پیش آمده خطوط را داده مشغول خواندن ساخت - چون مستحفظان هر کدام بمکان

خودها پیام داشتند و دران جاکسی نبود اورا تنها دیده فرصت یافت و بدو زخم
جمده (۱) کاری که بر پهلویش زد کارش را تمام ساخت و از راه دریچه دیوان خانه
که مشرف بر کوچه بود جست نموده گلبانگ (۲) بر قدم زده بدر رفت و تا آگاه
گشتن مردم تنگ پا خود را بامن رسانید - گروهی که دوکر بودند از اطلاع این
این معنی در همان شب پراگنده گشته بخانه های خودها رفتند و آخر شب
متعلقان و هم نومان کپور چند بتصور آنکه کسی آگاه نگردد لاش او را برداشته
برای سوزانیدن بر دیوارها شهر آورده انتظاری فتح الباب داشتند که کسان بهمداری
رافف شده منابع و محام گشتند و آنها بعش او را انداخته بدر رفتند و تا
یکپس و نیم از روز بر آمده افتده بود آخر الامر برخاست بهمداری برده
آش دادند •

بقتل آمدن امیر الامرا سید حسن علی خان و گرفتاری قطب الملک و تقرر وزارت باعتقاد الدوله محمد امین خان بهادر و صدور احکم و ضبطی اموال سید غلام حسین خان و رستم علی خان در احمد آباد

چون خبر گشته شدن سید عالم علی خان و متصرف گشتن نظام الملک
خجسته بقیاد اورنگ آبا را در اوانی که مقدمه محمد نیکو سیر انفصال یافته بود در
مقامات مستقر الخلافة اکبر آنا بسمع قطب الملک و امیر الامراء رسید روز روشن در

(۱) نادال اسجد بر ورن خنجر سلاحي است که آنها در هندوستان کنار گویند و اصل

آن جنب در معنی پهلوتگاف - برهان *

(۲) آواز کشیدن شایران و معرکه گدوان و امتال انها باشد - برهان *

چشم جهان بین قیصر و تار گشت - هر دو برادر بعد کنکاش صلاح وقت چنان دیدند که قطب الملک بدار الخلافة شاهجهان آباد رخصت شود و امیر الامرا در رکاب ظفر انساب ندرشاهی بصوب دکن و مهم نظام الملک متوجه گردد - قطب الملک دستوری یافته بدار الخلافة شتافت و امیر الامرا رایات عالیات را بسمت دکن بر افراخت و یکدر منزل کوچ شد در راه ذیقعدة الحرام اعتماد الدوله محمد امین خان مزاج اقدس را که نایب قضیه نامرضیه شاه شهید و غلب هر دو برادر منحرف دید فرصت یافته اجازه دفع امیر الامرا را از پیسگاه خلافت و جهانداری حاصل نمود چندی از امرایان مثل حیدر فلی خان و سعادت خان را همراه با خود همدستان ساخت و حیدر خان نام مغل تورانی را بدین کار مامور فرمود و او قابو کرده روزی در هنگامیکه امیر الامرا از حضور افور رخصت شده پالکی سوار با معدودی از شاگرد پیشه متوجه خیمه خویش بود در عرض راه اردو بازار بتمهید دادن التماس عوض احوال پیش رفته داد و همراه پالکی گشت چون او متوجه خواندن التماس گردید بزخم نکرده که بر پهلویس زد کارش را تمام ساخت و دسلی زده پالکی را غلطانیده بر خاک هلاک انداخت و امر جلیل العدر وزارت اعظم به محمد امین خان معوض گردید قطب الملک از وقوف رویداد شهزاده محمد ابراهیم ابن محمد رفیع السلان بن خلد منزل را به سلطنت برداشته با لشکر گران که در ایام معدود بزر بخشی و بیس فراری و افزونی مناصب فراهم آمد بعره انتقام بر آمد و درین طریق تلافی فریقین دست داد و پس از ظهور جنگ سلطانی از تعدیرات آسمانی قطب الملک دستگیر شد -

* یاد *

جهان را نمایش چو کردار نیست بر دل سپردن سزوار نیست و حضرت ظل سبحانی مظفر و منصور بدار الخلافة رسیده بر اورنگ خلافت جلوس فرمودند و احکام مطاعه بمهر اعتماد الدوله بنا ظمان و دیوانیان ممالک مقرر در باب بحالی جاگیر و یومیه و مدد معاش و دام انعام کلمه اجمعین بدستور سابق بحال و برقرار دانسته برای اسناد مجدد مزاحم نه شوند و سند علحده

طلب نه نماهند شرف صدور یاعت و نیز بذکر جاری داشتن اخراجات
شب دوازدهم حضرت رسالت پناهی صلوات الله علیه و آله و شب یازدهم سید
محمد القادر جیلانی بدستور سابق و ارسال خزانه عامره بلا توقف و اهمال بر سبیل
هذویات و ضبط اموال و املاک قطب الملک و امیر الامرا و اقربایی آنها احکام
و الاذاهر خان دیوان عوبه ورود یافت لهذا اموال سید غلام حسن خان
موجدار گوده‌ره و سید رستم علی خان فوجدار بروده از ناطق و ضامت ضبط
در آمد و متصدیگری بذکر سورت از انتقال امیر الامرا به شخصی الممالک
فم الدین خان مرحمت گشت و او نیز نیابت آنجا را به شیخ الاسلام خان
نام زد کرد و در سال هزار و صد و سی و سه در ماه ربیع الاول محمد امین خان
ناجل طبعی در گذشت و ناصر جلیل القدر وزارت نظام الملک مفوض گردید
تا رسیدن اواز دکن عنایت الله خان نائب وزارت مقرر شد همدان اوان
مهر علی خان که در بذکر کذبانت بامر متصدیگری آنجا می پرداخت
از گشته شدن سید حسین علی خان و گرفتاری قطب الملک چون متوسل
بودن مهاراجه و ناهر خان را باسادات واقف بود بتصور و گمان این که صوبه و
دیوانی بآنها بحال نخواهد ماند جمعی از سپاه را فراهم آورده شهرت رسیدن
نقل سند دیوانی و نیابت صوبداری داده بعزم احمد آباد بر آمد و از اشتیاز این
معنی یک گونه خلل در تحصیل برگذات خالصه شریفه و بندوبست نظامت
روی نمود - مهر علی خان بموضع نشو سه کروه بلده رسیده نزول کرد - اعیان
و منصبداران دفته ملاقی شده با بهنداری گفت و شنید در میان آمد قرار یاعت
که تا رسیدن اصل اسناد درگاهی متعارض یکدیگر نباشند و مهر علی خان در بلده
بخانه خویش آمد از آنجا که شهرت فروغی از صدق نداشت بر خلاف در منع
او استقلال بهنداری احکام صادر گشت خواجه عبد الحمید خان که بحضور رسید
به منصب افضی القضاة سرفراز گردید و فوجداری سورتبه از تغیر او سیوم شهر
جمادی الثاني اسد قلی خان خسر مصاص الدوله که برتبه امیر الامرائی رسیده
مقتضی گشت و محمد شریف خان از طرف او به نیابت فوج داری آنجا آمد

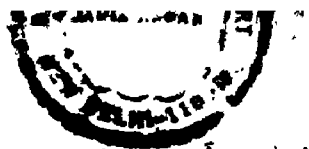
و برسالة مهر بخشی متصدیگری بندر کندهایت از تغیر مهر علی خان به کاظم بیگ
خان و فوج داری برودۀ برضا قلی برادرش (مرحمت گشت و پروانه تنخواه هزار روپیہ
من جمله دو هزار روپیہ و یک زنجیر فیل در وجه انعام فضیلت و کمالات دستگاہ
شیخ محمد صالح و شیخ نظام الدین محمد پسران مولانا نور الدین بمهر عنایت الله
خان نائب وزارت بنادر خان دیوان صوبہ وروید یافت *

صوبہ داری معزالدولہ حیدر قلی خان بہادر ظفر جنگ و دیوانی جعفر قلی خان پسرش و نیابت شجاعت خان و وقوع خانہ جنگی با انوپ سنگہ بہنداری و نادر خان و بر آمدن آنها

در پیش گاہ خلافت و جہانداری در ماہ رجب المرجب مطابق سال ہزار
و صد و سی و سہ صوبداری احمد آباد و متصدیگری بندر مبارک سورت و محلات
خالصہ شریفہ از تغیر مہاراجہ اجیت سنگ و قمر الدین خان و عمال دیگر بہ
معز الدولہ حیدر قلی بہادر ظفر جنگ کہ بوالا رتبہ منصب ہزاری ذات ہفت
ہزاری سوار دو اسپہ سہ اسپہ سرفراز شدہ بود نفویض یافت و بہ عطای خلعت
خاصہ و سر پیچ مربع و یک زنجیر فیل از حلقہ خاصہ مباهی و مفتخر کرد -
و جعفر قلی خان پسر کہترش از تغیر نادر خان بدیوانی صوبہ مقرر گشت
و حسب الالتماس معز الدولہ کاظم بیگ خان عرف معصوم قلی از اصل و اغافہ
بمنصب دو ہزار و پانصد ذات دو ہزار و پانصد و پنجاہ سوار بلا شرط و مشروط
متصدیگری بندر کندهایت و فوجداری موندگہ و عطای علم و نقارہ و خطاب شجاعت
خان بہادر و نیابت معزالدولہ و سید فیض الله و منصب پانصدی ذات و یک
صد سوار بلا شرط بخطاب سید فیاض خان بفوجداری و جاگیر داری احمد نگر

نوسرغراز گردید و فرمان والا شان تقرر صوبه معزالدوله و نیابت نظامت و سپرد دیوانی بنام شجاعت خان و نوشتجات معزالدوله به جمیع مناصداران عمده در شریک گشتن با شجاعت خان در باب اسیر ساختن و فید داشتن بهنداری و ناهر خان رسید و نیابت متصدیگری بندر سورت به شیخ الاسلام خان که در آنجا بود مقرر ساخت - از آنجا که دران اوان شجاعت خان در بندر کنبه‌هایست قیام داشت مقدمات صدر از نوشته جات وکلای حضور و صرافین در احمد آباد انتشار یافت مهر علی حن که پیوسته چند بیرق عرب و جمعی از سوار و پیاده که بغایر یلس آبرو که از بهنداری اطمینان نداشت داشت اتفاقاً در بازار بر سر خریداری پشته‌گاه کاه با یکی ز مارواریان و نوکر مهر علی خان نزاعی واقع شد و زخمی گردید از آنجا که خبر تغییری شیوع یافته و مردم از بد معاشی مارواریان به ستوه آمده بودند کار بخانه جنگی انجامید مهر علی نیز مردم خود را چه نوکر و غیر نوکر که از استماع قضیه فراهم می آمدند از هر طرف تعیین نمود و جنگ توپ و تفنگ در گرفت و اجامه و او باش هجوم آورده فلعه بهدر را رو گرفتند - پای استقامت مارواریان از جای رخت و نزدیک بود که به اندرون ریزند - انوپ سنگه بهنداری از مشاهده این حالت چون بر آمدن از دروازه بهدر و راسته بازار شهر علی رؤس الاشهاد از خوف هجوم عام مناسب فدانست - از راه دریچه باغ اندرون بهدر که به سمت رود سابر واقع ست بر آمده بساهي باغ ورود آمد و کسان مهر علی خان و عوام الناس در قلعه در آمده آنچه مارواریان نتوانستند بر تاراج نمودند و عمارتیکه بهنداری شرق رو به مکان بی موقع احداث نموده بود بموجب اشاره مهر علی خان خراب ساختند - روز دیگر میان صفدر محمد خان که نائب فوجداری گو دهره مقرر شده بود بغایر مقدمه وجه باز گردانید با ناهر خان گفتگو واقع شد مور چال بندی شده جنگ، تیر و تفنگ در گرفت که در او اخر همان روز شجاعت خان بر جناح استعجال از کنبه‌هایست خود را رسانید ناهر خان بگمان اینکه او نظر بر اخلاص مندی ها و عقد اخوت که بهم بسته بودند بر خورد خوب نموده با آبرو خواهد بر آورد و انتظاری آمدن او را داشت و این گمان به تلط

۴۱
ابتداء و نتیجه بالعکس بخشنید - مخالفت و مصادقت به مخالفت و وحشت
و آشنائی به بیگانگی مبدل گشت یاد صحبتهای دیرین برطاق نسیان نهاده بنابر
اشاره معز الدوله که در اسیری و قید او رسیده بود کسان خود را بر خانه ناهر خان
یعین ساخت و مور چال بسته اهتمام کلی بدستگیر نمودن نمود و دست بغارت
رحل و نقل منسوبان ناهر خان که در دور و حوالی خانه اش می بودند کشاده
گشت و تا سه شانه روز جنگ توپ و تفنگ قائم بود بعضی از شتران و اسبان
و فراش خانه اش نیز تلف گردید از آنجا که همراهیان ناهر خان اکثر مردم
با نام و دیک و نجیب زاده بودند داد مردی و مردانگی داده ثبات قدم ورزیده
جلادتهای نمایان ظهور می آوردند و پیشرفت کار و ظهور آمدن مکنون ضمیر
شجاعت حان به نظر نمی آمد - مصلحان خیر اندیش واسطه کاری نموده طرفین
را از مقامات باز داشتند قرار یافت که لک رویه ناهر خان بدهد و گلاب رای
پیشکار و شیخ سلام الله نام از اقربای او بطریق برعمال بخانه سید مدثر حواله شدند
و ناهر خان از احمد آباد بر آمده بموقع اولیج بروی آمده در مقام قصبه سید هفپور
با انوپ سنگه بهفداری که انتظاری او داشت ملحق گشته روانه پیش گردید -
شجاعت خان به تمسیت مهمل نظامت و تعیین فوجداران و تہانداران پرداخته
محمد هندی از همراهان خویش را نایب دیوان صوبه و فوجداری کرد بقاسم قلی
برادر کهنتر مقرر ساخت از آنجا که فیما بین شاعت خان و صفدر خان بابی از قدیم
الایام صفای قلوب نبود درین ولا شجاعت خان وقت را از مساعدت بخت
تصور نموده در باب تغیر جاگیرات او و صلابت محمد خان و جوانمرد خان و تذخوای
بنام خود و برادران با رویداد عمل و دخل نظامت به معز الدوله نوشت و ابراهیم
قلی برادر خود را در بلده نایب مقرر ساخته جهت بندوبست و گرفتن پیشکش
و ضامن عدم تمرد کولیان بر آمد و بر موضع کھیره متعلقه محمد بابی فوج
کشی نموده ده هزار رویه گرفت و بجانب دیگر متوجه گشت بعد چندیکه
علایت محمد خان از نوشتن شجاعت خان اطلاع یافت بعزم حضور و ملاقات
معز الدوله روانه شده در اسرع اوقات رسیده یک راست رفته معز الدوله را دید

و او ازین آمدن بغایت خوش گشته به دلبری و استمالت پرداخته بعنوان نیک
 بخدمت اقدس و باطنه منصب و بحالی جاگیرات سرفراز گردانیده نزد
 خود نگاه داشت که بتفاق روانه احمد آباد شود - همدان اوان رضا قلی از اصل
 و اضافه به منصب دو هزار و پنصدی ذات و دو هزار سوار و خطاب رستم علی
 خان بهادر و عطای علم و تقار و ابراهیم قلی از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی ذات هفت صد سوار بخطاب اسمی برادران شجاعت خان بموجب
 تجویز و عرض معز الدوله مفتخر گشتند و راجه رگهفاتیه داس دیوان معزالدوله
 به نیابت بندر سورت و باز دید محاسنه شیخ الاسلام خان که از ایام سابق نیابت
 سید حسین علی خان و بعد ان به نیابت قمرالدین خان و حال از طرف
 او مقرب بود رسید و سخت گیری نموده از و همراهیانیش که مصدر کارها بودند
 قریب هفت هشت لک روپیه باز خواست نمود - شیخ الاسلام خان سرانجام
 داده از انجا بر آمد و چون اطمینان از معز الدوله نداشت بودن خود را دین
 صوبه صلاح حال ندانسته به بلده یتن شتافت و پس از رسیدن معزالدوله تبعه
 و لحقه خود را برداشته در اودیپور اقامت گرفت - فاسم علی برادر کهنتر شجاعت
 خان که بر موضع پتیا پور بعزم تاخت سواری نموده بود در زد و خورد گشته او را
 و شجاعت خان بنابر انتقام مکرر آن جارا بآتش فیر سوخت و موجوداری گرد
 را نقاضی علم الدین مقرب نمود و بندوبست زمینداران ضلع دریای سایر نموده بسمت
 سورته و گرفتن پیشکش روانه گشت - در هنگام مراجعت ارده فوج کشی
 بر کچ نمود زمیندار آنجا و کلا فرستاده شش لک و هفتاد و پنج هزار محمودی قبول
 نمود - در سال هزار و صد و سی و چهار اسد قلی خان موجودار سورته سید مدثر
 از گومکیان صوبه را از تغیر شریف خان به نیابت مقرر ساخت و او بد انجا شتافته
 به بندوبست سرگرم کار گشت و راجه رگهفاتیه داس بعد رسیدن تهور خان که شکر الله
 بیگ نام داشت و به نیابت بندر سورت مقرر شده باحمد آباد آمد و فوجداری کری
 و پته چنوال و پرگنه هلود عرف محمد نگر و تھانه داری تھرا دارجن پور و بهامو بی
 و پنھا پور و کھرالو از تغیر بخت سگه ولد مھاراجه اجیت سگه و دیگوان غمیمه

موبداری در پیشگاه خلافت و جهانبنایی بمعز الدوله مرحمت گردید و خدمت بخشی و وفای نگار از تغیر شیر الدین به نجیب علی خان که رشته قرابت با معز الدوله داشت تفویض یافت و محمد بهادر ولد صلابت محمد خان نائی بمنصب پانصدی ذات در صد و هفتاد سوار بلا شرط و مشروط و تهاه داری صادره و نیز بروز خطاب شیر خان بموجب تجویز معز الدوله سرفراز گردید *

گشته گشتن همشیره زاده راجه رگهناتپه داس

دیوان معز الدوله

همدران اوان بحسب اتفاق باکسان راجه رگهناتپه داس دیوان معز الدوله فاضی علم الدین فوجدار کرد در نزدیکی کاریز بازار گفتگوی بمیان آمده چندی از طرفین به کومک برخاسه منجر بجنگ و جدل ساختند - همشیره زاده راجه رگهناتپه داس از استماع این واقعه که فضا گیران گیرش گشته بود بلا تأمل تاجم از عرب و سواران حکمای کسان خودتش در رسیده بجنگ تیر و نفنگ در پیوست و چندی از جانبین کشته و خسته گشتند - اتفاقاً درین زد و خورد همشیره زاده راجه کشته افتاد - راجه رگهناتپه داس بتوهم اشاره ابراهیم قلی خان پیچ تاب حورده ار جا در آمد و باستعداد انتقام و دستن مور چال پرداخت و نزدیک بود که پر خاش و منازعت دمیان آید چون ابراهیم قلی خان ازین هنگامه برمی آمده بود مصلحان خیر اندیش فرستاده گفت که از منافقه پواج آنچه نبالیست شد و مرا بهیچ گونه اطلاعی نبوده آنها بدلائل عقلی و نقلی که بایکدیگر در شهر معرکه جدال آراستن باعث خرابی و بدنامی است - معز الدوله که متوجه این صوب است ظهور این معنی موجب گرانی خاطر اوست چنانچه شما دیوان آید او هم نائب است تقدیر آسمانی که بدان متعلق گشته بود آنرا علاجی نیست پس از گفت و شنود روز دیگر ابراهیم قلی خان سوار شده دیدن راجه رگهناتپه داس نمود و معذرت خواست و هنگامه فرو نشست *

پیوستن معزالدوله بسرحد صوبه و بتاخت در آمدن موضع دبهالی و کشته شدن الف بیگ خان بحسب اتفاق و داخل شدن معزالدوله در احمد آباد

معزالدوله از پیشگاه خلافت و حبهانباتی دستوری صوبه یافته دراه مالوه عزیم گردید - بعد قطع منازل و طی مراحل سرحد صوبه رسید اعیان و منصبداران و فوجداران باستقبال شتافته بتعاقب یکدیگر ملافی گشتند - معزالدوله تشخص کنان و ویشکش گیران در پرتغ بهسره در آمد از اتفاقات در سواری کوچ گذر لشکر بر موضع دبهالی مسکن مسلمانان افتاد - بذات دست اندازی بعضی از او باش لشکر نزاع واقع شد و فوج در صدد تاخت آنجا در آمد چون جای محقر بود از هر چهار طرف محاصره نموده بجنگ در پیوستند - باشندگان که مقدم آنها پیش رفته ملافی شده و در فوج بود باستظهار این معنی با احوال و اقبال و اهل و عیال بفراخ بال اقامت داشتند که دفعی هنگامه بر پاشد لاچار بنا بر حفظ عرض و ناموس جان و مال سپر ممانعت بر سر و دست مدافعت در پیش کردند قضا الف بیگ خان بوالا رتبه منصب و خطاب سرافراز شده بود از یک طرف فیل سوار بجنگ پیش آمد و به تیر نفدوق رد فوراً مالک عدم گشت - مسموع شد که چون آن مکان مختصر بود گوله جزایر لشکریان که بآنطرف میرسید بدو کارگر آمد - الحاصل از اطلاع کشته شدن الف بیگ خان طبع معزالدوله بهم در آمده فداً بلیغ بقتل و علوت آنجا بجا آورد و بجنگ صعب روی داد - آخر الامر آتش داده صغیر و کبیر برنا و پیر آنجا باسیری در آمدند معزالدوله امر تقبل آنها نمود و تمامی را بربر

تیغ در آورده بمطموره نیستی فرسناد و مسافین را با خاک راه یکسان ساخته اثری.
از آبادی و نافع ناز نه گزاشت *

ر جنبنده جز باد آنجا دماند کس از آدمی زاد آنجا نماند

و رموع این واقعه موجب خوف و هراس زمینداران و متمردان دیگر شده
از خود آمده رجوع گشتند و ضامن عدم تمرد و عصیان و اطاعت و مالکداری
دادند که نابودن حکومت معزالدوله بهیچ گونه خللی دران بمیان نیامد و بفدویست و
امضیاب طرق مرار واقع گشت القصه معزالدوله بکوچهایی متواتر بفواج بلده رسید
و در سه مقام دربرده بصورت تپه چنوال که مسکن گولیان متمرود است متوجه گردید
و ضدط و نسو آنجاعت را بر وفق خواهش بعمل آورده فوجداری آنجا را برستم علی
خان بجوینر نمود و خود بعزم داخل شدن احمد آباد راهی گشته سلم شهر
روضان الممارک تنورک و تجمل تمام و آراستگی موج و توپخانه و فیلان کوه پیکر
و اثاثه حشمت و سرانجام امارت امیرالامرا سید حسن علی خان مقتول
و مطب الملک که بدست آورده بود با این همه طمطراق در قلعه بهدر داخل شده
به بمسید امور نظامت پرداخت - بنگالی خان را بفوجداری گودهوه و
خدا بار خان را بفوجداری کبری رخصت فرمود - و الماس نام حبشی که پس
از رفتن بدارالخلافه بهمراهی او را در بندگی والا در آورده بخطاب فولان خان
و کوتوالی آنجا سرامراز شد بکوتوالی بلده معمر ساخت و غریب نقش او دران
امر دست که احدی از خماران و بنگ و روشن و او باشان و لوطیان راجرات
فروختن مسرات و ارتکاب خوردن آنها نبود کسی یاری آن نداشت که بيموجب
متعرض احوال دیگری یا بازار زبردستی پردازد *

* نظم *

عسس گر نیارد خلل در عذا کند در شب فدر فاضی زنا

اگر چوب حاکم نباشد زپے کند سفلہ مست در کعبه قے

شجاعت خان که در ضلع سورته از گرفتن پیشکش انقراغ حاصل کرده بود
باستماع خبر ورود معزالدوله باحمد آباد معاودت نموده بموضع سرکبهیچ جهت
تعیین ساعت ملاقات توقف ورزید بعضی از لشکریان و متجنندان که بشعار اهل

گجرات بداشتن موی و سر و زلف و کاکل مرتکب بودند از دهست کوتوال و استماع ضبط و نسق او از خود ستردند. و ریکه مختار اهل تنجیم بود شجاعت خان آمده ملاقی گشت و معز الدوله خلعت فاخره گران بها و سرپیم و جیعه مرصع و یک زنجیر فیل و پالکی بابت سوارى سید حسین علی خان که بدست آورده بود داده فائب مذهب و زائق و فائق مهمات گردانیده اموات مالی و ملکی را بقیضه افدار وید اختیار او معوض فرمود - و همدران ایوان عمارت عالی شان ایوان در ایوان که بیاره دری معزالدوله اشتها یافته مشرف بر ساحل رود در سیه متی مشرق رویه در باغ بهدر اسس نهاد - چون برگشته بتلاد و دوله در حضور به دفعه رساله والا شاهي قرار گرفته بود حسب الحکم اقدس نظام جعفر قلی خان دیوان صوبه عز و رود یافت که وجه محصول برگذات را در سبیل هذریات بحضور لامع الذور ارسال می نموده باشد *

گرفتن معزالدوله اسپان اصطبل بادشاهی و ضبط نمودن جاگیرات و عدم اطاعت احکم والا و برافراختن علم خودسری

همدران سال اسپان عربی فزاد اصطبل سرکار بادشاهی فارس جان داروغه اتباع اسپان در بندر سورت خریده تراه احمدآباد روانه درگاه معلی ساخته بود پس از ورود باحمد آباد معز الدوله متصرف گشت و آنچه پسندش آمد در اصطبل خویش بست و اکثری را بمردم بعنوان انعام بخشید و جاگیرات منصبداران حضور و متعینه صوبه و اراضی مدد معاش سادات عظام و مسایم کرام به ضبط در آورده بهر که خواست باختیار خود جاگیرات داد و اطاعت و فرمان پذیری احکام والا ربه یک سو نهاده علم خودسری برداشت و این بدعت دیز از یادگاری و دست آویز جرأت ناظران دیگر گردید - بنگالی خان فوجدار گودهرة که مذکور عارضه جسمانی باحمد آباد آمده بود و دیعت حیات سپرد سه زنجیر فیل و چند سر اسب و اثاث البیت او محمد هادی نائب دیوان صوبه بضبط در آورد

و معزالدوله متصرف گشت و در آغاز سال هزار و صد و سی و پنج معزالدوله
 بظاہر بندوبست و نظم و نسق متمردان و تشخیص پرگنات و تحصیل پیشکش
 زمینداران شجاعت خان را هراول و سرفوج مقرر ساخته بسمت بیتبه و هموله
 و دونگر پور روانه گشت در بین طریق از زمیندار لونا واره هشتاد هزار روپیه پیشکش
 گرفته متوجه پیش گردید و بر زمیندار دونگر پور لک روپیه مقرر ساخت چون پیشتر
 سرحد ملک اودیپور است کار کزان مهارانا جگت سنگه بابک زنجیر فیل و چند
 سراسپ و تحف و هدایا باستقبال آمده ملاقی گشتند - چون زمیندار دونگر پور
 متوسل مهارانا است در باب مراعات او پیام گذار شدند - معزالدوله بظاہر خاطر
 داشت مهارانا ارمعاب را قبول نموده پیشکش زمیندار دونگر پور را بخشید
 و معاودت نموده بصبو پرگنه بیجا پور و ضلع دریای سابر متوجه شد همدران ایام
 میر محمد باقر برادر کلان و محمد مفیم همشیره زاد برهان الملک سعادت خان
 که تازه از ولایت وارد بندر سورت شده بودند باحمد آباد رسیده چندی توقف
 بظاہر سرانجام شعر و رزیده روانه درگاه معلی شدند میر محمد باقر بخطاب سیادت
 خان و بخشعی چهارم و محمد مفیم بخطاب ابو المنصور خان در عهد سلطنت
 احمد شاه بادشاه بوالارتنه وزارت اعظم رسید چنانچه در محل خویش رقمزده
 ملک بیان خواهد شد ان شاء الله تعالی همدراین سال راجه رگهفاتبه داس
 دیوان معزالدوله بنای امر خیری را بخاطر آورده باوایی متصل پیچ کوه که
 مابین دروازه سارنگپور و کالو پور واقع ست و بظاہر بودن آب ناروان در خندق حصار
 آن طرف چاهها شیرین اند نظر بر آسایش و سهولت خلق الله طرح انداخته
 بانمام رسانید - معزالدوله در ضلع پٹن بامر تشخیص و تحصیل می پرداخت
 از نوشته جات و کلائی دربار جهان مدار استبای انحراف مزاج اقدس از تصرف
 اعطبل و ضبطی جاگیرات که بتهدید تمام رسیده بود از غضب سطنانی که
 نمونه فهرانهی ست اندیشید و چشمش از گران خواب غفلت بیدار گشت -
 اسپانرا فراهم آورده فارس خانرا از بندر سورت طلب داشته سپرد و رسید بمهر
 او گرفت و پروانجات و گذاشت جاگیرات بعد خرابی بصره کرده داد و بچخته

ندبیر و اصلاح کار باحمد آباد معاودت نمود و متصل باغ شاهي مقامات
ورزیده در اندیشه مآل کار افتاد - همدران ایام لاش عبد الحمید خان قاضي القضاة
که بیست و سوم شهر دیکجه سال هزار و صد و سی و چهار در حضور فوت شده
بود سوم ماه صفر سال صدر باحمد آباد آوردند و در باغ قاضي عبد الله پدرش
مدفون گردید *

صوبه داري جملة الملك نظام الملك و نيابت حامد خان بهادر و ديوانی فدوي خان و مومن خان

از آنجا که بی اعتداليتها و تصرف اصطبل بادشاهي و ضبطی جاگیرات و امور
خود سري و عدم اطاعت احکام فدسي معزالدوله مکرر معروض پایه سرب خلافت
مصیر گشت - جملة الملك بدار المهام نظام الملك بهادر فتح جنگ سپهسالار
ده از انتقال محمد امين خان نامر جلیل القدر وزارت اعظم مفضل و مباحی
گشته بود التماس صوبه داري احمد آباد از تغیر معزالدوله نمود بدرجه انجابت
معرون گردید و جهت اصلاح حال پراختلال او از پیشگاه خلافت و جهانباني
اختصاص یافته بافوج گران و توپخانه سنگین روانه گشت - معزالدوله از استماع
این خبر در مقامات باغ شاهي در اندیشه شب بروز مي آورد و نظر بر مردم
همراهي خود تاب و طاقت مقاومت با جملة الملك نمی دید از افراط افکار
و خیالات دور از کار یکایک ماده سود اغلبه نموده بصدر حرکات نا ملائم و گفتار
پویشاني منجر و اطبا شروع بمعالجه نمودند - راجه رگنهاته داس اگرچه دران
روزها به سبب پیش آمد بهوگی لعل دامادش که رائق و رائق مهمات دیوانی
گشته معطل و خانه نسینی گریده بود از مشاهده این حالت درین وقت حق
نمک را مد نظر آورده معزالدوله را بهمان حال کوچانیده از راه اودیپور عازم حضر
گردانید چون رسیدن نظام الملك بدواحي دارالفتح او جین شائع گشت اعیان بلده
و منصبداران متعینه و مهرعلي خان و صلابت محمد خان و جوانمرد خان

پسران صفدر خان بابی بعزم استقبال و ملاقات راهی گشتند شجاعت خان و رستم خان بنابر پاسبان حقوق بعنوان مشایعت همراهی معزالدوله گزیده تا دونگرپور رسانیده ناحمد آباد معاودت نمودند و در صدد روانگی نزد نظام الملک شدند - چون خبر روانه شدن معزالدوله بفظام الملک رسید همانجا مقام نموده به تجویر نائب صوبه و دیوان و انتظاری استقبالیان نشست و نامقرر شدن نائب بنابر حفظ و حراست بلده به صفدر خان بابی نوشت و او در قلعه بهدر داخل گردید - مهر علی خان که بعزم ملاقات روانه شده بود بنابر عارضه جسمانی در دو حد متوقف گشته نتوانست پیش رفت نظام الملک حامد خان عمومی خود را به نیابت صوبه و فدوی خان را من ابتدای فصل ربیع توشقان نیل مطابق هفتم شهر جمادی الاول هزار و صد و سی و پنج مقرر نمود و برگنه بیرم کام در عوض دهولقه بخالصه شریفه فرار داده و فوج داری و امینی آنجا را به شاهپور خان و از طرف او رحمان فلی خان برادرش را نائب نفویض کرد و برگنه دهولقه و بهروج و جمو سر و مقبول آباد و نلسار که سحلاب جیدو سیر حاصل اند در جاگیر بلا شرطی خود گفته زای فونده فامی را منصدی آن محالات ساخت و برگنه ایدر در خالصه فرار داده سید عافل خان را بفوجداری آنجا مقرر نمود و موجداری و جاگیر داری گودهرة بمتوسل خان خسر پوره خویش تجویز کرد و عبید خان را وقائع نگار از طرف خود به همراهی حامد خان و بخشی و وقائع نگاری صوبه به فوی دل خان و عبد الغفار خان را کونوال ساخته رخصت فرمود و خود بصوب دار الخلافت معاودت کرد - حامد خان بعد طی منازل و قطع مراحل به دو حد رسید - مهر علی خان که در آنجا بعلت مرض متوقف بود ملاقی شده همراهی گزید و برای ملاقات شجاعت خان و رستم علی خان سلسله جذبای گشته طلب داشت و آنها که بعزم استقبال روانه شده بودند در مقام گودهرة شجاعت خان و رستم علی خان در منزل تهاسره رسیده ملحق گشتند حامد خان بکوچهایی متواتر بر تالاب کانکویه در باغ مهر علی خان فرود آمد و او بلوازم ضیامت پرداخت بیست و نهم شهر جمادی الثاني داخل ارک (۱) گشته به تمشیت

(۱) قلعه کوچک را که در حصار کلان باشد گویند *

امورات متعلقه نظامت و تعیین فوجداران و تهاذه داران سرگرم کار گشت .
 اسد قلی خان خسر امیر الامرا فوجدار سورتبه که بهمراهی حامد خان آمد
 سرانجام و نگاهداشت سپاه نموده روانه گردید - شیخ الاسلام خان که از ابتدای
 حکومت معزالدوله باودیپور شتافته افامت داشت درین اوان به احمد آباد
 مراجعت نمود چون خدمت کروری سائر ممالک محروسه در پیشگاه خلافت
 و جهانداري بمغرب الحضرت حافظ خدمتکار خان مرحمت نموده بود سپرد داروغگی
 محال کنهرا پارچه و کروری بلده احمد آباد شیخ الاسلام خان رسید و مومن خان
 از تعیر معزالدوله بمصدی گوی بندر سورت سرافراز گشته بتعلقه ماموره
 آمد - سابقاً در ضمن سوانحات سال هزار و صد و سی و ایام نهر فداست صوبه
 بحیدر قلی خان روانه شدند والد رافم به همراهی سید عقیل خان سمت گراش
 داشته که بعد رسیدن - ستفر الخلافه اکبر آردن خواجه عبد الحمید خان بحصور
 و سید عقیل خان بصوب عظیم آباد نزد معارز الملک سر بلند خان شتافت - اتفاقاً
 میاز الملک حسب الحکم نادر شاه شهید از انجا برآمده عازم حضور بود و تربیت
 کرههی دائره داشت رسیده ملاقی شده بدار الخلافه وارد گردیدند چون آنچه مکرر
 خاطر مبارز الملک بود از قوه بفعل در نیامد و بصوبداری دارالملک کابل منبر
 گشته روانه شد سید عقیل خان و والد را همراه برده بکار و خدمات محالات پنجاب
 و پیشاور مامور ساخت و تا آب و حورر انجا مقدر بود گزرایده درین سال ده
 دایر الملک استعفاى موبه نموده بحضور آمد از انجا که والد را در عهد حضرت
 خالد مازل بددگی حضرت اعلی مغفور و محمد جهان شاه بهادر قدیمی بود
 در یعه مغرب الحضرت بهروز خان بملازمت اقدس فائز گشته از اصل و اضافه بمنصب
 هزارى ذات سیصد سوار و خطاب علی محمد خان و محمد جعفر برادرش ده
 منصب هفت صدي ذات یکصد سوار از اصل و اضافه و خطاب جعفر محمد خان
 عائبانده سرافراز شدند و چون والد را خواهش آمدن احمد آباد بیشتر بود
 بموجب التماس بتخدمت امینی کنهرا پارچه از تغیر حیات علی خان مرحومت
 خلعت و رخصت بتعلقه مفتخر گردید و برای ارسال چند دسته سیر لبس و تدا

کهی. خوب حکم شد والد سغد خدمت را نزد جعفر محمد خان فرستاد و او بدقت دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و هفتم شهر شوال المکرم آن سال دخیل کار گشت همدران اوان خلعت خاصه و جیفه مرصع مصحوب سید ناصر خان میر چوکی گز برداران از پیشگاه خلافت و جهانبانی به حامد خان مرحمت گشته بود رسید و او بلوازم استقبال و تقدیم آداب موافق قانون و ضابطه مستمره پرداخته گرفت و با کرپا شکر نام قوم ناگر که وضع سپاهیانه داشت و آبرو طلب بذابر مقدمه با کسان فوجدار کرد گفتگو واقع شد حامد خان فوج و توپخانه برخانه او که در راجپور بود تعیین ساخت و نیز جمعی را فراهم آورده مستعد مدافعه و مبارزه^(۱) استاده تا هنگام آفتاب زرد جنگ تیر و تفنگ بمیان آورد. رستم علی خان نظر بر قدم روابط و چون مردگار آمدنی بود رفته اورا برداشته بخانه خویش آورد. روز دیگر بملاقات حامد خان رسانید از انجا که جرأت و جلالت اورا از فیافه مشاهده نمود برفق و مدارا باسنمالت پرداخته نوکر ساخت - حامد خان بذابر بندوبست و گرفتاری پیشکش بر آمد - چون رستم علی خان رجه پیشکش گذار دریایی و اسبک و موفده را با امقطع از حامد خان بر ذمه خود گرفته ابراهیم فلی خان برادرش را جهت تحصیل فوج داده فرستاده بود بر گذار رود و اترک قیام داش که درین بین حامد خان به ضلع دریاد رسید و با غوای بعضی از مغویان متفقین که بخم بفاق در مزروعه سینه کاشته بودند حامد خان را ترغیب و تحریص پر خاش با او نمودند - حامد خان نیز بذابر وسوسه شیاطین الانس برین اراده کمر بست - ابرهیم فلی خان از مافی الضمیر طرف ثانی و اقف گشته در همان مکان با فوج خود پای استقامت فشرده آماده رزم و پیکار گشت - بعضی از منافقان اهل گجرات و^(۲) مردم زرد گوش همراهی حامد خان که این گل خیر کاشته آنها بود ظاهر داری را مرعی داشته در لباس دوستی برای گذاره کشی باو نوشتند قبول نکرد و این معنی برستم علی خان که دران حین در احمد آباد بود منکشف گشت همان

(۱) مغازله بالضم کار از کردن *

(۲) مردم زرد گوش کذابه از مردم منافق مذذبدین باشد ۱۲ - برهان *

وقت برجذاج استعجال با همراهیان خویش شبالش به کومک برادر بر آمد
و هنگام طلوع نیر اعظم و عطیه بخش عالم بدر پیوست - حامد خان که بعزم
مصاب از نریان کوچ نموده می آمد در عرض طریق رسیدن رستم علی خان
را شنیده فسخ اراده به گذاردن پیام مخادنت و مصادمت درمیان آورده ملاقات
نمود و بشهر معاودت کرد رستم علی خان و ابراهیم قلی خان باتفاق بصوب برگشته
و بروده که در تعلق داشت راهی گردید و موضع دهوان مسکن کولان متحدر را
بجنگ رستمانه بتاخت در آورده آتش داد و قلعه بذا نموده تهاذه قائم نمود و در
سال هزار و صد و سی و شش بموجب حکم اقدس که امواج فائده بر جوده پور
دعین یافته بودند شجاعت خان و رستم علی خان از راه احمد آباد بصوب راجپوتیه
و باروار لشکر کشی نموده چندی از اماکن معتبره آنها را بتاخت در آوردند -
چون مقدمه جوده پور انفصال یافت حکم مقدس در معاودت آنها از جائیکه رسیده
باشد شرف عدور یافت و برگشته آمدند و از بارگاه والا بمرحمت خلاع فاخره
مصحوب ایوب بیگ و زمان بیگ کرز برداران هردو برادران متخضر و مدهی گشتند
شجاعت خان که در احمد آباد بود بلوازم استقبال و شرائط آداب پرداخته کوشید
و خلعت رستم علی خان که او در بروده اقامت داشت بآنجا رسانید و در باب
موقوفی و برداشتن کروره ناظم و منع گرفتن عولک و محاللات سائر که بدست
ناظمین پیشین بود حسب الحکم اقدس بمهر نظام الملک بذا قدری خن دیوان
عوبه ورود یافت چنانچه بموجب اظهار او کروره کثوره پارچه و سائر موقوف گشت
چون خدمت وقائع نگاری محاللات سائر صوبجات ممالک محروسه که سابق
معمول نبوده بضمیمه وقائع نگاری کچه ری دیوان اعلی در پیشگاه خلافت
و جهانداري به علی احمد خان کوکه تفویض یافته بود و احکام بذا دیوانیان
صوبه جات درماده دخیل ساختن نائبان او صادر گشته قدری خان گماشته اورز
دخیلی کار ساخت و کبیر علی بتعلقه سوانح نویسی صوبه سرفرازی یافته رسید
و مهر علی خان که از چندی بیمار بود بیست و هفتم ماه رمضان آن سال رخت
هستی بر بست و مستفید خان قاضی حسنت الطلب عبد الاحد خان پسرش

به نیابت قضای بلده مقرر ساخته روانه حصور گشت ، بوالا رتبه افضی الغضاة ممتاز گردید و منصب قضای بلده از تغییر پدر به پسر تفویض یافت و بموجب عرض مقرب الحضر حافط خدمتگار خان معصول کثوره پارچه و محالات سائر بذایر صرف فرمایش حضور و ملبوس خاص و ابتیاع جسد سرکار والا فرار گرفت سرانجام آن نیز بعهده و اهتمام شیخ الاسلام خان مقرر گشت و دایره گئی اموال و مال از تغییر پدر محمد بوجیه الدین مفوض گردید *

جنگ فوج مومن خان متصدی بندر سورت با
 پیلاجی گایکوار مرهته و شکست یافتن فوج
 و آمدن کنه جی بصوب دوح و تعلق
 پذیرفتن متصدی گری بندر سورت
 برستم علی خان و دیوانی صوبه
 مومن خان و آمدن علی
 محمد خان از حضور

پیلاجی راوایکوار که از سابق در ضلع بندر سورت مصدر شورش و فساد بود درین ایام یک گونه فوت و مکنت بهم رسانیده بتاخت و تاراج اطراف و نواح آنجا و قتل و غارت متددین دست تطاول گشاده بود - مومن خان متصدی آنجا فوجی را بسر کردگی عزت محمد خان و جمعی از همراهیان به تنبیه و تادیب او مقرر ساخت و آنها بقدر مقدور و میسر به زد و خورد پرداخته شکست یافتند - چندی کشته و خسته و برخی گرفتار گردیده مقطعی داده آمدند و تسلط پیلاجی دران ضلع زیاده شد و موضع سونپره معموله بوکروه مضاف سرکار بندر سورت به مسافت سی و دو کروه از بندر که تعلق زمیندار داشت بآنها ساخته بتصرف در آورد و بر کوهچه که بمسافت یک کروه

ارغام دارد قلعه‌چه بنا نهاد و حصاری بدور آبادی زیر کشیده مسکن خود قرار داد و بتدریج برگنه ایلول و پرگنات دیگر سرکار سورت را متصرف شده در کوفندی دج پور و سکل کهانچه دروب کهنه نزدیکی راج پپله و پنچ محلی و سادر بیسل قاعه‌ها احداث نموده قوت گرفت و کنتهاجی سرهنگ با فوج بصوب دو حدو گونده‌ره رسیده به نهبت و غارت و گرفتن مال امانی که کهدنی گویند مصدر هنگامه آرائی گشت و ابتدای در آمد سرهنگه درین صوبه ازان سال سب مومنی خان متصدی بندر سورت از تغیر قدومی خان بموجب سند از فرار دهم شهر شوال سن ابتدای فصل لونی فیل آن سال دیوان صوبه مقرر گشت - و پس از رسیدن باحمد آباد بمایر مداخلت بجای محمد صالح تاجر نوشت . شانزدهم شهر ذی‌قعدة خود از بندر سورت وارد احمد آباد گشته بسر انجام مهام پرداخت - رستم مای خان که از تغیر مومنی خان بمتصدیگری بندر سورت مقرر گشته بود از بروده بعزم بندر سورت شتافته دحیل کار گشت و به تعیین فوحدار و تهاده داران و بندو بست سر گرم کار گردید از آنجا که سید عالمی و اعظمی که یک گونه ماده فتنه و فساد در طیفتش مخمر بود که اکثر اوقات دین دین گویان عوام کالا نعام را فراهم آورده هنگامه آرا می گشت - رستم علی خان نشر فلیل بمایر خیر کنیر جانر دانسه او را دستگیر ساخت و رعایت سیادت اسبب جانی نرسانید - زولانه دریا انداخته در بروده محبوس داشت - سریدانش که جمعی کنیر از فرقه عرب و رومی و هندی بدو دست ارادت داده بودند از مشاهده این حالت پیر هنگامه آرا شده منجز به قتال و جدال ساختند و یک شبانه روز جنگ تیر و تفنگ بمیان آمد آنها تاب مقاومت نیاروده از شهر بیرون رفتند - و نقش رستم علی خان بر سکنه به سلطنتست همدران اران علی محمد خان والد راقم امین کثره پارچه از حضور وارد احمد آباد گشت و قوی دل خان بخشنی وقائع نگار میر حسام الدین خان را نائب ساخته روانه دکن شد *

صوبه داری مبارز الملک سربلند خان بهادر دلاور

جنگ و نیابت شجاعت خان و وقوع

خانه جنگی با حامد خان

و دیوانی مومن خان

بفاندر بعضی مقدمات که ذکر آن مناسب این اوراق که منحصراً بر سوانح صوبه احمد آباد است نیست نظام الملک بی اجازت حضرت اقدس از حضور بر آمده روانه دکن شد و از پیش گاه عز و جلال نامر جلیل القدر و زارت اعظم اعتماد الدوله قمر الدین خان بهادر نصرت جنگ مفتح و مداهی گشت و چون ضابطه و قانون این سلطنت است وزیر تغیر نمی شود نظام الملک بوکالت مطلق بخطاب آصف جابه سرافرازی یافت و مبارز الملک سربلند خان که بمنصب هفت هزاری هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه ممتاز بود بصوبداری احمد آباد از تغیر آصف جابه و بعطای خلعت خاصه و سرپیچ مرصع و یک زنجیر فیل مقرر شد و تا رسیدن او یرلغ فضا تبلیغ نیابت صوبه به شجاعت خان شرف صدور یافت چنانچه در ماه ذیقعده الحوام مطابق سال هزار و صد و سی و شش (۱) امثله واجب (۲) الامتثال با نوشته مبارز الملک به شجاعت خان و سندن متصدیکری محالات پرگنه حویلی احمد آباد و دوهولفه و بهروچ و جموسر و مقدول آباد و بلسار و محال شرطی صوبه از پرگنه کرپی با علی محمد خان والد رافم رسید - شجاعت خان بلاوازم استغفال و تقدیم آداب پرداخته منشور نیابت گرفت و حامد خان را آگاه ساخته به تمسیت امور نظامت از مقرر ساختن کوتوال و فوجدار کرد و تهانه داران سر گرم گشت - علی محمد خان سند درگاهی مرسوله مبارز الملک را به دفتر دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و جعفر

*

(۱) آمتله فرمان پادشاهان ۱۲ *

(۲) امتثال بجا آوردن فرمان ۱۲ *

محمد خان را به بهروج و راقم را بدهلوقه و به محاللات دیگر عمال را تجویز کرده
 فرستاد - هر یک روانه تعلقه گشتند - شجاعت خان بنابر خالی نمودن بهدر
حامد خان را گفت چون ایام بر شکار بود او چندی را مهلت طلب گشت -
 شجاعت خان ازین خواهش ابا و امتناع نموده بنزد جنگ و مور چل بندی
 انداخت - از طرفین نائره جدال و قتل افروخته شد و ناسه شبانه روز بجنگ
 نوب و تغنگ و خانه خرابی مردم دردیکی قلعه بهد تموز حب کرم ماند -
 بعضی از متوطنان احمد آباد که رشد شجاعت خان را تازه بودند درین معرکه
 کسان خود را شریک حامد خان ساخته بانوا پرداختند - علی محمد خان
 از راه عاقبت اندیشی که مبادا رفته رفته مقدمه بطول انجامد و شهر بغارت
 رود نزد عهده دار خان بانی رفته صلابت محمد خان و جوانمرد خان را طلب
 داشته گفت که منصوب شخص دیگرست و خواهد آمد - اگر واسطه علی
 و اطفای این نائره کردند اولی و انسب و موجب حشمت منصوب است
 و آنها را سوار ساخته نزد شجاعت خان رفت و او را بیزار پرخاش نار داشته رفع
 مذاشقه نمود - حامد خان بر آمده روانه گردید و بنابر انقضای ایام ناردگی
 در دوحه درنگ و مقامات ورزیده حقیقت روئداد را بآصف حاکم دوشته متوجه
 رسیدن پاسبان شست - شجاعت خان بر هنگام فصل و ارتفاع غلات نعره
 بندوست و اخذ پیشکش زمینداران ضلع دریای ساغر با جمعیت هفت هشت
 هزار سوار و پیاده از جماعه داوران عمده دامی گجرات و فصبات و عرب و دکهدی
ابراهیم قلی خان را به نیابت بلده گزاشته بر آمد و رام رانی نام را با جمعیت
 هزار سوار و پیاده بفوجداری مونده و انسداد راه حامد خان که اگر اراده این
 صوب نماید فرستاد و خود متوجه پیش گردید خدمت بخشی گری و وائع نگاری
 صوبه از تغیر قوی دل خان به طالع یار خان در حضور مقرر شد و نیابت آن
 با مانت دار خان رسید از آنجا مبارز الملک را دران اولان زر مطلوب بود جیون
چغل نامی در دارالخلافه برگشته دهلوقه و بهروج و جموسر و مقول آباد را
 بالمقطع بر ذمه خود گرفته دو لک روپیه برسم علی الحساب پیشگی داد و برای

مداخلت و اعانت نائبان او نوشته مبارز الملک به علی محمد خان رجوع نموده دخیل کار گشتند غرض شهر محکم الحرام سال هزار و صد و سی و هفت راقم از دولقه داحمد آباد آمد - اندرین سال خلعت فاخره بابت جشن مبارک مصحوب گرز برداران به شجاعت خان مرحمت گشت چون شجاعت خان فریب هفت هست کس گجرات فراهم آورده و حامد خان را بفهر و غلبه بر آورده و رستم علی خان که در بندر سورت در سه دفعه بمقابل و مقاتله پیلاجی گایکوار پرداخته - تعاف کرده بود یک گونه نام و آوازه هر دو برادران و بودن جمعیت همراهی آنها نمودار گشته زبان زد خاص و عام گردید شجاعت خان انحراف مزاج اقدس را از آصف جاه دریافت نموده بدریغه بعضی از ارکان دولت حضور بعرض اقدس رسانید که اگر پرداخت ما هر دو برادران شود و رساله مرحمت گردد فریب بیست هزار سوار که موجود است جمعیت دیگر فراهم آورده هرگاه فرمان شود بمقابل و مدال آصف جاه حاضریم و ایمعنی بدرجه اجابت مقرون گشته سه لک روپیه برسم علی الحسب بر خزانه بندر سورت تفخواه گشت - شجاعت خان احمد قلی پسر خود را رساله دار مقرر کرده به بندر سورت نزد رستم علی خان فرستاد که باتفاق بنگاهداشت سیاه و استعداد پردازد - مبارز الملک ازین استدعا و بلند پروازیها که موجب تاخیر ترخیص او شده و افف گشته علی محمد خان را که مرد بیدار مغزو برای^(۱) رزین او اعتماد داشت مخفی طور که احدی بران مطلع نه گردد بدستخط خود بشرح و بسط نوشت که ازینها آنچه استدعا نموده اند متمشی و از قوه بفعل می تواند آمد و مصدر چنین امر خطیر می توانند شد با همه لاف و گزاف و لا طائل محض است والد بعد مطالع حواله راقم و در کذان این راز سرپسته مبالغه فرمودند پس از اندیشه و تامل از کمال کیاست و درایت که احقر مسوده آن نمود پاسخ نوشت خلاصه مدعا آنکه در شجاعت و جلالت و سپاهگری این برادران شکی و شبهه نیست که بدانه شجاع و مردانه اند لیکن سپاهی بودن امر است جدا

(۱) رزین بر وزن امین بمعنی محکم و استوار و مضبوط باشد - برهان *

سرداری نمودن کاریست دیگر مردمی که با شجاعت خان فراهم آمده اند گجراتی و قصباتی جنگ صف و میدان را عهده بر آنیستند و نه ورزیده اند بمجرد مشاهده سنین نیزه‌های مرهته بی جنگ پشت بمیدان خواهند داد - ازانجا که سردار بالدات سپاهی بالضرورت کشته خواهد افتاد - باستم علی خان جمعی از فرقه عرب و آناتی و بعضی مردم آبرو طلب گجرات چون با پیلاجی مرهته از چندی زد و خورد دارند فی الجملة سر رشته و روبه جنگ آنها بدست آورده است - الحاصل شجاعت خان که در ضلع پرگنه کبری به تشخیص و تحصیل ببشدش اشتغال داشت تمهیدی بخاطر آورده مومن خان دیوان صوبه و علی محمد خان متصدی محالات مبارز الملک و ارباب تحریر را نوشت که امر غریبی کنگاش در پیش است باید آمد لهدا عزت محمد خان نائب دیوان و دیگران حسب الطلب راهی گشته علافی شدند - شجاعت خان اظهار مافی الضمیر که احراجات سه بندی بیشتر است و کفاف نمی شود و متوقف بودن حامد خان را در دو حد مستمسک نموده صورت مجلسی بقلم آورده بمهر مومن خان و علی محمد خان و امانت دار خان بخشی و رفائع نگار و کبیر علی خان سوانح نویس رسانیده مرتب ساخت تذخواه در لک رویه بر خزانه عامه گرومت و خوانین را رخصت انصراف داد والد هنگام وداع بمقتضای رفت و صلاح حال گفت که با فعل بصوب کیرنج و لونه واره اگر بعنوان بندوبست پردازند چون حامد خان در انتها فرصت و فائو نشسته و هنوز جمیعتی فراهم نیامده بطرفی برود بهتر است - شجاعت خان بمراعات ظاهری انگشت قبول بر دیده نهاد و در باطن این معنی را حمل بر مقدمات دور از کار نموده با مخصوصان خود گفت که فلانی نمیخواهد که مادر صوبه باشیم بودن حامد خان درین نواح برای ما دست آویزی خوبی است و بر تقدیریکه او را داعیه امر دیگر در سر باشد زده را زدن چه قدر کار است * بیت *

چو تیره شود مرد را روزگار همان آن گذکش نیاید بکار

و بسمت دیگر کوچ نمود - همدران اوان شیخ علان نامی ایلچی شریف مکه

زاد الله شرفاً و عظمیاً با برخی نبركات و (۱) تنسوقات از بندر سورت وارد احمدآباد گشته روانه درگاه سلاطین پناه بود - علي محمد خان چند بهنگی مربای هلیله سبز و امله که بموجب فرمایش مبارز الملك مربوب ساخته بود به همراهی او روانه کرد - ملابت محمد خان بابی که از مکنون ضمیر حامد خان آگاهی داشت درین وقت بودن خود را در بلده مناسب ندانسته با متعلقان روانه کولوار محال جاگیر پدرش گردیده کنار گرفت *

ملحق گشتن کنه‌اجی مرهته با حامد خان و وقوع جنگ با شجاعت خان و کشته شدن او بتصرف رفتن صوبه بدست حامد خان و قرار یافتن چوتمه مرهته و سوانحاتی که در آن هنگام به ظهور آمد

سابقاً بر آمدن حامد خان از بلده و نگارش سرگزشت ناصف جاه و معرفت و رزیدن در دو حد بذا در انقضای ایام باران و اندظارِ جواب رفته‌ده کلک بداع سالک گردیده آصف جاه از دریافت نغیرمی عونه و روئداد و جرأت شجاعت خان در نداشتن پاس حرمت حامد خان عمودش و بر آوردن بآن صورت ناستدعای رساله از پیشگاه خلافت و جهانبنایی و انحراف مراج اقدس در باره خویش و علاج واقع قبل از وقوع اندیشید *

سر چشمه شاید گرفتن به بیل چو بر گشت نتوان گزشتن به پیل کنه‌اجی مرهته را برفاقت و اعانت حامد خان و استیصال شجاعت خان بقرار تقرر چوتمه صوبه گجرات ترغیب و تحریص نمود او که پیوسته خواهشمند

(۱) تنسوق معرب تنسخ است بضم سین بروزن مه رخ هر چیزی را گویند که بسیار

این لطیفه بود بصمیم قلب پزیرفته متمهد گشت و متمهد انقضای ایام
بارندگی نشست آصف جاه در جواب حامد خان بغیر انتقام کسی و مرافقت
کنهایجی و پهلایجی که بنام او نیز درین باب نگاشته بود مشروحاً آگهی داد
و او را نیز عرق حمیت بحرکت آمده دستعداد آن اشتغال ورزیده در احمد آباد
کسانی را که با خود موافق و با شجاعت خان مخالف می دانست بر ما
می الضمیر واقف گردانید و میر تقی و محمد علالت جماعه داران بوهیلده متوطن
سالوة را برای فوکر می طلب داشت و این از سر بسته رفته رفته زمان بد حاصل
و عام گردید بر هنگام آمدنی مرهته کنهایجی با فوج گران بفردیکی دو حد رسیده
با حامد خان قرار داد چوتنه را بر عهد و پیمان مؤکد بپیمان ساخت و علاج کوچ
بصوب احمد آباد داده عازم گردانید و پیوستن مرهته با حامد خان و اراده این
عرب اشتهار یافتند اظهر من الشمس و ابین من الالمس گردید - ابراهیم فلی خان
برق بعد اخری شجاعت خان را آگهی داده برای معاودت نوشت و او عدان
عزیمت را بصوب بده معطوف ساخت - حامد خان با فوج مرهته بقصد
کبر پنج بیست گروهی رسیده شبم علان ایلیجی را که درانجا پناست هم -
خویش باز گردانید و متوالی نوشتجات خیر سگالان او -

* بیت *

در برابر چو گوسپند سلیم در قفا همچو گرگ مردم در
از احمد آباد که بالفعل وقت و قابو است داید رسید عمد اراده او گشت -
شجاعت خان بکوچهای متواتر بموضع دهواره نه گروهی بده خود را رساند -
زانجا که خبر واقعی و مکان معین حامد خان را که از ممر غفلت یافتن
جواسیس نه داشت بمضمون اذا جاء القضاء عبي البصر بطمع گرفتن پیشکش
انجا - برل گزیده مقام نمود -

* بیت *

نه بزد طمع دیده هوشمند در آرد طمع مرغ و ماهی به بند
اگر مقام نه کرده عازم بلده می گشت احتمال رسیدن داشت - اما چون
مشیت ایردی بنوع دیگر متعلق گشته بود قضا کار خود را کرد - روز پنجشنبه
بیست و ششم شهر ربیع الاول که کوچ نموده رو به شهر نهاد اکثر لشکریان و اهل

اردو بازار شبگیر نموده روانه شدند - شجاعت خان در سواد موضع موقوفه میدره چهار گروه بنده رسید چون احدی را از قرب رسیدن مخالف آگهی نبود باشتیاق آمدن خانها گروه و فرقه سپاه و اهل اردو بازار بر یکدیگر مسارعت نموده بخوشی (۱) روبهرو گوی سبقت می نمودند انتظام تو زک فوج و بنه گسیخته در هم آمیخت هر کسی راهی در پیش گرفت که درین بین یکه تازان مرهته که هول سوار گویند نموداری کرده بر (۲) جنداول زد و خورد نمودند به مجرد ظهور این معنی یکباره مردم دست از با گم کرده از بیشتر سرعت را از با دو برق استعاره نموده براه نورانی که اکنون از خوف بود شتاب زدگی بعمل آوردند که بهر نوع خود را به بنده رسانند اکثر بیدلان لشکر و فضا بایان برفاقت آنها باره گی را گرم رفتار ساخته بد رفتند و سواران مرهته بر کمرگاه ریخته دست بغارت و گرفتن (۳) اولچه کشادند - هر چند شجاعت خان بنرتیب فوج پرداخت مذکور انبوهی ز قوم زار و حائل بودن بر تزلزل و ازدحام اردو بازاریان صورت نه دست و هر کسی را سودای سر خود را بسلامت بدن ازان معرکه سهمین دل گسل در سر افتاد و درین وقت از نظر سردار غائب بودن غنیمت پنداشته غیبت کبری گزیدند شجاعت خان با (۴) شردمه قلیل که با او بودند بیک سمت افتاده حامد خان فرصت یافته با فوج همراهی خود بر فیل حوضه آهنی زره پوش غرق آهن بمقابل در آمده چون بلای ناگهانی و قضای مبهر آسمانی کرم و گیرا در رسید *

* نظم *

بر آمد ز کوس صلابت خروش خروشی که برداز سر چرخ هوش
اجل از یسار و یمین آمده بلا ز آسمان بر زمین آمده
بسی صبح دولت رسیده بشام بسی را شده روز روزی تمام

(۱) روبهرو که چارابان هنگام مراجعت مکان که در آنجا جومی خورند در روندگی شتاب دارند مشهور و معروف است و در اصطلاح مقداول ۱۲ *

(۲) جنداول لغت ترکی جمعی که از دنبال لشکر آند ۱۲ *

(۳) اولچه لغت ترکی بمعنی غنیمت ۱۲ *

(۴) شردمه بکسر هین گروه اندک و پاره چیزی ۱۲ - جام *

وفیل نشان هر دو سرداران بجنگ در افتادند و فیله ^(۱) شجاع خان غالب آمد حامد خان فیل سوارى خود را پیش راند شجاع خان که او بنجامه یکلا عمارى سوار و هم طفل خورد سال نا او بود چون با لدا ت جوهر شجاع و نجات در طینت مخمر داشت فیل ۱۰ مقابل ساخت و از طرفین به تیراندازی و فرستادن پیام سهام پرداختند حسین قلی ولد شجاع خان که در هراول ^(۲) با سه هزار سوار هزار و جماعه داران دامی مثل نورنگ میانه و نعمت لودی و مستی لودی و سید بدای خان و شیرانی خان و مشاهیر رجال و گروه اطال مقرر بود از مواز فیل رسیدن حامد خان ۱۰ مقابل پدر معاينه نموده هر چند با همراهیان آنچه مانده بودند تکلیف بخان کرد و بیشتر گفت کمتر شنیدند و هیچ یک را توفیق رفیق نه گشت بالضروره خود بفهمان گشت و قلی رسید که کار از کار گزشته بود - بالجمله تیره های شجاع خان بذلیر حائل بودن ستونهای عمارى اگرچه میرسید اما چندان کار نمی کرد و چون وقت رسیده بود چند تیر حامد خان چون پیک اجل بی درپی نه شجاع خان خان کارگر افتاد - جمعی که با او مانده بودند درین زد و خورد بعضی کشته و برخی خسته و اکثری که سالم جدا شدند گرفتار مرگه گشتند - * بیت *

بیک گردش چرخ نیلو فری نه اردو نجا ماند و نه اسکرى

موج حامد خان دور فیل را گرفته بزخم نیزه و ^(۳) بر چم کارش را تمام ساختند - سه ساعت بروز باقی مانده کهاران بهنگمی مربای هلیله آمله که علی محمد خان همراه ایلچی شریف برای مبارز الملک روانه ساخته بود درین هنگامه قاپو یافته به شهر رسیده رویداد را ظاهر نمودند و او نزد ابراهیم قلی خان که بذلیر شهرت آمد آمد حامد خان و مرگه جهت نگاهداشت سپاه و محافظت

(۱) نجات دلیری را گویند ۱۲ *

(۲) هراول در لغت ترکی اهراول است که هراول مشهور شده موج پیش استکر را

گویند ۱۲ *

(۳) بر چم نیزه کوچک را گویند ۱۲ - برهان *

بلده در عمارت کارمز بازار از دو روز نشسته بود خبر واقعی از روئداد نداشت اظهار نمود حامد خان بعد قتل و غارت و اسیری قبائل و حسین قلی و مصطفی قلی پسران شجاعت خان با فوج مرهته بشاهی باغ هنگام شام فرود آمد و قریب بدر ساعت از شب گزشته سر شجاعت خان را نزد صفدر خان بابی فرستاد و او بآبراهیم قلی خان رسانید -

• بیت •

جنین گفت بهرام اندر نهفت که نتوان شب کور در خانه خنبت
نلی محمد خان همان وقت حقیقت این واقعه بمبارز الملک نوشته مصحوب
فاصلان جلد روانه کرد و آنچه از راه فراست دریافت نموده سابق نوشته بود بعرض
ظهور آمد و تصدیق قول او شد - علی محمد خان و صفدر خان باتفاق نزد آبراهیم
قلی خان رفته گفتند که الحال نشستن درکار یزو هنگامه آرائی که بازی از دست
رفته و مهله تدبیر در (۱) مردار خانه افتاده جمعی که هستند وقت کار رفاقت نخواهند
کرد فائده متمرب نیست درین یزده ظلمانی شب بکفبهایت و از انجا بسورت با
متعلقان میتوانند رسید و باتفاق رستم علی خان آنچه مقتضای وقت باشد بتدارک
پردازند او را غیرت و حمیت دامنگیر گشته روادار این عار بر خود نگشت و گفت
که چون ممانعت در آمدن حامد خان در شهر مقدور نیست - آنچه شدنی ست
در همین مکان هر چند که تنها باشیم بظهور خواهد آمد -

• بیت •

بود مرگ خوشتر ازین زندگی که آرد برویم چو شرمندگی

بالآخر با برام تمام از انجا برخاسته بخانه شجاعت خان رفت - صبح روز دیگر
که پنجه خورشید در گریبان خون آلود شفق چاک زده سر بر آورد - صفدر خان
بابی و از باب تحریر رفته حامد خان را دیدند و افواج مرهته مانند مور و ملخ پراکنده
شده بتاخت و تاراج مواضع و پورچات دست تطاول دراز ساخته بمکانهاییکه هرگز
نام مرهته نرسیده بود در آمدند از ان تاریخ این صوفه لکد کوب حوادث است که اکنون
بالکل بتصرف آنها رفته القصه حامد خان تمهید برای رفع بدنامی اندیشیده

(۱) مردار خانه خانه را گویند که در نازی برد که مهره دران خانه در ششدر افتد

و نتواند که بیرون بر آید ۱۲ - برهان *

بوکیل دربار جهان مدار نوشت که درین ولا شجاعت خان که بقصد شهر می آمد در نزدیکی بر دست کفنهاجی مرهنه کشته افتاد و لشکر او بتاراج رفت فدوی درگاه چون دران ضلع نزدیک بود بدریافت این خبر برجناج استعجال خود را رسانیده بلده را محافظت نمود و از اقبال بادشاهی از آسیب مرهنه سالم ماند - اتفاقاً نوشته او پیشتر از نوشتهجات دیگران بوکیل رسید و او فی انفور بعرض رسانیده مورد تحسین و آفرین و بمرحمت خلعت و گوشواره مروارید سرفراز گردید - بعد دو روز که کیفیت روئداد بیان واقع ظاهر گشت از حجاب شبنم بیرون آمد - حضرت ظل سبحانی از مبارز الملک استفسار فرمودند بعرض رسانید که فدوی درگاه از مدتی او را کشته و مرده انگاشته است و نوشته سابق و لاحق علی محمد خان را بجنسه بنظر اقدس رسانید الکامل روز دیگر مفرد خان ابراهیم فلی خان را برده با حامد خان ملاقی ساخت و او بتقاضای وقت ده کلمات^(۱) رومی اندود و جربرت^(۲) و دلبری و دالاسا پرداخته رخصت فرمود - غره شهر ربیع الثانی حامد خان بآراستگی تمام نافواج مرهنه داخل قلعه بهدر گردید - مومن خان دیوان صوبه و فدوی خان دیوان پیشین که در احمد آباد توطن اختیار نموده خانه ساخته سکنا داشت و اعیان بلده از مسلم و هندو طوعاً و کرها رفته ملاقات نمودند و در جمیع محالات بلده و پراگندگات این طرف دریای مهی چوتنه و سرد یسمکی کفنهاجی قرار یافت - جماعه دکهنیان گروه گروه وجوق جوو بی ممانعت و دهشت در بلده در آمد، بخوید و فروخت در کوچه و بازار بکشاده پیشانی و فراغ بال آمد و شد نمودند و آنچه از بیرونات و لشکر شجاعت خان بعارت آورده بودند در معرض بیع در آوردند چنانچه اسباب درگاه شینم احمد کتھو فندس سره از غلاف مرار و شامیان و فانوس و معجزه برنجی که بر دور مرقد نصب بود کنده آورده بفروش رسانیدند - بعد چندی کفنهاجی جابجا گماشتهای خود را در چوتنه

(۱) رومی اندود بمعنی مطلا و ملمع و کنانه از هر چیزی که ظاهر و باطن آن یک نوع

نمیشد *

(۲) جربرت معرب کرپوت بمعنی مکاری و معیلى ۱۲ - بره

دخیل کار ساخته بذایر تاخت و تاراج و گرفتن کهنذنی بصوب بیرم گام روانه شد محاصره نمود - قصباتیان و سکنه آنجا چون حصار و پناهیکه باستظهار آن بمدافعه و ممانعه نوانند پرداخت نداشتند بصوابدید اود یکن دیسائی زهار خواه آمدند و سه لک و پنجاه هزار روپیه بعنوان مال امانی که باصطلاح دکهنیان کهنذنی گویند فرار یافت و در اندک فرصت محصلان و تحصیلداران شداد و غلاظ گماشته در معرض ایصال در آورده متوجه سمت دیگر گشت - دیسائی عاقبت اندیشی را کار فرموده در ضمن تحصیل آن وجه مبلغی به صیغه اساس حصار بدور آبادی آنجا افزود گرفته در اندک ایام حصن متین مرتب ساخت حامد خان باعلان کلمه عصیان پرداخته علی رؤس الاشهاد طبل بعی و مخالفت فرو کوفت و متصدیان و تعلقداران بادشاهی را بیدخل ساخت و محاللات و پرگدات جز و کل را در بست ضبط نموده بمردم خود سپرد و بدفعات مجلدات سر رشته صوبه را از دفتر خانگ سرکار والا از نزد دیوان صوبه طلب داشته خالصه و پایباقی و جاگیرات را متصرف گشت - ازان بعد محاللات صوبه بسرکار پادشاهی در نیامده و ناظران در نعت خودها دارند *

کشته شدن ابراهیم قلی خان

ازنجا که حامد خان در تدبیر اخذ اموال شجاعت خان و رستم علی خان و ابراهیم قلی خان و متعلقان و اهل کاران آنها در آمده آقاهادی معتمد و مدار علیه خوانین را طلب داشته قید نمود و اراده بدست آوردن ابراهیم قلی خان را مرکوز خاطر داشت و او از دریافت این اراده ناصواب در بحر اندیشه فرو رفته چاره برای حفظ آبرو بجز جان سپاری ندیده با چندی از معتمدان خود دل نهاد مرگ شده هم قسم گردید و تمهید ملاقات با حامد خان گزاشته قرار نمود که در هنگام بر خورد از میان بر دارد اگر زنده ماند فهوالمراود والا نه با آبر و ترک سر گفته باشد *

* بیت *

ببینیم تا آسمان بلند کرا گردن آرد به خم کمند

شمشیرها آخته ریختند یکی از آنها که فی الجمله معرفتی داشت شناخته از عیب در آمده دست مدامع پیش آورده مانع گردید باوجود آن اندک زخم در فرق سر رسیده بخیر گزشت و او ایسان باز بدوشکخانه خان رسانید درین اثنا حامد خان غضب آلود بیرون آمده امر نمود که لاش ابراهیم قلی خان و دیگر کشتگان را پیش چبوتره کوتوالی کسبده انداختند و هنگام شب برخاست او را در مکانیکه صرح دفای خانه ساختن انداخته بود بخاک سپردند و امر به گریب و گیر مردم که در گوشه و کنار خریده بودند نمود چه آنچه عدد العمر حق با وجودیکه بمن بهمراهی از بکوالی آمده و هنگام رفتن تخلف و ریده مانده بود و خوش حال چند سیئه را نیز گرفته آوردند خلاص ساخت عاقل خان که اشرف علی خان را آورده بود همراه خود برد والد آنها ماندند که عید خان وارد می شود و ایشان را مکانیکه در بهدر داشت همراه گرفته راضی گردید که در بدو یکی در خانه بنگانه را با او دیده ماندند کلاخ در چهار طرف یوزبیه ها هجوم آوردند باوجودیکه عید خان معروف همه بود و بواجبی می شناختند فایده داشت که درین دس هزاری آنجماعه رسیده بازداشت - اما درین هنگامه دستار عدد خان رفت مرید دو ساعت برور مانده بخیریت بدان مکان رسیدند بزم اطمینان خاطریدی از نوکران عید خان را از راه دریاچه مشرف دریا بود رافتم که خسری از ایشان نداشت مضطرب بود فرستادند و چهار ساعت از شب گریخته خود بپیر بخانه آمدند - الحاصل عجب آشوب و انقلابی که ما عددی یوم الفسوز توان گفت از نیم تا شام قائم بود حامد خان روز دیگر کسان تعیین نموده خانه تنجعت خان و ابراهیم قلی خان را از ناطق و مامع بصط در آورد و آنرا فرستاد و نوکران آنها را هر که دست آمد بعد فرموده مصادرات گرفت و آنچه دیگر در خراین و اجناس چیره باف خانه شاهی بود متصرف گشت و بی باندک از هر فرقه و صنف چه صرافان و چه نجارب بیسگان و اهل حرفه حاجی مرهغه بطریق باج که باصطلاح گجرات بیوره اشتها یا فانه محصلان شده بود و سید فیاض بغدادی نمای بمعرض ایصال در آورد از ابتدائیکه رافتم وارد توپ خانه که در

بغایت تنگ شد و تزارل در بنیان عزم و استقلال بقیه لشکر افتاد - اکثری ازین حالت سهمگین دل گسل دست از اسب و یراق بلکه از جان شسته به تغیر لباس در پردۀ ظلمانی شب عن فجی براسه تقدیرج در آمدند صداح روز دیگر که پنجاه سفسده بود رستم علی خان بازجود این حالت از روی دهور و جلادت که جبللی و طرئی داشت جدن شجاعت و استقامت را عبار آلونا کواه ساخته بعد ادای فویضه فجر و تعقیب میل خوردن فهور نمود که درین اثنا سردار محمد خان نورنی اسب سواره در رسید گفت هنگام سواری و درم بردازی است (۱) فذجان قهوه نا شفقت نموده گفت بر همین گل زمین بساط استقامت کشته شده باد نیست نا آنچه مقدور شدنی است عرصه ظهور آید - سردار محمد خان صالح در سواری دیده بجد گسست اهدا ویل سواری طلب نمود - بار ددکر ظاهر ساخت که وقت اسب سواری و ناخن است بظاہر آن کوه تمکین و وقار و آن (۲) رایش (۳) مضمار شجاعت و جلادت چون رستم وف سوار رحمت گردیده الله الله گویند در بمخالف به ناخن در آمد لیکن درین ناخن نقره تمام بحال بقبه السیف افتاد و از کثرت افواج مرهقه براگنده گسند بعضی کشته و برخی خسته و دانه گرفتار شدند و معدودی بیازری نارگی جان بسلامت در برد سردار محمد خان بطرفی زخمهایی کاری برداشته در معرکه افتاد - رستم علی خان که سمب دیگر تاخته بود مرهقه از صدمت و صواب آن شبر بیدنه هجا چون دیو از لاجول گوبران کوچه داده قبل داشتند و احدی را جرت اقدام نمودن بمقابل در آمدن نمی گشت تا آنکه از هر طرف هجوم آورده برخم تبر و نیزه مجروح ساخته بود و بدل شمسیر بدرجه شهادت فائز گردانیدند و حسین فای و احمد فای پسران شجاعت خان دوباره اسیر پنجه تقدیر گردیدند دکهنیان سر آن شه سوار عرصه مودی و مردانگی

(۱) فذجان معرب بنگان نکسر اول و کاد فارسی با الف کشیده کاس و مطلق بناله

را گویند ۱۲ *

(۲) رایش سوار کار جامع ۱۲ *

(۳) مضمار میدان جای اسب ناخن ۱۲ *

را از تن جدا ساخته نزد حامد خان آوردند - و پیلاجی یکدست را دفابر دست
 اویز و گواهی نام و آواره بسوزانده مسکن خود فرستاد و حامد خان سر را
 مصحوب کسان خویش به احمد آباد فرستاد و لاش را در اردیبهشت موضع
 بسو که اکنون مرقده در آنجا مشهور و معروف و مطاف هم ایستاد و روند است
 بخاک سپردند چون روز جمعه هنگام آفتاب زرد این حدو وحشت اثر بآن سر سر
 حاکم شجاعت و گل سر سید نجات داحمد آباد سید خرب حالتی روانه
 و اشوب و طوفان وحشی در صعب و کبیر و پیر و شیر و آلود و بدگانه افتاد در هر
 خانه مایمی بر پا گشت و از هر سرا شیون و درجاست و ناگه شبانه روز چموره
 موالی را آن سر سر بلندی بخنیده در جداب ابراهیم ولی خان مدیون گشت -
 محمد صائب که مسند بخاص می نمود و این رزم را منظوم ساخته در تاریخ
 آن گفته *

ز تاریخ این رزم و این داستان	که شوگر خلافتی نداشت دران
برای عزیزان نیک اعتقاد	بباید میکنند تا نمادید
بسال هزار و صد و سی و هفت	سر سرفرازان : دند : دوست

الحاصل منسوبان حامد خان که جا بجا در بوده خفا بسته و در روایی دهش
 از ر خامت عقب اندیشه مند سر نگریبان حیرت روز بوده بودند شادمانیها
 نموده بر آمدند و بتدارک آنچه بر آنها گذشته بود مع شی رایده بودند -
 میر ابراهیم را سید نور الله جماعه دار از بهدر همراه خود بر آورده بخانه
 اش رسانید و او کفاره گرفت حامد خان افواج مرهغه عاوجه بلده گشته
 بدفع شاهی آمده - روز دیگر داخل بهدر گشت سردار محمد خان را که زخمی
 محمد صلابت رو هیله از جنگ گاه برداشته آورد بود بخانه اش رسانید - کتله جی
 و بیلاجی بسواری فیلان رستم علی خان و افواج مرهغه بعنوان فرج و دیدن شهر
 آمده با حامد خان ملاقات نمودند بمرجب فرار داد چونکه این طرف دریایی
 مهمی به کتله جی و آن طرف از بروده وغیره محالات و سوار سورت بتصرف
 پیلاجی قرار یافت - مومن خان دیوان صوبه و فدوی خان دیوان سابق هر کدام

بتواضع یک بک رنجیر فیل ماده که در بساط داشتند با افشمه و برخی از سرانجام دیگر که پیوسته حامد خان از غارت رفتن اسباب خویش اظهار شکایت داشت تواضع نمودند - دکهنیان بلا دغدغه و وسواس و بی خوف و هراس مانند مور و ملخ در پرگفت صوبه پراکنده شده بتاخت و تاراج و گرفتن مال امایی که باصطلاح ادبا کسندنی گویند به کساده پیشانی دست نظارل دراز ساخته کهنها جی و بیلاخی در تعلقات ناهن خودها متوجه شدند حامد خان عصابه عصیان بر ناصبه ساه و طیلسان طغیان بر گردن افکنده و کلاه نخوت بر سر گذاشته دم از انا و لاغیری درین صوبه زده علم خودسری بر افراشت و علی رؤس الاشتهاد طبل مخالفت برآورد گرفتند دستمال و استبداد تمسیت مهمل و استعداد و سرانجام پرداخت هشتاد هزار روبه نقد با جنس ملبوس خاص که باهمام شیخ الاسلام خان تعلق داشت حبرا مهر کرم و او ادای آن بجه را مشروط برخصت و رفتن کعبه معظمه باد الله شرفا و تعظیما داده به کدبهایت و از اینجا دراه کشتی به نقد سورت متانوب و حجرة های اموال سرکار و الا را کسوده آنچه فانی گرفتن بود مدصرف شد چون درین هرج و مرج سرشانه کاعد که سابق گرفته بود در معرض تلف آمد معجانات دیگر از دفتر خانه دیوان گرفت و خالصه و جاگیر و عبده تمام صوبه را قبض نمود و نگرفت و گیر مردم صاحب ثروت را مایه دار و نوجیه بیوزة دموده مبلغهای کثیر بانواع و اقسام ظلم و تعدی که اسر ح راست نیاید گرفت همدان ایام حامد خان احمد فلی و حسین فلی سران شجاعان خان مرحوم را مسموم ساخته روانه ملک عدم گردانید - مصطفی فلی ۱۱ که خورد سال بود نگاهداشت - مرابی در دام نودسفته باشنده گجرات که مستعد بود خلعت داده دیوان خود ساخت - صلابت محمد خان بلخی بغیر مصلحت وقت که بودن بلده را صلاح و فلاح خودش نمی دانست وجدایی بیوم گام را گرفته بیرون رفت چون خبر کشته شدن شجاعان خان و ثانیاً رستم عالی خان در دکن بترمهک را و پسر کاندیار سیفایندی که کهنه حاجی و پیلاجی نوکران او بودند رسید با فوج گران متوجه این صوب گشته در نزدیکی بلده آمد و پیام ملاقات با حامد خان نموده در دیگ درباری

سایر متنبی محاصره شهر پناه بر خورد نمود و تمامی افواج مرهته از سابق
 و لاحق را همراه گرفته به بندر کیمهات شتافته بمحاصره اشتغال ورزیده فاسم خان
 نامی که از جانب حامد خان در آنجا بود مدافعت و محافظت برج و تار
 پرداخت - اتفاقاً در میان مرهته ها بدام امری دغافی بهم رسیده منجر بجنگ
 و قتال گشت و درین رد و خورد نرمک را و سیفایتی کسسه افتاد و افواج دکنیان
 متعرق گشته رو با طاقان حوذهها آوردد و نذر مدکور از آب سالم ماند *

دستوری یافتن مبارز الملک سربلند خان بهادر دلاور جنگ از پیش گاه خلافت و جهانبانی بصوبه گجرات و مرحمت شدن مبلغ یک کروڑ و پویه بنابر مهم اخراج حامد خان و تنبیه دکنیان و تنظیم و تنسیق صوبه

چون خبر کشته شدن رستم علی خان معروض پایه سربر مجد و اعتلا گردید
 داور الملک سر بلند خان ناظم صوبه را احکم معلی صادر شد که با فوج اراسته و
 رانگری از عارچین و بد دلی پیراسه بصوبه احمد آباد شتافته باخراج حامد خان
 و تنبیه و تادیب دکنیان پردازد و یک کروڑ و پویه بنابر انصوام و سرانجام این
 مهم از خزانه حضور تفتخواه گشت و قرار یافت که عجله پانچجاه لک روپیه بدهند
 و آینده در ماهه سه لک روپیه منجمله باقی میرسیده باشد حسب العرض مبارز الملک
 بهد سیف الدین علی خان و سید نجم الدین علی خان برادران و سید نجابت
 علی خان برادر زاده سید عبد اللہ خان قطب الملک که در قلعه مبارک قید
 بودند خلاص فرموده بعطای خلاج فاخرا و بحالی مناصب سابق و مرحمت
 جاگیرات و فوجداریها بعنوان کومک رخصت یافتند - مبارز الملک چشمه نگاهداشت

سپاه را جاری ساخته خیمه بیرون زد و بموجب امثله واجب الامثال مهاراجه
 انهي سنگه راجه ماروار و چتر سنگه راجه نور و کندرپ سنگه و فوج مهارانا بدین
 یساق تعین شدند و چون مقرر شده بود که رایات عالیات دین نهضت مومنان
 و معازر الملک پیشا پیش بطریق متغلا باشند و از فیس پانزده هزار سوار جوا
 و همان قدر پیاده و لوازم توپخانه سرانجام داده روانه گشت و تا مدت ده ماه
 بدور اواحی دارالخلافه و ضلع ریواری و کورت بوتلی بدلتظار در آمدن مومک
 همایون متوقف بود چون خبر در آمدن مبارزالملک با فوج گران ناهمد آباد رسید
 و ایام باز گشت مرهقه با وطان خودها در آمد حاکم خان گفت که از حضو
 فوج ناین صوب تعین شده می آید باید که بمحور انضامی ایام یاران معارفت
 نموده ملحق شوند از آنجا که شهرت آمد آمد مبارزالملک متوانر شیوع یافت
 مردم از راه خوش آمد و دیدار ساری چون خصوصیت والد راف را منصوب می
 دانستند شیوع درآمد و رفت نسرند والد از عافیت اندیسی که میداد متافقی
 بدفع دیگر بحاکم خان خاطر نشان نموده داعی نجس شود دو روز پیش و پس
 باستفدال شتافان لازم لهذا پادشاه شهر شعبان به همراهی عبدالرحیم بابی که از طرف
 حاکم خان موجوداری مقرر شده بود در آمد راف و دو برادر مرحوم سعادت اددور
 خدمت یسان بودیم و در آنجا بست روز توقف نموده بود ملاکت محمد خان بابی
 که دران وقت در بیوم گام قیام داشت از رسیدن راف گشته استدعای آمدن در خویش
 نمود - هفتم شهر رمضان بدادجا رسیدند و بعد باعث شده فرد خود نگاهداشت
 والد کیفیت در آمدن بعزم استعمال و رسیدن بیوم گام به مبارزالملک نوشت
 در جواب بنابر مقرر نمودن چند نفر قصاد و جواسیس و نتوانر رسیدن اخبار
 و رویداد بلده و حاکم خان رسید و بعمل در آمد در او اخر همان ماه صلابت
 محمد خان را رفتن بصوب کولوار ضروری افتاد - برادر زاده اش را نائب گزاشته
 رفت - همدان اوان روز عید العطر صفدر خان بابی بموت^(۱) مچه در گذشت
 و فوجداری بیوم گام از صلابت محمد خان تغیر گشت والد از آنجا بموضع

نموده رفت چون رادهن پور نزدیک بود و هنوز خبر واقعی پیوستن مبارز
 الملک نرسیده بدانجا شرافت جوانمرد خان سانی فوجدار آنجا ناخبر رسیدن
 و رود مبارز الملک در نزدیکی مدوقف گردانید چون دلباهو مصاح امور ملکی
 دائمی الحال که توجه زیادت ظفر آباد حضرت قدس و دربار موقوف گشت
 مبارز الملک را یولبع روانگی صوبه شرف مدور بنامت و از درنگ مبی نمود
 دلباهو گرز برداشتن و احیان شدید تعین شدند که هراولی نموده دکوچاند و او کوچ
 نموده باقی گردیده درازاندر احمدپور رسید و خبر پیوستن او بدانجا آتشی گشت *

زخمی شدن افضل المحققین مولانا نور الدین

از جمله سائنحات این سال زخمی شدن فدوة المدعین و سوة الفضلین مولانا
 نورالدین است - مفصل این مجمل آنکه اردفک دام افغانی همراهی فوجدار
 کرد که در مدرسه آمد و رفت و با بعضی از طلبه رنطی دم رسانیده بود از راه
 نعبت داعوای یکی از آنها که مولانا بمصداق قل لا اسئلكم علیه اجرا الا نموده
 فی العربی ددوستی خاندان رسالت و ولایت می پرداخت مدهم تروض صاحب
 و او از راه جهالت بعد ادای صلوة جمعه درجهن مراجعت در صحن مدرسه نموده
 چند زخمی مذکور بر سر و دست مولانا زد - شیر محمد همسیر زاده مولانا
 و جمعی از ملازمان عبید خان که نادای صلوة آمده بودند او را بر خاک هلاک
 افکندند و سولدا را زخمی بخانه برده دمعالجه پرداختند فوجدار ازین معنی
 واقف گشته لاش او را پدش چپونره کوتوالی آورده بر خون خواهی و هنگامه
 آرای و ریختن بر خانه مولانا مصدر شورش گردید لهدا فریب دو هزار کس
 از مریدان و معتقدان فرقه سپاه و غیره در خانه مولانا جمع شده آماده ممانعت
 و مدافعت گشتند و تا سه شعبه روز این معرکه برپا ماند کونوال درمبان آمده
 افغانان را ازین حرکت باز داشت مولانا پس از حصول التیام زخمها و شفا بودن
 احمد آباد را صلاح وقت ندیده برآمد و چندی در موضع ساندن شش کوهی
 بلده اقامت ورزید و در محرم سال هزار و صد و سی و هشت حامد خان

به تمهید اخذ پیشکش زمینداران بصوب جهالوار خیمه برون نمود و صلاحیت محمد خان و جوانمرد خان بانی را بفايز ملحق گشتن بعدن تمام نوشت و آنها بمقتضای رفب از مکان خودها حرکت نموده بدر پیوستند و روزی چند در بیرونات گزشت که خب کوچ مبارز الملک از اجمیر و پیوستن به ضلع ماروار شاع گردید *

رسیدن مبارز الملک بسرحد صوبه و تعیین نمودن

شیخ اله یار بخشی و غیوه بطریق منقلا و روانه

شدن علی محمد خان و ملاقی گشتن در

مقام دانتهی واره و معاودت نمودن حامد خان

با احمد آباد و بر آمدن بعزم روانگی

دکهن و برگشتن از عرض طریق با

کنتهاجی مرهته و تصرف نمودن

سردار محمد خان غورنی بلده

را به نیابت مبارز الملک

و روداد جنگ حامد خان

با فوج منقلا و شکست

یافتن فوج مذکور

مبارز الملک از دار الخیر اجمیر کوچ نموده براه ماروار عازم احمد آباد شد و روز بروز خبر آمد آمد منصوب با فوج گران در موبه شیوع یافت خلل کلی در بندوبست فوجداران و عاملان حامد خان روی نمود قاضی علم الدین در بلده پش شهرت رسیدن سند نیابت فوجداری آنجا داده علم مداخلت بر افراشت و فوجدار حامد خان را بیرون کرد و بدین منوال از اکثر مکانات

فوجداران و عاملان بدر رفتند و نوشته جات علی الدوائر بمزید تاکید بوالد رافتم و بود یالت که زود خود را برساند از آنجا که با صلاحیت محمد خان و جوانمرد خان نمی قرار داشت که باتفاق شتافته خواهد شد در جواب موجب توقف در انتظاری رسیدن آنها نوشت و حوائین را که نزد حامد خان بودند ازین معنی واقف گردانید. روزی که مدارز الملک بعصده بدگام نزول نمود سید تقیل خان را که برای آوردن بقعه زر از سرکا، والا بحضور رخصت نموده بود از پیش گاه خلافت و جهانبابی عطای اضافه منصف و فوجداری سرکا گوده و تهاجره از تغیر متوسل خان سارایابی یافته دامبلغ سه نک روپیه درین منزل رسید. چون آنجا بسرحد صوبه قریب بود عمد نیامدن والد را معذور نداشته بتاکید تمام طلب نمود - باصورتی از دادن پور شب در میان نه بلده پثن رسید و روز دیگر مانوجه فصد سبدهبور گست آخرهای روز در نزدیکی انجا خبر پیوسن شیخ آله یار بخشتی را فوج و چند صوب توپ که بطریق منفلا رخصت شده بود یافته ملاقات نمود و شیخ ایسان را چون واقف کار این ضلع بودند بدلیز علاج وقت متوقف ساخته جمعی از سوار و پیاده باشندگان این دبه فاصی علم الدین را از پثن طلب داشته در سرکار دوکر گرفت که رهبری طریق و سبب نماید و تکلیف شیخ آله یار دو روز دیگر متوقف بود که مجدداً نوشته تاکید ورون یافت - و رواند شده در مقام دافتی واره بر دو گروهی معسکر نوشته دیگر مشع بر ایذکه از مرقوم شیخ آله یار رسیدن نفوج منفلا ظاهر شد همانجا بوده بدانچه صلاح وقت باشد بصواددید خود عمل آرند چون نزدیک به اشکر بود رفته ملاقات کرد و مسروحاً کوائف و سوانحات را بمعرض بیان رسانید و نوشته ندایت بزام سردار محمد خان غورنی که در احمد آباد بود حاصل نموده فرستاد که قابو یافته بلده را بتصرف در آرد حامد خان از استماع خبر نزدیکی مدارز الملک باحمد آباد معاودت کرد و صلاحیت محمد خان و جوانمرد خان دایی جدائی گزیده باستقبال منصوب شتافتند حامد خان که پیوسه انتظاری رسیدن مرهته داشت و بدفعات بتاکید اکید نگاشته بود چون اثری ظاهر نمی شد.

و از بیوستن منصوب بر سرحد و فوج منفلا بغرب بلده نظر بر افعال و اعمال
 ناهنجار خود از و خلعت عاقبت اندیشید روپ سنگه نامی را فائب مقرر
 نمود و ده سردار محمد خان دامداد و اعانت او سفارش کرده بصوب محمود آباد
 بر آمد و شیم الله یار بنابر مزید تاکید مبارز الملک از سیددهیو روانه دیش گردید -
 سردار محمد خان را که نوشته فدایت رسید بود و فوج منفلا نرسیده کوهی آمد
 نمیدیدی به کار کرده روپ سنگه گفت که فوج منصوب نزدیک بیوسته و خود
 پشته کوب متوجه بن صوب است صلاح و فلاح حال او آنست که سر خود را
 سلامت گرفته درود و از این معنی را از مساعدت تحت تصور نموده بدر واپ
 سردار محمد خان بلده را متصرف گشته بحفاظت پرداخت - حامد خان در
 بواح دریای مهی حمر رسیدن کشتهاجی را دریافت نمود و او نیز به سرعت
 بدو بیوست و باتفاق دو به شهر آوردند - درین طریق روپ سنگه دو چار شده
 کیفیت از آمدن خود و رسیدن فوج منفلا ظاهر ساخت - حامد خان
 باتفاق کشتهاجی سناهی باغ فرود آمده هر چند در باب عدم مراجعت بلده
 سردار محمد خان بیشتر گفت او کمتر شنبه از فتح ادب مابوس گشت -
 و خبر مراجعت حامد خان را برهنه و بصوف نمودن سردار محمد خان بلده را
 به شیم الله یار بمنزله خبر واحد در منزل کلون چهارده کوهی رسید - بمقتضای
 وقت لشکر را حواله غلام علی بیگ و حواجه محمد امان و رات زاده هر دین
 نموده با هزار سوار جرار انتخابی خوش اسبه هنگام شب که پرد ظلمانی
 مروهشته گشت از راه ناله دست یلغار نموده آن طرف دریای سارمندی رسید
 و از دروزه را بکهر بشهر در آمد حصاریان را فوت دیگر پیدا شد - سکه بلده را
 بمنزله شب عید گردید که از خوشی و ارستن بیدادی حامد خان در بوس
 نمی گنجیدند - غلام علی بیگ و سرداران از موضع کلون کوچ نموده بموضع
 ادالچ پنج کوهی بلده مورچال بندی دور اردو نموده فرود آمدند و مسرعان
 بنابر آگاهی رویداد نزد مبارز الملک روانه ساختند و او از دانستی واره بنابر
 شکستن پایه عرابه توپ فتح لشکر نام دو مقام نموده کوچ کرده به سیددهیو رسید

بود و در آنجا ملائک محمد حسن و جوانسر خان بابی با برادران و پسران
با فوج آراسته بدریعه علی محمد خان ملائی شدند و بدو کوچ دیگر بقصد
پیونکر پیوست و بسبب غلطی این بده بقصد مهسانه یک روز در آنجا مفارقت
شد و از آنجا که منزل موضع بیست اثری بیست گروهی بلده مفارقت بود در موضع
را که خدو رسیدن حامد خان با مرسته و وقوع جنگ و شکست یافتن فوج مهلا
و کشته شدن خواجه محمد امان و رای زاده هر کون از تقریر زخمی بر آمدگان
این معرکه مدتی شب و هویدا گشت که بعد مورچال مدتی نمودن حامد خان
با مرسته در آنها شتافته بجنگ نوپ و نهنگ در پیوست و از صبح با وقت
تقوا از طرفین بآنس افروزی تفور حرب را گرم ساختند و از دهشت و هبست
دکدیان بای استقامت بعضی فصاحتیان که به مدد بودی مدعی گشته
نمودند بر جای مانده معطلات گشتند و ترزول بزرگ پانصدی دیگران انگذند
تلام علی بیگ و خواجه محمد امان و رای زاده هر کون از مساهده این
حالت از روی بهر و جلالت بجنگ معلومه صف آرا کشته در فوج
مخالف زدند - * نظم *

رایک دهل بفته از جای بیست نجیب دایوان در آورد دست
حدنگ از کماها گسستن گروت ز فوس فوج برق جشن گرفت
دایوان گجراتی و دهلوی بر او راخته رایت داری
دیه کشته گشتند و گشتند دیز ناف شد فراوان جوان عریز
و با بیس قبل سواری حامد خان رسیده شمشیرهای دو دستی ردد - خواجه
محمد امان و رای زاده هر کون سر خروئی حاصل کرده روانه عدم گشتند
تلام علی بیگ زخمهای نمایان برداشته مردانه صفوف را برهم شکسته
با مددی به شهر رسید و بقیه السیف غارت زده برخی باحمد آباد و اطراف
و جنوب پراگنده گشتند و پاره از آنها بموضع بیت راین که پیش خیمه رسیده بود
اونان و خیزان پیوستند بالجمله مبارز الملک بعد وقوف کماهی حالات و رویداد
به تدبیر و استعداد مقابله و روانه شدن پیش هفکام شب محفل کنکاش آراست -

* بیت *

به کار آگاهان راز دل سازد کرد سر حقه مسورت باز کرد
 به صلاح و صواب دید علی محمد خان که واقف و با مردم این مرز و بوم موافقت
 داشت صلاحت محمد خان و جوانمرد خان را طلب داشته بعد از عهد و
 پیمان مؤکد و موطن بلیمان فوجداری نیم گام به صلاحت محمد خان و فوجداری
 پش به جوانمرد خان معزز شد و حلاع هر دو کار به هر دو برادران داده مستمال
 ساخت و بتجویز و کفالت آنها پروانه جات طلب زمینداران را چپوتیه و کولین
 دور و نواح رفت چون از راه راست آب که کفاف لشکر تواند کرد نبود فرار
 یافت که بصوب بیجاپور شتافته کنار رود سا برمتی را گرفته راهی شود و علی محمد
خان و صلاحت محمد خان و جوانمرد خان را بطریق ^(۱) فلاورزی که واقف از راه
 و معبر بودند مقرر ساخته روز دیگر طبل رحیل مرو کوف و بر ساحل سایر متی
 پیوست و از اینجا کوچهای متواتر آهنگ پیش نمود - حامد خان بعد فیروز مندی
 از موضع ادالیه معاودت به شاهی باغ کرد چون از فتح الباب بلده که امکان
 نداشت و جمعیت خوبی از موج منصوب و نگاهداشت سردار محمد خان
 بهم رسیده و زمان زد مردم گشته که منصوب با بیست هزار سوار جرار با استعداد
 تمام می آید بر جماعت مرهته که شیوه جنگ در گریز پای دارند و بر مردم
 خویش که قریب چهار پنج هزار بودند عهده بر آئی نمی دید و علاوه آن
 تقاضای طلب سپاه و اکثر کار پردازان که اراده همپائی او نداشتند جدائی
 می گرفتند چنانچه مرلی دهر داس دیوان گجراتی از وخامت عاقبت
 اندیشیده که مبادا بدست سپاه گرفتار شود فرار نمود روزیکه خبر وصول مبارز الملک
 بموضع پتھاپور دوازده گروهی شنید با کتھاجی بعزم دکن به محمود آباد
 شتافت و از اینجا از آب مهی گزاره شده رفت مبارز الملک ششم شهر ربیع

(۱) فلاورزا و او برورن فنا دوز سوارانی را گویند که بجهت محافظت لشکر در بیرون
 لشکر می باشند و بتضعیف او هم آمده است بروزن تجاوز و نارای بی نقط هم گفته اند
 و گویند که لفظ ترکی است ۱۲ - برهان *

الثانی مرادف سال هزار و صد و سی و هشت به سواد شهر رسیده متصل باغ محمد امین خان شمالی بلده بر کنار رود ساپر فرود آمد - مومن خان دیوان صوبه و ابوالمفاخر خان صدر و عدد الاحد خان فاضل و امانت دار خان بخش و وقائع نگار و کبیر علی خان سوانح نویس و شیخ اله یار و سردار محمد خان و سید فیاض خان و شیرانی خان و اعیان و سادات غظام و مشایخ کرام و منصبداران متعین صوبه و خوش حال چند نفر سیئه و سرگروه صرافان و تجارت پیشگان مسلم و هندو رفته ملا می شدند - مبارز الملک زوری چند در انجا مقامات و زبده تجویز فوجداران و عمال و تهاذه داران و مدویست متمدان دکهنیان باهل کاران و خیر اندیشان (۱) اجائی داشت - مصلحت وقت در داخل شدن بلده نه دیده از انجا برخاسته از راه بیرون در دیک مرار شاه بیکهن قدس سره جنوبی بلده بر ساحل دریای ساپر دائره نمود قداوالدین خان را که نائب الحال بخطاب مومن خان و نجم الدوله و صاحب عوبه گی احمد آزاد سرافار تند چنانچه در محل خوبش نگارش خواهد آمد انشاء الله تعالی سی هزار روپیه در ماهیه سه بندی داده بفوج داری کرد تعبیر نمود و کلب علی را نه کوتوالی بلده فرستاد - لشکریان که از مدت طول ایام سفر ساز و سر انجام اندراس بدیافته بود به تهیه اسباب و سامان خودها پرداختند *

برگشتن کنتهاجی مرهته باتفاق پیلاجی و تعیین نمودن مبارز الملک خانه زاد خان پسر خود را با فوج بمدافعه آنها و دخیل کار ساختن فوجداران و عمالان و داخل شدن او در بلده

* کنتهاجی حامد خان را از آب مہی گزرانیده چون کسی را بدنبال خود

(۱) جانقی بسکون تالب وقاف بتحقانی کشیده مشورت و کنگاش کردن و مصلحت

و صلاح دیدن جمعی باشد باهم و بعد از نانی هم آمده است و گویند که ترکی است ۱۲ - برهان *

ندید و پیداجی که نیز دران هنگام رسیده بود باهلق یکدیگر معاودت نموده
نگرد و دواج لشکر اسلام به عفوان ورافعی و ترکنازی پرداخته به گستن و بستن
آیذده و رنده دست تطاول دراز ساختند و در سه دمه با فداء الدین خان
فوجدار کرد بسمت ناره زمین پوز و راج پوز که او بنابر محافظت پورچات با فوج
خود بیرون برآمده صف اراو بود جنگ صعب دست داد - مبارز الماک
خانه زاک خان سرحد را فریب ده هزار سوار حرار و همان قدر بیداده از همراهیان
حویش و سید عدیل خان را به دیوانی و جوادمرد خان و سردار محمد خان و سید
قیاص خان را بسال سه چهار هزار سوار گنجایی داده بنابر تنبیه و تادیب
و اخراج مرهته و دخیل کار ساختن محمد ایرج فوجدار و امین دهوله
و نور الدین محمد خان به دیاب ماصدیگری بنذر کنهپایب و علی مردان
را به فوجداری و امیدنی بئلاد که نعویض نموده بود رخصت فرمود خود
بست و درم شهر صدر داخل احمد آباد شد و به تمسیت مهم امور مالی
و ملکی نظامت و دست آوردن عمالان و نوکران حامد خان که باشندگان
این دیار بودند پرداخته بار خواست مبلغها بدین میعه دمود علی محمد خان را
به دیوانی نظامت مقرر ساخت و محال سائر بلده را در و بست در تعلق
دیوان صوبه در وجه مصارف کارخانجات نادرشاهی را گذاشت نموده مابقی
محالات بلده و برگذات جر و کل از خالصه و پایبانی مدصرف گشت خانه زاد خان
بترتیب امواج منعینه پرداخته بصوب دهوله کوچ نمود در عرض راه مرهته
که از عیمه و میسره و هراول و چنداول حمله در می شدند بهادران اسلام بدفع
آنها می پرداختند دهوله رسیده محمد ایرج را دخیل کار ساخت و متوجه
پیش گردید با مرهته زد خورد کنان بموضع سوجیتره معموا پئلاد پیوست و دران
مفزل دکهنیان در هنگامه آرانجی جد و جهد بسیار نموده جنگ صعب
افداختند و تنبیه یافتند نورالدین محمد خان را در بنذر کنهپایب و علی مردان
را در پئلاد دخیل نموده بتعاف مرهته متوجه پیش گشت و آنها تاب مقاومت
صدمات فوج اسلام نیاروده از آب مہی گزشتند خانه زاد خان بعد از بندوبست

بعضی محاللات دیگر و نصیب موجوداران بموجب نوشتن مبارز الملک باحمد آباد
معاذت نموده بر موضع رکبمال دو گروهی شرقی بلده دائره نمود درین ضمن
سید نجم الدین علی خان و نجابت علی خان که به عنوان کومک تعیین شده
از عسکری آمدند به شاهی داغ رسیدند - مبارز الملک شاه نواز خان پسر دود
خود را با سربال فرستاده در بلده در آورد - بعد ملاقات و شرایط غنایم و کفالت
سید نجم الدین علی خان با جمعیت سه هزار سوار همزهیان خوش با خانه زاد
خان مراجعت نموده جهت تفرقه و تادیب مرهته که پس از مراجعت فوج
مرکسه در نزدیکی کپرنج نالاف کولیان در مکان مناسب چهار روز فرودگاه
خاک بست از اشجار تفومند بطریق مصلح مساحم ساحه ممدور شورش
و فساد بودند قرار کوچ داد و آنها نیز رحل و نعل را در پناه آن مساحمه
گذاشته با استعمال بیش فدی نموده زبانه از مددور جنگ معاذت نمودند فوج
اسلام علیه نموده پس ساختند و آنها را در آن مساحمه در آوردند - مرهته
استظهار حصن شجری و حصار خسبی جنگ در دیوس - چون از صدمه
نوبخانه رعد کردار صاعقه بار که آتش در خرمن آن جماعه افکنده بود افتاد
اقبال مخالفان مسحد زوال رسید دیگر تاب مقاومت دیارده پای استقامت
شان از جای رفت -

• دیب •
سپاه مخالف دران داوری دیدند از سخت حدود یازری
بالضرورة میدان را تحریف سپرده رفتند و بهادران اسلام نیز شورش آورده آنها را فرودگاه
خود ساختند - دیگر مرهته را مجال توقف دادند همانجا تعاف کفان و مغزل
در مغزل برنده آنها دائره نموده از دریای مهبی گزرا نیده به ضلع کوهستان الی موهان
رسیدند شین حسین الدین را در برودد بفروداری و دیگری را در بهروچ و جموسر
و مقبول آباد نصیب نمودند *

خرابی قصبه پدنگر و سوخته شدن آن جاو باقی سوانحات

درین ضمن که خانه زاد خان با فوج در ضلع ای موهان با مرهته زد و خورد

داشت افتوجی و بهاسکر مرهته با فوج دیگر از اطراف ایدر در آمده قصبه پدنگر را که مکان معتبر و مسکن زائر داران قوم فانگر صاحب ثروت و صرافان متمول و تجارت پیشگان عمده که داد و ستد الکوک در هر شهر و دیار داشتند رسیده محاصره نمودند جماعه از سکان فصبه که در باده بودند هر چند نالش و استدعای فوج بنابر محافظت آنجا نمودند مبارز الملک بنابر حاضر نبودن فوج که مصدر این امر تواند شد خبر گیری نتوانست نمود باوجودیکه قصبه پدنگر قلعه مستحکم داشت اما چون از وجود قلعه دار و سپاه خالی بود لاچار بدادن چهار اک روپیه کفدنی خود را واهانیدند و آن موج از راهی که در آمده بود بر آمده رفت کنتهاجی و بیلاجی چون عهده برآنی با لشکر اسلام و صوفیه در جنگ ندیدند هربک با فوج خود از یکدیگر جدا گشته شیوه فراپی پیش گرفتند که اگر فوج بدعاف یکی برادارد دیگری بسمت دیگر عبار انگیر فتنه و فساد باشد لهذا کنتهاجی براه گوده ره بصوب ایدر و از آنجا به فصبه پدنگر آمد بیلاجی بطرف برودد معاونت کرده از دریای مهبی عمده گشت بالضروره لشکر اسلام بدعاف بیلاجی که رو بسوی بلده داشت برگشت و در سواد بفدر کنتهاجیت رسید اما بیلاجی بسرعت بفلعه سورته رفت کنتهاجی که پدنگر را محاصره نمود از آنجا که متوطنان آنجا هنوز از صدمه بغصب نیاسوده بودند دست از پاگم کرده (۱) حرکت مذبحی نموده فرار بر فرار اختیار کردند و در پرده ظلماتی شب مسکن آباد اجداد خویش را گراشته ماندند نفات الذممش براگنده گشتند صباح آن که سپاه روز برزنگی شب تار تاختر آورده مرهته بی ممانعت بفصبه در آمده آنچه را مالکان نتوانستند بد مالک گشتند چون آن جا از معموره قدیم این دیار بوده مبلغهای کلی از اثاث البیت و کندن دغینه بر آمد و بران اکتفا نه کرده آتش دادند و چه منازل دلکش بس بتکلف و نعلشی عمارت یافته بود سوخته گردید متوطنان و مالکان بادل بریان و چشم گریان آواره و جلای وطن گزیدند هر

(۱) حرکت مذبحی کنانه از انست که حیوانی را که ذبح نمایند حرکتی میکند اما

گوا دستقرص بود بمتهرا و بفارس رفت و مابقی در فصاحت و دیهات همین دیار اقامت گرفتند در افواه والسله مردم این مملک اشتهاز دارد که احمدآباد را دو بیل زرین است یکی پدیدگرو دوم امرتبه که درین دو فصد اکثر صرافان و نجاران صاحب ثروت که سرمایه لکوک داشتند ساکن بودند که بمروز ایام و نزول حوادث اذکور هر دو شکسته وهیاء مغنوزا گشت و احمدآباد ماند مرغ بی پر و بال شده الحاصل خانه زاد خان که به کذبایت رسیده بود حسب انطلب با حمدآباد مراجعت نموده در خانه شجاعت خان نزول نمود چون و افاعت صدر بعرض اقدس رسید - خانه زاد خان داضافه مفصص که از اصل و اضافه شش هزاره ذات پنجهزار سوار و خطاب غالب جنگ رسید نجم الدین علی حن نیز باضافه نمایان سرافراری یافوت ییلاجی و کفتهاجی چون هفتم برگسب آنها باطمان رسیده بود رفتند بذات بعضی معدمات مبارز اماک با در ناطن نا سید نجم الدین علی خان رنجشی بمیان آمد و او استنباط این معنی نموده عازم حضور گردید - خانه زاد خان عند الله بیگ از همراهیان خود را به موجوداری وامینی بهروچ تجویز نموده از مبارز الملک خلعت دهائیده رخصت کرد - همدین سال در ماه رمضان پنه بیگم بذب روح الله خان کوچ مبارز الملک بجوار رحمت ایردی پیوست و او خواهر حقیقی عائشه بیگم که در عقد از دواج بادشاهزاده محمد عظیم الشان بن خالد مغزل بود می شد و در جنب مرار حضرت شاه بهیمن قدس سره مدفون گشت *

ای مرگ هزار خانه ویران کردی در ملک وجود عارت جان کردی
هر گوهر قیمتی که آمد به جهان بردی و بزیار خاک پنهان کردی
همدران ایام بذاتر در خواست وجه سه بصدی گرفتن دخل بلده و رساله مبارز الملک را با سردار محمد خان درحین گفت و شنیدگار بدرشتی و با خوشی انجامید ازنجا که والد راقم بانئی امور واسطه او و فرستادن نوشته نیابت بود از ایشان نیز رنجیده گشت و دیوانی نظامت را تغیر نموده بمحمد سعید بیگ مقرر ساخت والد از آمد و رفت متقاعد گشته خانه نشین شد و قریب دو ماه

منقضي گشت درین ضمن اکثر مقدمات که بصلاح و صواب دید ایشان ~~مقرر~~ می یافت برهم خورد و مبارز الملک بذایر اظهار معاندان صاحب عرض خوش حال چند نگر بسته را فید نموده گذگاداس سر گروه ابریشم فروشان را سیئه کل مقرر ساخت و معاندان خوشحال چند اک رویه را مشروط به تسهیل ساختن و بی آبرو نمودن او منعهد گشتند از آنجا که دران ایام فروغ سپاه متعاصی بود مبارز الملک در تسهیل او مقرون خاطر گشت چون بر حسن تدبیر و خیر سگالی والد اعتماد کلی داشت غائبانه گفت که فلانی از ما آزاده و خانه نسین است اگر طلب دمائیم خواهد آمد بعضی از دوستداران که حاضر بودند ظاهر نمودند که او عدوی نه دارد و پنهانی ازین معنی آگهی دادند که هرگاه آدم طلب بیاید باید آمد - چنانچه مطبوع خواهد سرا را مبارز الملک فرستاد و رفته ملافی شدند بعد از تصفیة عدار کدورت از آئینه خاطر در مقدمه خوشحال چند کنگاش خواست ظاهر نمود که مدعی اهل عرض این ست که چون او را بی آبرو سازند او خود را از راه غیرت هلاک خواهد ساخت درین ضمن مدعی آنها حاصل ست اگر نظر بررز است از آنچه تواند شد می توان گروت که هم زر می آید و هم سرکوب غرض گویان بانی می ماند چون مقرون بصلاح بود بعایت مستحسن افتاد و شصت هزار رویه مقرر گشت و او بعد ایصال به همراهی محمد لطیف پوار جماعة دار که بر طرف شده می رفت بدار الخلافه شتافت و سه لک رویه منجملة در ماهه بموجب نوشته مبارز الملک که از صرافان احمد آباد گرفته بحضور معروض داشته بود مرحمت گشت و خانه زاد خان بدایر امیری از پدر آزاده خاطر گشته روانه درگاه معلی گردید و مبارز الملک دیوانی نظامت را از تغیر محمد سعید بیگ بمحمد سلمان مقرر نمود و در سال هزار و صد و سی و نه مبارز الملک بذایر گرفتن پیشکش و بغداد بست و ضامنی زمینداران و متمردان بسمت پرگنه کری و بیجاپور بر آمد درین ضمن چون ایام آمدنی مرهته رسیده بود کفنهاجی عازم این صوب گشته بدریای مہی رسیده سلسله جنبان امر مصالحت شد و درخواست استقرار چهارم حصه که چوتنه

باشد نموده و کلافی خود را فرستاد مبارز الملک اگرچه در آن وقت استعداد فوج و مصالح جنگی آن قدر داشت که بوجه احسن بمقابله و مدافعه می توانست پرداخت ازانجا که مشیت ایزدی بذایر افعال و اعمال نکو هیده سکند این دیار مسلط گشتن دکهنیان بپوسته بود مدارز الملک به صلح مائل گشت و صورت سنگه نامی از جانب کفتهاجی آمده فرار داد چوتنه پرگفتاب ابن طریف دریغی می که بر و تعلق داشت سوا می چوتنه برگنه حویلی و محاللات نداده که تالمقطع نوص آن نذخواه شد در سب نموده نوشتجات در دات مداخلت (۱) مکاس ازان مقام فوجداران و عمل حاصل نموده رفت و مدارز الملک متوجه کار خودتس گردید بعد انفراف ضلع سابر بصوب جهالاور و او که سورته راست عزمست بر او داشته بمحاصره بدهوان معموله بدره گام مسکن اجری سنگه زمیقدار برداشته دسیم سور چال و نصب توپ خانه نمود - صلابت محمد خان فوجدار بدره گام نا شبنم اله بار بختی در هراول بود درخواست که مهلب گفت و شنید نا ارجن سنگه نموده او دیکرن دیسائی را فرستاد و او دوسه دعه آمد و شد کرد و پاسخی که منظور توان کرد نیارزد یا ازانجا که یک گونه دغاری صلابت محمد خان و دیسائی با زمیقدار مضمور داشتند در همزن گسندد و در انتظاری ابن معامله اوقات ده سمت الراس رسید مدارز الملک بذایر استطلاع و استفسار مقدمات والد راوم را فرستاد و دیسائی مذوعی اظهار زمیقدار را تدبیر نمود که بوی عبوز و پندار بمسالم می رسید و این معنی خود بمفران نفط بر آتش گردید و معاودت نمود اتفاقاً گزار شان بمکادیکه توپ خانه را فبتله بدد چیده متدیر فرمان بودند افتاد بمحمد نفی بیگ داروغه از زبان مبارز الملک اجازت توپ اندازی داد گفتن همین بود و آتش گفتن همان توپهای ازدها بیکر رعد کردار بغرش در آمده زلزله در بییان حصاریان اوگند و از چهار طرف همین آتش در کاسه شد و بهادران در پیش بدن مورچال کمر همت چست بسته متلاشی گشتند والد فزون مبارز الملک رسیده کیفیت حال و صورت مقال را ظاهر ساخت و این معنی مستحسن افتاد و خود

(۱) مکاس جمع کردن خراج و خراج گرفتن و ناج گرفتن ۱۲ - جامع *

در مورچال مقابل آمده نشست روز دیگر از صدمات توپ که متصل راجه بود در قواعد پناهگاه افگند - آب باولی که باعث امیالی محصوران و مواشی بود رو بخسکی آورده و اکثر جا دیوار که دران وقت خام و چندان استحکامی نداشت انهدام پدیدوت اول از راه اضطراب کلی آب مواشی را بیرون کردند و فائده بران مرتب نه گشت او اخر روز سوم ازجن سنگه که از نقار خاطر صلابت محمد خان اطمینان نداشت بدون گرفتن فول و کفالت زنهار خواه و امان طلب گشته یغاه به چمر سنگه راجه نور که از تعینانیان بود آورده دخیل او شد و زبان به عجز و انکسار کشود - مبارز الملک بشفاعت راجه از سر خون او در گزشته بادی مال واجب و پیشکش و جرمانه راضی گشت و از والد رافم کدگانش قدر تعیین وجه پرسید ظاهر ساخت که بدات خود سه شبانه روز در مورچال استقامت گرفته اند کمتر از یک روپیه روز مره چه توان گرفت پس رد و بدل و گفت و شنید به همان مبلغ انفصال یافت و معتمدان زمیندار با ایصال وجه متعینه بطریق دیو مال آمدند از آنجا کوچ نموده پیشتراهی گشت زمینداران اطراف و جوانب از اسماع مقدمه بدهوان که هوش از کله شان خیر باد گفته رفته بود بی جنگ و دواغ رجوع آورده ادای پیشکش نمودند و کلای جام زمیندار اسلام نگر که بفوانکر اشتهار دارد بدریغه صلابت محمد خان سه لک روپیه قبول نمود و دران سال خاطر خواه پیشکش آن ضلع بمعرض وصول در آمد مبارز الملک بصونه احمد آباد معاودت کرده نه سمت فریات مسکن کولیان کفار دریایی و انکرک متوجه گردید و ضامنی عدم نمود آنها گرفته داخل بلده گشت محمد ایرج فوج دار و امین و هوالقه بذابر محاسبه و معاملات سال فونا مقدمان و دیسائبان حسب الطلب آمد از آنجا که رعایای آنجا از رد معاشی فوج دار و پیشکار او اظهار نا رضامندی نموده درخواست فوجدار و عامل دیگر داشتند حسب الاستدعای آنها بوالد رافم تجویز بعلقه دهوالقه نموده طلب داشت چون دران ایام بذابر عارضه جسمانی که از دوسه روز ایشان را عارض گشته قدرت بر مشی و قیام و قعود نداشتند عذر خواستند ثانی الحال که عذر مسموع

نه گشت بالضرورة رفته از معاملات پرکنه بر سبیل اختصار که نفعخواه توپخانه
نه شود گفت و شنید نموده حاکمیت پوشیده آمدند روز دیگر مسود او را
با عمله و عمله آنجا رخصت شد مبارز الملک آغا محمد امین بیگ را از تغیر
محمد سلمان به دیوانی نظامت و شیخ غلام حسین عرف مجاهد را از تغیر
محمد امین بیگ دایوغه نوپ خانه مغیر کرده بهریک خاعت و زنجیر بیل داد
و فوجی کرد از تغیر فداء الدین خان نه محمد زمان وند محمد امین بیگ
و فوجی بروده از تغیر حسین الدین بصر الدین محمد خان و بڈال از تغیر
علی مردان نه فداء الدین حلای قفوی نموده رخصت کرد چون خبر استقرار
چوتنه مرهته و درمیان آوردن امر مصالحه با کافه حاجی معروض بازگاه فلک
اشتهاد کردید سه لک روپیہ که بعنوان در ماهه مغیر بود و دوسه دفعه رسد
موقوف حکم شد ازانجا که با مبارز الملک فوج گران و توکران بیش قرار بودند
حاصل محالات و پیشکش کفاف نمی کرد بنیاد اخذ و جرو مصادرات
و اعیانی بدست مدمومہ بیورہ نمود - بازار ساعیان و خانه براداران از خدا بی
خبر را رونقی پدید آمد و محمد امین بیگ والہ یار بخشی را با فوج بذیر
تسخیص و تحصیل پیسکش و گرفتن ضامن کولیان ضلع دریای مہی
رخصت نمود *

آمدن اوداجی پوار مرهته و برانگیخته شدن غبار فتنه و فساد در ضلع بروده و دبهوئی و رفتن بروده بتصرف پیلاجی گایکوار

از آنجا که چوتنه آن طرف دریای مہی از طرف سیناپتی با پیلاجی گایکوار
تعلق داشت و او از مدتی بنابر استقرار چوتنه می کوشید درین ولا ناجی
راو مدترکار راجہ ساہو اوداجی پوار را بصوبہ احمد آباد فرستاد کہ زد و خورد نموده
چوتنه را بنام او قرار دهد و او در ضلع بروده در آمد پیلاجی نیز رسیده فیمابین
نزاع واقع شد و کار بمکاروبہ و مجادله انجامید - عبد النبی بیگ نائب

فوجداری دبهوئی محال جاگیر برهان الملک که پیوسته تا پیلاجی بر سر چوتنه
 آنجا بجدال و قتل می پرداخت با اوداجی ساخته باتفاق آمادۀ پیکار گشت و او
 را در قلعه دبهوئی جا داده بدفعات جنگهای مردانه و کارزار رستمده دمود بهحسب
 تقدیر عدد انببی بیگ کشته افتاد و قلعه دبهوئی بلا شرکت غیر تصرف اوداجی
 در آمد کتلهاجی نیز دین دین از مسکن خویش رسیده شریک پیلاجی گردید
 باتفاق دمحصره دبهوئی پرداختند صدر الدین محمد خان که دران اوان بفوجداری
 بروده مبارز الملک رخصت کرده بود بر ساحل دریای مسمی پیوسته از گز فاضل
 پور عبیره شده می خواست شبانش خود را به پیروده رساند - پیلاجی از آمدن
 و اراده او واقف گشته فوجی را بر سر راه تعیین نمود و در عرض طریق بر و ریخته
 جمعی را کشته و خسته ساختند و اکثر رحل و ثقل دفعه دواج دم صدر الدین
 محمد خان جنگ کذلان دران شب نار افشان و خیزان خود را به بروده رسانید
 و بمحافظت حصار و برج و تاره خبردار گشت اوداجی را که متخالف
 پیلاجی و در قلعه دبهوئی و فرب و جوار بود در مدافعه پیلاجی و کتلهاجی
 تا خود همدستان ساخت و کسار او را در بروده گرفت پیلاجی و کتلهاجی
 بر هر دو مکان هنگامه آرائی دموده پیشت از بیشتر نائرة افروز قتل و جدال کستند
 اوداجی صلاح حال و کشاد کار در انعاق و طلب کومک از مبارز الملک دیده
 معتمدان خود را فرستاده پیغام دمود که اگر فوج باین طرف نعیین نمایند
 تا پیلاجی و کتلهاجی را باتفاق ازین ملک خارج ساخته آید و بذاتر خاطر
 جمعی پسر خود را بطریق نواکه کروگان باشد میفرسام - مبارز الملک راغی
 با یدمعنی گشت اوداجی انند را و برادر خود را با پسرجهت استحکام
 و تشدید مبانی امور قرار داد و آوردن فوج باحمدآباد فرستاد و او بر نالاب کانگریه
 رسیده بعد در روز ملاقی شده عهد و پیمان را بالمساعفه بمیان آورد مبارز الملک
 خلعت و اسب بادند را و قریب صد دست خلاع به همراهیانش داده
 رخصت فرمود چون در هنگام تقرر برگزیده دهولقه والد رافم قرار نموده بود که
 بمخوایه فرقه سپاه و مردم توپ خانه نه شود و آنچه بمعرض تحصیل در آید بلا

توفف و اهل در سرکار می رسانیده باشند درین ولا چون هنگامه فتنه توپخانه که تهاجمی شدید داشتند و وقت کار بود بالضرورة سه لک روپیه را تفتخواه بر دوله نمود و نیز در همان ایام پرگنه دوله بجایگز آصف جابه بدستور سابق بحال گساره و از نوشته جات و کلامی دربار جهان مدار بوضوح پیوست موجب گرانی خاطر مبارز الملک گردید میخواست که پرگنه را بی چراغ و ویران سازد لهذا تفتخواه رساله نوپ خانه کرد والد رافم از دریافت اراده مانعی الضمیر و خلف قرار داد به ظهور آمد به مسود اوراق نوشت که برخاسته بیاید و مبارز الملک دوله را به شیخه علام حسین داروغه توپ خانه سپرد و او دین محمد متبغای خود را به موج داری آنجا فرستاد و در آن سال مبلغ کلی تبعیدی سوای جمع قرار دادن فوئات با جاره بجمع قلیل بکراسیه ها بطریق استمراری که بدین میغه نیز مبلغ معتدیه گرفت و قریات جدید بتصرف آنها رفت که در معنی فروختن بود و انان تفتخواه توپ خانه باز پرس این امر نه شد - الحاصل چون قرار فرستادن فوج بموجب درخواست اوداجی شد مبارز الملک محمد امین بیگ و اله یار را که بعد از بندوبست ضلع رود مهی بقصد تشخیص جهالوار و پیسکش زمینداران سورته در نواح دهفدوفه رسیده بودند نوشت که معاودت نموده بمقابل و مدافعه پیلاجی و کتلهاجی بانفاق اوداجی شتابند - کتلهاجی از دریافت این معامله کسنامتبغای خود را با فوجی بنظر قراقی و زدن گهی و انسداد طرق رسیدن کاه و دانه بدوز فوج که تعیین شده می آید مقرر ساخت و او در گرد و پیش نموداری نموده هر روز جنگ در گیر که خالص آن جماعه است میکرد تا آنکه بر ساحل دریای و اترک جنگ صعب بمیان آورده شکست فاحش خورده به سعی تمام خود را ازان مهلکه بر آورده به طرف بروده راهی گشته حقیقت حال را در معرض بیان رسانید - پیلاجی و کتلهاجی به عزیمت آنکه فوج ناظم صوبه شریک اوداجی نه گردد مقابل فوج را اهم دانسته دست از محاصره دبهوئی کشیده با یلغار متوجه شدند و با فوج اسلام که نه قصبه نریاد بقصد بروده پیوسته بود رسیده فائز قتل و جدال را بر افروختند

محمد امین و اله یار فصبه را پس پست داده تایک هفته تنور حرب را گرم داشتند و خرابی سیز درین هنگامه نقصات و فزایات کرد و پیش رسید - کتلهاجی بدریعه فداو الدین خان موجداری پتلاد که یک گونه تعارف با و بهمرسانیده بود بفرع باب مصالحات برداخت و بذایر تقریر چوتنه خود سلسله جذبان گشت و او این معنی را به مبارز الملک نوشنه اسنمزاج نمود از انجا که مقتضای وقت صرفه در سرهم ردن با آن جماعه زیاده برین کنجایش دداشت مرخص ساخت - مومن خان از پتلاد به دیاد شناخته رفع قضیه نمود - کتلهاجی یک زنجیر فیل ماده تواضع فداو الدین خان نموده وداع کرد اوداجی از اعاد مبارز الملک مایوس گشته در قلعه دبهوئی پای استقامت فسرده تا پیلاجی بجنگ و جدال اشتغال نمود - صدر الدین محمد خان موجدار بروده نیربه پست گرمی او که با یکدیگر عهدو پیمان را مؤکد دایمان ساخته بودند تا معذور مدافعت می کوشید و با وجود نوشن مدار الملک مدع پذیر نمی گشت آخر الامر که چندی این معرکه بطول انجامید عهده برآئی را در حدود دیدید چون روی باز گشت فداو الدین بانفاق اوداجی بر آمده مالوه شناخت و قلعه دبهوئی و بروده بتصرف پیلاجی در آمد همدرین سال در هنگام فصل و ارتفاع غلات مبارز الملک بذایر بندوبست و گرفتن پیشکش بصوب او لکه سورته بر آمد و بار دیگر از زمیندار فوانگر لک روبیه معرفت صلابت محمد خان گرفت از انجا که در انفصال معاملات پیشکش حسن خدمت بظهور آورد مبارز الملک یک زنجیر فیل باو داد و هفدهم شهر رمضان مومن خان دیوان صوبه که از چندی بیمار بود در احمد آباد بقضای الهی در گذشت و از نگارش منہیان خبر ارتحال او در نزدیکی فوانگر بمبارز الملک رسید لهذا جهت تمشیت امور دیوانی علی وردی خان را که از حضور معنی بدیوانی فوج همراهی او تعیین بود باحمد آباد رخصت کرد - بالجمله مبارز الملک بندوبست کنان و پیشکش گیران تاپور بندر و جهانبا که بر ساحل دریای شور و در اقصای اولکه سورته واقع ست و قلعه مستحکمی دارد و بذایر ابنوھی و تراکم اشجار

مغیلقن سواره به دعوت بد انجامی توان رسید به جفکل بری و خارسوزی پرداخته
 پیوست زمیندار آنجا تاب مقاومت در خود ندیده بگشتی در آمد و از راه دریا
 بمکان دیگر فرار نمود - چند ضرب نوپ هفت جوش و اسلاب و آبروه که بنابر
 عدم فرصت نتوانست نقل نمود به ضبط در آمد مبارز الملک مقامات ورزید چون
 زمبندار اجوع نیلورد بانهدام قلعه بیلداران و کلفک برداران تعیین صاحب که نماید
 از خرابی پناهگاه اذیتشیدد از راه عاجز و اندک در آید فائده مترتب نه گشت -
 ثانی الحال صلاح صواب اذیتشان بقریم شکست و ریخت و تعیین موجودار امر
 نمود از استماع این معنی زمبندار اجوع گسب و یک لک و بیست پانچ هزار
 محموله بیسیکس نموده پرنمال داد - مبارز الملک طبل عود فو و کوفته برگشت
 در بطن راه از آنجا که پرباب سنگه زمیندار هلود که در قوم خود داماد و نجیب
 اشتهار دارد و سابق اکثر ناظمین پیشین دور و صلح نموده اذیت صبدار
 حواسنگاری نمود و عروس را به لشکر طلب داشته در کلک ازدواج کسب و بدین
 رعایت - و مزید آبرو پرباب سنگه را پیش کش معاف کرده به همراهی حویس
 ناحده آباد آورد پس از چندگاه خلعت و اسب و حواهر داده بحصت انصراف
 فرمود - چون جاگیرات اکثر امرایان و مقصدداران ایستادگان درگاه معلی و متعین
 صوبه بدستور ایام بغی حامد خان مبارز الملک مصرف بون به کرات و مراتب داشت
 این معنی بجذاب اقدس بمیان آمد و مکرر بوکیل بفانرا گذاشت تا بکند شد چون
 اذیت بدیر نگشته بود در عوض جاگیرات قدیم بلا شرط از که در صوبه پندجاب داشت
 حکم معلی صادر گشت که تن نمایند و هر یک بعد رسد تفخواه در آنجا گرفت -
 مقصدداران متعینه صوبه که محروم ماندند زور بروز احوال آنها به عسرت و پریسانی
 فاقه کشی انجامیده برخی بر طرف و اکثری بوی تلاش پراگنده و جمعی که
 یاری رفتن نداشتند بفان شب محتاج گشته بتدریج ره نوردی ملک عدم گزیدند -
 کفنهاجی و بیلاچی نائبان خود را جابجا بر چوتنه نصب نموده با وطان
 شداقتند - کشف متبقاتی کفنهاجی قلعه چانپایر را که بر قلعه جبل شاه به بغایت
 مزین واقع است در تصرف آورده مسکن خود فرار داد و اکثر اوقات مصدر شورش

و مساد گشته دصوب ملک مازوار تا جالور بتاخت و تاراج ترکنازي مي نمود -
 همدريں سال عبد الله نام داخلخ خضريار خان مذهب دار که بهم صحبتي ضائع
 روزگاران و مخدثان طريق جهالت پيموده داداهای ما هنجار مي پرداخت و از
 خوف پدر که مرد ديرينه ولايت را بود بانفراخ خاطر و کشاده پيشاني درهم مشربان
 خود نمي توانست جوشيد چون آفتاب عمر پدرش که بسر دیوار رسیده بود انتظار
 مرور رفتن بظاف تراب پيوسته مي کنيد و ظهور آن که احدی راه بدان نبرده در پرده
 غيب مستور است از انجا که الانتظار اشد من الموت گفته اند بوسه ايليس
 منسان از خدا بی خبر کمر قتل پدر بست و در انتها ز فرصت و بدست آمدن
 واپو مي بود *

* بيت *

نخست موعظه پير صحبت اينحرف است

که از مصاحب ناجنس احتراز کند

تا آنکه در او اخير ماه رمضان که پدرش طعام سحر خورده و هرکس مقام
 خویش رفته در صدد استراحت بود که آن ببه روزگار با خنجر خونخوار بفقابي
 روی خود را پوشیده چون بلای ناگهانی سر وفتش در سيد خضريار خان هراسیده
 خواست که گذاره گيرد که او چاکي نموده دد زخم متوالی که بر پش و پهلويش
 زد آن پير مرد را از پا در آورد از انجا که هنگام گذاره گيري چندی از شاگرد پيشه را
 خوانده بود آنها که مست خواب غفلت بودند بگوش شان نرسيد اتفاقاً غلام
 حبسی که بيدار بود وقتي درآمد که او کار خود را کرده مي خواست بر آيد حبسي
 بيگانه را در تاریکی شب بدان هئيت و اضطراب دیده شمشیری برو انداخت
 و کتفش را مجروح گردانيد و آن بدبخت بتگ پا بيرون رفته بر بام خانه پشت
 بدیوار داده خود را پنهان ساخت چون مشعل آوردند خضريار خان که زخمهای
 کاري داشت تسليم شده بود و در آن وقت قاتل معلوم نه شد حبسي ظاهر ساخت
 که من او را زخمی نموده ام بدین علامت مي توان دانست بعد تفحص
 و تجسس چون صبح دمیده بود آن بی سعادت را در خانه زخمدار یافتند و
 بچپوتره کوتوالی فرستاده بتجهيز و تکفين او پرداختند سه روز کوتوال در زندان
 شديد داشته بزجر تمام به جهنم فرستاد *

• قطعه •

زبان باردار ای مرد هشیار اگر در وقت ولادت مبارک زایند
 از آن بهتر به نزدیک خردمند که فرزندان نامهموار زایند
 و در سال هزار و صد و چهل عدد الغای خان برادر مومنان دیوان پیرین از پیسگاه
 خلافت و جهانبانی از انتقال برادرش بوالا رتبه دیوانی عوبه عظمی خلعت فاخره
 سرافرازی یافته باحمد آباد سید و مبارک الملک را دیده همدوم شهر صفر المظفر
 دخیل کار گشت و اسد قلی خان فوجدار جوانا گده نازل طبعی در گوشه
 در حین اسبالت که حالت خود را متغیر یافت صلابت محمد خان دلی را نائب
 منظر ساخته در گوشه و از سپرد شیر خان پسر خود نمود - چون خبر رحلت
 اسد قلی خان معروض نارگاه عز و جلال گردید غلام محی الدین خان پسرش
 از انتقال پدر بفوجدارای آنجا سرافراز گشت و سفد دیاب بدام شیر خان فرستاد
 بعد چندی لاش اسد قلی خان به شاه جهان آباد نقل نمودند *

آمدن جمنا جی برادر بالا جی را و مدار کار راجه

ساهو حسب الطلب مبارز الملک بنابر

استقرار چوتنه و موافقت نه کردن

معاملت و بتاخت رفتن دهولقه

و معاودت نمودن او

همدومین سال دفایر بعضی مصالح امور ملکی مبارز الملک اراده مکرر نمودن
 چوتنه ناجی را و مدار کار راجه ساهو بخاطر آورده نوشت و او که پیوسته خواهان
 و جویای این امر بود جمنا جی برادر خود را با فوج سنگین برای استحکام نبیان
 قرار داد رخصت احمد آباد نمود و او به سرعت تمام راهی گشته در اندک
 فرصت بقصبه دوله دوازده کروهی بلده پیوست و جهت گزارش پیام اوداجی
 پوار را با جمعی از پندتان نزد مبارز الملک فرستاد و ازین طرف رای فتمل

منشي جواب مسؤلات اورا مشروط به شروط چند برد چون حسب المدعا صورت
 پذيرنه گشت جمناجي دست تطاول به نهب و غارت دواقه و قريات كشاد -
 از انجا كه سگان قصبه اكثر سپاه پيشه اند جنگ صعب بميان آمد چون از فديم
 حصاری بدر آنادي نيست از چهار طرف مرهته مانند مور و ملخ يورش آورده
 بتاخت در آوردند و بيستري قصبائيان بر سر ناموس و نام كشته و زخمي گشتند -
 آخر الامر مبلغ معتدنه بطريق كهدني گرفته دست از قتل و غارت كشيد و وجه
 مفرد را در ايام معدود بمعرض ايصال در آورده از راه گودهره و دوحه روانه مالوه شد
 و آن پرگذاشت و قلعه چاپانير را متصرف گشته به كسان خود سپرد كه تا حال دارند -
 مبارز الملك بذاير بدو بست و اخذ بدشكش به سمت رود و اترك بر آمده از نعل
 زميدار مانده بيست هزار روپيه و از كوليان ديگه بقدر حالت و مقرري پيسكش
 گيران و بندوبست كنان بموضع بارفولي رسيد درين بين حبر پيوستن كفتها
 جي كه از آمدن جمناحي يك گونه شبه داك بود به محمود آباد دوازده
 كروهی بلده استماع نموده بعزم مقابله بصوب محمود آباد کوچ كرده بموضع كونه
 موديع دائره داشت كه وكلاي كفتها جي رسیده گفت و شنيد چوتنه بعمل آورده
 رفتند - كفتها جي به ضلع سورتنه راهي گشت و مبارز الملك عطف عفا نموده
 باز متوجه بندوبست و تضييه و ناديب كوليان و گرفتن ضامنې عدم تمرد و عصيان
 و ترك قطاع الطريقي همان ضلع گرديد كوليان از صدمات افواج كه بر دو رويه
 ساحل دريای و اترك مساكن آنجماعته را بتاخت در مي آورد در بفرار نهادند
 و قريات آنها بآتش فهر سوخته شد آن رويه صفتان همه جا گريزان و از سايه
 خوبش هراسان باعيال و اطفال و رحل و ثقل در نزديكي موضع مهكال معموله
 پرگنه پيلود كه جنگل و بيشه صعب دارد و طائر اندیشه دران پرو بال مي
 انداخت پناه بردند بهادران شيرشكار همه جا پي آنها را برداشته بدان بيشه سهم
 گين در آمده درميان گرفته جمع كثير و جم غفير را علف تيغ خارا شكاف گردانيدند
 و نقش واقعي در ان ضلع نشست كه تا اكنون در آن فريق قتل و كوشش آنروز
 ضرب المثل است مبارز الملك ممر خاطر را پرداخته بسمت موراسه و احمد نگر راهي

گشت و بندوبست متمردان آنجا و ساحل رود سهر فرار و افعی نموده باحمد آناد مراجعت فرمود - همدین سال فرمان و الاشان مصحوب محمد جعفر گرز بردار و حسب الحکم مقدس معلی دروا گذاشت و عدم مزاحمت برگذۀ دواقه و سرچ و جموسرو مقبول آناد که در جاگیر آصف جالا بدستور سابق ز روی مبحث بحال گسۀ ورید فرمود مبارز الماک بضابطۀ معین بشرط استقبال و آداب برداخته گرفت اما نظر بر کمی مداخل و اودونی مخارج و موقوفی وجه در ماهه سه بددی از حضور انور با وجود رسیدن عامل آصف جالا به عمل در نیلورد و میر اسمعیل نامی از جانب غلام محبی الدین خان فوجدار سوآنه بدام تفکیح معاملات آنجا که شیر خان نامی متعهد بود از حضور رسیده اراده مداخلت داشت بغیر پاس خاطر ملا محمد خان به سفارش مبارز الماک بعد از اجاره فدیبت موجداری آنجا به شیر خان بحال ماند *

رویداد هنگامه بندر سورت و برآمدن بهرام خان
متصدی آنجا بنابر رنجش عمدة التجار ملا

محمد علی ولد ملا عبد الحی
ابن ملا عبد الفغور و طغیانی
آب دریای تپتی

همدران ایام عمدة التجار ملا محمد علی از ممرو مور زرداری دست از روبه انا و اجداد خویش باز داشته بخیالات دور از کار که موجب خرابی او شد افتاد شرح این معال بر سبیل اجمال آنکه او را خواهش بذای مکاتبی مستحکمی قلعه دستور و مرتب داشتن سرانجام و مصالح جنگی بخاطر خطور نمود - چندی به تعمیر جزیرۀ پریم که در دریای شور قریب بندر گهوگه واقع است پرداخته حصاری و برج ناره اساس انداخت و مبلغی بصرف در آورد و مدیم را از هم جا و مکان ترغیب و تحریص به سکزی آنجا کرد جمعی فراهم آمده سکونت ورزیدند اما از آنجا

که آن جریره حشرات الارض بیشتر داشت خصوصاً افاعي که آنجا را جزیره ماران توان گفت چندی ضائع شدند ما بقي جانبي بسلامت بدر بردند هرچند به تدبير دفع آن کوشيد فائده مرتب نه گشت لهذا دل كنده شده موضع انهره نیم گروهی بندر سورت بر آب رود تپتی را بنظر آورد. بذای حصارى گراشت بهرام خان مانع آمد عمدة التجار بروز زرداري و غوری که بهم رسانیده بود رنجیده کمر بر عزل و اخراج او بست و نموده اندیسده نزد بیلکر بیگ خان قلعه دار رفته بر اخراج بهرام خان و متصدی گری به تیغ بیگ خان برادرش ترعیب نموده در نظرش جلوه داد بیلکر خان اول ازین معنی سر باز زده ابا و امتناع نمود با آخر به سماجت عمدة التجار که عرف طمع به حرکت آمد مذاکره سر انجام و انصرام این کار بیست و پنج هزار روپیه نقد و سرب و بارود درخواست نمود - عمدة التجار رسانیدن خواسته ها را پریفته بر آمده جمعی از وفه سپاه را نوکر ساخته نقد و جنس را محمول گشتی نموده از راه دریچه قلعه که جانب دریا است رسانید تیغ بیگ خان باظهار اینکه نعل سدد متصدیگری رسیده توپ اندازی دربار که مکان حاکم نشین است اعاز کرد عمدة التجار نفر در شهر مور جال بندی کرده بمعاضدت تیغ بیگ خان برخواسنه بجنگ توپ و تفنگ در پیوست چذدیکه نائوب جدال و قتال ابروخته گشت نجار و سکنه که جان و مال شان در معرض تلف در می آمد و چه ناشاره عمدة التجار که راس و رئیس آنها بود باتفاق درمیان آمده فرار دادند که حقیقت حال را بدرگاه گیتی پناه معروض دارند سدد مجدد بنام هرکه صادر شود بی ممانعت دخیل باشد و با رسیدن جواب بهرام خان دست از مزاحمت کوتاه ساخته دربار را خالی نموده در باغ بیگم واقع اندرون حصار عالم پناه استقامت ورزد از طرفین این معنی بکفالت نجار و اعیان مسجل گردید بالضرورة بهرام خان ببان رفت تیغ بیگ خان داخل دربار گشته به تمشیت مهمان و متصدیگری و حکومت پرداخت همدران اوان دریای تپتی طغیانی نموده در معموره بندر در آمد و کشتی ها در کوچه و بازار تودن نمودند اکثر مردم از خوف جان بر پشت بامهای عمارات مرتفع و درختان پناه بردند و مال و جان بیشتری کانوا

می‌مغوقین گردید تا سه شبانه روز بدین حالت ماند بهرام خان تا جهت مسلمین و نطفه بریان برای همدون در کشتی‌ها بار کرده به نامی ماندگان نامها و شاح درختان می‌رسانید و بعد در روز دیگر کمتر از آن آب آمده یک شبانه روز ماند و در سال هزار و صد و چهل و یک مبارز الملک امینی و فوجداری پشلا از تغیر فداءالدین خلی به جوانمرد خان بانی و فوجداری کوبی از تغیر بیخشان میر فخرالدین و فوجداری کرد از تغیر محدد زمان بهمت دل خان مغیر ساخته به تعلقات رخصت فرمود از آنجا که تسخیر و تحصیل پرگنه حویلی احمد آباد بضمیمه فوجداری کرد بهمت دل خان مغویض یافته بود و او را نامعدمان و رعایا موافقت شد لهذا فرار نموده گذاره گیر گشتند و کار تسخیر و تحصیل مهمل و معطل ماند چون والد راقم را از هنگام نعلی بودن پرگنه حویلی در عهد سلطنت حضرت خلد منزل که در جاگیر پادشاهزاده جهان شاه نهاد بود و دانا از حسن سلوک پیوسته راضی و شاکر از خارج این معنی به مبارز الملک واضح و واضح گسب لهذا تکلیف نمود که روزی چند درباره نهن پور افامست ورزیده معدمان و رعایا را طلب داشته باتفاق همت دل خان باصلاح بر داند بدعابران روز و شب در آنجا مانده معدمان را طلب داشت ورد و بدل تسخیر و معدمان آورد تا آنکه روزی والد هنگام شام برای گزارش و اظهار معامات برگنه درد مبارز الملک آمد بود در حین گفت و شنود بی تفریب مبارز الملک راقم و برادر محمد اسعد را فریب دو ساعت از شب گذشته طلب داشت و خلعت فوجداری و امینی پرگنه حویلی براقم و برادر را خلعت کورائی نظامت محال کنه پارچه سایر و نخاس و دارالضرب داده رخصت نموده روز دیگر تقدیم امور سرگرم کار گشتیم پس از انقضای مدت یک ماه کار تسخیر پرگنه سورت اجرا و پیروفت مبارز الملک بعزم بندوبست ضلع دریای مهبی برآمده بر بالاب چندرله بزل نموده جندی بنابر آمدن سپاه و سرانجام توپ خانه معامات داشت که درخواست اضافه ده هزار روپیه بر پرگنه حویلی نمود - والد راقم ظاهر ساخت که امسال در پرگنه گنجایش اضافه نیست اگر تکلیف نه شود سال آینده اضافه نمایان خواهد آمد چون دران

وقت از مطلوب بود گفت بصیغه موجوداری سرانجام دهد در فوجداری بدون اخذ و جبر و مصدرت به عمل نمی توانست آمد انکار نمودند که مردم آزادی از من نمی تواند شد از آنجا که مسیت ایزدی از افعال ناشایسته و اعمال ناپسندیده خلق بتعذیب آنها پیوسته بود ایشان استعفا می تعلقات کردند ز نبیل خان از همراهیان مومن خان دیوان بیستین که فی الجملة در مراجش فساد و غلظت مخمر بود باضافه ده بانزده تعلقات را متعهد شده گرفت و او انواع ظلم و تعدی بر عاا و برایای برگرفته و سکنه پورچات نموده مبلعها بجبر مصادره کرد چنانچه گرزها و معبرها را باجاری مردم خدا را شغاس داده گرفت و گیر می نمود چون در سالی یک دفعه و دو دعه بیوره که گاهی بصیغه رسد تجارت و گاهی به عنوان سر شماری و خانه شماری گرفته می شد فرفه دواهییر جماعه خورد و بیستری به تجارت جهازات و اطراف ممالک اشغال داشتند و صاحب ثروت وجه بیوره که جبراً فها بر آنها معین می گشت طوعاً و کرها بادای آن می پرداختند حسن نامی آهن فروش از آن جماعه که به سعایب و خانه بر اندازی گروه خود اهدمام کلمی داشت و از دستش آن فریب به ستوه آمده بودند اتفاقاً هنگام شبی که بخانه اش میروست در عرض راه کشته افتاد و ثقه مقتول نسبت قاتل را سر گروه خودها نمودند بداندان مدار الملک سر گروهان و تجاران عمده آنها گرفته فید فرمود و ضرب و شکنجه سه لک روپیه مصادره مقرر کرده محصلان غلاظ و شداد به تحصیل نعین نمود - چنانچه یکی از سر گروههای آنها بزیر شلاق هلاک شد و بدادن نقد و فروختن جنس و اثاث البیت و ما یعرف ابروا دمه موجب پریشانی و خرابی حال آن فرفه گردید - عمدران اوان که مدار الملک بر تالاب جندوله مقامات داشت خبر رسید که جوادمرد خان فوجدار پتلاد که بر موضع بالور سواری نمود و جنگ تیر و تفیگ دمیان آمد از فضا گولۀ بندوق بران چپ او رسید و زخمی گشت و پس از تاخت آنجا بقصبه پتلاد آمد - از آنجا که پیمانۀ عمرش ابریز گشته بود بعد چند یوم در گذشت و لاش او را بنابر دفن در مقبره آنا و احداتش که در نزدیکی عبدالگاه بلده است آورده اند. صلابت محمد خان برادر مهین او پس از سپردن بخاک،

قرین اندوه و ملال در حیمه خویش تقاعد ورزیده بمقام و سوگواری پرداخت بعد
مضی ایام ثلاثه مبارز الملک چنانچه رسم اسب بتعریه و استمال او رفته خلعت
و شمشیر و جمدهر و اسب^(۱) تیپچاق و به سردار محمد خان غورنی بدر حاجت
و اسب داده بهمه اهل سواری هودو را بخیمه خود آورد و متصل بسا ابداء خوش
حیمه برای بودن آنها نعبین ساخته روزی چند فرد خود نگذاشت و حسب
الاسدعانی ملاست محمد خان تجویر دامهایی منصب و جایگزین بزم کمال الدین
یسر مهتر بمنصب هفصدی ذات و خطاب خوانمرد خوان و برگنه سمی و موبچپور
و محمد انور پسر دوم منصب بانصدی ذات و خطاب معدر خان و موجوداری
ادهن پور از انتقال پدر نوشته داد و کوچ نموده بموضع کبیر معموله حویلی
به کوهی بلده دائره نموده ایام معدود مقام فرمود از آنجا که سرانجام خانگی
مبارز الملک بذات داریسانی کار پردازان خاطر حواله صورت نمی گرفت بمعالجه جهت
اعلاج کار خلعت میر سامانی بوالد و نذیرت به رافم مقور ساخته کوچ کرد و فصبه
دردن منزل گشت معدمان عمل و فعله برگنه بتلاد که رسیده بودند بذات تدفیع
معدمان آنجا مقامات واقع شد چون بتلاد را جوان مرد خان دالمقطع بر دمه
خویش داشت درین والا که او در گورشت زای کشور داس پیشکارش ادای وجه
احاره را بعهده خود گرفته رخصت شد و مبارز الملک کوچ بکوچ برای دریایی
مهی دائره نموده بر موضع بهادر و تعلقه سردار سنگه رمدار سواری فرمود فوج اسلام
از چهار طرف بورش آوردند چون مکان فلب است تمام روز جنگ بوپ و تغذگ
مادد هکام شام *

چو سلطان شب تخت شاهی گرو

جهان را ز مه تا ماهی گرو —

مبارز الملک در همان میدان خیمه جلو برپا نموده فرود آمد روز دیگر که سلطان
خاوری از افق مشرقی علم زرین به نستخبر مملکت بیم روز بر افراشت بهادران کمر
همت به یورش و تاخت آنجا چسب بسته مهیا شدند که بیغام اطاعت و انقیاد

(۱) تیپچاق لغة ترکی بکنانه اسب چاق و فربه را گویند ۱۲ *

داشت و اهل حروه و دیگران آمده آباد شدند و در اندک فرصت غریب رونقی در آبادی بظهور آمد و اموال جهازات خود را در آنجا فرود آوردن معمر کرد و جهت رسم و ضابطه آدم متصدی در آنجا رفته سیاهه می نوشت آراستگی بنذر سورت روز دوز شکسته گردید از آنجا که والد رافه را اراده حج بیت الله الحرام زاد الله شرفاً و معظماً بخاطر خطوط موده تصمیم یافت بنابر حصول اجازت و تقرر نیابت امینی کثرت پارچه بدام رافه نه مغرب الحضرت و الخافان بهروز خان که وسیله عرض و معروضه بود نوشت و او به عرض اقدس رسانیده احکام و الا بقام دیوان صوبه در باب دخیل داشتن نائب و بقام متصدی بنذر سورت جهت عدم مزاحمت حاصل ساخته فرستاد اما مبارز الملک و عدو سال آینده موده بخص به داد و بازاده لائق (۱) عائق گشت و در سال هزار و صد و چهل و دو مبارز الملک بنابر ظلم و تعدی زبیل خان که از حد تجاوز کرده و طشت بد دمی از دام افتاده بود تعمیر موده به شیخ مجاهد داروئی توپ خانه و نیابت به دلیل الله منبذای او و کونوالی بلده از تغیر محمد اشرف به شیخ محمد واصل جماعته دار نفوذ نمود و پس از انقضای ایام برشکال و ارتفاع و (۲) حصاد علالت که هنگام فوج کسی رسید بر آمده بصوب گولوا راهی گشت بهادر سکه زمیدار سیهور رجوع آورده پیشکش ادا نمود و چندی همراهی گرفته رخصت شد مبارز الملک همه جا پیشکش گیران بموضع مادهو پور در دواج جوذا گده پیوسته آنجا را ناخوب در آورد چون مکان عمده بود غنیمت بسیار بدست آمد همدران ایام بنابر محاسبه پتلاد که سابق در عهده فداء الدین خان که درین ولا پس از ارتحال موومن خان دیوان چون آن خطاب در عهد حضرت خلد مکان از پدرش بود سرانرازی یافته با مبارز الملک کار بنا خوشی انجامید و از نوکری بر طرف گشت و از اثنای راه جدا شده حامد آباد آمد و بموجب نوشته مبارز الملک که در شهر نباشد عازم دار الخلافه گردید بالجمله مبارز الملک از مادهو پور بفصد گوفن پیشکش

(۱) عائق باز دارنده *

(۲) حصاد ناکسرو الفتح درودن ۱۲ *

زمیدار کهچ که فیما بین سرحد گجرات و صوبه نهنه واقع است و زمیدار آدجا به و فور تعلقات و فزیت و افزونی مداخل و منافع حصار بهی که مشحون از اواز مه نوپ خانه و مصالح جنگی و سر آمد زمیداران این ملت و اسپان کنجی که شهر آفاق است دران سر زمین پیدا میشود راهی گردید زمیدار از وفوف فصد مبارز المنک پیستر از ان که در تعلقه او در آید و کلاه مرستاده تا ده لک محمودی پیسکش قبول می نمود که از جائیکه رسیده باشد معاودت نمایند پذیرا شد بعضی زمیداران که نازی یک کوه^(۱) نعلی و دعوی هم جسمی داشتند به نمودن ناعهای سبر و مبلغهای کلی برهم زن کار گشتند که نادرک توجه خاطر خواجه صورت خواهد بست - چون از بیدان شور را که در محطال گجراجان بن گویند و بمسافت بیست و پنج کوه بیدان است سی آب و تلف مردم خوار شوش بنا *

دران وادی دحس و صحرای نهم عوال است عول و همایست نوم
مندی ز گوگرد بی آب در شوانی ز درخ جگه مرآت -
از ممر طمع صعوبت و دشواری راه که نومیدان و واقف کاران این ممر^(۲) نوم طاهر
نمودند عزم را بصمیم داد *

رنج راحت دان چو مطلب شد بزرگ گرد گله توتیای چشم گ... گ...
و جمیع مراتب را سهل انگاشت که بزرگان گفته اند *

تا برده رنج گنج میسر نمی شود
هر کسی فراخور استعداد آذوقه آب برداشته بغیر آسایش سرشت که سانبان بدلی
نریش طاق چرخ^(۳) مقونس کران تا^(۴) کران کسیده گشت نارداده عبور^(۵) چول کوچ

(۱) نقار خشم ناک ۱۲ *

(۲) نوم رمین شمار نکرده و جاو مقام و منزل و ماوای را گویند *

(۳) کران بمعنی اول بر وزن امان بمعنی کنار که مقابل عدان باشد و بمعنی آنها هم است برهان *

(۴) مقونس ناول مضموم و نانی معدوح عمارتیکه آن را نقش کرده باشد و در فرهنگ ابراهیمی بمعنی بنای مدور که بنزدیک نالا توان رفت برهان *

(۵) چول بضم میم فارسی بر وزن عول بنان و جلی ناسد خالی از آدم ۱۲ *

کرده مبدعی بآنطرف پیوست باوجود آن کار بسیاری از تشنگی بهلاکت انجامید و از آنجا که فریات تعلقه بهج نگر پیش آمدند دست به ناخت و تاراج کشاده آتش داده بنزدیکی حصار دائره نمود و مورچال تقسیم کرده بمردم کاری سپرد - و توپ خانه را نصب فرمود از جانبین به توپ اندازی شبانه روزی تفوز حرب را کره ساختند هرچند زمیندار وسیله صلح می انگیزخت اما از محال طلبی مانده بر آن متبوت نمی گشت لاجار از نیز فریات اطراف و جواذب را ویران و آتش داده اثری از دانه و کاه باقی نگذاشت و هر روز سواران خوش اسبه فارس را بیرون فرستاده طریق رسیدن غله و کاه را مسدود نمود از آنجا که جهت آوردن دانه و کاه و هیمة و سائر ضروریات اردو که باصطلاح هندی گویند بمسافت بعیده بالیست رفت مدار الملک فوج سنگین تعیین می نمود اکثر اوقات سواران زمیندار آگاهی یافته در دنگهای کوهستان بزدن و بردن از آنها می پرداختند و بدفعات بنابر گف و شنود معاملات بخدیعت زمیندارانه بهانه پرداز می نمودند معذمه را طول می داد ، فریب یکماه و نیم که بدین منوال منقضی گشت ملت کاه و دانه در لسكر بدرجہ انم پیوست و احوال لسكریان و چار پاییل بوما نیوما نباه گردید اکثر گاوان نوپ کشی و ستوران بچراگاه عدم شتافتند درین اثنا خبر تغیری صوبه از نوشته جات وکلای دیار جهان مدار دریافت نمود بالضرورة دس از محاصره کشید از راهی که بصوب رادهن پور و شورزار کمتر داشت طبل عود و رو کوفته برادهن پور رسید بنابر استمالت و تعزیه منعلقان جوان مرد خان که در آنجا بودند خود رفته به دلجوئی باز ماندگان پرداخته باحمد آباد آمد - همدین سال نوزدهم شهر صفر سید عقیل خان که به منصب سه هزار ذات هزار سوار و بفوجداری گودهره سرافراز بود باجل طبعی در گزشت و بیستم شهر ذیقعده الحرام غدوة الواصلین شاه علی رضا سرهندی بجوار رحمت ایزدی پیوست و در صحن خانه مسکن خریش که در عهد سلطنت جهاندار شاه از منازل نزول یافته بود مدفون گردید *

کشته شدن جمعی از بواهیر جماعه کلان در مسجد جامع و گرفتاری شیخ عبد الله از آن جماعه که از مدت سی سال از گوشه آنزوا برآمده در آن مجمع حاضر گشته بود

از آنجا که بظاہر محاصره بهم نگرانگردان عسرت کشیده بودند و طلب های سابق و لاحق افزوده هذگمه تقاضای سخت درپیش کردند مبرز الملک برای رفع شورش سپاه تدبیر گفتن بیوره از رعایا و برایا که بدفعات پیش ازین به عمل آمده بود وجهی را مقرر کرد چون از ابتدای سنوح این بدعت نا مرضیه و شیوه نا پسندیده بر قوم بواهیر جماعه کلان که اهل سنت و جماعه اند سوم حصه از آنچه بر گدوه هفود قرار میگرفت معین بود محصلان تحصیل بعین شدند چون خبر لغیری واقعی بود بظاہر جرأت نموده و به هئیت اجتماع فرقه بواهیر در ظاهر باظهار عرض بیثباتی احوال و عدم استطاعت ادای بیوره که مکرر واصل شده و در باطن بتصور آنکه چون خبر عزل بعد تیقن و توانر پیوسته مبارز الملک از ساوای عام اندیشناک گشته ازین تکلیف در گذرد در مسجد جامع فراهم آمدند اتفاقا شیخ عبد الله نامی از آن جماعه که از دنیا دار بی گذشته و ملبس بلباس وقرا و کسوة متاضان بود گویند که از مدت سی سال در گوشه خانه آنزوا گزیده از معاشرت و مخالطت خلق نفرت داشت از انعقاد اجماع امت آگاه گشته حاضر شدن را در آن جمع از حسفات و مستحبات شمرده تخلف و تقاعد را در چنین امر خیر از سیئات پنداشده مجمع را بتشریف خود مشرف ساختند و زبان را به هذیان و هرزه کشوده فصلی از مزخرفات چند بگوش حاضران رسید - آنجمله قدوم شیخ را که بغتة بعد سپری شدن چندین سال آنزوا از تائیدات عیبی و الهامات لاریبی شمرده جمعی دیگر که دخلی باین کار نداشتند فی سبیل الله داخل اجماع شده سخنان بیمغز پریشان شیخ مزور را حمل بر کشف

و کرامات دموده در صدر مجلس جا دادند و کمر متابعت بر میان جان چست بسته و غاشیه اطاعت بر دوش کشیده فرمان پزیر گشتند شیخ زراق که این چنین روزی را بدعاهای نیم شبی و سعیری پیوسته خواهشمند بود ریش را پرباد کرده یال بست و بتسارت امداد جنود عیبی داده بانموا و اضلال آن گروه پرداخته میفرمود که همین دم معزول را که موجب ایدا و اضراست اگر از شهر بیرون نرود گرفته می آرند این حکایت که حکم نطق بر آتش داشت آن بیخردان سست اعتقاد باور نموده چون خروس بی محل در جوش و خروش در آمده متفق اللفظ به تسولات شیخ سالوس گندم نمای جو مروش همداستان و بدان ترانه مترنم گشتند و یکدیگر را بطریق بشارت آگاه ساخته گفتند که * مصرع *

از کرامات شیخ ما چه عجب

از سفوح این سانه مبارز الملک. عدد الغنی خان دیوان صوبد و ابو المفخر خان صدر و عبد الاحد خان قاضی و امانت دار خان بخشی وقائع نگار و هادی خان سوانح نویس را که از تغیر کبیر علی خان مقرر شده بود نود خود طالب داشته مصحوب شیخ فتح الله برادر امانت دار خان مکرر پیام ملایمت آمیز نزد شیخ فرستاده گفت بفابر پلس خاطر ایشان وجه ذمه بواهی را معاف نموده این جماعه بفراف بال بخانهای خود بروند هر چند اظهار تملق و ملاطفت مره بعد آخری و کره بعد اولی شد خشونت و درشتی و تشدد شیخ مضاعف گردید نتصور آنکه سخنان زوروش اثر بخشیده و نبر مراد بهدف اجابت رسیده در پیوهی ده گنجید و نفس خبیثش بر عقل نفیس غالب آمد از راه عجب بمرزه اشاره ابرو و حرکت ریش بآن جماعه ظهور کرامت و خرق عادت را نمود و بزهر خند هلی زیر لبی گره برابر و زده به سخت گوئی شہیق و نهیق برکشیده سر که افشانی آغاز نمود و در پاسم لاطائل و مهمل چند از نگرفتن بیرره از دیگران و خالی نمودن شهر گفت و بدین شعبده می خواست که گروه هنوز هم فراهم آیند و حقی بر آنها نیز ثابت ساخته مطیع و منقاد خود نموده متفدا و مصدر هنگامه باشد - مبارز الملک بعد اتمام حجت اله یار بخشی را با جمعی از سوار و پیاده مقرر

نمود که کوچها و شوارع طرق آمد و شد مردم و در آمدن ان مجمع را مسدود سازند و نگذارند که احدی از ان جماعه و غیری در مسجد در آید و از قلعه بهدر سوار شده سه دروازه میدان گذشته بود که چندی از جهال عوام کالانعام بل هم اصل آنجماعه که (۱) کلپتره ولاف و گراف شیخ رانی را براسنی در دل جا داده چون نقش کالنجبر بر لوح سینه مرتسم ساخته بودند از مشاهده رسیدن فوج به پشت گرمی جنود غیبی پیشدستی نموده بر پشت بادهائی داکین راسته بازار بر آمده با نذاختن خست و سقال دست جرأت کشوند - آله بار بفار تادیب به همراهیان امر گرفتن و بستن آنها نمود دمجرد گرفتن و محستن چندی دیگران از امداد جنود غیبی مایوس گشته کرامات گونی شیخ^۱ بر طاق نسین نهاده باده مار پیش گرفتند -

* بیت *

ز شهری مجوقوت لشکری شماره چگونگی ندد احتی

و اکثری که فراز نام : دروازه مسجد و راسته چشم به نظاره کشاده بودند برفافت داریان بدر رفتند شیخ که در محراب بمخصوصان نسنه بود با شرمه قلیل ماند که آله بار بجالدی و چابکی امر به ضبط دروب مسجد نموده مردم را جهت دستگیر ساختن شیخ و رفقاییش بدرون فرستاد و آنجماعه سپر ممانعت بر سر و دست مدافعه در پیش نمودند جمعی از یمن مقدم شیخ گوشه نسین بمطموره نیسی افزا گرفتند و برخی خسته گشتند و جوی خون در مسجد جاری گشت بقیة السیف حسن بدهان گرفته رهائی یافتند و شیخ با چندی از معتبران و رئیسان آن قوم اسیر پنجه تقدیر گردید و کرامت و شیخیت سلب گشت و به نحوست شیخ اضعاف آنچه بایست داد بران جماعه مقرر شد و به اسرع اوقات بمعرض ایصال در آمد -

* بیت *

چرا آن کفد عاقل هوشمند که از کرده خویش بیند گزند

(۱) کلپتره بفتح اول و نای فارسی و نای فروشت و سکون نای فوفانی سخنان بوده

از آن روز دیگر کسی را جرأت اجتماع بر اظهار احوال نمی شود و این واقعه در چار دهم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و چهل و سه رویداد - مبارز الملک عبد العزیز خان را از تغیر حسین الدین کوتوال بلده ساخت و از پیشگاه خلافت و جهانپي راقم بمنصب هفت مدی ذات و یک صد سوار بخطاب حسین محمد خان سرفرازی یافت •

کشته شدن اودیگرن دیسائی بیوم گلم و برآمدن مبارز الملک بعزم مقابله با مهاراجه ابهی سنگه و درگزشتن صلابت محمد خان از جهان فانی

از سوانحیات این سال کشته شدن او دیگرن و دیسائی مددکار بیوم گلم است بدان این مقال آنکه علی نام برادر دولت محمد تانک قصبائی آنجا بنابر امری با و خصوصیت بهم رسانیده بود فرصت یافته هنگام شبی بزخم جمدهر کسب صلابت محمد خان از اجتماع این فزیه چون نیابت فوجداری آنجا بدو تعلق داشت در بلده بود بنابر تنبیه و نادیب قصبادیان از مبارز الملک رخصت گرفته بموضع بالری آن طرف دریای سابر برای فراهم آوردن سپاه رفته متوقف گشت از قضای آسمانی بعد دو روز قریب پاسی از روز برآمده هیضه نموده نجاوة در گزشت اتفاقی مبارز الملک همان روز پیش از رسیدن خبر فوت او در ظاهر عزم بیوم گلم را دست آورده نموده در ضمن برای استعداد و سرانجام مدافعه مهاراجه که در جالور رسیده بود دفعه بی تقریب جریده سوار شده از دریچه باغ بهدر که مشرف بر دریاست با معدودی از مخصوصان که حاضر بودند برآمده بفرونگاه صلابت محمد خان رسید و حالت او را برای العین مشاهده نموده قرب گنبد اعظم معظم نزول نموده خیمه و سرا پرده و سپاه

بتعلقت یکدیگر آمده فرود آمدند چون حیات و ممات صلابت محمد خان
 مشخص نه گشته بگمان سکه هنگام شامی در شهر آوردند چون کار از تدبیر و علاج
 گزاشته و وقت رحیل رسیده بود فائده متعجب نه گشت مبارز الملک روزی چند
 که سپاه و اسباب و آلات نبرد را سرانجام داد خبر وصول مهراجاه را بپالن پور
 بدخناه کروهی بلده شنیده کوچ نمود در نزدیکی موضع کالی دو کروهی جانب
 شمالی بلده آن طرف رود سابر مقابل سر راه حوده پور معسکر آراست - و مدجمله
 چهار هزار سوار و همان قدر پیاده بر قنداز جسامه بکسریه و عرب پانصد سوار و هزار
 نفر پیاده با محمد امین بیگ و آله یار بخشی نزد شاهنواز خان بسرش نه
 حفظ و حر است بلده بعین نمود و فریب هفتصد عرب توپ از خورد و کلان
 و فریب هزار جزایر و مقدار در هزار من سرب ناروت و مصالح ضروری توپ خانه
 بر دوز اشکر بنجیر بند نموده مامور و منظور مهراجاه رزم طلب نشست در آن
 هنگام جمعی از خبر اندیشان که راه سخن داشتند استفسار نمودند که پیوسته
 استعاضای صوبه بحضور نوشتن و اظهار بیزاری نمودن الحال که منصوب می آید
 آماده مدافعه و مقابله شدن را چه منظور است دانستم داد که آنچه در معرض بیان
 آمد و افعی است از آنجا که مبلغهای خطیر طلب سابق و لاحق سپاه باز رفته
 طاعت ادا و عهده بر آئی آن ندارد و دیگر ارکان حضور در جناب اقدس بعضی
 سخنان نامذات نسبت بمن عرص کرده اید بالفعل منصوب با همراهیانش
 از اسلام بیگانه اگر گشته شوم از تقاضای سپاه خلاص و بدرجه شهادت وافر میگردم
 و اگر فضیه منعکس گردد جمعی از کفار را کشته خواهم بود بر تقدیر بکه فتح
 آسمانی است مرا درین صوبه بودن نیست و سواي گشته شدن یا مظهر گردیدن
 وقوع امر دیگر را خبر واهی دانسته باور نخواهند کرد که مرا بجز ظهور یکی
 ازین دو صورت شق ثالث مدعا نیست همدران اوان میر اسمعیل بنیابت
 غلام محی الدین خان بفرج داری جوته گدده شتافت و دخیل کار گشت
 و شیر خان بر آمد *

صوبه داري مهارجه ابهي سنگه ورسیدن به صوبه
و وقوع جنگ صف میان منصوب و معزول
و صلح نمودن بایکدیگر و روانه شدن
مبارز الملک و دیوانی عبد الغنی
خان و طالب علي خان و نیابت
عبد الحسین خان

چون آنچه مرکوز خاطر ملکوت ناظر حضرت اقدس و باعث عطاء مبلغهای
خطیر بوده از مبارز الملک تمسیت پذیرفت و نالش گرفتن بیورها و صادرات
و گرفت گیر وایا و برایا بدرگاه معذرت پناه مکرر معروض گشت و بغیر امری
با امیر الامرا مصاص الدوله که رفو و فتح مهمات سلطنت بکف افتدار داشت
(۱) نقاری بمیان آمد و ده سبب موقوف گشتن در ماهه رساله متواتر عرایض مبارز
الملک که مشتمل بر استعفا صوبه بحضور میرسید مزاج مقدس را ازو منحرف
ساخت و برای متوسل ساختن باخود مهارجه ابهي سنگه راجه جودهپور را که
باعتماد الدوله مربوط بود از پیشگاه خلافت و جهانبانی بعطای خلعت خاصه
و جواهر و یک زنجیر فیل و هجده لک روپیه از خزانه عامره در وجه خروج رساله
همراهی او سرفراز گردانید و پنجاه ضرب توپ از خورد و کلان با سرانجام عمله و نعله
از سرکار والا تعیین نموده بامر نظامت صوبه احمد آباد از تغیر مبار الملک مرخص
ساخت و دیوانی رساله همراهی مهارجه و متصدیگری بندر سورت از تغیر بهرام
خان به مسنغید خان که از منصب اقصی القضاة معزول شده مقرر گشت
و تعلقه بخشی و رقاع نگاری فوج رساله و متصدیگری بندر کنیهایت بهومن
خان که برطرف گشته بدارالخلافت شتافته بود مرحمت شد و قوجداري بروده

(۱) نقار بمعنی خشناک ۱۲ *

و دبهونی و بهروج بسید عظمت الله خان بارهه تفویض یافت و حکم شد که معصول محالات موصوفه را در وجه مصارف رساله مهاراجه میرسانیده باشند و مخلص خان جاگیردار محمود آباد بنابر بندوبست جاگیر رخصت یافت مهاراجه جهت فراهم آوردن سپاه و استعداد فوج بوطن خود شتافته قریب بیست هزار سوار جرار ماروار و ناگور موم راجپوت جمع نموده باتفاق برادر خود اجه بخت سنگه متوجه ایدنصوب شده بعد قطع منازل وطی مراحل در نواحی بالی نور رسید کریمداد خان فوجدار آنجا استقبال نموده همراه گشت مهاراجا از استماع اراده ممانعت در مداخلت مبارز الملک و برآمدن به عزم مقابله خفیه سفد نیابت باهندی بیست هزار رویه نزد سردار محمد عورنی که در بلده اقامت داشت فرستاده نوشت که اگر تواند بلده را بتصرف در آرد و از جمعی از گجراتیان را فراهم آورده در انتها؛ فرصت و قابو نشست از اینجا که شاهنواز خان و محمد امین بیگ و اله یار با فوج آراسته دروب حصار شهر پناه را خست چین نموده و برج و باره را بمردم کاری سپرده با مصالح قلعه داری از قرار واقع شب و روز از حزم و هوشیاری دمی غافل و عاطل نبودند سردار محمد خان را حرأت کاری اتفاق نه شد بالجمله چون مهاراجه بنزدیکی سیددهپور چهل گروهی بلده رسید جوان مرد خان و صفدر خان که بنابر مراعات صلابت محمد خان عم خودها با مبارز الملک در رادهی پور کفاره گزین بودند یس از استماع قوت او حقوق به (۱) عقود مبدل گشت بمقتضای وقت برقافت منصوب حرکت را بر تقاعد و تخلف راجع دانسته بتصور پیش آمد جمعی را فراهم آورده بمهاراجه پیوستند و اکثر فرقه سپاه پیشه روزگار گجراتی و قصبات بامیدواری نیز رفته شامل شدند محمد باقر خان پسر مومن خان دیوان پیشین بی اجازت عبد الغنی خان عم خود با سه چهار کس از رفقا بیخبرانه از بلده برآمده نزد مومن خان که با مهاراجه بود شتافت و مهاراجه بکوچهایی متواتر بسوضع ادالیه پنج گروهی

(۱) عقود ناول و ثانی مضموم نافرمانی کردن کسی را که حق گزاردن او واجب

بلده منزل نمود روز دیگر از انجا نزدیکی موضع موچیر بر لب آب سابرمئی
 بفاصله یک کوه او آخر روز در پهلوی اردوی مبارز الملک مورچال قائم ساخته
 فرود آمد مبار الملک به دریافت این خبر فوجی را با چند ضرب توپ پله رس
 تعیین ساخت که از آب گزشته نزدیکی باغ محمد امین خان که محاذی و سرکوب
 دائره گاه مهارجه است رفته توپ اندازی نمایند و شب همانجا قائم نگاه دارند
 چنانچه چند بمر توپ بر درگاه مقابل کار گرسید که روز آخر گشت - * نظم *
 و روز فوج خورشید جمشید اساس سیه کرد یکسر جهان را اساس
 دو لشکر در اندیشه داوری که بخت که فردا کفد ناوری
 در پرده ظلمانی شب از جانبین طلایه بر آمده بحزم و هوشبازی برداختند -
 منصوب و معزول هر یک در کنگاش طرح جنگ عجاج نامعتمدان و سرداران
 و گردن کیشان شب زنده داری نمودند در دینگر که سلطان شرف کوس را بر حیل
 بجاد عرب در بواسش آوردند بر خفگ سبک تگ روز سوار گشت - مبارز الملک
 به عزم مبارزت مستعد شده انظار بر صف آرائی طرف نایی داشت - مهاراجه
 در (۱) جانی دوشنبه صوفه جنگ و صفوف اندازی در آن مکان ندیده ه
 رهنمائی انجراتیان براهی نه آمده بود بر گسته دو سه کوه دالافت و نمب
 عربی بلده در محلی که سابق مبارز الملک ماضل گند اعظم فرود آمده
 بود آخرهای روز رسیده دائره نمود و دیوارهای خانهای پورجات اطرف لب
 آب دریای سابرمئی که زمینش مرتفع و باین حصار بلده جوی آب فاصله
 دارد و پله جزایر رس است پناه گرفته بمقابل ارک و محاذی حصار طرف آب
 دروازه و معبرها پورجات را استحکام داده بطریق مورچال بندی مردم کاری
 و پناوتان مارواری و جوان مرد خان و صفدر خان بابی سپرد و او آخر همان
 روز چند ضرب توپ بر قلعه بهدر خالی گشت و فوج دیگر را به سمت جنوبی
 بلده از آب گذرانیده متصل مقبره حضرت شاه بهیکس قدس سره و بهرام پور
 و باره نین پور مکان فوجدار نشین بنابر تصرف نمودن پورجات و قائم نمودن

مورچال بطیال محاصره تعیین ساخت و در بغیة افروز و تمام شب باستحکام و ترتیب مورچال و انداختن توپ از طرفین گذشت - مبارز الملک را نزدیک شام این خبر محقق گشت و بدایر رسیدن روز همانجا متوقف گشته از راه حرم و عافیت بینی جمعی را بمصالح جنگی و چند ضرب بدو رک و جزایر بمحافظت قلعه کالی که متصل فرودگاه بود و برپای مسجد ملک مقصود گنجواتی متصل باغ شاهمی که بغلام میان خان چشتی اشتهار یافته چند نفر جزایر چپ را گماشته روز دیگر -

• شب •
دم صبح کین آتشین آفتاب زد از چهره آتش نه مشکین برف
کوچه نموده در ساحت برابر گفند دریا جان گنجواتی که پیشتر وی آن دافع است
دایره کرد و چند ضرب توپ ریادتی و باره سرب و ناروت و برخی از اسباب
تا جمعی از سوار و پیاده به شهر فرستاد و افروز را از آنک گزرا نهد و در تمام
روز جنگ توپ با حصار شهر پیاده جاری ماند - کسان مهراجره درین موصل
و در راه و کورهای بوجات را خست چپن نموده حذوفهای عمیق کنند بخاطر
جمع از دست مستحکمه ها به جنگ توپ و جزایر اشتعال و بریدند از اینجا
و بدی زمین آن طرف بود اکثر گوله توپ و جرائر باین طرف خصوصاً در قلعه
ک کار گر می افتاد و بدینتر گوله های این طرف در بسته های خاک
در شب روز دیگر هشتم شهر ربیع الثانی که سپیده صبح از لجه درونی شب
در ساحل امین افتاد -

• شب •
در آمد برین جنگ زیبا خوام بر آورده رخسنده تیغ از دیام
مدر اهالک موی بدو سه ساعت از روز بر آمده نارد مبارزت و برداشتن
سوار پال های مقابل سوار شده در ریگ سابر متی پشت بحصار بلده داده
بجوان در آمد و گفت -

• نظم •
نه بینیم تا دور گردان سپهر کرا سر بر آرد ز پستی به مهر
و یا گردش چرخ نا پایدار کرا کرد خواهد درین کار خوار
به بینم تا خود به هنگام جنگ که باشد چو موم و که باشد چو سنگ

و دوسه دفعه شلک توپخانه بر مورچال مقابل زده پورش نمود و چون برق
 خاطف و ریم عاصف بسرع از آب گزشت غازیان اسلام جنگ کفار را جهاد تصور
 نموده و کسته شدن را درجه شهادت و رفع درجات پنداشته حمله های مردانه
 و تلاشهای رستمانه بظهور رسانیدند - چون در مقابل میدان اسپ تاختن نبود
 پیاده بیا مردی جرأت و دلآوری قدم جلالت بر بالا آمدن بسته ها و شکستن
 مستحکمه ها را پیش نهاد همت بهادری ساخته دويدند و از جانب اجانب
 از بست دیوار و مرحله ها چون کار از پله توپ گزشته بود تیر و تفنگ مانعند
 نگرگ آتشیین باریدن گرفت کسانی را که وقت اجل مسمی رسید؛ بود کسته
 و برخی حسنه شدند آخر الامر بهادران دروازه خان پور را که بغایت استحکام
 داده بودند و چون بر کفار دریا واقع شده و هنگام طغیانی آب (۱) کوره و (۲) کویر
 و نشیب و فراز بسیار داشت افتان و خیزان رسیده بضرب باز و شکسته فتح الباب
 نمودند بسیاری از لشکریان از راه نامتعارف غیر مسلوک جنگ بحبل المتین
 عروة الوثقی زده بالا بر آمدند مارواریان و گجراتیان نیز پای استقامت فائز نموده
 مدافعه پینس آمدند و دلاوران طرفین مکافحت و مکشفیت بجنگ کوتاه یراق
 کار از دیره و شمشیر گزانیده منجر بکرفت و گیر و یکدیگر افکني و دست و گریبان
 و مس و پیسانی ساخته از خفجرهای خاها شکاف پهلوی همدیگر میدیدند
 درین زد و خورد جمع از پٹانوان نامی بخون غلطیده بمطموره بیستی عفودند
 بقية السیف ناب مقاومت نیارده توپ ها و لاش کشتگان گزاشته بمها راجه
 پیوستند *

* بیت *

ز گجراتی و مارواری سپاه برون رفت زان سهمگین جایگاه

(۱) کوره بفتح اول کاف تازی و ثالث زمینی را گویند که آنرا سیلاب کنده باشد *

(۲) کویر بکسر کاف تازی و تعنائی مجهول بوزن دلیر زمینی باشد که باران باریده باشد

و مردم و حیوانات آمد و شد بسبار کرده باشند و آن زمین خشک و نا هموار شده باشد
 که تردد و آمد شد بر آن دشوار بود ۱۲ برهان *

مبارزالملک که (۱) ملصق بر پشت لشکریان می آمد توپها را گرفته بقلمه ارگ فرستاد درین جنگ که کمتر از قلعه گیری نبود بسیاری از مردم کاری و شجاعت نامی اسلام بدرجه شهادت فائز و بیشتری زخمی شدند اگرچه از راه گزر موضع با دیم که متصل بآبادی پورجات و مورچل طرف ثانی نداشت سهولت با لوازم توپخانه و نوزک لشکر می توانست گزشت و آبادی پورجات را بدست چپ گراشته در انطرف که میدان وسیع دارد معرکه آراسته می شد این همه سعی و مردم شکنی و تفرقه روی نمی نمود - مبارزالملک خود نیز از آن واقف و نیز خیر اندیشان هنگام یورش ظاهر کرده بودند از آنجا که تقدیر چنین مقدور بود پاسخ داد که بغیر رسیدن گوله های توپ در محاسرای واقعه قلعه ارگ میرت تقاضا نمی کند مگر چون از کوچه و بازار آبادی پورجات باید گزشت سرشته ترتیب و انتظام فوج از هم گسیخته شد و بجایه جماعه نکریده و جامره دست متاراج خانهای مردم که در آن وقت آباد بودند و گمان وقوع این واقعه بدان طرف نداشتند دراز ساخته هرکسی چیزی گرفته راه خود پیش گرفت از آن تاریخ آبادی آن طرف دریا که بمثابه معموره شهری بود و از صدمه تاراج مرهته در هنگام بغی حامد خان که خرابی یافته بود درین مرتبه ویران بی چراغ گشت که اکنون آثار و علامات هم بر جا نمانده - الحاصل مبارزالملک که پست به پورجات داده بمیدان در آمده صف آرا گشت مهراجه با تمامی فوج که اکثر سواران قدر انداز برق بودند بعزم رزم پیش آمد * * * نظم *

یکی آتشین قلزم آمد بموج طپانچه ز بان موج بر روی موج

دو دریای لشکر در آمد بجوش ز جنگی نهنگان بر آمد خروش

و نائره قتال و جدال اولاً بتوپهای رعد کردار و صواعق محرقه بان آتشین بار التهاب یافت و برق آسا بخرمین جان اجل رسیدگان افتاد و ثانیاً چون کار از جنگ پله توپ در گذشت مارواریان کلهم اجمعین شلک زنان بگرمی رسیدند بهادران اسلام نیز بار گئی جلالت را بر انگیزته برهم آمیختند * * * نظم *

ز آواز اسپان و گرد سپاه هوا گشت چون روی زنگی سیاه

بدان گونه کم شد در آن گود مهر که می جست با صد چراغش سپهر
یکی گفت گویا قیامت رسید سرافیل و سحر قیامت دمید

از آنجا که اکثر بندوقچیان و جزائریان مبارز الملک که در پوزجاب متفرق گشته
چندانی حاضر بودند غریبان میدان رزم را بزم انگاشته گوله جزائر و بندوق را نقل
آن محفل پنداشتند و در مقابل نه کمانداری پرداختند و بسیاری از جانبین کشته
و مجروح گردیدند - رزم طلبان با تنگ و ناموس از هر دو سو بربیک دیگر تاختن
آورده باهم آویختند - مبارز الملک بگمان اینکه مهاراجه و برادرش چنانچه ضابطه
سرداری و سپه داری هندی است فیل سوار خواهند بود و عاقل ازین که آنها در آن
معرکه از روی حزم و احتیاط که شناسا و علم نباشند ملبس بلباس سایر راجپوتان
اسپ سوار بودند از دور فیلانرا بنظر در آورد و از بسیاری مخالف نیندیشیده
بجولان در آمد و مانند برق و باد خود را در ایشان زد و در صدمه نخست
صفوف را بهم شکسته نه میدان رسانیده دست آورد - چون از فیل سواران
خالیه یافت دو سه قبضه کمان که در عمارتی دید بیدارگاری گرفته دست برداشت
و متوجه صید افگنی و شمشیرزنی گردید مارواریان نیز حیث المجموع حمله ور
گردیده داد مردی و مردانگی میدادند اهل اسلام پای ثبات استوار ساخته
کارنامه‌های نمایان عرصه ظهور رسانیدند که بهرام خون آشام بربلک پنجم انگشت
تحیر بدندان گرفت و بدفعات حمله مخالف را گزانیوند که از پرده غیب ماسدق
کریمه کم من فئة فلیلة علبت فئة کثیرة. ان الله جلوه ظهور نمود و نسیم فتح و ظفر
بر پرچم اسلام و زیدن گرفت مارواریان تاب مقاومت نیارده پس پا شدند و میدان
را بحریف سپردند *

ز هر دو طرف کوشش از حد فزود شکست آخر آمد بقوم هندو
مبارز الملک دو سه میدان اسپ تاختن آنها را پیش اداخته دوانید درین
د و خورد سید قائم با چندی از پسر و اقربا و همراهیان و بهمین نهج ترقی خان
افغان و جمعی دیگر از جماعة داران بدرجه شهادت فائز گشتند و بسیاری زخمهای
نمایان برداشته بسرخرئی چهره ها برافروختند - سید جمال علی خان و سید

عابد علی خان برادرش در یک حوضه فیل سوار بودند سید عابد علی خان بزخم
 تیر بندوق حب شهادت نوشید سید جمال الدین علی خان برادر را بر فیل با جمعی
 از کشته و زخمی همراهیان خود روانه شهر کرد و با سپ تازی در آمد و بدین
 طریق سید قائم و ترنی خان را از معرکه برداشت به هئیت مجموع او به شهر
 نهادند برخی از بیدلان همراهی اصحاب ممات را وسیله حببات خویش پنداشته
 از آن وادی هولناک که نمونه یوم یقر المرء من اخیه بود بر آمدند ظهور این
 معنی موجب کمی فاحش در سیاهی لشکر اسلام پدید آمد لهذا بعضی
 از سوره بعید الفکر درین وقت خود را کار نموده به ظاهر بیذی کمی موافق و کثرت
 مخالف زنده بر آمدن مبارز الملک را از آن وادی خونخوار و عرصه گیر و دار
 از محالات عملی تصور نموده کشته و مرده انگاشته رو به شهر نهادند و از رویداد
 این سانحه و گفتار بی خردانه ظاهر بیدلان آن شهرت بی امل که محض بتصور
 باطل و خیال امر موهوم اهل جبن بود قویب سه بهری روز در شهر شیوع یافت
 محمد امین بیگ و اله یار که بمحافظت بلده قیام داشتند نظر بر نمک خوارگی
 معرم جان سپاری با جمعیت موجوده بلا توقف و اهمال از راه دروازه خان پور بر آمده
 در میان آب دریای سابر متی با گروه ادمه از سوار و پیاده که در پورجات متفرق
 بودند و چه از همراهیان مقتولان و دور اندیشان معرکه دو چار شدند اکثری از
 آنها از راه خیرسگالی و رفع بدنامی خویش گفتند که رفتن آنجا تحصیل حاصل
 است شاید کار باتمام رسیده باشد بالفعل محافظت بلده که ناموس آقا در آن جا
 است ازین عزیمت اهم خواهد بود آنها گوش بسخنان واهی بی مغز شان
 داده سرعت هرچه تمامتر از آب گزشته روانه گشتند و اهل فراز که دروازه شهر
 پیوستند بنابر بند بودن در و ممانعت لاجار پای دیوار حصار در میدان ریگ
 توقف نمودند بالجمعه مارواریان که رو به فرار داشتند از مشاهده قلت سپاه که
 فریب چهار صد سوار شیر شکار با مبارز الملک باقی مانده و باستقلال تمام میدان را
 قائم داشت عطف عذاب نموده بار دیگر قدم جرأت و جلالت پیش نهاده
 چپه‌لشهای صعب و تلاشهای بیش از پیش زیاده از مقدور و میسر نمودند و از

هر جانب تیر و تفنگ مانند زاله ریختن گرفت مبارز الملک با آن جمع قلیل
اسفامت ورزیده بشیبه تیر که کم خطا میکرد مرغ روح مارواریان را از قفس تن
می پرانید * نظم *

عقاب خدنگش گزشتی بخشم چو شاهین قدرت نمودی بجشم
به هرکس که تیرش پراشان رسید چو تیر او هم از خانه زین پرید
بر آورد تیرش ز دشمن دمار کمزش یکی بود و قربان هزار
دمدم از آن عرصه داروگیر به بدخواه پیغام می برد تیر
چو بحر خروشان در آن داروگیر هوا موج می زد ز پرواز نیلور

الحاصل درین بین فیل نشان که بعلامت لواء مبارز الملک از آن اله یار بود نمودار
کشت محمد امین بیگ و او فدائی وار در رسیدند و بار دیگر کور که و کوس
در ماتم نو گزشتان بفریاد و فغان در آمد مارواریان بقیاس ایفکه مبارز الملک الحال
در میدان آمد تلاش موفوره دجا آوردند جنگ سخت پیوست * بیت *

چنان آتش جنگ گردید تیز که گفتی پدید آمده رستخیز
اله یار بزخم تفنگ رخت هستی بر بست مبارز الملک مبارزتهای مردانه
و جلادتهای رستمانه نموده دفعه دیگر مارواریان را پیش انداخته تا نزدیکی موضع
سرکپیچ سه کوره دوانید و آنها چون از دیو لاجول گریزان مانند حروف تهی پریشان
شدند از آنجا که از مطلع فلق تا مقطع شفق آئین جدال و قتل قائم بود - هنگام
اصفرار شمس طرفین دست از جنگ باز کشیدند * بیت *

چو شمع شبستان گردون نشست عیان شب تار آمد بدست

مارواریان را خوف و رعب در دلها جا گرفت ظهور این معنی محض تائید الهی
و اقبال بوده که یکی از بندهای درگاه آسمان جاه باوجود فلت جمعیت و
حالت عزل با چنین زمیندار عمده سر آمد راجهای هندوستان با فوج گران و منصوب
جنگی که از آن داستانها رانند نموده غالب آمد اگر جمعی از فدویان آستان فلک
بنیان بانتزاع ملک زمینداری و اخراج اوبدسنور عهد حضرت خلد مکن مامور
شوند چگونه خواهد بود لهدا از ایستادگان بارگاه و الا زمینداران حساب ها بر گرفتند

بالجمله چون خبر میدان گزاشتن مهراجا بیدلان ماروار به لشکر گاه خود رسانیدند عجب قلق و اضطراب در مردم بنه راه یافت - پای استقلال از جای رفته در فکر خروبار و کندن خیمه و افکندن جهنده بادل پر بیم و هراس که ماروار دور است گویان به بار بختی اشتغال ورزیدند و اکثری از فرقه سپاه گجرات و فصبات بغریات گرد و نواح و تا دواقه جلو بارگی نه کشیدند و بیشتری در خانه‌های پورچات هر کسی که با کسی سابقه و راهی داشت پناه برده ما من طلب گشت که هنگام نماز خفتن مهراجا از رزم گاه معاودت نموده بفروید گاه پیوست فی الجمله اطمینان بقلب رَمیده و دلهای تپیده پیدا شد و کسبیکه بگوشه عافیت کفاره گرین و چون دور فرشته بودند در پرده ظلمانی شب که فوت ناصر را از مشاهده اشخاص و مطالعه اجسام معزول کرده بود در لباس عار و خسار با اعتناق منکسره بهزار گاه حورها آمدند مبارز الماک تا غروب آفتاب در میدان شادیانه فتح نوازان ایستاده بود *

شد آن سهمگین بانگ کوس حدل بصوت خوش شادیدانه بدل
و نا همراهیان گفت که خیمه و خرگاه را همین جا طلب داشته دایره باید نمود
* مصرع *

شب آبستی است تاجه زاید سحر
محمد امین ظاهر ساخت که آنچه مرکوز خاطر بود بعون الهی بعرضه ظهور
در آمد - صوبه را که همیشه مستعفی از آن بودند میخواستند تیمار احوال
مجروران و استمالت باز ماندگان در گزشتگان لازم - صلاح و انسب آنست که
سمت بلده مراجعت کرده شود لهدا برگشته در فضای زیر دیوار قلعه ارک برکنار
دریا قریب سه ساعت از شب گزشته فرود آمد لیکن گجرائیان را از سالم آمدن
مبارز الملک باور نمی گشت - خصوصاً سردار محمد خان را که سند نیابت
رسیده و وجه خرج را بصرف در آورده جمع می را فراهم آورده در حائیه خویش در
انتها ز فرصت و قابو می بود پس از استماع ^(۱) آراجیف که نزد کوته خردان

(۱) آراجیف جمع ارجاف که بمعنی خبر دروغ افکندن باشد ۱۲ جامع *

بدرجه ايقان پیوسته بود مضطرب شده در صدد کمر بندی و ریختن بر دروازه شهر و کشادن در آمد و از ممانعت عاقبت اندیشان که خبر احتمال صدق و کذب دارد منع پذیر نمی گشت چون والد راقم هم سایه و ربط قدیم داشت از راه اخلاص مکرر کسان خود را فرستاده استفسار حیات و ممات مبارز الملک می نمود و والد آنچه بیان رافع اطلاع داشت در جواب گفته از آن حرکت بی موقع منع فرمود و او ابرام و لجاجت داشت که قریب نصف شب گذشت باز دیگر پیغام نمود که اگر بالفرض و التقدير مبارز الملک زنده باشد اما زخمی کاری داشته جان بر نخواهد بود چون حافظ حقیقی کسی را که نگاهبان باشد اثر زخم به ویابان و او و کسی را که درخواستی بود به هیچ یک نرسیده صحیح و سالم در (۱) کَفَّ عَرِّ را فمال بود بالضرورة آدم معتمد او را طلب داشته با یکی از طرف خون همواره نموده در قلعه ارک فرستاد که از فراز دیوار قلعه مشرف بر فردگاه مبارز الملک به نشیب برده نمود که مانند شیر شریزه در خیمه نشستند سر گزشت روزانه را با یکی از مخصوصان تقریر می کزد بعد آمدن او سردار محمد خان از اراده خود باز مالد روز دیگر که زاغ شب از آشیان پرواز نمود خیر تندرستی مبارز الملک بمهراجیه رسید و چون پهلوان زرین کلاه بر توسن سبک تگ روز سوار شده رو بمیدان روزگار نهاد سر جنگ جویان و رزم طلبان دیروزه از خواب در آمد و کمر بندی نموده پیشتر بنابر رفع خجالت و حرکت بی موقع گزشته بتدارک و تلافی مافات مهیا و مستعد رزم و پیکار گشتند *

همه مرده بودند و برگشته روز بدر زنده گشتند و گیتی فروز

مبارز الملک گوش بر آواز اراده طرف ثانی داشت که (۲) منهبان ظاهر ساختند که مهراجیه امروز عزم سواری و صف آرایی ندارد بنابر آن وارثان مقتولان عرصه نبرد و بخاک غلطیدگان دشت ستیز از هر دو جانب جهت برداشتن لاشها شتافته باید دیگر در نبردگاه دوچار شدند و بی مملعت و نزاع باتفاق هر کس غریق بحر فانی خود را از آن لجه خونخوار بر آورده راهی گشت *

(۱) کَفَّ بَاول و تانی مفتوح جانب و ینابه - ۱۲ جامع *

(۲) مُنْهَبَان جمع منهبی که معنی اعلام کننده باشد ۱۲ جامع *

فرستادن مهاراجه مخلص خان و مومن خان را نزد مبارز الملک و قرار یافتن صلح و ملاقات با یکدیگر و روانه شدن مبارز الملک و در آمدن کوتوال مهاراجه در بلده

از آنجا که مهاراجه چشم مارواریان را از جنگ ترسیده دید و مشورت خیر اندیشان مخلص خان جاگیردار محمود آباد و مومن خان بخشی وقایع نگار فوج و متصدی بنذر کنه‌هایت را بنابر هم جنسی و ارتباط سابقه تکلیف سلسله جناب‌ی ام مصلحه نمود مخلص خان رقعہ مبغی بر اظهار اشتیاق و حواش ملاقات نزد مبارز الملک فرستاد بعد رسیدن جواب با صواب او آخر همان روز آمده ملاقی گشت بعد گزارش رسمیات متعارفی و احوالات سر رشته (۱) کلافه سخن را بمدعا رسانیده مفی المرام هنگام شب رخصت شده رفت -

* بیت *

کارها راست کند عاقل کامل به سخن که به صد لشکر جرار میسر شود
روز دیگر مخلص خان بنابر جسامت جئه و سال خوردگی از تردد آمد و شد
مانع بود مومن خان و امر سنگه او دوات بقاوت عمده مهاراجه آمده گفت
و شنید مصلحه بقرار لک روپیه نقد خرج و سر انجام بار بردار از شتران و اراده
بنای ملاقات دید و باز دید میان منصوب و معزول بدین نهج گزاشتند که هر
کدام از دایره گاه خود خیمه علحده بغاصله نصب نمایند و اول مهاراجه دیدن
کند و روز دیگر مبارز الملک باز دید بجا آرد چنانچه مبارز الملک خیمه متصل
باع غازی الدین حسین برپا کرد و مهاراجه در پیش روی فرودگاه خویش برابر مغبره

(۱) کلافه بروزن و معنی کلاه باشد و آن رسمانی است خام که از دوف بر چرخه

حضرت شاه بهمنی فدس سره^(۱) چادر زد روز یکم وعده آمدن مهاراجه بود از غدر و خدع دهنده بخاطر آورده قیاس بنفس خود نمود و بعضی عذر بد تر از گناه خواست آن روز در خلف وعده بآخر رسید روز دیگر قریب سه پهری مبارز الملک اسپ سواره بلا وسواس و اندیشه با جمعیتی قلیل متوجه خیمه مهاراجه گردید مارواریان مستعد و غرق آهن صفها آراسته چه از روی احتیاط و چه بنظر اهل اسلام ایستادند -

نوگفتی که دیوان صف بسته اند و یا چون درخت از زمین رسنه اند مبارز الملک بصحن خیمه در آمد و مهاراجه تا پیش سرا پرده استقبال نموده همدیگر را در کنار گزیدند و منصوب و معرول برادر وار پهلوی یکدیگر نشسته وحشت و بیگانگی بالعت و یگانگی مبدل ساختند چون رفت رنگ بود به نندیل دستار عقد مواخات بسته بود اج یک دیگری پرداختند - مبارز الملک بفروگاه خود که همان روز متصل باغ محمد امین خان مقرر کرده اسباب و قبائل را فرستاده بود شناخت - بخت سکه برادر مهاراجه بغیر عارضه تیر که در رزمه رسیده بود ملافی نه گسست و گویند مهاراجه در آن روز بدبیر حفاظت نهانی زره جامه پوشیده بود بالجمله روز دیگر چهاردهم شهر ربیع الثانی جگ دیوانام از طرف مهاراجه برخصت مبارز الملک همراهه فداه الدین خان عمه زاده مومن خان بکوتوالی بلده در آمده دخیل کار گشت و روز دوم رتن سکه بهنداری نایب نظامت مقرر شده داخل فلعه بهدر گردید از آنجا که والد رافم داعیه سفر حجار مصمم داشت چنانچه سبق ذکر یافته مبارز الملک تکلیف نمود که تا اودی پور همراهی گزیده رخصت شوند و رافم را مصحوب امر سکه او داوت که کفیل امر مصالحه بود نزد مهاراجه فرستاده گفت که علی محمد خان امین کتیره پارچه از حضور معلی رخصت حج بیت الله الحرام حاصل کرده و برای رسانیدن من تا او دیپور همراهه بودن او ضرور است چون نیابت تعلقه از پیشگاه خلافت و جهانبانی بنام حسین محمد خان پسرش مقرر شده او را دخیل کار دارد

(۱) چادر لغت ترکی که بمعنی خیمه است و بجای دال تالی نوهانی هم آمده ۱۲ *

چنانچه رافع همراه امر سنگه بفروگاه مهاراجه رفت و بعد ملاقات خلعت و استمالات یافت بالجملة مبنی بر الملك بنادر سرفانجام بار بردار و ایصال وجه مغیره که امر سنگه منعهد بود توقف ورزیده در صد و هفتاد و سه صوف بوپ از خورد و کلان سپرد - عبد الغنی خان دیوان صوبه در سرکار والا نموده رسید گرفت چون بیست هزار روپیه باقی بود امر سنگه باظهار اینکه مدعوفت مبرسانند ذمه گرفت اما فرسائید - مبارز الملک کوچ نمود هنگام رجول رافع حروف بنظر وداع والد و اخوی محمد اسمعیل و مرخص شدن از مبارز الملک رفت بعد خواندن نامه که او فیل سوار ایستاده بود رحلت الاضراف داده گفت که نه نیابت من در ریخته حضرت قطب العام قدس سره رافع موضع بنهوه و حضرت شاه عالم و درگاه شیع احمد کنه و قدس سرهما در موضع سرکشیج هرگاه اتفاق شود فایده می خواننده باشد عریب اعتقاد درین هر سه مکان متبرک داشت که تا ایام حکومت پانصد روپیه در ماهه سادات نهوه و همان قدر بسادات رسول آباد و بروز اعراس این بزرگان هزار روپیه سال بسال و چون از شیخ احمد کنهوا خلاصی نمود هر سال بر عرس هفت صد روپیه میداد و بغزایات منعالم درگاه و مدد معاش سادات عظام و مستائیم کرام بهج وجه من الوجوه مزاحمتی از عمل نمی رسید سخنان الله انذون کا آنها به کجا انجامیده که بدان شب محتاج و دامی نمی یابند القصة مبارز الملک کوچ نموده بفصبه موراسه پیوست و در اینجا سید نواز ش خان دامادش که مریض بود به سفر عالم دیگر جدائی گزیده رفت و در همان قصه مدفون گردید بانصره یک مقام نموده بکوچه ای متواتر پیش روانه گشت - مهاراجه از مکان مفاصلت برخاسته متصل باغ شاهي آمده تا رسیدن ساعت مختار در آمدن بلده توقف ورزیده عبد الغنی خان دیوان صوبه و ابو المفاخر صدر و عبد الاحد خان فاضلی و امانت دار خان بخشی و قانع نگار و هادی خان سوانح نویس و اهل خدمات و اعیان و سرگروه بواهر و رئیسان هفود ملاقی شدند بعد چندیکه روز دهن تیرس و باعتقاد هفود ساعت نیک بود مرادف بیست و ششم شهر مذکور مهاراجه با برادرش جریده داخل شهر گشته ساعت چند در فلعه بهر توقف ورزیده

بطمیمه گاه رفت همدران اوقات یک زنجیر فیل از لشکر مبارز الملک در ائذلی راه بدمستی نموده گریخته با حمدآباد آمد و فیلبانان مهاراجه دستگیر کردند - کریم داد خان فوجدار پالن پور که همراهی مهاراجه گزیده حسن خدمت بظهور آورده بود بقضای الهی و دیعت حیات سپرد و لاش او را به یالن پور بردند شیر خان بعد موت ملائک محمد خان بانی و دخیل کار شدن میر اسمعیل به نیابت فوجداری جو ناگنده چون از انتقال پدرش کهوکه باره و محالات دیگر در حضور اقدس در قبول و کلاهی نواب قدسیه والدۀ حضرت اقدس علی فرار یافته و به نیابت سید مرتضی خان فامی وارد احمدآباد گشته بود بظنر بحال جاگیرات و دیدن مهاراجه با جمعیت شایسته آمد و بواسطت سردار محمد خان غوری بدرجۀ راحه بخت سفکۀ مهاراجه را دید و سه زنجیر فیل و چند راس اسب و جرابر از نقد و جنس پیشکش نمود و یک زنجیر فیل و جزوی نقد براجۀ بخت سفکۀ داده بچوبی نامۀ اضافۀ منصب و خطاب بهادر و بحالی جاگیرات اندغالی پدرش حاصل ساخت که بدرگاه ملک بارگاه معرض رسانیده بدرجۀ پذیرائی بسادد - مومن خان فداء الدین خان را به دبابت مصدیکری بدر کفبهایت رخصت نمود و بدرگاه با برگزیدۀ چوراسی در نذخواه مهاراجه فرار داشت بالمقطع بعهده حویش گرفت که بموجب افساط می رسانیده باشد مهاراجه که بظنر سرانجام بعضی ضروریات روزی چند بیرون متوقف بود داخل بلده گردیده به نمشیت مهمات مالی و ملکی یوداخت والد راقم مبارز الملک را تا فواحي او دیپور رسانیده معاودت نمود و مهاراجه را دیده به عزم سفر حجاز رخصت شد و از کفبهایت کشتی سوار به بندر سورت شتافته عره شهر رمضان آن سال راکب جهاز شده به معصد راهی گشت مستفید خان منصدي بندر سورت چون از طریق خشکی مخاطره مرهته داشت کشتی سوار از کفبهایت به بهروج رسید - جرأت عبور از دریای نریده نمی کرد لهذا توقف ورزیده با پیلاجی گایکوار بمواعید دلپذیر تقدیر چوتمه آنجا راه سلوک مسلوک ساخته بسواد بندر سورت پیوست - بهرام خان منصدي معزول بممانعت پیش آمده در را برویش بست مستفید

خان نگاه داشت سپاه نموده بمورچال بزدی پرداخته بامید فتح الباق نشست و مجلفی بعنوان قرض بدادن تمسکات بدفعات از پیلاهی گایکوار گرفته بصرف در آورد فوجداری پثن که بر اجه بخت سذگه بعلق داشت نائب خود فرستاد و میر نصیر الدین از همراهیان مبارز الملک بیخبرانه از انقادی طریق جدائی گریده با حمد آباد آمد و بمعرفت اروپا سذگه بذهداری ملاقات مبارجه و کار سازی نموده نعلبست فوجداری جوبه گدده و گرفتن عمل و اخل آنجا را به عهدا خویش گرفته روانه شده محمد بهار ولد کریم داد خان جالوی فوجدار پالن پور حسب الطلب مهارجه آمده ملاقی گشت و تجویر دمه فوجداری از انتقال پدرش حاصل ساخت - همدران ایام محمد باقر خان خلاف مومن خان دیوان پیشین که به نیابت دیوانی عبد العلی خان عم خویش سی پرداخت آرزده خاطر گشته با خانه کوچ عازم دارالخلافه شده بود در راه کونان موضع داور بهادر عارت نمودند و او به مشقت تمام بر آمده بیلده پثن رسید و از انجا سرانجام نموده برانده شد جوان مرد خان بابی تجویر اضافه منصب و وطن داری فصبه بدگ بدادن یک زنجیر فیل از مهارجه حاصل ساخت *

آمدن باجی را و مدار کار راجه ساهو و ملاقات کردن با مهارجه

از انجا که مبارز الملک چندی پیش این بظایر عصبی امور باجی را و مدار کار راجه ساهو را نوشته راغب آمدن اینصوب ساخته بود و پیش از رسیدن نو مقدمات صدر بعرضه ظهور در آمد و مبارز الملک روانه شد باجی را و برای استحکام و استقرار چوته از طرف خود با منصوب راهی گشته در نواح بروده مد سلسله جنبانی طریق سلوک نموده نوشت مهارجه سید عظم الله خان و جدار بروده و بهروچ را بنابر (۱) تشدید مبانی اصلاح فرستاد و او در نزدیکی

(۱) تشدید بمعنی استحکام داری است ۱۲ *

دریای مهی، بد و پیوسته همراه گشت و بکوچهایی متواتر بر تالاب چند وله با انبوه کثیر و (۱) جم غفیر فرود آمد گردهر داس و رتن سنگه بهنداریان و کارکنان مهاراجه بدفعات نگذارش پیام و استحکام بنای صلح آمد و رفت نموده روزی چند نه لبت و لعل که خواء ذات مارواریان است گزرا نیده بنای ملاقات با مهاراجه گراشتند و مهاراجه بباغ شاهي رفت دوسه روزی در آنجا نیز بدفع الوف گزشت آخرهای روز چهارم باجی را و آمده مهاراجه را دید و عهد و پیمان بمیان آورده معاودت کرد و قرار یافت که بجیراج بهنداری با بوج مارواریان و سردار محمد خان و سید فیاض خان رسالداران سپاه گجرات باستظهار و اتعاق باجی را و رفته برده را از کسان پبلاجی انتزاع نموده مستخلص سازند و سید عظمت الله خانرا دخیل کار نمایند چون او از خود استعدادی و سرانجامی نداشت اهل گجرات جمعی از مسلمین و هندو بتوقع بیانت عالمی رفوگری ماندند مگسای گرد، شیرینی فراهم آمده از توجه فوج مهاراجه و باجی راو امر موهوم مداخلت را وفومی بنداشته بنابر سرانجام ضروریات و اخراجات بعنوان قرض و گرفتن تمسکات اَمْ یَصِلْ و نامزد ساختن تعلقات بنام خودها که صورت دخل ده پذیرفت مبلغی سربراه شد و متعاقب بجیراج و باجی راو عازم برده گردید درین بین خبر رسید که میر فخرالدین که بفوجداری جوته گدده شتافته بود میر اسمعیل نائب غلام محی الدین خان بدریافت خبر باستعداد مقابله بر آمده در نزدیکی امریلی تلافی فریفتن رویداد و میر فخرالدین با میر قمرالدین ولد سید عقیل خان که برفاقت دیگر بودند به تردوات نمایان داد مردی و مردانگی داده کشته افتادند الحاصل باجیر او بجیراج و رساله داران و سید عظمت الله خان بکوچهایی متواتر متوالی از آب مهی گزاشته برده را محاصره نمودند بر حاجی برادر پبلاجی که در آنجا بود با استحکام برج و باره پرداخته توپهایی که از جنگ کاه رستم علی خان بدست آورده بود نصف نموده تحصن جست فرستادهای مهاراجه بمحاصره اشتغال ورزیده مورچال بستند و از طرفین جنگ

توپ . بنگ در گرفت برین ماجرا چندی نه گزاشته بود که ناگهان جوایسین
 ناجی راو که بظاهر خبر آوری در فوج آصف جاه داشت بمخارج استعجال رسیده
 ظاهر ساختند که آصفجاه بدریافت خبر رفتن او بصوب احمدآباد از مساعدت
 رفت و قابو دانسته جریده و سبکسار شده نعیم رزم و بیگا بر گز دریای نریده
 بطریق ایعار آمد و اینک به دنبال ما رسیده داند ناجی او از اطلاع این معنی
 مضطرب گشته همان ساعت فوج مهاراجه را رخصت احمدآباد نمود دست از
 محاصره کشیده سراسیمه بسرعت هرچه تمامتر که از برو و بد استعار کرده بود
 چون تیروضا از شست جسته رو بمسکن خویش نهاد آصف جاه که از آن طرف
 بجادی و چابکی متوجه بود در نواحی نذر سورت رسیده معلوم نمود که ناجی
 را داندک عاصه درین نزدیکی از طریق غیر مسلوک جنگل کفاله دریای شور
 گزشته - آصف جاه بلا توقف و احوال باشنده کوب پی را برداشته دنبال او
 شتافت و چندی از پرتال و چار پایان که در عهه مانده بودند بدست اسکیان
 اوند از آنجا که صیدرمیده گشت معاودت نموده بظاہر اسودگی بموضع کوله کامریج
 رباب دریای آینهی هفت کوهی نذر سورت چندی افاقت برزید - متصدین
 بدر از منصوب و معزول هر یک ناظهار مدعا و استدعای امداد و فرستادن نفع
 و هدایا پرداختند مستعید خان که در بیرون بود رفته ملافی گسب - آصف جاه
 بمقتضای وقت هر یک را مستمال ساخته عازم دکن گردید راحه سخت سفره
 رخصت برادرش روانه ناگور محال زبیداری خویش شد - سید عظم الله
 خان چون بر آمد کار ندید مدار الخلافت رفت - ناجی راو که بمسکن خود
 شتافت و بدون مصالحه مرهته پیش رفت کار نمود - کفله ناجی که در آن ایام وارد
 سوره گشت مصدر شورش و فساد گردید مهاراجه مومن خان را بظاہر سابقه وقت
 مدارز الملک سلسله جنیان تقریر چوتنه بدستور سابق نموده مقرر ساخت و برگزیده
 پلاد باجرا مومن خان قرار گرفت از آنجا که برگزیده دولقه و بهروج و جمو سر
 و مقبول آباد بآصف جاه بحال شده بود چنانچه سمت گزارش یافته عبد الله
 بیگ که از جانب مبارز الملک در بهروج قیام داشت و بظاہر قلبیت مکن که

دست مرهته از تصرف آنجا کوتاه بود چون مهاراجه دخیل کارگشت او از راه عاقبت اندیشی رجوع بآصف جاه آورده اسدعلی سفد نیابت نمود و از آنجا سفد و تجویز منصب و خطاب نیک عالم خان بد رسید و بدین دسناویز خود را متوسل او ساخت و در سال هزار و صد و چهل و چهار مهاراجه از راه دور بینی نامه مشتمل بر اظهار یگانگی بآصف جاه نوشته مصحوب محمد شاه خلف قدوة الوصایین شاه علی رضا سرهندی که روابط و تعارف با آصف جاه داشت سرانجام زاک و راحله داده فرستاد و بعد چندی مصطفی خان نامی که سابقاً نا رستم علی خان بوده در جواب با نامه مودت آمیز و پارچه پوشیدنی و بعضی پیامهای زیادی آمده مهاراجه را دید و فریب سه ماله توفف نموده روانه گشت همدران سال امانت در آن خان بخشی و فائج نگار که به منصب هزاره ذات یک صد و یصحاته سوار سراموازی داشت و دیعت حیات سپرد و بعد معروض قدسی از انتقال او علام حسین خان در حضور بخشی مدر گشت و سفد نیابت خود نزد محمد مجاهد الدین خان فرستاد و او سرگرم کار گشت *

مصادره نمودن مهاراجه گنگا داس سیئه و گروه ابریشم فروشان را و سوانحاتی که در آن سال روی داده

همدران اوان نه تهمیدی مهاراجه نه لک رویه بطریق مصادره از گنگا داس سیئه و ابریشم فروشان جبراً فهرراً گرفت مفصل این مجمل آنکه چون سابق در ایام حکومت مبارز الملک خوش حال چند سیئه از امر سیئه معزول گردیده روانه دارالخلافه گشت و گنگا داس سیئه کل مقرر شد چنانچه در ضمن سوانحات ایام حکومت او اندراج پذیرفته گنگا داس باستقلال بسر انجام مهام بیوز و او امر دیگر حسب الخواش مبارز الملک می برداخت - هنگام آمد آمد مهاراجه از راه دور اندیشی کسان خود را بیشتر فرستاده درخواست نوشته جات استمالت مبغی بر کفالت پذارتان عمده که باصطلاح گجرات باندهری گویند نمود که بظاهر

جمع نوافد مانند - مهاراجه بر عایت رفت و تالیف فلوط حسب الخواهش او نوشته بمهر خود و کفالت عدم تعرض بمهرابهی کرن ولد درگ داس را نهوز که سرگروه پناونان بود داد گنگا داس از اعداد باندهری که متعارف این دیار است اطمینان قلب حاصل نمود پس از اویدان امر مصالحه میما بین معزول و مدعوب صرافان و تجاروت پیشگان و سر گروهان رعابلی نلده را همزه برده مهاراجه داد و استمالت و تسای ظاهری بالمشافه گرفته داس بیتهی فیام می نمود - اما مهاراجه در باطن در صدد قید و گرفتن مغلها از و در نظر در آورده در انتظار فرصت بود از آنجا که باندهر فوی در میان داده جرأت نمی کرد و اندیشه این خیال را ن بهنداریان و مشاوران مخصوصی جانی داشت چون در مرمصالحه مدار الملک مومن خان را با بهنداری رنن سنگه یک کوده خصوصیت و تعارفی بهم رسیده بود و او نیز بذایر خواهش اسپ درکی که منارز الملک به گنگا داس داده و او عذر نموده نه داد رنجیدگی داشت بهنداری مومن خان را از مکرون ضمیر مهاراجه آگاه ساخته که گاش طلبید و او تمهیدی بخاطر آورده گفت دو قطعه حسب الحکم اعلی بمهر امیر الامرا مصاص الدوله باید ساخت یکی تمام مخلص خان مضمون اینکه چون گنگا داس در حکومت منارز الملک مصدر اخذ بیوزة معدده و مصادرات سنگه احمد آباد گشته است او را دستگیر ساخته مسلسل و منول درگاه و الا بفرستد و اگر مهاراجه برین معذی ایستادگی نماید سپرد نمود رسید بمهر او گرفته بحضور ارسال دارد و دویمی تمام مومن خان منعر بر اینکه در گرفتن و مید ساختن گنگا داس که بمخلص خان حکم شده با جمعیت همراهی خود شریک شود و در (۱) جلدوی این کار مقرر نمود که پرگنه محمود آباد چون دصف در جاگیر مخلص خان است و دیمه دیگر در ضط نظامت که دستور معزول مهاراجه نیز تمام صوبه را به تحت و تصرف خود در آورده بود بمخلص خان در و بست را گزارد - مهاراجه پذیرفت - مومن خان احکام را مرتب ساخته

(۱) جلد و لغت ترکی بضم یکم و سوم انعامی که نامرا دهند و در عرف هر عطیه

مخلص خان را از جميع مراتب آگاه ساخت و او روزی گنگا داس را طلب داشته حسب الحکم را نموده نشانید و او ابهي کړن باندهر را از ماجرا پيغام نمود ابهي کړن را عرق حميت بعزکت آمد چون از موضوع و محمول مقدمه واقف نه بود با جمعيت همراهي خویش مستعد پرخاش گشت - مومن خان با همراهيان آمده شریک مخلص خان شد ابهي کړن بهاراجه پيغام نمود که چون من باندهر گنگا داس ام بذير استخلاص از بهر نوعی که باشد با مخلص خان پرخاش خواهم کرد بهاراجه او را نزد خود طلب داشت از راه (۱) مدالست و (۲) مخادنت نفاير نمود او پتخوانين وجه و باعث نشانیدن گنگا داس را گفته فرستاده استفسار کرد و آنها در جواب احکام را بجنسه فرستادند بهاراجه و بهنداريان متفق اللفظ از روی (۳) مختلت (۴) بمجارت پرداختند که کفالت و باندهری از جانب بهاراجه بوده و این مقدمه از پیشگاه خلافت و جهانداری است مخالفت حکم و الا دمی تواند شد هرگاه بندهای پادشاهی بموجب حکم او را گرفته باشند سخنی بر من و دیگری نیست و در باطن او را بمواعید دلپذیر از جوش و خروش باز داشتند و او نیز به طمع در افتاد *

طمع را سه حرفست و هر سه تهی از ان نیست مرمطمعان را بهی از انجا که در گجرات مقدمه باندهری نازک است ابهي کړن مطعون خلق گردید الحامل بهاراجه فرد رسید بمهر خود نوشته داد و در همان شب گنگا داس را د بهدر طلب داشته حبس نمود و افزای او و جماعه ابریشم فروشانرا دست گیر ساخت و برای (۵) قرق خانهای آنها که مبلغها را از جذس ابریشم و اثاث البیت

(۱) مدالست - فریب دادن ۱۲ جامع *

(۲) مخادنت روانه نازی کردن و حیل کردن ۱۲ *

(۳) مختلت با کسی فریب آوردن *

(۴) مجارت باری مضموم کسی را جواب دادن *

(۵) قرق لغت ترکی بمعنی محافظت ۱۲ *

نقد و جسد مشهور بود (۱) یتافیان گماشت و به ضرب و شکنجه دو لک روپیه بر گنگا داس و سه لک روپیه بر خوش حال عم زاده اش و ما بقی بر دیگران به قدر حالت هریک مقرر نموده نه لک روپیه را بعد غنی تمام و نشدد ما لاکلام در اذک فرصت بمعرض ایصال در آوردن از سفوح این سانحه موجب پرسشانی ایهوه کثیر و جم عقیق از برقا و پیر سکنه گشت خصوصاً عمه و نعلی کارخانجات متعدده ابریشم فروشان از چرخ نالان و (۲) میانان و (۳) نساجان که اصناف متفرقه متعدده دارد گردید و نقصان کلی در محصول محال صدید دبت ابریشم در بنگاه . بار رسیدن احمدآباد که اقسام و انواع اقمسه مشهوره معروفه ترتیب یافته باطراف . کذا ف بلاد هند و سنده و روم و فرنگ و عرب و حبش و ایران و توران تجارت بدستگان برای و بحاری می بردند روی نمود و فروغ ابریشم فروشان ازان رفت که گروه علحده بودند برطرف شدند اکنون مردم منفرد کم و بیش می آرند مهراجه احمد نامی را از قوم بواهر جماعه کلان که دران هنگام تازه ده عرصه آمده و سیئه قوم خود مقرر گشته بود سیئه کل نمود همدان ایام بدست آونز خون حسن . قاتول آهن فروش بوهرة جماعه خورد که مبارز السلک سه لک روپیه ازان فروه بدین جهت گرفته بود چنانچه سبق ذکر داشته درین ولا یکی از رانگ او که پیراهن خون آلود آن مقتول را داشت برپا نموده نزد مهراجه داد خواجه گشت معلمی بدان جماعه مصادره قرار داده گرفت و آنها چون از صدمه نخست هفوز نیا سوده بودند بهم فوج ادا ساخته پایمال گشتند و جلالی وطن گزیده د اطراف و جواد رفتند که اکنون ازان جماعه کسی نمادده که حالی داشته باشد مگر جمعه برای دلم که وجود و عدم شان مساری است خواهند بود - از انجا که در صوبه از مفسدداران و اعیان که اسمی رسمی داشته باشد نمادده میدان را خالی یافته

(۱) یتافی بفتح اول بروزن مضافی پاسان و نگاه دارنده و محافظت کننده باشد

و بضم اول هم آمده است برهان ۱۲ *

(۲) صناع رنگروز ۱۲ *

(۳) نساج باننده *

بهندرا یلن خدا نشنلس^(۱) و نسناسان ماروار اخیای بدعات سابق و لاحق نموده اخذ و جر و گرفت و گیر و ضیع و شریف مسلم و هفود بقیاد نهادند و ابواب شر و ظلم کشود، گشت بازار اسلام^(۲) کسادی بدیرفت کار کشی منع گردید مساجد ویران^(۳) و کنائس را رونق افزود و در ایام هولی ایذا و اهانت و هتک حرمت مسلمین را از مستحبات و مستحسبات گرفتند و احدی را یا رای آن نماند که گوید این چون و آن چرا است در هنگام روانگی مبارز الملک و ورود مهاراجه که کاه رعایا و برابرا از بعدی معرول به ستوه آمده بودند اظهار سرور و شادمانی داشتند سیمما گروه هفود که اکزون ناظم سر گروه آنها ست و مهاراجه و برادرش را نسبت به رام و لچهم که به معبودی او قائل اند داده بخوشی می سرائبند از مشاهده معاشرت و سلوک آنها به مضمون رحمة الله علی نباش الاول متذکر گشتند الکاعل اکثری از اعیان و اشرف از مدلت و خواری اندیشیده و از ریخته شدن آنرو بهراسیده توقف و سکوت را مناسب ندیده به تدریج و مرور ایام باطراف و اکناف متفرق شده گوشه عافیت گرفتند روز بروز کار خلق الله به صعوبت انجامیدن گرفت ماروار یلن در خانها ببردستی و^(۴) عذف فرود آمده غصب نمودند و چه خانه خرابیها که بعرضه ظهور دیامد * * بیت *

چو خواهد که ویران کزد عالمی بهد ملک در پنجه ظالمی

این همه از شامت افعال و اعمال نا شایسته ما بوده از ما است که بر ما است محال کثرة بارچه که بجهت اخذ زکوة شرعیه از عهد حضرت خلد ملکان مقرر است و هفد و را باین امر مناسبتی نیست و هیچ گاهی سوای اهل اسلام به تمسیت امور آنجا مامور نبودند چون از ایام بغی حامد خان محصور را ناظران

(۱) نسناس بول مفتوح ثانی زده نوعی از خلق اند که سک یای بر میبهند و پای دیگر

ندارند آورده اند که دو مرد اند و در دویدن از دویا بیش میدوند ۱۲ *

(۲) کساد بول مفتوح بی رواج شدن *

(۳) کنائس مساجد ترسایان مطلق بتخانه را گویند ۱۲ *

(۴) عذف بول مضموم درشتی کردن *

متصرف شدند با وجود آن متصدیان بادشاهی بدستور معمول و ضابطه معین
 دخیل کار نمودند و حق التکثیر می گرفتند مهاراجه یا جاره نقالان ماروا در داد
 و آنها متصدیان را مغل پذاشته کارش بیجا در پیش نمودند - متصدیان بهر از
 همشغلی و بد صحبت نا جفس آن خدیو طلعتان را عدابی الیم گفته تفقر و تقاعد
 وریدند و بغرستان گماشته نویسنده اکتفا نمودند ازان نار بدوست متصدیان ازان
 معال برخاست اگر مهر آنها بر داخلی ادابی محصول که بمالک محروسه
 می روند و بی مهر متصدیان بادشاهی منظور نمی شود نبود بدستور معاللات
 دیگر از سایر و دار الضرب و بنهه نخاس بی دخل می شدند چون مبارز الملک
 معال سایر را در وجه اخراجات سرکار معلی عهد و اختیار دیوان صوبه را گزارش
 کرده بود در عوض بست و پنی رویه یومیه فرار داده از محبت دیوان بر آورده
 یا جاره نقالان داد و اکثر ضوابط دیوانی که فی الجملة بفضله دیوان بود بر آمد
 ازان جمله ببت المال که همیشه دارو و کسان دیوان صوبه به ضبط می پرداختند
 و باده کوتوال و در پورجات فوجدار گرد متصرف گشت و این دعوات صوت
 اسمار گرفت و در دار الضرب چون متصدیان بادشاهی بی دخل بودند طلا
 دوره مسس آمیر گشته مسکوک گردید و بدین صیغه شنیعه مدعی بر محاصل
 بجا افزوده اشرفی و رویه ضرب احمدآباد که پیوسته بی عش و تمام عیار
 بود بدان علت بدنام گردید و سوای بلده در بیرونات رائج نمی گشت که تا حال
 با وجودیکه عش را بر طرف ساختند در بیرونات در بعضی امکنه بدنام است
 و بر مواضع و اراضی مدد معاش سادات عظام و مسایخ کرام و ارباب استحقاق
 نه صیغه چنبا من فرار داده عامل و تحصیلدار علحدده مقرر گردید که اکثون ارباب
 معاش را جر نامی باقی نموده و به هزار سماجت و لجاجت دست برداشته
 بعضی را به عفوان گدائی چیزی میسر می شود و این جماعه بمر ذابیر عدم
 وجه معیشت و جور فاقه کشی آواره هر دیار گشتند - سرب و باورت و مصانعه
 نوبخانه که درین مدت مبارز الملک فراهم آورده و فریب بیست هزار رویه
 را می شد با توپهاییکه بدیوان صوبه سپرد کرده بود بتدریج روانه جودهپور ساخت

همدران اولن سند بکائی متصدیگری بندر سورت بسعی عمدة التجار ملا محمد علی از پیشگاه خلافت و جهانبدائی به بهرام خان رسید و منصوب معزول گشت - مستفید خان زیربار سه نفدی آمده قرغدار و پریشان حال باحمد آباد مراجعت نمود چون در آن اوقات عبد الاحد خان پسرش ودیعت حیات سپرده بود از انتقالش بمنصب فضای بلده سر افزای یافت *

کشته شدن پیلاجی گایکوار بخدع مارواریان
ورفتن مهاراجه باراده تسخیر بروده و محالات
آن طرف دریای مہی و فوت عبد الغنی
خان دیوان صوبه و تقرر دیوانی به
طالب علیخان نبسه او در حضور
و دخیل بودن عبد الحسین خان
بامور دیوانی

از آنجا که اومان نائی زوجہ کھاندیر او داربہ سیفابتی متوی که چوتہ ملک گجرات بدر تعلق داشت درین ولا چہارم حصہ این طرف دریای مہی به ضمیمہ آن طرف از تعیر کٹہاجی و پیلاجی گایکوار مقرر نموده رخصت کردہ بود و او با اندوہ کثیر بفاہر مداخلت آمدہ بموضع داگور معمولہ تہاسرہ رسید مهاراجہ از استماع اینمعمنی بہ عزم مقابله و مدافعہ باستعدادان فوج و توپخانہ پرداختہ بیرون بر آمد و چندی از ماروارانی را در ظاهر برسم رسالت و پیام رسانہی و سلسلہ جنبانی امر مصالحہ نزد پیلاجی رخصت نمود و در باطن دوسہ نفری از انہارا کہ مصدر خدعہ نوازند شد و در ان جماعہ مردم این کار می باشند بمواعید دل پزیر و موافق موکد بایمان مستمال ساخته گفت کہ ہنگام ملاقات رفت قابو کارش را قمام سازند فرستادہا پذیرفتہ با او ملاقی گشتند و بہ چرب زبانی و شیرین

کلامی معقول و (۱) منحول و کلمات زری اندود دو سه روزی پرداخته هنگام شب که رخصت مقرر شده بود وقت بر آمدن یکی از آنها برگشته به عنوان گزارش مطلبی به سرگوشی در آمد و به دوزخ کاری جمدهر پی در پی پیام اجل را بکوشش رسانید - دکنیان قابل را نیز برفاقت معقول راهی ساختند و ایش پیلاجی را برداشته همان وقت روبه فرار نهادند و در نزدیکی فصبه سادوی آن طرف دریای مهبی سوختند بمجرد استماع این خبر مهاراجه که تدبیرش راموافق تدبیر دید بسرعت هرچه تمام ترکوچ نمود در عرض راه خبر رسید که عبد اعلی حسن دیوان صوبه که از چندی بیمار بود غرق شهر جمادی الاولی نضای الهی موت شد. مومن خان بذاترشته فرابت از مهاراجه رخصت حاصل کرده و برای عدد الحسین خلفش خلعت مانمی و تجویز نامه دیوانی از انتقال پدرش گرفته باحمد آباد آمد و بلوازم نعریه پرداخت و چهار روز متوقف گشته بمهاراجه ملحق تدبیر القصه مهاراجه بکوچهایی متواتر عبور دریای مهبی نموده به صلح بوده در آمد - دکنیان را که بیم و هراس غالب آمده بود بروده و برگشت دیگرا حالی نموده پناه بحصار دبهوئی که جای مستحکم است بردند - مهاراجه حیدرراج بهنداری را به ضبط غله و آذوقه و سرب و باروت و گرفت و گیر مالداران بوده تعیین کرد و او به بهتیهایی دروغ و افروای امانت مرهته و دریمت آنها مصادرات نمود مهاراجه همت بر تسخیر حصار دبهوئی گماشت همداران اوان رحیم بارور خان سزاول را گذاشت جاگیرات منصبداران حضور و متعبد صوبه دست اویز دستک و احکام دمهر امیر الامرا بنام مهاراجه از دارالخلافه وارد احمد آباد گشت و رتن سنگه بهنداری نائب صوبه را دید از آنجا که بهنداری حسب اطلب مهاراجه روانگی داشت برفاقت او روانه شده مهاراجه را ملاقات نمود والد رافتم از سفر حجاز پس از انقراغ مناسک و زیارت در ماه صفر آن سال در عرض پنج ماه و نیم که باتفاق موسم آن وقت در جهازی که عزیمت آن صوب

(۱) منحول سخن برانته گهتن دروغی بکسوت راستی گفتن *

نموده بود مراجعت کرد و چندی که بفایز منازعت متصدیان در بندر سورت متوقف گشته بود درین ولا برای کشتی به بندر کنیهایت رسید بانجمله مهاراجه هرچند همت تسخیر دبهونی گماشت از کثرت بارش و قحط غله پیش رفت کار ندید بعد ضائع شدن چار بایه بسیار و مقامات دو ماه از موضع بیپلو پور که بر کنار دریای دهار در مابین بروده و دبهونی واقع است طفل بر گشت فرو کوفت و اراده دستگیر ساختن دلا مقدم موضع پادهره که مدار کار برگشته بروده بعلت زرداری که باندهری تمام پتا و نان نامی و مومن خان و سردار محمد خان غورنی و شیر خان و جوانمرد خان بابی و سید فیاض خان آمده بود و در موج قیام داشت با خود مصمم نمود بفایز کثرت بارش که تا دو هفته علی الاتصال شدت کمال بود و علاوه آن قحط غله که بسبب انسداد طرق و شوارع از طغیانی رود درهاتر و لای که ذیم آثار پخته بیک روبیه میسر نمی شد و کاه بمرتبه نایاب که اسپن به گد در حیان سران داشتند و بسیاریه بچراگاه عدم شناختند اتفان مراجعت ناخطرات که در عین طغیانی ناله ها بود جمعی که شتاب زدگی نموده براه دوری در آمدند رخت هستی اکثری از آنها و چار بایان به طوفان بلا رفت و بیستری از ستوران در گل ولای از عدم طافت پا برجا ماندند روز دیگر مهاراجه کوچ نمود و بازاده گرفتار ساختن دلا مقدم او را به همراهی خود گرفته به بهانه دیدن حصار بروده در آمد و لشکریان و بیگانه را از در آمدن منع فرمود از بیرون ماندن باندهران دلا را حلوائی بی دود و عسل بی مگس پذیرداشته سرشامی جمعی را متعاقب یکدیگر به طلبش فرستاد و او ازین معنی متوهم گشته بر اسب مادیه که گوی سبقت از باد می بود سوار شد باوجود ممانعت یاسبانان دروازه بجهانیدن مرکب نجات یافته یک راست بمسکن خود شتافت و روز دیگر به مهاراجه نوشت که اگر سردار محمد خان را به نیابت فوجداری بروده نصب مینمایند استقامت دخل خواهد بود الا فلا - بالضرورة او را بفوجداری گزاشت و حسب الخواهد سردار محمد خان شیر خان بابی را بقرار حکومت بالمناصفه مقرر کرده به سمت

احمدآباد کوچ نمود فرقه کولیان ساحل دریای مهبی که از کسته شدن پیلاجی
 به تصرف در آمدن بروده مغلوب و اهرمه گردیده مطیع شده بودند از بدست
 مامدن حصار دهبوئی و بد فوای بادلا مقدم هنگام برگشت دست تطاول دراز
 خنده شبها بر خیمه‌ها ریخته و زخمی سخاں مردم و بردن اسب و یراق می
 بردا خندد چنانچه درین قسم زد و خورد شدی نزدیک خیمه جوان مرد خان
 سانی محمد شریف دوکر جماعه دار نوکر او کسه افتاد و آتار عقلت و بی
 دندری بندوبستی که بخودی خود عورت گرفته بود برسم خردن الفصه مهاراجه
 مو درین مهندی نمود میخواست که راه برگشته پند فریادش درین طریق
 راه را رفیع شده اند عزم احمدآباد شود مومن خان که برگشته در اجازه اش بود
 ناک پایمالی راغنی نمی گشت و مبلعی بدین جمع مجرا و محسوس
 خواست دانست و این معنی موجب کرائی خاطر مهاراجه گشت و شکر
 دین بدستار سر از محمد خان را روکش نمود و او برگشته را بقرار اجازه مومن خان
 و کل خود متعهد گشت و مهاراجه را از راه برگشته پند گرانید مومن خان
 به مهمانیت رخصت شده دست و مهاراجه کوچ کرده بر لب رود و اترک مقام
 و جمع که در محال وطن داری محمد بابی مقامات چند نموده بدست هزار زوده
 ندان بدستش مشخص ساخته باحمد آباد آمد محمد اشرف عورنی بر در
 د خد خان چون او در بروده بود بذایر طلب شکر داس از احمدآباد به پند
 و ملا محمد خان از تغیرهادی خان به سوانج نویسی صوبه از حضور
 و دیوانی صوبه از انتال عبد العزى خان در پیشگاه خلافت و جهاندارى به
 دیوان نسیه او که در حضور بود مفوض شد و او سفد نیابت نرد
 دیوان خان خالوی خویش فرستاد اما مهر و امور دیوانی را بتمام طالب
 دیوان جایی نکرده خود بمهمات پرداخت و بذایر قریبهای قریبه ممانعت
 دیامد اما وجه یومیه بیست و پنج روپیه که در عوض سایر قرار گرفته بود
 عوفوف نمود *

وقوع قحط و وبا

همدرآن سال قحط شدید و سمیت در هوا و مرگ و میر در مردم بهم رسید و علاوه مکروهات بد معاشی مارواریان گشت پلنگ تسعیر غلات روز بروز بالا رفت و هزاران هزار از اعلی و ادنی نه نب کردن دو سه روز که سدای یرقان قبل سابع می شد ره نود عالم دیگر می گشتند که فرصت تجهیز و تکفین نبود و عمه و فعله موتی بدست نمی آمد و هر روز جمع کثیر رفتگان نهانخانه عدم را که و ازنی یا دسترسی نداشت در ریگ دریای سابر از کوچه و بازار کشیده می انداختند که طعمه کلاغ و کلاب می شد دو نفر را بریک جنازه که دو کس در داشته می بردند رافم معاینه نموده فریاد و فغان کافه برآیا در گزبد فلک پیچد ۱. فریات و فصات اطراف و جواب کروه^(۱) علا زندگان از خان و مان آواره گشته کاسه کدابی در دست بغایر فروش اولاد و احقاد صغیر و کبیر انات و ذکور روبه شهر آوردند -

* نظم *

شکما فناد از پی خشک و در چو^(۲) انبان در یوزه گر دیردر
گرسنه شکم برنمد دوخت چشم که همسایه گوشت بود ست بشم
و راسته و بازارها پر گشت و بیک روپیه و دو روپیه فرزندان خود را در معرض بیع در آوردند درین بلیه آسمانی اکثر زنان مسلمان و اینای آنها از وضع و شریف را مارواریان بدادن کرده نان رشته رقیبت در گردن افکندند و بخوراندن سرکین ماده گاو و سوختن دانه چند از جو سرشش باعتقاد خودها تزکیه نموده مرید ساخته و افله ها روانه ماروار کردند و از راه شماتت می گفتند که چون در عهد حضرت خلد مکان از جود هیور آسرای ما را گرفته مسلمان ساختند این در مقابل آن است مهاراجه شیر سنگه پتاوت و چترا مهته را باکثر احوال و اثقال را که فراهم آورده بود روانه ماروار ساخت *

(۱) علا قحط *

(۲) انبان پوستی باشد دباعت کرده که درست از گوسفند برآرند - برهان ۱۲ *

اشتعال یافتن نائره نزع فیما بین بهرام خان متصدی
بندر سورت و عمدة التجار ملا محمد علی
و تعلق پذیرفتن حکومت بنام تیغ
بیگ خان برادر بیگلر بیگ خان
قلعه دار و روانه شدن بهرام
خان به بهاونگر .

چون بهرام به سعی و تلاش و سرانجام اخراجات عمدة التجار ملا محمد علی
از غیر مستعید خان دستور سابق به متصدیگری بندر سورت بحال گردید نه
تمتیت امور و ربق و فلق مہمات پرداخت و میر عبد الرحیم فامی را نائب خویش
گردانید از آنجا کہ عمدة التجار موضع اٹھوہ را چنانچہ سبق ذکر پامہ دریافت داد
و حدود رفته در آنجا سکونت ورزید و بندر بست را نوعی نمود کہ ہر کہ پناہ
دانانجا می برد احدی یا رای باز آوردنش نداشت روز بروز رونق آنجا برآوردہ
بہائی در صورت بندر سورت نماید در حقیقت بندر علیحدہ مخصوص خود
گمانند اکثری بقدی و اموال آمدنی جہازت را بدون اطلاع و اجازت متصدی را
از اہ دغوت و خود سری کہ متصدی را دست نشانده حویتم می یزداشت
برود می آورد و چندی بدین نہج گزشت بہرام خان تا مفدور مراعات را منظور
اشدہ تعامل می ورزید چون کار از حد اعتدال گزشت و نقصان ملی محصول را
معاند نمودہ صلاح و صوابدید نائب حمی را بہ عنوان فوجداری اٹھوہ تعیین نمود
و بہ ضبط محصول پردازند بہ عمدة التجار پیغام کرد کہ در خانہ قدیم در بندر آمدہ
انند و او بہ مقتضای رفت حسب الفرمودہ بہ حمل آورد و گشت و شدید
عقب و احوال کہ درین مدت ہی اطلاع فرود آوردہ در پیش گشت و پس از قبل
ال موجودیکہ عمدة التجار وجہ اخراجات حصول سند را درخواست داشت قطع
ازان نمودہ بر لک روپہ انفصال داد میر عبد الرحیم نائب را عرق طمع بہ حرکت

آمده ده هزار رومیه دیگر برسم حق النیابة برای خود استدعا نمود - عمدة التجار از آنجا که مداحی از سابق طلب داشت و درین ولا دیگر بایست داد و نیز یک گونه از نعدن ساختن فوجدار به ائیه و آوردن او در بندر اهانت و مذلت خود تصور مینمود از تقفل درخواست میر سر باز زده ابا و امتناع نمود - و کمر بر عول و بر آوردن بهرام خان بست و ندبیری با خود اندیشیده هنگام شبی دو هزار روپیه به مدینه بدر فرستاد علی و اعطی که مایه فتنه و فساد و جمعی کثیر از مبدان داشت فرستاده از اراده خود آگاه ساخت سید که نقد را به دیده سر دید بالترامی و العین فتنه و عده دهیدن صبح که آلیس الصبح بقریب نمود عمدة التجار که سه هزار کس از سوار و پیاده با خود داشت آنها را مستعد گردانیده روز دیگر هنگامیکه صدر جمیع از بستان افق جوشیدند گرفت بخانه سید زین جاسین سید عیدروس آمد و سید علی و اعطی که در تمام شب ندین مضمون مینمود * * بیت *

که ای شب گونه روز رستخیزی چرا آخر سبکتی و در بخیری

فی الفور خود را رسانید و کسان عمدة التجار فاضی و مفتی را حاضر ساختند و احمد چلپی و تجاران دیگر حسب الطلب جمع گشتند - سید علی و اعطی که در صدر مجلس جا داشت پس از انعقاد اجماع سپند آساجسی نموده شد کردار در وسط آن مجمع انجمن آرا گشت و قاضی و مفتی را مخاطب ساخت گفت که این از کجای مسلمانی و در کدام شریعت و کتاب جائز است که بهرام خان با وجود یک عمدة التجار مبلغها طلب دارد درین ولا بيموجب درخواست دیگر می نماید و وجود عمدة التجار که وسیله روزی جمع کثیر و هر ساله مداحی کلی از عسور در سرکار نادرشاهی واصل می شود از مغتلمات وقت است و بهرام خان اراده استیصال او دارد و فقره چند مشتمل بر وعظ بدلائل عقلی و تعلی در معرض بیان در آورد -

صوفی نهاد دام و سر حقه باز کرد بنیاد مکر با ملک حقه را کرد

و مقرر شد که فاضی اعلام نویسد و به هئیت اجماع از خانه برخیزد بمسجدیکه احداث کرده و متصل به خانه عمدة التجار بود و فتنه اعلام را در آنجا

آدم قاضي فرستادند عوام الناس و اجامره متابعت پير از شاد واعطى از گوشه
 ، گذار حاضر آمدند - اعلام كه به بهرام خان رسيد چون از سنج اين ساحه آگهى
 بداشت مناسبت گشت مير عبد الرحيم كه وقوع اين واقعه بذاتر شوم ظمعى
 او حاضر بود مستورا و فوق بر مضمون اعلام بلا توقف موجب را مستعد ساخته
 دشمن فرمود كه هنگامه آريان را بسند بيارند فرستاده فتمى آنچه را بدو رساندند
 جمعيت وهجرى نموده على رؤس الانشهاد ظاهر ساخت - عمدة التجار بزرگان
 حدود را نكوحه بدمى و توفيق سر راه آنها بر اطراف خانه خويش امر نموده و از
 طرفين جنگ تير و تفنگ در گرفت و اسباب حرب بگردش در آمد و پنج شده
 ، بدى منوال پيرى شد و دزين ايام عليه از طرف بهرام خان به عرصه غرر
 ، آمد - عمدة التجار از مشاهده اين معي كند و پيسرفت كه را نماند
 را امداد قلعه دار ديده معتمدان خود را فرستاده از بدلى خان استمداد و استعاض
 ، بود چون از معدومات سابق كه وانه عهد خود نكرده خاطرش از عمدة التجار عبار
 - كدرت بود - * * *

، مى كرونا و مروت نهي است با و دوستي كردن از ابله است
 اده نظهار اينكه بالفعل جميعتى موجود نيست و آذوفه و ذخيره "ه"
 صرف امدده مغدور دارد بار ديگر پيغام آمد كه آنچه مايحتاج مطلوب
 ، مهيا نموده ميرسانم بيكلر خان خواهش حضور عمدة التجار كرد كه
 ، به نظهار ما فى الضمير پردازند و او آمد و گفت و شنود و عهد و پيمان
 كه بعد اخراج بهرام خان متصدى تيغ بيگ خان باشد و حصول سند
 رد مده عمدة التجار و اين معني را بايمان و درميان آوردن قرآن مؤكد
 ، قرار يافت كه چون مورچالهاي طرفين از فراز قلعه تشخيص نمي شود
 ، در مورچالهاي خودش بديقهائي سفيد برپا نمايد تا آشنا و بيگانه
 ، دشمن امتياز يابد عمدة التجار بلا توقف و اهمال از قلعه برآمده دو صد
 ، دار و آذوفه و سرب و باروت و بست هزار روپيه نقد از راه كشتي به
 ، بودهاي ازدها بيكلر مير مورچال بهرام خان كه سمت قلعه بود آتش

افشانی و گواه افکنی آغاز نهاده در طرفه العین برداشت - بهرام خان از مشاهده این حالت که دو تیغه بایست جنگید بالضرورة بمقابل قلعه مرحله و (۱) دمدمه بسته توپها نصب نمود و بجنگ هر دو سو پرداخت و قریب یکماه بدین مهوال گزشت - حلقی کنیز از برنا و بیرو مسکین و غنی درین هنگامه از جان و مال رفتند از آنجا که بهرام خان از قدیم و جدید قریب ده هزار کس داشت - اما چون درکار خانه عیبی آب خورد او از آنجا برخاسته و مستیت ایزدی بر عرالش پیوسته بود بعضی از بیم و هراس و برخی به شوم طمع امید موهوم از رفتنی نامی مشاهده طول انجامیدن هنگامه و اتفاق قلعه دار و تجاران از خاصیت عاقبت اندیشیده روگردان شده به عمدة التجار پیوستند و در مقابله و مقاتله شریک گردیده باظهار یکرنگی و پیش آمد بیش از پیش کوشش در آمدند -

* نظم *

این دغل دوستان که بی بینی	مگسافند گرد شیرینی
تا طعامیکه هست می نوشند	همچو زنبور بر تومی جوشند
باز و فتیکه ده خراب شود	کیسه چون کاسه ریاب شود
ترک صحبت کذند و دل داری	دوستی خود نبوده پنداری

و عوام الناس چه نارشاد پیر واعظی و چه از راه خوشامد هر طرف هجوم نمودند - با بهرام خان جمع قلیل از یاران جانبی که بودند نظر بر تهور و جلالت ذاتی دست از قتال و جدال بر نمی داشت که دران اوان دیوجی نا کبیه مرهته باده هزار سوار حسب الطلب عمدة التجار به کومک رسیده از بیرون ابواب آمد و شد و رسد غله و کاه را مسدود ساخت و این معنی علاوه گردید و از ممر فقدان آذوقه کار بهرام خان به تعسر انجامید - بهدا بذای امر مصالحه بمیان آمد و قرار گرفت که بهرام خان دربار را خالی نمود در باغ ملا فرود آید - بغلبران متعلقان را در خانه کامگار علی خان گزاشته بآنجا رفت و سید نور الله و سید ولی جماعه داران با همراهیان خود با تهاوه رفتند و ناثره حرب اطفای پذیرفت در

(۱) دمدمه بفتح اول بروزن زمزمه آنچه که سر کوب قلعه مانند برج از چوب و سنگ

و گل سازند و از آنجا توپ به قلعه اندازند - بهرام ۱۲ *

حینکه متعلقان بهرام خان نقل می نمودند چون ختنه احمد چلبی سر راه بود سه چهار منزل رتبه که جاسوسی نقدی دران نشان داده بود او باظهار اینکه سرب و نازوت می برد از عرض راه کشیده متصرف شد - الحاصل تیغ بیگ خان بموجب فرار دار بدربار داخل گشت عمده التجار وجه قرار نقد حق الاعاده که با دسوجی مرهغه بود باضافه خلاع سرداران و تحائف دیگر خوشنود ساخته رخصت نمود - فرقه سپاه و تمامی رعایا و رزستانیان با شاره و اغواهی همگامه آرمان نقلگاهی طلب به شدت پیش آمده کار بیحرمتی را بجای نازک رسانیدند و بعضی اهل کاران و رفقاء بهرام خان که از راه حکومت بعدی بحال بازاریان نموده جسد گرفته بودند بدست آنها به همین بلا مبتلا شدند - بهرام خان باندیشه ایذکه مبادا از اند آموزی معاندان بی آبرو یا دستگیر شود بصواندید محسن خان حاوی خویش هنگام شب به تبدیل لباس که سد ظلمادی میان معصرات و عین انسانی حائل گشت خود را در شهر رسانیده ^(۱) متواری ساخت - روز دیگر اصطبل و افدال و اسباب از ناطق و صامت به ضبط تیغ بیگ خان در آمد - عمده التجار بدست اویر طلب اخراجات حصول سفد آنچه خواست از اثاثه به نیمه به گروم -

چنین است آئین گردنده دهر که بخشد به مهر و ستاند شهر
 بهرام خان سه چهار روز در شهر مخفی طور متوقف گشته صلاح بودن را ندیده به سارش یکی از پاسبازان بروج حصار با محسن خان نیم شبی بدستگیری کمند برآمد و با تهوه شتافت و سید نور الله و سید ولی را که در آنجا بودند باخود موافق دانسته آگاه ساخت و آنها او را باندرون گرفته در برد خفانگاه داشتند اما شهرت گرفت که بهرام خان در اتهوه هست بذابران تیغ بیگ خان فوجی تعیین نمود که سید نور الله و سید ولی را از آنجا بیرون نمایند و اگر بهرام خان را یابند بدست آبد از آنجا که بر حصار اتهوه سر انجام توپ خانه مهیا بود سید نور الله و سید ولی به مدافعه پیش آمده بچنگ توپ و تفنگ در پیوستند اتفاقاً در روز مبادا همگامه آرائی عمده التجار بهرام خان کیفیت را به امارت مرتبت برهان الملک

(۱) متواری پوشیده شونده - جامع ۱۲ *

که در حضور نور اطلاع داده و از انجا بنام تجار عموماً و به عمدة التجار خصوصاً دوشنة برهان الملك متصن اينكه ازین فتنه انگیزی اگر آسیبی یا چشم زخمی به بهرام خان خواهد رسید از آنها انتقام کسیده خواهد شد - قاصدان حامل نوشته گرفتار عمدة التجار گشته بودند و او از در یافت مضمون که مشحون از تهدید و تخویف بود هماسیده از و خامس عاقبت به بحر اندیشه فرو رفت - چون یک گروه از بودن بهرام خان در آتیه به طریق خفا اطلاع داشت سید نور الله و سید وای را با معتمدی استمالت داده گفت که مصالح جنگی و آلات حرب همه معد و آماده است پيامردی خود بخاطر جمع استقامت را از دست بدهند که باز دیگر بهرام خان را به حکومت می نشانم - آنها دل گرمی یافتند و با میدواری فرار دمکر اصلی بدش از بدش جدوجهد نموده بکوشش در آمدند - چنانچه شدی هر دو سردار باجمعی از جوانان با قام و ذک بطریق شبخون برکسان تیغ بیگ خان بجنگ می پرداختند - ریخته چندی را کشته و زخمی ساختند فصارا در این زد و خورد ساگر رام بخشی که سر گروه فوج تیغ بیگ خان بود کشته افتاد و خیمه و دهنه را بعارت در آورده هم عذان ظفر معاودت نمودند اما سید ولی که شمشیرش خطا کرده بر آئینه زانو رسیده بود زخمدار گشت *

قید نمودن تیغ بیگ خان عمدة التجار ملا محمد علي را و رفتن بهرام خان بگهواره و سیهور و معروض شدن هنگامه ببارگاه سلاطین پناه و تفویض متصدیگری بندر سورت بنام مومن خان و متصدیگری بندر کنبهايت به تیغ بیگ خان که هیچ یک به عمل در نیامد

از انجا که عمدة التجار ملا محمد علي درین معرکه آزانی قریب ده هزار

کس از سوار و بیداده فراهم آورده و بهرام خان را بیرون نمود دود نکوت و پندار که مذموم ترین خصائل رفائیل است به گنج دمانش بیچیده بود بصیرت عقل مآل اندیش را ضائع ساخته و از حادثه روش اسلاف دور انداخت - چون اسباب شوکت و حشمت را فراهم و آماده دید مضمون ان الانسان لیطغی ان رآه استغنی صادق آمد بدستور امرایان به تعیین بخشی و عرض بیگی و دور داشت و عرض و معروض پرداخت -

زانی روش کبک دبی می آموخت
آن دست فداد و راه او رفت ز دست

و مخاطورش خطور نمود که یکی از پسران خود را بر سلک بددگی درگاه والا مفسک سازد - فخر الدین پسر کهترش را که بجوهر دانی آراسته و به صفات بسندیده پیراسته بفطر در آمد درخواست منصب سه هزارگی و خطاب فخر الدین خان و سند متصدیگری بندرسورت بلا قید اسم و حسب الحکم اقدس نظام خویش متضمن اینکه عمدة التجار هر کرا قابل و لائق حکومت آنجا دان و راضی باشد نام او را درج نموده مستقل سازد و به معرب الحضرة و الکافان حافظ خدمتگار خان که دران ایام راتق و فاتق مهمات سلطنت بود بدرجة بديرانی رسانیدن بوش و بذایر اخراجات این امور شصت هزار روپیه را هندوی مرسول نموده از آنجا که تدبیر برخلاف تقدیر بود قائم دان با نوشنه جات در مواجی بهروج بدست کسان تبع بیگ خان گرفتار آمده آوردند و او پس از وفوف مضامین یارری بخت خویش انگاشته از راه پخته کاری فامدان را مکانی که دیگری را مجال اطلاع بر آنها نداشت نگاهداشت و بتصور آنکه یک دفعه که او را برپا نموده چون کبیده خاطر گشت بهرام خان را باز متمکن ساخته چنانچه سبب ذکر یافته تا وجود عمدة التجار باقی است مطمئن خاطر بر حکومت ماندن محال علی است از کمال کیاست و درایت در تدبیر علاج و افعه قبل از وقوع با خود می اندیشید و بحسب ظاهر در مراعات و حسن سلوک و خاطر جوئی او می افرورد نا آنکه ماه ربیع الاول که ایام متبرکه مولود مسعود حضرت سید کائنات صلوة الله

و سلامه علیه و آله در رسید بروز دوازدهم طعام نذر آنحضرت ترتیب داده - * بیت *

گر مهمانی قدم در کلبه ما میزنی

لطف میفرمائی و بر دیده ام پامی نهی

و از اجابت کرد و دانست - * مصرع *

کین سه کاسه در آخر بکشد مهمانرا

و بروز موعود باظهار شهرت، دروغی نموداری مرهفته لشکر خود را مستعد و حاضر ساخت و جمعی رژه پوش در حجره بام نشیمن در کین و انتهاز فرصت نشانید بر عمده التجار با ترویج از منزل خویش اراده سواری نمود خبر سگالان و دور اندیشان ده استعداد موج را دیده شبهه بخاطرشان میگذشت در کمال خوف باظهار آن و موقوف سواری بمعرض بیان در آوردند از اینجا که دست فضا نازل دیده بخت او را از مشاهده چهار صواب^(۱) مکفوف ساخته بود از راه غرور التفات بعبوات نکرده باجمعی از مخصوصان نهایی خویش نگورستان شتافت - * مصرع *

صید را چون اجل آید سوی صیاد رود

تیغ بیگ خان صید را در دام خود دیده به کشاده پیشانی در کمال توابع به تعظیم و اجلال مهمان عزیز برداخته دهن را ابریز نبسم ساخته به بشاشت تمام حبر مقدم گوین چون دل در پهلوی خویش جا داد و هر کسی به مکان و رتبه خود قرار گرفت و فیما بین اختلاط گرم جوشی ها بمیان آمد تا هنگام کشیدن مائده در رسد تیغ بیگ خان از راه جرئت باظهار اینکه درین محل کثرت است ما و عمده التجار علیحدہ طعام خواهم خورد و دستش را گرفته بر خاست و بر بام در آمد و غیری بدان محفل مخصوص راه بیافت بعد فراغ از اکل تیغ بیگ خان فوشته جات را با هندویات بدست او داده گفت همان قرآن که در میان داده بودی گیراینده است بمطالعه در آرند و بچشم عبرت نگرفتند عمده التجار بعد

(۱) مکفوف نابینا و باز داشته شده ۱۲ *

(۲) جرئت معرب کبریت بمعنی مکر و حيله است ۱۲ *

ملاحظه چون لا جواب بود باصد تشویر سرانجام در پیش انداخته خموشی
گزید - * مصرع *

که کس مباد ز کردار نا صواب خجل

درین بین درجن سنگه زمیندار چهارمندی که از حمله امین نقشنگان بود از در
حجره دست فراز کرده خنجر مصرع از کمر عمدة التجار گرفته در پهلویش نشست
و دیگران بدوش حلقه زدند از انجا که عمدة التجار مرد ضعیف اندک و کوتاه بالا
بود مانند عصفوری گرفتار چنگال شاهین قضا گردید و در نفس حجره محبوس
گشت - * بیت *

حلقه اسب آئین این کهنه کاخ که گه بر نو رنگ است گاهی وراج
همراهیان او را به شدت و عذف از دربار بیرون کردند و هیچ یک را توفیق رفیق
نسی گشت که درنگی برایش نماید بالضرورة همقرین یار و ندامت ناعنف
مذسوره بر آمدند و هر کسی سرخویش گرفته بدر رفت تیغ بیگ خان یتافیان
و خانها و انبارها تعیین نموده زیر مهر قرق در آورد و قریب هشتاد لک روپیه نقد
سوی اموال و اجناس به ضبط در آمد - * بیت *

دادۀ خویش چرخ بستاند نقش الله جاودان ماند

بعد دو سه روز عمدة التجار را در دولی انداخته به قلعه فرستاد - چون دست از
زنی آنا و اجداد خود برداشته بود اندوخته سالهای در از آنها بران داد - * نظم *

کسی کو باندازاش با نهد نوافد کزان پای بالا نهد
چو داد کسی پدر و مقدر خویش پیشمان نگردد ز کردار خویش
سی آرزوها که در دل بماند سی پای امید در گل بماند

تیغ بیگ خان برای صائب خود آفرینها گفته بفر اقبال و استقلال تمام تکیه بر
چار باناش حکومت زد و از مساعدت بخت آنکه بعضی از حق ناشناسان
و نمکحرامان که محرم کارخانجات عمدة التجار بودند بظایر حفظ آبرو و حراست
ما یعرف خویش که از دولتش بدست آورده بودند از راه خوشامد گوئی در
آمده به نشان دادن دفائن پیش آمد نمودند سید نور الله و سید ولی از گرفتاری

عمدة التجار دل شنیده شده در کمال یاس ناندیشه مآل کارخودها افتادند - که پیام تیغ بیگ خان رسید که اگر هنگامه آرائی باشا عمدة التجار بوده او خود گرفتار گشت بالفعل اگر خواهش نوکری دارند بپایند والا نه بهر جانب که برود مخداند کسی و تعرض آدبا بیست سید وای درخواست چند منزل کستی برای روانگی نموده بهرام خان را در پرده خفا با برادران خود بگهواره رسانیده در بهارنگر استقامت گرفت و سید نور الله نوکری قبول نمود تیغ بیگ خان را دید چون آهوه از وجود اعیان خالی گشت تیغ بیگ خان اسباب و توپ خانه از صامت و ناطق در آورد و اکثرا بدان نکرده حسرت و سنگ و چوب حصار و عمارات آنجا را کده در معرض دمع رسانید که اثری و علامتی در آنجا نماند و با خاک ران برابر ساخت فاجعه را یا اولی الابصار چون حاجی ربیع از دهلی بهرام خان که پیوسته بحسن سلوک معاش کرده در بندر بکوشه عاقبت گذاره گیتی داشت تیغ بیگ خان تکلیف مرافقت و همقسمی با خود نمود از امتناع و زبده دیر بودن خود را در آنجا صلاح وقت ندانسته گشت که اگر متعلقان بهرام خان را رخصت نمایند آنها را بدر رسانم تیغ بیگ خان مضائقه نکرده مرخص ساخت و او براه کشتی برده رسانید - چون و افعات صدر از روی معروغه ارباب نخبه بر نجاران متواتر متوالی بعرض مقدس معلی رسید بظاہر رفع هنگامه حکم شد که مومن خان به منصبتی گری بندر سورت و تیغ بیگ خان از تعین او بحکومت بندر کندهایب سرافراز باشند - چنانچه مومن خان بمرحمت خلعت فاخره و یک زنجیر ماده فیل امتیاز یافت و حواله و کدل شد که برساند و سند مصحوب فامدان در حینیکه مومن خان بهمراهی مهاراجه بصوب دهبوئی بود رسید و او بنسی دهر نامی را بانقل سند رخصت نموده به سید نور الله نظر بر سابقه آشنائی بظاہر مداخلت نوشت و او باظهار این معنی پرداخته جمعی را فراهم آورد و درخواست دخل نمود تیغ بیگ خان او را به ملاطفت و ملایمت مانع آمد چون منع پذیر نه گشت کار بجنگ و جدال منتهی گردید و چندی از طرفین زخمی شدند سید نور الله عهده بران نشده بر

آمن از آنجا که مبلغهای خطیر دست نیغ بیگ خان آمده بود به بدل اموال
پاشی ارکان حضور را راضی گردانید و سند و خطاب بهادر دنام حویش حاصل
اخته مستقل گشت - معمر محمد خان برادر خود را نائب و راتق و راتق
مهمات مالی و ملکی گردانیده به پیش و کامرانی شد و روز داک عسرت میداد
و این واقعه در اوایل سال هزار و صد و چهل پنج بزمی نمود - همدیس سال دهم
در جمادی الاولی سوار محمد خان عورنی در بوده باجری طبعی در گشت
در همدیس بزمی نقل با حمد آداب امانت بخاک سپردند و بدسم همدیس ماه
در امضا خان صدر صوبه رخت هستی بر بست - بهاراجه نوشتند استقلال
در این بوده بزمی شمر خان بابی فرستاد که بتخاطر جمع حیدر باشد و سهیم
محمد شاه خلف شاه علی رضا سر هندی گامد بر مصمم پدرش دنا نهاد *

آمدن اومان بانی زوجه کهناندی را و دباریه
متوفی سیناپتی راجه ساهو و سحاصره نمودن
احمد آباد و صلح نمودن مهاراجه و بتاخت
آوردن بعضی پورجات

در آن بانی زوجه کهناندی را دباریه سیناپتی راجه ساهو که عداوت از بعضی
در گرفته باشد پس از فوت شوهرش بظلمت مرگ رسد از افعال پدر سیناپتی
در شده بود و چوده صوبه گجرات بدو دعلق داشت خود متکفل آن امر بود
در دیکه دهمش جوان گشته چون جوه دانی نداشت او داور سرداری و نوکر
در بود و چون کسی بسواری پیل و اسب می پرداخت - بدریافت حیدر کشید
در بد - بخنده مارواریان چون مار بخود پیچیده کمر انعام چست دست
در دنام آمدنی در هت باسی چهل هزار سوار و کهنلجی و داماجی را و پدر
در دیکه مقتول که نوکران او بودند جوشان و خروشان رو بصوب احمد آباد آورد
در دیکه در موضع فیض آباد عرف شاهبازی سه گروهی بلده بر لب جوبدار سابرمتی

مرد آمد هر چهار طرف افواج را بتاخت و تاراج فریات پرگنه حویلی و پورجات مامور کرد مومن خان و جوان مرد خان حسب الطلب مهاراجه شباشب با همراهیان خویش رسیدند و آنها را به سمت باغ شاهي بمحافظت پوجات آن طرف ر افواج مارواریان را با پناوتان و بهندریان با طرف و جوانب دیگر مقرر نموده آماده رزم و بیکار گشت - همدران اوان راجه بخت سنگه که دناگور شتافته بود با فوج آراسته رسیده با برادر ملافی شد و حوش حال چند جوهری سینه که در ایام حکومت مبارز الملک چنانچه سبق ذکر یافته ددارت خلافت شتافته بود بدست آویز پروانه بهر امیر الامرا بمصام الدوله در باب نگر سیاهی حاصل نموده به همراهی او آمده مهاراجه را دید و پروانه را نمود *

نقل پروانه بنام مهاراجه

ایامه غنایات حضرت ظل سبحانی مؤین حال ستوده مآل امارت و ایالت مریت حشمت و رسالت مفرات زبده نوینان و الانسان عمده راجهای هندوستان باد خوش حال چند وند سفیداس از بیسگاه معلی نگر سیئه احمدآباد مقرر شده بمرحمت خلعت و گوشواره مروارید فامت افختار برافراخته مامور برای رفتن آدجا گردید بعد رسیدن او به کار پردازان اجازت شود که در امور تعلقه او را دخیل ساخته اظهار مقدمات خیر خواهی خلایق و آبادی شهر و راهیست کافه سکنه را معرون باصلاح دادسته از نمسیت آن نقید نماید که خلایق ناظمیفان نگار و پیشه خود مشغول باشند بنارنج پنجم شهر ربیع الذای سنه یانزدهم جلوس والا نکریر یافت مهاراجه او را بامر سیاهی فرقه هفود بدستور سابق خلعت داده مامور ساخت الفصه دکهنیان سر به شورش و فساد برداشته به دهیپ و هارت دسب کشادد رزم سنگه بهنداری ذائب صوبه با فوج آراسته از نام نا شام در رنگ دریای سابر متصل باغ غازی الدین حسین و بهرام پور افامت ورزیده متروم نموداری مرهته می بود جیوراج بهنداری که جمعی از سوار و پیاده گجراتی و مارواری همراهی او که به تفسیق بعضی محالات زور طلب

متعلقه خود کمابندگی کوشیده دم از تهور و جلالت میرد درین هنگامه بهراجه
 او را در چار توره متصل راج پور ورود آورده و حفاظت پورجات آن طرف بعهده
 او گزشته بود مستعد و آماده پیکار و مدافعه مرهته از روی حرم و احتیاط گوش در
 آواز خبر آمد آمد آنها می بود روزی بتعجب اتفاق دیدن سینهی جمعی از
 سواران دکهنیان که باصلاح آنها هول سوار گویند چون گاهی جنگ با مرهته
 اتفاق نه شده بود بلا تامل و اندیشه بمقابله و مدافعه شتافت و آنها بعدادت
 مستمره خود بمیدان دادن و کشیدن حریف در فلبو در آمدند جبر راج طهور این
 معنی را علیه خویش و مغلوبی آنها پنداشته بی اختیار عیان خرم و هوشیاری
 را از دست داده جلوریز به تعاف پرداخت و بسر خودی یا از اندازه و انترک
 بهاد که نگاه -

سر آمد یکی تیره گردی چو دود کز انجا مجال گزشتن نه بود
 جنبید کوهی بآهنگ جنگ دران جنگجو مد هزاران بلفک
 از مساعده این حالت عفل و هوش از سرش پرید تا بخود جنبید که در نرفته
 دکهنیان افتاد و آنها از چهار طرف مانند مور و ملخ هجوم آوردند و راه رسیدن
 کومک و سرب و داروت را مسدود کرده باندک زد و خورد کارش را تمام ساختند -
 چندی از دلاوران کشته و برخی خسته گشتند و اسب و یراق معقولان و زحیدین
 و توپ و جزائر و عام و نفاره بدست مرهته افتاد - بهندابی رتن سکه که با موج
 گران نزدیک بآن معرکه بود با وجود اطلاع جنگ و تاکید بهراجه دکومک بنابر
 حسدیکه از پیش آمد جیوراج داشت تعطل و اغماص عریج نمود و پس از
 گزشتن آب از سر و خرابی بصره بمومن خان و جوانمرد خان گفته فرستاد که
 استقامت از دست نداده بخبر گیری پردازند و خود بطرف بهرام پور آمد از
 انجا که از شاهي باغ تا پوره حضرت شاه عالم قدس سره که پله دور است بدو
 ساعت از روز مانده در وقتی رسیدند که دکهنیان مسعول گروان (۱) اولجه
 بودند لهذا چار دیواری پوره را گرفته بسر دادن جزائر و بان و های هوی

(۱) اولجه لغت ترکی بمعنی عنبت ۱۲ *

برداشتند میر ابو الفاسم و چندی که در اجل شان تاخیر بود ازان معرکه زخم دار
 برآمدند. آنها را بداشته هنگام شب معاودت نمودند و رتی سنگه در زیر دیوار
 نعل ازک به خیمه خویش در آمد. در ایام گزشته هنگامه شورش مرهته عامه رعایا
 و کافه برابا سنده پورجات و قریات نزدیک که عبرت کلی از مشاهده خرابی و پا
 مالی پورجات آن طرف دریا در هنگام بغی حامد خان یافته بودند با عیال
 و احمال و اطفال حصار شهر پناه را وقایه خود ساخته درمیان آمدند درین ولا
 جیو راج که نظر بر جلالت و نازوی خویش غره بود مانع حرکت آنها شده جبراً
 مهراً نمی گذاشت که احدی به شهر در آید از استماع خبر کشته شدن او از غلبه
 رع و هراس دست از باگم کرده خانهای ما لا مال را گزاشته سرا سیمه با دو
 گوش و بیفی دست عیال را گرفته زو بشهر آوردند - صباح روز دیگر که شهنسوار
 زرین کلاه دست بغارت زنگبار کشاده عرصه روزگار مصفا و منور ساخت دکهنیان که
 از جیره دستی دیروز حیره شده بودند دست تطاول بغارت اماکن و بیوت
 و دکان مساکین پورجات آنطرف کشادند - * نظم *

فتادد بیداد گر دکهنیان ز هر جانب آن سمت غارت کفان
 گریزند از خانه ایچیه بود چه از مسلم و چه ز قوم هفود
 پس آنگه بکین آتش افروختند تم و خشک دایک دگر سوختند
 حصراً پوره رسول آباد مسکن سادات شاهیه اولاد و احفاد حضرت شاه عالم قدس
 سره که منازل دلکش و ناعجهانی سرسبز داشت و بنابر پاس ادب و حرمت
 درگاه کسی متعرض نبود از خدا بی خبران مرهته یکباره ریخته دست به زب
 و غارت در از ساختند - سادات عظام بنابر حفظ ناموس (۱) دفاع را واجب دانسته
 مدافعه پیش آمدند از انجا که انموه کنیره بود عهده بر اندشند بعضی کشته
 گشته و برخی خسته دست مستورات اهل عصمت را گرفته باطفال خورد
 سال بالان افغان و خیران منوجه بلده شدند و اماکن آنها و اسباب درگاه و کتاب
 خانه عالی که در آنجا بود بباد فنا رفت غرض در عرض یک هفته روزانه دکهنیان

(۱) دفاع ناکسر باز داشتن و دور کردن ۱۲ *

و شعبانه کولیان تکندن و بردن و سوختن دنیفه از دقائق نامرعی و مهمله نه
 اوشنند. مالکان را بخاک نا کامی رسانده کباب ساختند از آن وقت بود رسول
 داد و پوجان دیگر متعلق درگاه و پان سی چوای گشت و سلط مرهته که پس از
 نسله شدن بیلاحی و بی زایل شده بود تنوگی رنگی بهم رسانید - چون از ممر
 دور جدو راج خاطر شان جمع گردید بمقابل رتن سنگه بمنداری که در رنگ ساد
 می مصل باغ عزای اندین حسین پیام داشت از آمده از هر دو سو جوانان
 در آن محوالت در آمدند و از آنجا می نمودند اندین بغایر خوف رسیدن گولگ نوب
 و روح رسد دروازه خان جهان که محدد می بود حرارت ریختن و آوردن حمله ده
 هشتاد مجموع نمی یافتند - در راجه بغایر وقوع خرابی بسیار که عهده برآیی
 حاکم مرهته در مردوایان نمی دید و از خود سوای تماشا ندینی از دور کاری
 و آمدن به نامی خدم اندیشار در مصالحه در داد و استی کون پناوت
 جوان بود خان را فرد اومان بانی نه تاده سلسله جغیان امور مصالحه
 * * *

در آن مرد پیدل زن بر جگر بود ندید ماده نه از گاو فر
 روز در آنجا متوقف گشته پس از گفت و شنود در هستاند هزار بود
 و آن را آنانی که کهدنی باشد و استوار چوتیه و سردسمکهی سوره سورت
 در آمدن اومان بانی که بغایر کتوب حرج فوج ته بار طلب سدا شده بود
 حمله مقبره را عهده جوان مرد خان که برساند سپرده بصوب بروده کوچ
 و برگشته بزم گام قنخوای نموده فوجداری آنجا را به جوانمرد خان
 در صبا مال برداخته برساند و او بمروزر فرستاد منجمله آن دست هزار
 می ماده بود نرسانیده خود متصرف گشت الحاصل اومان بانی
 و تواتر در آن ده سواد بروده پیوست شیر خان نائب فوجداری آنجا
 استوار ساخته مستعد مدافعه و بر خاش گشت او مان بانی که
 در راجه حاج نموده بود باستمال او برداخته بغایر ملاقات طلب
 و نکاس دار چوتیه از طرف داماحی گایکوار همراه نموده رخصت
 داده بمسکن خود شتافت - کسان سردار محمد خان لاش او را که

نامانت سپرده بودند بفایر دفن از بروده به بلده آورده برخست مهاراجه اندرون
 حصار متصل خانه او در طویله بخاک سپردند همدران سال فرمان و الاشان با
 خلعت حاشه شش پارچه و سرپیچ و حیغه مرصع و یک زنجیر فیل برای مهاراجه
 و خلعت فاخره جهت مومن خان مصحوب خواجه اسد الله خان گزر سردار که
 از پیشگاه فضل و عطا مرحمت شده بود رسید مهاراجه مومن خان را همواره گرفته
 سناط استقبال و قدیم آداب سوار شده خلعت سرافرازی پوشیده و زر بدرگاه
 ملک دارگاه آداب بجا آورد و مومن خان دینز مغضاع گسته نیاز مژدی تقدیم
 رسانید بعد چندی مومن خان و جوان مرد خان هر کدام رخصت یلتمه تعلقات
 خودها شتافتند میر عازمی اندین وارد نظام اندین خان محتسب معسکر حضرت
 خلد مکان را دعوت زرداری به سعایت رحیم یاورخان کسان مهاراجه دشتگیر
 ساخته در چپوتره کوتوالی باز داشتند و مباحی مصادره داده خلاص شد رحیم
 یاور خان بفایر و گزاشت جاگیرات منصب داران آمده روزینه از سرکار مهاراجه
 می یافت اما بفایر پیش آمد خود چندین خانه خرابیها از و بظهور آمد
 سیمدایر قبائل و عشائر شیخ الاسلام خان روسیاهی اندی حاصل ساخت - از انجا
 که حق تعالی مقتضای اسب پاداش دینوی را عاجل نمود که در اواخر
 بفران شب محتاج گسته به مظموره نیستی شتافت و جزای عذاب اخروی آجل
 را برایش ذخیره نهاد *

روانه شدن مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه

بدارالخلافت و تعیین نمودن رتن سنگه

بهنداری به نیابت صوبه و تعلق

پذیرفتن سوانح نویسی به

فدوی درگاه

در سال هزار و صد و چهل و پنج مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه به غرم

دار الخلافت از راه جودهپور وطن مالوفه خود رتن سنگه بهمدایی را نائب صوبه مقرر نموده بر آمد و محلاتی بالغ شاهي آنطرف رود سابر متی فرود آمد همداران توان خدمت سوانه نویسی صوبه از تغیر غلام محمد خان به اقام حروفه از حضور معوض گردید و سند بمهر علی حامد خان داروغه نائب سند پس از ملاحظه بهمدایی و مداخلات در نعلقه روزیکه دیوان صوبه و بهدنهانی بهلشاهی و بهاراجه رخصت می نمود ملافی شده خلعت یافت و بهاراجه فوج نموده پیداست راهی دست مومنی خان باستماع بر آمدن بهاراجه بنظر رخصت از کفایت روانه شده والد اقام که پس از معاونت سفر حجاز در آنجا متوقف بود بر مانت مومنی خان آمده در مقام موضع تلول درازده کوهی ناده مباحثی گشتند و در روز دیگر همراهی گزیده رخصت انصاری حاجی گشت هنگام معاونت در شش ماهی نلده باوجودیکه با مومنی خان جمعیت سوار و پیداده بود فولان حواله به شوخی بدین آمدند چنانچه صالح علی خان از همراهان بدیده شهادت رسید - مومنی خان روزی چند در نلده توقف ورزیده به کهمدایت شتافت و غلام معنی الدین خان فوجدار سورته در حضور به فضلی آلهی فوت شد و فوجداری آنجا به میر هربرخان از انتقال برادرش مرحمت گشت رتن سنگه بهمدایی دس از روانگی بهاراجه دم از استقلال و استبداد زده نامر حکومت وزیر کسی سجد پیوره و افسام گرفت و گیر بیموجب به تهمت و ستن امترا پرداخت و خانه بر اندازان خدا نشناس گجرات به همنونی بدش آمد نموده گاو بخورمن این و آن بستند و به همین نهج کونوال در نلده و فوجدار در پورحات نایدا و انصار کافه رعایا و برباها که الفاس علی دین ملوکهم بانواع متفوعه مصادرات دست تظاول در ار ساختند *

آمدن جادوچی متبنای اومان بایی و سوانحاتی که دران سال به ظهور آمده

همداران سال بر هنگام آمدنی مرهته جادوچی متبنای اومان بایی با

بیست هزار سوار بدر یافت خبر روانگی بهارچه دناور استقرار چونه با بهنداری
 نائب صوبه تابخ کفان و کهنی گیران بسوان بلده پیوسته در فضای ناخ شاهی
 فرود آمد بهنداری از گجراتیان سیاه پیشه نو نگه داشت نموده سرعت تمام
 مومن خان را طلب داشت و از شباش با جمعیت همراهی خویش رسید
 بهنداری دروب حصار شهر بنه را مسدود ساخته مردم کاری سپرد و مورچال ها
 و برج و باره را با تیرکامه داد معتمد اله دین عورنی را رساله داده معارفت فوجدار
 کوه و محافظت بورجات یعنی فرمود و دکهنیان که گروه گروه در بورجات هجوم
 می آوردند در معارفت جنگ توپ و تفنگ بمیان آمد و فریب یک ماه که برین
 مضربه گریخت بهنداری معتمدی را فرستاده سانه الفزاج باوجود و موع مصاحبه
 ارمال دانی را استعلام نمود چون او را همین مدعا بود فرار چونه دستور سلب
 بمیان آورده به ضلع سویده شناخت و هنگامه و رسیدن گسب - حادوجی ا
 بهنداران سویده کهنی گواران بر ایام او گسب بمسکن خود نشست اند
 که دوباره به محدود بودن بهارچه با موج گران ده گاهی به تغبه و ناریب آمد
 در داخته و ضامن عدم مردم به گرفته گردش فلکی را بروفق مرام خویش داد
 از هر طرف سر اساد و فطاح الطریفی برداشته هنگام شب به هیئت مجمر
 بخاطر جمع در بورجات در آمده به شگفتن حادها به غرب نبر و بعد رومی و برود
 دکاکین و در بلده بدر فادو یافته بدان امر پرداخته کالا و اسیر می بردند و شمی
 نبود که فریاد و فغان بیچارگان بر فلک اثیر می رسید واحدی به داد شان نمی
 پرداخت -

* بدت *

جهانی پر از فتنه و شور بود ز فریاد چون نفخه صور بود

روزانه بگرفتاری مواخذه مارواریان ماروار و شبانه از دهشت کولیان سلطان سنا
 بچشم شان آشفتمی گشت - نفس ناظم بر جماعه کولیان که ریس و فساد دناور
 این دیار اند درست نه نشست آمد و شد قوافل بی بدرقه آنها صورت می
 بست شیو سگه بقاوت که برخصت بهنداری روانه وطن شده بود در دواحب
 موضع داود نهاد و معموله بثن کولیان ریخته حمی با کسته و راجدی

نارفت نمودند و از بهنداری سوای مردم آزادی و اخادی امر دیگر متعینی نمی داشت و بفوجداران که در قداک این معنی می نوشت چون آنها بدادان سر اشتغال داشتند بعمل در نمی آمد *

مقرر شدن فوجداری گهواره باره محال تیول نواب قدسیه و بهرام خان و تعلق یافتن نیابت فوجداری سورتمه بعد از آن

حدود بهرام خان از بندر سورت را آمد و متعلقان او را و دیوسند چند آنچه سبب
در سر سینه چندی در در بهارونگه تعلق بهار سینگه زبنداد بهرور متوقف گشت
بعد از نظر در سنده اسلاف او به لوازم خدمت گمانی می بردا حب و بندریج
در انصار و ملازمان آمده معحق گشتند لهذا بدین یک سر سینه گرفت
در انصار اندامیده مومن خان نوشت که اگر سند محاکات پایدانی او که
در سر سینه از دفتر دیوانی برسد روزی چند بدادان اشتغال وزر را از
ب ج ه ه ظهور آید مومن خان حسب التخواست سند بهر عبد الحسین
ب دیوان حاصل کرده فرستاد - بهرام خان بدست او بر آن بعد ضرورت
ب نموده سید نور الله را که از بندر سورت بر آمده بود طلب داشت
ب مستخدم و محال پایدانی گردید و در ضمن اکثر برگذات روز طلب را
ب می گس - چون حقیقت سرگشت خود را از سابق و لاحق که
ببول بود به بهران الملك اطلاع داد از آنجا که برگنه گهواره باره
ب ملاب محمد خان بابی در تیول و کلاهی نواب قدسیه مقرر
ب بموجب تجویز مهاراجه در تصرف داشت و بجویز درجه
ب بهران الملك آن محال را بنابر پرداخت بهرام خان سند از دفتر
ب حاصل ساخته فرستاد چون دران ایام شیر خان به تمسیت
ب بدانی بوده اشتغال داشت شیر زمان برادر کهنرش در گهواره

بود بهرام خان حاجی محمد ربیع را جمعی همراه نموده با فتزاع و مداخلت آنجا مامور ساخت و او نامر محاصره و جنگ تیر و تفنگ پرداخته در اندک فرصت به رن و خورد شید زمان را از آن بیهوده بر آورده دخیل کار گشت و کیفیت حسن تردد و گرفتن گهواره حاجی محمد ربیع از روی افراد سوانح مرسله فدوی دهکاه معروض پایه سپهر خلافت مصیر گردید چون برهان الملک مریدی بود قابو یافته شطری از جوان مریدی و زهور بهرام خان و همراهانش را به عنوان شایسته به عرض اقدس رسانید از بیسگاه فضل و عطا حاجی محمد ربیع بمنصب هفت سدی دات یک صد سوار و خطاب محمد فلی خان سرافرازی یافت از آنجا که نائب میر میر خان پیوسته نگارش شکایت بهرام خان از بیابت تحصیل و تشکیص محاللات بایدافی و امکان دیدن به موکل خود نوشت و امیرالامرا مصمص الدوله اظهار گله این معنی را با برهان الملک داشت درین ولا برهان الملک بیابت فوجداری حونا گدده را خود متعهد وجه اجازه گشته سند بلام بهرام خان گردید و فرستاد و او که جمعیت خوبی بهم رسانیده بود بلا توقف و اهمال روز به حونا گدده بهاد میر اسمعیل نائب معزول را که یک گونه ایستادگی در ضمیر داشت فرصت داده جبرافرا بر آورد و او که از دست طاب ساه عاجز آمده بود برای کشتی سست گشته رفت و بهرام خان دخیل کار گشته به بهام مرجوعه و فرستادن فوجداران و نهانه داران متعلقه خویش سرگرم کار گردید - چون حمرنفر فوجداری سوزگه به بهرام خان به نزدیک و دور شایع گشت سده بی روز کار را وسبله روزی بدست آمد و از جانب رو بدان صوب بهادند و در سال هزار و صد و چهل و شش چون بهاد سگه ولد اودی کرن دیسانی مقتول که پس از گشتن پدرش مدار کار پرگنه بیرم گام شده بود بهنداری که از دیر باز تمول و زرداری او را در نظر داشت و پیوسته در انتظار قابو بود درین ولا تدبیری اندیشیده جوانمرد خان را که به بیابت فوجداری آنجا می پرداخت تظبع نموده به گرفتن و فرستادن دیسانی نوشت و او به تمهیدی دستگیر ساخته مسلسل و مغلول نموده در رتبه انداخته با معتمدی چند

روانگه بلده کرد از آنجا که هنگام تقرر فوجداری و در آمدن جوانمرد خان باند هران فوی در میان گرفته آمده بود از اطلاع این معنی باند هران کشتن و کشته شدن را برای حفظ آبرو بر خود فوار داده با جوانمرد خان بدرستی و خسوفت پیش آمدند. چون او خود را در معرض خطر دند لاجار از اثنای راه برگردانیده حواله داد هران کرد سابقا آمدن رحیم یاور خان سزاول و گذاشت جایوات فرموده کلک سان گشته درینولا بهنداری یک نک و بیست و سه هزار وینده را تقضوه نوعی جایگیر منصبداران حضور منجمله محصل بندر دهمایک که بعد از مومن خان بود داد *

محاصره نمودن مهماجی برادر پیلاجی گایکوار بروده را و به تصرف در آوردن آنجا

از جمله سوانحات این سال رفتن بروده بتصرف مرده است شرح این اجمال بر سبیل اختصار آنکه شیر خان نالی از انتقال سردار محمد خان خسروش در نیاست فوجداری بروده می پرداخت محمد سرباز بسر عم و متعلقان خود را در آنجا گذاشته بنابر بندوبست برگرفته ناره سیدمور محال جایگزین مهماجی را در پیلاجی گایکوار که برگرفته جموسر را در تصرف داشت و از بروده فریب رافع شده برده سویی دلا مقدم پادری که از شنیدن مقدمه دیسائی بیرم گام از خدع و مکر ملواریان شب و روز در اندیشه دور و دراز سر می برد درین ولا شیر خان به ناره سبوز شتافته وقت فرصت و قابو دانسته او را بر پله محاصره بروده آورد مهماجی با جمعیت سوار و پیاده با اسعداد و اراده تصرف بروده آمد و مهماجی را ونیر از سوهن گدده مسکن خویش فوجی بمعاونت این کار فستاد محمد سرباز دروب چهار دیوار حصار استوار ساخته بمحافظت برج و ناره پرداخت و هر روز جنگ توپ و تفنگ در پیوست - شیر خان بدریافت این خبر از بهنداری استمداد نمود او بنابر کومک و اعانت مومن خان نوشت که هرگاه شیر خان بر گزر دریای مهندری برسد شریک او شده بمداغه دکه بنیان پردازد شیر خان

با استعداد و نگاهداشتن پرداخته نارسیدن فریب یک ماه و نیم نائره منال
اشغال داشت احوال شیر خان از باره سیفوز روبدان صوب آورده از دریای مهی
عبور نمود مهماجی آگاه گشته سر راه بستن حریف را اهم دانسته جمعی را به
محاصره و حفاظت مور چال قائم داشته معرم نائره از روزی و معرکه آراسی آمده
مقابل گشت - شیر خان با همراهانش داد مردی و مردانگی داده اکثری
درجه شهادت فائز شدند و آسیب او نیز زخم شمشیر برداشت چون مردم
کاری و محل اعتماد از میان رفتند و کثرت طرف ثانی مشاهده کرده عطف
عنان نمود و بنابر باز دید دزدانک به باره سیفوز متابعت مومن خان که برای
کومک آمده بود درین طریق رویداد را شنیده به کندیست بر کسب حصاربان
بروده از امداد بیرون مایوس گشتند به مقدضای وقت پیغام مصالحه در میان
آورده به عهد و پیمان بر آمدند و آن جا بنصرف دکهیان از امروز رفت که با حال
به تنگت تیری دارند - از آنجا که با دیسائی بیرم گانم و جوان مود خان
بسد دستگیر نمودن او صحبت برهم خورده بود چون او مدار کار پرگنه واقع شده
و وجب برهم زدی کارها می شد بمداری شیر خان را که حسب الطلب آمده
بود بیادت آنجا که از هنگام خلافت محمد خان یک گونه با دیسائی موافق
داشت مقرر نمود جوان مود خان پرگنه کری و بیجا بور را بالمقطع در ده حدود
برفته تفاوت و دهنروب بمداری موجودار بتلا فوئ شد و پرگنه فریاد و اهر مکر
و بتلا و مویده را مومن خان باجابه فرست *

مسموم گشتن عمده التجار ملا محمد علی

و ارتحال او بعالم دیگر

کیفیت گرفتاری عمده التجار ملا محمد علی و ضبط گشتن اموال او و به حدس
داشتن در قلعه سبق ذکر یافته همدران ایام چهاریکه ملا محمد حسین پسر عمده
التجار راکب بود از بندر جده رسید تیغ بیگ خان بآنچه از خانه عمده التجار
بر آمد اکتفا کرده به اموال جهازات و بنادر مزاحم نه گشته پسرانش را مستمال

ساخته بامر تجارت مامور فرمود عمدة التجار در تدبیر و اندیشه کار خود و بجات
از تنگنای زندان شب و روز بفرزایی داشت تا آنکه تا یکی از پاسداران طرح
احتفاظ انداخته بدادن انعام و امیدواری آیند سزایش نموده اسباب کدایت
دست آورده و غذای فرست عرائض و ستمل در حالات و سرگزشت خویش به
مذمت الحضره و الخافان حاوط خدمتکار جان بحضور و آصف جاه که در کعبه
بود بفرزایی فرستاد و بظاهر مرید احتیاط بدفعات تنه ای معنی پرداخت چون
آصف جاه از بندر سورت قریب بود يساول تعین ساخته در استخلاص عمدة
التجار به تمهید و نهیدید تیغ بیگ جان را نوشته مدغنی نمود يساول رسیده زبانی
با آنجه بدو حواله بود ظاهر ساختن تیغ بیگ خان را طاعن ناظر انقیاد و رشک
امور آمده روی را جهت حلامی و ساعتی دانی براهی عمدة التجار معین
ساخت و ترتیب داد گران بها و امس (۱) تیجانی بفرستاد و معذرت عمدة
التجار را کار برد از آن خود امر نمود و این معنی زبان زد خاص و عام گردید و در
ممنون به اندیشه اینکه ما را بخشی گزاشتن کار خود بندگان فیست اگر او بمانی یافته
در آصف جاه شنید از (۲) نقیر و (۳) قطمیر سرگزشت و ما یعرف خود اگاهی
داد و نظم نماید مسترد باید ساخت چون دشمن فوی است چه فتنه ها که در
آن نمودند و بعد از آنکه انجام کار به کجا میزدی شود اگر وجودش از میان برداشته
نشد و اگر است اهدا سم قاتل و زهر جان کسل در کارش کرده مسموم گردانید
و در آنجا دفعه افر بر دیده گشت بالاخرش در شبی که فردای آن روز موعود
بود (۴) مخذوق گردید و شهرت دادند که شادی مرگ شد و "ش او را
کپ داخله بخانه اش فرستاد -

(۱) نقیر لغت ترکی اسپ عراقی را گویند ۱۲ *

(۲) نقیر اول مفلوح در لغت جامک خورد که بر پشت استخوان خرما می

(۳) قطمیر اول مکسور بوسنک باریک که بر استخوان خرما می باشد ۱۲ *

(۴) مخذوق معنی رسمان در حلق کسی کشیده شد ۱۲ *

* رباعی *

از جریمه حنبض خاک تا اوج زحل کردم همه مشکلات عالم را حل
 دیدون جستیم ز بند یرمکرو حیل هر بند کشاده شد مگر بند اجل
 و بساؤل بدافتن انعام زیاده از حوصله اش رضامند گشته بدانه که یادش دادند
 متروم گسند رفت *

بر آوردن بهنداری خوش حال چند سیته را از بلده بنابر نا موافقت احمد سیته و فوت احمد

ساعتاً رسیدن خوشحال چند سیته بدست آویز پروانه از دارالخلافه
 بهمراهی راجه بخت سگه و قیام نمودن داور سیتهی سمت گزارش پذیرفته
 ارانجا ده بار کرونن مصادره از گنگا داس و مغول ساختن او از سیتهی احمد
 دایمی بر دیوه دواهیور را که در امور گرفتن بیوره و مصادرات و ابواب ممنوعه
 داسنضای حاط بهنداری می پرداخت اهدا مرجع جمهور گشته خوش حال
 چند را اسعلائی بدست نمی آمد و پیوسته در اکثر معاملات بیوره و مقدمات
 مصادره با احمد اسمکش و معاونت می نمود بهنداری با ظاهر احمد که او متخل
 کارها است مورد عتاب و خطاب ساخته در عید ایدا و اضرار و سانیدن خفت
 با قید داشتن و بیرون کردن در آمد خوش حال چند بتفرس دریافت مکفون
 ضمیر او نموده از آمد و رفت متقاعد گشت و جمعی از عرب را توکر ساخته
 بر درازة جوهری واره و دور خانه خویش نشاندیده بمحافظت پرداخت و بدستور
 کپور چند بهنسالی مانع گرفت و گیر مردم شد اتفاقاً دران ایام مومن خان
 و جوانمرد خان بتفریب امری در بلده قیام داشتند بهانی اشاره هنگامه آرائی
 بخوش حال چند کرده بودند او بتقویت خوانین بیش از بیش جوش
 و خروش داشت - از سفوح این سانکه بهنداری بمعنی منعقد ساخته مومن
 خان و جوانمرد خان و قاضی و ارباب تحریر و احمد و گنگا داس و سرگروه صرافان
 و تجارت پیشگان مسلم و هندو را طلب داشت و فوج را با توپ خانه مستعد

ساخته حاضر نمود چون طاب شد گان فراهم آمدند ناشوار بهنداری بنابر پند
 مرضی او احمد و سرگروهان هر فرقه نالش خوشحال چند را بمیان آورده زبان به
 دظم نمودن چون در صورت فرستادن فوج و محاصره جوهری راه و گرفتن
 خوشحال چند که دست اندازی و خرابی در دنگران ساریت می کرد به
 موافقت خیر اندیشان با تمام حجت در آمد و محمد مجاهد اندین خان نائب
 بخشی و فاع نگار و رافق حروف و بگرام پیسکار مومس خان و عجب سنگه بدسکار
 جوادی و خان و رحیم یار خان را با چندی از مارواریان در آن فرستاده پیغام داد
 که بدین امروز از شهر برآید در صورت ایستادگی هرچه خواهد دید از خود
 خواهد کسب فرستاده ها رفته دادایی اسات بر داشتند از آنجا که پشت گم می
 از خوانین داشت به جست و خیز و جوش و خروش در آمده از سر آمدن
 سیر زد رافق که موتی از داده های آنها شنیده بود و بالتعلی که برخلاف مشاهده
 می نمود خوشحال چند را مخاطب ساخته گفت *

مزن می تامل بگفتاردم

اگر درین باب بمشورت پاسبان داده شود خوب است که مجامع و شتاب زدگی
 موجب ددامت و دسمانی است با بجهاد و عجب سنگه و دیگری که محل
 تمام خود داد بکناره نیستی گفتارش نماید است است آنها که در حضور
 مردم از خوف افسای راز فیانی از لای نعم لب را گرفته بودند متعین اللفظ بسته
 گشتند بسیار بموقع است در دست خوشحال چند را گرفته در خلوت شدند
 مقتضای وقت که از خوانین اعانتی نمی توانست بعمل آمد صلاح و فلاح حال
 آن در سر آمدن دادند و او همان وقت در استعداد بر آمدن برداشته نزدیک
 امتداد رود بیرون شهر در نور الله پور فرود آمد و روز دیگر بموضع پتیا پور و از آنجا
 در جمع باسکه دونه را نا مسکن کولیان رفته اقامت ورزید و این وقت فرو بست
 در محل از میان برخاست نا فراخ خاطر مارواریان بیداد گرو دنداریان
 حاکمینه -

* لمؤلعه *

همه پشت طیفه همه زشت کار باضرار مردم همه ماروار
 همه دد سرشتان همه بد گهر همه تخم شیطان پدر سر پدر

در اید و انحرار بهندریان همه دیو سیرت همه افعیان
 (۱) انهارون همین دم بوعده کفند بدین لفظ حیلہ حوالہ کفند
 ده بر قول و بر فعل شان اعتماد همه کفند نارهل من مزید

احمد را استقلال افزوده به کار مردم آزاری و خانه بر اندازی پرداختند - چندی
 برین فضا نه گزیده بود که احمد بیمار شده در گزشت و در مقدمه بیرون شهر
 مدفون گشت خوش حال چند از انعام این خمر خوشحالی چند نموده
 سکه با او عداوت مدعی داشت شب جمعی از گولیان را برای نیش پدر و بیرون
 انداختن او فرستاد و آنها بر آورده رویش را به نجاست آلوده یکدستش را بریده
 بدست آورد نزد حوش حال چند برد - * بیت *

ای دوست در جفا دشمن چو بنزری

شادی مکن که بر تو همین مانجرا رود

اختیار بهنداری پس از موت احمد ابوبکر داماد او را سرگروه نواخیز و سیئه کل
 مغرور ساخته خلعت داد و از مدوسلان احمد که نافی امور بودند اجرائی کار ادواب
 نشر نمود - خوش حال پیچند مدعی در مکان گولیان با میدواری بوده چون هنوز
 وقت نرسیده بود بر آمد کار بدیده به که نمایست شرافت و چندی ده انجا
 درنگ ورزیده فرد بهرام خان به جودا کده رفت *

فوج کشی نمودن جوان مرد خان بنابر انتزاع ایدرو

در محاصره افتادن مرهته و دادن زورآور خان

برادرش در عوض مقطعی بطریق یر غمال

جوان مرد خان ناسی که برگنه کری و بیجا پورا را بالمقطع باحاره گرفته
 بود و سال آخر گشت در محالات خساره کلی داشت حسب الطلب بهنداری
 بنابر سیل بقایای وجه متعهده باحمد آبان آمد و چندی متوقف گشته مبوض

سپاه نمدخواه داران ندان تمسکات بوعده خود را از تقاضای بهنداری خلاص ساخت و روانه مونچپور و سمی محال جایگزین خوش گردید و طلب سپاه علاوه بر همان اجاره داری گشت که به هیچ قسم نهد به برآبی از آن نه خود نمی دیدند لهذا بدیوبی با خود اندیشیده که اگر موافق تقدیر نماند برگشته اند را از اندک مدتی و بانی سنگه برادران مهراجه که قبل از نفوذ نظامی در جایگزینی مرحمت گشته و او در عوض حصه ز بهنداری ناآنها داده بود انقراض نموده اندک جند را که مخچاس داشته بتاخت در آرد برین عزم مصمم گردید و اگر احیای کوی مومع دهبوس را با بهیدواری دستبرد و غنیمت یا جمعی از کولیون به همراهی خود دعوت نمود و او به طمع در افتاده اجابت کرده مراجعت کرد و در این راه از اقوای ز بهندار مومع ایلول کاذبه معموله احمد نگر را به همان هیچ همراهِ گرفته و به کوه ایدر که قلعه مستحکم می داشت و چهار طرف میدان وسیعی است او را تیر برزیده همت بر تمخیر آن جا و تاخت ویران گماشت - برادران مهراجه وسیع و طاعت مدافعه و مقابله می برداختند از فزونی آسمانی درین ضمن مله بار همراه و راجوی سندهیه مرهته با ادویه کثیر فرستاده بجاوار که هر سال بصورت مالوا از بودیکی فصله دودن صوب می شد و بتقدیر دادجا بدوستانه بود و احدی از سنگه از آن اطلاع یافته چون از آن ناحیه فریب بودند فکر بر اصل نموده همه این سربع السیر به بدیل مملعی چون خرد به نهبانی مهد به برآبی دادند در مله را و فرستاده بمعرفت خویش و برداشتن حریف استمداد و (۱) استنجد بود دهبیلان این معنی را از مساعدت بخت و معانجات وقت تصور نموده در یک سده دو بار شافیده گرفتن وجه متعبله و داخات و غنیمت بقول آنکه یک گزند و ناله داشته برادران صوب آوردند و چندی برین ماجرا گذشت بود که یک روز پیش از رسیدن آنها افواهِ این خبر زبان زد گشته به جوان مرد خان رسید - حمل به اراحدس و شهرت بی اصل دادن طرف ثانی بدو مصلحت و انداختن ملک تفرقه و تردد در میان عزم خود تصور نمود - چون مشیت اراده و نوعی

(۱) استنجد ناری خواستن وفوی شدن بعد از ضعفی و دایر شدن ۱۲ *

دیگر پیوسته بود به غفلت افتاد - روز دیگر که سلطان روز با علم زر تازی تاختن آورده زنگی شب را به تعنت الثری معصور ساخت ناگهان گرد عظیم علامت فوج جسیم نمایان گشت -

* نظم *

فر شد دران تیـره گرد آفتاب بدان سان که د خاکِ شوریده آب
زمین در تزلزل ز سم سنور ز گرد سپیده آسمان را منور
که دکه‌بیاں جلوریز مافند مور و ملخ زیاده از چند و چون مافند بلای ناگهانی
و فضایی مبهر آسمانی رسیده قلعه را نقطه وار در میان گرفته حلقه زدند و مافند
دریای خون خوار محیط گشته حصاریان را در گرداب حیرت اداخندند و حقیقت
عذر از حجاب شبه بیرون آمد -

* بیت *

ز جوش سواران دران ناحیت گزرگاه شد ننگ بر عافیت
عقل از سرها خیر باد گفت و دست از با گم گردید اعلی و ادبی مرگ خود را
سرای العین مشاهده نموده از جان و مال مالدوس گشته بماتم داری خودها
نشسته -

* نظم *

گرفته یکی مرگ در خویشن وصیت نوشته بهر دوزن
هوس داشت آن دیگری داری ز اندیشه مرگ و مدت نری
چون ازان ورطه خونخوار ولجه نا پیدا گذار بر آمدن امکان داشت لاجار دل نهاد
مرگ شده به ضابطه و شعار راجپوتیه که در چنین هنگام کسوت خود را در زعفران
رنگین ساخته می پوشند که باصطلاح کیسریه گویند و این علامت اظهار کمال تهور
و شجاعت است و کسی که کیسریه درین وقت شود بجر گشته شدن رهائی ندارد
لهذا جوان مرد خان با چندی از مخصوصان و دلیران مابس بدان لباس شدند
مرهته از روی پخته کاری و حزم و هوشیاری پندتان چند را بدر یافت احوال و کم
و کیف لشکر و نام و نشان سردار متحصنان بعنوان گفت و شنود پیغام گزار فرستادند
و آنها آمده با جوان مرد خان ملافی شدند دران بین بموجب اشاره بنظر نمود
فرستاده‌ها دو سه اسب و شتر را بعضی از سپاه بی زده بی زبان چند را از پا در آوردند
و این معنی را باصطلاح هند جوهر نامند که نیز نشان دل نهاد شدن مرگ است
پندتان مانع آمده کار پردازان جوانمرد خانرا همراه نزد سرگروه‌های خویش برده آنچه

دید و شنیده بودند ظاهر ساختند و معاملات در پیش شد پس آمد و شد و فیل و فال بسی تمام یک لک و هفتاد پنج هزار روپیه بطریق مقطعی فرار یافت چون زری در میان نبود - عجالتاً بپست و پنجاه هزار روپیه را اسب و شتر خود و همراهیان بدادن تمسک قیمت نمود داد و در عوض باقی زور آور خان برادر و عجب سنگه پیدسکار و اکرا کولی و امرا کولی را که باجسعیب خودها به طمع بردن غنیمت و تاخیر بر فاقه آمده بودند تا ادای آن به عنوان برعمال سپرد و بموجب فرار بدیدن و رخصت سرداران دکه می و راهی شدن شایف آنها نتوانع پارچه و اسب و یک زنجیر فیل ماده برداخته میخص ساختند جوان مهد خان بقصه بدنگر رسیده فرین اندوه و ملال نسبت به فاقه طاب سبک از سابق و لا حق و وجه قیده اسب و شتر علاوه افکار سیل وجه باقی خلاصی برادر گفت -

ای وای که به بند دتر شد

و در سال هزار و صد و چهل و هفت محاللات انتقایی جاگیر شرف الدوله و دیگران به عهده برادر راقم که دران اران به منصب پانصدی ذات پنجاه سوار و خطاب اسمعیل محمد خان نو سرافراز شده معرر گشت و از دفتر خالصه شریعه اسناد و احکام والا بمهر وزیر الممالک رسید چون هفتاد و پنج هزار روپیه منجمه تفخوای بهمداری عوض جاگیر مقصداران بر مومن خان نوهول در آمده و رجب باور خان بحضور فرستاده بود حکم شد که از وجه باقی تفخوای محصول سی و چهار لک دام محصولات موصوفه حواله اسمعیل محمد خان نمایند که ارسال دارد از انجا که دیگر دامی بمعرض ابصال نرسید به عمل در نیامد •

کشته شدن احمد چلیپی تاجرو سید علی
واعظ و روانه شدن ملا فخرالدین به
مبنی از بندر سورت

از جمله سوانحات این سال کشته شدن احمد چلیپی تاجر و سید علی واعظ در بندر سورت است شرح این حکایت برهج اختصار آنکه احمد چلیپی که پای

دبی در امر تجارت از عمده انبجار ملا محمد علی نداشت و پیوسته قریب دو هزار
کس از عرب و رومی بودند و در هر انداختن بهرام خان و عمده انبجار
سای کسی در حدی بر آمدن بهرام خان دست اندازی در اموال او نموده
جفاندیده بالا گوشت بفع بیگ خان او را بقیه امر شر و مایه فتنه را فرستاد
دمود مطمن خاطر بود و تدبیر دفع از با خود می آید سید از اینجا که چلبی
مرد عدالت را به تکلیف ایام جوانی چنانچه شاعر گوید -

جوانی جلوه داد دل افروز که هر صبحش بود چون عید نور
جوانی فصل عس و کامرانی است نشاط افرای دل صلی حامی است
به شرف باده انواری و نمودن جام رخساری افدام داشت و باری به غنچه کد
و طایح همد راه جدی که بگذر نعلن خاطر هم رسانده شیفته و والگ آن نگار و بد
لف آبی غزال درونار -

دو چشمش دو آهوی سرده شکار دو اسب دو سرفراز دو
زمین سوده گیسوی غنچه لب در آویخته ر افشای دو
اکثر اوقات با معسوفه خود به خدمات طبع مضمون آنکه -

دل بی رخ یار خوش نداشت بی باده بهار خوش نداشت
به عیش و طرب و کامرانی و کسبیدن ساعریک شب و دو شد (۱) نمود
داد عسرت می داد - اتفاقاً عمارت باغ مشرف بر لب رود بیتی واقع در
از راه خنکی جماعه عرب و رومی ملازمان او به (۲) کشیک می پرداختند و
خان را تدبیری که با تدبیر موافقت داشت به خاطر آمد و در شدی که در
معهود چلبی سرگرم نشاط بود جمعی را کشتی سوار فرستاد که از درون
حلب دریا که از ناسانان حالی است بالا بر آمده او را رسانند به دریا
فرستاد قریب نصف شب فرستاده ها بدانجا رسیده دستیار می نمودند
و چلبی را که عسرت را بعد از معسوفه در فعل در محفل
عقل یافتند بالا فرستاد و باطل بچند رخم متوالی گاهی به

(۱) بندوبست در خانه بود *

(۲) کشیک اعه ترکیبی بمعنی پاسداری *

خدا را بیدار تا تا دمیدن نفخ صور يوم المنصور بیدار شود و رام حنفی چون
 بهش رسیده بود زخمی گشت و شهرت دادند که او باشان یا ازهم شهریان او
 در نگار از افعال نکوهیده او داشتند بدین امر اقدام نمودند تیغ بیگ خان خانه
 را را بست آویز کردن مال بهرام خان به ضبط در آورد و بدیلم خطیر متصرف
 چون از ممر چاپی خاطر و با براحتی اطمینان قلب حاصل کرد در عهد
 این ام فیصله قصر حیات سید علی واعظی که اکثر اوقات امری را در مایه
 در کماله ادائی می نمود چندین دفعات سدق در یافت بعد چندین
 سال گشت جمعی از افغانه مهدویه را که سدق داشت مذهب آنها
 در گشت در گشت - آجمده فوت نمودند تنی بخانه اش در آمده
 از خون اشته باره باره ساختند - تیغ بیگ خان به کلی از امیران و افعده
 خط خود جمع نموده مطلع را صاف ساخت و بد فراغ مال دم از استقلال
 داد در امر حموه اشتغال ورزید صفدر محمد خان که باه ر فیصله می
 چون در مملای ملا فخرالدین پسر گهتر عمده التج شاد و جوهر
 ساخته می کرد مکر تیغ بیگ خان را جهت مدح و ساختن او به
 مد و بعد از مدتی نموده و می رفت که افعی را کستن و بعد
 شدن کار خود مدد دان بست اما تیغ بیگ خان مجوز این معنی نمی
 دید که این که مبادا برادرش بی اطلاع آواسیبی رساند به مدنی رحمت
 او چندی در آنجا بوده به دکن نزد آصف جلا شتاب *

شدن فوجداري بیرم گانم عرف جهالوار از
 شریفه به بهرام خان و رسیدن او
 در وقت بعزم مداخلت و بمقابله
 بی بهرامی و رویداد جنگ
 گشتن شدن بهرام خان

این سال کشته شدن بهرام خان است بدین این معال
 بیرم گانم عرف جهالوار که در عوض دوله بخالصه

شویفه تعلق پذیرفته بود برهان الملک که مربی بهرام خان و علی زغم امیر الامرا
 باشد و بیش آمد او را منظور و مربی میداشت سند آنجا بنام او از دفتر
 خالصه حاصل نموده فرستاد و احکام والا بمهر وزیر الملک در باب امتازت و باز
 داشتن بهنداری ذنب مهاراجه از مخالفت و تفاضلی سه نفدی بنام مومن
 خان و دیوان صوبه و بخشی و نایب نگار و مدوی درگاه شرف و درود یافت بهرام خان
 دل سند را بنام ملاحظه بهنداری فرستاده خود به تهیه گرفتن دخل پرداخت
 بهنداری پس از اطلاع این معنی از آنجا که بحسب اتفاق دران سال آفت
 موش حوزی مرادغات در تمام صوبه و خدای بسیار رویداده بود آنها دسلاویر
 نموده به بهیودی مقدمه عزل بیرم گانم را از ارباب تحریر رسانیده به حضور روانه
 ساخت و تعرض اقدس رسید حکم والا بسرف و دور پیوست که امیر الامرا و پس
 و او برخلاف برهان الملک حسب الحکم بمهر خود در اساعلال و بحالی بیرم
 گانم بنام مهاراجه نوش و در ناک که بود راقم و برد یافت به بهنداری رسانیده
 رسید گرفت بهنداری بمجود وصول حکم که حسب انخواهش او بود نقل آن را
 بمهر مستفید خان فاضی نژد بهرام خان فرستاد و از بجنسه پینس برهان الملک
 ارسال داشته حقیقت حال را نوشت - برهان الملک ازین معنی بر آشفته
 در حضور اشرف اعلی نا امیر الامرا درین مقدمه گفتگوی خسوت امیر نموده
 به بهرام خان پاسخ بفرام آورد که بجمع جهات خاطر جمع داشته بهر نوع که داد
 و تواند در مداخلت بیرم گانم کوشد بهرام خان به پشت گرمی آن در افدک
 فرصت قریب سه چهار هزار سوار و پیاده از قدیم و جدید بجنید نموده حشد
 صوبه نوپ و لوازمه حرب سرانجام داده مادی علی خان را به نیابت جونا گده
 گراشته به آمد بهنداری نیز آگهی یافته موج مارواری که در برگشت بود و مومن
 خان و شیر خان و صفدر خان دبی را طلب داشت و بنگاهداشت سپاه دای
 ماندگان گجراتی و مرمت توپ خانه پرداخته بعزم مقابله بر آمد و عبد الحسین
 خان نائب دیوان صوبه و محمد مجاهد الدین خان بخشی و نایب نگار و راقم
 حروف و رحیم یار خان سزاول را بخیل اینکه اگر به گفت و شنود کار انجامد

آمد و رفت نمایند همراه گرفت و محمد اشرف غورنی که عذر انگ در این مریض
 نالت با جمعی مدد خرچ مقرز نموده نزد مهراب نام پیشکار که بجای خود
 در بلده نصب کرده بود تعیین فرمود که در قلعه اربک به محافظت پردازد از آنجا
 که گوا بیان چاشقه خور شده بودند در همان اقامت جاسوسی نموده شدی از جانب
 دیوار مسدود دنیا فرد نانی از شاخ درختان درست نمود، به قلعه در آمدند و از
 محاذی مکانی که محمد اشرف ورود آمده بود، آن صراط مبارکی را به غیب
 در شگفته کسب حقد از روز نقد بودند و احدی مانع و مراهم آنها نه شد - الحاصل
 معذاری کوچ نموده به قصه دقوله و از آنجا موضع کوتاه را تاخت در آورده
 - اول کرد - روزی چند انبار بود آوری جنس غله و نهیوه منامات و از بد که خبر
 دستان بهرام خان را به دهددوفه که قریب باندره کوه حاصل داشت شنیده کوچ
 بود، موضع همراه ستفاوت هفت کوه از بهرام خان دوازه کرد و دوازه ملحق
 سن مومن خان و شیر خان و صفدر خان که از مکان خود به در آمده بودند
 توقف و از آنها در همان منزل پیوستند کوچ نموده موضع معمولی معموله
 دهددوفه چار کوهی ورود آمده با آلبان و بهنداریان و همراهیان حویش محفل
 نگاش آسانه در حلق و جنگ و (۱) مخاونت و (۲) مکاشحت (۳) مطارحه نمود
 آنها برای فرار یافت که مومن خان و صفدر خان دایی و نائب دیوان
 عوده و ارباب انبار را بذات موضع مناصحت و قرار مصالح و معاودت مسروط بر
 اینکه چور حسب الحکم اقدس در باب استقلال مهارحه و ود فرموده امسال
 دست از مزاحمت و مزاحمت بهرام خان باز دارند و در سال آینده هر که حکم
 بچدد به شرف صدور پیودد بی ممانعت نامر مداخلات پردازد باید فرستاد -
 و انمن بعد احداث بهرام خان شافته در بیرون خیمه گاه ملافی شدند و آنچه
 آنها خوانه بود بادای رسالت پرداختند از آنجا که فرقه سپاه گجرات از ممر بی

(۱) مخاونت با کسی دوستی داشتن *

(۲) مکاشحت با کسی دشمنی کردن *

(۳) مطارحه ناول مضموم با کسی سخنی بر افکندن *

روزگاری و آوارگی خائمان از بد معاشی مارواریان به ستوه آمده بودند برپا
این معرکه را از مساعدت رفت و یابوری بخت تصور می نمودند از ا
این حال که باعتبار ظاهر بوی بی دلی و جبن بمشام شان می رسید -
بجز طریق ثانی نموده امر موهوم غلبه خود را وقوعی پنداشته متفق
بجوش و خروش در آمدند و ناظران امور و جلالت پرداخته گفتند -

که بادیم گر زی ازین رسانجیر	شود خرمن ما تمام شد
هریم دمانیم گرزین بلا	شویم از وطن ها نه کلبی جدا
جدائی وطن سخت باشد بسی	کجا آورد تاب آن هر کسی
در خفا شد کفده از جای خویش	نه بپند در آنجا دگر پای خویش
جدا گشت هر که که تبر از کمان	شود از کمان دور تر هر زمان

که هم یک ازین معاللات در وفای کار از فوه احدی به فعل نیامد چنانچه از سوق
کلام آمده توضیح می سازند - الفصه بهرام خان که در عین جوانی سرد و گرم
روزگار را چسبیده و تجربه حاصل نه کرده بود از استماع گفتار واهی بیهوده گویان
موی دل گمانه رازی به صبح نه گردید و فرار بجنگ افتاد فرستادهای بهنداری
معانود نموده آنچه دیدند و شنیدند گفتند بهنداری نیز دل بهاد رزم و بیگار
گست از آنجا برخاسته بمقابل بله بوپ بمقابل - رات فرود آمد از هر دو جانب
با روحانی دایه بوپ نفوذ حاکم را گرم ساختند بهرام خان که پیش نه مصبه
دهندوقه حیمه رفته بود ز روکار گسین جنگ بمقابل سپلی از اردر ^{۱۱} شامیان
نصب نموده شب و روز استقامت گزید و ناسه روز متوالی بوپها دمی از آتش
امانی بدسودد که از اسکر بهرام خان شفه مشتمل بر رسیدن نفل سفید نبات
صوبه داری که فروغی از اصل نداشت رسید و بدین شهرت دهل بشارت زد و کوس
شد مانی بموازش در آورد بهنداری آخر شب روز چهار شنبه غره ماه جمادی
الاولی آن سال به کمر بدمی فوج امر نموده باتمامی سپاه که فریب شنش همه
هزار سوار مارواری و گجرات بود مکمل و مسلح شده بقصد بر داشتن مقابل سوار

شد و هنگام تافتن شهسوار زرین سپهر روز و رو بغرار فهادن سیاهائی شب بر مورچال
 بیش رو درانید از آنجا که اکثر شکریان و جماعه دران که بغرار سرت خروچ دریافت
 کزیمه مدت عظیم بر بهرام خان داشتند چندان وقعی نبردند، بگذاشته اطاعت
 نبردند مورچال هارا خالی گذاشته بعضی در خوابهای فصبه که مرود آمده
 بودند و برخی در خیمه که نزدیک بود پاره ازانها که طوائف مغفقه برای عسرت
 همراه داشتند باستراحت می برداختند و بعضی و مارواریان را کم جرأت
 بگذاشته وقوع اینوفاعه بخواب و خیال شان میگزشت و چندی از جزائر چین
 و پیدان برفنداز که آنها نیز معلول آنکه -

* مصرع *

آلو چو نالو نگرین رنگ بر آرد

و غفلت و بیخبری در مورچال سر می بردند از رسیدن ناگهانی مارواریان
 سرآمده از خواب بر جسته حرکت نموده سربا هفتاد و نه بغرار فهادند بهرام
 خان در بزرگ خیمه با چندی از مخصوصان و هم صحبتان انصاف داشت از
 ساعده این ساعده دعوی از روی جلالت و نه بر ذاتی از قلب موافق و کثرت
 خائف نبود پسیده بلا توقف با معدودی که حاضر بودند سوار گشته در میدان
 مبارزت بجولان در آمده سر راه بر حریف گرفت و بجنگ کوتاه تواق در دیو -
 انداخته شرمه قایل بودند مارواریان ماروار بدویش حلقه رده بر و خورد
 و احاطه ابو دوات ولد ملتف خان و پسران مهر علی خان و میر غلام عالم
 حلقه دار و چندی بدرجه شهادت فائز شدند و خود نیز زخمهای کاری شمشیر
 در دوز دریافت محمد قلی خان که حسب الطالب از کوه که با جزوی سرب
 داشت و خروچ همان شب وارد شده بغرار هنگام شب و بگاه در فصبه متوقف
 شد بود با معدودی از استماع بریا گسین هنگامه به عجلت در وقتی که بهرام
 خان حلی شد رسید چون کار از کار گزشته و عرصه را تنگ دید او را که امید جان
 داشت برداشته به صوب سیهور راهی گشت که پس از یک دو ساعت
 بلیب و شبانش او را بدانجا رسانیده بخاک سپرد و احدی از آشنا و بیگانه
 حیات و ممات و بردن بهرام خان اطلاع نیافت و از سلسله کاظم بیگ که همه از

معارک شریعت را گوار اجل چشیدند بهرام خانای نامی بود که بر طرف
شد . * رباعی *

ای چرخ فلک نیکار کیدی همه را دل بده روزگار کسودی همه را
نامی بده دادی و مرادی دادی خوش یک بک . گزار کردی همه را
سید نور الله و جماعه داران و اسکریان که پس از کزشتن اب از سر از نوم غفلت
بیدار شده مسعود برم و نیکار بستند مرده بود را از وجود سردار خویش تهی
و از مخالف بده هر کدام پیش و پس بده و اردو را برجا گذاشته به فکر سر
سلامت بدن ازان . هلاک دل گسل افتاده بدر رفتند مارواریان را که این گمان
بدون جبر میدان را یک تازه از وجود حریف حالی دیدند دست نهیب
. عاف اند . از دطوی و صامت در از ساخته ماندند جوان یعمالی نوکان در بودند
رس سگند بهمداری از روی حرم و احیاط که نسکر مخالف عطف عذر داشتند
مددا برین ضمن حیلند تا بتوانان نامی و مرود مان کاری در میدان ایستاده
در نعلکس و بجس آل کار بهرام خن که حمیری داشت مد که ناکهان یده
سوارى (۱) بلارک هندی آیده . * بیت *

ز بعض و دغافش دورای و دو روی زبان آشنای خواه و دل جنگجوی
چون برو حاطف و زیج عاصف اسب داران بصورت رسا مژده فتح گویان ماندند
فصلی اسمانی سوار بهمداری رسیده جایک دسی نیکار بده مرده بعد اخیری نه
دو زحم منکر نمایان یکی بر دایه و دیگری برشاده دواخته به نهفیت و مبارکباد
پرداخت حاضران او را در میان گرفته بر خاک هلاک انداختند و معلو نه شد
که چه کس و از کدام مرفه بوده هر چند پیشتر جستند کمتر یافتند گویند که پس
از براگندگی چهره او را نآتش سوزانیده بودند که نشخیص نه شود بالجماعه
بهمداری پثوتان را بجای خود نا و پرداختن مردم از نهیب و عارت گذاشته
رخمدار به خیمه برگست و نزدیک به یک پاس و نیم از دور برآمده مارواریان

نمی آید (۱) بنده وارثی بهرام خان دلفی به گزاشته بمنزل گاه خویش آمدید از آنجا که تاوان و بصفه ارباب متمکن گردیدن بهرام خان را در سوره صحن خود می دانستند و آنجا در مخیله شان می گزاشته تسهل ترین وجهی صورت گرفته جمعی از آنها از راه دور اندیسی گاو بخیرین مونس خان بسته آمدند به نموده بهنداری را ظاهر ساختند که او نظر اندازی جنسی و همه می دانستند عهده پایانی را فرستاده کمر بهرام خان بست که که تا این جا نرسیده و این همه که نیز داشته او بر دسترسه بود صلاح تا این است که به به این دمی او را از میان باد داشته که دیگر کسیکه سر زنده داشته باشند همه نیست و این باب با صبار و مبالغه نوشتند بهنداری به دیر از عقل و یک کرده تا مونس خان اتحاد داشت و نیز خبر حیات و مصاف بهرام خان مشخص می بسته دور ادبسی را کار فرموده تا این حکایت همدانستان و هم آوار به کسب این روز سر بسته نموده زبان زد خاص و عام گردید چنانچه بدستری از احامره دیوانه به راسته و بازار باوسنی آن پرداخته نامه بدین درانه میوم گشته به در این بنایسته می سرانیدند تا آنکه رفته رفته این نغمه گوش رسد مونس خان بدید (۲) نسبت خاطر هم رسانیده (۳) تمایض نمود و از بهنداری نخست حاصل کرده بصورت بهفایت شگفت بهمدان ایام که امیراج فصلین بود رافتم بهام امیراج امیراج از جاده اعدال احمدآباد آمد و بهنداری با الیام بدیرین امیراجان فریب نه میا در آنجا معامات ورزید پس حصول محبت چون هنگام می می مرسته فریب بود به سمت دیگر منوجه نگردیده به نامه معاودت نمود بهمدان از بدست از راه نخوت و عیوبی که در فتح کامیابی به بهرام خان بهم رسانید احسن حر و گرفت و گیر که بهاراج داندش در هنگام غیب دست کمی میزد بود استین ستم بالا شکست برگزیده موند و از هر مافر و نیک که اقام اجاره

(۱) بنده تضم اول بار و جای آن *

(۲) نسبت تراکندگی *

(۳) تمایض بهمدان نمودن بی بهاری *

داری مومن خان منقصد گشت صفدر خان بانی بطریق اجاره متعهد شده
 شناخت چون بهداری را از طرف بهرام خان اطمینان قلب حاصل گشت کلال
 چند نام معروف بکلیا را که در زمرة سائرالذلاس بود از آنجا که درس (۱) مدالست
 و (۲) تلخیص را از اندس علیم داشت از تغیر شیرخان به موج داری بپرم گانم
 جمعی از اراکان همواره نموده فرمان و شیرخان بر آمده بارادۀ سیمور
 محال جاگیر بموقع کهنه آمد و بعد نبات موجودی سوره از انتقال بهرام
 خان نام محسن خان خالهی او رسید و مخلص خان جاگیردار محمود آباد
 دناز ملاقات مومن خان به کندهایت شتافته چندی اقامت ورزید *

مقرر نمودن اومان بائی چوتنه این طرف دریای
 مہی را از تغیرکنتمہاجی کدم بنام داماجی
 گایکوار و آمدن رینکوجی به نیابت او
 و جنگ نمودن با کنتمہاجی و شکست
 دادن و وقوع جنگ با مومن
 حان در سواد قصبہ پتلاد

همدین سال اومان بائی چوتنه این طرف دریای مہندری را بعد
 کنتمہاجی کدم به ضمیمہ چوتنه آن طرف به داماجی گایکوار مقرر صاحب
 و رینکوجی نامی به نیابت او با موجی از آب مہندری گزشتہ بارادۀ مداخلت
 در آمد و دناز بندوقست و برداشتن گماشته های کنتمہاجی نزد و خورد
 و تاخت فریات پرداخت کنتمہاجی نیز جهت ایستادگی دخل بسرعت هرچہ
 تمامتر خود را بموضع انند موگرمی معمولہ پتلاد رسانید و بارادۀ مقابله و بر آوردن

(۱) مدالست داول مضموم فریب دادن *

(۲) تلخیص بعیلہ کاری کردن *

رینگوجی مستعد گشته راهی شد اتفاقاً رینگوجی نیز به همین اراده بر او می آمد که در بدن طریق تلاقیح فریقین دست داد رینگوجی از گود راه رسیده و از کم و بیش نید بسیده سرکن پکن خود را بر حریف زد - * نظم *

دو رویه سبزران را انگیختند جوانان بهم از دو سو ریختند
 ۵ شمشیر هندی و نوک سنان بهمدیگر آویختند دگرپایان
 مصر را پسر کفهاچی در حمله نخست از پا در آمد و چندی کسبه کشته
 و برخی شسته جسته بر آمدند - کفهاچی باب مغلوبه فیاوده شکست
 - - - خورد و افتان و مجبوران پهای فلجچه «و جدار بسمن بتان نظور ساقه که تا
 - - - حان داشت آمد - مومن حان که تسلیم شده آلتی رینگوجی از
 دگرپایان مدافع آمده بیرون فصبه اقامت داشت متعاصی وقت قرلی
 ۱۰ فرستاده به سلوک ظاهر می مستمال ساخت و از شب را گزیده روز دینارو
 مسکن نهاده روت و نقش رینگوجی ده جند نسبت - معدان و رعایای برکفات
 ۲۰ - - - ر نیات رجوع آوردند و بذایر تعیین (۲) مکاس دار بتان بدان صوب آمد
 و ن حان که از استماع آمد آمد او بعزم مدافعه از خیمه گاه حویش دفاعه
 ۳۰ ایستاد بود جمعی از سواران خوش اسپه که «ول سوار گویند سباهی
 ۴۰ بر آمد و صوب خان بخشی مومن خان تا چندی از گنجوادیان امر بلومعه داده
 ۵۰ ده - - - بر راه آنها ناخندند - ناختن همان بود و جنگ در گوفان همان
 ۶۰ و اسمانی گوله نفنگ بغدادی خان رسیده در غلطید همراهیانش او را
 ۷۰ وی بگیرد نهاده رینگوجی که ملصق بر پشت آنها کمین داشت به
 ۸۰ - فراریان در آمده خود را به مومن خان رسانید - بعضی از بیدان همراهی
 ۹۰ - - - لاش که از رسیدن مرهته پای استقامت شان به لغزش در آمد
 ۱۰۰ - - - برخی از آنها تا در بندر کهناییت جاوایز نه کشیدند بالضرورة مومن خان
 ۱۱۰ - - - باقی ماندگان بجنگ تیر و نفنگ در بیوست و جنگ کفان قصد

(۱) نزل بضم نون و سکون زای منقوطه آنچه برای مهمان مهیا سازند ۱۲ *

۱۲ مکاس نکسرمم جمع کردن خراج و خراج گرفتن و باج گرفتن *

از روی خویش نمود - چون مرید المسافرت بود باندک زن و خورد خود را رسانید -
 از آنجا که روی چند فیتله بند در پیش روی منزل گاه چیده بود بر مرهته
 خالی گشت و سنگ بفرقه در جمعیت آنها افکند و مانند نجات الغمش
 برگرفته ساخت رینکوجی از ظهور این معنی در همان نزدیکی منزل گزیده روز
 دیگر کشت و تبعید است. از نائب چوتنه بمیان آورد - مومن حان بمقتضای وقت از
 در مصالحه آمد بریوس و تسلط افتدار رینکوجی بدش از پیش کردید و چوتنه
 این طرف دینی بهندری بر داماجی مسلم گشت و او نیز در همان زودی با فوج
 گران در رسید - صفدر خان بابی که بنابر رویداد هنگامه کهنیلان در برگشت
 متعهد به تسخیر و تحصیل مال واجب چنانچه بایست فتواست
 برداشت و خسارت کلی دهنده دست کشید و بنابر اظهار احوال باحمد آباد آمد
 و تذخواه داران بهنداری متقاضی گسند چون عهده بر آورد برای حفظ آن
 جمعی از گجراتیان نوکر نموده در خانه خود متقاعد گشتند چندی بوعده
 و وعدد گزیده روی بدست آوهر شکار سوار شده به رادهن بور شتافت -
 الحاصل رینکوجی به داماجی راو ملحق گشته بفرصت دهوانه آمد از آنجا که
 موجودات بدون اذن بهنداری به گماشته های او برچونه دخل نمی دادند
 مصدر شورش و فساد گشت و اکثر فوجداران از خوف به شهر آمدند *

رفتن قلعه بیرم کانم در تصرف مرهته و بر آمدن

بهنداری بمقابله رینکوجی و تحصن جستن

او در حصار بیرم کانم و محاصره نمودن

بهنداری آن جارا و برگشتن بی

نیل مقصود

مقرر شدن کلیا نام با جماعه مارواریان از غیر شیر خان بابی به فوج داری
 بیرم کانم درین اوزان سبق ذکر یافته از آنجا که بهار سگه دیسائی از در آمدن

مبارزان بر خود می ترسید روز و شب در اندیشه سال کار افتاد از استامان تقو
چوپه و آمدن دامادی به دهوخته نهانی معتمدی را فرستاده تا او سارش نموده
مطلب داشت داماجی که خواهشمد این قسم امور بود بدان صوب شدست
در یک شب که نزدیک حصه پیوست بهاورمکه دنوار مکان بودن خود را شکفته
به هتّه را ساندورن گرفت و دوات محمد تانک قصباتی را که صاحب انتمی
براد وائل پدرش که در او احقر حکومت مبارز الملک کشته بود گذرانیده نقل
بشد و قصبه‌مان دیگر را اخراج نمود و کلیه عامل را موجودار مبارزان را دفاتر
بصلحت وقت شفاعت نموده نشانید و او آمده آنکه دند و سوسوش وقت
بمبارزی را ظاهر ساخت . چون حصار بمرم کافم بتصرف در آمد داماجی را
و خدمی را بصوادید دیستانی بمحافظت آنجا گراشته چون به غایع سوریه رفت
و آمدن ابام برگشت به اوطان به بلعه به عیغه کهدنی گرفت معودت در
و بمکوحی را که مصدر نودات نمایان شده بود مورد تحسین و آفرین ساخت
مکوحی را به همراهی او تعیین نمود و بذکر است حکام مداخلت چهار حصه گزاشته
به سمن خویش شتافت و در سال هزار و صد و چهل و هشت بعد از روانه
بدان داماجی چون استوار چوپه بدون اذن بمقداری صوب بدیر نمود بمکوحی
در موضع باوله معموله دهوخته که عمده برگذات است استقامت کرده در گرد و نواح
لمده گرد فتنه و مساک بر اندیخت و دست به نهیب و تارت کساده هر روز
سواران مرهنه بغار فزافی و برگدازی در نزدیکی بلده در آمده بدن و بستن و قتل
و بدست متردین بداختند - بمقداری تعبیه و تادیب او را بیش نهاد هم
ساخته در آبا تالاب آن طرف دریای سار دانه کرده بنگهداشت سباه و سرانجام
سوها حده زوری چند مدفوف گشت - سواران مرهنه تا نزدیکی بیرونگاه ناحین
آورده بدن و بدن کهی لسکر بیش از بیش هذگامه آرا گشتند - بمقداری کوچ

(۱) نوسن باول و نانی مجهول رسیده و مسم معدوح بدون زده قصه را گویند که صد باره

در محب آن باشد بعضی گویند لغت نوبی است و در اصطلاح مقرر شده که شخصی که
جمعی همراه او باشد آن را صاحب نوسن گویند و بعضی گفته اند که ده سوار سوار یک

نوسن است ۱۲ *

کرده بارادار متقارن بر سر رینکوجی شتافت از آنجا که با او جمعی قلیل بود به
 غایبۀ مستمره مرهته جنگ در گریز نموده سواد قصبه دهولقه راهی گشت
 بهنداری نیز بدنبال او بدانجا پیوست - رینکوجی بصوب بیرم گام رفت -
 بهنداری دیب چند ماروازی را به فوجداری و عاملی آنجا نصب کرده مقامات
 برزید و جواسیس بنابر خبر گری رینکوجی و ستاد و ظاهر گردید که او بموضع
 مکهباؤد اقامت دارد - بهنداری رویدان صوب نهاد او به مقتضای وقت خود را
 در پناه حصار بیرم کام کشیده تحصن جست بهنداری چند ضرب توپ از بلده
 طلب داشنه متوجه آنجا گردید - رینکوجی باتفاق بهاوسنگه بمکانظت برج
 و ناره پرداخته و توپی را بنزدیکی عیدگاه و تالاب موهن سر که سر کوب بنظر در
 امد ناجمعی از دکهفیان بیرون حصار بطریق مورچال قائم ساخت - نوزدهم شهر
 جمادی الاول بهنداری بسیده بر تالاب گنگا سر مقابل حصار دائه نموده نوپا را
 بست و بنور حرب نه شعله افروزی توپ افروخته گردید درین بین پانصد سوار مرهته
 از بروده که بعنوان کومک رینکوجی برآمده بودند هنگام آمدن تهبانه دار موضع بنریچه
 معموله پرکنده حویلی رازده بر آوردند و دست اندازی بدانجا نموده بصوب بیرم
 گام شتافته فابو جسسه حصار در آمدند چون از صدمه گولۀ توپ مورچال عیدگاه که
 پیوسته بود اثره گاه بهنداری کشاده مہگشت اکثر زخمی و راه عدم می پیمودند
 مارواریان رفع شرآن را اهم دانسته یورش نموده ریختند از دکهفیان جمعی کشته
 گشته و دقینه السیف راه فرار پیش گرفتند و از حدت تیغ خون آشام خود را در تالاب
 موهن سر انداخته عرق بحرفذا گردیدند و توپ و جزائر و بندوق بدست مارواریان
 در آمد - بهنداری آنجا را مناسب مورچال دیده خود قائم گشت و به ساختن
 مرحله و بریدن نقب پرداخت - همدران ایام فوجی از مرهته که در قصبه سر
 تال عرف تها سره جا داشتند با کولیان آن صوب اتفاق نموده بر قصبه کپر پنچ
 هجوم آوردند - نائب فوجداری آنجا باندک زدر خورد که تاب مقاومت نبارد
 باعانت قصباتیان برآمد و آن جا بتصرف مرهته در آمد بهنداری هر چند
 بمومن خان بنابر آمدن بمزید تاکید نوشت او چون از کیدش اطمینان

نداشت بدفع الوقت می گزرانید روزی در ایام محاصره مرهته جاسوسی
 نموده مکان بودن بهندری را در نظر آورده هنگام نصف النهار که هوا گرم
 بود و اکثر مورچالیان بخیمه گاه بغیر ضروریات سری رفته فرصت را غنیمت
 شمرده قریب پانصد سوار از حصار جلوریز قاختن آوردند بهندری که با
 چندی از مخصوصان نشسته از رسیدن این بلای ناگهانی دست از پا خطا
 کرده یکی از بتخانهایکه در دورنای موهی سراسر متواری گشت جماعت
 مرهته چون او را نیافتند بلا توقف عطف علی نموده در پناه حصار درآمدند
 الحاح فریب یک ماه بامر محاصره آنجا پرداخته نقبها را بریز برج و دیوار
 حصار رسانید و در تدبیر انباشتن باروت و ردن آتش بود که نوشته جات مومن
 خان مختبر بر رسیدن پرتاب را و برادر داماجی و دیوچی فاکیر با جمعیت قریب
 ۵۰ هزار سوار رسید - بهندری اولاً این معنی را حمل بر تمهید او که در عزم خلل
 اندازد نمود که ثانیاً جواسیس او رسیده در تصدیق قول مومن خان گواهی دادند
 که پرتاب او عبور دریای بهندری می نماید دیگر صلاح وقت در توقف و درنگ
 نداده دست از محاصره باز داشت و در انتصاف اللیل دفعه نوپ حانه و اراده
 در دسی و اردو را بسمت احمدآباد کسبل ساخت و خود هنگام زوارو شب تا
 آمد آمد روز در دیار رو راه آورده مسارعت را از برق و باد استعاضه کرد
 بمراجعاتش که او را به عجلت تمام ره نمود شتاب زدگی مشاهده نمودند دست
 دادن و یال بارکی زده بگفتن جانم ^(۱) بور و جانم کهر از یکدیگر گوی سدف
 می بودند -

* بیت *

یکی جامه افکنده تاجان برد کله آن دگر تا سر آسان برد

و یک جاو آخر روز هنگام اصفزار شمس با احمدآباد رسید - رینکوجی چون خبری
 از رسیدن پرتاب راو نداشت به تصور خدع مارواریان درنگ در تعاقب نمود پس
 از متحقق شدن ملجراً جمعی از یک تازان خوش اسبه را بدنبال فرستاد و آنها در

(۱) نوز و کهر رنگهای اسپ است نوز معروف و کهر نفقج اول و نانی نوزن سفر رنگ

کمیت را گویند و لغة ترکی است ۱۲ برهان *

نزدیکی موضع سرکشیج رسیده بعضی از پرتال و عقب ماندگان و امید سنگه
 ، احبوت را که زخمی در بالکبی می آوردند گرفته بردند بهنداری از رسیدن پرتاب
 ، او باستحکام برج و باره و محاطات دروب حصار پرداخته بگرفتن بیوره و مصادره
 ، مذاکره دفعان ایام محاصره باهتمام تمام بیش از بیش در آمد کافی انام از وضع
 و شربت از ظلم و ستم مستوه آمده فابوحسته دل از مسکن و مایوی آبا و اجداد
 خویش در کابل راه فرار پدیش گرفتند اندران سال شیخ الاسلام خان که در هنگام
 دعی حامد خان نوفیق جبری حج بدت الله الحرام زاد الله شرفا و تعظیما یافته
 ، معاونت کرد از وقوع آشوب و فتن که یوما فیوماً در احمدآباد به ظهور بیوسب از
 خوف اندر در نذر سورت کفاره کسیده گوشه عاقبت اختیار نموده بسرمی بود
 ، موت شد و لاش او را بظلمت خاک سپردن در صحن مدرسه بنا کرده او باحمدآباد
 آوردند محمد مجاهد الدین خان برادر زاده اش نائب بخشی و فاع نگار اجارت
 د آوردن بابوت در بلده از بهنداری حاصل نموده مدفون ساخت - از آنج که شیخ
 الاسلام خان از عهد حضرت خلدنکان و بعد آن بخدمات و سیرد جاگیرات امیران
 نظام می پرداخت چنانچه مکرر سبق ذکر یافته علاوه آن تمول و زرداری و از و دیم
 الادام شهرت تمام در خاص و عام داشت - بهنداری بآوا نمود ظاهری نمید
 نموده نائب دیوان صوبه و قاضی و ارباب تحریر را طلب داشنه و معظم الدین
 حسین خان همسیره زاده شیخ الاسلام خان را که در هنگام کار برد از یها رتق و تق
 ، مهمات اکثر با او دوده برهفمونی و کاشن گل خیر رحیم یاور خان با چندی از
 معتمدان خود همراه نموده به ضبطی اموال و فلم بند ساختن اثاث البیت
 و رستاد با سه روز متوالی که سوای فرش و خینه و مسی آلات و چینی و کتاف
 خانه از طلا و نقره مسکوک و غیر مسکوک چیری ظاهر نه شد نوشتند - گوید که
 بهنداری هنگام شب که ملاحظه طومار تفصیل می نمود از ظروف مسی آنچه
 مرعوف او بود در برده شب منصرف می گشت چون در اسباب ظاهری آنچه
 منظور و مرکوز خاطرش بود به منصبه ظهور نیامد بگمان دینه بحفر بک دو
 مکان که ظن آن می رفت پرداخت هر چند که بیشتر گفت کمتر یافت و از

اثبات انبساط که اکثر اندراس یافته چندان مالیت به نظر نماید بدلائل و حجت
 بنور حاکم معظم اندین حسین خان را در خانقہ خودش شناسیده - * بدست *
 پیکرہ کمر سبشتہ تقدیس است تا پاک اکثر ملک شود انبساط است
 ر محصلان شد و غلاظت بر گمانشت و نه عفاف و خسرویت تمام به ده هزار روپیہ
 که اصل سازد مخلفات شیخ الاسلام خان حوائج او نمود که دعوی بدع د آورده
 آنچه انان به عمل آمد و عمل ساخت تتمه را از خود داده ارای داده نمود
 انجمله بدفکوجبی از فکندی حصار بیروگام بر آمده استقبالی پرتاب را و ششده
 مناسبت گردید را زمینداران صلح در تالی مہمدی دہدنی سران در ساحل رود
 در یک دوازده کرویہ بلده رسیده مواضع چند را باحد در آورد - مہمدی
 چون از مومن حاکم قطع رشتہ امداد و اعانت کردہ بود بجهان مرد حاکم که از
 آل گوشانہ بغاوت عمدہ از سال وجہ نفعخواہ داریان و خسارت کسی دیکہیل در بدست
 قدره داشت فوشت که احدی از نفعخواہ داریان را حاکم احوال بخواند نند مخاطر
 جمع امدد شرک شود اما او از راه دور اندیسی که مول و فعل بازواریان اعتماد
 را بسادہ عذر آورد بپرتاب را و تمامی ضلع و اثرک را به تحصیل در آورد و موجودات
 بدل ہرا سیدہ بہ بلده پیوست پرتاب را و در برگندہ حوبلی احمد آباد در آمده
 و جمع والد و از انجا بصورت پتہاپور و جہالہ رفتہ بدولفہ معاشرت نمود و پیغام دہر
 چونکہ مصحوب محمد اسمعیل ساکن آنجا نزد بہنداری فرستاد و دفعات گفت
 و شنود بمیان آمد صورت نگرفت لہذا پرتاب را و مرید در ہزار سوار در فصبہ
 واحد گزاشته بہ دہندوفہ شتافت ہمدان اوان کڈہاجی کہ ہمراہی باجی را و
 گردیدہ بود باملہار ہونکر درہا ایدر نا سرحد دانندہ رسیدہ ان جا را بناخت در آورد
 و اکثر سندنہ رنار داران و متمولان بدنگر و قصبات دیگر کہ از چندی داریان جا
 سکونت داشتند از آمد آمد دکنیان کہ بہ شعاب جبال گریختہ پناہ بردہ بودند
 و ہمنائی رہبران رسیدہ دست اندازی نمودند و مرید دہ لک روپیہ از آمد
 و جنس آنها بتاراج بردند و متوجہ پالن پور گشتہ بہ نہیب و عارت برداختند
 بہان خان جالوری فوجدار آن جالک روپیہ کھندی قبول نمودہ بر عمل داد

و دهکدهیان بحدوب بهیل مال راه ماروار پیش گرفتند و پرتاب راو ور نیکوجی از دهذدونه نه کولوار و کاتبها و از راهی گشت - همدین اوان خدمت کرور محال کتره بارچه بموجب سند حضور بنام نظام الدین خان خلف مولنا نورالدین مقور گشت بعد اظهار بهذاری نایب او دخیل کار گردید و محمد پهاد خان جانوی به دیادت راجه بخت سنگه به فوجداری بلده بئن سرگرم کار شد از انجا که معدوم چوتبه درست نه شده بود پرتاب راو برگشته به دولفه آمد درین ولا بعد آمد و شد بیا مبران مرة بعد اخری و گفت و شنید فرار چوتبه افتاد و نرهر نام پندت بوکالت راخذ چوتبه برگفه حویلی بموجب قرار در راجپور آمد پرتاب راو ور نیکوجی از عمر استقوار چوتبه خاطر را پیراخنه بعزم بروده نا کنار دریای مهندری رسیده بودند درین صمن بنابر نوشته داماجی نه ضلع سورتبه شتافتند چون راه سلوک با مریهه مسلوک شد فوجداران و عمالن را بهذاری به تعلقات آنها رخصت نمود - رعایای سمنه اورجات بنابر ادای وجه بیوره که دران ایام بتازگی منبر نامه بود عماله عمارات را فروخته ادا می ساختند و اکثری دست از خانمان کشید - از سر قرار گردیدند -

ر حادمان بطریق جدی شدند که عقل در و مانند بحیرت سپهر را ملی ا بهذاری منادی بر آورد که احدی عمله خانه خود را بدون حصول اجازت ورود نیارود و این بدعت نیز از و بیادگاری صورت استمرار یافت - زفار داران دستار و چهار قوم جمع شد بعضی سرها شکسته و کارد و خنجر گرفته مستعد به حو کشی بنابر مراحت بیوره هنگامه بر پا نمودند بهذاری از بلوای عام اندیشید - بیوره زفار داران را دست برداشت همداران اوان شیرخان بابی حسب الطلب بهذاری بموضع کهره رسیده بود باحمدآباد آمده ملاقی شد از انجا که نامهم خان سوء مزاجی داشت او را به نیابت تحصیل بیشکس و فوجداری در دهکده مومن خان و برگفه نریاد و نرهر مانرو مونده مفرز ساخته روکش محمد عافل و میر محمد زمان جماعه داران را با جمعیت بانصد در دهکده موده بتواضع بارچه و فیض شمشیر و به شفکر داس پیشکش دادند

پرداخته رخصت کرد و او نوزدهم شهر ذیحجه الحرام در محنت پور بنابر فراهم آوردن سپاه و پیوستن تعیناتیان در روز مقام ورزیده بموضع کهنه شتافت - مومن های از اجتماع این معنی بهنداری را نوشت که برگذ پتلاد از روزیکه بعده من گزیده مدافع کلی نه صرف سپاه و تعمیر قلعه ده آورده از مدینه امت دکهنین مومن و معجزه داشته اکنون که قبل از انقضای مدت متعده اجاره شیرخان از مدینه رومده است اولی آنست که معتمدی را نوبین نمایند که از وجه اخراجات تحصیل مال واقف شده واصلات بالمواجه بنایا مرتب ساخته داخل بدهاند لهذا بهنداری سبها چند نامی مارواری را بدین امر مامور ناحیه و عبد الحسین را از فائز دیوان صوبه بتقریب ملاقات و حسن خان باتدوین او روانه شد همدران در این خان حالوری که در پشن به نیابت راجه دخت سفنگه نه فوجداری می رود ناحیه بنادر امیری سید میرو سید محبوب نام قصد قبلی آذربای را به دنا کشت از بنار و صد و چهل و نه پیرد راو برادر داماجی راو از نملع سورتیه که در کهنه های وا پرداخته به عزم روانگی مسکن خود که ایام در گشت رسیده است دسود در به طریق بیمار گشته جدی بر آورد به موضع کانکد معموله بسته رخت هستی در بست بهنداری که در مودم آزاری و خانه در شفارت چست بسته سولی اخذ و جربه بهمت دروغ و ستن افترا به بادواع متنوعه که گاهی به صیغه سرشماری و قوم نه قوم و فرقه بعرفه نوعی از انواع مختلفه وضع و اختراع نموده محصلان شداد و علاظ معروض ایصال در می آورد - لوحی از سنگ را که باصطلاح گجرات به نقش به مزخرفات و دروغ چند از ایمان مغلط که آینده بدین صیغه نخواهد شد در ساحت مانک چوک بنابر فریب مردم نصب می نمود

حال محفل شاشه سکان است و مبلعی بعنوان باندهری بدوره جهان صرافان و تجارت پیشگان و جمعی دیگر را اسم نویسی نموده معنی ساخت و عالمی از ظلمش دستوه آمده جلالی وطن چون سبیل وجه مصادره با بدوره که طاعت عهده برآنی در

خود دیدند - نه کار بردن سم قاتل یا افگندن چاه و آب انبار سپردن نقد زندگانی
وا می رها نیدند نوعی و اهمه غالب آمد که بعضی بگمان و اندیشه اینکه
شاید فوت گرفت و گیرید و سرایت کند سکه درین باب متحیر و متفکر
گشت از خور و خواب افتاد منجر به جنون شده در گزشت - * نظم *

رعایای مسکین به تنگ آمدند ز تنگی به کام بهنگ آمدند

ز طلش معان سنم دیدگان شب و روز میرفت بر آسمان

بسکه فائده مظلومان و فریاد ملهوفان نلذت گشت گوش کروییان مله اعلی را کر
ساخت ظلم جفا پیسگان ماروار بعدی انجامید که هیچ چشمی ندیده و گوشتی
نه شنیده بود از آن جمله اندکی از بسیار و مستی از خوار آنکه مسکینی بدست
ظلم شان گرفتار آمده قید گشت آن سنگین دالان محصلان فرستاده زن بچه
اش را کشیده به قلعه می آوردند - چون آستین بود - هنگام بر آمدن سنگ
بست در قلعه از خوف اسقاط حمل آن ضعیفه ملهوفه گشت - بعضی از عاقبت
اندیشان مارواری که بعنوان تجارت و صرافیه وارد این دیار شده بودند از مشاهده
بدمعاشی بهنداری از مال کار اندیشیده دست از داد و ستد و معامله کشیده
در فکر سر بسلامت بردن خودها افتاده قریب دو هزار کس روزه ماروار نهادند
بالجمله مومن خان باستماع رسیدن شیر خان به کهیره چشمه نگاهداشت سپاه
جاری ساخته باس تعداد توپخانه پرداخته باجمعیت فدی و جدید از کهناییت به
پتلاد آمد اتفاقاً رینکوجی که به عزم روانگی بروده دران نواح رسیده بود کسان
خود را فرستاده با خود موافق ساخت و گفت که چندی در همین ضلع
متوقف باشد تا از پس پرده غیب چه به عرصه شهود آید شیر خان که بموضع
دهکام کاروه آمده افامت داشت بانتظاری عبور رینکوجی از دریای مهنده
درنگ ورزید - بهنداری نیز دریانت خبر مومن خان با فوج در پتلاد استعداد سپاه
و توپ خانه نموده عزم مصمم شافتن به پشت گرمی شیر خان گوش بر آواز
روانگی رینکوجی می کشید مومن خان باس تحکام قلعه پتلاد و محافظت
فصبه بتعین ساختن مردم کاری خاطر جمع نموده به کهناییت برگشت و عبد
الحسین خان رخصت شده به احمدآباد آمد *

صوبه داري مومن خان كه بعد از گرفتن دخل
 بـاضافهٔ منصب و عطای خلعت و خطاب بهادر
 و حكم پالكي جهالردار و در او اخرايلم حكومت
 به و الارتبه منصب شش هزاري ذات
 و خطاب نجم الدوله مومن خان بهادر
 دلاور جنگ و صدور فرامین سر
 بلندي يافت و ديواني طالب
 علی خان نيابت عبد الحسین
 خان و محمد اسد الله

بعد رویداد مقدمهٔ بهرام خان آتش ظلم و عدوان ماواران کمال التهاب
 بدیروقت که خستک و تررامی سوخت و فوید و فغان مظلومان عم دیده و ناله
 صلهوفان ستم کشیده در گنبد چرخ اثير پیچید اشراز ماوار از ممر غرور و پندار
 و استظهار قوت و مکنت مهارجه که دران اوان بحضور امور افامت داشت
 و صربی مدن امیر الامرا که راتق و فاتق مهمات سلطنت بود تصور عزل و خیال
 تغیری در مخیله شان نمی گزشت ماوار به (۱) تسع جمهور سکنه بفراغ بال
 اشتغال داشتند که (۲) لدیغ شان جز جان و مال سپاری تریافی نداشت و عرافان
 معتبر و تجارت پیشگان صاحب ثروت گجراتی که در اردوی معلی بسودا و
 معاملات می پرداختند به ملاحظهٔ جانب داري امیر الامرا خون دل را خورده
 جرأت کشودن لب به شکوه و شکایت و نظام که پیشرفت نخواهد شد نداشتند

(۱) تسع ناول مفتوح گزیدن مار و کژدم ۱۲ *

(۲) لدیغ یعنی اول و کسرتانی و فین معجمه مار و کژدم گزیده ۱۲

از آنجا که هر امری در گرد وقت خویش است فضا را بنابر امری که ذکر آن
مناسبت بدین او راق ندارد امیر الامراء از مهاراجه رنجیده گشت و مقلب
القلوب و الابصار دل و دیده اش را از مراعات جانب او برگردانید در صدد عزلش
در آمده می اندیشید - ستم دیدگان گجرات اردوی معلی ظهور این لطیفه غیبی
را از مساعدت وقت و یآوری سخت تصور نموده تیر مراد بهدف اجابت رسیده
یافته دلاکین را تخته کرده بستند و دست از داد و ستد سودا و معامله کشیده به
هئیت مجموع بدرگاه معذات پناه تظلم و بیداد نمودند و اذا اراد الله شیئا فیهما
اسدابه درین ضمن که امیر الامراء در تجویز منصوب بود نوشته شکایت آمبر
مومن خان از بد معاشی بهنداری و قصد او از سابق و لاحق که کمر بر انداختن
او را بسته و شیر خان را روکش ساخته رسد امیر الامراء پاسخ نوشت که اگر عهد
برآنی تواند کرد حسب الحکم اعلی در امر نظامت عطا میگردد مومن خان در
بدیدار این معنی شده حوال مرد خان را بجایاتی که سبق ذکر یافته از بهنداری
که مطمئن خاطر نبود و در اندیشه نفعهای سپاه و استخلاص نادر متعجب بر
فصله بد فکر کناره گیرین بود به نیابت فوجداری پشن و صدور حکم اقدس مستظهر
ساختم و بمواعید بدیدار امبداری وعده نموده دریافت خود در افتزاع حکومت
از مارواریان و اخراج آنها دعوت نمود و او که بیوسنه مترصد و منتظر چنین
لطیفه غیبی بود بقول آدکه کواچه میخواهد دو چشم بیدار منت داشته اجابت
کرد - مومن خان در باب صدور حسب الحکم در امر نظامت بداء خود و حتم
تقرر فوجداری پشن بشرط یافت و سرانجام مهام بادشاهی بقام جوان مرد خان
بمضمونی که التماس نمود در اسرع اوقات مصحوب فاصدان قمر سیر رسید مومن
خان از راه پخته کاری حکم موسوم خود را مخفی داشته بنابر خلل انگندن
و دودله ساختن مارواریان حسب الحکم فوجداری را نزد جوان مرد خان فرستاده
ترغیب و تحریص بمداخلت پشن نمود و خود گوش بر آواز نشست تاجه مد
بر حیزد - جوان مرد خان بمجرد ورود حسب الحکم جمعی را فراهم آورد سازش
محمد جنک کهوکر فصابی شبگیر نموده ببلده پشن در آمد و قصباتی شریک او

گردید و بهاد خان نائب راجه بخش سکه را از مضمون حکم آگاه ساخته تکلیف
حالی ساختن مکان کرد چون ایستادگی داشت داندک زد و خورد در رفت
و جوان مرد خان آن جا را قاض گردید ظهور این معنی موجب بی استقلالیه
وجود از این دیگر گشت و بهنداری را خلش هر دو بهم رسید جوان مرد خان
نیعت بدست آوردن و مداخلت را به مومن خان نوشته آگهی داد و او که چشم
انداز بر شارح چار داشت حسب الحکم موسوم خود را ظاهر ساخته بدستور
معبود و ضابطه معمول به شرائط اسنبدل و تعدیم ادات برداشته گرفت و مضمون
۱۰. هـ مع حائنان رسالید *

نقل حسب الحکم بمهر امیر الامراء

آنکه شجاعه و عوانی پناه جلالت و معالی دستکاه مومن خان مورد
تذیبات دوشاهی باشند از چندگاه امسام و انواع ستم و فزوان اخذ و جور گوناگون
میباشد. نائب نظام صوبه احمدآباد و کندن خانهای مردم برای مال مدفونه
تحصیل در سر مردم از باشندگان شهر دفعات و کرات معروض جناب والا گردیده
هر چند از حضور اقدس با مراتب مریت مهاراجه ای پی سنده تا کد تلغ و مدعی
دید بعمل آمد فائده نه کرد لهذا از پیشگاه سطوت و جلال صوبه داری احمد آباد
مهاراجه بغیر شد و حکم اعلامی بمعان صدور یافت که آن عوالی پناه نام غیر
شدن موددار مذکور از بندر بست صوبه خبردار باشد و نائب مذکور را از شهر بر
آرد و نکند ازند که بدریافت خبر عزل دست جور و ظلم بیشتر در ار نماید و احدی
از افسر رساند تا رسیدن صوبه دار مذکور محافظت بنده و مردم سکنه عهده
صوبه دانسته فرار واقع در حفاظت سعی نمایند و به تسلی و استمالت رعایای
هم دیده و تلافی مافات پردازند - چندی را فائبان مهاراجه به طمع اخذ و جر
معقد کرده اند خلاص گردانند و با مراهنه منتشره نواح صوبه سلوکی که مناسب
وقت است مسلوک دارند بالفعل مصلحت درین است باید که بر طبق حکم والا
رسد، آرند بتاریخ دهم شهر محرم الحرام سنه هیژدهم جلوس والا فلی شد و بفار

اعلان و اعلام و یافتن شهرت به نزدیک و دور به نواخت نوبت شادمانی امر
 نموده نفل حکم اقدس را بهمر قاضی کهنبایت و نزد عبد الحسین خان نائب
 دیوان و مستعید خان قاضی و ارباب تحریر ارسال داشته نوشت که باتفاق یکدیگر
 بهنداری را واقف گردانند - شهر خان از استماع رویداد صدر از دهکانه کاروه
 تعیناتیان بهنداری را رخصت انصراف داده خود دست از مرافقت طرفین کوتاه
 ساخته در باره سیفوریته تغاعد و درید عره شهر صفر المظفر مطابق سال هزار و صد
 و چهل و نه مومن خان بر تالاب ناریکسر در سواد بندر داخل خیمه گردیده
 مسرعان سریع السیر نزد رینکوجی که در آن دواج باشاره او متوقف بود فرستاده
 نزد خود طلب داشت و فدای الدین خان عمه زاده رانی و فائق مهمات
 و محمد مومن برادر زاده را بخسی و محمد زمان بیگ همزلف را داروغه
 توپ خانه مقرر نموده به نگاهداشت سپاه از سوار و پیاده مامور گردانید
 و نوشته جات طلب جماعه داران با طراف و جوانب فرستاده جوان مرد خان
 را نوشت که با جمعیت شایسته خود را ملحق سازد و از اتفاقات همدران
 اوقات چند ضرب توپ هفت جوش از آن جمله دو ضرب بله رس که هر یک
 مقدار بست اذکار پخته شاهجهانی تیر داشت و معتمدان مهارجه از بندر سورت
 خریده بنابر سهولت بحمل کسی روانه بندر کهنبایت کرده بودند رسید مومن
 خان این معنی را امداد غیبی و فتوحات لازمی تصور نموده بساختن ارابه
 و لوازم مصالح آنها اشتعال نمود و رینکوجی حسب الطلب آمده ملافی
 گشت و گفت و شنید معامله بمیان آورد - فرار برادر بخسی باله مفاصله صوبه
 سوای محالات بلده و پرگنه حویلی و بندر کهنبایت بشرط رفاقت و اخراج
 مارواریان نه عهد و پیمان و موثیق مؤکد بایمان افتاد و بصلاح طرفین بجیرام پیشکار
 مومن خان باتفاق معتبری از رینکوجی پسر داماجی راو بنابر تاسیس و تشدید
 اسلح و استحکام مواد فرار داد مقرر و برای نگاهداشت جمعی از سوار
 و پیاده دکهنی رخصت شد - بهنداری بمجرد مشاهده نقل حسب الحکم
 و رسیدن خبر بر آمدن مومن خان حقیقت حال را بانقل مصحوب فاصدان تیر

رفتار فرد مهراجه که در دارالخلافه بود روانه کرد و خود با پیاوتان و بهنداریان و خیر سالان بمشورت شبانه روزی محفل کنگاش آراسته چندی در اندیشه و تدبیر کار گزاید - چون مزواریان بدو دفعه سابق هنگام عزل به مدلت و خواری برآمده بودند اکنون نیز نظر بر بد معاشی خود بیشتر از بیشتر اندیشه ناک بود - هر چند به نظر نامل و تعمق بحال سکنه بلده نگرست احدی از منصداران و اعیان و سپه پیشه صاحب اسامع داد که سرزنده و اسمی داشته باشد و مصدر امری تواند شد سوای چندی از بندهای نادرشاهی از نائب دیوان و قاضی و ارباب تحریر و منصدیان محال کهتره بارچه که برای نام بر تعلقات مانده و آنها نیز به علت عدال ناری و عدم استطاعت نقل و حرکت به کم و بیش ساخته می گزایدند چون صریحاً بر آوردن آنها را مناسب ندانست تمهیدی که در ظاهر خوش نما باشد خیال کرده به عنوان گزارش پیام عدد الحسین خان نائب دیوان و مستعید خان قاضی و عی محمد مجاهد الدین خان نائب بخشی و قاض نگار فدوی درگاه و رحیم یار خان سراول را خواهی نخواهی رخصت نمود و باعتقاد خود حش را از دل بیرون کرده مطلع را صاف ساخت - پیغام آنکه مومن خان را مهائده بگویند که بالفعل دست از هنگامه آرائی و انداختن خلل در بندوبست کوبه نموده قسم عزیمت نماید چون مهراجه در حضور و حقیقت حال را نوشته است بنوعیکه جواب برسد به عمل خواهد آمد فرستاده‌ها که مجبور بودند لاجراً به ددر کهنابیت شتافته بقول آنکه نقل کفر کفر نمی داشت پیام گزار شدند و قریب یک هفته درانجا نوفف روی داد درین ضمن جواب مهراجه نزد بهنداری رسید که عونه از پیشگاه خلعت و جهانبانی بدستور بحال و برقرار است متعاقب احکام استقلال میرسد بهنداری از راه ظاهر بینی این معنی را کمال استغلال بنداشته و مقدمه مومن خان را قیل و قال انگاشته صلاح بودن بندهای نادرشاهی را که مصالح امور نظامت دانست بآنها نوشت که اگر جواب با صواب حاصل کرده باشند بهتر والا پامی بندان نبوده بزودی عازم این صوب شوند ازانجا که ناموس آنجماعه در شهر بود تقاعد و تخلف را مناسب ندانسته آمدند اما در

باطن نوشته جات امیر الامراء مومن خان رسید که هر چند بذات مصلحت
وفاست در ظاهر احکام سرمد منطاط اعتبار ندانسته از عزم خویش باز نماند و سعی
معموره دست تعدی مارواریان را از سرستم دیدگان احمدآباد کوتاه سازد - الحاصل
بعد شیوع خبر نغیری بهمداری و رسیدن نوشته حات طلب مومن خان به
دردیک ، دور نرفته سپاه که در امیدواری چنین روز شمی بروز می آورد و بذات
پاس آید کند ، غیر دوده منتظر فرج بعد شده داشتند شادان و فرحان بدل خوشی
و تن وطن و سدای مسکن و نوکری با وجود نزول شدت باران و طغیانی رودها
و ناله هر روز جوف حوق و فوج فوج پیوستند مومن خان فریب یک ماه و نیم بر
دلاب درنگسر باستعداد نوپ خانه و فراهم آمدن سپاه متوقف بود درین بین
محمد علی خان و آقا محمد حسین برادرش که با شجاعت خان و رسنم علی
خان و بهرام خان مصدر بروات بودند با جمعی رسیده ملحق گشتند و نیز خبر
حاکم جوانمرد خان که از پثن برآمده نزدیک رسید کوچ نموده بموضع سوجیتره
ده کروهی بدر نزول نمود و همدان مقامات جوان مرد خان با جمعیت شایسته
شامل شد از اجتماع خبر کوچ مومن خان و رسیدن سوجیتره و اجتماع سپاه
بهمداری نقین حاصل کرد که او عزم مصمم دارد عبد الحسین خان را که رشنه
و رانت با مومن خان دارد بتخیال آنکه مدد مراعات خویشی نموده در صورت
بودن در شهر قابویانده مصدر کاری شون و از افعال شفیعه خود می دانست که
کافه رعایا و عامه برآیا همه تشنه خون اویند باندک صدائیکه بلند شود بلوای عام
درخیزد اوزانه ارباب تحویر و رحیم یاور خان بار دیگر تکلیف نموده بعضی از
پدماهای بی سروپا که یافته بود زبانی حواله کرد -

* بیت *

رنا گفتنیهای بیپوده گفت گمروار خرمهره بسیار سست
و نزد مومن خان روانه نمود هر چند که نزد ارباب خود واضح و لائح برن که ازین
پیغام رسانی تحصیل حاصل است چون چاره نداشتند در عین شدت باران
سوجیتره رسیده ظاهر ساختند مومن خان دو روز دیگر مقام ورزیده کوچ نمود
ممنوع بسو معموله بتلاد هفده کروهی بلده دائره نمود و فرستاده را رخصت کرد

چون بدروازه جمال پور رسیدند مستحفظان آنجا بدر آمدن اجازت طلب گستند -
 و بالضرورة در بهرام پور توقف نمود بهنداری را آگاه ساختند - رحیم یار خان را که
 حیر خواه خود میدانست طلبداده عند الکسیر خان را گفته فرستاد که بعزت
 موافقت مومن خان بودنش در شهر مفاسد نیست - متعلقان خود را کربه پور
 ظرف که خواهد بود و او که ایمنی را خواهش می نمود از مساعدت دخت
 دانسته متعلقان را به کهنایت روانه نمود و خود به موه پور خان ملحق گشت
 از آنجا که فرستادن حال معش بر آوردن عبد الکسیر خان بود از محمد مجاهد
 الدینی حاکم نائب بخش و راقم به گروین عهد و پیمان که مصدر امری می شوند
 طلب داشت همدان ایام مبرر دوست علی داری به نجات مبر هرگز خان به
 موحرداری جونا گده از تغیر محسن خان دمیده روانه شد بالجملة مومن خان
 از موضع سو کوچ نموده بر ساحل رود و اترک محلی موضع کهریزه دوازه کوهی
 بده بذب طغیان دریا و شدت دران که دران سال بافراط بود فریب یک ماه
 توقف و زید بهنداری که قطع امید بودن احمدآباد کرده بود در عذر کردن پیوره
 و انواع مصائدات و کندن خانهها و گرفت و کدر و از فرار واقع اشتعال رزید که
 دمیغه از دقائق ظلم و تعدی فوت و فرگذاشت دمی کرد و چه خانهها که به
 رعایت ساعیان خدانا ترس خانه بر انداز بیدار و آتش ظلم التهاب پیدا
 و در حتمک را می سوخت - اگر تکویر کلیات و جزویات برداز از مقصد باز ماند
 مومن بهنداری بدوستانه بفکارش حالات و کوچ و مقام و اراده موه پور خان می
 داشت بهر اوجه در حضور استدعای احکام مشتمل بر استقلال خود و مقام مومن
 دین از دمسج عریمت و معاونت نذر کهنایت می نمود و ارکان دولت مراعات
 نماید و ای طبع خواهش از نوشته می دادند لیکن از آنجا که امیر الامراء
 دین از نوشته بود نظر دران از اراده خودش باز دمی آمد الحاصل چون
 در شکل پر اشکال منقضی گشت و طغیان رود و اترک که موجب توقف
 در دست مومن خان غره شهر جمادی الاولی باتفاق جوان مرد خان
 و جی با فوج آراسته و توپ خانه پیراسته از آنجا برخاست و عبور نموده

دو کوچ متوالی بر کنار بالات کانکریه که در سواد بلده واقع است رسیده خیمه زد و باره دین پور مکان فوجدار نشین را که مارواریان خالی کرده بودند بتصرف در آورد و فوجداران و عمال در پیروگفت با اتفاق مکاس داران رینکوجی تعیین نموده گفت چون هذام (۱) ارنفاع و حصاد علالت رسیده بزودی تحصیل مال واجب نموده بد تامل جهت مصارف لسكر مي فرستاده باشند و به تقسیم مورچال و محاصره و بسط و مرحله ها و اسباب قلعه کشانی در مقابل دروازه کالو پور جوان مرد خان و در مسجدیکه بنام سیدی بسیر اشتها دار و محاذی دروازه سارنگ پور میر ابو القاسم و برادر دروازه اسلوریه سید نور الله و در افضل پور ملک چهاگمو وار دروازه جمال پور نائب آب سابر مئی بعهده محمد مومن بخشب رینکوجی هر کدام را با جمعیت شائسته و مصالح جنگی از توپ و جزائر بندوقچیان و سرب و باروت و اماکن مقرر کرد و آنها قائم گشتند بهذاری نیز پذراترا به محافظت و اوت و برج و دایره و نصب نمودن توپ و گراشتن (۲) فذرونک چوبی و سنگی در (۳) شرفات (۴) انگ حصار و خست چین نمودن دروازه گماشت و در همان روز جنگ توپ و هفنگ در دروازه اسلوریه شروع گشت درین اثنا نجیرام که به سوهن گدهه بنابر استحکام بیان امر مصالحه و فرار داد به داماجی رار و آوردن سپاه ربه بود محمد عمر و فادر و چندی جماعه داران با جمعیت شائسته از سوار و پیاده آورده شامل فوج شد و باعث تضعیف سپاهی و انبوهی لسكر گردید و پس از بریدن یافتن مرحله و ساختن دمدمه نوپهای روئین تن را نصب فرمود و آن ازدها پدکران آتش و شانی و دیوار افگنی آغاز نهاده دمی ازوا مرادگی حرارت دفس سرد بخود نمی کشیدند و کیفیت منع پذیرنه گشتن و رسیدن مومن خان به کپیره از نوشته بهذاری بهماراجه بدرجه ایضاح انجامید

(۱) ارنفاع بند شدن و از جا بر آمدن و عله و دانه که از مزارع بردارند ۱۲ *

(۲) فذرونک بر وزن رنبورک سنگی را گویند که بر کنگرهای قلعه و حصار گزاردند چون

دشمن پهای دیوار آید بر سرش اندازند بهندی متواله خوانند ۱۲ - برهان *

(۳) شرفات جمع شرفه بمعنی کنگه است ۱۲ *

(۴) انگ بر وزن بلند بمعنی سله دیوار ۱۲ - برهان *

لهذا رنجیده از حضور بر آمد ارکان دولت از راه دور اندیشی که مباد او
 باحمدآباد رفته غبار انگیز فتنه و فساد شود از پیش گاه مجدد و اعتلا مظفر خان
 شناسنده مستمال ساخته بملازمت اقدس فائز گردانید و احکام مجدد مستمل بر
 همداد و تخویف در عدم اطاعت حکم اقدس در معاودت ده کهنبارت و دست
 داشتن از هنگامه و استقلال مهاراجه باعتبار ظاهری بقام مومنین خان نوشته
 دادند امیرالامرار از اندیشه اینکه از طلب داشتن مهاراجه بحتسور که بظاهر
 مصلحت وقت بود بهنداری نوعی دیگر ظاهر ساخته مومنین خان را بیدیل سازد
 و خلل در زمزمش افکند حسب الحکم در اسمانیت و تربیت برآورده او چنانچه
 فعل آن واضح میگردد فرستاد *

نقل حسب الحکم

آنکه شجاعت و عوالی پناه جلالت دستگاه مومنین خان مورد عنایات
 پادشاهی باشند درین ولا کفایت رسیدن آن عوالی پناه با وفور جمعیت و توپ
 خانه بر دروازه کوهی بلده و متوقف بودن بر ساحل دریا بسبب طغیان آب
 معروض عافان عتبه سپهر رتبه گردید از آنجا که امارت و ادالت مهذب مهاراجه
 آهی سزگه از حضور پر نور به آزدگی روانه وطن شده بود بموجب مریض مقدس
 معلی امارت مرتبت مظفر خان بهادر او را بملازمت اقدس آورده بمواظبات
 حسوده و ستمال گردانیده حسب الحکم اعلی قادی میگردید که اگر احدا نائ
 مهاراجه این معنی دست آویز ساخته شهرت نکالی و استقلال ظاهر کند
 آن عوالی پناه قابل اعتبار ندانسته بخاطر جمع نه عجلت تمام خود را نه باده
 احمدآباد رسانند و بهر عنوان نائ مهاراجه را بر آورده نه مداخلت و بندوبست
 سیه موار واقع پردازند و رو بداد مفصل معروض دارند درین باب از پیشگاه عظمت
 و جلال تاکید اکید شناسند - الحاصل بهنداری بانهدام داکین و جدور و در که قرب
 و جوار به دیوار حصار داشت باندیشه اینکه چون فوج اسلام محاصره دارند و در
 بیش آوردن مورچاها سعی اند مبادا بآنجا رسیده پناهگیر شوند چنانچه داکین

بیرون دروازه سارنگ پور را مهتدم ساخت و باراده کندن مسجد سنگی مقبره افضل خن دهبانی گجراتی بیلدران فرستاد - ملک جهانمو متعینه مورچال آن طوط آگاه گشته سرعت خود را رسانیده مسجد را بتصرف خود در آورد که سالم ماند از آنجا که تجارت پیشگان اقسام اقمشته و انواع امتعه بابت فروش هر دیار و مصر و اطراف - اکناف ممالک در خانه‌ها معد و موجود داشتند از مشاهده هنگامه بیای مدعی آن جان و مال خود را در معرض خطر میدیدند به او نمود اتصال وجه دیوره که بدون بیرون فرستادن مال و فروختن صورت نمی گیرد از بهداری اثنی حاصل نموده در محال کثرت بارچه محصول ادا ساخته در آورگند و در بیرون مومن خان عمله و فعله ضبط عشور مقرر ساخته دو دازه حاصل میگرفت و حدافندان بضاعت را ازین که مال شان به سلامت میرسد و بر هنگام موسم جهازات نفروش می آید به طبیب خاطر محصول دوباره دادن گرانی نمیگیرد و یاد به بدین وسیله سدکار گشتند - عمله و فعله محال دارا ضرب از ضرایب و بارکسان از خوف دیوره و گرفت و گیر فابو یافته بدر زدند و مومن خان مستمال ساخته کار خانه را جاری نمود و عوام الناس و اهل حرفه و بازار از مسلم و هندو مرور ایام بر آمده در پورچات در مساکن آنجا که در انوقت فی الجملة آباد و شکست و ریخت عمارات نشده بود سکونت ورزیده به کسب و پیشه خودها پرداختند چون دناط طعیانی آب رود ساگر مورچال بدان صوب تعیین نیافته درین ولا که آب روبه کمی آورد و مزروعات رسید مارواریان هنگام فرصت در دیده می آوردند مومن خان وافف گشته فوجی را بزدن و بستن آن جماعه مامور ساخت - چندی از آنها زخمی و دستگیر شدند دران ایام قریب نصف الفهار که هنگام غفلت است مورچالین بیرون مابین دروازه بند واسلوریه جنوب رونه نده فرصت یافته مکان را از مستحفظان خالی انگاشته نردبانها بر دیوار حصار گذاشته بالا بر آمده بر شرفات صعود نمودند که حصاریان وافف گشته بمدافعه پیش آمدند و چندی کشته و خسته روی به هبوط نهاده برگشتند از آنجا که زور آور خان برادر جوادمرد خان بطریق بر عمل نرد مرهته بود چنانچه در محل خویش سبق ذکر

یافته و سبیل ادای آن نشده درین ولا مومن خان نظر برفاقت گزیندی برادرش برگنه پرانیچ را در جاگیر زور آور خان تجویز نمود که تحصیل مال واجب آن حا را در وجه مقبره می فرستاده باشد و به مردم مورچال گفت که در هر جا که فانی بریدن نقب و ساختن سلامت کوچه بنظر آید شروع نمایند در دوسه مکان محاذی دیوار و بروج حصار نزدیکی دروازه بند دادن امر اشتغال در زدند و موجی را آراسته به شب گشت که گویان کاه و دانه برای حلب مفعولت در دیده ظلمانی شب به بلده می بردند مقور ساخت که تمام شب پیش روی ناخ شاهی که محل آمد و رفت آنها اسب خبردار باشند و نگذارند که پر کاهی و دانه ناله به محصوران رسد باوجود آن گویان که جان گران بها پیش آنها قدری و مصلحتی ندارد نظیر مغانع کلی جان بازی نموده بهر حیل می آوردند و کسی را که فضای آسمانی گویان گیر می گشت دست مستحفظان می افتاد - برش را با بار به مشتری اجل داده توش را سبکبار می ساختند و نرخ عله و کاه روز بروز بالا رفت که در غره شهر جمادی الثانی پستاره کاه که یک اسب را کافی باشد دو رویه رسید مارواریان در شب های تاریک ماه فراهم آمده مروجات حوای پورجانات در دیده می آوردند مومن خان نبر به درویدن دمی امر کرده دیدان را پاک ساخت و فهم نامی که با جمعی از پیاده نوکر بهنداری در دورنگ نور آن طرف درباری سایر اقامت گرفته هنگام شب به معاونت گویان رسانیدن کاه و دانه می پرداخت مومن خان موجی را تعیین فرمود که در آنجا بود در انسداد طرق پردازند و آنها بی خمرانه شتافته فهم را دستگیر ساخته قائم گشتند - بهنداری دریافت خبر بریدن نقب و سلامت کوچه دسمتی که گمان رسیدن نقب بود در اندرون خندق عمیق کفده پر آب نمود از آنجا که قرب اقصای ایام برشکال بود بنابر نمناکی زمین نقبی چند از خود خراب گشت و دوسه را که بهنداری سراغ یافت باطل ساخت و یک در مکانی را که بنظر آورده در زیر نییان دیوار حصار سوراخ نموده به خندق بیرون رسانند و در بچه های مستحکم گزاشته مردم کاری را تعیین کرد که در هنگام فرصت و غفلت طرف ثانی

بر مورچال مغال ریخته دست برد نمایند چنانچه مکرر مارواریان چون موش از سوراخ سر بیرون نموده بدان امر اشتعال ورزیدند و جمعی را کشته و مجروح ساختند و میخهای آهنی در گوش توپها زده کار نامه‌ها به عرصه ظهور آوردند از آنجا که بمقتضای مصالح امور ملکی باعتبار ظاهر بذایر استمالت و پلس خاطر مهاراجه که در حضور بود از پیشگاه خلافت و جهانداري احکام مطاعه در استقلال و بحالی عرصه نه مهاراجه و در گزاشتن فداء الدین خان بامد سوار و دو صد پیاده به طریق قلعه دار و معاودت به کهنبايت بنام مومن خان چدين از نعدی رتی سفته بهنداري رعایا نالش داشتند تا مقرر شدن نایب دیگر از طرف مهاراجه در حفظ و حراست بلده و نیابت نظامت بنام ابهی کرن پثاوت بهمه امیر الامرا مرحمت گشت و مهاراجه فرستاده بود - بهنداري مستفید خان قاضي و ارباب تحریرا طلب داشته نمود و رفته بهمه ابهی کرن با حسب الحکم موسومه مومن خان فرستاد و او در جواب نوشت که حکم ولی دعمت بر سرور چشم هرگاه رتی سده که مصدر ایدا و اضرار حق است از احمدآباد بر آید فدوی درگاه و داء الدین خان را در قلعه گزاشته میروند از استماع این پاسخ که موافق مزاجش نبود سکوت ورزید و شب و روز آتش حرب از هر دو جانب التهاب یافته نخل حیات چندی را از طریقین می سوخت و یوماً فیوماً تسعیر و غلات حبوبات و (۱) علق دالا رفت کافه انام از خاص و عام را بای استقامت از جای لغزید اکثری از انات و دکور دست عیال و اطعال خورد سال را گرفته جوعان گویان به فغان در آمده باراده برون شتافتن در دروب شهر فراهم آمدند مارواریان این حالت را رفاة حاصل خودها پنداشته سابق برین که مانع بودند و گزاشند اما بشرطیکه احدی از نقد و جفس مالیت دار با خود برون بزد لکن اکثری از نقد و جفس بیهانی به سازش مستحفظان برده در پورجات سکونت گرفته فارغ از اندیشه می گشتند و هر روز دسته دسته بدین مغال از مضائق شدت و مهلکه و اراسنه بیرون بر آمدند و از مقابل احدی متعرض احوال آنها نشده از ورطه غذا و محنت

(۱) علق جو اسپ و گبای را گویند ۱۲ *

بر آورده به مقام فراغت و غذا می‌رسانیدند مارواریان، خانها، ای بی خداوند خالی
 بهانه به بهانه جستجوی غله و ناله چیه‌ها در آمده مال مفت و دل بی رحم
 آنچه یافتند برده مالک شدند در همان ایام محمد باقر خان ولد معتمد خان
 که در بندر سورت سکونت داشت با جمعی از سوار و پیاده و چند بیرون سرب آمده
 به مومن خان پیوست و صادق علی خان با محمد طاهر برادرزاده اش
 با جمعیت خوبی از جوانان رسیده شریک کار گشت و کثرت و انبوهی
 موج اسلام زیاده و افزون گردید و در اسدک طرو و شوارخ که برگاهی وجهه
 اجداد است بدرون شهر نرسد بعد و حبه اهتمام ورزیدند و روز بروز کار بر مصلحتان
 دشوار و عرصه جنگی پیروزیت اکثر از سواران آفاقی و مارواری ملازم بهنداری
 نظر بر حال ضیق معاش و اتلاف اسپان بی اجازه به پیوستن از دروازه
 خان پور بیرون شتافته مورچالیان مقابل را آگاه ساخته مرد مومن خان رفته
 دوکر کشند - کار حیوانات بجانیدن برگ درخت و آخور افکنده شته (۱) و
 مرتلها (۲) رسید دیوار حصار سمت مورچال جوان مرد خان که در مقابل سجان
 سخته هزاری داشت و از صدمه گولهای توپ انهدام یافته خراب گشت
 که مکان جا گرفتن مسدودان نمائد و از افتادن خشت و خاک مافند
 سر بالایی که بناده توان صعود کرد دیدید آمد بهنداری صدایق چوبی از
 خانه‌های مردم طلب داشته بخاک انداخته بجای شکست و ریخت قائم
 نموده پناهی مرتب ساخت و بدین مغوال دیوار متصل دروازه دند که
 که به همان شکل و صورت شده بود از آن جا که جدور دور مردم نزدیک دیوار حصار
 می‌رسد بلند از آن در ارتفاع بیشتر به نظر درآمد سوراخها کنده کلوح انداز
 ساخته در پشت آن پاسبانانرا حلی داد و از دفع و حواب احذاب و احتراز
 نموده شب و روز دقیقه از حرم و شوشیاری و خبرگیری دمی دمرعی و مهمل

(۱) شله ناول مغنوح و سکون نانی و فتح وقانی جای مردار و باباک را گویند معنی
 موضع که دران سرگین و بلیدی و خاکروبه و امثال آن ریزند و بهندی او کوله گرداند *

(۲) مرتله ناول مغنوح آریز *

به گزاشته غافل و عاطل نبود - جماعه مارواریان که یک گروه و یک ذات بودند سلامتی خود را از چنگال اهل اسلام و دکمنیان در نگاهداشت چار دیوار حصار دانسته در شب‌های تاریک ماه بر بروج دور حصار تمام شب با فروختن چراغان و مسعل و گفتن خبردار باش و هوشیار باش همدیگر را آگاهانیده شب زنده داری می نمودند و روز چالیدان بیرون نامید در آمدن خانه‌های خود در دبیر فتح الباب و سیله و چاره جوئی داشتند چندی بیگناه را العلم عذ الله به تهمت خدعه و سازش با بیرونیان به سعایت ساعیان و خوشامد گویان از خدا بی خمر دست و پا و گوش و بینی و جان از شکنجه مارواریان بریاد رگت و بدین نهج در بیرون بمظنه رسانیدن اخبار و رسد غله ناندوزن چندی را ره نورد وادی عدم ساختند همداران اوفات قاصدان از نزد مهاراجه با شش قطعه احکام فدی و مهر اعتمادالدوله و وزیر الممالک و امیرالامرا صمصام الدوله و مظفر خان در استقلال و بحالی صوبه مهاراجه و گزاشتن فداءالدین خان و معاونت مومن خان به که نمایندت سه قطعه بنام ابهی کرن و سه لقاغه بنام مومن خان رسبد بهنداری مستفید خان قاضی و علی محمد خان و محمد مجاهدالدین خان نائب بخشی و فدوی درگاه و رحیم یاور خان سزاول را طلب داشته احکام موسوم ابهی کرن را بمطالعه در آورد - چون همه بیک مضمون بود تا تحریر نقل یکی از آنها پرداخت *

نقل حسب الحکم بمهر اعتماد الدوله وزیر الممالک

آنکه تهور و جلالت دستگاه ابهی کرن مورد مراحم والا باشند حکم محکم مبرم پدر نوام شرف صدور یافت که صوبه داری صوبه احمدآباد بامارت و ایالت مرتب راج راجیسر مهاراجه ابهی سنگه بدستور سابق بحال و نیابت بدستور اکبرآباد بروعت پناه فداءالدین خان که با یک صد سوار و دو صد پیاده در شهر بوده بمحافظت و استمات سنگه بلده که بوجهی من الوجوه جور و تعدی

و حیف و میل باحدی عائد نگردد و در امور شریعت غرا ارباب شرع شریف
مسئول باشند می پرداخته باشد و شهادت و عوالتی بخواه مومن خان از جائیکه
رسیده باشد به کهنایت مکان خدمت معاودت نماید و به سبب استعانه مردم بلده
ایالت مرتبت مومن الیه رتن سنگه را پیش خود طلب داشته بجایش دیگری را
معز می نماید تا رسیدن او آن بهور بخواه به بندوست امور نظامت پردازند باید
که مطابق یرایع فضا تبلیغ به عمل آورده از قرار واقع و بندوست پرداخته در
انباری و پرداخت رعایتی آنجا مساعی جمیله به ظهور رسانند اندرین باب تاکید
دانسته به عمل آورند و سه لغافه احکام که بنام مومن خان بود سیرد خوانین
مموده رسانندن آن و پیام اطاعت و اقبال حکم اقدس فرد مومن خان مستاد
انها که مجبور بودند از راه دیچه دروازه اسلویه به بیست و چهارم شهر
جمادی الثانی فریب دو بهور برآمده بعد اخبار و رسیدن بخصت گزشتن از بهور
جبال او آخر روز ملاقی شدند و احکام به مطالعه در آمد چنانچه به مطالعه تحکیر
فعل یکی از انها که مضمون واحد داشت پرداخت *

نقل حسب الحکم اعلیٰ به مهر وزیرالممالک اعتماد الدوله

آنکه رفعت و عوالتی بخواه شهادت و معالی دستگاه مومن خان مورد
مراحم والا باشند حکم جهان مطاع عالم مطیع پیرایه صدور یافت که صوبه داری
احمد آباد و مارت و ایالت مرتبت راج راجیر مهاراجه ابهی سنگه بدستور سابق
بحال و نیابت بلده بدستور اکثر آباد برفعت بخواه مداءالدین خان که تا یک صد
سوار و دو صد پیاده در شهر به محافظت و استمالت که بوجهی من الوجوه
حیف و میل و جور و تعدی نسبت بحال سنگه بلده عائد نگردد پردازد و در
اجرای امور شریعت غرا ارباب شرع شریف مستقل باشند و آن معالی بخواه
بر طعن حکم معلی از جائیکه رسیده باشد به کهنایت متعلقه خود که مالی
است معاودت نمایند مومن خان در پاسخ گفت که سابق به همین مضمون

احکام ورود یافته این ها متغی آنها است و جواب همان است که احکام ولی نعمت بر سر و چشم تابع امرام هرگاه رتن سنگه قلعه ارک را که مکان نائب دسین است خانی نموده بر آید و ابهی کرن در امور نظامت سر گرم کار شود و فداء الدین خان داخل شده بلستمالت رعایا و بر ایا پردازد و ارباب شرع شریف مستفل گردند و سکته بلده که بنا بر جور و ستم بیرون بر آمده اند بخانه خودها به طیب خاطر آباد شده راضی نامه بدهند فدوی درگاه آسمان جاه معاودت نموده به کهنبایت خواهد شتافت درین ذکر و مذکور قریب نیم شب گذشت چون معاودت صورت نمی بست همان جا ماندند مومن خان بظاہر نیک نامی رحیم یاور خان سزاول جاگیرات را گفت که تمامی جاگیر جاگیر دازان و اگراشت است دایان آنها بر محاکات بروند مزاحمت نیست و روز دیگر به فرستاده ها گفت که بالفعل آنچه در جواب گفته شد بهنداری را نوشته اطلاع دهند تا چه پاسخ رسد از انجا که نورالدین احمد خلف قاضی مستفید خان که داماد محمد مجاهد الدین می شد و محمد پناه پسر رحیم یاور خان که هر دو به طریق نوکری همراه مومن خان بودند بنا بر دیدن آنها و بر آمدن بعضی مطالب توقف را بر رفتن شهر ترجیح دانسته سکوت ورزیدند راقم حروف از راه دور اندیشی بحضور خوانین بخدمت والد که مدعای داشت ظاهر ساخت که سائق مکرر این قسم جواب در میان آمده اکنون به تکرار آن پرداختن و انتظار پاسخ داشتن تحصیل حاصل است و از (۱) مخاللت ماروازان دور نیست که پس از رسیدن رقعہ جواب نویسد که همان جا باشند چون ناموس هر یک در شهر و شهرست بر آشوب درین صورت فباحث عظیم و وخامت جسم متصور است اگر رخصت رفتن شود مناسب خواهد بود این معنی پسند خاطر همه ها شد و قرعہ حصول اجازت بقام راقم انداختند رحیم یاور خان را که محل اعتماد بهنداری بود بظاہر گواهی با خود نبرده ظاهر ساخت که صلاح در رخصت است اگر حسب المدعا جواب حاصل خواهد شد بار دیگر آمدن دور نیست مومن

(۱) مخاللت یا کسی قریب آوردن * ۱۲

حان که مدعی دیگر مضمّر داشت امدفاع ورزیده درشتی و تذد حوئی اغر نهاد
 راقم حروف را نیز حوصله برداشت نکرده از جا در آمد و در مقابل بجواب پرداخت
 و صحبت به (۱) مصارمت انجامیده مغض گشت درین بین خوشحال چند
 سیه که در اینجا بود از مشاهده مکالمات حسب اشاره مومن حان جمعی از رعای
 آورده شروع داد خواهی و نظم نموده گفت که راقم از خانمان برآمد
 آواره و سرگردانم اکنون که بندهای بادشاهی جاد داری بهنداری را منظور
 داشته گفت و شنید می نماید تا وضع ما را مشخص نه کنند نخواهیم گزاشت
 که نزد او روند - الحاصل باکراه تمام از آخر روز مرخص ساخت و بدرواه اسلورین
 رسیده بانتظاری اجازت در آمدن درنگ شد - از اتفاقات مهربانانم سوال محل
 اتمام بهنداری که منظر خبرگیری دروف و بروج حصار و فدغن مستحفظان
 برآمده بود در اینجا پیوست و حالی از ذهن رخصت در آمد داد چون رفت
 تنگ بود برای ادای صلوة به مسجد دستور خان گجراتی - نصل دادند دروازه
 در آمدند درین بین هرگاه فرستاده بهنداری بارقه رسیده گفت که از کدر بهرامپو
 در اشتر رسیده چون از اینجا برآمده بودند دی را برداشته در اینجا رسدم خلاص
 مضمون مرفوعه آنکه روز چند نزد مومن حان متوقف باشند که احکام دید
 به متعاقب میبرد جواب انرا نیز گرفته خواهند آمد و منکشف گردید که چون
 یک گرفته از بودن این جماعة خلشی دارد اکنون که بیرون آمد همانجا باشند
 و ما منع آمدن نوشت و آنچه را راقم تصور کرده بود از حجاب شده بیرون آمد
 و جواب پیغام نمودند که رقه بس از در آمدن شهر رسید والا نه هانچ
 دست می ورزیدیم بالضرورة بهنداری طلب داشته بایستی کین و کهدرام
 چند از خیر سالان بکناری بنسته بر سر گزشت مطلع گردید و از وفوف
 و خوشی که با راقم در باب رخصت بمنطوق این کرمه عسی ان تکره و
 اندک خیر لکم بمنصف ظهور آمد *

* بیت *

ی مروج را بضمن هرچه کند لطیفها است که کس را اران خبر بدو

و بهنداری را بگ گونه تسلیی خاطر گشت همدران اوان کانونجی ناکبیر مرهته و سادات داماجی را و با دو هزار کس از سوار و پیاده بموضع بتوة سه کروهی بلده رسید مومن خان و داد الدین خان و مومن علی خان را باستقبال فرستاد و او آمده شامل ریفتو جی ورود آمد - مومن خان با رسال لوازمه ضیافت از نقد و جنس برداخت دین بین سه قطعه حسب الحکم اقدس بمهر و زیر الممالک بهمان مضامین احکام سابق بنام مهاراجد و مومن خان و بنام جمیع بندهای نادرشاهی که حسب الخواهش مهاراجه نوشته شده بود رسید چون دفعه نخست فرستادهای بحسب اتفاق در شهر آمده بودند پس از ورود احکام بهمان نهج قاضی و دیگران را جمع نموده تکلیف رسانیدن احکام نمود از اندیشه اینکه دین بار بالجزم ناندرون راه نخواهد داد در جواب گفتند که در رفتن مضائقه نیست و آمد و شد مکرر بعمل آمده این دفعه یکی از معتمدان خود را همراه نمایند که آنچه گفت و شنید نمایان آید. بگوش خود بشنود فرار یافت که رقعہ مبذی برآمدن و آوردن احکام به مومن خان نویسند جواب رسید که اگر برای خالی کردن حصار است بپایند والا احتجاج نیست - بهنداری از استماع جواب صاف دم بخود کشید و در اندیشه دیگر افتاد بالجمله چون قلت کاه و دانه بیشتر گردید و برگ سبزی و خشکی بر درخت و پر کاهی بر چدر نماند مارواریان شترافرا به قلبه رانی بسته بکنار دریا و سرچاهها کوری که قسمی از غله نامتعارف است کاشت نمودند که بجای کاه و دانه اسپان کافی باشد و از راه اغطرا بهنداری جماعه کولیان موضع بهوهن و حاجی پور و تپه چنوال را بقول و ناندهری طلب داشت که هنگام شب بآوردن غله و کاه پردازند و قابو دیده بعضی از بیدلان ماروار و اسپان را از مستحفظان بیرون گزانیده به مامنی رسانند - آن گروه شقاوت پزوه که پیوسته خواهشمند فساد و هفگامه و قطاع الطریق اند اینمعنی را از یاور پی طالع مذکورس انگاشته آمدند و شبها دزدانه کم و بیش بآوردن کاه و دانه و رسانیدن اسب و شتر بعضی مارواریان می پرداختند و اکثری بدام طلایه و اهل اسلام افتاده جان و مال را می سپردند روزانه کولیان به کساد پشانی علی رؤس الاشهاد کوچه بکوچه و محله بمحله

در خانه‌های بی صاحب و فراغ بال سرای خود انگاشته در آمده هرچه بدست
شان می افتاد متصرف می گشتند و شبها به عقب زدن و بردن کالا می پرداختند
چون ایام زمستان بود بساسقف عمارات را کفده سوختند * بیت *

نظر بر در خانه هم دوختند بردند زنجیر و در سوختند

تربیب حالتی و عجیب و حشمتی بر بانی ماندگان بلده که لاجنار بودند مدگرشت -
روانه خوف گرفت و گذر بهمداری و شب هراس کولی از خورد و خراب افتادند
و طوفان ترایفکه چون دیدن خانه‌ها بزم کولیان اشتها داشت مازاربان بربان امر
اشتغال ورزیدند الحاصل چندی عالمی بدین موقوف نه و بالا شده کشتی مبرور
مراز شان در چار موجه حوادث و گرداب بلا افتاد بالصورة بهر نوعیکه صورت
مدکومت به سارش مورچالیان درون و بیرون آنچه قابل بردن با خود بود گرفته
بدستیا ریسمان از دیوار حصار بدروازه از کشمکش و بیم و هراس شبانه روزی
و می رستند اما آنچه از مسی آلات و ظروف بونجی و اثاث البیت که نقل و
تحویل آن دشوار بود برجا می ماند که بهمداری و کولیان خداوندی می
دمودند * بیت *

نماند آشکارا ز چیزی نهان نهان دان تهبی ماند بیز از نهان

درخ مس فی من شاه جهانی بدوازه رویه رسید لیکن خریدار کجا - مسهرا
مسکوک نموده به تفخواه سپاه میداد *

بیرون شتافتن خواجه مستفید خان قاضی بدست

آویز حسب الحکم بفسون گری و دمدمه

سازی بهمداری

از اینجا که بهمداری پیوسته از بودن خواجه مستفید خان قاضی و دوسه کس
مندهای بادشاهی که آنها بنابر کثرت متعلقان و عیال باری در حرکت و نقل
لاچار بودند خاطر او نا جمع و حواس خسته اش پراگنده و از اندیشه برپا شدن

و بهمذاری را یک گونه تسلی خاطر گشت همداران اوان کافجی ناکبیر مرهته
 مستاده داماجی را و با دو هزار کس از سوار و پیاده بموضع بقوه سه کروهی بلده
 رسید مومن خان فداء الدین خان و مومن علی خان را باستقبال فرستاد و او آمده
 شامل رینگو جی فرود آمد - مومن خان بارسال لوازمه ضیافت از نقد و جنس
 پرداخت درین بین سه قطعه حسب الحکم اقدس بمهر و وزیر الممالک بهمان مضامین
 احکام سابق بقاء مهراجه و مومن خان و بقاء جمیع بندهای نادرشاهی که حسب
 الخواهش مهراجه نوشته شده بود رسید چون دفعه نخست فرستادهای بحسب اتفاق
 در شهر آمده بودند پس از ورود احکام بهمان نهی قاضی و دیگران را جمع نموده
 تکلیف رسانیدن احکام نمود از اندیشه اینکه درین بار بالجرم ناندیون راه نخواند
 داد در جواب گفتند که در رفتن مضائقه نیست و آمد و شد مکرر بعمل آمده این
 دفعه یکی از معتمدان خود را همراه نمایند که آنچه گفت و شنید بمیان آید
 گوش خود بشنود قوار یافت که دفعه مبنی برآمدن و آوردن احکام به مومن خان
 نویسند جواب رسید که اگر برای خالی کردن حصار است بیایند و الا احتجاج
 نیست - بهمذاری از استماع جواب صاف دم بخود کشید و در اندیشه دیگر افتاد
 بالجملة چون فلت کاه و دانه بیشتر گردید و برگ سبزی و خشکی بر درخت
 و بر گاهی بر چیر نماند مارواریان شترانرا به قلبه رانی بسته بگذار دریا و سرچاهها
 کوری که قسمی از غله نامتعارف است کاشت نمودند که بجای کاه و دانه
 اسپان کافی باشد و از راه اضطرار بهمذاری جماعه کولیان موضع بهوهین و حاجی پور
 و تبه چنوال را بقول و ناندیری طلب داشت که هنگام شب تاوردن غله و کاه
 بردارند و واپس دیده بعضی از بیدلان ماروار و اسپان را از مستحقان بیرون گزراونده
 به بعضی رسانند - آن گویا شتابت پریه که پیوسته خواهشمد مساک و هنگامه
 قطعی طریقی اند به بعضی از رانوری طاع مدحوس انگشته آمدند و به
 درگاه کم و بیش تاوردن کاه و دانه و رسانیدن اسب و شتر بعضی از واران
 می برداختند و انبوی بدام طلایه و اهل اسلام افتاده جان و مال را سپردند
 و در راه به بعضی رسانند علی دوسر اشهاد کوجه بکوچه و ...

در خانهای بی صاحب بفراغ بال سرای خود انگاشته در آمده هرچه بدست
شان می افتاد متصرف می گشتند و شبها به نقب زدن و بردن کالامی پرداختند
چون ایام زمستان بود بساسقف عمارات را کفده سوختند * بیت *

نظر بر در خانه هم دوختند بردند زنجیر و در سوختند

مریخ حالتی و عجیب و حشای بریانی ماندگان بلده که لاجر بودند مدکزشفت -
روزانه خوف گرفت و گیر بهمداری و شب هراس کولی از خورد و خراب افتادند
و طرفه تر اینکه چون دیدن خانها مقام کولیان استوار داشت ملازرایان بیرآن امر
اشتغال در زدند الحاصل چندی عالمی بدین سوال نه و بالا شده کشتی صبر
میران شان در چار موجه حوادث و گرداب ناله افتاد بالمرور بهر نوعیکه صورت
میکرفت نه سارش مورچالیان درون و بیرون آنچه قابل بردن ا خود بود گرفته
بدستگیری ریسمان از دیوار حصار بدروازه از کشمکش و بیم و هراس شبانه روزی
را می رستند اما آنچه از سسی آلات و ظروف برنجی و اثاث البیاب که نقل و
تحویل آن دشوار بود برجا می ماند که بهمداری و کولیان خداوندی می
دوختند * بیت *

نماید آشکارا ز چیزی نهان نهان دان تهب ماند نیز از نهان

نرخ مس می من شاه جهانی بدوازه رویه رسید لیکن خریدار کجا - - سهارا
میکوک نموده نه تفخواه سپاه میداد *

میرون شتافتن خواجه مستفید خان قاضی بدست
آویز حسب الحکم بفسون گری و دمدمه
سازی بهنداری

انجا که بهنداری پیوسته از بودن خواجه مستفید خان قاضی و دوسه کس
پادشاهی که انها بنابر کثرت متعلقان و عیال باری در حرک و نقل
بد خاطر او نا جمع و حواس خمسه اش پراگنده و از اندیشه برپا شدن

هنگامه صریحا به جبر بیرون کردن را بمقتضای وقت صلاح و فلاح کار نمیدانست و میخواست که از راه مخادفت و مخالفت و مداملت^(۱) این کار صورت گیرد و چندی پیش زین که دفعه ثانی بدست آویز احکام بیرون می فرستاد آنها دریافت ما فی الضمیر او نموده برقعہ نویسی و جواب طلبی از خود رفع کرده بودند درین ولا که خبر بر آمدن داماد جی با فوج گران از سوهن گرهه و او بدین صوب نهادن رسید نظر بر افعال و اعمال شنیعه خود که صغیر و کبیر و برنا و پیر از و به ستوه آمده اند بیشتر از پیشتر از ممر آنها مشوش و پراگنده خاطر گشته در چاره جوئی این کار افتاد و از راه تدلیس و تزویر آن ابلیس تمهید نوی و خیل تازه بسته و بلباس ظاهری آراسته بر رخ کار آورد که بدان وسیله سنگ تفرقه دران جماعه افتد و هریک را جداگانه باید برآورد *

فسونگر فسون نوی ساز کرد سر حقه دمدمه باز کرد
و حسب الحکم به مهر امیدوالامراء بنام مومن خان که مهراجہ چندین احکام فرستاده بود ظاهر ساخت و قاضی و ارباب تکویر را طلب داشته خواجه مستفید خان را مخاطب ساخته گفت که مهراجہ حکمی فرستاده و بدسخط خود نوشته که مصحوب شما بفرستد و نهانی بسرگوشی *

فسون دگر خواند در گوش او بدر کرد گوئی ز سرهوش او
دمدمه را به کار برده دمید و گفت که مهراجہ فقره که استشمام بوی مصالحه ازان بمشام توان رسانید مرقوم و حواله آن مخصوص به شما کرده امروز که مجمع است افشای راز مناسب نیست فردا عندالذہاب گفته خواهد شد و بذایر نمود ظاهری حسب الحکم را سپرده نزد مومن خان رخصت کرد - شریعت پناه از استماع افسون آن انصار که سریع الاثر بود در رگ و پوستش دویده از جاده مال اندیسی به مد فرسنگ دور انداخت و از خوشی در پوست نه گنجیده دهان را بویز تبسم ساخته انگشت مفت بر دیده قبول نهاد و به شغف تمام و امید دوازده مرخص گشت از آنجا که در شریعت غرا باثبات مدعا بی گواهی عدلین حال

بدون بهذاری محمد نور الله و محمد شهریار منصبداران را بدین امر مامور ساخت که در رکاب شریعت پناه روند الفصه هنگام مراجعت بطحانه نا خود گفتند و داشت که بالجزم و الیقین که مهارچه از در مصالحه در آمده و برای تمسیت این امر مرا مامور ساخته از مساعدت بخت و موافقت رفت است * * * لمؤلفه *

اگر صلح گیرد بدستم قرار بسی سود بنم برین روزگار
و شب را بظرافه طلوع و امول ثوابت و سیار (۱) رصدی نشان (۲) زیچ بذران
همه چشم گشته به ستاره شماری و تکرار رندکار این مصرع زمزمه می نمود *
* مصرع *

امشب عجب شبی است که فردا می شود

حوادث را حرام ساخته به (۳) بلواسه زنده داشته بپایان رساید و هنگام در آمد پیک
عبا در بن طارم اعلی و بر آمدن طارخان مساه از گبند خضراء که طظظنه زرین کوس
رحیل خسرو شقی برخاست معد و آماده شده میان را چست بست و چشم
انتظار بر شارح طاب بهذاری و امیدواری شفعین سر معذون سراپا گوشت گسته
دست * * * لمؤلفه *

بسی دامن گوش کرده فراخ که از زار سر بسته یا بد (۴) سماخ
که نگاه آدم بهذاری با یک راس اسپ که از جور فافه کشی شرمس بر پشه
چسپیده خشک و فای و در فرای علیی مادند کاه گاهیده و از جدایی جو طافتن
طای و چشم انتظارش سپید گسته اگر تقویدی از کهکشان و کاه نیز صوتی نه گو

(۱) زنده اول معقوق ندانی زده چشم دانستن و راه را نگاه داشتن و در سرنامه است که
پادشاه بلندی هفت صد گز که حکما بجهت دانستن اسرار فلکی ساخته اند و جملگی
راست را یک هزار و دست ز در کوکب مرصود شده اند ۱۲ *

(۲) ریح نکسر اول و سکون نانی و جدم انجد معرب زبک است و آن کنایی باشد که
۱۰ چمان حوال و حرکات افلاک و کواکب را از آن معلوم کنند ۱۲ *

(۳) بلواسه بر وزن چلباسه اصطواب و بقراری و بی آرامی و صل نه چیزی
* ۱۲ *

(۴) سماخ و سماخ نکسر اول هردو معنی سوراخ گوش و بر سوراخ گوش رسیدن ۱۲ *

شش رسیدنی یا مهره که با بفظوش در آمدنی به مناسبت اسمی بتمنا عرق طمع
بحرکت آمده دل در سینه اش پرواز نموده نپیدی و گر نقد جوی نام جو شدیدی
خبرین خبرین بالیده دندان تو مع نیز ساختی *
* نظم *

من نمی بینم از گمان دارد شیره مرگ در دهان دارد
دسته زانو زدن است انگشتش در کف آئینه سکندرش

یا پاره دست و پای رفاق غنچه‌ای که از ضعف تا یکدیگر می سود کمری دم
خبر زمین دیر مایند تصویر تشریح اعصاب و عروق و مقابل عظام دیر پوست
دقیق نمایار *
* نمونه *

مرد، گر کسد تصویر آن شب‌دیز اعدا زینر حمامه فغاش دوید راه محسورا
و از سرت جوع یال و دم خود را جادیده عریب شکلی و عجیب هیئتی به‌موسابید
داین ^(۱) قرتوس شکسته و سر اسار و عنان از هم گسته با بار دم پاره پاره که بران
حبوان گرانی میکرد *
* نظم *

گر نه پستان کسد صورت زین تا بگردن و در رود بر مبین
نس بیدان خانم نفس ز آنکه مهمان کش است آئینش
در بیاید ز فوط چسبانی از نقش تنگ دیون سده‌ای

بهر و دم سکندری حوزی و بهر گامیکه به کار فرمانی مهمیر بر داشتی در
آمدی اندک مسرتی که به سعی و دشواری نور دیدی جای گرفته نفس سر
بر آوردی بزبان حال آن بی زبان بر بی مروی راکب دفرین نمودی دماغ بکوت
قدره از باب شرع که اسب و گاو سواریش را بیرون کرده بود هزار جریندر
بمواکید و موافق جو و کاه کسان کسان آورده حاضر ساخت و تکلف سوایی که
اجازت برآمدن از دروازه رای پور داشت نمود شریعت بقاء بیغام کرد که اثر
بموجب وعده بر مضمون نوشته نهانی که اصل مدعا و علت ثنائی این حرکت
است مطلع سازند بهتر خواهد بود - پاسخ آمد بالفعل ساعت سعد است

(۱) قرتوس بفتح اول و ضم نای انجد بوزن محسوس کوهه زین اسپ را گویند و آن
بلندی پیش زین اسپ است و با نای فارسی نیز آمده و ضم اول نیز دنده شده ۱۲ برهان *

تسریف ناید بود متعاقب از سر بسته ن رفعه مخنومه می رسد هر چند مکر بسیار
گشت نو کمتر شصت از استماع وعده اگرچه فی الجملة پنده عقلت از گوشتش
آمد اما بنده آنکه شاید این دروغ راست نباشد و بدون بدین چاره نداشت
بن الخوف والرجاء بیستم شهر شعبان سوار گشته سبحان الدی سخرند هدا
بغاله معینین را برخواند و زو براه آورد و بمجرد پ از دروازه شهر بدون
بدون ادم بهنداری که بسایعت آمده بود فی الدار و مدت عظام آنجا
دست نه اگر شریعت بفاه باز گشت ندایند ن آمدن نه دهند و او بیس
راشید شد از آنجا که هنگام سحرش تیری ددی غیری مژده دو چار
شدن (۱) مغللای پر جو و اخور آگنده از کاه بسوط خواجه دد سانی بگوش آن
... خوانده بود چایی بامید تازه کوه بران مژده جان و سانی را زنی آغاز دیاد
... جان کردن ناگهسی در آمد -

* بیت *

بود روز که ذاک و مذل دراز مذل رسم گر کدم ترکنا

... شویین اوین و خیزان تظبو نموده لنگان لنگان نه اسکر نه مومن جان
... نام و حوت را رسید - و لشکر فعلی الهی بجا آورد در تمام شب سر
... و نانی به سجود گزاشته تا سحر بر نداشت - شریعت بفاه چون گل
... و در جان نال شادان نا مومن خان ملاقی شده حسب الحکم را رساندد
... بیکه نتازگی یاد گرفته بود تکرار نمود - چون حسب الحکم خوانده شد
... مضامین سابق که مکرر رسیده ظاهر گشت و چون فیک دگر بستند از ناریخ
... این مدت سه ماه رفته تفویم پازین گشته لهذا اصحاب خبرت و ارباب دانش از
... و در این اسامی فرمودند که بهنداری از راه گریزت دلبیر بر آوردن و آواره
... شریعت بفاه دست آویزی بدستش داده دست بسر نموده و وعده
... رفعه و وعده فروغی از صدق ندارد و حضرت قاضی را باوجود فضل و کمال
... دیانان مبارز (۲) گولش زده از راه برده است الحاصل شریعت بفاه مترصد

(۱) مغللای توبره *

(۲) گول نا کاف فارسی بر وزن عول بمعنی مکر و فریب *

و منتظر ورود رفعة موعود تا شام نشست اثری پیدا نه شد روز دیگر تا نصف النهار چشم انتظار بر شارج چار ساخت دیده اش شفید گشت چیزی مرئی نگر دید شکی بداش راه یافت و خواست که خود رفته بیارد بحسب اتفاق در همان روز خدر تولد پسر چهانمرد خان از پهن رسیده و جشنی و طوی و ولیمه بذا نهاده فردای آن روز ضیافت موهن حان داشت و شریعت پناه را نیز (۱) بشامی وعده گرفت و او به طمع آنکه مدتی در بلده بخوردن نان حوار و ناجره و برنج کر و روغن متعفن که آن هم بدشواری گاه گاهی میسر می شد بتصدیع تمام کزرنبدده اکنون ازین مائده آسمانی حظ وافر و تمتعی متکثر برای ذخیره روز نیک و بد و گله و اعتشاشی جهت عبال که رازق العباد از خوان عیدی کرامت فرموده داید برداشت و شکم را که مایه عیش آدمی گفته اند به تناول الوان نعمت اطعمه لدید و افسام مسمدات و مشروبات لحم طیر مما یستهون و شرب انواع اشربه خوش اگوار اذقه لاسارین که ضیافت بسی بتکلف خواهد بود یک دفعه از عذاب بر آرد و از جزاء بما کانوا یعملون عاقل گشته رقعہ مشتمل بر عدد دیامدن خویش بظاہر اجابت دعوت جوان مرد خان نوشته نزد بهنداری فرستاد پاسخ آمد که در همانجا افامب داشته هر روز ضیافت تناول می نموده باشند احتیاج تصدیعات کشیدن شهر نیست و نخواهد آمد و بالمره خاطر خود را از ممر اندیشه از فارغ ساخت شریعت پناه ازین جواب از غفلت بیدار گشته دانست که مقصد ازین رویه بازی چه بود در پس زانو فرین تاسف و ندامت مانند مجاذین و آدم دیوزده در بحر اندیشه فرو رفته پای درخت چه کنم نشست و بر نا بنخردی و نا تجربگی خود زبان ملامت و نفرین کسود و نمی داد سود -

* بیت *

چنین است رسم سرای دغل که زهرت دهد چون چشاند عسل

و سرور و شادی واسطه کاری امر مصالحه نازد و ماتم داری اهل و عیال و ناموس و مایعرف که در شهر است چگونه از چنگال ستم پیشگان ماروار سالم خواهد ماند مبدل گشت -

(۱) شالم مهمان طفیلی را گویند *

* بیت *

همین دست اسوس بردست سود بهر لحظه عم بر غمش می فرود
 متعلقان شویعت پناه که حال بدین مژوال دیدند هراسان شده در تدبیر استخلاص
 و حفظ خودها و رفتن بیرون که برملا نمی توانستند رفت از خانه بر آمده گوشه
 و کماره مدواری گشتند و به سازش مورچالبان در لباس گمفامی شبی نیم شبی
 چادر بر سر و بقچه در بغل ارزان و تسان به تدریج بر آمدند - از آنجا که اهل
 عفت و عصمت گاهی به چنین مصیبتی گرفتار نه شده و کوچه و بازار را ندیده
 اگر در اندامی راه بیناکی از سارواران دو چار شده اندک تهدید می نمود بقچه
 انداخته می گریختند و او اوگنده را خدمت شمرده متصرف میگشت بالجمله
 به سعی و مشقت تمام که حق تعالی هیچ دشمنی را نصیب نکند رفته
 دسویعت پناه پیوستند *

رسیدن داماجی راو گایکوار با فوج گران در بلده

وملاقات نمودن مومن خان وجد و جهد نمودن

در تسخیر حصار

همدراں اوان داماجی راو گایکوار که از سوهن گروه بقصد این صوب بر
 آمده بود با فوج گران به قصبه نریان رسید مومن خان بدریافت این خبر بظاہر
 تمهید ملاقات او بجیرام پیشکار خود را بخصت فرمود داماجی بیست و هفتم
 شهر شعبان المعظم بموضع عیسن پور بمقامه دو کروه دائره نمود مومن خان با
 داء اندی خان و قاضی مستفید خان و عبد الحسین خان و مومن علی خان
 محمد فلی خان و صادق عابی خان و چندی دیگر بعزم ملاقات رفت - داماجی
 دمر تا بیرون فرودگاه سواره در رسیده ملاقی گشت و بغیمه خویش برده دو راس
 اسب و طرفه مرارید و پنچ خوان بارجه و یازده دست خلاع به همراهیش تواضع
 نموده با مومن خان به تبدیل دستار باصطلاح هندی موافقت بسته قرار نمود که

نزدیک مرار حصرت شاه بهیکن فدس سه بر ساحل رود بار سائر فرود آید موسی خان معارفت نمود - هزار روپیه نقد و احساس لوازمه ضیافت فرستاد داماجی بداد و از مکانیکه مدبر شد آمده نزول نمود - بهنداری از استماع رسیدن داماجی و کیفیت ملاقات و مواخات موسی خان با بهنداریان و پتا و دان و خیر اندیشیان محفل گفتارش اراسته امیری را اندینید که برهم زن اتفاق مرهده با موسی خان شود و سفلی بغای بر میدانی و فای رند لهدا مصحوب معتمدی بداماجی پیغام نمود که موسی خان باریکوحی در صوبه سوای محاللات بلده و بندر که بنایست و برگشته حویلی بالمناصفه قرار داده اگر جانب داری او را فرز گزارد در محاللات بلده و امر حکومت تمام صوبه بالمناصفه مرا قبول است و بنابر خاطر جمعی پتا و دان نامی را کفیل میدهم که سرمو تفاوت بمیان نیاید داماجی این معنی را به موسی خان ظاهر ساخت و او به مقتضای وقت تن به فضا در داده بدان موجب راضی گشت و در عوض بندر که بنایست برگشته بزم گام بلا شرکت بهای مرهده ساخت و قربات برگشته حویلی را بایک دیگر تقسیم نمود و در محال مدط عسور مکس داران او را نخیل کار کرد و بدین تدبیر رخنه افتند بهنداری را بدود ساخت - روز دیگر داماجی بداد رنسل گزر دودسه رود سائر متی نه اعتقاد هذود محال متدیر است و در نزدیکی شاهی باغ واقع شده سوار گشت و دیوار حصار شهر پناه که بسمت دریا است از دور ملاحظه بدان بدان گزر رسد و پس از انقراغ عسل هزار روپیه به عنوان خیرات برادر داران تقسیم نموده معاونت کرد و سامی فوج خود را به همراهی رینکوحی بمورچال مقابل دروازه جمال نورد دروازه بند تعیین کرد و بنابر پیش بردن مرحله و انباشتن خندق و اهندام دوا حصار فدعن ببلغ فرمود از انجا که اهل سوق و حرفه و مردم آبرو طلب اهل و عیال بتدریج از شهر بر آمده در پورجات سکونت گرفته بداد و ستد سودا و معامله و به کسب و پیشه دفراغ بال در آرایش و پرایش دکاکین پرداخته بودند از آمدن دکهنیلان بدان کثرت و ابنوهی که شبوه غارت و کالا ربائی را معتاداند خوفناک گشتند و این معنی به داماجی منعکس گردید لهدا در اردوی خود

مدانی بر آورد که اگر احدی مقصدی امر تعدی و بودن چیزی خواهد شد
 بخودش نهد است می التعمله اطمینانی حاصل گشت ملواریان از آمدن دامانجی
 امر نه بخشیدن افسون بهنداری نو او که رفافت مومن خان را فام داشت
 . . هم آمدن سدا گنجرات نزد مومن خان که من حسرت انکسوع مومب پرنجگاه
 هت سوا و پیاده اندلا باشد نه باب اندیشه ناک و هراسان گشته بدستیاوری بد رفت
 ازینان مدینه دوه بعضی از مدالان ملواری که قناب سی من کس از سوا و بد
 اند خان سلامت بهی در وطن بر آمده بودند چون تاب و رزینانیان بیرون
 نه بهی امام بالساد رسد ناله و علفه می برداختند گرفتار شدند و فرخ حبودت
 بهی آثار که گفتم و جورا بیک بها می برداختند رسید بهنداری انوکا لک آب را
 به حسب آنگیری بهت حین نه کرده بود مسارد سخته و قحط آب فیر ملواری
 ازینان بعد روزی چند دامانجی بهخان باز دید مومن خان ازینان فین بهر آمد یک
 دهم مدال و یک زاس اسب و جواهر و چند حوان افشده و چند دست خلایع
 به سیرانیان بواضع اورا گرفته مدکور و مشورت تسخیر داده در میان آورده به خدمه
 به حوسس فت و رفیکوچی را امر نمود که باتفاق معتمد مومن و سیرانیان
 مومن خان ساختن دمدمه و نصیب کردن توپها و بدشن سرن مورچال تفه
 به به جنداجبه نکاکدن دورونه رسته بازار واقع بیرون دروازه جمال پور و بسوت آند
 به به ساخته مورچال را به کنار خندق رسانیدند و شروع به انداختن نمودند
 به به پیرماتد بهتارهای ز فوم و سبدهای پیراز خاک و خاشاک بر سر کشیده
 در احمد به بهی چند بمقابل دروازه آورده بگواه افگندی اشتغال در زدند
 به به جفک سخت در بیوست که شب و روز خورد و خواب پیرامون شان
 به به

کا بهرد اسبین بر زدند تن آسودگی را قلم در زدند
 به بهرگان خودان دو صف رزم ساز یکی در نشیب و یکی در فراز

هدر ناول ونانی معنوح و ناول معنوح و ثانی رده و بدال مهمله ناطل و هرزه شدن

نه کس ۱۰ مجالی که بیزد دلیر
 ز پایان ببالا ز بالا بزیب
 ز آمد شد سنگ و تیر تفنگ
 زمین آسمان هر دو گشتند تنگ
 کسی کو سر از پاره کردی برون
 نه تیر تفنگ آمدی سر نگون
 وزان سو همه مارواری نژاد
 ز غیرت زده آتش ادر نهاد
 همی داشتند جلی خود استوار
 برزم مقابل ز پست جسددار
 ز پایان جو سه برزدی از حیر
 به سگی پویشان شدی مغر سر

با آنکه حنفی انباشته شد و مورچال بپای جدار حصار پیوست - بهندارچی آگاه گشته بدو تان عمده و جوانان کار که نزد او می بودند تعین نموده خود نیز همانجا مستعد به مدافعه نشست - دکهذیان به طمع نهب و غارت زیاده از مقدور و مبهسو همت بر تسخیر بلده که بپای دیوار رسیده بودند گماشته سعی موفوره به کار می کردند - مومن خان از چیره دستی مرهغه از راه دور اندیشی که مبادا دکهذیان رخنه یافته به قهر و غلبه در بلده در آیند و قتل و غارت بمیان آید شهر تلف خواهد شد و خدا داند که پس از پرده غیب چه بعرضه ظهور آید و این معنی را در ظاهر بلب آشنا نمی نمود اما در باطن بمردم خود که برفاقت آنها مامور بودند گفت که با انداختن توپ و تفنگ و شای و هوی و جوش و خروش ظاهری معرکه گرم داشته از در آمدن بلده پرهیز و احتراز دارند و کار را بدانجا نرسانند که دکهذیان در بلده راه یابند و آمد و شد مردم را از بلده که پیش ازین مسلوک بود مسدود ساخت مارواریان را خیال برداشتن مورچال زیر دیوار بسر افتاد و از راه دریکه پایان بندان جدار که راه بخندق بیرون ساخته بودند بر آمدند چون آنها غافل نبودند چندی کشته گشته و خسته جسته خائب و خاسر منکوب و مخدول برگشتند همدان اوان که کار محاصره نه تعسر انجامید وجد و جهد مومن خان و دکهذیان بیستتر از پیشتر واضح گشت بهنداری را که از طرف مستفید خان قاضی خاطر جمع گشت از والد راقم که بفضل ایزدی نامی و نشانی درین دیار دارد و بخيال اینکه میر محمد زمان جماعه دار نوکر او نسبت سببی دارد و جماعه پر دیسیان و جمعی از گجراتیان که ملازم اویند با ایشان مربوط درین وقت که کار بدشواری پیوسته نظر

بر ابدایی جنسی و هم مسیری و تعارف دیرینه مومن خان اگر مصدر هنگامه شود
فباحته عظیم و وقاحت جسیم متصور است خاری به دلش خلیده رنجه داشت
اگر چه از سابق همین خیال مرکوز خاطر او بود و موقوف بر وقت می داشت
درین و لا که طافتش ازین اندیشه خطرناک طاق گشت فباس مستغید، خان کرده
شعبده بازی آغاز نهاده روزی حسب الحکمی بمهر عمدة الملک امیر خان بر آورده
ایشان را طلب داشت که دعوی مشورت در پیش است و موقوف بر حضور شما
است اتفاقاً یوم پنجشنبه چون صائم بودند عذر آوردند پس از دو روز دیگر که طاب
دمود به راهه خوردن مضجع و مسهل گزرا نیدند از آنجا که از سر آوردن فاضی و
حراسی بار ماندگان معاینه شده عبرت کلمی نافه بودند از آمد و شد کس بهنداری
مهایب به بحر تفکر فرو رفتند -

* بنای *

در دهـر همیشه مـرد دانا زار است
پیوسـ ته نصیبش ز فلک آزار است
نکو و مذود هـنر بگیتی آری
خون میخورد آن تیغ که جوهر دار است

احوال التماس نمود که عذر آوری هر روزه موجب زیادتی وحسب و مخاطره
بهنداری میگردد مبادا کار بفا خوشی انجامد - اگر علاج و رخصت باشد رفت
از مافی الضمیر او اطلاع بگردد و آنچه مناسب وقت باشد جواب دهد * بیت *

اگر ز ماده بگرگی دهد ممالک را ز بهر روز سلامت سلام ناید کرد

این معنی مستحسن افتاد و نزد بهنداری رفته تقرب طلب والد را در میان آورد
بهنداری دیگران را خیال مستفید خان کرده لب پاسخ به تمهیدی که درین باب
اندیشیده و طلسمی که برین امر بسته بود کشته گفت مرا یقین حاصل است که
ایشان رفته مومن خان را بفهمانند البته او ازین هنگامه آرائی دست خواهد
کشید و نیز حکمی بمهر عمدة الملک رسیده است در جواب گفت اگر این معنی
محقق است ازین چه بهتر که موجب رفاة عالمی است مذت بر جان دارد اما
خود را منصف ساخته تصور نمایند که درین مدت که محاصره بطول انجامیده

و نسندها، مژم آوده و اخمار هر روز بلده از ضيق معاش و فقدان كاه و دانه و بديون شمعين بسيارى از مازواريان و نوكرين چگونه عقل باور كند كه بمحض گفتن و محامددين اين همه معركه را برهم زده خواهد رفت - چون لا جواب بود گفت راست است و مبراهم گمان نمي رود چون ديد كه فريديش اثر پذير نه گشت و نهم بدش حم سر آمد - بر اندسته يخته ملتوي گزاشته بذبا بر غلط اندازي گشت كه بدسخط ر مبر ايسان درين باب رفته بدام مومن خان نويسانده بفرستند كه مصحوب آيد خود فرستاده جواب طلب خواهم داشت و عذر در پيش آورده كه ديس بر مورچال ايده بوده خسته ام الحال رخصت شوند و برخاسته بديون حجرة راهي گشت كه درين اثنا گو با ندای غيبي سوشي دگوش هوشم رسانيد و اوس بركاه عالي ميخواست كه از شران ظالم مختال در حفظ و امن خود در د ملهم ساخت -

بسي فقل كافرا بباشد كلید
كساينده ناگاه آيد بدید
چون مضمون خاطرين شویدا بود بر زانم حاسي شد كه در حلول چيرى گفتن
است طبييد و در حجرة دويد و بسته -

ناو آب كساد ز راه صفا
بخوافدم برو داستان وفا
كه اگر فصد و عزم است كه بصورت شريعت بذاه به حيله سازى با دو گوش
و بيني ما را برآورد امري است محال و خيالى است باطل - * مصرع *

زهی تصور باطل زهی خیال محال
و بدون بردن متعلقان و ناموس كشتن و كسنه شدن را بر خود گوارا ساهه ايم
* رباعی *

گفتم كه مكر تخم هوس كاشندي است
نی نی غلظم كه جمله بگذاشتني است
بگذاشتني است كار عالم يكسر
الا عزت كه آن نكه داشتني است

و اگر بمظنه اينكه مبدا بجاذب داری منصوب اراده هنگامه در ضمير داشته باشيم

که موجب این همه تنویش خاطر است از در صورت بیرون نیست که بیشتر است
بند، یا نه اگر مدعا حامل است صوبه داری را دیگری خوانند کرد و اگر تقدیمه تا بیجه
نعمت، بخشد جان و جان و جان در معرض تلف است - * ایست *

ایسی رفته به در سر دشمنی نداید که امان ده دشمنی

هم که ما این مرا در سر و این خیال در خاطر خطور نمی کند چون سپیده کلام
ستیز بد بخت کسید و حرف اشفا نکوتش رسد - * بیست *

سخت نهایی سفید شد و هوشمند بود تا آن سی خبر را رسد

... در پیش روی ایستاده بود از حجب بیرون ندهد و در سر و ده جسد هر
... اگر آنجه مدکم شد مفرور به صورت است - دای کردن قسم
... خاطر در سر و جمع نماید و مکفرین عمدیش نبور بود -
... که هرگاه بیدار کردن ایمان که موجب بسکین فب شما است ما را
... و فعل شب چه اطمینان - غدا را قسم باد نموده حمله را برداشته
... می ریزی و سر دمی عائد حال شما نخواهد شد راقم دیو جهان نه
... چون از طرفین مواد باطنی سر و کرد و خلشهای دهانی زائل
... که تا تفرغ گرم است آن می گفتم نسبت دفاع
... و کمال و عهده بر آئی نمی تواند شد - اگر حصص
... بیرون بمامن فوستاده خودها باشیم گفت بالفعل داماجی
... و خداوند که چه رح نماید و مقدمه ناموس نازک -
... بود رخصت میدهم - سرانجام سوانی
... با صلاح فعل گویند گرفته آمده ماجرا را خدمت
... و خلش طلب بهندای رفع شد اما بنابر آوردن متعلقان که
... و تست خاطر بود با دتظاری روانگی داماجی می گزشت
... دیوار حصار داماجی مکرر پیغام نمود که بیک دفعه
... نماید نمرد شاید از سمتی فتح الباب و صورت مراد جلوه گر
... مرتب شدن مرحله روان که باصلاح هندن کده

گویند از بختها دو طبقه طرح انداخته می ساخت چندی را مهلت خواست چون داساجی را فریب دو ماه از آمدنش منقضی گشته بود زینکوجی را با جمعی دبه کاشته خود روانه ضلع سوخته گردید و ارم بعد از چهار روز رفتن او برای حصول اجازت متعلقان این بهمداری شتافت اتفاقاً در همان روز خانه یکی از هفود صاحب ثروت را و دموده اثاث البیت و دینه را بدست آورده در کمال شغف نشسته یافت باظهر مدعا پرداخت و او بلا توقف و اهمال دستوری دروازه را می پور داد فرا بخانه آمده سوارای زنانه را در دوازی ها که داندازه دریاچه دروازه ساخته بود سوار کرده بر دروازه نهاد از آنجا که موسم زمستان از پوشش و ضروریات دیگر که انسان را از آن گریزی نیست همراه بود یکی از مستکفطان دروازه اسباب را بظ ظاهر بینی مال بنداشته خیرخواهی بهمداری بخاطرش خطور نمود نه دهانه گرفتن اجازت بالمواجهه رفته از آن مطلع ساخت و جواب شنید که فلانی یعنی ارم که در انداخت هرگز بیرون نماید یا هرچه باشد مانع نه شود بمفعول و حجلت رده آمده دریاچه را کشود و سوارایها و اسباب از خود و دیگران که همراهی را وسعت نجات و بیرون بر آمدن دانسته آمده بودند از آشنا و بیگانه همه را بر آورد انعاما همدران اوان متعلقان موسم خان از بندر کفهدایت آمده واکثر سوارایها و بار برادر زیادتى بدانجا میدست بهمان سوارایها به کفهدایت نزد اخوی اسمعیل محمد خان که از چندی باقبائل سکونت داشت رفته به فراخ مال مستفد و یک گوده انسراج فلک از آن ممر حاصل گشت بالجملة موسم خان بعد داساجی باهتمام تمام داتمام رسانیدن سلامت کوچه ها بخندق و مسدود ساختن دمدمه ها و انسداد طرق آمدنی کاه و دانه بیش از پیش سرگرم گشته و بجنگ شبانه روزی توپ و تفنگ دمی نمی آسود - متحصنان نیز از پشت جدار پای کمی در مدافعه و خبرداری نمی آرزدند و داد مردی و مردانگی مبدادند و درین زد و خوردها -

* پید - *

تهی شد و سودا دماغ دسی نمائد آتش اندر چراغ بسی

بهمداری بغایر رسانیدن روز موف لسكرين از هرجا و هر که بود گرفته میرسانید

و حجره‌های اموال پادشاهی را وا نموده آنچه از دست حامد خان باقی مانده بود سوای چوب و تخته شکسته - چیزے نگذاشت *

نشانی‌د بنهداری محمد مجاهدالدین خان نائب بخشی و وقائع نگار بمظنه زرداری

از آنجا که سراج الدین برادر شیخ الاسلام خان که در اوایل ایام حکومت -
مدیرالملک رخت هستی بود و در بهد حضرت خداد مکان مبلغ خطیر
سراکار والا را تصرف نموده ملبس به لباس فقرا ساخته و بسیار در امور خیر مباد
باخدمت مساجد و رباط و چاه صرف نموده بهنداری از تدریج به حسب خانه براندران
در کماهی حالات او وقف گشته بگمان این که از «مخلقات» او نیز محمد مجاهدالدین
خان پسرش مبلغی خواهد بود و اندیشه و تدبیر دستگیر نمودن و «صادره کردن
او بخود کفگاش داشت و بنصیر اینکه اگر در ظاهر حنفی را فرستاده گیرافیده
دوستای (۱) سازد مبادا غیرت را کار فرموده ایستادگی نماید و جمعی نا او مراقبت
نمایند و نگامه آرا شود و چه رو دهد و اگر قتها طلب دارد شاید عذر اندیشیده
دارد - آخر الامر ادش بران فرار گرفت که رافم را و او را به ظنون که او نیز بلا
تسریش خواهد آمد و مصحوب یک کس گفته فرستاد که امر ضروری در پیش
است باین آمد رافم خالی از ذهن به قلعه رفته بهنداری را که در اندرون بود از
آمدن خدمش آگاه ساخت و او را که آمدن دیگری منظور بود گفت «بی آیم که
درین بین مبعاهد الدین خان هم رسبد رافم مقیم این اول را که محرم راز بهنداری
نه گفت که اکنون ما درین حاضر ایم آدر امروز فرصت نباشد وقت دیگر او رفته
آمده در رسم گفت به اندک صبر نمایند که شمارا بخصت میبهم ازین سخن
بردمت نمود که ازین احضار و طلب مطلوبش کیست و قصد مقصودش
چند است درین بین کس بهنداری نه طلب رافم آمد و نه محلیکه دسته بود

(۱) دوستای لغت ترکی به معنی فدا است ۱۲ *

رسانید و او در باب طلب تمهیدیکه یافته و پرداخته بود توطیه نموده برداشته گفت که مجاهد الدین خان که با فاضی مستفید خان قرابت دارد و تا یک دیگر ساریش نموده مستحفظان در پیچه زیر بنیان دیوار حصار را بوعده بدل مال و نوکری بیش قرار مومن خان خودها متکفل گشته با خود همدستان ساخته بودند که از آن راه جمعی را از بیرون در بلده در آورده معرکه آرا شوند . چون ناخبر گشته به تبدیل مستحفظان پرداختم عزم شان باطل و اراده شان فاسد گردید اکنون او را بغیر نه پنج و تسدیع این ادا طلب داشته شما را آگاه ساختم که با وجود بودن در شهر حنفی خیالات دور از کار در سر دارد که موجب خرابی عالمی آفت و بدین کلمات روی اندود و سخنان منقول بانبات نهمت و افرا پرداخت - رافم در یافت مکدون ضمیرش نموده از راه شوخی و بکتادلی در آمده گفت که داشت این همه تکلف در سخن آراستن و معانی پیرواستن ندارد عرض معصوم کس - * بیت *

بر آنی که ترک مدارا کنی و بیش در دشمنی و اذنی

کما ایست بر غلط و نفسی است بر آب - آن دفتر را گاو خورد وجود ظاهرش حبایی است بی معرار و چیزی به عمل نخواهد آمد خود را و دیگری را رنجبه ساختن کاریست بی حاصل - چون دانست که به می مدعا سیده مانسم گشته گفت که کمتر از یک رویه چه خواهد داد و شما بدین کارها کاری نباشد رخصت شده بروند هر چند مصالحه نمود که نهابت بی مروتی و کم وطنی است که او را گزاشته دروم رفت دیگر از آنها باید طلبید فائده نه بخشید - * بیت *

چو از خاره شکست مبدای سست استادی کس نبرد در سست

مدفاری بر خاسته بندوق رفت و رافم آمده مجاهد الدین خان را از ماحرا آگاه ساخت که در این اثنا فقیرا یساول که بر نقیر و فطیر گفت و شنید وافف بود . راه مدالست آمده گفت که بهمداری می طلبد و بدین مخانات رافم را از انج بر آورد و مجاهد الدین خان را به محصلان غلاظ و شداد سیده یتافیان فرو رخانه اش فرستاد و پسرش را که در سن هفت هشت سالگی بود آورده بود

پدر باز داشتند و به تهدید و تقید در تشخیص وضع تصدیع آن مرد پرداختند و در
 خانه اش هر چند بیست و جستند کمتر یافتند - لهذا چندی بدست تفاوت پیشگان
 ماروار گرفتار ماند گویند که این نیز گل خیر کاشنگ رحیم ماروار جان بوده است
 بالجملة چون نرخ حبوبات بدر آثار بیوست و گاه بهای زعفران بهم ساند از سنگ
 بلده که تصدیعات بعضی بذایر نگاهداشت خانها با از ممر دیگر مانده بودند از
 اثاث و ذکور کبابه و طع امه کرده و دست طمع از جمیع بهات برداشته و
 به بیرون نهاده و چه مستورات صاحب عفت و عظمت که ملامی از مدت العمر
 با از دهلیز خانه بیرون نهاده صورت را محرومی ندیده و نشنیده عالی
 روس الاشهان جادر بر سر و طفل در بغل که یان ر نعرین کزان جویان گویان که
 از جوی فافه کنی طاعت شان طاق کسته بصد تشویش و هزاران تشویر افتان
 و خیران برآمدند و از دست و دهان سگان و گربه که همه از دست می ربودند
 کذا بحلق خلق می رسید عجیب و غریب و محسوس و حسنی عادت حال کردند مصر
 بدان نظم و کثرت خلق بنوعی خالی و بی چراغ کنت که نفس فی الدار
 تیره دیار صادی آمد - * نظم

در آمد به نژاد مردم کمی برمی شد درون فاحش آدمی
 ز فحط آس دیگدانها بمرد چه تعطی که آتش از اینجا نبود
 از همه - اتفاق معدود یکه مانده بودند و مارواریان کم و بیش عله دست می
 از دست اند کسی سر وقت می رسید راستن می نمود صورت بکار برده سهیم
 بهر ساحه پدر هم می فروختند والد رافم که تا حال بامید رواه امروز و فردا
 ت داشت اگر چه از ممر پای نفی ناموس که بر آورد رهائی یافته اما رفتار
 سه - اندر آشنا و مکانه مسلم و هفود که هزاران را مالیت بود و از خوف
 یان - تمام حشرات خانها را مملو و مشحون ساخته هر کدام اسم خود
 ت - موده بیرون رفته بودند بذایر حفاظت آنها که بعون و حفظ آلهی
 مع هذگامه بهر کدام سالم رسید توفف داشت از اینجا که عرصه بغایت

تفک گنسب از طرف اکل و شرب که موافق مزاج میسر نمی شد و از مشاهده سلوک بهنداری با مجاهد الدین خان هر چند که بحسب ظاهر عهد و ایمان بمیان آورده چون روز بروز کار بر او دشوار می گشت و رشته امید بودنش بریده می شد بر قول و فعل او چه اعتماد و بقول آنکه الغریق یتسبث نکل حشیش -

* نظم *

نبودی امید و ازان دو رنگ خواص مرشته نجست از پلنگ

نبود ایمن از مکر او یک زمان نمی داشت از وی امید امان

چو زان زهر طیفنت نبوده امید که بر مار انعی که کرد اعتماد

مبادا تهمت و افترای بسته اگر خود نباشد دیگر را رهنمون گردد خدانخواستند خلل در آبرو و عافیت کار به کجا انجامد لهذا ناظران کشیدن تصدیعات ماکول و مسریات درخواست احایة رفتن بیرون نمود و او به کشاده پینانی گفت که هرگاه اراده نمایند از هر دریکه خواهند رخصت است چون در صورت بر آمدن به علایقه نیز از سگ صفتان ماروار متیعنه دروب چندنی خیالات و اندیشه دور و دراز بخاطر میگزشت از انجا که رفتن را گوش زد او نموده و او نیز سر رضا جنبانیده بظبران با مستحفظان دروازه را یکه که قریب بخانه و یک گونه ربط و اعتماد بهم رسیده بود در هنگام انجمن آرائی انجم برین چرخ طارم بر آمدن را مقرر کرد و مومن خان را آگاه ساخته جهت فرستادن دو راس اسپ که در نزدیکی باغ غازی الدین حسین آن طرف جوی سابر بروقت میعاد که شب بیست و چهارم ماه ذی قعدة الحرام بود نوشت والد و ارم حسب القرار بر آمده قریب نیم شبی نرد مومن خان رسیدیم - روز دیگر بهنداری واقف گشته رقعہ نوشت که عذر رخصت نکرده بیخبرانه رفتن موجب تصدیع شده باشد بهر حال چندنی در همین نزدیکی توقف باید داشت تاچه رخ نماید و میر محمد زمان و قریب بیست نفر پیاده که در خانه بودند آنها را بذابر محافظت تاکید نمود *

یورش نمودن مومن خان و رینکوجی و به شهادت
پیوستن قائم علی خان و میر ابوالقاسم و پیشرفت
نشدن کار و تقید نمودن در انسداد طرق
رسد و صلح نمودن بهنداری و بیرون بر
آمدن او و در آمدن کوتوال مومن خان
و رینکوجی در بلده

چون ضبق معاش محصوران و تنگی عرصه متحصنان چنانچه سست
گزارش یافت درجه کمال پیوست و محاصره پردازان سلامت کوچه‌ها را که
بدان اهتمام داشتند بکنار خندق رسانیدند و قواعد بنیاد برج و باره و شرفات
مایین دروازه بند و اسلوریه بغیر اشراف دهمده و نصب توپهاضرب گونه متوازن
گشته انهدام یافت و از برافتادن سنگ و کلوخ مافند (۱) کتل راه سدائی که به کام
زنب و پای مودی دایری و دلاوری بمعراج مراد عروج و به سام مقصود صعود
توان نمود بهم رسید مومن خان رینکوجی و سرداران خود و دکهنیان را طاب
داشته محفل کنگش آراست و گف و شنبه چگونگی یورش بمیان آورد - دلاوران
و گردن کنان طرفین هریک بقدر حوصله و مقدار تهور و جلالت خویش رای زد
و فراریات که جمعی از بهادران اسلام و شجاعان با ننگ و نام با قائم علیخان
بخشی رساله فدائالدین خان و میر ابوالقاسم از یک سلامت کوچه و دکهنیان
همراهی رینکوجی از کوچه دوم در آمده بخندق حصاره گزار شدند و قدم دلاوری
پیش نهاده بر فراز پشته بر آمده در آیند و بقوت بازوی شجاعت و جلالت
و قتل و اسیر سیه درو فان ماروار پرداخته بلده را مستخر سازند و جوان مرد خان
و مورچالیان دیگر از چهار دور حصار که مرکزوار درمیان دارند هنگام سحری مستعد

(۱) کتل بر وزن جعل بمعنی تل بلند که شش خاک باشد ۱۲ *

و آماده برین امر کمر بندې نموده گوش بر آواز صدای شلک توپخانه فراز دمدمه
سر سلامت کوجه باشند که بمجرد آن فود بانهارا پیش انداخته بمقابل خود حمله ور
کردند اگر نوافند بالا بر آیند و در آیند و الا نه حریف را سراسیمه با خود مشغول
داد تا به کرمک و معاونت یکدیگر نتوانند پرداخت - * نظم *

ز هر دفتري نکتہ گفته شد ز هر لجه گوهی سفته شد
که فردا بود روز ناموس و نام نین آسودگی باشد آنجا حرام
ز دنیا ندرن نام و ندگ است و بس چه به زانکه نامی بماند نکس
و فراهم آمدگان بدیرفته رخصت شد و فراز گاه خودها شتافته باستعداد آلات
و ادوات حرب اشتعال ورزیدند - * نظم *

در اندیشه گردن کسان یک بیک که فردا به نام که گردد ملک
همه شب هزار ناموس و ننگ در اندیشه کار سازی جنگ
ز آیینی تیغ ز نگار گون به صقل زدودند ز نگار خون
که آن کیانی یکی کرد زه دیگر یک صلا داد خود و زره
روز دیگر هنگام صبحگاهی که ترک زمین خود با خمچر گزاران خطوط شعاعی از
تفکذای سلامت کوجه خط استوا بقصد یورش در نسیفان شامی حصار نمورزه سر
بر آرد مومن خان به پست گرمی حامیان حوزه اسلام و ریفکوجی با دکهنیان
و جماعته با ننگ و نام قریب به سلامت کوجهها فستسته امر به شلک توپخانه
فراز دمدمه ها نمود - * نظم *

شد از آتش توپ هنگامه گرم سرو مغز از سنگ عراده نرم
ز دودش جهان ابر آهنگ بود چه ابری که باران آن سنگ بود
و بر نهجی که مقرر شده بود قائم علی خان و میر ابوالقاسم با جمعی از دالوران
معلیه و هندوستانی و از یک طرف دکهنیان بسرداری بادوراد علی رغم یکدیگر
بطریق معهود در سلامت کوجهها در آمده برق آسارها را در خندق بر آورده بهم
جلدی و چابکی پا بر پشتهای سنگ ر کلوخ جدور منهدمه چنگ بحبل المتین
عروة الوثقی زده جمعی بر فراز دیوار آمدند و دیگران در کار بر آمدن -

* نظم *

دلیران و شجاعان کار آزمائی بر آن دسته بالا نهادند بانی

هزاران شتابان بسوی فراز همه نیز دندان بکین ^(۱) گراز

نکر دود اندیشه از سنگ و تیر گزشتند چون دك از انچه دلیر

سواران که نابار حزم و احتیاط چنین روز چون بر فصول از صدمه کوانه نوپ پناهی
نمانده بود در پس دیوار خانه بمحافظه می برداختند بمجرب بالا بر آمدن
چندی را به تیر تفنگ غلطاندند -

* بیت *

کسی را که جرأت بود بدشمن شود گشته در معرنه بیشتر
چون نوپ اندازی سبب رسیدن اهل یورش موقوف گشته بد سواران گرم
و کیرا در پناه سرج در دو جانب در آمده بر جمعی که مانند سوز در کار بالا بر آمدن
و ^(۲) درنا قطار منوجه بودند بازداختن سنگ و تفنگ دراختند -

* بیت *

فرو ریختند از سر باره سنگ نهادند آتش سکوتی تفنگ

و قائم عیضیان و میر ابو القاسم آن دو سید عزیز را با چندی از معنبه و هندوستانی
شربت خوشگوار شهادت چسباندند و نابور او نیز در غلطید دنگران را بانی از فراز
کسته بلغزیدن در آمد و خود داری نتوانستند نمود - در فکر جان در آوردن ازان و رطه
خونخوار افتادند و نابور در آمدن به سلامت کوجهها که هریک بر دیگری
سفت داشت هجوم واقع شد و جمعی کسبه و خسته گسند -

* نظم *

یکی را در افتاد از سر کلاه دگوار تن افتاد بر خاک راه
دهل در فراموش کرد از دهل بگردن دوالش بگردد غل
بسی کسته گسند ز بالا و زیر همه از یورش جان شان گسته سیر
قائم علی خان و میر ابو القاسم را در جنب مرار ابراهیم شهید پیش روی باره نین دور
بخاک سپردند و زرجه نابور او همراهی شوهر گزیده خود را سوح -

(۱) گراز تکاف فارسی بضم اول سوزن گراز بمعنی خوک برآمد که جفت خوک ماده

است ۱۲ برهان *

(۲) در نا ترنا لفظ ترکی کلنگی را گویند ۱۲ *

• بیت •

خسروا در عشق بازی کم ز همدوزن مباش

کر برای مرده سوز زنده جان خویش را

و مورچالبان اطراف را توفیق حمله آوری به سمتی نه شد مگر محمد رضا داروغه جنسی رساله فداالدین خان که بطرف دروازه خانجهان تعین بود بای جرأت پیش نهاده خود را بر دیوار احاطه آنجا رسانیده بدرجه شهادت فائز گردید - مومن خان را یسین حاصل گشت که بیای مردمی این سپاه فتح حصار به یورش صورت پذیر نیست و کشاد کار را منحصر بر انسداد طرق رسد دانسته باهتعام پرداخت و کوشیدن آغاز نموده به مستحفظان قد غن بلیغ نموده و آنها نیز -

برفتند از دیدها خواب شب بستند آئین خوردن ز لب
شب و روز را در هم آمیختند خسک دره خواب و خور ریختند

بهندازی هر چند بزجر و تهدید و آزار محمد مجاهدالدین خان پرداخت دامی به عمل نیامد لهذا مرخص ساخت و او با قبائل بیرون برآمد القصه چون از بیرون تمام اوقات مصروف انسداد رسد بود دانه و گاه در بلده وجود عفا بهم رسانید - باوجود آن مارواریان سگ جان قریب یک ماه و نیم بهر صورت گزرا نیدند و کار بر حصاربان به کمال صعوبت پیوست - بهندازی پناوتان و سرداران را جمع نموده صلاح طلب و چاره جوگسته گفت که نه ماه کامل در نگهداشت بلده آنچه شرط حصار داری بود بعرضه ظهور آمد و از مهاراجه سوامی احکام که انقیاد امر نشد کومکي و خزانه سرانجام نیافت و موسم نزول ناران نزدیک رسیده و حالت بلده و آذوقه و مصالح جنگی ظاهر است بموجب صلاح پناوتان و اهل مشورت پیغام صلح مشروط با آنکه چون مبلغی طلب سپاه نالارفته و نه سرانجام بار بردار که بیشتری چار پایان بچراگاد عدم شتافته اند در اواخر ماه محرم الحرام سال هزار و صد و پنجاهم بیرون فرستاد و پس از گفت و شنود و آمد و رفت میانجیان لک رویه نقد و فلیلی از بار بردار تا ایصال نقد و جنس و راه

گشتن مداد الدین خان و محمد مومن نزد بهمداری بطریق کروگان باشند که
بلا وسواس بر آمده بلده را تسلیم نماید مقرر گشت - * نظم *

چو هنگامه آشتی گرم شد دل سخت کین آوران نرم شد
کردند شب پاسبان چراغ نهادند سرها بخواب فراغ

و فرار داد صلح بمهر و کفالت سرداران طرفین مسجل گردید از آنجا که صوبه با
مرهته بالمناصفه منقسم گشته بود سرانجام بعد و جدس نیز همین بهج تقسیم
بافت بهمداری در استعداد و سرانجام روانگی در آمده نوییای فدم و جدید با سرب
و ناروت باقی مانده که مبارز الملک فراهم آورده گزاشته رفت بود چه مهارجه به
جودهپوز فرستاد و چه با حال به عرف در آمده و چند ضرب نوپ که از خرید مهارجه
از سورت بد کهزایب رسیده و مومن خان آورده بود گرفته و موازی بهتجاه ضرب
توپ آهنی و ناکاره را گزاشته ششم شهر صفر او اخر روز بر آمده بیرون دیوار ایدر
متصل باره حاجی پور رونه جودهپوز بود آمد و مفتاح دروب را تسلیم نمود در همان
شب محمد یوسف از طرف مومن خان به کوتوانی بلده عقر شده با اتفاق کونوال
رندمکوحی داخل بلده گردید و به حفظ و حراست پرداخته دروازه اسوده را نپور را
بناظر آمد و شد مردم مفتوح ساخت - بهمداری روزی چند به سرانجام بار سردار
و اتصال رجه مفرده متوقف گشته با اموال ظاهری فراهم آورده حاکمانی مردم
و افعال و اوان و بال و مظلومه در ترن گرفته روی ارباب به ماروا نهاد - * بیت *

نهادستم کار بند روزگار نهادم برو نعد کردگار

در مومن خان بمبار رسیدن ساعت مختار درنگ ورزیده کیفیت را ببا به سیر
حالی مصیر با نذر عرضداشت و مسووحا حالات را دامیر الامراء مصاص الدوله
نوشته بمحتوب مسرمان قمر سیر ارسال داشت و به جمیع فوجداران و عمال فاح
نوا نوشت - سکنه بلده از روز فتح ابواب درهای شادمانی بر روی خودها
نموده شادان و فرحان بخانه در آمده از بدن اثاث البیت و کندن دینیه
ادیهناک کشته کسانی را که دسترس بود شروع به تعمیر و جبر نقصان کردند *

داخل شدن مومن خان ورینکوجی متعاقب یکدیگر در بلده احمد آباد و فرود آمدن رینکوجی در خانه رستم علی خان

روز مصادف جمعه چهارم شهر صفر المظفر که ساعت مختار انجم شناسان بود مورخین خان و فداءالدین خان و جوان مرد خان بر فیلان کوه پیکر باتفاق مستعدن خان فاضلی و عبدالعسین خان نائب دیوان صوبه و علی محمد خان و مومنین علی خان و محمد قلی خان و ناصر محمد خان و محسن خان و عارف علی خان و سید نورالله با دکنر جماعة داران گجراتی و آفانی و موج آراسته و توپخانه پیراسته از باره نین پور که اقامت داشت شادیانه نوازان از راه دروازه رای پور به بلده در آمد و در مسجد جامع شتافته نماز جمعه ادا کرده خطبه ای به شنیده خلعت به خطب داده داخل قلعه ارک نهاد گردید و فداءالدین خان نائب رنجیرام را به پیشکشی نظامت و حاجی مسعود باتفاق رام سنده هزاره به موجودی کرد تجویز نموده مژدای امن و امان و ابطال ظلم و عدوان داسم حضرت ندر قدرت بلند آوازه کرده که احدی مرتکب ایدا و اضرار عامه رعایا و کافه برایا نکرد - اعیان بلده از سادات عظام و مشائخ کرام و بزرگهای بادشاهی و سر گروها و سپه هر طائفه و هر قوم تراخور حالت به پیش آوردن نذورات نهییب و مبارکباد گفته لب دعا به توفیق کشوده مرخص شدند - رینکوجی که از روزی چند پیش ازین بذایر ملاقات ناماجبی راو که از ضلع سورتبه معاودت نموده به مسکن خود می شنافت رفته و او را تا دریای مهندی رسانیده به دولقه آمده و بذایر بعضی جهات درانجا متوقف بود - مومن خان فداءالدین خان را باستمالت و عذوان استقبال فرستاد و او نیز با فوج دکنیان تا راستگی نام به بلده در آمده بخانه رستم علی خان که بر لب آب جوی سابر و برای بودنش مقرر گشته بود وارد آمد و بموجب قرار داد تقسیم دروب شهر پناه بر دروازه رایگهر و خان جهان و حمال پور و دروازه بند و اسلوریه و رای پور کسان خود را نشانیده بست و گشود آنها را

بکف اختیار خویش گرفت و بر محاللات کهنه یارچمه و سایه پنه نخاس و دار الضرب و حواهری بازار و دریند بیگ تمدول و اوغن و مدوی و سبری مندری و کوردا و جکلات نابیان و حوانه داران و فوجداران و نهانه داران روز و فواج بعدی نموده کتبت که در جمیع محاللات با نابیان باطم که رائق و فائق و مهمات اند در مهمات مرجوعه مالی و ملکی بعنوان حکومت بالمصلحت می داخته باشد - از آنجا که از هنگام ابتدای موجودی نادرشاهزاده و امرايان عظم به کهنه نابیان آنها را معل می نامند اکنون سربک و سپیم کار کنند حصه معل و حصه مرهته این زد گویند و این اندای داخل مرهته در دنده است - * مصرع *

نموده بود دو سال شد اندر و آلتی

رویداد خانه جنگی فرقه سپاه اهل گجرات با

رینکوجی بنابر تعدی و زیاده سوری مرهته

بر مساکن آنها

کهنه را که هرگز این روز در مخیله شان نمی گزشت و در خواب دیده اند نابیان رخ نمود - از آن تعجب هر زمان از جانی حسنه و هر یک چشمه را - * مصرع * کتبت -

ایفک می بینم به بیداری است یارب با بخواب

بشرف و خود سوری و عرو برای ورود آمدن هر جا و مکانیکه پسند خاطر نشان می به - و علیه در آمده قبض می نمودند و از ممانعت صاحب خانها منع می گشتند و از گفتگوی زبانی به سنگ و چوب و مست و پیشانی و ایچامید سم دید کانی که هنوز از صدمه بیدادی مارواریان و آوارگی خادمان خودها نیاسوده و نفسی راست نه کرده بودند بدین بلیه ناگهانی گرفتار آمدند - بجای که خانه سید مظفر عرف سید مستو که مکان با وسعت و عمارت ب - علق سید افضل و سید نصرالله برادران سید مدثر داشت آنها تاب تعدی

و غضب مرهقه را نیا ورده یک دو کس را مجروح ساختند دکهانیان به هنگامه
آزائی فراهم آمدند -

• نظم •

ز یک فتنه انگیز شوریده کار بسی فتنه برخاست از هر کنار

ز هر سو سیاهی بجوش آمده چو سیل دمان در خروش آمده

نگفتند به هم بیانگ بلند تحمل ز مرگ ستمگار چندی

و گر به شمشیر خونی دهیم از آن به که نن در زبونی دهیم

حویش و افوام سید افضل و اکبر از جماعه داران گجرائی و آفاتی و کسانیکه
به همین درد مبتلا و گرفتار بودند دست از خاندان شسته شریک گشتند - دکهانیان
بجز چون کلاغ به یک صدا جمع شده بجنگ تیر و تفنگ در پیوستند - درین
رد و خورد سید صدر جهان برادر سید فیاض خان و محمد همت داؤد زنی به نیر
دندون بدرجه شهادت وائز و جمعی دیگر کشته و زخمی گشتند و از دکهانیان
جماعه بمطمره دیستی شناختند و آتش فتنه مشتعل گردید - مومنان خان اگر چه
صدیقا سخن را به لب آشنا نمی کرد و خود را بری الذمه میداشت لیکن کسان
سرد را که بفار فزایب و ارتعاط اشنائی و شرم هم وطنی که چون حریف به
معاودت رفته شریک شده بودند مانع نبود بلکه بریز و کفایه بتغییب و تحریص
آنها می پرداخت بخيال آنکه هر چند خدیره سران مرهقه معلوب و منکوب شوند
و چشم شان نترسد اولی است که آینده بیرامون بی حرمتی و این چنین جرأت
و جسارت نگردد و از مردم آزادی که خاصه آنهاست سر حساب بوده محترز باشد
و در کوچه و بازار مورچال بندی و صفوف آزائی پدید آمد و این معامله تا سه شذانه
روز بطول انجامید و جمعی از طرفین بخاک هلاک افتادند و خانههای مظلومان
و مملوفان که قرب و جوار معرکه بود بغارت رفت و آنچه از دست مارواریان
بافی در بساط داشتند در باختند بقول آنکه هر چه از درد مانند فال گیر برد -
بالجمه چون جنگ مرهقه در اسب تازی و میدان داری و فراواست و در کوچه
و بازار که نرکتاز نمی توانستند کرد و از هر طرف هجوم عام گسب خیریت خود
را در بر آمدن از شهر دیده خانها را خالی نموده و دروب شهر پناه را که تعلق

بآنها داشت و اگر اشته بیرون رفتند ریفکوجی با معدودی از مخصوصان که در خانه رستم علی خان بود در اندیشه آنکه اگر کار بدینجا رسد بیرون برآمده بتلامی و تدارک پردازد مومن خان از عاقبت بینی و مال اندیسی که از بیرون رفتن او مسدود عظیم منصور است فداءالدین خان و معتمدان دالاح اندیش را فرستاده مقتضای وقت به سخنان دلپذیر استمالت داده گفت نه باشندگان شهر اکثر سپاهی و از امینانند از خوف بیگومنتی خود این معرکه سرپا نمودند و ما با شما نزاعی نیست - آیفده به دکنیان تقید داشته باشد که مصدر ایذا و اضرار کسی نگردند و رفع هنگامه شد - دکنیان که بی محابا بخانه هر کسی در می آمدند نجره حاصل نموده پارا بددازه کلیم خویش دراز ساحه بخانهایی دور و دواح خانه رستم علی خان قانع شدند و دروازه خاندجهان و دروازه جمال پور بغابر غرب جوار بقصر خود نگاهداشتند ما بقی را و گزاشته همدران اوان راف که بعد عاشوراء بغابر دیدن برادران به کهنبايت رفته بود به همراهی مخلص خان که از چندی دران جابوفف داشت ببلده رسیده سعادت اندوز خدمت تا برکت والد گردید - از اضافات ایسان را عارضه جسمانی که مقتضای شریعت است می نمود لهذا متعلمان را از کهنبايت طلب داشت و در اندک فرصتی تا حوشی طمع به محبت مدد گشت جوان مرد خان که فریب یک سال در وفات مومن خان بود درین ولا رخصت روانگی پتن و درخواست برگشته کهوالو که از انجا قرب و حوار بود در عوض برگشته پرانیچ در جاگیر زر آور خان برادرش نمود مومن خان سفد و بجویز نامه مهر خود داده رخصت فرمود چون خبر برآمدن مارواریان و در آمدن مومن خان به دور و نزدیک رسید گروه گروه از اطراف و اکفاف رعایا و برایا و تجارت پیشگان که از جور و تعدی آنها بندریچ آمده در قریات و برگذات و فدر سورت و کهنبايت و نا خجسته بنیان هر کسی به مامنی بنه جسته مترصد و منتظر وقت سر می بردند حب الوطن گریبان گیرشان گردید و زوبه احمد آباد و مسکن آنا و اجداد خویش آزدند -

* رباعی *

حب الوطن از ملک سایمان خوشتر خار وطن از سدل و ریجان خوشتر
یوسف که بمصر بادشاهی میکرد میگفت گدا بودن کفنان خوشتر

هر روز قافله های تازه تازه دسته بدسته با میدواری تمام و شغف مالا کلام که
 عدلین فرج شدتی و دش ازین فرج کدورتی و پست ازین عسریسری نخواهد بود -
 غافل ازین که چه مصیبتها و رنجها و غریق مقدر شده شد و خندان رسیده به
 نسب و بدست خودها اشتغال ورزیدند و باز از سوز و نغمی و نزهتی در بلده
 ندید آمد - مخفی نداند که باوجود رویداد حوادث منواتره که برین دیار
 وارد گشته اگر مکانی دیگر باشد و کسی که از نصدیعات آنجا رهایی یافته و نه
 مأمونی چندی سربرده باشد کمتر خواهش رجوع آن جامی نماید بر خلاف
 اهل گجرات که شب و روز بباد آنجا متذکر می باشند و علت غائبش ایضا
 اکثر دل ببشتر اهل کسب و حرفه شعربا فند و بذایر عدم موافقت آب و هوا از
 مرط و بعید بحرافت و صفات خویش که نه بها و روئی احمد آباد از فسم انتخاب
 و قطنی و الجه بجای دیگر نمی توانند برداخت لاچار اند حتی المقدور بر
 آمدن از احمد آباد گویا درج روح آنها است و در ایام سابقه که اقمشته و متع
 لکوک خرید و بیخست می شد آن جماعه سوره و آسوده حال و از گرفت و گیر
 مصادره و نفرین بدوره فارغ البال بودند و تجارت بیسنگان صاحب ثروت از هر
 جنس مبلغها را در خانه معد و آماده داشتند - از سدوح سانحات و رویداد
 حوادث آنکه که مشروحاً سبق نویافته با میدواری بهیود امروز و فردا اندوخته های
 آبا و اجداد شان بر باد رفته و مرور ایام کار شان به فلاکت و افلاس انجامید اکتبی
 بر طرف شدند -

هر کسی روز بهی می طابد از ایام مسکله ایست که هر روز تر می بینم
 و فرفه سپاه پیشه که جمع کنبر و جم غفیر در بلده و آن طرف جوی سر سابر
 و فصبات سکزی داشتند و در همین ملک در ز قوم زارها و کربوه باکولیان مصد
 تردد می توانستند شد و در ناخت قری و راندن مواشی و رهبری و بعهد وجه
 بیشکش زمینداران به همراهی ناظران به علوه کم فرار هنگام موج کسی
 که روزی چند نگاه میداشت و با فوجداران و تهانه داران بوده پارچه دانی
 بهم می رسانیدند و بعضی به علف و دانه مزرو عات خویش مدار گزاری

میکردند و چون در صوبه جات دیگر اکثر جنگ صف و میدان به تخصیص
، حاربه دکنیان دارد و آنها نه وز زیده عهده برائی مقدور شان نبود اگرچه اکنون
از آنها یک گونه نامی و نشانی داشتند بهر حال از همه بیکاری و ضبطی مزایج
و نه قتل و غارت در آمدن بر طرف شدند و معدودی که مانده اند از اسباب
طاهری عاری بنان شب محتاج نظر در چرخه های زنان و کنیزان
دارند و بجای آنها ارذل و گمنامی چند که سپاه گیتی را بد نام
ساخته بر سر پا آمده و از ندک و نام بی خبر بعنوان باز گیری نوکری می
نمایند -

در کسوت خاص آمده عامی چند بد نام کردند و نام می چند
رجی از آنها که به ضرورت جرات را کار بر نموده نکبات و عرات بطراف افته
نصب آزمائی کردند بحال تدا بهر نشان گسته آمدند -

* بیت *

گر زمین را با آسمان دوزی ندهند زاده از دوزی
از اطمینان خاطر از حکام جفا کار و بدویست و امینت طرف و شوارح بهم رسد
ملک روزگار و اجرای کسب و صنعت خدا دهد در اندک فرصت احتمال
آبادی مأمور است یمحو الله ما بشاء و یثبت و یوایی و خرابی بحدی انجامد
در مدینه رسول آباد مکان مزار حضرت شاه عالم قدس سره که مسکن سادات شایعه
است شیری آباد بود شیری آمده مصدرا اید و اضرار آدم و حیوان کشته جلی
و - مومن خان آگاه گشته با فوج سوار شده شکار نمود و شران سمع و کفایت
اکتور در داده چون پیشتری عمارات درین مدت آفات خصوصاً به تجدید
گردید و در روی یک دیگر غلطیده حرابه ها گسته شغال و روباه و جکا شه
س و طبر جنگلی مغاره و آشدان ساخته اند - چنانچه اکثر اوقات برای آمدن
و - می شود -

* رباعی *

بهر که جمشید دران جام گرفت بر به بچه کرد و شیر آرام گرفت
رام که گوز میگریفتی دامن بدگر که چگونه گوز بهرام گرفت

گوشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر
 اشرف اقدس اعلی و سرافراز شدن او باضافه
 منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
 پیچ مربع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی
 چهاردار و برآمدن مومن خان بنابر
 بند و بست و اخذ پیشکش زمینداران
 ضلع دریای سابر متی

چون عرض داشت باندر مرسوله مومن خان، مبنای بر فتح احمد آباد معروف
 عارفان پایه سرور خاندان مصیور گشت از پیسگاه فضل و عطا باضافه یک هزار
 داد شرور سوار که از اجل و اضافه بمنصب چهار هزار داد و دو هزار سوار شدن
 و خطاب بهادر و علم و نقاره و مرحمت خلعت خامه و سرپیچ و پیچ مربع
 و شمشیر بضمه ده نشان و یکنه نجیر میل و حکم پالکی چهاردار و صدور حکم
 الحکم والا در تحسین و آفرین و نذر دست نمودن مومن احمد آباد سابر متی
 و عطیات مومن با چند دست خلعت فاخره جهت جواز نمودن حاکم و همراهم
 درین (۱) بساقی مصدر تردد شده باشند مصحوب زمین انعامدین خان سرور
 مرحمت گردید و امیرالامراء مصاص الدوله پس از تحسین فراوان نوشت * مصاص
 این کار از تو آید و مردان چنین کنند

از آن جاکه ایام باران منقضی گشت و هنگام ارتفاع غلات (۲) و حصاد (۳) و حصاد

(۱) بساقی لغت ترکی بمعنی مهم است ۱۲ *

(۲) حصاد بفتح اول بمعنی درودن +

(۳) حصاد بفتح خاء معجمه بمعنی پاک کردن درخت است از حار ۱۲ جامع +

مردودعات در رسیدن مومن خان به عزم بندوبست و تسخیر مال واجب مال
 گران و پیشکش زمینداران و ضامن عدم تمرّد و عصبان کولیان ضلع دریای سابر
 سرانجام لوازم توپخانه و نگاهداشت فرقه سپاه پداخته به شیرخان و جوان
 د خان بابی فوش که آمده شریک کار بادشاهی کردند و سکن سنگه هزاری
 کردند. سنگه را با جمیع ت هفت صد سوار رشید عاقل و عید محمد زمان را با
 رسیدن سوار و جمعی از سواران را که از بهنداری جدائی گزیده در احمدآباد بوطی
 که بودند نوکری ساخت و رینکوجی را تکلیف صرفقت با فوج دهقان نموده غرقه
 داء الدینی منصل دای محمد امین خان در ساحل حویید سار معسد آباد
 دایکوجی در سرتالاب دایکویه بود آمد و جوانمرد خان که حسب الطلب از
 آمده بود رسید از آنجا که رینکوجی در رفاه گزینی تنزل و تساهل
 شب روز خان فداءالدین خان را فرستاد به صفای ملک پرداخت و او
 الت متصل سوغ و کهدال دایره نمود و پنج هزار روبه دست آور امری بر
 و معنه محفل دارالضرب معمر ساخته ده دغش تمام بمعرض تحصیل در آورد
 در بند حبس خود را به موضع ادالیه معمول حویلی پنج کرفی بلده
 دنگا داس سرگروه ابریشم فروشان را که از وقت دادن مهارجه گران
 غیر مذکور اظهار خوش حال چند نگریسته گفت که در احمدآباد نداشت
 مدد بصورت اودیپور شتافت بالجمله مومن خان روز دیگر باعلاق فداءالدین
 یدن رینکوجی رف و او یک راس اسب بواضع کرد چون ذکر ملحق
 لک در میان آورد دوز مهلت در خواست - مومن خان سوار شده
 سابر نموده در پیش خیمه داخل گشت و جوانمرد خان را به هراوی
 مال پیشکش مقرر ساخت و شیر خان بابی که از باره سیفور آمده
 در وقت که باتفاق جوانمرد خان در هراوی باشد - رینکوجی دو روز
 جمعیت دو هزار سوار و پیاده بموجب وعده به مومن خان
 سنگه زمیندار پتھاپور که قریب بود رجوع آورده وجه پیشکش
 داء الدین فداءالد خان به زیادت بلده و رینکوجی راماجی را

که نه نیاید خود مقرر کرده بود رخصت گردیدند همدران اوان فاضی مستفید خان که بمنصب هرایی ذات یک صد سوار و از چندی پهلوی برسرنا توانی داشت بیستم شهر جمادی الثانی روزه محکمه عقبی نهاد و در جنب آب و اجداد خویش در باغ مدفون گردید مومن خان خبر رحلت او را شنیده تجویر نامه منصب فضا را انتقال او موافق ضابطه مقام خواجه نوالدین احمد پسرش فرستاده دخیل کار گشت و کوچ نموده بموضع مانسر دائره کرد و زمیندار آنجا رجوع گشت اگرچه روزی چند در طالع و اختر بحث اهل گجرات از حضض نکبت نوج عورت صعود کرده از وبال و محاق گرفت و گیریهائی داشت درین واکم و بینش در چمنه کونوالی بدست مصادره و مواعده احیا پدیروت و هر شب کونیان سر عصیان برداشته در بودجات دست اندازی و بردن کالا و اسیر و روزانه به قطع طریق متوکل دین دراز ساختند مومن خان پیشکش گیران بموضع سوخا معموله کردی رسیدند بنظر تسخیر پیرگنه بیجاپور معاملات نمود - رنیکوچی جهت ستم شریکی که اهل کزان مومن خان در حصه مغل نهایی زیاده از نصف متصرف می شدند و او در ظاهر بدست آویر ایام دسپره را ادوچی برادر خود را با جمعی گراشته نه نداده آمد همدران اوان راماجی نئی از سنگ خارا تراشیده در سلطان پور بتخانه برایش احداث نموده نصب کرد و فرفه هفتاد هنگامه پستش را از استند و یک گونه کارش میماندین موجودان و عمال مغل و مرهقه در زیاده و کمی حصه در پرگنات همان آمد - رنیکوچی بدستور سابق راماجی را نه نیابت نداده گراشته ناراده ایامه علحده سر خود پیشکش گیرد بصوب ببرم گام و ضلع سورتیه برآمد و آکوچی برادرش چندی نزد مومن خان بوده جدائی گرفته برنیکوچی ملحق گشت مومن خان پس از انقراض معاملات بیجاپور روزه سمت پرگنه ایدر نهاده از زمینداران مومن پور در تسن که آنها را رهبران گویند به تشخیص پیشکش پرداخت و برتهی زمیندار موضع مانسه که در موج بود بیست و سه هزار روپیه و زمیندار برسوره ده هزار روپیه پیشکش قبول نموده برعمال داده رخصت شدند مومن خان چون به نواحی ایدر رسید اندک سنگه و رای سنگه

برادران مهاراجه ابهی سنگه آمده ملاقی شده پیشکش زمیذداران موهن پور در
 دمن که تعلق ایدر دارد انفصال داده تا سرحد تعلقه خودها همراهی گزیدند افزود
 - سنگه رخصت شده باید در شتافت و رامی سنگه درایش بنابر تکلیف مومن خان
 به فراخور حالت مدد خرج برایش مقرر کرد همراهی اختیار نمود همدان ایام
 سیم محمد خان نامی از تغییر میر دوست علی به دیانت موجوداری جونا گدهه
 از طرف میرهزیر خان به بلده رسیدند والدین خان نائب صوبه را دید از اینجا که
 راماجی نائب دیکوجی بر دیانت و اراضی مدد معاش سادات بنوه و رسول آباد
 و دیگران کاوش و درخواست چیزی داشت - آنها بیروز جمعه در مسجد جامع
 برانم آمده به ممانعت ادای صلوة و خطبه برخاستند و والدین خان واقف
 بسته باستمالات پرداخته گفت که راماجی را از حرکت اینجا باز مبدارم نماز
 و خطبه خوانده شد و صیغه گرفتن وجه مفاطع که بدعت ناظران ببینین بود
 جاری گردید و میمایین کوتوال طرفین برزیده و کمی حصه مصادرات گفتگو واقع
 شد و سه چهار کس از جانبین زخمی گشتند و منصب فضایی بلده از انتفال
 مستعید خان به محمد نظام الدین خان خلاف فضیلت و کمالات دستگاه
 مولانا نورالدین که دران اوان در حضور بود مرحمت گشت و صدرالحق خان
 دران زاده اش دخیل کار گردید چون مومن خان پیشکش گیران به ضلع پالن پور
 بدوست بهاد خان فوجدار اینجا بذریعه شیر خان بابی ملاقی شد که دران اوان
 خبر آمدن دیوجی نا کبیر با جمعیت دو هزار سوار در نواحی بروده بوضوح
 بدوست لهدا معاودت نموده بموضع بسی دایله بست گروهی بلده رسید
 و بهاد خان را رخصت انصراف داد و جوان مرد خان بنابر بندوبست پتن
 ایدر حود صفدر خان را گذاشته اجازت گرفته رفت و معمور خان نامی به
 موجوداری جونا گدهه به نیابت میرهزیر خان به بلده رسید - سفد را بنام خود
 ظاهر ساخت و دیوجی نا کبیر از دریای مهندری عبور نمود و مومن خان
 چهاردهم شهر شعبان از موضع حاجی پور بژاوی هفت گروهی کوچیده به سواد
 بلده در باغ سید حسین خان عرف سید خان متصل بهرام پور فروز آمد و به

مستخف‌نظر. در وقت حصار و کمین‌وال قدغن نمود که احدی از لشکریان را بی اجازت در بلده نه گزارد و فداء‌الدین خان را عین بلده رفته ملاقات نموده آمدند دیوچی به علم روانگی ضلع سوریه به دوله رسید به پیش راهی گشت از آنجا که هنوز شیر محمد خان نائب فوجداری حونا گدده بذات سرانجام روانگی توقف داشت که معمور خان سفد آنجا را آورده نائبان نزد مومن خان دالش این معنی نمودند در جواب گفت که هم در به صاحب خدمت نویسمد سفد مجدد هر که برسد دخیل شود چون دیوچی از دوله به سوریه شتافت مومن خان به عزم بندوبست گذار درینای و ترک در موضع عین پور دو گروهی بلده را حشد مه‌امات ورزیده به موضع کیولیج بر گذار آن رود فرود آمد و کولیان آن ضلع بذات ادای پیسکش و صامنی رجوع آوردند همذران اوان بیست و هشتم شهر شعبان المعظم سید محمد سجاده نسین حضرت شاه عالم قدس سره را خدمت نمود و در حین مرار آید اجداد خویش مدفون گردید مومن خان صاحب سجاده‌گی آن جا را به سید حسن مموری او تجویز کرد و بعد چندی که سید نویب از حضور به سید عبدالسکور برادر زاده سید محمد رسید سجاده دسپزی دیر بر او فرار گرفت و مومن خان به دریافت خبر رسیدن داماجی از سوهن گذشت و عبور درینای مهندری و پیوستن بموضع اراس از موضع کیولیج طدل عود کرد داخل بلده گشت و داماجی بدولقه رسیده به صوف اولکه سوریه شناخت و شیرخان بابی بدستوری مومن خان به‌هوکمه محال جاگرد روانه گردید از آنجا که میر دوست علی به دبابت میرهربرخان در جونا گدده افامه داشت و جمعی از گجراتیان را که طلب آنها افزوده بود و در تقدیم نوکری محیلی داشتند تقاضا درپیش کردند آن بیچاره که بدام حیل حواله آنها گرفتار آمد به رهنمائی بعضی که در باطن با شیرخان دست یکی بودند فرار بامناصه او را طلب داشت که باتفاق تشخیص و تحصیل نموده از دست سپاه خلاص شود او بدین معنی راضی شده آمد و چندی به مقتضای وقت گزاید نوعی سلوک در نشست و برخاست در پیش نمود که آن مرد ساده لوح پریشان

و بسبب گشته خود، خود مغرول ساخته بیرون رفت و چون گداه بی ممانعت
 و شرکت غیر در تصرف شیر خان در آمد ادغاماً در آن اوان میرهزیر خان در
 حضور بعضی از ای در گزشت و شیر محمد خان و معمر خان که در امیداری
 مداخلات و رسیدن سند مجدد متوقف بودند بتصدیقات گزاندیده به دارالخلافت
 بر گشتند و فوهداری سورقه از اذعانال هزیر خان در پیشگاه عزیر جلال به هم
 ملی خان برادر زاده مومن خان که در حضور بود مرحمت کردند و از برای
 مرستادن نائب به عم خویشش نوشتن نظر بر هنگامه هر ساله مرهقه در آن ضلع
 و گمان استنادگی شیر خان موقوف بر وقت ساخت - نامادنی بر هنگامه برگشت
 : سورقه معاودت نمود چون کولبان بنه جنواں که مرستادن مغروری اند تبذیه
 ندید آنها را ترم شمرد بر موضع چهلزار مسکن کالنجی سه گروه آنها شناخت
 کولبان فراهم آمده بجنگ پیوستند دکهذیان زیر به پیش بدین سراجی حد و جهد
 و صوره به کار رفته روزی چند بذور حرب را گرم ساختند و تباخت در فیامد لهدا
 - حاجی مومن خان را بذایر فرستاده کومک بجای خود توپ دوشاب و او
 داءالدین خان را با جمعیت شائسته و توپ خانه بعین فرمود دورز دیگر
 بدین پنی استقامت فشرده هنگام شب چرا خالی ساختند در رفتند و آن
 سانس قهر سوخته گردید و داءالدین خان رخصت شده به احمد آباد آمد
 داءالدین به وطن رفت و ربانکوجی را از دریای مهندری بدور سابق -
 داده احاطت برگشت داد *

میدان عطیات بارگاه والا مصحوب زین العابدین خان گرزبدرار و استقبال نمودن مومن خان بهادر و سوانحات دیگر

در سال هزار و صد و پنجاه و یک خلع و عطیات بارگاه والا که سابق مرحمت
 شده بود درین ولا مصحوب زین العابدین خان گرزبدرار بیرون بلده رسید مومن

خان به ضابطه و قانون مقرره مستمرا به لوازم استقبال پرداخته و رو به دارالخلافه
آداب تقدیم رسانیده گرفت و عبدالحمید خان نائب دیوان و چندی دیگر
را که مصدر تدوین بودند مخلع ساخته شادمانه نوازان داخل بهدر گردید اعیان
اشراف و سرگروهان و رئیسان هر گروه و هر فرفه آمده رسم تهنیت بجا
آوردند - خلعت جوامرد خان چون در پثن بود مصحوب همان گرز بردار
روانه نمود و به تمشیت مهم و انتظام امر نظامت متوجه گشته صادق علی
خان را از بعد حاجی مسعود و زام سنگه سی هفت هزار روپیه سالانه سه
بندی بالمقطع مقرر نموده به فوجداری کرد تعیین ساخت و برگذنه مونه را
در وجه سه بندی بدخواه کرد - چون هنگام از تفاع غلات و حبوبات رسیده
بود حدود در بلده اقامت ورزیده فداءالدین خان را نامر تشخیص و تحصیل
پیشکش و گرفتن ضامنی عدم تمر و عصیان کولیان غلغله رود سایر مامور
ساخت و جوان مرد خان که حسب الطلب از پثن آمده بود راجه رانی سنگه
و با فوج آراسته به همراهی از رحمت فرمود فداءالدین خان تشخیص کفایت
و پیش کش کیران به موضع چاره رسید اتفاقا دران ازان موضع پان مول
معمول بیجا پور در جاگیر رافتم تجویز یافته بود - به تفریب تشخیص ان جا دران
مقام به لشکر ملحق گشت و فداءالدین خان به همراهی خوبش تا هنگام معاودت
نگهداشته رحمت انصراف نداد و از معاملات برگذنه بیجاپور را پرداخته
نصوب احمدنکر کوچ نمود و از انجا بر سر جیت سنگه زمیندار موهن پور رناس رهبر
رسیده بعزم ناخست آنجا متوجه گشت و جنگ در پیوست و از هنگام صبا تا فرب
مسامانه افروزی توپ و تفنگ تفور حرب مشتعل گردید و قریب دو صد کس
از سوار و پیاده کشته و زخمی گشتند و بذابر قلبیت مکان ازان طرف چهره فتح
در آینه ظفر نمودار نگردید روز دیگر که خسرو شرقی برین قبه زبجندی خیمه
زر نگاری بر افراشت فداءالدین خان جهت غربی آن جا را که احتمال پیشرفت
کار در نظر آورده بود فرود آمده توپها را نصب کرد - زمیندار سوای ادای وجه
بیشکش مخلص و مقری در خود ندیده بواسطت جوان مرد خان و راجه

رای سئکه رجوع آورده بده هزار روپیه انفصال داد فداء الدین خان از آنجا کوچ
دموده بهاصله چهار گروهی ایدر دایره نمود راجه رای سئکه رخصت ایدر و وعده
نمیلات گرفته رفت روز دیگر فداء الدین خان و جوان مرد خان و محمد مومن
برادرزاده مومن خان با عیار همراهان به ایدر شتافته بعد ضیافت رای سئکه
یک راس اسب به فداء الدین خان و یک راس به جوان مرد خان و یک
اس به محمد مومن نواضع دموده بخیمه گاه برگشتند و از آنجا به دور کوچ به
قصه بدنگر که به جوان مرد خان تعلق دارد رسید او نیر به لوازم ضیافت
و مهمانداری و تواضعات بسیار پرداخت و کوچ نموده به قصه بدسلفگر پیوست -
چون جاما سر گروه گویان تا کوچ که بوفور کولدن دموده اشتها داشت
دم بخت زده از جوان مرد خان نمی ادیشید و به سر خودی و خیره سری
دست تظاول به قربات پشن دراز ساخته به موضع بالیسا نه افتاده بود بذابر
دخواست جوان مرد خان متوجه تغذیه و تا دید او گشت و او تاف
بمومت نیلورده رو به مسکن خود نهاده رفت و آن جا را بناواخت در آورده
بمادت دمود و از دردیکی قصه کری جوان مرد خان رخصت پشن شد
فداء الدین خان با حمد آباد مراجعت کرد همدان اوان فاضی نظام الدین خان
یک زنجیر فیل عطیات بارگاه والا داخل بلده گشته مومن خان را دید *

مقرر گشتن بیوره برسکنه بلده و اخیای بدعت
مصادره و رویداد خانه جنگی با رینکوجی
بنابر ستم شریکی زیاده و کمی حصه و طغیانی
رود سابرمستی و اتفاق نوروز جهان افروز
بروز عید اضحی و به سکه رسیدن روپیه
و اشرفی بنام نادر شاه

چون نیر بخت عامه رعایا و کافه رایا در حذیض هبوط مدالت از کسف
عمده ذنب و راس مارواریان بد اساس باوج غرت و فرح اقبال ناظم نوروزی

چند صعودی و عروجی بهم رسانیده بود از آنجا که هنوز از کلف و زر و وبال اعمال نگوهرده بر نیامده و به سهم السعادة نه پیوسته استقامت داشت و جرم جرم تیره سختی پرتو صفا و انجلا ندیده گرفته که به نحوست راجع گشته در حجاب محاق افتاد و بتدریج در برج نکبت بدرجه احتراق و تقاطع پیوست که تأثیرش احیای بدعت سابقه و لاحقہ بعرضه ظهور آمد و لک رویه را بیوره معمر گشت و بازار ساعیان چغل و خبیث طغیتان جعل که فی الجمله کساد می داشت راج گروت و چه خانه بر اندازها که نکردند و چه برجس تهمت و افترا دامن شان را آلوده نساخته رخنه در بیت المال انداختند ستم دیدگان که هنوز از صدمه اولی و رنج آزارگی نخست در بیوت خودها بیاسوده و نفس راست نه کرده بودند که محصلان شداد و غلاظ وجه تحصیل بیوره تعیین گشته حبرا قهرا در اندک فرصتی بمعرض ایصال در آمد و بفای اخذ و جر و گرفت و گیر گزاشته شد و فرح و شادی رعایا به افدوه و عذا مبدل گشت این همه از تمامت اعمال ز شب ما است اعمالکم عمالکم - * نظم *

نماند اندرین شهر بخشایشی نه در شهر و در شهری آسایشی

خراشیده از کیدها سینهها شده عصمت از قفل گنجینهها

بالجمله چون در تقسیم بالمناصفه وجه بیوره و صادرات که ستم شریکی به عمل آمد رینکوجی محصلان تعیین نموده از بعضی مظلومان وجه تفاوت را به ضرب چوب و شکذجه باز خواست نمود آنها از ادای در باره به فریاد و فغان آمدند و کار پردازان مومن خان به ممانعت پرداختند بنابراین از طرفین کار بنا خوشی انجامیده منجر به خانه جنگی گشت و در شهر مورچال بسته فائز توپ و تفنگ النهاب یافت و قریب بیست روز بخرم سوزی اجل رسیدگان و به عارت رفتن خانهای دور و حوالی معرکه ستم دیدگانرا داغ بر بالای داغ سوخت مصلحان خیر اندیش میانبی گاری نموده در عوض تفاوت یک چیزی قرار داده اطفای آن نمودند و برای رفع مناقشه آینده و استحکام مواد مصالحه رینکوجی به طریق قرار نامه که مشتمل بر شروط چند مدفوعات ساخته بود درخواست کرد چنانچه از نقل آن واضح و لائح میگردد *

نقل قرارنامه

آنکه اول در تمام شهر و پورجات محصل وعیره ده قرار نصفانصف باید گرفت
 و وجهی من الوجوه تفاوت و تجاویز بسیار نیاید شرح دستخط مومن خان
 آنکه این شاء الله تفاوت نخواهد شد پندت هم در بیرون بکنند دوم آنچه شد آمد
 در شهر آدم این جانب بود قائم باشد و بردار از حامل پور و دروازه خان جهان
 چوبی هر دو نباشد شرح دستخط آنکه چوبی ما نخواهد بود سوم آنکه
 مدعوایان و اهل حرمه شهر و پورجات از ابتدای عمل در هر دو طرف آمد رفت
 مستند چند روز است بموجب جمع ناظم بود اینجانب نمی آید چنانچه
 دستور قدیم پیش متصدیان این جانب آمد و رفت داشته و اگر احیاناً کسی
 در زمین آرد عریضی این جانب طلبیده دارند کسان نظامت متعرض نباشد
 شرح دستخط آنکه کسی مزاجم نه خواهد شد بدستور آمد و رفت خواهد کرد
 بیست و نهم چهارم آنکه بر جرئت کوتوالی هر کار که بایست فروعی و غیره باشد
 درویشی هر دو سرکار اتفاق انفصال دهند تفاوت یک دم نه نماید اگر تفاوت
 ظاهر شود تحقیق مدوده به عمل آرند و بر پندت خانه مردمان هر دو سرکار برابر
 و در انامی راه ضبط داشته ضامنی و مچلکا وعیره مواقی نصفانصف به
 من ارند شرح دستخط آنچه ثابت برسد البته به ضامنی به هر دو بدهند
 به مدت خانه بدستور مردم باشد پنجم آنکه در کچهی نظامت و عدالت
 درویشی هر دو طرف یک جا نیست دستخط مستخلص معاملات فروعی و غیره بلا تفاوت
 به عمل آرد و کسی را که بطلبند از هر دو طرف آدم برود و بر پندت خانه
 مردمان هر دو جانب باشد شرح دستخط هر دو داوره یکجا کار نمایند ششم
 آنکه این جانب از شهر به ملک گیری برود نظر بر فلیل جمعیت بر نائب این
 جانب بسوی ثابت کرده با نائب جزو کل عمله و فعله کارش نه نمایند و احیاناً
 اگر برای جواب و سوال معاملات برگذات از عاملان طرفین وساد شود در شهر
 با نائب بدستوری به عمل نیارند مفسله ذیل را درین باب در میان بدهند
 و اواندین خان عبدالکسین خان علی محمد خان صادق علی خان روز آور

خان بانی شرح دستخط البته نوشته بدهند اما بموجب قرار داد روزی چند گزاشیده در بیرون و اندرون همان آش در کاسه شد که بود راجه رای سنگه که از چندی در احمدآباد بود - بعزم روانگی ایدر رخصت شد - مومن خان بتوانع باریجه و جواهر و اسب پرداخته مرخص ساخت و همدران اوان محمد مومن بخشی و برادرزاده مومن خان به منصب و خطاب نظر علیخان سرافراز گردید *

طغیانی رود سابر

همه رزم سال رود سابرمی طغیانی نموده در معموره بلده در آمد و موج حادثه بدان صفت استیلا یافت که اندیشه بدفع آن محیط نمی شد از تعزیر اکثر معمرین واضح گشت که از طغیانی ایام حکومت مهابت خان در عهد حصرت خلد مکان که بدان افراط در ایام ماضیه و نرون خالبه گاهی اتفاق نه ۱۸۶۰ بود از آن یک درجه بیستر است و بعضی جا فصیل شهر را با در آمد و اکثری از حیطان و جداران عمارات لرزل پذیرفته چون شهرستان سبا از سیل عرم فواید بناها منهدم شد و عالیها سافلها مرنی گشت و چندین قریات سواحل را حرانی رسانیده و در شهر ذیحجه الحرام آن سال که از اتفاق گردش فلتی و مرور ایام و لیالی و تصاریف شهوز و سفین نوروز جهان افروز در روز عیدانه عید جلوه ظهور نموده مجمع عیدین در محفل بهاری دست داد و رید صبا ام مزده را ببوستان رسانید نرگس که همواره در انتظار این بشارت چشم امید کشوده بود جامه طشت بر بدو بخشید و شاهنشاه نادر شاه که از ایران دیار بد سیر بهارستان هندوستان با فوج گران بر چهل گروهی دارالخلافه رسید و از وقوع جنگ سلطانی کار به مصالحه انجامید - مخالفت به مخاندن گرفت و دو بادشاه را چون شمس و قمر اجتماع واقع گشت و با اتفاق یک بدار الخلافه وارد گشته در اسد برج قله ارک چندی قران السعدین به عرو ظهور آمد اگرچه سوانکات آنجا و ممالک دیگر را مدخلی به تسوید این اوزان که منحصر بر روزداد صوبه گجرات است نداشت بنابر تقریب سکا

داند شاه که تا بودنش در دارالخلافه در بعضی بلاد هند بدین مضمون موزون
و راجه در اهم و دفا نیر زده بودند -

* سکه *

هست سلطان بر سلاطین جهان شاه شاهان ذک صاحب مران
روح دیگر خلد الله ملکه ضرب فتن مکان در دار انصوب احمد آباد شانزدهم شهر
محمود الحرام سال هزار و صد و پنجاه و دو نیر روید و اشرقی چندی
سکه یک گردید *

و قوع خانه جنگی با سجان سنگه هزاری و بر آمدن او از بلده

همان امان فلک شعبده باز معرکه تازه آراست خلافت کلام آنکه سجان سکه
در پی و رام سنگه و گودر سنگه همراهیان بهنداری بر سکه که از وجدانی
ده در احمد آباد مانده با جمعیت فریب هزار سوار فرد مومن خان به شرح
در فرا فوک شده از اینجا که مبلعها طلب آنها افزوده نال رفت نه دست
در کثرت برادری و جمعی دیگر که گروه او مشاهده نموده شامل او گشته
از راه عمر و پیدار خود را فراموش ساختند و با را از اندر گلیم فراردها
در بنایی و سخت گوی به تقاضای آن میپرداخت -

* بیت *

دستی که دهد پای ز اندازه پیش ده بید سرخویش د پی خویش
در حین به مقتضای وقت نه ملایم و ملاطفت استمالت داده نه
اند ت می گزوانید -

* بیت *

دستی شود سهل کار درشت توان شعله آتش از آب کشت
در ظرفی روزی در بهدر برادری خود را مستعد ساخته به هنگامه آرائی
در کار را بجائی رسانید که آتش فتنه در گیرد مومن خان از راه
دستی به قسمی که او را ضعیف گشت مبعاد و اقساط ادای طلب او مقرز
به باب یاری زبان شیرین و سخنان سحر آفرین رخصت نمود و در تدبیر دفع
آمده می اندیشید و بهانه جوئی داشت و با خود می گفت -

* بیت *

نقصدش گرم سعی سستی کند مبادا که او پیشدستی کند
 اتفاقاً روزی بر سرخانه شخصی بایکی از برادرهای گفتگو واقع شد و او نزد
 مومن خان داد خواه گشت مومن خان به سجان سنگه گفته فرستاد که
 مردم خود ز تعدی و ستم بی چارگان باز دارد که دست از مزاحمت خانه کوتاه
 سازند و او را راه نخوت که دود پندار در کاخ دماغ بی معزش پیچیده و حدت
 جوانی که شعبه از جنون است از نیک و بد بیندیشیده جواب بی موقع داد
 که حوصله اش برداشت نکرد -

چو دانست کان زخم خورده حریر نباشد رفو را نندازک پدیدر
 جفا دیده از خار خارش بسی چرا خار در پا گزارد کسی
 چون ماده از سابق بخته شده بود سرا نمود و (۱) کچه کل کرد بجماعت عرب
 و بارگیر بردن و بستن متعدیان امر کرد و کسان هزاری به حمایت او پیش آمدند
 و چندی از طرفین رحمی گشتند و جنگ و منارعت از ادبها سرایت به سجان
 سنگه نمود کسان مومن خان روز آورده در خانه اش که در میرزا پور می
 باشد محصور ساختند و جنگ توپ و تفنگ در بپوست رام سنگه هزاری
 کشته افتاد و یک شدنه روز برد و خورد گزشت و بر سجان سنگه عرصه مذکی
 در برفت -

د ادیش دیده را خار گزند که شد بزد در حلقه شهر بزد
 در جاره جوئی بدست آوردن (۲) مناصی تا آخر روز دوم استعامت بجنگ
 ورزیده چون کار از کار گزشت و کار دش با ستخوان رسید عهده بر آبی را بخود
 ندیده با جمعی از سواران خوش اسبه با شمشیرهای آخته از یک جانب بر
 آمده همه جا تازان خود را بخانه رینکوجی رسانیده داخل او گشت
 و امانت الدین سابق و لاحق از صامت و باطوق بتازاج رفت - رینکوجی آن

(۱) کچه کل کردن کنایه از ظاهر شدن و فاش گردیدن خردای نهایی باشد ۱۲ *

(۲) مناصی نازل دفعه کربلا *

نیک او را در کنف حمایت خویش جای داده صباح روز دیگر از دروازه خان جهان متعلقه مرسته بیرون نمود و او به ایدز شتامت و این واقعه درست و سوم شهر صفر المظفر رو نمود از آنجا که نادر شاه در بستم شهر صفران سال روانه ایران دیار گست و سلطنت بدات حضرت اقدس اسبقار بزیروفت احکام قدسی مستعمل بر روانگی او و استقلال بنام ناظران و دیوانیان محاکم محرومه صادر گردید مومن خان پس از ورود حسب الحکم موسومه خوش روز جمعه بمسجد جامع شتافت خطیب خطبه طیبه را موشی بالفاد اقدس اشرف اعلی به سمع اعلی و ادای رسانیده مخلع گشت و در دارالضرب سکه بنام همایون مسکوک نموده چهره اشرفی و رویه تازه روئی پیدا کرد زرهانی مسکوک نادر شاه چون در احمد آباد چندان بی سکه رسید بود شکسته شد اما در زرهانی اوکاتی که از آنون از سمت دکن آورده رانج ساخته اند و بافسام سکه قدیم و جدید هم دربار محلول است به عنوان قدرت ازان بنظر می آید همدران اوان محمد باقر خان واد مومن خان دیوان پیشین که در ایام حکومت مهراجه بدارالحلافة شتافته بود آمد و مومن خان فوجداری کرد را از بغیر صادر عالی خان به محمد حسین نادرزاده فداه الدین خان مقرر ساخت *

معاودت نمودن داماجی را و گایکوار از ضلع سورتیه

باراده مسکن خویش و مقرر ساختن

به نیابت بلده بملمهار خونی از تغیر

وینکوجی

همدران سال که داماجی از جندی به ضلع سورتیه شتافته به گروان پیشکش شتعال داشت درین ولا که ازان وادی را برداخت باراده مسکن معاودت نمود وینکوجی که بنابر ملاقات رفت به همراهی خویش برد و ملمهار خونی را از تغیر روز دروده به نیابت مقرر نمود و او به موضع عیسن پور در گروهی بلده رسید

مومن خان فداء الدین خان و بجیرام پیشکار را پیشوا فرستاد و او بسیت و پنجم شهر جمادی الاولی آمده با مومن خان ملافی گشته خلعت و سرپیچ مرصع و اسب با سه افسار نقره و قریب پنجاه دست خلاع به همراهیان تواضع گرفته به خانه ستم علی خان که محل اقامت نائب مرهته قرار گرفته فرود آمد مومن خان که پس از روز چند باز دبد نمود او نیز بتواضع اسب و پارچه پرداخت چون هنگام ارتفاع غلات قریب رسیده بود مله‌ها چندی در بلده توقف نموده مادهو نام بذت را نائب مقرر ساخته بنابر تشخیص برگذات حصه خود بر آمد چون در مقدمات بیوره و مصادرات و قطع و وصل معاملات کار پردازان مومن خان حصه فرار واقع به گماشته مرهته نمی دادند کنش مکش و گفتگو واقع شد - مادهو بذت چون از خود جمیعتی نداشت محمدا له دین غورنی و جمعی از گجراتیان را نوکر گرفته به گرفت و گبرکسانیکه مقدمات شان انفصال یافته بود بنابر تحقیقات مقدار کم و بیش حصه خود پرداخت - کسان مغل به ممانعت پیش آمدند و از طرفین کار بمورچال بندی و خانه جنگی منجر گشت چندی از جاببدین آماده و مستعد رزم و پیکار بودند که مصالحان خیر اندیش رفع هنگامه نمودند و کار بجنگ و جدال نرسید اما در ضمن این هنگامه چند روزه خانه واقعه پیش بازار قلعه ارک که منسوب بجگدیو کوتوال مهاراجه که او زمینی را از شارع گرفته عمارت کرده و در روز داخل شدن مومن خان بدست مرهته افتاده بهاسک فام وکیل آنها در انجا می بود چون قریب به چبوتره کوتوالی بدروازه بهدر بود مومن خان داشتن آن را مناسب ندانسته مضار ساخت همدران سال زور آور خان برادر جوان مرد خان که بطریق یرغمال مله‌ها نزد جماعه گوسائین ضلع اودیپور بوده درین ولا که ادای وجه دمه شد خلاص گشت و به پٹن رسیده و از انجا بذنب ملاقات با حمدآباد آمد چون در ایام حکومت مهاراجه کار پردازان او در محال دارا ضرب طلا و نقره را مس آمیغز نموده به سکه رسانیده بودند اشرافی و دربیغه ضرب احمدآباد بد فام و تاراج گشته درین ولا مومن خان مرافان و عمله و فعله آن محال را گفت که روهلی مغشوش را گداز نموده تمام عیار

ساخته بکسۀ مبارک رسانند تا رفع بد نامی گردد آنها در باب غش و محصول درالضرب ظاهر نمودند لهذا تا مدت یک سال محصول از مغشوشه معاف و مرفوع العلم ساخت با وجود آن تا حال در بیرویات بالمره رفع بد نامی ضرب احمد اباد نه شده و خدمت امینی و فوجداری پرگنۀ نلاد از تعذر محمد هادی خان به صادق علی خان و فوجداری کرد از تغیر محمد حسن به محمد ناقر خان تفویض نمود *

تعیین نمودن مومن خان فداءالدین خان را با فوج بنابر تشخیص پرگنات و اخذ پیشکش زمینداران و گرفتن ضامنی کولیان و سوانحات دیگر که دران سال روی داد

ازانجا که هنگام ارتفاع غلات و حصاد و خساد مزروعات و موسم فوج کسی در بخش و گرفتن پیشکش و ضامنی زمینداران رسید مومن خان فداءالدین خان را نظر علیخان را بدین امر مامور ساخت چون هر سال جوازمرد خان با وجود صرف پرگنۀ پشن و پرگنات دیگر هرگاه حسب الطلب می آمد مسلفی بعنوان مدد خرج همراهیان روزمره میگرفت و این اخراجات گرانی می نمود - درین الا زور آور خان برادرش را به قرار مدد خرج قلیل مقرر نموده به همراهی فداءالدین خان رخصت فرمود - فداءالدین خان کوچ نموده بر موضع دهبوره معموله چوراسی بهیل دائره کرد کولیان آنجا سپر ممانع بر سر و دست مدافعت در پیش نموده تا در روز بجنگ تیر و تعذگ پرداخته وجه پیشکش و ضامنی دادند و ازانجا بر موضع انتر سونبه منزل گزید و سه روز به گفت و شنید انفصال پیشکش متوقف گشت در اثنای آن شبی کولیان بر مقدمه سکر بر توپخانه آمده شوخی آغاز نمودند - نظر علی خان با همراهیان خویش دویمک رسید اتفاقاً تیر بدوق پوست مال روی سینۀ او را خراشیده رفت

و گویایان نیز برگشته رفتند و روز دیگر وجه پیش کش و ضامن بیصل گشت و در ضاع مالدیه کوچ نموده مقام کرد و کلاهی زمیندار آنجا رجوع آورده به کم و بیش دمه خود را بری ساختند چون فصبه کپر بزنج قریب بود رفاه دائره نمود و تشخیص مال واجب به عمل آمد بازاده نهیب و عارت فریاد برگشته نمر پور که زمیندار لونا واره متصرف بود نهضت نموده به ناره سبنفور و از آنجا بدو کوچ بر ساحل رود مار میخدری دائره گشت و چندی نگذر آمدن سلطان سفکه مدارکار زمیندار لونا واره نوقف روی دان که در این اثنا نوشته جات مومن خان مضمون اینکه ملهبار خوبی تمامی غلات برکذات را زیر فوق داشتند از رعایا درخواست اضافه دارد چون بدین صلاح و استرضای عمالان ظریفین تشخیص صورت می گیرد کار تحصیل نذاست و ازاده پرخاش مکنون ضحیر دارد لهذا بزودی مراجعت نموده خود را با محمدان رسانند از آنجا که مدمه زمیندار لونا واره فیصل به گشته است سلطان سفکه داشت دو روز دیگر درنگ ورزید که او نیز آمده دو راس اسب و سه هزار بوبه به صیغه پدر خاطر نشان نمود و فداء الدین خان به موجب مرید ساکبد به تعجیل تمام به کوچ طولانی به ناره سبنفور و از آنجا به فصبه کپر بزنج آمد و بکمان اینکه پس از ورود آنجا گماشته ملهبار که در کپر بزنج است بمجود حصول استرجعت اطلاع او نوشته باشد و او که سر پرخاش دارد اگر بدین طریق دو چار شود چه رخ نماید از راه حرم و احباط داروغه بوپخانه حنسی را فدای نمود که آخر شب بوبهها را از دیای مهور که در زیر فصبه جویان دارد بکزارد و حتما زمیندار انار سوپیه و گویان مالدیه را نوشت که بر گزر کهلواره ساحل رود واریک مانر محافظ و گرا دیدن اردو حاضر شوند و خود دو ساعت به شب مانده بی آنکه صدائی از کوس رحیل بر آید که مخالف آگاه شود کوچ نموده گرم رنار گردیده به فصبه دهیل بدوست در بین راه نوشته مومن خان مدعی بر آنکه چندان اضطراب نیست به خاطر جمع از جائیکه رسیده باشد به صوب برگشته بداند که دران نزدیک ملهبار اقامت دارد رفته به قطع و وصل تشخیص باتفاق او بردارند لهذا اطمینان ملک حاصل کرده به دو کوچ موضع کهیرا آمد و در اندامی

راه نزدیکی موضع کینج محمد فلی. خان از احمدآباد با بعضی از دیارهای زبانی
 مومن خان رسیده همراه گشت محمد حسین برادرزاده و دادالدین خان را که
 بعد روانگی او مومن خان نظر بر قصد هنگامه آراسی مله‌ها با جمعیت و بیست هزار
 نفر از سوار و پیاده با سه چهار صفت توپ و یک رگبار فیل و ده اندود افند نام
 ده هزار فوج کشی بر سرش افنده بود به سمت مودود مرسلند و دو روز فیل
 از رود دادالدین خان بموضع کهریز آمده مقام داشت مملکت گشت چون مله‌ها
 خوبی بر موضع دهوج که از اینجا فریب است رسیده بود دادالدین خان از بدوستان
 خود که کهریز و خواهرش ملاوات پیغام نمود و روز دیگر باندا محمد فلی خان
 به مله‌ها نیز از مودگاه خدمت بدش آمده بود برخورد نمودند و قرار یافت که در
 یک فاصله بتلاد و دمان و بتایار طلب داشته به ملاح یکدیگر به قطع و وصل
 و هیچ مقامی برادران دادالدین خان کوچ نموده در ساخت زیر قلعه و جدار
 من دانه نمود و صادق علی خان فرجدار از آنجا به همان برادر گشت مله‌ها نیز
 ادامه و عده بداخته رسید و گفت و شنید در پیش گردید و دیار گراش بعضی
 مردان و بچه‌ها بود مومن خان رخصت شد از آنجا دران اوان کولان غلج برگشته
 بتلاد سر بغداد برداشته مصدر شورتن بودند مومن خان دادالدین خان
 بچه‌ها را بانک پنجیر فیل و موجی همراه داده دیار بنجیر و نادبست آرد
 حصص فرمود و یک دو مکان را آنش دادند از آنجا که جمعیت فلیل بود
 که آن مواهم آمده به خمرگی و زد و خورد پیش آمدند بچه‌ها از یک رخم
 برداشت چون بیسروست کار از آن شر ذمه قلیل بنظر بر نیامد با احمدآباد
 برست و نظر علی خان حسب اطلب مومن خان از بتلاد جویده آمد
 محمد حسین با فوج همراهی خویش بصوب برگشته مودده و از آنجا به سمت
 بچه‌ها و تنافته بمقتضای حالت رفت استخیس و بیسکش گرفته بعد و بود
 دادالدین خان با احمدآباد وارد گردید و فرجدار را کرد از تغیر محمد فلی خان به
 محمد زمان خان داد دادالدین خان مقرر گشت از آنجا که در سالی یک دو
 دهه با دیار مرهته خانه جنگی دو میداد مومن خان برج پهلوی درواز جمال

پور را دو طبقه بسرکاری عبدالوهاب کوتوال مرتفع ساخت که سر کوب خانه رستم
علی خان باشد و توپی پله رس بر فراز آن نصب فرمود القصه قریب یک ماه
و نیم فداء الدین خان و ملهار مکر ملاقات نمودند چون تفقیح بعضی جهات تعلق
بحضور مومن خان داشت فداء الدین خان و مادھو پفدت نائب ملهار که
همدران روزها از بلده آمده بود در او احرار ماه صیام باحمدآباد آمد و انفصال
معاملات شد همدران سال مومن خان صبیغه محمد بافر خان خلف مومن خان
دیوان بدشین را جهت مفتخر خان پسرش خواستگاری نموده برییب و زینت
تمام گذاشتا صاحب بلیداس مھدم فریاد که دران اوان در انجراح معاملات
و بنای امور بیوره و مصدرات و واسطه کاری مھتھ بدش آمد نموده مبلغها را
دوت و اعانت داشت حد اشرفی بعنوان نذر مبارکباد شادی به مومن خان
دس آورد از راه خوش آمد و بیس آمد هفتمون گسته بر کار پردازان دیگر
فراخور حالت و بدین صیعه اشرفی بیوره بر سائر فوق سکف بلده از صرافان و تجارت
پیسگان و گروه نگره و فرقه بفرقه و بر فریات پرگنه حویلی و عمال برگذات مقرر
و محصلان بعین شده بمعرض ایصال در آورد و این بدعات کار خیر علاوه
بدعات سابق گردید و موجوداری کرد از نعیر محمد زمان خان به مفتخر خان
دمویض شد *

شتافتن مومن خان به صوب بندر کهنبایت و رسیدن
رینکوجی از تغیر ملهار خونی به نیابت داماجی
بدستور سابق و روانه گشتن مومن خان
باتفاق رینکوجی بعزم بیرم گانم و معاودت
نمودن باحمدآباد

چون هنگام نزول باران منقضی گشت و طغیانی رود بارها فرونشست در
سال هزار و پنجاه و سه مومن خان بنابر بعضی مصالح امور ملکی و اصلاح کار

دند در کهنیاریت در باغ موضع غیاث پور سد کروهی بلده منزل نمود درین اثناء خبر
 دیگری مله‌ار و تقرر نیابت داماجی به رینکوجی بدستور سابق واقع گشت بنابراین
 مامانته‌های مله‌ار را از محاللات بلده بی دخل ساخته گفت که وجه حصه
 مرهته را بامانت نگاه دارند و ودا الدین خان را به نیابت گزاشته واند و اسمعیل
 محمد خان برادر راقم را به مراقبت همراه گرفته به کهنیاریت رسید و به تمسب
 مهم پرداخت چون از داریائی داروغه در محصول فوضه کمی فاحش روی داده
 بود اسمعیل محمد خان را داریائی مقرر نموده که نظر بر حسن سلوک دیرینه
 دجار را مستمال ساخته بجبر نقصان بردارد و در واقع درست دیده بود که در
 اندک مدت بمركز اصلی در آمد و فریب دو مایه که در آنجا مقام داشت
 رینکوجی مسارعت را از برقی و ناد استعاره نموده به پتلاد ده کوهی کهنیاریت
 رسیده از آمدن خویش با بعضی پیغام معاملات معتمدی را در آنجا اخبار و اظهار
 اختیار کرده نزد مومن خان فرستاد و منور پیام آوران طریقین آمد و رفت
 نمودند و کار مذاخوشی انجامید مومن خان روزی چند بر نالات دارنسر متوقف
 گشته بر رینکوجی دوشست که رفع کدورت و تفتیح معاملات موقوف به حضور
 و مواجهه و ملاقاتها است و او بلا توقف آمده و مختصم بمخاندنت مبدل
 کردید چون در بین عزل مله‌ار و نصب رینکوجی نهاد و سنگه دیسانی بیرم گانم
 که از بد معاشی گدازه مرهته بستوه آمده آنجا را به تصرف خود در آورده
 جمعی از عرب و دوهیله را نوکر ساخته در حصار را بروی دیگری بسته ناستحکام
 برج و دایره پرداخته مسعد نه مقابله و مدافعه بنسخته بود فرار یافت که مومن
 خان و رینکوجی بانفاق بر شتافته آن جا را مستخلص سازند و برج در طبقه
 متصل دروازه جمال پور مشرف بر مکان بودن نائب مرهته نواحدات گشته طبقه
 بالا را برداشته بدستور صادق نگاه دارند گوبال سنگه کوتوال رینکوجی با نوشته
 مومن خان رسیده دخیل کار گشت و بموجب قرار داد طبقه اعلی برج برداشته
 شد جوان مرد خان و راجه رانی سنگه که حسب الطلب مومن خان نظر بر نا
 چاقی محبت با رینکوجی با حمد آباد آمده توقف داشتند چون صورت التیام

و موافقت سرئی گشت با اجازه به تعلقه خودها رفتند مومن خان و رینکوجی از بندر کهدایت به عزم بیرم کانم کوچ نمودند والد رافم از عوض راه رخصت شده را حد آباد آمده پس از بیوستن بیرم کانم ناعین مورچال و بستن مرحله و دهمده اشتغال ورزیده جنگ توپ و نفنگ در گروت و فوژ یکماه که بدیر و بیره بسر آمده و صورت تسخیر آنجا در مزارق و فتح الباق موئی نگشت مومن خان را که طالب سبای بالا و ت دیگر پیش ازین توقف را علاج حال خود دفاستنه جدائی گریه و نه سمت برگشته کوی و بیجا بود به تشخیص و تحصیل سال واحد و پیوستن راهی گشت - رینکوجی بامر محاصره پیام داشته حد و جهت ببنس از پیش بکر درن محصوران که با وجود روانگی مومن خان حمله در اساس نمدان عزم او مساعده کردند جماعه عرب و دو هبله از و خامس عافیت اندیسیدد متقاضی طلب گردیدند اگرچه بهادر سنگه از روی حرم و احتاط دور بینی کار مرموده از جسد نله و کاه و آنچه مایحتاج بشردست باشد آدونه فراهم آورد آنچه مایست مقدار آنها را که بهانه جوانی منظور بود خواهش از نقد که دران روز سرانجام نمی توانست شد کرده هذگامه در پیش نمودند - بالصورة خارج باب مصالحه گشت مشروط باینکه قلعه پاتری را با چند فربه بار و گزارد تا بیرم کانم را تسلیم نماید رینکوجی راضی گشت - دیسائی ناندهران معبر را کفیل گرفته برآمده به پاتری شناخت و بیرم کانم بدست سابق به تصرف مرهفته در آمد مومن خان تشخیص و تحصیل کذان بموضع مانده هفده گروهی بلسه رسیده بود که خبر آمدن داماجی با فوج ده هزار سوار بر ساحل رود مهندری شدید لها از آنجا بکوچ طولانی سوازدهم شهر رمضان بدین شاهي خود را رسانید و داء الدین خان و اعیان رفته ملافی شدند دو روز در آنجا اقامت ورزیده ببلده در آمد همدان اوان شخصی ظاهر نمود که در چاه و افعه محمود آباد که آنرا چاه بوکس می نامند گنجی از آن سلاطین گجراتیه چون آب حیوان دران چاه ظلمانی بنهان و مستور است مومن خان جمعی را به جستجو و کفدن و بدست آوردن آن تعیین فرمود هر چند بیستر جستند و کاغذند کمتر یافتند داماجی عبور ری

برپردری نموده و به ضلع گذار جویدار سایر داده موانع مانده را محاصره کرد
 مدددار آنجا بمقتات انقوهی ز قوم زار و حصانت جنگل و کثرت راجپوتان
 کوفتن سپر ممانعت بر سر کسبیده دست مدافعه در پیش نمود و بجنگ توپ
 نمک از هر دو سو بردارند از آنجا که در حوالی آردی و ناحیه سکر آب
 نمی داشت داماجی بکفر چاه آمد و بود در اندک فرصت چاه معدود کده
 ده و اهدامه کانی در ناحیه آنجا پیش نهاد همت ساختند غار جندل سری
 پیش بردن ساحل و مورچال نمود و فردا یک ماه به مدد پای استقامت
 سوره چون پیشرفت حوالی تک معلومت دیدند مکان را خالی نموده در بهشت
 و دماجی آنجا را آدرس فهرست کردند و قوم زار را از بیم دده حبطان و جدران
 مسکنی آنجا را شمار ساخت و به جمع سوره ای گاه نهاد پیسکس
 مددداران این صوبه مداحات *

علاوت نمودن داماجی به سوهن گنده و محاصره

نمودن بهروچ و سوانکاتی که دران سال

روی داده

چون داماجی از ضلع سوره را بردارنده متوجه سوهن گذر مسکن خویش
 بود از آنجا که بهروچ سر راه واقع شده و از دیر ناز بیلاجی را قمدای بدست
 در آن مکنون صمیر بوده از روزی تا خود برد و داماجی پیش از آن که مدد
 قدرت کمال درین صوبه بهم رسید از آنجا تسکیر آنجا را بخود مصمم ساخته هنگام
 دست نامر محاصره میام نمود چون قلعه آن جا در قرار بیه خاک بسیار
 جمع که -

* بیت *

از بلندیش من دانوان کرد آتش دیده بان ز نور رحل
 آمد و بلند همتان به حضض آن نمی رسید و وهم دور بعبان از ادراک
 ن فاصر دانه روش متخیم غمام جهان پیمای و دامن شور منیعش ملتحم بق
 س پای -

* قطعه *

نوازان دراز مساهده کردن بچشم سر بقیعت کواکب و اشکال آسمان
 جابجوس احوان شود و ناظر ملک بر سطح او بمدت نزدیک دیده بان

ریک جانبش دریای فزیده که به بحر عمان پیوسته و در شش روزی دو دفعه جزرش
 آمده می افتد و سی پانصد می مرکز خسبی گزشتن از آن متعذر بل ناممکن
 دانجی به پیش بردن موجال و بردن فذب اشتغال و زید نیک عالم خان که اکنون
 از مدر آست خانه فوحداری ادجا می برداخت بجنگ بوپ و نفنگ بمداوعه
 برداخته ببعیت حال را آصف جبه نوشنت و ایام محاصره مدت سه ماه با مقدار
 کسید زمین بین دونه خان نامی از نزد آصف جبه با دوشه جات بغیر ممانعت
 زید داماجی را که بدست آمدن حصار بجنگ و قتال بیسر بزیر نبود بایس
 خاطر داشت آصفجبه را مقدم داشته دست کشید و نه مسکن خود شتافت
 همدان سال مومن خان عامل و فوحداری بکابل را از بغیر صادق ملهجان
 محمد همدان خان و ساخت و ممانعت و نام قلی خان فوحدار دهوکه و نائب
 دیکوخی خانه جنگی واقع شد دائم فامهجان غالب آمد و مریه را دستگیر کرد
 که بموجب اظهار دیکوخی مومن خان نوشته دایکدیگر التیام داد بدستور
 دخیل که گردید از انجا که علی حامد خان دروغه داک کوکه حضرت اوس
 جنگ نادر شاه به همراهی امیر الامراء جناب گشت داروکی حکیم ا مالک
 معصوم علی خان مرحمت شد و لهر اسپ خان خالوی عبدالحسن خان
 داشته قراست با مومن خان داشت از تغیر اقم بعلقه سوانچ نویسی
 رسید همدان اوان از بیشگاه فضل و عطا مومن خان باز سال فرمان والا شن
 خربزه و فداء الدین خان تهاه دار صندل پوز و خان پوز از اصل و اغاوه بمص
 سه هزاره ذات دو هزار سوار و خلعت فاخره و شمشیر و عطای علم و
 و خطاب بهادر امتیاز یافتند و عطیات که مصحوب خواجه اسد الله خان گرز
 ارسال یافته بود رسید خوانین بشراط استقبال و تقدیم آداب رو بدرگاه عرش
 برداخته گرفتند و از باغ شاهی شادیانه نوازان داخل قلعه ارک شدند *

نقل فرمان والا شان

۱. شجاعت پناه بسالت دستگاه مورد اعطاف مطرح الطاف لائی
 ۲. فایز المرحمت مومن خان بهادر بنوازش بادشاهی امدادوار سوده بداند
 ۳. متضمن شورش و فساد اشقی که بیارگاه مظهر و اعدای ارسالی دانده بود
 ۴. ظهور اظهار غیاکسور گرشش و مومن والا شان بدام دادی رموز سلطنت
 ۵. واقف اسرار خلافت کدوچل سرخیل یکدیگان وفادار سالار که جبهان حم کرا
 ۶. دوا بین مزبوع انسان مدوه امرای تلفد ممکن مخلص یکدیگ بالا اشداده عمده
 ۷. درین حاصص نظام الملک بهاد قلم جنگ سپه سالار اصف جده به آن حاجب
 ۸. ربیک است در دای اعانت و امداد ان مورد اعطوف و امداد زیاده دید که
 ۹. در تقدیم خدمت نکوشد و این معنی را مستحق شایع نک داند *

نقل فرمان والا بمهر وزیر الممالک در باب مرحمت الوش و صدور فرمان والا شان

۱. انوش نشان سمنی امکان گرامی قدر مورد مراحم والا شد
 ۲. شهاب شاهنشاه افاق خربوزهای ولایتی برای بددگان حضرت قدر قدرت
 ۳. بود و حضرت خدیو دین و دولت به مقتضای بقده نوازی و یاد فرمائی
 ۴. طریح اوش مع فرمان والا شان بآن بسالت دسان بفضل فرموده اند
 ۵. که آداب و استقبال عظیم بر قانون فاعده بجا آورده عرضداشت متضمن
 ۶. در جواب منسور قدر توام بیارگاه ملک جاه مرسل دارد در سال هزار
 ۷. آگاه و چهار مومن خان به فصد فوج کسی و تشخیص برگذات
 ۸. و گرفتن پیشکش و ضامنی زمیقداران و کولیان بیاف شاهی در آمد
 ۹. برانجام نوپخانه و بر آمدن سپاه روزی چند متوقف گشته فداالدین
 ۱۰. و همراهی نمود - و فداالدین خان کوچ نموده بموضع دهبور و ارد
 ۱۱. آراست کولیان آنجا باستظهار ز قوم زار و کربوه بجنگ تیرو تفنگ
 ۱۲. دس آمدند روز دیگر مومن خان از استماع خیرگی کولیان خود

منوچه گشته رسید و جنگ سخت در بهبوست و چندی از طرفین کشته و دست
 ۶ رسید. آخر الامر آقا محمد حسن بخسبی رساله و داء الدین خان قدم جلاوت و بهو
 بدست دهانه این وحشی صفتان را بدر ساخته مساکین آنها را آتش داد - * احواله *

گریزان ازان جائگه کولیان گرفتند از بیم خس در دهان

برین روز و خوردند و بفریاد و در گوش آقا رسید چون کولیان فرار از دهان
 کردند و بهو و خان به چو اندین و رسیدن به ووتاب رسیده و تا رسیده آنها نمود اله
 بهار خواندند و رجوع آورده بدستش و صاعقه می نمود دادند از اینجا دهان به
 بدست بهانه دار در اینجا می بود محمد شاد و بهتات جماعه داران را به جمع
 نهان در اینجا نهاده دار ساخته به اوالدین خان را بیست و حصص فرموده خود
 نمودند مراجعت نمود و داء الدین خان بصورت برگشته هر سول روانه شده مستعد
 کمال بموضع سانیمة و از اینجا به ناره سیدوز و در غلغ برگشته تهاشیر دگرین بیست
 اشتغال داشت که از نوشته محمد هادی خان و حیدار پتلا و اضحی کرد که
 و مداین او و زید کوچی که دران هفتم در قلعه بود و تا دهانه خویش و دست
 داشت چند روز پیش ازین در مقدمه معاملات برگشته گفتگو واقع شده و جمعی
 از طرفین کشته و زخمی شده اند و اکنون فوجی را فرستاده کار تسخیر
 و تکمیل انداخته و ابر نوشته مومن خان معدن رسید که بدان خوب
 شایسته آنچه مقتضای وقت دانند به عمل آرد لهذا بآن سمب متوجه گشت
 و از راه مونده در نواح پتلا رسید - ظاهر شد که ملهاری فامی با فوج فرود آمده
 مصدر شورش است محمد هادی خان و حیدار اینجا محمد جعفر بهر خود را
 در قلعه به محافظت گراسته بماند ملاقات و گزارش احوال آمد - از اینجا که ملهاری
 سبقت نموده از اندیشه فرار رسیدن و داء الدین خان جمعی را مستعد ترس
 داشته بود محمد هادی خان و بذاری مقدم که بجهت بعضی مصالح حص
 کرده بود و بموضع مهلا و رسیده چندی برای استراحت و خوردن آب و ش
 فقیری مکث داشت همراهیان غافل و پراگنده هر یک سایه درختی را گز
 بعضی بدفع احتیاج بشری اشتغال داشتند دفعی فوج مرهقه رسیده حمله آورد

شکافته به او ملافی گشت و قرار یافت که در یک مکانی که مناسب باشد ریذکوجی و فداءالدین خان به خورد نموده بالمواجهه به تفتیح معاملات بردارند و مریض گشته نیم شبی به بتلاد آمد و روز دیگر باتفاق محمد هادی خان به مقام سوچیتره رسیده کیفیت را ظاهر ساخت چون ریذکوجی را خیال هنگامه آرائی در سر بود براماجی نائب بلده نوشته که نگاهداشت سوار و پیاده پرداخته فساد برپا کند مومن خان از قصد او واقف گشته فداءالدین خان را آگاه ساخت نهاد از سوچیتره حرکت را بر بوقف راجع دانسته بی آنکه صدائی و ندانی از کوس رحیل بر آید کوچه غلطی داده به صوب کهنبایت رایت عزیمت برافراشت مله‌ها که دران نزدیکی بود آگاه گشته جمعی را مامور ساخت که جلورند به تعاقب دارند و آنها نزدیک موضع نار نمودار شده بجنگ در پیوستند چون شش‌دمه فلیل بودند باندک زد و خورد عطف عمان نموده رفتند و فداءالدین خان بر تالاب دارنگسروافعه سواد بندر کهنبایت فرود آمد و خود جریده داخل گشت روز دیگر مله‌ها بر موضع جله موبه در گروهی بندر بقصد معرکه آرائی آمدند فداءالدین خان محمد حسین برادر زاده اش و زور آور خان و آقا محمد حسین بخشی را با لوازمه نوپ حاند بمقابله و برداشتن آنها مامور ساخت و بجنگ نوپ و جنگ با آنها همه جا جنگ کفان به فصبه بتلاد رسیدند درین ضمن راماجی نائب ریذکوجی در بلده شروخی آغاز نهاده بهانه جونی می نمود مومن خان نیز مورچال دهنه مسند بود و از راه دائره افروزی کوتوال ریذکوجی در آمده با یوسف کوتوال مومن خان گفتگو نموده و معدودی از طریقین رخمی شدند یوسف او را دسکییر ساخته در بهدر فستاد - ریذکوجی ازین ماجرا واقف گشته باتمامی موج رو با حمدآباد نهاده در اکرم پور بیرون بلده فرود آمد و بموجب نوشته مومن خان فوجیکه بتعاقب دکهنیان به بتلاد رسیده بود در یک شب حدود را به شهر رسانید مومن خان از ریذکوجی دریافت : ! به الفراع نموده روز دوازدهم خود رفته او را مستمال ساخت و با خود بریک حوزه فیل سوار کرده در بهدر آورد و تکلفات و تواضعات متعارفی بجا آورده رحصت فرمود و او به حمداً خویش شکافته فداءالدین خان که در بهدر کهنبایت متوقف بود عزم داد

که دیده بیستم شهر رمضان رسید همدراں سال از پیش گاه فضل و عطا موسوی خان سال خلعت و یک رنجیر فیل مصحوب موسوی خان کبر بردار مفاخر مداهی گشت - تا بیرون بلده دستمال و آداب پرداخته آورد و فوجداری پتلاد را بدر محمد هادی خان نه مفاخره خان مقوض نمود - شهر رجس المرجع سال مخلص خان که بمصوب سه هزارای داشت دو هزار سوار و خاکبرانی احمد آباد سرورای داشت در گزشت و سید ناصر حاتم که به مصوب ساری دو صد سوار و فوجدار جاگیردار احمد ذکرممنا بود بیست و ششم شهر سعدان رخت هسنی در دست *

رونداد خانه جنگی با ربنکوجی

انجا که ربنکوجی به مفصلای وقت دست از هفتمه ارایی و معرکه ای کوتاه ساخته در ظاهر از راه مخالفت گریگ آشنی میدان آورده بود اما بدین که عبار آورد بعضی جهات ماند به تدبیر فراهم آوردن سوار و زمین ساختن مقصود در داده در آمده می پرداخت سجان سنگه هزارای را که از چندمی آمده نوکر دسته بود به سلسله جفبایی رفاف گزینی راجه رای سنگه امواکید در دید رخصت نمود و او که مرض کدنگه دیرینه در سیفه عرصه داشت به دید با آه داعوای و اسلال او پرداخته داجمعیت شایسته آورده در اکرم پور فرود آمد و محلی ظهور این معنی را عظم شان خود بنداشته باستقبال شاکست و در کمال محترم و توفیر بر خورد و بدایر بودنش خانه سید مظفر عرف سید مستور را که سرور در معنی مورچال بود معین ساخته به همراهی خویش بدانجا آورده و در دقه از احترام و اعزاز مهمان عزیز خود معاف نداشته مبلعی روز مره می توان مدد خرج سپاه همراهیش مقرر ساخته می رسایید و انتظاری آمدن به جیون پوار مرهته که با فوج داماجی حسب الطلب او رخصت کرده بود و بعد موسوی خان پیر براراده اس آگاه گشته از راه حزم و احیاط حاکم بجا در آن رسد کوچها کسان خود را تعین ساخت و از طرفین به طریق مورچال و در به ظهور آمد و شبانه روز نظر بر یکدیگر دوخته پاس میداشتند فریب یک

ماه و نیم منقصری شد از آنجا که در اوائل وجه معینه بلانغه بر اجه مبرسد پس از چندی امروز را بعد اکم و زیاد گردید رای سگه که اخراجات بیستر داشت کهاف بمی شد و دیر جسمش از گران خواب غفلت دیدار گردید که مجانب و مخالفت ناظم صوبه و جادب داری ریفکوجی شایان شان او نبوده است داد و پسند گشت و در حیات جوانی این امر در آمده به نظر علی خان برادر زاده مومن خان که مربوط بود از مانی الضمیر آگاد ساخت و اوعم خود را ظاهر نمود و در ملاقات بمیان آمد بهفدهم شهر ذیحجه الحرام مومن خان در دام چکدیو کونوال مهر اجه انبی سگه که متصل دیوار سارنکپور اندرون بلده واقع است رست و راجه رای سگه در کمال خجالت سرشرم ساری در انداخته ملافی گشت مومن خان بداجوی و گرم جوشی از حجاب نسو در آورد به شواهی خود آورد و بر توابع پارچه و جواهر و یک زنجیر فیل ماده و نچو در پانه داری انمبارا پرگنه سوراسه و منکریچ و احمد نگر و هرسو در برانچ در حاکم مسروط داده پروانه عهد از دفتر دیوانی به دادن میچلکی جوع اسناد دگرگی به میعاد در سال دهانده در خانه نظر علی خان فرود آورد درین اثنا جگ جیون دیوار در رسید بیست و سوم آن ماه کسان مومن خان در سورجال ریفکوجی (۱) معادات نموده ریختند و جنگ در گرفت فرساده روز از هر دو جادب نانش فشانن بوپ و تفنگ تفور حرب افروخته ماند و جمعی هر روز از طرفین کشته و خسته گشتند و اکثر خادهای مردم درین حادثه بباد فدا به غارت روم ریفکوجی صوفه در جنگ شهر ندیده باظهار رنجیدگی غره محرم الحرام سال هزار و صد پنجاه و پنج املاجی را دستور سابق به نایب بلده گراشته بدرون در آمد و دو روز متوقف گشته بانفاق جگ جیون دیوار روانه بوزسد که قلعه دران جابفا نهاده و مصالح جنگی فراهم داشت بخیل اینکه در برگناب دلافی بردارد همدران اوان جیونداس نام بدست آویر سند عاملی و فوجداری پرگنه دهولقه مهر آصف جاه که پیش ازین از حضور بدستور سابق بجایگزین بحال

دسته آمد چون صورت مداخلت ندید بی دلیل مفسود (۱) رجعت قهقری نموده
است و راجه اندازد سنگه برادر رای سنگه را در آید تا سرشته جاگ شد و او کسه
نماید و رای سنگه برادرش رجعت گسته بدان جا شتاب *

روانه شدن عبد الحسین خان نایب دیوان صوبه
بنابر رنجش با مومن خان و سپرد شدن نیابت
دیوانی به محمد اسدالله به نیابت طالب علی
خان و متوقف گشتن عبد الحسین خان در
بورد نزد رینکوجی و بر آمدن مومن
خان و ملاقات نمودن با رینکوجی
و راهی گشتن بعزم گرفتن پیشکش
خلع سورتیه باتفاق یکدیگر
و معاودت نمودن رینکوجی
بموجب نوشته داماجی
و پیشراهی گشتن مومن
خان و سوانحاتی که
در آن سال روداده

سابقاً تعویض دیوانی صوبه از انتقال عبدالعزیز خان در بهشتگاه مروحلال به
طالب علی خان نبیه او و دخیل کار بودن عبدالحسین خان خالویش رقم زده
(۱) رجعت قهقری او را گویند که چون آفتاب در سه ماه سه برج طی کرده دار
مراجه نماید آن را رجعت قهقری گویند ۱۲ *

ماه و نیم منقضى شد از آنجا که در اوایل رجه معینه بلایه براجیه مبرسید پس از چندی امروز را برداکم و زیاد گردید رای سفکه که اخراجات بیستر داشت کفاف نمی شد و نیز جسمش از گران خواب غفلت بیدار گردید که مجاذب و مغاوبت ناظم صوبه . جانب داری دینکوجی شایان شن او نبوده است نام و پسبمان کشف و در جاده حوبی این امر در آمده به نظر علمی جان برادر زاده مومن خان که مربوط بود از مانی الضمیر آگاه ساخت و او هم خود را ظاهر نمود و فرار ملاقات میدان آمد به هفدهم شهر ذیحجه الحرام مومن خان در ناحیه جکدیه کونوال . براجیه ادبی . بکه که متصل دوار سازنگهور اندرون بلده واقع است به سمت راجه رای سفکه در کمال خجالت سرش را ساری بر سر انداخته ملازمی که مومن خان بداجویی و گرم جوشی از حجاب بشوینر آورده به همه اهلی خود آورد . در تواضع پارچه و جواهر و یک زنجیر فل داده و بخوبی بهانه داری اندماده بگفته . و واسه و منکد و احمد دکر و همسوزو براییه در حاضر مسرور داده پروانه عهد از دوار دیوانی به دادن متعلکی رجوع انسان درگاهی به مبعاد در سال دهدهده در خانه بطور علمی خان فرود آورد درین اثنا جگ جیون بهار در رسید . دست و سوم از . ماه کسان مومن خان در مورچال دینکوجی (۱) معادات نموده ریختند و جنگ در گرفت و بیست ده روز از هر دو جانب دانش فسادی اوپ و نفدک تفور حرب افروخته ماند و جمعی هر روز از طوبین کشته و خسته گشتند و اکثر حادثهای مردم درین حادثه بباد و فدا به غارت رفت دینکوجی صوفه در جنگ شهر دیدده ناظران ریچیدگی عرفه حکوم الحرام سال هزار و صد پنجاه و پنج رماجی را دستور سالی به فبات بلده گراشته مدون بر آمد و در روز متوقف گشته بافاق جگ جیون دوار روانه نرسد که فلعلجه دران جانبا بهاده و مصالح جنگی فراهم داشت بختال اینکه در پرگناب تلافی بردارد همدان اران جیونداس نام بدست آویر پسند عاملی و فوجداری برگزیده دهولفه بهر آصف جاده که پیش ازین از حضور دستور سابق بجایگزین بحال

نسته آمد چون صورت مداخلت ندید بی دلیل و فصوص^(۱) رجعت فقهری نموده رفت و آنچه اندک سنگه برادر زای سنگه را در آیدر با مرهته جداگ شد و او کشته انداز و زای سنگه برادرش رخصت گشته بدان جا شتافت *

روانه شدن عبد الحسین خان نائب دیوان صوبه
بنابر رنجش با مومن خان و سپرد شدن نیابت
دیوانی به محمد اسد الله به نیابت طالب علی
خان و متوقف گشتن عبد الحسین خان در
بورس نزد رینکوجی و بر آمدن مومن
خان و ملاقات نمودن با رینکوجی
و راهی گشتن بعزم گرفتن پیشکش
ضلع سورت به باتفاق یکدیگر
و معاودت نمودن رینکوجی
بموجب نوشته داماجی
و پیشراهی گشتن مومن
خان و سوانحاتی که
در آن سال رو داده

سید تقویض دیوانی عونه ارانتال عبدالعزیز خان در پیشگاه عروجلال به طالب علی خان نموده او را دخیل کار بودن عبدالحسین خان خالویش رقم زده
(۱) رجعت فقهری او را گویند که چون آفتاب در سه ماه سه روز طی کرده بار
مراجعت نماید آن را رجعت فقهری گویند ۱۲ *

ملک دیار گشته اگرچه بذا بعضی امور احکام بباغی بنام عبدالعسین خان نیر و رود یافته اما هر گاه پرو انجاست ثبوتی ضبطی جاگیرات با امور دیگر موافق نظام از دست خالصه شریفه به مددور می ببوست بنام طالب علی خان بوده . در حسب الحکم اقدس دیوانی که بنام راجع و رود یافته چنانچه در محل خویش انداج خواهد یافت آن شاء الله تعالی . از افتخار او ثبت گشته لهذا عدد العسین خان را دیوان مستقل و مدرج نه ساخت درین ولا بذا بعضی جهات گرد رنجشی و غبار کدورتی فیما بین او و مومن خان مرتفع گردید باوجود ده مرد بیست هزار بر بیه با دسانی مداخل داشت بادی بی فائده و خیالات دور از کار از احمدآباد بر آمده در باره نین پور در ظاهر به عزم روانگی حجهه بنیان بود آمد مومن خان محمد اسد الله پسر عم خود را به نیابت طالب ملی خان در امور دیوانی مداخل کار ساخت عدد العسین خان پیش زاهی گسسته موضع بورد که سر راه واقع است ببوست و با ریفکوجی ملازم گردید از ادجا که هر ده ده منفذ و از مومن خان دل گرانی داشتند شکوه و شکایت آثار دیاده خیالات صوره داری در دستند ریفکوجی دسبویری بدست آورده بذا بر آمد و حصول مراد خویش چندی بعنوان مدد خرج و ده زده موقوف ساخت و او سلوک این جاده را پیاپی همب آسان شمرده و سهل انگاشته داکسانی که در حضور راه نوشت و خواند داشت درین باب نوشته بانتظاری جواب ننسب و فال فال این مقال در افواه زبان زد خاص و عام گشت مومن خان نظر بر مآل اندیسی که -

زمانه به نیک و بد آستن است ستاره گهی دوست گه دشمن است
بعنوان سیر و شکار فرهنگه محمودآباد جریده فداوالدین خان مفتخر خان
و مومن علی خان را همراه گرفته نظر علی خان را در بلده گذاشته بر آمده
و از انجا بذا تالیف قلوب به جوان مرد خان که برای شادی برادرش به احمدآباد
آمده بود تجویر اضافه منصب و خطاب بهادر و عام و نقاره و مهر کنده بهادری
مصحوب به جیرام که تعیذات شهر شده فرستاد و او بباغ شاهی باستقبال و تقدیم

آداب رفته شایسته نوازان بخانه آمد و زور آور خان برادرش را چندی در احمدآباد گراشته به پثر شتافت بالجمله مومن خان از محمود آباد کوچ نموده به قصبه دیار رسیده به تمشیت مهم آنجا مقامات کرده به یثلاذ راهی گشت همدان. اوان از پیشگاه خلافت و جهانبانی مومن خان باضافه منصب که از اصل و اضافه شش هزارمی ذات شش هزار سوار و خطاب نجم الدوله مومن خان بهادر دلاور جنگ و عطای خلعت خاصه شش پارچه و سر پیچ مرصع و یک بجیر فیل و ماهی مراتب سر فرازی یافت و درین باب فرمان والا شان که شرف صدر پیوسته بود مصحوب فاضدان فمر سیر فرستاده حکیم الممالک معصوم علی خان رسید مومن خان حیمه بیرون قصبه نصب نمود از آنجا که غایطه معین است که سوانح نویسنده هم داروغه داک است فرامین و احکام والا را می رساند چون از حرکت عهد الحسین خان که باغواهی میرزا لهراسب خان سوانح نگار خالوی او میدانست خدمت سوانح نگاری را به محمد قلی خان تجویر نموده خلعت داد و فرمان را بدو سپرده پیش فرستاده و خود حاضر استقبال و تقدیم آداب شتافته گرفت *

نقل فرمان والا شان

آنکه شجاعت پناه بسالت دستگاه مورد اعطاف مظهر الطاف لائق العزایت قابل المرحمت مومن خان بهادر بنوازش بادشاهی امیدوار بوده بداند که درین زمان میمنت قرین بهجت افزا فضل و کرم خسروانه از راه بنده نوازی و عاطفت گیری آن قابل المرحمت را به عطای خطاب نجم الدوله دلاور جنگ و ماهی مراتب و خلعت و فیل و بعزایت اغناء منصب که از اصل و اضافه شش هزارمی ذات شش هزار سوار که ازان جمله دو هزار سوار دو اسبه باشد سرمایه اندوز مفاخرت و مباحثات ساخت شکر این نوازش مقدس معلی بجا آورده در تذبیه و تادیب مفسدان شقاوت نشان سعی و کوشش به کار برد و این معنی را باعث مجرا در جناب خلافت عظمی شناسد تحریر یازدهم شهر ربیع الثانی

سال بېست و پنځم جلوس معلی فلمې شد بالجمله مومن خان روزی چند در پتلاد مقامات ورزیده به رینکوجی از در مصالحه در آمده نوشت و پس از آمد و شد سفراء چون بورد مکان بودن او که از پتلاد به فاصله پنج کروزه واقع شده فداءالدین خان و مفتخر خان بظاہر ملاقات و رسانیدن پیام زندانی فرستاد و آنها بر خورد نموده فوار ملاقات نجم الدوله گزاشته همان روز معاودت کردند نجم الدوله روز دیگر از پتلاد روانه بورد گردید رینکوجی که دو کروزه باستقبال بیرون آمده ملاقی شد او را با خود در حوزه نسائیده بر تالات آنجا فرود آمد از آنجا که خیمه و سرانجام جریده همراه داشت رینکوجی چند منزل خیمه و بعضی از اسباب ضروریات فرستاده درخواست نمود که تا هنگام توقف درین محل مهمان خواهند بود و روز مره در وجه مصارف آن معین ساخته فرستاد و هر روز دو هفته صبا و مساملاقات نموده مجانیت را به مخادنت مبدل گردانید روزی حسب الخواہش رینکوجی برای ملاحظه قلعه به غذا نهد او رفت رینکوجی نتواضعات پارچه و اسب با سرافسار نقره به همین نهچ به فداءالدین خان پرداخت و چند کس دیگر را پارچه به ضابطه دهن داد نجم الدوله بظاہر استمالت و جذب قلوب فریات چند که رینکوجی خواہش داشت از چوراسی بندر کهنذایت و پرگنه پتلاد در و بست دلا شرکت غیر با و نوشته داد و قرار یافت که هر هنگام حصاد و خصاد مزروعات باتفاق یکدیگر به ضاع سورتہ شتافته باخذ پیشکش پردازند و از آنجا کوچ نموده به کهنذایت آمد حاجی مسعود را از تغیر یوسف به کوتوالی دلدہ رخصت کرد ہمداران اران عارضہ مرض جسمانی عارض حالش گردید بالضرورہ قریب یک ماہ و نیم دران جا اقامت ورزیده چون فی انجمله مزاجش بسرحد اعتدال گرائید کوچ نموده بموضع بسو آمد و رینکوجی بموجب وعدہ در آنجا با فوج خود ملحق گشت و چندی بظاہر^(۱) نکس وعود کسالت مقام نموده بکوچہای متواتر بہ دولہ آمد و یک زنجیر فیل مادہ بابت خرید نجم الدوله کہ از اردپیور آورده بودند رینکوجی دادہ بہ تسخیص پرگنه دہولہ متوجہ گشتہ

(۱) نکس باول مصوم عود کردن بیماری *

مریپ یکماه درنگ نمود چون دوله نه قایم قلی خان تعلق داشت در بین گفت و شنید معاملات پرگفته اورنجیده هنگام شب بیخبرانه بر خاسته در حمدآباد شتافت مرزااھر اسپ خان باستماج خبر بغیری تعلقه از بلده آمده دیوت انحراف مزاج نجم الدوله بنابر مظنه رهنه منی عبد الحسین خان را که دیاف نمود از بکرمتی خویش اندیشیده پناه به رینکوجی برد . عبد الحسین خان که در بورد بود از رینکوجی مایوس گشته روانه سوهن گدھے نزد داماجی گردید همدان سال بجیرام پدنگار نجم الدوله بنابر آسایش ، وفاء خلق الله ما بین دوازه حمالپور و دروازه بند که در انجا نیز مثل پنج کوه سبب مجاورت آب خذوق آب چاھا فی الجمله خوب است باولی احداث نموده مرتب ساخت .

نمود آنکه مازد پس از وی بجای بل و مسجد و چاه و مهمانسرای نجم الدوله و رینکوجی باتفاق یکدیگر از مقامات دواقه کوچهای متواتر نامری پیوسند چون آنجا تعلق بیرم کام داشت رینکوجی انفصال تسخیم وریات متعلقه زمیندار آنجا در پیش کرد و گفت و شنید در میان بود که دوشنجات داماجی بمزید تاکید و قدغن شدید بنابر هنگامه آرائی بابونایک که بر او موجکسی نموده می آمد رسید و او به عجلت تمام کار را معطل و مهمل گراشته از نجم الدوله رخصت گشته راهی گردید نجم الدوله با کار پردازان خویش محفل گفتاش آراسته گفت که امسال بنابر امساک باران نقصان کلی در مزروعات و گرانی حبوبات در بلده رویداده که فی رویه بهفت هشت آثار بدوسته است و طلب و تمخواه سپاه را عهده برآئی نیست و از اتفاقات حسنه امسال مددان از خلل وجود مرهته چون سینه صافی دلال خالی و مصفا است نه داماجی بحال خود در مانده فرصت را از مغنمات وقت باید شمرد و کمر حمت چست بسنه چندی در ضلع سورنجه که از ابتدای حکومت اتفاق نشده داند نگرانید و چیزی بهمرسانیده به سپاه باید داد بنابران محمد فلی خان را که

از وقت بهرام خان و افغ کار این مرز بوم است هراول و (۱) صارف مصروف
انفصال معاملات مقرر ساخته بصواب دید به صوب کولوار و کهوکمه باره کوچ
کرد و موجوداری پرگنه پتلاد را از تغیر مفتخر خان به فداالدین خان تعویض
دود و او آقا محمد حسین را به نیابت خویش فرستاد الحاصل عرف شهر رمضان
به لولایانه دائره شد و از انجا بکوچهایی متواتر کهوکمه رسیده پیشکش بهاوسنگه
زمیندار و چندی دیگر سپهر را انفصال داد از انجا که شیر خان بندر
کهوکمه ۱۰ که تابع بندر کهزبایت است متصرف گشته بود نائب نصب
نموده بقیه ماه صیام را در انجا مقام وزید دوم شهر شوال المکرم متوجه
کاتبیار شده پیشکش گبران بصوب هالار و اسلام نگر عرف نوانگر روی آورد گویب
بیست روز با زمیندار آنجا جنگ توپ و تفنگ بمیان آمد آخر الامر پنجاه هزار
روپیه پیشکش مقرر گشت و سلم شهر ذیقعدة الحرام کوچ نموده رایت مراجعت
باحمدآباد افراشت از انجا که از سابق عارضه جسمانی نجم الدوله بالمره بصحت
مبدل نگشته بود روزه اشتداد نهاده منجر بمرض استسقا گردید در هنگام غیبت
او نظر علی خان و بحیرام زور آور خان را همراه گرفته بصوب کولیان پرگنه بهبل
بر آمدند و چندی در آن طرف بگرفتن ضامنی و پیشکش قیام داشتند روزی
کولیان در اثنای طریق بشوخی پیش آمده دست اندازی بر اردو بازایان نموده
آنچه نقابوی آنها در آمد کشیده بردند شهاب الدین خان خانوزاده زور آور خان
که نکومک پرداخت کشته افتاد و چیر دستی شان بیش از بیش گشت لهذا
العود احمد بر خود خوانده باحمدآباد آمدند نجم الدوله در هنگام مراجعت از
زمینداران سر راه پیشکش گیران هجدهم شهر ذیقعدة الحرام که مرض بدرجه (۲)
چهارم پیوسته بود داخل بلده گشته پهلو بر بستر نانوانی نهاده صاحب فراش
گردید - رینگوجی که به عزم روانگی نزد داماجی جدائی گزیده رفته بود پیش
از عبور دریای مهندری فیما بین بابو نایک و او جنگ بوقوع آمده و نایک برگشته

(۱) صارف مصروف یعنی مختار دخل و خرج ۱۲ *

(۲) مرگه مرض بدرجه چهارم رسد مهلک است ۱۲ *

بود لهذا در بپورسد توقف داشت از استماع آسمن و بیماری نجم الدوله در ظاهر
بعضوان عیادت به احمدآباد آمد و در دفعه اتفاق ملاقات شد همدرین حال فدوا
رباب کمال و اسوه اصحاب مقال -
* بیت *

خود به مکتب او همچو طفل در ابجد

هذر حضرت او همچو بچه در مکتب

موفقاً نور الدین بعد طی نود و یک مرحله از مراحل زندگانی نهم شهر شعبان روز
سه شنبه وقت زوال روی به عالم قدس نهاد شخصی از طلبه وارث اهل بیت
نارنج یافته *

ارتحال نجم الدوله از سپنجی سرا به دارالبقا و رسیدن

حسب الحکم اقدس بنام فداءالدین خان

و مفتخر خان و بهم رسیدن مخالفت

با یکدیگر و جنگ رینکوجی

در سال هزار و صد و پنجاه و شش چون مرض نجم الدوله از تداوی
و معالجه در گرفت -
* نظم *

نبود اندران درد امید شفا ندانند اجل را طبیبان دوا

چو ز اندازه نگرشت سوء المزاج فرو ماند عاجز طبیب از علاج

هستم شهر محرم الحرام رخت هستی بدیدار نیستی فریب یکپاس و نیم از روز
برآمده بر بستر و در اوایل شب در مقبره رستم علی خان که در بلده واقع
است مدفون گردید -
* قطعه *

تا یار مگر آرمیده باشی همه عمر لذات جهان چشیده باشی همه عمر

در آخر عمر وقت رفتن ز جهان خوابی بود آن که دیده باشی همه عمر

فداءالدین خان و مفتخر خان این سانحه را به حکیم الممالک معصوم علی خان

نوشته عرضی بجناب اقدس نمودند و بامر ماتم و سوگواری قیام ورزیدند روز سوم

که باصطلاح هند زیارت گویند اعیان و اشراف بلده و ارکان فرق سپاه از نوکر و بر طومر از سپاه تا سفید فراهم آمدند پس انقراغ فاتحه سرداران جماعته داران که نوکر بودند فداءالدین خان و مفتخر خان هریک را فراخور رتبه باستمالت و دلدهی پرداخته بنمود بحالی بدستور سابق خوشدل ساخته رخصت نمودند اما روز بروز تسلط و دعبی که از نجم الدوله در دلهها جا داشت رو باذکطاط آورده یکباره از میان برخاست و هر فردی از احادالدین حسب المدعی خویش نقشی بسته بی محابا باظهار پرداخته در انجراح آن کار بلعاجات و سماجیت مبرسانید طلب کاران سفواتی سابق و لاحق که مهابت نجم الدوله سر بگریبان گمناهی فرو برده در انتهاز فرصت و فالو چنین روز میگزانیدند به طمع اخذ مرسومات ماضیه خیال بسته جابجا فراهم آمدند فداءالدین خان که در حین حیات نجم الدوله صاحب اختیار و صارف مصروف مهمام مالی و ملکی بود درین ولا نیز بافتدار تمام بانصرام مهمام متوجه گشت بعضی خدمات و تعلقات را که تغیر و تبدیل نموده به مستسبان خود مقرر کرد ظهور این معنی بر اکثری گران آمده تخم نفاق در مزارع وفاق کسند شد از انجا که بالفعل مبلغی در وجه مصارف مطلوب بود و بنابر خشک سالی از برگذات چندانی به عمل در نیامده فداءالدین و مفتخر خان گاهی بنخیال گرفتن چیزی از قایم خان و همشیره اش کوچ نجم الدوله و گاهی بتفریق پیش کاران و اهل کاران که اسم نویسی آنها را بقید مبلغ مرسوم می ساختند و هر روز گنگاش به عمل می آمد تا آنکه کار پردازان ازین نمیداد رافق گشته اتفاق نموده بخانه ریاحجوی پناه برده بهاندهر طلب گشتند چون کار می آنها بند بود لاجرا والد رافم و صادق علی خان را کفیل گرفته آمدند ظهور این معنی نیز علاوه بیدلیهای آنها گردید همشیره قایم قلیخان از مشاهده این اطوار بر مال کار خود اندیشیده ما یعرف خود را از نقد سوای پیرایه بتدریج بخانه محمد زهرا بیگ شوهر همشیره اش فرستاده بیکبار شد الحاصل چون خبر رحلت نجم الدوله بدربعه حکیم الممالک معروض بارگاه فلک اشتباه گردید از انجا که خانه زاد بروزی شیوه این دودمان والا شان است حسب الحکم اشرف اقدس به مهر وزیر

الممالک در استمال و بحفظ حراست صوبه پرداختن باتفاق بنام فداوالدین خان و مفتخر خان شرف صدور یافت و هفتم شهر صفر المظفر رسید حوائین بشرائط استقبال پرداخته موافق غلطه روبره درگاه معلى آداب بجا آورده گرفته ، صمون انرا به گوش خاص و عام رسانیدند .

نقل حسب الحکم

آنکه شهامت و امرت پنهانی سالت دستگاهان فداوالدین خان بهادر و مفتخر خان بهادر بود مرحوم والا باشند عرضی مرسله ز نظر انور کزشت . کتبیت رحلت نجم الدوله بهادر مرحوم معروض مقدس گردید چون رصالی الهی است چه چاره در هر حال سلامتی بزدگان حضرت را خواهان باشد لاجا که تفضل و مهابت جدای سلاطین مآب شامل حال مدویان و دولت خوانهان است به متهضای خانه زاد بروزی ر تفصیلات بی پایان و نفعات نمایان نسبت بحال آن شهامت پناه و خلف الصدق عوالی سالت مفتخر خان معنی و مبدول گردید - حکم والا صادر شد که آن بسالت دستگاه در مقام برید و دلداری خلف الصدق آن مرحوم بوده مراسم کمال دلداری و دل جوئی ، تقدیم رسانیده عنایات جناب حاکمانی را نسبت بحال خودها روز افزون نمایند و با صدور حکم مجدد بانفاق یکدیگر از فرار واقع در حفظ و حراست ملک دستگیری پردازند لهذا قلمی میگردد که حسب الحکم اعلی در جمیع امور نعلقه صوبه دفعه از دقائق حزم و کار برداری فرو نکرانند چون اسم و فداوالدین خان مقدم بر ذمه مفتخر خان مذرج و در طاهر به سن و سال و رتبه و منزلت عمومی مفتخر خان می شد لهذا فداوالدین خان حکم را بر سر خود بسته باتفاق یکدیگر بیک حوضه فیل حواری گشته شادیانه نوازان داخل بلده گردیدند و این معنی باعث آبیاری تخم نفاق که کاشته شده بود گردید و روز بروز رو به سرسبزی آورد و فیما بین به سوره مراجعی و مخالفت نهانی خوشه بست و در افواه و اسننه خاص و عام افتاد اندر دم که در نزد نجم الدوله در اکثر امور خیر و شر مدخل

کلی داشت و در سال گذشته او را مورد تقصیری ساخته نظر انداز نموده و او را خوف برداشته قرار بر فرار گزیده رست خانه اش را نجم الدوله منهدم گردانید از آنجا که عجب مایه فتنه و فساد فطرتی داشت درین وقت قلمویافته با ینکوجی سازش نموده نزد او آمد و از مشاهده اوضاع و اطوار و بیدای اهل کاران و نقای خوانین باغوالی و ینکوجی پرداخته دیو کردار در رگ و پوست او دوده بانتزاع ملک از راه برد و به تمهیدات و تسویلات دوراز کار رهنمون گردیده او را با خود همدستان ساخت -

* نظم *

زنا بخودی راه طغیان سپرد رهی آن چنان مرد نادان سپرد

کسی را که بر گشت روز بمری نسگردد نصیبش بجز گمراهی

ینکوجی به طمع افتاده شب و روز سرگرم تدبیر گشت و باعتبار ظاهر بانداختن مغلطه در ارتحال و تالسف نجم الدوله و دلداری و خیر سگالی فداء الدین خن و مغنخر خان افزود و در باطن بتالیف فلوب آشنا و بیگانه بجایب داری خود اوقات شبانه روزی را مصروف ساخت خوانین نیز به مقتضای وقت طریق سلوک و مدارا می بپمودند که -

* بیت *

در شنی نه بیند ز کس نرم گوی بغیر از ره نرم گوئی مپوی

و می اندیشیدند که -

* بیت *

از آن سهمگین ازدهای دمان بافسون بیا بیم شاید امان

از آنجا که سیفه اش از بعض و نفاق ممثلی گشته بود از او جز ظاهر داری که رابحه وفاق به مشام اهل خبرت از آن نمی رسید به ظهور نمی آمد و (۱) مسامحت و (۲) مسالمت خوانین را که از راه (۳) مساهلت اکثر برای دیدنش میرفتند حمل بر اقتدار خود و ضعف طرف ثانی پنداشته دور دوران فلک را به مرام خود می اندیشید -

(۱) مسامحت فرو گزار کردن و نرمی کردن *

(۲) مسالمت با کسی آشتی کردن *

(۳) مساهلت آسان گرفتن *

• بیت •

نه بیند مدمی جز خویشتن را که داد پسرده پندار در پیش
 سجان سفکه را که نزد او نوکر بود بدست آویز درخواست طلب سوخته
 سفواتی به فراهم آوردن سوار و پیاده و بی اسبه فرقه سپاه گجراتی و آفانی
 مامور نموده (۱) چوب پشت در دسک روی یخ ساخت و از جبروت خاطر
 دشان فداه الدین خان و مفتخر خان می نمود که اگرچه او را اراده فاسد و خبال
 باطل تقاضای طلب در سر است اما من نخواهم گزاشت که از فوه به فعل
 آورد - رینکوجی - اندر رام را که بانای مبنای این امر بود پالکی و اسپ
 و خلعت و آفتابی داده پیشکار و راتن و فاتق مهمات گردایند و او به استقلال
 و بزرگ تمام به کشاده پیشانی دو هفته نزد خوانین آمد و رفت نموده دریافت
 ارضاع و اطوار میکرد از آنجا که روز بروز شجر نفاق را به ثمر عدم و فاق بار و درید
 انیس صحت بگوش هریکی عذالفرصت افسونی نازه میخواند و رینکوجی
 را حیر خواه بفلم میداد و گاهی سبب نگاهداشت را بدین ترانه مترنم کشته
 «... مه می نمود که بفایر خوف داماجی است که هنگام طلب بروقت نرسیده
 شریک کار نه شده و مبلغا بر ذمه او باقی است بلکه استظهار و استمداد از
 نما چشمداشت دارد و هر صبح فصای نازه انشا نموده میخواند و هر شام
 بصنیف نوی در آهنگ دو گاه بر بسته در یک پرده دو نوامی سرائید از آنجا
 که بین العوام از اجتماع مردم مذکور ضمیر رینکوجی اشتها یافته بود خوانین
 سببه ناک گسته چندی پای خود را از آمد و رفت خانه او کشیده داشتند
 اندر رام بتفرس دریافته از راه حیل انگیزی و دمدمه سازی دوسه دفعه غول
 کردار از راه برده با رینکوجی ملاقی ساخت و او نیز نفسی که منسوج و بر بسته
 اندر رام بود برخ کار آورده در اطمینان خاطر و برنگ زدائی مرآت ضمیر از
 عمار وحست و بیگانگی به ایمان زور پرداخته اندر رام از اندیشه اینکه مبادا بار

(۱) چوب پشت در دسک روی یخ کنانه است بمعنی اینکه به نام دیگری باشد و مدعی

خود حاصل سارد چنانچه در محاورات متعارفی مصطلح است ۱۲ *

دیگر صید بدام افتاده رمبده شود روزی چند به دل جون و گرم جوشی گزاینده رام ساخت و باریکجوی فرار نموده جمعی را در خانه مسلح ساخته در کعبن بار داشت و تبهر بیکه بعض مسورت در پیش است خوانین را بخانه اش برد و آنجا خالی از ذهن رفتند اتفاقاً رام نیز در آن محفل برفافت حاضر بود چون خدا نمی خواست در آن روز جرأت نکرد و خماین برگسته آمدند از آنجا که مردم گجرات که از قدیم الایام با والد محفوظ و مربوط بودند بعضی از آن کعبن نسیستگان بر تدبیر او آگاه ساختند و صوبی ازین معنی گوش زد خوانین کرد به مقتضای وقت در ظاهر خودها را بآن آشنا نساخته فرار دادند که من بعد هر دو یکجا بخانه او بناید روئ اندر رام که پیوسه آمد و رفت داشت دریافت نموده از سرفو ببناد رام نمودن صید رمبده و آوردن به (۱) تله بهاد باریکجوی از دست برداشتن صید بدام افتاده دست ندامت بدست ناسف می سود تمهیدی دیگر بست و پیغام نمود که بنابر فراهم آمدن مردم که نه پاس آنروی خود است ظاهر بدقان را دست آویزی شده که هر روز صوتی نازه که موجب ملال و خدشه خاطرها ست بر عی ابد - * بیت *

بدر بو نه توان رسن از عذاب خدای و لبک می بتوان از زبان مردم رست داندیشه اینکه مبدا از استماع این ازاجیف و شهرت بی اصل خللی و رخفته در بدقان مصادفت افتد و موجب نفرت و وحشت یگانه گشت گردد لهذا تمامی سپاه نو نگهداشت را بیرون رخصت می نمایم و در باطن بخیال این که راماجی با جمعی بیرون رفته بر هفت هست کروهی بلده افامت گیرند و بخاطر جمع به نگهداشت فصباتیان پرداخته گوش بر آواز باشد که هنگام طلب بلا بوفف خود را رساند او را بیرون فرستد و رینکوجی به صوابدید اندر رام دو دفعه در بهدر آمده بالمسافه مجدداً به مصقل زبان باعتقاد خود موریانگه سچنچل قلوب را ز دوده مصفا ساخته گفت که از تواعد ورزیدن دید و باز دید که باامت

(۱) تله بهتم اول و نانی غرمشدد مطلق آنچه جانوران در آن بقدر در آیند و در هندی

است آویز سخن چندیان است در قواعد یک جهتی تزلزل نباید افکند و خانه مرا خانه خود دانسته بدستور سابق از آمد و رفت منور و از ملاقاتها مسرور دارند و رخصت شده رفت و با خود قرار داد که این دفعه اگر فلک به کام دل نگرود گذر آنها به مقام ما افتد می تامل مدام خویش حاصل نموده فارغ اقبال گردیم خوبن را که با و یک رو کردن و ^(۱) مجاهرت نمودن فرین صلاح نبود چون قرار یافته بود که هر دو یکجا بخانه اش نباید رفت مفتخر خان به دهنائی سوار گشته عازم خانه او گردید و از زبانی جاسوسان خبر آمدن او را بوحادث شنیده عذر ملاقات گفته فرستاد مفتخر خان از عرض راه برگشت و مکذون ضمیرش اندک فداء الدین خان و او هر دو یکجا خواهند آمد فضا را همدران اوان حاجی نیم جماعه دار عرب که او نیز از جمله طلبکاران سدواتی دجمن دوله بود حسب الاشارة ریفکوجی از نود شیر خان بانی با نظربار بر صربی و تلاش نوکری با چهار صد عرب رسیده در بهرام پور فرود آمد فداء الدین خان آگاه گشته بر ایفکوجی پیغام نمود که او را از راه دروازهائی متعلقه خود رحمت در آمدن بلده دهد اما او منع پزیر نگشته از دروازه جمال پور در آورده به حسب ظاهر در خانه نیمه خان فرود آورد و در ضمن مورچال فایم ساخت و در جواب فداء الدین خان عدیری که بدتر از گداه باشد گفته فرستاده که چون متعلقان حاجی بکر در شهر و پس از مدتی وارد گشته محبک گرفته ام که نفعی طلب از شما نکند به این راه داده ام روزی چند بطرفی خواهد رفت اگر بر خلاف ظاهر شود به عذری می توان دیون ساخت خاطر را جمع دارند هر چند که نزد بعضی از اصحاب بدش و از باب دانش آغاز صدور اطوار ناهنجار و تحم و گرفت و گیر مردم مصدرة که بخود سری و خود رائی میگرد و چه از تعزیر کسانیکه درین همدگامه موکر شده بودند و دریافت مدعا او نموده زمانه سازی او را رویه بازی می دانستند و صریحا به کرات و مرات که او نرد و غا می باز و بخوانین از راه خیر سگالی ظاهر می ساختند از انجا که بچرب زبانی اوسون افند راه مسحور

(۱) مجاهرت با کسی دشمنی آشکارا کردن ۱۲ *

گشته و نزد تدبیرش در مردارخانه افتاده بود چندان اثری سوای نرفتن با تفاق
بطحانه او مقرنت نمی گشت -
• مصرع •

چو گوش هوش نباشد چه سود حسن مقال

انند رام در ظاهر قارع باب خیر خواهی و دل سوزی گشته شعبده ناز بهرپا کرده
در لباس درستی به دشمنی پرداخت و در یک پرده دو نوا سرانیدن آغاز
نهاد به فداءالدین خان و مفتخر خان گفت که چون درین ایام بذایر رفع
تقاضای سپاه و اخراجات زر مطلوب است خوش حال چند سیئه و بلیداس
مقدم نریاد که در وقت نجم الدوله در جمیع امورات جزوی و کلی و باب دادن
کل خیر بیوره و مصادره مدخل کلی داشت در معرض بیان در آورد که اگر
بدست رینکوجی گیرانیده شوند آنچه به سیغه مصادره از آنها به عمل آید
بموجب قرار مستمره برادر بخشی قسمت شود بد نامی عاید حال رینکوجی
میگردد و باغهای سبز نموده خاصر نشان کرد که آنها حسن و قبح این کار را نه فهمیده
با او همدستان گشتند و او که در ضمن این عمل اقتدار و انمود غلبه خود
اندیشیده بود هر دو را رینکوجی طلب داشته قید نموده محصلان غلاظ و شداد
برگماشت و از هر یک صد روپیه بطریق محصلانه جبراً قسراً میگرفت و محمد
هادی خان که دران ایام در سرانجام مهام می پرداخت هر شب کسان
خود را فرستاده نیمه وجه محصلانه باز خواست می نمود تا آنکه رفته رفته
برده حبلیت رینکوجی دریدن آغاز نهاد و (۱) بخیه ترویش بر روی کار افتادن
شروع گردید و خوانین را مظنه بدرجه یقین بیوستن گرفت - انند رام تفرس
این معنی نموده به چاره جوئی انسداد رخنه عذر و درز دوزی چاک گریبان
مکر رینکوجی را او آخر روز در قلعه بهدر آورده خیمه شب بازی برپا کرده
با فداءالدین خان و مفتخر خان محفل خاص آراست و خلوت را از غیر
پرداخت و تایک پاس از شب گذشته ده شعبدهای گوناگون و انواع
تسویلات و عهد و پیمان موکد و موطن بایمان زور درمیان آورد و بد میدن

(۱) بخیه بر روی کار افتادن کنایه از رسوائی است ۱۲ *

دمدمه عزایم عقداللسان چشم گوش و هوش را نست و حسب المدعی
خویش رهنمون گشت و عول صفت کول زده بخانه اش رفت فدائالدین
خان از ساده لوحی بالکل مطمئن خاطر گردیده آن گندم دهایی جو فروش و آن
دشمن بظاهر دوست را در پرده ظلمانی شب سپیده فجر کاذب دمیدن صبح
صادق انگاشته از آن غافل گشت که گفته اند - * نظم *

حدر کن ز آنچه دشمن گوید آن کن که بر زانو زنی دست تعابین
کسرت راهی نماید راست چون تیر از آن برگرد و راه دست چپ گیر
نحاصل روز دیشو هنگامیکه شیرنگ عیار پیشه شب از مغرو حیل خود
برداخته در نهانخانه حجاب^(۱) قطع شب روی را از برکنده متواری گشت
و یک سواری صباح به عزم ده نوردی عرصه روزگار هودج زمین بر فناء فلک دسته رو برآه
اورد فدائالدین خان با جمعی از سپاه بر طرفی و نحالی بازاده بفدر کهذبایت
روانه شد و بدرخانه صادق علی خان رسید نورالله که سرزه بود رسیده گفت
که تا مراجعت در بهدر شب و روز پیش مفتخر خان بوده تا خبر باشند آنها
نه معطل نشسته بودند هر کدامین با شاگرد پیشه و برادر و برادرزاده بنابر
بأس حقوق نمک خوارگی رفته اقامت گرفتند از باب بصورت و اصحاب
خبرت از ملاقات دوشینه و خلوت طولانی که دیگر را اطلاع حاصل نه گشت
و روانه شدن دفعی فدائالدین خان را در گرداب حیرت فرو رفته تمکیل مریضه
و فیلس تمهید و تدبیر غفلت اندازی و خالی ساختن میدان را سنجیدند -
امداد رام که تیر تدبیر خویش را به هدف مرام رسیده دید بتازگی^(۲) معاونت
ر^(۳) مدالست را در پیش نموده دکان فریت و تزویر کشود و جفاس افسام
حیله وری و افمشه انواع دمدمه سازی منسوج و منقوش که برای چنین روز
آماده و مهیا داشت بآمد و شد صبا و مسا در خلا و ملا تازه بتازه و رنگ برنگ

(۱) نطع جامعه چرمین که عیاران و دردان پوشند ۱۲ *

(۲) معاونت روباه بازی کردن و حیل کردن ۱۲ *

(۳) مدالست فریب دادن ۱۲ *

نزد مفتخر خان بجلوه در آورد و او را فریفته متاع خود ساخت و بفوعی
 مایل و راغب گردانید که به تعمیر خانه او که نجم الدوله مسمار ساخته بود کار
 پردازان خود را امر فرمود رینکوجی بساط خدیعت و مکیدت گسترده گاهی
 دایم قلی خان و گاهی با بجیرام باظهار اخلاص و یک جهتی اختلاط گرم
 حوشرها پرداخته به مواعید تعیین مکان چون صحبت با خوانین موافق نیت
 نسوی خود می کشید و بدین حیل رخ آفتاب را به گل اندودی و ماهتاب
 را به گریبندی که درین بین شیرخان بابی بموجب نوشته رینکوجی که
 امبدوار نبات صوبه ساخته بود با جمعیت شایسته از جونه کده برآمده
 در نواحی دولقه رسیده بانتظاری طلب ثانی توفف نموده دوفیه چوراسی
 کهنبایت را بتاخت در آورد رینکوجی را بجمع جهات خاطر جمع گشت
 و جمعیت خوبی فراهم آمد و بنابر رفتن اکثر سپاه بحالی و برطرفی که
 به همراهی خود فداءالدین خان با میدراپی تدبیر طلب به کهنبایت رده
 و در آن جاجنس ابریشم تجارت بیسگان را به ضبط در آورده و بر سکنه آنجا بصیغه
 بیوره و مصادره وجهی معین ساخته بدان امر اشتعال داشت فرصت را
 غنیمت شمرده کسان خود را اشاره نمود که در امکنه سرکوها و راسته بعنوان
 مورچال فرود آیند و تدبیری اندیشید که چون بتازگی عهد و پیمان درمیان آمده
 و صفای قلوب حاصل گشته مفتخر خان و قایم قلی خان و محمد هادی خان
 را بدست آریز مشورت طلب داشته دستگیر سازد که بلا درد سربی صدا و ندا
 کار صورت خواهد گرفت و فی الواقع درست دیده بود اما چون تقدیر با تدبیرش
 مساعدت نداشت پیشرفت نه شد - بالجمله بنابر تکلیف و خواهشمندگی او که
 مکرر گشت پاس خاطر او را مقدم داشته او آخر روز غره شهر ربیع الثانی مفتخر
 خان و محمد هادی خان مستعد گشته به مکان قایم علی خان که مشرف
 بر ساحل جویدار سابر متی بود آمده به انتظاری کمر بستن او به تفرج دریا می
 برداختند اتفاقاً فیلان را بآب دادن آورده بودند که سواران یکه تاز رینکوجی
 رسیده فیلبان را کشته یک زنجیر فیل را پیش انداخته بردند و مفتخر خان

و دیگران برای العین معاينه نمودند ظهور این امر موجب توقف در سواری
شد و حقیقت عذر و مکذبت از حجاب شبهه بر آمده بچه کل کرد و آنچه
در سیف ریفکوجی مستور بود بروز نمود و نا حال که این معنی روایت بود
با امانت منجر گردید در فکر محافظت خویش و سرانجام حراست قلعه
بهین افتادند ریفکوجی که پیوسته جاسوسان در بهدر داشت که از نعمت و فطیر
و خبر می رسانیدند همان دم حقیقت عزم آمدن و موقوف گردیدن از
کفتن و بل بدو رسانیدند و او ازین حرکت بی موقع نادم و پشیمان گشت
و صید در دام آمده رسید و فی الفور قبل را واپس فرستاده گفت که کسان
سجانی سگه که داعیه فساد در سواد از او این فعل ناشیسته به عمل آمده
او را مورد عتاب و خطاب ساخته بر طرف دمدم و بیرون می نمایم اصلا
و قطعا بدار ملال را بیرون بچین خیال نگذارند که من بر عهد و پیمان خود
و اتم هستم چون طشت تفضیح از بام افتاده بود ناله منرب نه گشت
و ریفکوجی نیز دانست که اکنون این درز رو پزیر نیست و این زخم بخیه
ببرده توقف و تامل درین کار در کار نیست -

* مصرع *

که آفتهاست در تا خیر و طلب را زیان دارد

احال که حریف با خبر گشت فرصت دم کشیدن و مجال سرخاریدن نباید
بدر شب درم سرب و ساروت بمردم تقسیم نموده مقرر ساخت که در
طالع صبح و نمایش پیکر نور بخش روز همین که دروازه بهدر کشایند بی خبرانه
ورس نموده درآیند و قریب دو پاس از شب بقاء مخبر صحیح القول
و عتخر حان را خبردار نمود و او به محافظان دروب بهدر قدغن کرد که بی
حصص دروازه را کشایند و جمعی را که حاضر بودند بمحافظت ابواب بعین
کردند. آگاه -

* بیت *

دم صبح کین قسائل بسی دریغ ز مشق برآمد بکف طشت و تیغ

ساز ریفکوجی بموجب قرار یورش آوردند و در میدان پیش روی قلعه در آمده
سرجدوتی کوتوالی ریختند حاجی مسعود کوتوال با همراهیان بدفاع و مدافعه

پرداخته نگذاشت که چبوتره را تصرف نمایند آنها عمارت کلر را قائم نموده
 بجنگ تفنگ با او و بر دروازه بهدر نائره حرب را مشتعل ساختند - کسان
 رینکوجی دست به غارت داکین راسته بازار کشوده بابنوه سیری و دروازه سلاح
 فروش جابجا در آمدند - و سچان سذگه با همراهیان خویش بخانه سید عقیل
 خان متصل میدان بازار به پشت گرمی آنها مورچال کرده نشست و از هر
 در طرف جنگ توپ و تفنگ در گرفت - اتفاقاً چندی از جزایر چیان که
 نجم الدوله از روی حزم و احتیاط اینچنین روز که اکثر با مرهغه خانه جنگی
 روی میداد بر بام سه دروازه تعیین نموده بود که شب و روز در آنجا اقامت
 داشته باشند چون کسان رینکوجی اراده بام نمودند بجنگ پیش آمدند
 از آنجا که تمام میدان و عمارات و داکین پیش روی بهدر را گرفته بودند مشروط
 باین که تا یکسو شدن هنگامه آنها بانداختن جزایر نپردازند و اینها نیز متعرض
 نگردند از یک دیگر خاطر جمع ساختند بالجمله رینکوجی سواران و پیادگان را
 بجهت ضبط دروب حصار شهر پناه برداشتن مستحفظان آنجا تعیین نمود
 و دروازه اسلوریه و رایپور را بتصرف در آورد محمد عاقل جماعدار که بر طرف
 بود و جمعی دیگر از فرقه سپاه که همدر او با میدواری گرفتن طلب نشسته
 بودند شریک مفتخر خان گشته فراهم آمدند و باسط الله پسر محمد عاقل
 با همراهیان بر چار سوی راسته نمکود آمده ایستاد که درین بین جمعی از سواران
 گجراتی که نزد رینکوجی نوکر شده بودند و وقت کار آمد از خانهای خویش
 مسلح شده باراده رسانیدن پیش او بدانجا رسید و باسط الله سر راه بر آنها گرفته
 نگذاشت که از آنجا قدم فراتر نهند و صادق علی خان و سید نور الله با چندی
 از قلعه بهدر بر آمده بر دروازه سلاح فروش که کسان رینکوجی داشتند ریخته
 در ساخته خودها قایم گشتند و نظ. علی خان با همراهیان بر چبوتره نظاس
 به پشت گرمی حاجی مسعود کوتوال رسیده توپها را کشیده بمقابل بست
 و بتوپ اندازی آتش تنور حرب را افروخت محمد جعفر خلف محمد هادی
 خان که به محافظت دروازه بهدر می پرداخت از شگاف در تیر بندوقی در

پشت جدور و حیطان با نگذدن توپ و تفنگ پرداختند - شیر خان بابی که جواب بر خلاف مدعا از رینگوجی یامت قطع امید از ر نموده به سلسله جغتانی طرف نانی پرداخته محمد فرید کرانی معتمد خود را نزد معتضر خان مرستاد که آنرا قرار مدد خرج سپاه معین شود درین وقت آمده شریک شوم - چون معتضر خان از روز بد و این سانحه مسرعی به طلب فداء الدین خان فرستاده بود و او شبانش تازم این صوف گشته جواب داد که درین وقت شریک کا بادشاهی شدن موجب نتایج بیک است باید آمد و قرار داد اخراجات هرگاه بر سزد بصوابدید فداء الدین خان که بر آمده و مبرسد بالمشاهده دفعه خواهد یاف شیر خان با جمعی قریب چهار صد کس از سوار و پیاده از دوقله هعتم آن ماله بموضع اکوچرب آن طرف دریای سابر فرود آمد - صبح روز دیگر که نطعی پوش زرین کلاه باهنگ مملک نیم روز توسن شتاب روی بر انگیخت فداء الدین خان با فوج متعینه بنذر کهنبايت و آقا محمد حسین نائب فوجداری بتلاد مسارعت را از برق و باد استعاره نموده در رسید و تدبیر آوردن شیر خان در پیش گشت نظر بر سابقه روابط دیرینه والد رافم حروف را تکلیف نمود که رفته بیارد و فایم فلی خان را همراه کرد احقر که حاضر بود به مفتضای وقت مجوز تصدیع ایشان نسده باتفاق فایم فلی خان رمت و شیر خان را دید فایم فلیخان ناظهار اشدیان و انتظار خوانین پرداخت از آنجا که او از در آمدن بلده بظاہر بعضی امور درنگی داشت اشاره برافم نموده بد پیشکا خود گفت که اگر ایشان متکفل شود مضایقه نیست درین بین والد رافم را که فداء الدین خان بار دیگر بجحد و باعت شده فرستاده بود رسیدند چون آب آمد بیم برخاست و شیر خان بلا و نعم لب نکشوده سوار گردید رافم بدشتر ازو که از دروازه خانپور می آمد از دریچه باغ به قلعه در آمده باخبر نمود از آنجا که رینگوجی از رسیدن فداء الدین خان و آمدن شیر خان بطرف نانی و درین دوسه روز جنگ که پیشرفت کار بدظر نیامد و خیر سگالیهای انقد رام ننیچه بالعکس بخشید در فکر مآل کار افتاد و از گران خواب غفلت بیدار گشته چشم

ساقی بیدی کشود (۱) لاشه تدبیرش را از هم پاشیده دید و اوضاع اندیشه را
 مختل، برانگیزده یافت بالصوره (۲) ندی ازان به کار پردازان دکهنی که تا
 عایت حال در پیش افتد رام رنگی نداشتند ظاهر نموده چاره جو گشت
 سناجی نراد زاده بهاسگر که بعد از کشته شدن او باسر و کاس و آمد و رفت
 در پرداخت بواسطت بجهرام از راه ریگ جوید، سب در سدر آمد که
 باصلاح ذات البین کوشیده رفع هنگامه نماید و رسیدن او و رام فریب بکدیگر
 بوده و با فداءالدین خان ملاقات کرده انتظاری خاوت داشت که درین بین
 شد خان اسد و در مکن بودن فایم قلی خان، محفل گفتارش را تدبیر انعقاد
 به و عهد و پیمان موند بایمان دست رسانیدن فران در میان آمد درین
 وقت خبر آمد که کسان ریگجویی پیش فدی می رسوده دروازه سازنگ دور را
 گرفته و به چبوتره کدر کهاریه را مورچال فایم می نمایند و فداءالدین خان آقا
 محمد حسین را با فوج مامور ساخت که بر آنها شتوده برآورد چون کسنجی
 که او رام ربط داشت و فریب در پاس در انتظاری فرصت مانده پیغام نمود که
 اگر اتفاق ملاقات با فداءالدین خان در خلعت رو دهد بعضی مرادب که
 موجب رفع فساد است گفته شود - احقر بعد اظهار در محل غیر از اعیار او را
 طلب داشته ملاقی ساخت و او زبان به عذر خواهی گشود که هرگز ریگجویی
 را خیال باطل در دل و سودای این کار در سر نبوده افتد رام مانند انلبس
 موسسه و اغوای او پرداخته از راه برده بون اکفون از کرده حویش فادم . بایمان
 ست بهر نوع که مرکز خاطره اطمینان حاصل شود عهد و پیمان را به تجدید
 در میان آورده روانه بورس می شود و آشنی به همد حال بهتر از جنگ
 است هر چند او مبالغه و فروغی (۳) دندان سفید کرده بیشتر گفت کمتر شنید

(۱) لاشه تر وین مانده آدم و اسپ و خر و اسب و برون و مرده جمیع حیوانات هم

نمود اند ۱۲ برهان *

(۲) تند ناول، مفعول چیز اندک و بختن بگذرندگی ۱۲ *

(۳) دندان سفید کردن کنایه از عاجزی و فروغی نمودن اسب ۱۲ برهان *

چون تقدیر آسمانی بنوع دیگر پیوسته بود در جواب گفت * مصرع *

عهد کردم که دگر عهد تو بار نه کنم

و برخاست - و کشفاجی قریب یاس از راهی که آمده بوده برگشت بالجمله
آقا محمد حسین که قریب سه ساعت بوز مانده سوار گشته دو ده صوب کرده
نهاد عوام الناس تماشا بین از هر کوچه و محله قریب هزار کس به دنبال بر
آمده روان گسترد هنگام چراغ شام نزدیک بیچوتره گذر کهارید رسیدند . * نظم *

شبا نگاه بین مهر فرخنده چهره فرو شد به گرداب نیلی سپهر -

ح - روش یلان نبود آزمایی ز سر هوش می بود و فوت ز پایی

تزلزل بجان مخالف قتاد گریزان خس و خوار از بد بباد

مورچالان آنجا کثرت عظیم و شور و غوغای جسیم را دیده و شنیده تشخیص
و امتیاز سپاهی و تماشا بین کرده آب ندیده موزه کشیدند و فرار را بر فرار
گرفتند - حامیان بیضه اسلام بهمان گومی و هابی و هوی باشنه کوب به تعاف
پرداختند - بای مستحفظان دروازه سارنگپور نیز بر جاماند بفراریان چوتره
پیوستند و باستماع خبر غلبه جمع کثیر از سپاهی و اجا موره ورجاله شهر به توقع
دست برد و عنوان تماشا رسیده ملحق گشتند و در بدروازه رای پور و اسلوریه
نهادند از آنجا که پرده ظلمانی شب جهان را تیره و تار ساخت مخالفان از سابع
خویش هراسان گشته و آشنا و بیگانه را نشناخته بی جنگ و درنگ بدر رفتند
و بی ممانعت اهل اسلام به دروازه جمال پور پیوستند و از جاذب میدان بازار
پیش روی قلعه بر خانه سید عقیل خان و دروازه خارو به توپ اندازی ناکره حرب
را مستعل ساختند - سجان سنگه هراری و دیگران از اطلاع رسیدن فوج بدروازه
جمال پور که فریب بمکان رینکوجی بود پای ثبات و فرار شان در اعوش در آمد
روی اقبال را بادبار مبدل ساخته رفتند و کسان خوانین تعافب کمان تا خانه
الفتات خان رسیدند و از هر دو سو غلبه نموده کار به محاصره رینکوجی انجامید
و اکثر خانهای منسوبان او که دران نواح بود به غارت رفت و قریب به صبح بعضی از
دکهنیان که فرصت یافتند آنچه توانستند گرفته از دروازه خان جهان مشرف جویبار

سالمی بر آمده بدر زدند درین بین - * بیت *

شبى را که روزش نبوده پدید به یکبار صبح سعادت دمید
و جهان از پرتو شعاع پرچم زر تارى شاه کشور نهاری مجلى و محلى گشت
خوش حال چند سیئه و بلیداس مقدم که در قید رینکوجی بودند درین
وقت که او بحال خویش در مانده بود فرصت را غنیمت شمرده برآمدند
و فداءالدین خان با شیرخان نزدیک دیوار خانه محمد بیگ خان که بخانه
ستم علی خان که رینکوجی بود اتصال داشت و بدست کسان او مانده از
پناه جدور بانداختن تنگ می پرداختند رسیده امر به شگفتی دیوار و یورش
نمود و جا بجا رخنه افکنده باز در آمدند - رینکوجی در خانه رستم علی
خان محصور گشته بجنگ تیر و تفنگ در پیوست از آنجا که مرزا لهر اسپ
خان بامبر اسماعیل پسرش بفرار ناخوشی نجم الدوله در پناه او بسر می برد
و او به مراعات و خبر گیری می پرداخت و در یافت بود - رینکوجی چون
معرضه را بر خود تنگ دید بفرار گفت و شنید پیام مصالحه بیرون فرستاد -
فداءالدین خان او را رخصت انصراف نداده نزد خود نگاهداشت - الحاصل
در ضرب توپ را از طرف دریای سابر بمقابل خانه اش دسته دراز در بیان
استقامت محصوران افکندند - رینکوجی با همراهیان بر سر دروازه و بامش که
سریک کنار بود کفاره گیر شده بجنگ در پیوست - * نظم *

بلا چون در آید ر دیوار و بام به دروازه بستر چه سود اهتمام
فرو آمد از آسمان چون کزد چه حاصل که دیوار باشد بلند
اجا مره و او باش از دیوار و بام سرا بالا آمدند - * نظم *

ر هر گوشه چندی ز چابک روان بدیوار آن خانه بالا روان
گرفتند پی کا و دیوار و در باین دست مته بآن یک تبر
یکی کرده از رخنه دیوار پست زده در گریبان آن رخنه دست
دو پنجه یکی در هم انداخته و زان پایۀ نردبان ساخته
جو کار بدین جا انجامید والد راقم از راه دور اندیشی و مراقبت بینی که

مرد گرم و سرد روزگار چسبیده و بقول آنکه آنچه پیر در خشت بخته می بیند
 حیوان را در اینده معاینه نمی شود احقر را خواندد فداءالدین خان را پیغام
 داد که اکنون صلاح کاران است که با رینکوجی از در مصالحه در آمده بدوئی
 که خاطرات همه اسباب جمع گردد عهد و پیمان گرفته او را ممنون و مروهون
 احسان خود سازند -

بدان من دعوتی کن ای نیک کیش که آخر دیکوئی کفد کار خویش
 چو عاقل شود خصم پیش کسی به از افتخار نام است عفویش دسی
 جو دشمن شود زیر پای تو بست به شکرا نه آن بگیـ ریش دست
 و از خدمت عاقبت خصومت با داماجی که اختر بخت مرهته گز اوج
 اسب و اران عهده بر آئی متصور نیست باید ادیسد که اس عداوت
 و مجاهرت بکجا سزایت میکند و زیاده بدین مجوز خرابی و اهلاک او و بر باد
 دادن خانه اش بتاراج عارت گران نیا شد که آن ها می برند و (۱) رنج بد نامی
 حاصل می شود -

من آنچه شرط بلاغ است با تو می گویم

نو حواله از سختم پند گیر خواه مثل

مسود اوراق حسب الامر ایسان در عین هنگامه خود را رسانیده به تبلیغ رسالت
 برداشت که ماعلی الرسول الا البلاغ چون مقدر ندود بخاطرش رسید بالنجمه
 فداءالدین خان انقدر راه مایه فساد را به گمان ایفکه نگریزد از رینکوجی طلب
 داشت و از مروت را کار فرموده جواب داد که کسته شد اما پندتان دگهفی که
 از دل برداشتند گرفته سپردد و فداءالدین خان دشنش را برکتفش چنبر
 به خانه به خدمت و اهانت تمام کشان کشان در بدر فرستاد -

زمانه چو باد است و باد از نخست برفات از رخ گل بعزت کشد
 بس از هفتکه همدران انجمن تفتش را بخاک مدالت کشد
 انجام کار رینکوجی بران قرار یافت که حواله شیر خان باشد و او ضامدی بدر

خود نوشنه بدهد که فلهه بیرم گلم و بوزسد دسان او خالی نموده سپارند -
 ریفکوجی به مقتضای وقت که احدی را و او باشد از چهار طرف د آمده دست
 و تارت کسوده اند میداد کسه یا دستگیر شود آنچه گفتند شنیده از شد خان
 بوسایداده داد و اوریفکوجی را با فبائل و پندتن . بار کدبان بخانه خویش
 برد - کشفای جی با مدعلمان خود از راه اخلاص که داشت بخانه رافم
 که فرد جوار با مسکن شد خان است آمده سدودت گروفت و خانه
 نذوجی و مدسوبالشی را کسان حوائین و عوام الناس خواران یغما ساختند و در
 سجان سفکه نهایی که بداده به شهر خان آورده به نهانیدین و مدس طالب و
 نجم الدوله او را مرخص ساخت و آتش هفگامه و دو دسین گشت
 و دادالدین خان دم از استقلال و استداد داده محالیت داده برگذرد خودای حصه
 بهشته به ضبط آورده به محمد هادی خان سپرد و فوجداری کرد و بنایم
 و بیخان داده یوسف را از تعبیر حاجی مسعود بدسوز ساق کوتوال ساخت و را
 به اسب خان را به بعلقه سوانی نویسی بحال فرموده و لا شرکت غیر بامر
 حکومت و نمشبت نظامت برداخته افا محمد حسن را فوجداری بگذارند
 رخصت نمود و چهار صد روپیه روز مره همواره بآن شهر خان مغر ساخت و روزی
 چند رسید همدران ایام عطیات بارگاه والا که عدل ازین برای نجم الدوله مصحوب
 بن العادین خان گرز بدار مرحمت شده بود چون ناویدور رسید خبر انتقال
 نجم الدوله را شنیده متوقف گشته حقیقت را بحکیم الممالک پوشید بعد
 درص فدرسی حکم شد که به مفتخر خان پسرش بوساند او از انجا راهی گشته
 بدین بلاد رسید مفتخر خان اطلاع یافته بدست و دوم آن ماه بافقای دادالدین
 خان و شیر خان و اعیان تاراستگی تمام بعزم استعبال شتافته رو به درگاه گیتی بداده
 مواهب ضابطه آداب بجا آورده گروفت و شادیانه نواران داخل بداده گشت اند
 که که حواله بجهنم شده بود قریب بفجاء هزار روپیه از نقد و جنس که در مدت
 بدش آمد خود با نجم الدوله از ممر رشوت فراهم آورده بود به هدید و زجر
 تو بدی از او به عمل در آمد از انجا که مفتخر خان شیر خان را که جانب سازی

فداء الدین خان مرعی میداشت و فیما بین شجر مخالفت که از پیشتر در ضمیر ریشه درانیده بود برخلاف خود تصور نموده بخیال امر موهوم بالعل داس و کیل جوان مرد خان نظر بر آنکه او چون مرهون احسان و عواطف نجم الدوله است جانب داری او را و مراعات او را منظور و ملحوظ داشته بدانچه استقامت و استفراز حکومتش باشد مدد و معاون خواهد بود و ندانست - * مصرع *

کریار جفا به که از اغیار حمایت

مخفی ببال رسل و رسائل پرداخت و فرار یافت که یک زنجیر فیل و اسب تواضعی که با شیر خان به عمل آمده بود بمیان آمد - * بیت *

هزار نقش بر آرد زمانه و ببرد ینی چندانچه در آئینه تصور ماست
و او با زور آور خان برادر و قبایل باظهار فاتحه و تعزیه نجم الدوله از بتن راهی
گشته بیست و ششم شهر ربیع الثانی ببلده در آمد و باخوانین ملاقات نموده
بخانه شیخ الاسلام خان نزول کرد و بموجب قرار غره جمادی الاولی او را به
ضیافت موعود ساختند و تواضعات و عقد عهد و میثاق باخوانین از طرفین برداشتن
فرآن پدمان را موکد و موطن گردانیدند - * بیت *

از عهده عهد اگر برون آید مرد از هرچه گمان بری فزون آید مرد

و هنگام رخصت پارچه پوشیدنی و یک زنجیر فیل ماده و یک راس اسب به جوان مردخان و پارچه پوشیدنی و یک سراسیم به برادرش تواضع به عمل آمد -
همدران ایام عبد الحسین خان که سابق به سونگده رفته و با داماجی ملحق
گشته و در جنگ بابو دایک شریک شده بود چون بعد از آن داماجی بصوب
ستاره گده روانه شد او برگشته کهنجایت آمد و روزی چند در آنجا بوده درینوال
به احمد آباد بذکر فاتحه نزد مفتخر خان رسید همدران او ان سید راجو صاحب
سجاده حصرت قطب العالم قدس سره راقع موضع بثوه از سرای فانی ۸۰۰۰
دانی انتقال نمود *

بر آمدن فداءالدین خان به عزم تشخیص پرگنات و گرفتن پشکش در باغ شاهي و رفتن رینکوجي در پردهٔ خفا ببورسد و روانه شدن شیر خان بباره سینو و سرانکات دیگر

چون بیمابین فداءالدین خان و مفتخر خان و جوان مرد خان عهد و پیمان
می‌کند بآیمان بمیان آمد دوم شهر جمادی^(۱) وای فداءالدین خان به عزم تشخیص
پرگنات و گرفتن پشکش و بندوبست زمینداران و گولیان که هنگام ارتفاع غلات و حصاد
در روغات رسید و میدان را از خلل اغیار خالی و بیخار دیده گفت - * بیت *

حفلان گسست گیتی ما حواسیم

خسدا یا تو از چشم بد دور دار

• رباعی •

تا گردش گردون فلک گردان است پس عاقل پرهیز که سرگردان است
تا و عمر مسو و شادی که داری در هر شادی هزار غم پنهان است
منست را از مغذیات وقت و یاوی بخت دانسته به باغ شاهي فرود آمد
و بنابر سرانجام نوپ خانه و بر آمد سپاه چندی نوف و زید شیر خان مکرر
در باب رینکوجي گفت که چه داید کرد جواب شافی حاصل نه گشت رینکوجي
از استماع این معنی از اینجا که جوان مرد خان از رفتن نجم الدوله از و گرائی
خاطر مضمر داشت در بحر اندیشه مآل کار خویش در گرداب تدبیر افتاده چاره
حو گردید و تصور آنکه بر شیر خان هم چه اعتماد شاید بمراعات جوان مرد خان
می‌عمش با فداءالدین خان دسب یکی شده امری را اندیشند که در معرض
تلاک افتد بیش از بیش خونذک گشت - هر چند به نظر^(۱) تعمق و^(۲) تنوق

(۱) تعمق در شدن در چمری ۱۲ *

(۲) تنوق نیک نگریستن در کاری ۱۲ *

دگریست ابواب مغر و (۱) مضاف را مغلق یافت با ضروره دست ضراعت و استکانت
 بدامن روجه شیر خان به صبیحه سردار محمد خان عورنی بود زد که مکر
 او مردوده در استخلاصش قدم گزارد و نه تطمیع حال و مواعید استقبال و بگردن
 او بگردن فلاده آمدن و احسان پرداخت و آن مخدّره بزیرا گشته انگشت قبول
 بردیده نهاد و به تدبیر این کار در آمد فضا را دران ابام عرس دانا علی شیر قدس
 سوره که در موضع سرک ریج آسوده اند اتفاق افتاد و اهل گجرات از آن اعتقاد از زن
 و مرد بدایه زیارت . فاتحه نروز عرس بدانجا شتافته بسیاری بیوقوفی می نمایند آن
 مستور دست آویز رفتن آنجا ریدکوجی را در حجاب رتبه زنانه با خود بیرون
 برد و از آنجا بدیش اهی کرد و عدالتش را در محلی که غیر از اطلاع نداشت سهرنهار
 ساخت و نوعی این عمل نمود که شوهرنش واحدی بدان راه نبرد و مصادق
 آن کبد کن عظیم جلو ظهور نمود -

ز کید زن دل مردان در بیم است زن را کبد هلی بس عظیم است
 عزیزان را کند کید زن خسار به کید زن بود دانا گرفته
 ز مکر زن کسی عاجز مبادا زن مکاره هرگز خود مبادا
 روز دوم که درازدهم آن ماه بود این راه سر بسته گشوده گشت و شدو خان
 و دیگران آگاه شدند فضا را در همان روز فدای الدین خان در باغ صیانت
 جوان مرد خان داشت و از شیر خان نذر وعده گرفتند بود اما او بدایه دفعه
 و تجسس چگونگی رفتن ریدکوجی و از مهر حجالت از عفت خویش متقاعد
 بسته متردد خاطر بود بروقت و عده دیامد و از آخر روز با جمعیت همراهی
 آمده ظاهر ساخت و خدا را نگاه میگرفت که از رفتنش مخبر نبودم و به گفت
 . شنید بعضی تفریبات برای دست آوردن قبائل ریدکوجی دخانه آمد
 فدای الدین خان نیز فریب یکپاس از شب گزشته در بهدر آمده بوساطت
 جوان مرد خان بیامهای خوشونت آمیز داده گفت که البته قبائل ریدکوجی
 باید سپرد او هر چند بیشتر جست کمتر یافت فدای الدین خان ندانم اند

۱. بفغان ساخته اند یوسف کوتوال را با فوج مقرر نمود که تمام شب کوچه بندی نموده محاکم او را باس دارد و تا بنمادایی که زان شب نزدیک چهار صبح رسیده جبهه باز مهر پریدن گیرد و شصت روز جهان امروز عصره روزگار را محاط گرداند دور خانه و محله شیر خان کوچه بندی نموده قائم گرداند که شاید از دم شدها نشانی یابند و به مکان شان پی برند شیر خان تمام شب در اندیشه که شخص مهم به چشمش آشنایی نمی گرفت و از (۱) نلواست بهلویش از ساد استراحت کتاره داشت و با حفظ امور مردم خود را مسعود ساخته است و در داری نمود نزدیک بود که آتش جنگ در گرفته خشک و در با ناهم بودن والد رادم که در دین فدائ الدین خان رفته و احمد در خانه که در یک محله واقع است آگاه شده ازین سادکه والد را اطلاع داد و ایشان فدائ الدین خان را ازین حرکت رابیش مبالغه آمدند و به تصدیق قول شیر خان پرداختند که می التواع ازین واقعه او را خبری نبوده و محکم هادی خان همواره حاد گرفته برای ساد استراحت و معشر شیر خان آمدند و جماعه که کوچه بندی نموده بودند برداشتند و دست شیر خان را گرفته بخانه خویش آوردند و این فتنه فرو بست و شیر خان تا شام متوقف بوده بخانه خود رفت اما مهر گشت که بفدقان ریدکوجی که سپارد و بار گیران و سپاه پیشه او را از شهر بیرون نماید چند ساعه فرستاد و فرزندانش را کسان و داد الدین خان گرفته در خانه سید عبدل خان بار داشتند و بار گیران را بیرون کردند و از بفدقان نیز راجی و کساجی را تا دواده کس که معتبر بودند در بهدر طلب داشته فید نموده دیکران را از شهر در ساخت و بحسب اتعاق فریب بیست کس از دگور و امان دکانی مسئولان کساجی در خانه رادم بودند کسان و داد الدین خان که برای برین آنها آمدند و ساد استراحت که رادم متکفل شد و اگر شتند و زوج شیر خان زبان ریدکوجی افتاد و ده به تبدیل لباس بر آورده به نورسد و بستاد و شیر خان فریب ده روز در خوف و رجا در حجاب تسویر گرایده صلاح بودن را ندیده بهانه شکار نموده

(۱) نلواست بر وزن چلباسته و نلواست بر وزن وسوسه اضطراب و بی فراری و بی آرامی *

بصورت باده سیفوز بدر زد و متعاقب او حلیله اش باجارت فداء الدین خان با چند
مغفل رنجه و پالکی رینگوجی بر آمد - گویند که مبلغها ظروف طلا و نقره و اسباب
دیگر از آن از که بطریق حق الاعانت داده با خود متصرف گشته در تحتش
ماند و العهده علی الرازی - رینگوجی که از موضع سر کهیچ چون مرغی که
از تنگدای قفس رهایی داد بیا وری نال بخاش برداز نموده یک راست خود
را در شبانه دور رساید و مکتوبی بنام فداء الدین خان و مفتخر خان و بعضی
احیان مشتمل بر این که لکوک را نقد و جسد خانه به غارت برده اند و این همه
از آن دامجی است باز خواست آنرا بر دمه خودش دافند و فراهم آورند اما
از خوانین جواب نفرت بالجمله نا مغرور به ضرب و شتم و شکنجه و شلاق از
افند و ام بد سر انجام که ماده و مصدر این مفسده بود آنچه بعمل آمد گرفته بنابر
عدوت و نا داش کردار نا هنجارش چار ضرب بر ریش و بر و تش زده گوش و بیضی
را بکز لک سیاست از صحنه رویش حک ساخته خر سوارش کردند - * مصرعه *

و این گنده را این عفویت همچنان بسیار نیست

و بگرد آهرو محلات شهید نموده در پیش چپوتره کوتوالی شمش را باز
سختند و از فتنه انگیزیش ستند - * نظم *

جرا فاسرا گوی را فاسرا ست ز کس هر چه آید همانش سزا است
نه بد طیفان ننگ حوی مکن نا فعی و عقرب نکوونی مکن
به عدوت محاسن ز رویش ستند دان انجمن آسرویش بند
میان دو کس آتش افروختن نه عفل ست خود در میان سوختن
پس از پرش جرم دیوینده اش دکشدند و رسند از کینه
باز دهم شهر جمادی الثانی فداء الدین خان باتفاق جوان مرد خان
خان را جهت تمسیت مهام بلده گزاشته به عزم تشخیص و تحصیل
و گرفتن پیشکش بصورت برگنه پیل بر آمده فریب یکماه بدان امر اشتعال
که خبر وصول کهند یر او برادر داماجی و عبور نمودن دریای مهندری و مانت
گشتن رینگوجی را شنیده معاودت نموده بر تالاب کانگریه و افعه سواد بلده

آنهی یافت که کهاندیراو و رینکوجی بمحاصره قلعه یتلاد پرداخته و جنگ توپ و تفنگ در گرفته است بموجب در خواست آقا محمد حسین فوجدار اینجا بد و دفعه سرب و ناروت معصوب کهاران بدانکه فرستان و ولیداس مقدم را بدایر گفت و شنید امر مصالحه و شکوه و شکایت رینکوجی در کهاندیراو حصت فرمود و مبلغی به میغه بدوره و دصا دره سر تجارت بیشکان بنده سر موده تفخواه سیاه کرد از اینجا که دوا اندن خان مرد آرام طالب بود تدبیریکه اینجا مشی روی نمود نداشت دخاطرش خطور نمود .

* بیت *

ساده است که آبد بر گز گاه چو من آگه داند گم کرد راه

* بیت * و شنید بیابت عوبه نا جوان مرد خان د بدش کرد . بچندرام دیسکار نا بحسب سده مدار کاراورد بدل بمیان آورد - حلاصه مدعا آمده بحالات داده . پرکنه حویای ا در وجه مصارف خوانین را گواشته طلسم سیاه از ستم لاحق و تشخیص و تحصیل پرگفت و پیسکش و برج کسی را بر دمه خود گرفته

* بیت *

بدست تو شاید عیان را سپرد

همت پایی مردی ست و هم دست برد

عادل ازین که در ممکن غیبی چه مستور است روزی چند به تعیین آید
مملک سر آمد -

* بیت *

حیرت مخواست تا کند ضرری نیکفش مکنت و مجال دود

ای الامر آنچه خواست نکرد بر طریقی که در خیال نه بود

این خبر صوبه داری عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم شهرت یاب - از اینجا بد و مدات دار الخلافت فروغی از صدق نداشت از جمله اراجیف تصور بد و چای ازین نه گزشته بود که دو نفر ملازم مقبول عالم با مکتوب او علی حسنه الحکم تقرر صوبه نزد جوان مرد خان فرستاده بود رسیدند و در بیرون روی حزم ، احتیاط متوقف گشته جوان مرد خان را از آمدن خودها اعلام

دادند *

رسیدن نوشته عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم
 در باب نیابت صوبه با نقل حسب الحکم والا
 بمهر قاضی جنیر مشتمل بر تقرر صوبه
 گجرات نزد جوان مرد خان بابی
 و هنگامه نمودن سپاه و نشانیدن
 فدائ الدین خان مفتخر خان
 و قایم قلی خان را جهت
 طلب خودها و تصرف نمودن
 جوان مرد خان صوبه را

عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم که از جانب آصف جاه به قلعه داری
 قلعه حنیر قیام داشت از دریافت خبر ارتحال نجم الدوله و اختلال اوضاع این
 دیار بمهیدی نموده نقل حسب الحکم بمهر و زیر الممالک اعتماد الدوله بمهر
 قاضی جنیر مرتب ساخته و نیابت صوبه را بزام جوان مرد خان تجویز نموده
 نوشت و مصحوب دو نفر ملازم خویش فرستاد و او آنها را بعد در آوردن بلداء
 و اطلاع بر مضمون مرقومه بذاتر مصلحت و تقاضای رفت چندی در یکی
 از خانهایش باز داشته از در آمد و بر خورد مردم منع فرمود و بتدبیر
 و گذرگاه دخل نا خیر اندیشی پرداخته و برای فراهم آمدن جمعی شهرت داد
 که زمیندار کهچ با رساله سوار و پیاده به معاونت خود خوانده بدین دست آویز
 جهت نگاهداشت مردم را خبر نموه و باظهار فرسیدن مدد خرج معین از سرکار
 فدائ الدین خان در شهر آمده تقاعد ورزین اما رسیدن فرستاده های مقبول عالم در
 احواله جمهور و السنه عوام افتاد از آنجا که عامه رعایا و کافه برابرا از دادن بیوره

و مصادرات متذوقه به ستوه آمده بودند . * رباعی *

سهم مکن که ندیمن گشت زار زود زوال
بداس دهر همان بدروی که می کاری
دهقان سال خورده چه خوش گشت نا پسر
کای جان نازیدن بجوز از گشته زد روی

هنگامی که آن محاکم پراکنده بر نجات غیر مکرر سرانبدین آغاز نهادند و
اینکه قال فال زین نغمه نوائی و از آن سرود صدائی گوش زد فداده الدین خان
و مفتخر خان گشت و از نقاد و ریدین جوان مرد خان شبهه ناک گشته
و معاصر خان بخانه اش آمده او را بود فداده الدین خان که در فکمه ناع فرود
آمده بود چون بدر رسیدن وحد مدد جوی در میان آورد و بلغی از نزد
محمد هادی خان دهانید و او بظاهر بهانه تا ایصال آن رخصت شده باز به
شهر در آمد و از گفتار عضی که نقل حسب الحکم و نوشته مفبول عالم را
نوی العین معینه کرده بودند و تقریر علی رؤس الاشهاد که به شد و مد آب داده
مردم میگفتند و بهانه جوئی جوان مرد خان را دیده فداده الدین خان بذات
تألیف و تشخیص صدق و کذب این معنی جریده داخل بهدر گشت مسود
و افاق را دطر بر ارتباط قدیم و هم محلتی خیال استکشاف این امر مبهم و استعلام
است و دیوخ گفتار مردم در سرافتاک صبح روز یکشنبه شهر شعبان المعظم سال هزار
و صد و پنجاه و شش بعنوان دیدن رفته ملازمی گشت و تقریر نمود و او نقل
را با نوشته مفبول عالم ظاهر ساخت - رافم از راه یگانگست باظهار اینکه نوشتهجات را
به نظر والد رساند و باز مرستد گرفته تا خرد آورده نمود و از راه خلوص اتحاد
بعینیت را به فداده الدین خان اعلام کرد و او گویا که منتظر و مشتاق بوده بلا توقف
آمدن و آوردن اشاره فرمود فریب به نصف الدهازی رفته ظاهر ساخت که نوشته
و نقل را به بهانه نمودن والد آورده است اگر او را گفت و شفید مد نظر بوده
باشد مصحوب کسان خود خواهد فرستاد و نیز آگاه ساخت که از مضمون نقل
حکم صریحاً ساخته و جعلش پیدا و هویدا است که به ضابطه مستمره درگاه والا ثبت

رسیدن نوشته عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم
 در باب نیابت صوبه با نقل حسب الحکم والا
 بمهر قاضی جنیر مشتمل بر تقرر صوبه
 گجرات نزد جوان مرد خان بابی
 و هنگامه نمودن سپاه و نشانیدن
 فداء الدین خان مفتخر خان
 و قایم قلی خان را جهت
 طلب خودها و تصرف نمودن
 جوان مرد خان صوبه را

عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم که از جانب آصف جبهه به قلعه داری
 قلعه جنیر فدام داشت از دریافت خبر ارتحال نجم الدوله و اختلال اوضاع این
 دیار تمهیدی نموده نقل حسب الحکم بمهر و زیر الممالک اعتماد الدوله بمهر
 قاضی جنیر مرتب ساخته و نیابت صوبه را بنام جوان مرد خان نجویر نموده
 نوشت و مصحوب دو نفر ملازم خویش فرستاد و او آنها را بعد از آوردن بلده
 و اطلاع بر مضمون مرفومه بفانر مصاحب و تفحصای وقت چندی در یکی
 از خابهایش باز داشته از در آمد و بر خورد مردم منع فرمود و بتدبیر
 و گذرگاهش دخل نا خیر اندیشین پرداخته و برای فراهم آمدن جمعی شهرت داد
 که زمیندار کهج با رساله سوار و پیاده به معاونت خود خوانده بدین دست اویر
 جهت بگذاشت مردم را خبر نموده و باظهار نرسیدن مدد خرج معین از سرکار
 مداء الدین خان در شهر آمده تقاعد ورزید اما رسیدن فرستادهای مقبول عالم در
 امواه جمهور والسفنه عوام افتاد از اینجا که عامه رعایا و کنگه برایا از دادن بیوره

و مصداقات متنوعه به ستوه آمده بودند . * رباعی *

ستم مکن که بدین گشت زار زود زوال
بداس دهر همان بدروی ده می کاری
دهقان سال حورده چه خوش گفت با پسر
کلی جان نازنین بجز از گسته ندوی

به دکار و نگوار آن محافل پرداخته بتر نعمات غیر مکرر سرانیدن آغاز مهادددن
آنکه فال فال این بغمه دوائی و ازان سرود صدائی گوش زد فداءالدین خان
و مفتخر خان گشت و از تقاعد ورزیدن جوان مرد خان تنبیه ناک گسته
مفتخر خان بخانه اش آمده او را درد فداءالدین خان که در نکهت ناع فرود
آمده بود بود چون خبر رسیدن وجه مدد چوچ دهمان آورد مبلغی از فرزند
محمد هادی خان دهانید و او بظاهر بهانه تا ایصال آن رخصت شده باز به
تبر در آمد و از گفتار بعضی که نقل حسب الحکم و نوشته مقبول عالم را
برای العین معاینه کرده بودند و تقریر علمی رؤس الا شهاد که به شد و مد آب داده
مردم میگفتند و بهانه جوئی جوان مرد خان را دیده فداءالدین خان بظاهر
دست و تشخیص صدق و کذب این معنی جریده داخل بهدر گشت مسود
موان را نظیر ارتباط قدیم و هم محلتی خیال استکشاف این امر مبهم و استعلام
است و دروغ گفتار مردم در سر افتاد صبح روز یکشنبه شهر شعبان المعظم سال هزار
صد و پنجاه و شش بعنوان دیدن رفته ملائی گشت و تقریر نمود و او نقل
را با نوشته مقبول عالم ظاهر ساخت - رافم از راه یگانگت ظاهر ایفته نوشتجات را
به نظر والد رساند و باز فرستد گرفته با خبر آورده نمود و از راه خلوص انعقاد
تقریرت را به فداءالدین خان اعلام کرد و او گویا که منتظر و مشتاق بوده بلا توقف
آمدن و آوردن اشاره فرمود فردب به نصف الدهائی رفته ظاهر ساخت که نوشته
و نقل را به بهانه نمودن والد آورده است اگر او را گفت و شغین مد نظر بوده
داشت مصحوب کسان خود خواهد فرستاد و بیز آگاه ساخت که از مضمون نقل
حکم صریحاً ساخته و جعلش پیدا و هویدا است که به ضابطه مستمره درگاه والا ثبت

نشده چه از مقرر شدن صوبه از انتقال نجم الدوله یا از تغییر معرا است و محال
سخن و اندیشه است چون در هنگام تسوید این اوراق نقل آن موجود نبود
که بجنسه مندرج می ساخت تا ارباب بصیرت و اصحاب دانش دریابند -
بالجمله باوجود اظهار این مراتب از آنجا که فداء الدین خان تا غایت حال به
یادری اقبال دیگری کار میکرد و از میان رفت و دست قضا نازل از مشاهده
چهره صواب او را مکفوف البصر ساخت * بیت *

ملک را هنگام آن آمد که چون موز خمیر

از کف نا مستعدش زود بیرون می برد

و فوراً مفتخر خان و علی محمد خان و محمد هادی خان و نظر علی خان
و محمد فلی خان و صادق علی خان و فایم قلی خان و بجیرام پیشکار را طلب
داشت و به راقم گفت که با فراهم آمدن آنها متوقف باشند و مصطربانه سرور
حبشی جماعه دار عرب و دفعه دار شهباز روهیله و پیشکار محال دار الضرب را که
مدار کارش بود خوانده ساعتی به سرگوشی پرداخت احقر فباس کرد که شاید
جماعه عرب و روهیله را مستعد ساخته جوان مرد خان را پیغام بیرون بر آمدن از
بلده خواهد داد و فی الواقع اگر چنین به عمل می آورد از میرفت که آخر روز
دفعه جوان مرد خان دایم رسید که سرور حبشی و روهیله در دار الضرب رفته قریب
به هزار روپیه که امروز مسکوک شده بود جبراً فسرّاً متصرف گشتند و تمامی
عمله و فعله آنجا باستغاثه و نظلم آمده اند ناید گفت که این امر مناسب نیست
آن وقت کاشف به عمل آمد که سرگوشی چه بوده و بجنسه دفعه را به فداء
الدین خان و مفتخر خان و محمد هادی خان که حاضر بودند نموده گفت که
همین حرکت بیجا خود را بدست خود معزول ساختن و تیشه برپای خود
زدن است مفتخر خان نیز تصدیق قول نمود اما فداء الدین خان را بخاطر نه
گزشت و از وقوع این واقعه بر خاص و عام رفع شبهه عزل گشت * بیت *
چو خواهد قضا سرنگونت کند بکردار بد رهنمونت کند
بالجمله آخر روز که طلب شد گان گرد آمدند نقل حسب الحکم را نقل مجلس

ساخته کنگاش درمیان آوردند چون فضا کار خود را کرده بود در پیش فدائ الدین که همه چشم را برو درخته و گوش را بد گفتارش کشیده بودند احدی به لا و نعم
— نکساک •
• نظم •

مضای دستی است پنبه انگشت دارد چو خواهد از کسی کاری برآرد
دو بر چشمش نهد دیگر دو بر گوش یکی بر لب دهد گوید که خاموش
و او که خود را از دست تقاضای سپاه عاجز میدید و پیوسته گوشه عاقبت می
حسب و اندیشه اینکه آنچه دارد به فراغ نال به صرف آرد • بیت •
به یک و بد سر آید جهان همان بهتر که زندگانی با طبع شادمانه کفشد
نظر به همین پیش از درون نوشته جان گفت و شنید نبات با جوان مرد خان
چنانچه سبق ذکر یافت درمیان داشت تصور باطل و خیال محال • مصرع •
تدبیر چندین بود چه تدبیر نوا کرد

گفت که در صوبه چه حلاوت است و ملک به تصرف مرسته رفته اگر جوان مرد
خان تدبیر طلب سپاه بر دمه خود گیرد ما از خدا میخواستیم که این بلا از
سر ارفع شود •
• بیت •

برداشتیم دل ز امیدى که داشتیم بر رفاشتیم ز تخمى که کاشتیم
حون فدائ الدین خان را همه کس بزرگ خود می میداشتند هرچند که این
معنی برخلاف رای مردم بعد الفکر بود عین صلاح و فلاح کار دانسته مهر
خاموشی بر لب نهاده •
• بیت •

خدای عز و جل را به ضمن هرچه کند لطیفها است که کس را از آن خبر نه بود
و میست به تمام هنگام عزل رومی روز و نص زنگی شب علی محمد خان
محمد فلی خان و زاف و بجیرام ۱۰. ظاهر اظهار این معنی بود جوان مرد خان
اختصاص فرمود
• بیت •

در آنکو مهیا بود دولتی را اگر او نجوید بجویدش دولت
ادب رفته با او گفت و شنید درمیان داشتند که رقع بدستخط فدائ الدین خان که
م اشخاص اربعه مندرج ساخته بود رسید که ازین چه بهتر نه صوبه با جوان مرد

۹
 خان که درستدار و رفیق است تعلق پدید و لیکن طلب سپاه را که جماعه داران
 جمع آمده اند تدبیر نمایند و رایها بران قرار گرفت که فردا جوان مرد خان در قلعه
 بدر آید و خبر اندیشان فراهم آمده چون مبلغهای خطیر است عهده برائی
 معلوم مگر به تدبیر که عقال دران خوض نموده وضعی مشخص و معین سازند
 . این معنی را مصحوب بجیرام پیغام نموده هر کسی بوثاق خویش شتافت
 که شب آستان تا سحر چه زاید - جوان مرد خان ازین گفت و شنید که در
 مخیله اش نمی گزشت شجر ابدش را مثمر دید و غنچه گل مرادش
 را متدسم یافته استسمام رائحه مرام به مشام جان رسانید و گفت * * * بدست *
 آن و تمه که تقدیر همی داد ادا شد آن کار که ایام نمایی خواسته بر آمد
 الحاصل عیاج روز دیگر بموجب وعده دوشینفه رافم حروف چون جوان مرد خان
 آمد و از مستعد گسته گفت که من بر سراره در انتظام هرگاه عالی محمد خان
 بیدید همراهی می نمایم در رافم معاودت نمود و نزدیک بخانه با فدائ الدین خان
 که فی الجمله در مزاجش اضطراب مخمّر بود می آمد و دوچار شد و او فرد
 والد آمده گفت که باتفاق بخانه جوان مرد خان رفته بفامی گزاریم - رافم کف
 که رفان بخانه اش صلاح و مناسبت ندارد پاسب داد که همین جا هم خوب است
 چون اصرارش را مشاهده کرد بجوان مرد خان پیغام نمود و از آمدن جین
 جماعه داران و دیگران از رفان فدائ الدین خان و آمدن جوان مرد خان آگاه گشته
 جمعی از آنها بفانر استطلاع انجام کار حاضر آمدند و فدائ الدین خان و والد
 و محمد فلیخان با جوان مرد خان علحده نشست و گفت و شنید تدبیر
 سپاه در پیش گشت از آنجا که مبلغ کلی بود از جوان مرد خان که به حد
 ظاهر نائب شخص دیگر است عهده برائی معلوم بعد گفت و شنود فراوان
 که باتفاق یکدیگر مواضع چند از قرب و جوار که گنجایش داشته باشد بنا
 در آورده فاطق وصامت آنها گفته به طلب گران بدهند و سی هزار
 بر برگنه حویلی که هنگام حصاد و ارتفاع غلات است تفخواه نمایند و
 که فردا صبحی فوج از هر دو جانب بدین امر پردازند و برخاسته بمنازل حویلی

رفتند *

* بیت *

که داند که فردا چه آید پدیدد مگر آنکه فردا هم او آفرید
 فدا الدین خان قهر درویش بر جان درویش انگشته فوج خود را که بر تالاب کانکویه
 فزاده بود به (۱) با شلیقی محمد حسین برادر زاده مسعود ساخته بر موضع
 بهشت پور سه گروهی باده که از ابتدای حکومت در تعلق خود داشته و باغی
 حداث کرده بود فرستاده مواسی آن جا را رانده آورد مرارعان و رعایا بددال
 ریده گریبان خاک بر سر ایشان به بلده در آمده نزد جوان مرد خان مسغانی
 رفتند و او ظهور این معنی را از مساعدت و وفایاری بهخت تصور نموده
 بر آنها را به هدیه مقصود رسیده یافت و خود از تعیین به پناخت مواضع
 در تغافل زد *

* مصرع *

همان رسم دیروزه را کار بست

تکامل جماعه داران از خلوت دیروزه و آوردن مواسی به شب، اقتاده از فدا
 این جان استعسار قرار مدان نمودند و او از ساده لوحی آنچه بیان واقع بود
 که شد و نه یقین بدوست که ایشان دست از صوبه کسیدند و بعضی از مدوسلان
 حاکم خان که با آن جماعه قرابت یا اخلاص نداشتند از خلوت دیروزه از راه
 به کاری بدایر حصول مدعا و انداختن سبک نفقه و از راه بردن بدین تمهید
 به باب دادند که فدا الدین خان اراده نموده که از راه دریچه باغ واقع بهدر
 و بایل به کنه دایت برو و جوان مرد خان متکفل رسانیدن شده امس یا فردا
 مل خواهد آمد و نیز چندی را نوید نوکری و پیش قرار دادند و بخاطر
 به سم کش یکدیگر را آگاه ساخته او اخر روز جماعه داران سایر و توپ خانه
 به راه فراهم آمدند و قریب در ساعت از روز مانده که فدا الدین خان بر
 به متغاضی گشته سختی به پیش کردند چنانچه حوصله اش برداشت
 جواب درشت پرداخت *

* بیت *

ی و بد خوئی آغاز کرد در فتنه بر روی خود باز کرد

(۱) با شلیق لغة ترکی سردار را گویند *

وعدۀ فردا نموده میخواست باندرون رود از اجتماع وعدۀ فردا گمان شان بعد یقین پیوست که آنچه خیر سگالان جوان مرد خان شنیده اند مقرون به صدق است و پیش از آن که شب تیره در آید کاری باید کرد یکی از آنها دست به کمر داء الدین خان زده به گزاششت که بروا و آورده نشانید برین قال مقال مقتخر خان و فایم قلبی خان که بذار دریافت هنگامه مضطربانه بیرون آمدند آنها را نیز در پهلوی نشانیدند و مابقی جماعه داران و عرب و روهیله سوار و پیاده بحالی و بر طبری از زبداد آگاه گشته رو به قلعه نهاده هجوم واقع شد و عجب هنگامه برپا گشت حمعی برای آوردن نظر عالی خان بخانه اش شتافتند و او فرصت یافته بجوان مرد خان پناه برد و محمد زمان خلف فداء الدین خان را باز گیران در خانه اش باز داشته جماعداران یزج زنجیر فیل از آن نجم الدوله و فداء الدین خان و بازگیران اسپان را کشیده بخانه های خودش برده بستند بالجمله قریب پاسی از شب گذشته جوان مرد خان که وقوع این واقعه را بروفق مراد و خواهش خود دید بحسب ظاهر بذار محافظت بلده که مبادا درین هنگامه که مستحقفظان دروب و گدوها و چبوتره کوتوالی برخاسته رفته اند اجامره و او باش فابو یافته دست اندازی نمایند سلیم جماعدار عرب نوکر خود را به عمارت کاریز واقعه میدان بازار فرستاد و او حمعی را بر در سرای اعظم خان که سرب و باروت در آنجا بود تعبیر نموده به قبض در آورد - از اطلاع این معنی فداء الدین خان نزدیک نیم شبی رافم را طلب داشت رفته ملاحظه نمود که طرفه هنگامه حشر و بشر برپا شده و فرقه عرب نهایت به شدت پیش آمده الحاصل که جوان مرد خان بدون ادن و بجا آوردن قرار داد کوتوال تعیین نموده منع باید کرد چون گفت او متمسک به محافظت بلده گشت از آنجا که کار تمام شده بود آخر همان شب سلیم مفادی بنام مقبول عالم گردانیده خود در چبوتره کوتوالی نشست و گذرانان و مستحقفظان جابجا تعیین نمود *

امشب که فلک شعله داشت مردۀ است

نورمه و مهر در دامنش مرده است

دستی بدر آر و هرچه خواهی بیا
وین خانه تاریک جراحش مرده است

روز دیگر هنگامه بدستر گردید درین ضمن راماجی، و میرزا پندخان ریخکوجی که در حبس بودند و هلی یافته برآمدند چون درداد صدر به نهادیدر او که بامر محاصره فلعهجه پند و جنگ آقا محمد حسین می پرداخت بسید به فدای الدین خان و معتضر خان بر جناح اسعجال دوش که بالفعل و جهت سپردن فلعهجه پند که در محاصره داریم دوشته فرستند و خود داری نمایند که به سرعت رسیده رفع هنگامه نمودند، متعل می گردانیم چون آنها بی اختیار سده زدند بعضی جماعه داران این معنی را می نمودند، جواب دیت درین انجا همسیره فای فلی خان کوچ نجم الدوله که از چندی بیمار بود معتضر گشت و فایم فلی خان بفرود آمدن ازین و دیدار و بسند از جماعه داران رخصت دبخوانت نمود اول راضی بن معنی نگشته آخر روز نوب که سید مهر علی جماعه دار و مارولیان بطریق اعلان بر در حاضر باشند که او اندرین رفته بیاید انجا رسیدن رسیدن آن ضعیفه و بعد حیات مستعاج سپرد و فایم فلی خان بفراتر بجهد و تکفین بیزیر، برآمده بدان امر فایم نمود و قریب باشی از شد گذشته در جذب نجم الدوله به باب سیوره معاونت کرد و بر دروازه محل سرا میان مستحقان دسته به امر نام داری پرداخت و در همان شب از آن جا به گمان انوک بود جماعه داران به فایم فلی خان گفتند که طلب از وقت نجم الدوله و مال اوست بالفعل و معلوم آن مرحومه را فلم بناد نموده زیر مهر مایان نگاهدار و او بلا عسر بعد ملاحظه صداقت و حجرات را مقفل ساخته بر آن ها نمود و پدرباه را بعصل و شک سپرد فایم فلی خان کردند همدرین شب او طریق مختصی برای خود داده به تغفل ادای رجه طلب آنچه از روی حساب برآید تا سدد مهر علی و امان در ساخت و قرار کرد که تا رفع هنگامه فی فقره از آنه روز مره سبده باشد و عهد و پیمان را مؤکد و موطن بایمان ساخته با خون رفیق همداشتن نمود روز دیگر که جماعه داران بفرار آوردن فایم فلی خان پیغام فرستادند علی رغیره بجواب پرداختند که شما و ما ها همه طلب گارابیم و دای الدین

خان و مفتخر خان نزد آنها قایم قلیخان بدست ما باشد و نخواهیم آورد
و مستعد پر خاش گردیدند القصه جوان مرد خان گردش چرخ را بحسب مرام
خود دیده دم از استقلال و استبداد زده گفت *

• دست •

هر شادی که چرخ ز ما فوت کرده بود آنرا بیک لطیفه فضا کرد روزگار
و کسب خود را همراه رعایای مومن غیاث پور داده از هر جا که مواشی آنها بود
مسترد گردانید و جمعی را بر دروازه بهدر قائم ساخت و بفاسر خالی نمودن قلعه
پیغام و بلا بردار فرستاد بالضرورة فداء الدین خان و مفتخر خان بموجب تکلیف
فرقه سپاه بر آوردن احمال و ائذیل را آغاز نهادند و بودن قبایل و اسباب فداء الدین
خان در خانه محمد بیگ خان و افعال خان پور که خورده بود و متعلقان به ائذنه
مفتخر خان بخانه حاجی امیر حسن که نجم الدوله از وقت بهمداری در گرو
داشت و متصل بخانه فداء الدین خان است و قایم فلی خان اشیاء و وابسته
های خود را بخانه محمد زمان بیگ شوهر همشیره اش که در خانه مهر علی خان
می بود مقرر نمودند جماعتداران کسان خود را همراه داده رسانیدند و هم شهر مذکور
هر یک از خوانین را فرقه سپاه برده فداء الدین خان را در بدگله باغی که در پیش
خانه خود ساخته بود و مفتخر خان را بخانه حاجی امیر حسین و قایم قلیخان
را پس از بر آمدن آنها به مخاطره هنگامه آرائی دیگران که دیدان طمع بر او
تیز داشتند سید مهر علی و مارواریان قریب پانصد کس از سوار و پاده مساع
و مستعد شده قریب دو پاس از روز نغاره نوازان از راه میدان بازار بخانه محمد
زمان بیگ رسانیدند و کسان جوان مرد خان بلا وسواس در قلعه در آمده به رفت
و روپ برداختند و مستحفظان بر دروب قایم گشتند قایم قلی خان بموجب فرار
داد وجه طلب مهر علی و مارواریان را افساط بزدی نموده در سرانجام رسانیدن
پرداخت و آنها بر دور خانه مهر علی خان به طریق مور چال شب و روز قائم
گشتند و جوان مرد خان در باطن اینکه چون صحبت با خوانین موافق نیست
در رفاقت او خواهد بود و آنچه لازمه خدمت گزاری است بجا آورده عذرهای
خواسته خواهد شد پیغام نموده حامی و با خود متفق ساخت که احیاناً اگر

امری رو دهد بحماییت پردازد شیر خان بانی که در باره سیف‌ور اقامت داشت از
استماع سوانحیات صدر فصبه کپر و فچ و پرگنه نهامه را متصرف گشته نکان خود
سپرد و با قذائل باحمد آباد آمد از آنجا که فروغ سپاه را امید فوی بر فایم فلی خان
نه مرفح زرین می پفداشتند بود و از دست شان رفت و حالت فدوت مفتخه
خان که در عذفوان جوانی سواى فیل و اسب و گاو و شتر اسباب و رشکخانه
و مراش خانه اثاثه ظاهری بجم الدوله دسترس نه داشت بر فداد الدین خان
عهد و تسدد بپس از بیدش در پیش نمودند چون حوصله اش برداشت نمی کرد
او نیز ددرشتی از جا در می آمد *

به آن کسود دا مودم از مودمی که آید در اندیشه آدمی
و روزی چند به سختی که نصیب هیچ دشمنی مساد گمراشته تدبیری با خود
اندیشیده به جوان مودخان پیغام نمود بدین نوع به فرصت اب خوردن و دم
کشیدن و سرخاریدن ندارد عهده برانی نیست اگر نظر بر روابط سابق در میان
آمده وضعی قرار دهند که تواند تدبیر و سرانجام نمود اولی خواهد بود * بدت *

چندین است تدبیر این زال پدر که زهرت دهد چون چسباید شیر
بدان جوان مود خان از آخر روز آمده بعد گفت و شنود و قیل و قال با
جماعداران مودر گشت که به عوض فداد الدین خان محمد مددی خان را به
طریق بر غمال نگاه دارند و او را رخصت رفتن اندرون بدهند که رفته تدبیر نماید
چنانچه با اندرون شتابان روز دیگر پاره پیرایه طلای مروج و نفرة آلات و افسه زر بافی
و غیره فراهم آورده در معرض تشخیص قیمت در آورده نمود روزی چند بدین
مدوال گزشت جوان مود خان فیلت دیوانی صوبه را به عبد الحسن خان
دستور سابق سپرده محمد اسد الله را بی دخل ساخت و بروز جمعه پانزدهم
شهر صدر که ساعت مختار بود با تجمل و آراستگی سوار شده بمسجد جامع
ستائنه نماز جمعه ادا نموده خطبه طیبه شنیده بخطیب خلعت داده بلا تعب
و عنا که هرگز در مخیله اش نمی گزشت شادمانه نوازان داخل قلعه بهدر

گردید :

* بیت *

نه حاکی بخون کس آغشته شد نه یک مور در زیر پا کشته شد
 اعیان بلده از سادات عظام و مشائخ کرام و سرکروهان بواهییر و هذود فرقه به فرقه آمدند
 به تهنیت برداختند سکنه بلده عموماً به تصور و خیال اینکه الحال ناظم هم
 وطنی شده خوشیها نموده به کسب و پیشه خودها مشغول گشتند و خصوصاً
 جمعی که از خوف گرفت و بگرد در پرده خفا مستور و معجوب می بودند بر
 آمده شکرها بجا آوردند که آینده از دادن ندوره و مصادره ایهای یافتند * مصریح *

زهی تصور ناظر زهی خیال محال

ناجمه فدائ الدین خان فرزند دوازده یوم در اندرون خانده نشسته در ظاهر
 به تدبیر وجه طلب سپاه و در ضمن که به هیچ قسم عهدی نهائی نخواهد شد در
 کناره کرتان و نجفات حوینش و سبله هامی اندیختن زوجه شیر خان که با وادان
 فدائ الدین خان اخلاصمانی داشت درین وقت روزی بجهت ملاقات
 آمد فرقه سپاه بقول آنکه مارگرفته از آسمان الجهمی ترسد بگمان اینکه مبادا
 مثل رینکوجی به عمل آرد نه گذاشتند که فرود آید و او برگشته رفت شاید در
 خفیه بیعام شده باشد - القصه شب پانزدهم شهر مذکور فدائ الدین خان به
 قصد بر آمدن از کلبه خویش و رفتن به خایه شیر خان که در ده نیلگون شب
 حهان را نیوة و ناز ساخت دیوار حانه را شکافته انتظار می فرو نشستان هنگام آمد
 و رفت مردم داشت زوجه محمد هادی خان که مادرین فدائ الدین خان باشد
 و او نیز در اندرون بود ازین معامله که تا صبح دم نخواهد ماند شوهر خود را
 فغانی آگاه گردانید که او نیز تدبیر خلاعی خود اندیسده کناره کشت هادی خان
 شیخ محمد عافل جماعه دار را نزد خوانده مکفون ضحیر را در میان آورد و وجه
 طلب او که قریب بیست هزار روپیه می شد ادای آن بر ذمه خود گروید که
 ازین رطه برآورده بخانه خود نگاهدارد و پس از نشان وجه مذکور مرخص سازد
 و عهد و پیمان برین معنی بسته شد فدائ الدین خان قابو دیده از راه رفت
 با قبائل در آمده بخانه صادق علی که قریب بود رفت و به رتبه سواری او قبائل

را سوار ساخته یک راست بخانه شیر خان آمده جا گرفت و در او احشاش که مردم به خواب غفلت غرق شده بودند کسان شیخ مافل هادی خان را برآورده بردند و معنی که سپاه سوار دالین برداشت از فدا اددین خان و محمد هادی خان و نمانی بمانند به بحر تحیم فر رفته به تجسس و تفحص در آمدند هر چند به جستجو کمتر یافتند و بعد سه روز که سراج یافتند چون دست نمی رسید به مقتدر خان جمع شدند و قدر خان و در جوان مرد خان حسب الطاری از ایشان دور آمد و اما جی و عبیره پنداران بهمنوخی چون از جوان مرد خان اطه بدین خاطر به داشتند از والد و امم درخواست نمودند که آنها را زنده بدارند و به حصه شاه جوان مرد خان به کدام را بارجم پوشدند به ضلطفه دکن داده بک و بول دهنه و یک راس اسب برای سواری و بهر کردار معیض ساخت و او را به بهمنوخی مالدی قشقه سرگزشت را ظاهر نمودند آن محمد حسن که از قلعه داری بتلاد و جنگ نامیده داشت بهمنوخی چون اخلاص نمی یافت به دربار و افشاران تاروت زده دیوار بنام و زنده مرگ ساخت که درین بین به داخل شدن جوان مرد خان در بهدر به آمد در خواندن رسید چون تا آفری و بکه تعارف داشت پیغام نمود که این همه استادگی و مودم شکافی برای می که بود در بهمان بیست و هفتم احمد آباد آن صورت زیست خواب است و دست جنگ کوتاه ساخته بخاطر جمع تا حمل و بدل به جا که خواهند داد و قلعه را تسلیم نمایند با وجود این سعی به محمد علی خان نادر خویش را در دیده بود نوشتند که اگر کومک و مصالح جوان مرد خان فرستاد استقامت می تواند و در این چون به عمل در بهمان الصالح احمد نر - واداده تا بهلال تمام بر داده به که بیدای شتافت و قلعه بتلاد بصرف مرسته رفت بهمنوخی جهت به تحلیان که قصد انهدام قلعه در نظر داشت بهب را آتش داده برداند و ما می را بهمنوخی ساخت و به سرعت تمام برای استحکام امور خود به عزم احمد آباد کوچ نموده بموضع بنوته سه کوهی در لقه رسید و مصحوب کساجی بجوان مرد خان پیغام فرستادن معتمدی از خود و رام و صدو علی خان دلاور

معاملات نمود - لهذا عجب سنگه پيسکار را همراه راقم و صادق علي خان رخصت کرد - مدعی اينکوجی از طلب راقم بذابر سلوکی که با او و پندتان و فاعله بود مدخواست که درین معاملات واسطه باشد القصه دران مقام ملاقات دست داد و گفت و شنید استغفار بالمناصفه صوبه با عجب سنگه که مرد کار بوب دمیان آورد *

رسیدن حسب الحکم اعلی در باب استقلال صوبه بنام مفتخر خان و وقوع خانه جنگی با جوان مرد خان و بر آمدن مفتخر خان از احمد آباد

پس از گذاره گیتی فدا، الدین خان و سجدوار پيسکار که او در داخل شده و شده و فایز دفته هفتگی شدی به تدبیل اندلس به دار الخلاف شایست تمامی مرفه می باشد مفتخر خان هنگامه آراشدد با صورت از فاطم و حیات السجد در خانه او در حواله سپه نمود که دین امن چون و افعالت در دریه حاکم الممالک معص اندس رسد احکام والا بنام مفتخر خان بمهر وزیر الممالک معان معان رسد که از بدشگاه خلافت و جهانمانی صوبه به عبدالعزیز خان مرحوم رسد که با استقلال تمام نام را طاعت فدا نماید و بنام جوان مرد خان در باب دست داشتن مصحوب فداان سریع السیر رسد مفتخر خان از وفوف این معان با چندی مشورت در میان آورد فرار یافت که چون در مکانی که می باشد فریب به قلعه بهدر و جای مستحکم نیست اگر اعیان از اظهار احکام طه ثانی انقیاد امر نه نماید کار نه نا خوشی انجامد توان خود داری نمود شجاعت خان که بالفعل عبدالحسین خان می باشد و جای با وسعت و است انتقال نموده به تدبیر کار باید پرداخت و بدان جا آمده محمد شاه دو هیله و جمعی دیگر را که با خود موافق میدانست طلب داشته بر مضام

حکام واقف گرداینده نوکر ساخت و احکام قدسی را دزد جوان مورد جان
میداده از راه ملاطفت ساسله جناب مضاف شد پیغام نمود که امضی
لاذکر که اکنون صلاح و فلاح کار دران است که بدستور مردم از راه دوستی
سختادنت را آمده عهد را خالی نمایند و برادر وار و امانت گردیده نائب
استقلال باشند جواب حسب نمده حاصل نه گشت روح و سوار و لواحق
مردم مدخل کردند و عهد و پیمان و عهد پیمان بر طبق مسلمان داده آمده
دیگر دست و گرفت -

حسانی که را خود بر انداختی چنان قیامت باری ملط باخشی
و بعد از چهارم شهر رمضان المبارک کسان را بمحضره بعدی نمود و جاک
برای درین هنگامه خانم محمد زور خان و میرزا علی محمد علی
قد که سواره و نزدیک بود بعزت و رفعت رفتند و سوار خان قام علی
در راه چیدان کتاب مر افقت و موافقت آمده و فرج یافت آشتی شده
نعمت که بالاعمال آب رفته بجمعی آید با جمعه که در حوزة اوس ساخته شریف
بموجب بدست گرفت تصور آنکه هرگز بمیان امانت و احسان نخواهد
رفت شافنده افتاد و زید - کسان جوان مورد خان از چهار طرف هجوم
در حال را مکرر و از محیط گشته بجنگ در می افتاد - مفتخر خان نیز بعد
و مدسوره مدافعه می پرداخت بعضی از گجوانان که درین دوره
کشته شده بودند از طرف ثانی و توم گشته جدائی گردید محمد شهید
در میان و جمعی از مخصوصان پالی استقامت فسوده زد و خور داشتند
در عهد ناگه بریوت مصلحان خیر اندیش در میان آمده ضمن را از
نات داشتند و قرار یافت که مفتخر خان از بلده بر آمده در محرم پور
بجام راه تومف نموده بروی و از بر آمده به ریدکوجی کیفیت سرگوش
و شنه جمعی را طلب داشت که همراهی گردیده بیاید درین ضمن بعضی از
مخصوصان جوان مورد خان دور اندیشی را کار فرموده خاطر نشان او نمودند که
در هنوز عهد و میثاق و معاملت با مرهته صورت نه گرفته اگر مفتخر خان
بماندیر او و ریدکوجی ملحق گشته احکام استقلال خود را ظاهر سازد بحتم

که فتنه برپا شود - چون پرده ظلمانی شب مانع بود - جوان مرد خان فوجی را مقرر ساخت که قبل از دمیدن تباشیر سفیده صبح رفته به ممانعت پردازند و در نهر آورده تا هنگام انفصال معامنت مرهته نگاهدارند از آنجا که او آخر شب فرزند هائی رینکوجی رسیده و او با قبائل و محمد شهباز که رفاقت ورزیده بود روانه گشت این معنی صورت نه بست - مفتخر خان قریب شامی وارد لسكر مرهته شد و رینکوجی به مراعات پرداخته خیمه علحده برپا نموده فرود آورد و بعضی گف و شنید با او کرده روز دیسّر جمعی را همراه نموده بصوب کهنبایک کسبل ساخت باجمه ازان مقام مرهته کوچ نموده بموضع دو کلیع مدول کرد و رحصت مرادنی علی خان و دیگران در میان آمد - رینکوجی بتوافع پارچه پوشیدنی به ضابطه دکن پرداخته نرهور پندت و کشنابی و هوی پندت را همراه داد و هنگام وداع از راه خصوصیت به گوش راقم گفت که در پرگنه پتلاد حلاوتی ده مانده چنانچه سال گزشته پرگنه عمده ده هشتاد هزار روپیه که آن نیز در وجه مصارف سه دندی صرف شد رسیده دوع نمایند که در وبست به ما وا گردارد که مقدمه صلح صورت دیدن راقم باسنم داد که هر چند کمی مداخل باشد لیکن عمدگی پرگنه که مسهور و معروف است نرفته همین که یک دستی شد باز همان است که بود اکثر در عوض نصف پرگنه حویلی احمدآباد حصه مرهته را وا گزارند که در وبست به حصه مغل فرار یابد سعی می تواند نمود و شاید صورت گیرد - گفت هرگاه جمیع معدومات درست شود من از گفته بیرون نخواهم رفت از اتفاقات بایداس داد اساس خناس که از وقت نجم الدوله چاشته خور معاملات مرهته بود و ملعهها را از هر دو جانب مواضع چند بصیعه خدمتانه در انعام داشت - و بموجب گفته قدا الدین خان بنابر گفت و شنید با کهاندیراو به پتلاد شافته بود چنانچه سنی ذکر یافته هنگام مراجعت بموضع کهبیره رسیده رویداد احمدآباد شنیده متوقف بود از استماع آمدن راقم و دیگران چون ماهی می آب بیابان بسته که معادل کا، از دست برود بر ارم بیغام نموده همراه به احمدآباد آمد -

در ده روز بعدت مرد والد آمد به کنگوی معامنت پرداخت درین

دهاند بر او ریخته و جیب کوچ نموده در موضع بخور سه دروهی بنده بر آب دینی
 سایر منقول گردیدند جوان مرد خان بر تالاب کادویه داخل خیمه گشت و قائم
 مل خان با جمعی بر ماف در آمد روز دیگر اقم در جوان مرد خان دست
 معلوم نمود نه نابداس بنام بدش احمد خود امور چند خاطر نشان او کرده
 و احش را بجای خویش منقل ساخته تا در هر یفتاب و سفاحی تا حدود
 خانه اند چون از آمدن اقم آگاهی یافت رفت فرستاد که اندک توقف نماید
 می آیم دانست که چه آتش در کاسه شده و واسطه کابی بر مسم منده مات
 نه و ماس حال خود می دید و هم گر خواهشمند بود بنام دلس حاضر
 یفکوجی که خود نذاه بجد و ناست گسته بود افتد بین معدی را
 خدا خواسته پای خود را نشد و مقدمه نصف نموده حیوانی که دیگری اطلاع
 شد خود را آشفته ساخت بلیداس در سه دمه در پنج مریه آمد و دست
 نموده قرار مصانکه را بر او گذاشتن برگشته بتلال بلا عوصه دست نمود درین ادا شد
 جان دانی به یفکوجی حسب الخواهش مداء الدین حسن دمه نمود که بخوانند
 در او بیاید اگر موقع سو کهیم خود بیاید من او را آورده می رسد و ملاقات
 مدیر دیر بعمل می آید ریفکوجی بزیرا گسته نه مبعاد گاه آمد و شیر خان
 مداء الدین خان را با خود بر قبل سوار ساخته و دمه های زبانه همراه گرفته در
 ساعت از شب گذشته بسبت و چهارم شهر رمضان از دوازده را یکم شب سایر در آمد
 مستحقان که ایستادگی داشتند منع بر برگشته ریفکوجی رسانیده معذور
 ریفکوجی مداء الدین خان را به فرود گاه خویش آورد و از سلوک گذشته
 که از نمود

چو شمد شد طعنه سوزی مرن	بیک جادو خفجری پیاپی مرن
نازندگان وحشت انگینختن	بود بر جراحت نمک ریختن
مرن طعنه شرمندۀ خویش را	نه نشتر مکن بیست ریش را

کتاب که اگر چه من بد کرده بودم اما از شما بد تر به وقوع آمد عاقبت
 ریختن را با وجود عجز و الحاح به خاطر نیاروند اگر اتفاق می بود کار

نایبجامی انجامید اکنون آنچه خدمت کزاری از دست من بر آید کوتاهی
 نخواهم نمود .

بدی را بدی سهل باشد جزا اگر مردی احسن الی من اسا
 حیمه و سرانجام ضیافت فرستاده فرود آورد از آنجا که معاملات صوبه با مرهته
 درست شد صفدر خان یک رینگیر فیل ماده بابت تواضع مفتخر خان را همراه
 گرفته با رینگوجی ملاقات فرود داد و مزار نایک نامی به نیاست مرهته در بلده
 مقور شد آمد شیر خان روانه دله سیدو گردید و کهندیه او و کاناچی از بنج
 کوچ دمیده دروازه رفت و رینگوجی را بخصت پلان نموده به نملع سورته
 شتافت اداء الدین خان به رینگوجی ظاهر ساخت که از حضور صوبه تعیین شده
 و احکام دیگر هم مجدداً در استقلال و زون فرموده اند اگر مرافعت نمایند
 و اب رفته بجو آرند می تواند شد او گفت آنچه ما یعرف من بود به طفیل
 شما به غارت رفت اگر برای خرچ سرانجام نمایند حاضرام و او بنابر تدبیر ایر
 معنی به کهنایست روانه گردید چون رینگوجی را گرفتن نیمه حصه آنجا که در
 موضع بیرم گام نجم اندوه در و بست داشت در پیش بود بدانجا شتافته بر
 تالاب نانگسر فرود آمد مفتخر خان و نجم خان ملاقی شده نائب او را دخیل
 کار نمودند و بنابر تمسبب مداخلت صوبه که فدائ الدین خان سلسله جندان
 شده بود محفل کنگاش آراستند پس از گفت و شنید قرار یافت که عیال
 لک روپیه اگر سرانجام یابد کمربسته می کرد و خوانین در تدبیر آن شده آنچه
 ته بساط نجم خان و جمع دیگر از مدسوان و افرا و از گرفتن نقد و جنس
 تجارت پیشگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار روپیه
 و اصل ساخته در تدبیر بافی ساعی بودند - رینگوجی را که مدعا از مداخلت
 حصه بندر کهنایست و گرفتن زر بود گفت که من به بورس که ده کوره ا
 کهنایست است رفته باستعداد مهم می پردازم هرگاه بقیه وجه مقرر را گ
 بیایند باتفاق بدان امر قیام نموده شود و خود به بورس شتافت و منکشف
 گشت که گفتار و کردار فروغی از صدق نه دارد چون فدائ الدین خان باعث ربانی

این امر بود حمل بر نفاق او نموده منجر بآزردگی ساختند و او رنجیده باغبانان
موضع دهوان که مسکن ظام حالدی کولی است بقتل سنوالت گرفت جوان مرد
خان پس از انفصال معاملات مبعوثه و کوچ دهان پیراه از دایره باغ داخل مله
کنه به تمشیت مهام پرداخته و در آن خان برادر خود را به نبات مله پاش فرستاده
به سپاه نجم الدوله که اسباب و اثاث البیاب او را در دستخوا طاب خودها گرفته
بودند بعضی از راه دوشام که امردای دوکری داشتند و از انشی آنچه را
خواهش نمود از خیمه و پوش طاب داشته گرفت و از همان خانه در سرین
داخله و بساط در زیرش کستاده گشت و خدم و دهم بخدومت فیه نمودند
و اندک با اولی الابصار -

چنین است آئین کردند در هر که بخند به مهر و ستاند به مهر
اسپان و افعال در زنجیر ویل یکی میده و دوم ماده بدل شیر خان و یک زنجیر
جوان مرد خان و یک زنجیر روز آور خان از جماعه داران به نیمه بها خریدند
مریسی ص جرائر که جرائر جبار در عوض خود دهگاه داشته بودند آنها را
در ساخت و در آخر کار جوارها را کسیده گرفت و هفتاد یغی ضرب توپ از
حرم و درک و مصالح سرب و باروت از آن نجم الدوله را به تصرف خود در آورد
مکدر خان برادرش را نائب مغاب و رائق و فاتق مهمات مالی و ملکی ساخته
در دستخیز و گرفتن دشمنی با فوج به شمع برگشته کبری رخصت نمود - نظر
سی خان و محمد زمان بیگ و مومن علی خان و محمد فلی خان صاحب
مالح حال خود را در مادن احمدآباد ندیده دو از دهم شهر ذیقعد الحرام به
زم داد الخلافه روانه شدند و طاب علی خان دیوان موبه که در حضور بود
ممدان از م باجل موعود در کزشت *

روانه شدن عبدالعزیز خان از قلعه جنیبه عزم

احمدآباد و کشته شدن او در بین طریق

چون نوشته جات جوان مرد خان مبنی بر مداخلت موبه و برآمدن

مدد الدین خان و مفتخر خان به عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم که نه قلعه داری بنییر می برداخت رسید با استعداد فراهم آوردن سپاه و لوازم توپخانه و گرم گسنگ چند ضرب توپ و مصالح از قلعه فرود آورد و به نگهداشتن پرداخته رستم را و دامی از جماعت مرهته را نیز دوکر گروست و متعجب خان قلعه دار ملیک را را به اخلاص مدد بود برواست دعوت نموده باغلق و سرانجام رو برآه آورد • بیت •

کبوتری که سکر آشیلان نخواهد دید

فصاحتی همی بدش ناسومی دانگ و دام

الفصل الثانی در بدست آوردن سورت را بدین جهت خود ساخت -
متصدی آنجا از وفوف این معنی به حفظ و حراست و استحکام برج و دایه پرداخته مستعد ممانعت نسبت باوجودیکه از ضلع سوهن گده دانست گشت -
مخاطره مرهته را بخاطر دیار و طریق مصالحه و التیام به آنها که در صوبه افتد دارند نه بدموده باستقلال تمام ازان ضلع گزشته به موضع براچه رسید دیوچی با بدبر تاب دامجی را که از سینه زوی از رافف و نه عفوان خودسری رستم او دیده به خود اندر نید که اگر نه احمدآباد رسیده متمکن گردد چه سلوک دیوچی خواهد نمود - اهدا به متصدی بددر سورت پوشت که به استقلال به مدد او کوشد که از بدرون به مقابله می رسم عبدالعزیز خان از وفوف این معنی گرفتن بددر بوقت دیگر موفوف داشته عفان عزیمت به سمت احمدآباد معطوف ساخت -
دیوچی تا کبیر سد راه گسته به مقابله پیش آمد و او جنگ کزان از بسیاری مخالف فیئندیسیده قطع طریق می نمود هر روز جمعی از طرفین گسته و حاکم می گشتند از بجا که رستم را در ایام سابق مکرر به صیغه دوکری و دامجی بوده دیوچی او را تطیع نموده بجایب خود مأول ساخت و از بیکه مدد عالم متوجه منزل موضع کهیم کهنودره گردید جنگ صعب بوقوع آمد - کمی آذوقه و مصالح سرب و باروت و کشته شدن جمعی از جماعته داران و علی ما نام که هر اول بود زخم کاری برداشته در همان شب در کزشت رستم را و دیوچی ساخته بود چندی از جماعته داران دیگر را اغوا نموده رو گرد

گشت و نه دیوچی بدوست - تا وجود این حالت به تصور آنده خود را به پیروچ
 و فریب است رساند کوچ نموده به موضع ناموس چهار دیوچی پیروچ رسید
 و همه را با تانگ کزدید زخمی شده از میل به است سواد گشت و معروف
 بدهنده و به هم شگفتند تا به دولتی به ساحل رود تا دیده خود را سواد چون بدون
 برای عبور امکان داشت و گشتی ها را یک عالم در که بود و از او دانسته
 نبرد و چه باشد دیوچی بخت داشت از است و است که نند و دیوچی
 برای شود داد شدش در و حل فرمودند که جماعت بدهند و بدهند و اگر انبساط
 و قناعت حل که دستگیر است به قتل - آمدن این راجعه در دست و به
 در دفعه اول از آن سال روی نمود و سروج این سال که به جوان مرد جوان
 امر کردند از آنجا که مدعه سلطنت که در آن وقت می آمدند به سلط بود
 آن کار خود ادریسده خیال عهد و پیمان - عداوت حل تا و عینکه سامی
 جوانمرد بود نه از فائز مستقل باشد پسند *

به نه بود علاج است و دوستی و ارادت - بشرط آنکه انکوم - آنچه است حکایت
 و فائز گفته برص گویند به او چه اطمینان تواند شد در نه ساخته گفتار *

• دیب •

و به درونی سمش ایمن ز آفات - به راجه شد طبیعت را مگوات
 و چون آن دو سه دفعه دوشست و خواند این معنی در میان آمد که درین بدن حد
 و صوره به مخزن سواد از دوشتجات در اختلاف و مدد و کف و شدیدند معروف معانی *

صوبه داری فخرالدوله فخر الدین خان

بمهار شجاعت جنگ و مقرر نهان

نیابت به جوان مرد خان و دیوانی

عبد الحسین و قایم قلی خان

چون بیداد صدر از معروضه اخبار نویسان و عرائض معنصر خان به عرض
 و درگاه سلاطین به راه رسید از پیشگاه عظمت و جلال صوبه داری احمدآباد

به محضر الدوله فخرالدین خان بهادر شجاعت جنگ که به منصب هفت هزارمی ذات هفت هزار سوار سرافرازی داشت به گزرا نیدن دو لک روپیه به عنوان پیشدش سرکار والا مقور و مقوض گردید و به مرحمت خلعت خالصه و سر بهج و جیفه مربع و یک زنجیر نیکل مفتخر و مباحی گشت از آنجا که کیفیت کسبه شدن مقبول عالم به حضور نرسیده بود او سند نیابت بلا فید اسم برد سینا رام نام صراف که از سابق با او معرفتی داشت فرستاده نوشت که از منصب داران متعینه هر که نیابت نیابت داشته باشد و عهده بر آ تواند شد نام او را در سج ساخته برساند و رسیدن سعد به جوان مرد خان که متولد خاطر بود واضح گشت و فید کسی که مصدر این امر تواند شد نه بود لهذا جوان مرد خان که نا حال ذات مقبول عالم بود این معنی را از مسامحت وقت تصور نموده سذ را گرفته بنام خویش مرقوم نمود هر چند که ضابطه استقلال این قسم نوشته جات معمول نبود اما مذاکر اعلان و اشتهار بیست و چهارم شهر دیماه الحکام بدفع شاهی رفته بر سر بسته داخل بلده گردیده مذهب نام فخر الدوله بر آورد و وکیل با سرائص روانه کرد از آنجا که در عهد حضرت فردوس مکه و ایام حکومت و نظامت و کلاسی حضرت خلد مکان بتخانه جفتا من احداث نموده ستیداس جوهری را دمر آنحضرت آثار شرعی گزاشته مسجد ساختند و موسوم به فوة الاسلام گشت چنانچه در محل خویش سبق ذکر یافته احدی جزو که مقصود پدایس فانه معدود قوم سراوگان از سنگ مرمر مرص کرده و انتظار روز معین نصب آنها بود که از تقدیرات فلکی بیت الصنم بیت الصم گردید از انجمله دوست را که هر یک بقدر صد من باشد به حیل شکستن و کوه داشته در زمین دفن نمود درین وقت ورثه او ضعف اسلام و حمیت دین و قلوب زائل و طبائع را بحطام دینوی راغب و مائل دیده به ایثار رشوب بخش حاصل کرده بر آوردند علی رؤس الا شهاد به حمل عرا بهادر بلده آورده در آنجا که در زیر زمین از فدیما داشتند و از خوف اهل اسلام نهانی در آن دهانخانه پرستش اشتغال می ورزیدند نصب نموده بت پرستی را آشکار ساختند

در سال هزار و صد و پنجاه و هفت صفدر خان بعد تشخیص پیرگفت و پیشکش
میداران غلغ دریا به ساحل معارفت نموده به بلده در آمد و کماندیر او نیز از سوتیه
که هنگام برگشت رسید ریختجوی را فانت مستفل گواشته به مسکن خویش
تفاوت ریختجوی به فاصله از هر مانه ساحل جوینار و ابوک دوازده کیلویی بلده
بلده انبار بعضی گفت و شنید ملاقات بجوان بود خان نوشت و از فیم ملی
خان را فیم را همراه به موضع کهنه که از فرودگاه ریختجوی فرود آمد بود رفت و یاد دیگر
را بلده به بدین دستور عدد و اخات بسته آمد و کشفایی از تعدی مبارک به
به حصد مائه به بلده سنده داخل کار گردید همدان اوان فخر الدوله پس
از رسیدن نوشته جات و بدین جوان بود خان خلعت شش پاچه که مصحوب
خان محمد خان و وکیل او فرستاد بود رسید و بدست نامه که چندی دفعه کشته
به بدین و لاله بدین سر شماری داور اهل حومه و قوم به قوم و همدان
به سه نیم روپیه که از آن مبلغی به عمل آمد گرفته شد و حسن ظن عامه رعایا
دوره سرایا به این بعض الظن بود مددیل گشت و جسم داشت هم طفلی که
انتخاب نتیجه بالعس بخشید و خوشی به اندوه انجامید * * نظم *

چنین است دساور چرخ کهن که چون سر بر آری برآرد
درین لاجوردی سرای در در ز دنبال مطهر رسد فوچه گر
تا آنچه در چهل هزار روپیه به دو دفعه از سید فاضل سجاده نشین امام اند
به موضع کهنه اسوده اند و به دو دفعه از محمد عبدالواحد بازرگان قوم
در هر روز شصت هفتاد هزار روپیه جبراً فسر حبس نموده گردت از اینجا که
عدو است نجم الدوله آن مظلوم مبلغی به طریق مصلحه داده و درین ایام
همه بدین شادان و فرحان بود گریان و دالان به ذکر هی اکبر من اختها متذکر
به فرموده به بدر سورت شتافت و ده هزار روپیه جنس ابریشم شین
به سرب زورمی تجارت پیشه را که در خانه اش گزاشته به کهناییت رفته بود
ده گرفت و بفیاد گرفت و گیر و اخد و جر گزاشته گردید *

ارتحال خان مغفرت نشان علی محمد خان امیر کشمیر پاره ازین خاکدان بروضه رضوان

از جمله سائنات غم فزای این سال که عالم الحزن را غم بود رحلت و اند
مردوم مغفور است از اینجا که او سبحانه تعالی او را رفیع القاب و خدا ترس
آفریده بود از مشاهده حوادث زمانه و اطوار ادوار دران و خرابی این ملک تاب
ستفاده - دین دیار در خود ندیده دل کنده شد و اراده عافیت بخیری
مخاطرات خطو نمود که متعلق صغیر و کبیر را در بند سورت به حفظ و حمایت
حافظ حقیقی سپرده خود را شرف اندوز کوفتن اماکن مشرفه سازد چون از مدتی
احمد آباد مسکن و بار یافته بود پیوسته در تدبیر این معنی اندیشیده اسباب
رباطی بر طرف ساخت و سرانجام و استعداد سوارها و باران از پرداخت
و بنابر حصول دستا زاهداری مرهفته از دیوچی تا کبیر نائب امامجی
و آگهی عزم خویش به بیخ بیگ خان متصدی بندر سورت نوشت و جواب
با صواب از هر دو رسید و فصد ایسان تصمیم یافت و اراده الله که بر همه غالب
است بنوع دیگر نعلی بزمیوم جوان مرد خان آگاه گشته با صد خان
برادرش و فایم فلی خان آمده به دل جوئی و فسق عریضت به مغالغه تمام
بجد گشت و راضی نه شده مقرر فرمودند که رافم با قسمت باشد به تعلیم
امیدی نماید و بعبانه به مکارین داده دهم شهر جمادی الاولی حرکت را بعد
کرد - انعاما صدیق خورد سال رافم که ایسان الف امام باو داشتند تب نموده
جدری بر آورد و اراده لایق را عائق گشت چون بمانه عیش لبتیر شده بود
ایام معدود در گشت و تم شدید عارض حال ایسان گردید که روز سوم او خود
بب کردند و روز بروز مرض اشتداد بزیفیت از دریافت حالت خویش اسمعیل
محمد خان برادر رافم را که در کهنه بیت بود طلب داشتند آخر الامر کار حفظه
تدبیر و مداوی و معالجه بیرون رفت دوم شهر جمادی الثانی بروز دوشنبه فریب
دور ساعت از روز بر آمده که در دیوان فضا اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعته

لا یتقدمون ثبت گشته بود ازینکجا کسان بر ریاض برضه جدان انتقال فرمودند
و باز ماندگان را مدد فزای و بوعده دیدار بقیامت مبتلا ساختند * * بیت *

بر آمدن برای اندوه و بر رسیدن سبلی کوه تا کوه

چون امیری ناگزیر بود زبان به کلمه ترجیع انا لله و انا الیه راجعون گشوده نام
جهیز و تکفین پرداخته بخاک سپرد امید که او سبحانه تعالی بفور معفرت
مهرزد جفا بجه ایشان بسدت بحال فرزندان شصت بدری مبدول داشتند
لله الحمد که از آنها راضی ازین سه پنجهی سرای انتقال فرمودند و اهل بی
عدت اولاد و احفاد ما را قدر توفیق رفیق دارد و عواف امور شان را بخیر کرداد
دانه وجوده * * بیت *

مماند آن فروخ آئین پسر که سازد فروزان جبراف بدر

ادعا که نم خوار و خیر خواة حلائق و مجوز ایدا . انوار احدی نبود سکنه بلده
عموماً اشفا و بیگانه قرین اندوه و ملال گشتند * * بیت *

بیک و بد چون همه ندید مـ بد خفک آن کس که گوی بیکی بد

عد فاتحه و رسوم روز سوم رافم که بحسب حال سبقت داشت برادران را جمع
مموده به دالاس و تسلی پرداخته گفت * * رباعی *

دنیا چو دماغ و مادر و مهـ انیم تا ظن دبری که ما دوز می مانیم

آن خالی ذوالجلال میماند و دس نافی همه کل من علمها و انیم

و نه یقین که هردی حیاتی را شربت ناگوار مرگ چشیدی و رخت هستی نه
نام نیستی نیستی است و این غم و اندوه تا بقیة حیات مستعار فراموش
تندی نیست * * بیت *

من ابرم گرفته ز دریای بیکران دود دل من است در و اشک من دهن
کاون ادبیری باید اندیشید و چاره باید جست که نام و نشان آن مرحوم بر صحنه
ان ایل و هزار نه یکی ثبت و یادگار بماند * * بیت *

روافتنش روشن و فرخنده دادا اگرچه مرد نامش زنده بادا

و مرزد خاف را که نافیات مالهات است مردم از درگاه مجیب الدعوات بالعد

و الأعمال مسئلت می نمایند - برای چنین روز است اراده او بزیارت اماکن مشرفه و رسانیدن متعلقان به بندر سورت بوده و خواهش الهی باین قسم به ظهور آمد بالفعل ملاح و فلاح کار دران است که رفوع این رافعه را به معرب الحضرة و الخاقان بهروز خان که واسطه حضور بر دور است اطلاع باید تا چه جواب رسد همهها را این معنی پسند آمد و کیفیت نوشته شد بهروز خان آگاه گشته نظر باتحاد و اخلاص آن مرحوم داشته حقیقت را معروض بارگاه والا گردانیده منصب و خطاب و خدمت امبدنی و جاگیر خان معفور را بنام راقم و در دسب خلعت ماتمی یکی ازان به اسمعیل محمد خان که از پیشگاه فضل و عطا مرحمت گشت با اسناد خدمت و جاگیر و اضافه و خطاب حواله وکیل فرموده بدل گرمی تمام که شیوه بزرگان است تعزیه نوشت چون داروغگی فرضه بندر کهنبایت از وقت نجم الدوله به اسمعیل محمد خان مقرر بود بالضرورة بعد اربعین بدافع شتافت همدران سال بهادر خان جالوری فوجدار پالن پور رخت هستی بر بست و محمد بهادر عمودیش مکان را متصرف گشت • • • بیت •

یکی چون رود دیگر آید بجای جهانرا نمایند بی کد خدای
و کهاندر او که نزد او مان بای شتافته بود به برادرش داماجی بدین صوب معور
شد و از طرف او رامچندر نامی به بیابت داده رسید درین ضمن خبر آمد آمد
فخر الدوله اشتها یافت و فرقه سپاه بی روزگار بغیر تلاش نوکری دسته بدسته
و گروه گروه دو برآه آورده روانه شدند •

رسیدن فخر الدوله بسرحد صوبه و ملاقی گشتن

شیرخان بابی و راجه رای سنگه و پیوستن

او بباره نین پور در سواد بلده و

گرفتار شدن بدست مرهته

از پیشگاه خلافت و جهانبانی فخر الدوله دستوری یافته به عزم احمدآباد
بر آمد و پس از قطع منازل و طی مراحل بسرحد صوبه پیوست شیرخان که

سر راه دربار سیتور اقامت داشت با جمعیت موجودی باستقبال شتافته در پیر
پور ملاقی گشت فخر الدوله بظاہر تالیف ملوب خلعت شش پارچه و سرپیچ
مربوع و یک زنجیر فیل تواضع نموده با خود رقیق ساخت از آنجا که غرور و یندار
و در شوق طبع و بدمعاشی او که اشتهار نامه داشت نظر بر مرادت سببی
برشن الدوله برادرش که صبیح او با ناصر جنگ خلاف آصف جبهه منسوب بود
با کھاندیر او راه سلوک نه پیموده نه سینه زوی متوجه این محوب شده به سعی
خیر اندیشان که مکتوبی به او نوشته مبنی بر اظهار سرکشی و پھر و جلالت
خود بود چون موئنه را که درین صوبه اقتدار بیشتر گشته از وفوف این معنی
اندیشیده غبار - کدورت و وحشت بدلش پاشیده گردید * * نظم *

درشتی همه نیش چون خار بن سـر ارایش ماسد چو درشن کهن
ر یک گفتنش جمله شورونده کار بسی فتنه بر خلعت از هر کنار
جوان مرد خان که از و اطمینان نداشت در تدبیر مآل کار خود محفل گفتاش
از استه در ظاهر بظاہر استقبال و در ضمن به تهیه و استعداد مدافع و ممانعت
نیست و چهارم شعبان در فضایی موضع اسارو یک گروهی بلده داخل خیمه
گشت و قائم فلیخان را فرد گنگجی مدار کار کھاندیر او که در نواح پتلاد با فوج
دلهان رسیده بود رخصت نموده از و امداد خواست قائم قلّی خان با و گفت
بر شنید در میان آورده به مقرر داشتن هزار روبیہ روز مره خرچ سپاه گرفته نزد شهر
مندان رسید و در موضع میسن پور فرود آورده - جوان مرد خان از مرافقت
مرهته قوی دل گشته کمر همت بست و جمعی دیگر از گجراتیان را فراهم آورده
امداد مدافعت گردید - فخر الدوله از باره سیتور شیر خان را به هراوای با پسر
خویش بعین ساخته عازم پیش گردید و راجه رای سنگه را از ایدر طلب داشت
و او در نزدیکی قصبه کپرتیج ملاقی شده خلعت شش پارچه و یک زنجیر فیل
تواضع یافت و برافوت شیر خان در هراوای مقرر گشت و از آنجا کوچیده به
قصبه بهیل دوازده گروهی، بلده رسید و هفتم به عزم احمد آباد رایت عزیمت بر
اشارت جوان مرد خان داخل بلده گشته صفدر خان برادرش را با فوج باتفاق

گنگا دهر و جماعه دکهفیان با چند غرب توپ و آلات و ادوات حرب تعین ساخت
که پیش شتافته در بین طریق فابریافته بمقابله پردازد او باسعداد تمام رو براه
آورد و در سه چهار گروهی نموداری کرده جنگ در انداخت فخر الدوله به پا
مردی و استقامت بسینه زوری رو براه آورد و میگفت *

من امروز کاری کنم بی گمان که بر فامدوان سیراید چه آن

بر آدم که گودن فراری کنم ده شمشیر ما شیر بازی کنم

همه جا بدفاعه پرداخته زد و خورد کفان بر اچپور در سواد بلده پیوسته مکان
مناسبی بنظر در آمده مور چال بندی نموده فرود آمد و صفدر خان پرده
ظلمانی شب را پیش رو دیده معارفت کرد و دکهفیان به فرودگاه خرد هارفتند تا
مردا از پس حجاب عیب چه رخ نمود روز دیگر چون زون افتاب بر روی سپهر
آب گون روان شد و مهر بامد رایت را بادبان ساخته از ساحل مسرق بر کشید
چون باره نین پور مکان موجودار نشین را کسان جوان مرد خان فایم داشتند
و بر اچپور اتصال داشت فخر الدوله مور چال را پیش انداخته عزم بدست
آوردن آنجا نمود و فائده حرب در گرفت صفدر خان و قام قلیخان به کمک
پرداختند و دکهفیان نیز به ترک و تاز در آمدند از آنجا که حیطان مساکن پور جات
به یکدیگر پیوسته کسان فخر الدوله در بنه آنها همه جا در آمده به توپ اندازی
و بمعدازی مورچال را بباره رسانیده او اخر روز به تصرف خود آوردند و فخر الدوله
دادجا در آمده با فدائل استقامت گرفت و تدبیر بستی مور چال بر حصار
شهر بهانه در پینس نمود منابر در رب بلده مسدود گردید و جنگ توپ و تفنگ از فرار
درج و باره سمت دروازه اسلوریه و رایپور در پیوست و تا پنج شبانه روز با حصا
و موج دکهفیان بآنش امروزی حدال و معرکه آرای قتال بسر آمد راجه رای سنگه
به غلظه نجم الدوله درخواست مدد خرج همراهیان نمود فخر الدوله بنظر بر
مرباطه بادشاهی گف که برگذات در جاگیردار و بر کار سرکار والا درخواست مدد
خرچ بی حساب است و ندانم که از مدتی آن قانون تعویم پارین گشته
و آن دفتر را گاو خورده رای سنگه از استداع جواب صاف میدادی آغاز فهاده دل

از وفات کند و جوان مرد خان را بر اژدها حویش آگاه ساخته هنگامی که سپاه
شام بر لشکر مملکت نهم روز تاختن آورد فیه نصف شب جدائی گزیده
در اژدها سازنگپور آمد - جوان مرد خان بدانجا شتافته در حور و او را بوعده
وستان یک زنجیر فیل در پاداش این عمل مسرور ساخته رحمت نمود و مخمر الدوله
حون چندان موجی از خود نداشت و اکثر سپاه بی روزگار فراهم آمده نوکر
شده بودند و بآنها خرچ نمی رسید ده ده حاکم مامدن و ده روی بار گستن
اشتد در گرداب حیرت فرور ماندند *

بهر لشکری چون تلائی رسد	دل دانی بیسوانی رسد
اگر دایدت شوکت حس بروی	دل و دست شمشیر زن کن فوی
دستی کو ندارد ز تو سر دروغ	تو باید دداری از تو زر دریغ
بتو روز رزم آنگه بکدم بود	تاو که چه بانی دهی کم بود
دایه رنهی دست هذگام کار	چوبازی است بی بال و پر در شکار

جوان مرد خان جدائی گزیدن راجه و بیدای دیگران از سعادت رفت و یاری
دخت یافته مغایر بودن شیر خان که اکثر جماعداران نو فراهم آمدگان چشم بر
و داشتند تهنیتی که سنگ تفرقه در آنها افتد اندیسیده از راه برادری به شیر خان
تعه فرستاد که کهاند بر او با فوج گران متوجه این صوف است عفو و عفو میبرد
حسن معاشرت و مخمر الدوله را معافیه نمودند ترک مرافقه او اولی است -
انجا که از شنیدن پاسخ دای سخته که همان منزل در بتو میگویم دیوار تو گوش
از قطع رشته امید یافتن مدد خرچ کرده در کار خود متحدر بود این ترانه را
شعیده فهادن مذت بر بنی عم اندیسیده عذر عسر اخراجات را نکوش مخمر الدوله
سدده روزانه با همراهیان خوش و اکبری جماعداران که مرافقت او را گزیدند
بغاه حصار بلده آورد و از رویداد این سادحه مخمر الدوله آگاه گشته خود سوار
نده خواست که دلبوی برداخته ازان حرکت باز دارد چون او از مکان خود رفته
و پی برداشته به سرعت به ناحی در آمد چون باراف بود به نطی با
در یک دروزه اسلوریه یک تاز آمد و ازا بدو درین بین شخصی از حصارین

که در اینجا بود بیگانه را دیده شمشیری انداخت و اندک جراحتی به گردش رسانید تا ضرورت برگشته باره در آمد و گفت *

* رباعی *

دیروز چندان وصال جان افروزی و امروز چنیزان فرار عالم سوزی
افسوس که مستوفی دیوان قضا آنرا روزی نویسد و این را روزی

شیرخان تا هنگام فرو هشتان بقاف نیای برخ روز در باغی که یوسف کوتوال
نجم الدوله در پای دیوار حصار مابین دیوانه اسلویه و رای پور احداث کرده توقف
ورزیده روانه ناله سیف و گشت و سپاه متفرق که تازه جمع شده بودند طریق
مخلصی بسته گذاره کشیدند فخر الدوله با جمعیت همراهی خویش باره را
قائم نموده نشست صفدر خان که از سمت پورجات با فوج به جنگ توپ
و تفنگ می پرداخت و از طرف دیگر دکه‌نویان معرکه آرائی داشتند از سفوح
این سانحه جرات کرده پیش آمدند و مرکز را احاطه کرده بجنگ در پیوستند
با وقت شام که طلوع سپاه زنگ نمودار گشت نائز جدال و قتال ساعه بساعه زبانه
می کشید و محصوران در مدافعه باقصی الغایات بافداختن بندوق و شهاب
بان بجان می کوشیدند چون طرف نانی جمع کثیر و آنها شرذمه قلیل بودند
فریب باسی از شب گذشته شب چهاردهم ماه رمضان عرصه تنگی پدیدرف
ر دست تطاول دکه‌نویان بغارت ناطق و صامت دراز گشت و چهار طرف ریخته
دستگیر ساختند *

شیری که اسیر سگ شود هم ز قضا است *

چو ماهی به کام نهنگ افتاد ضرورت دل و جان بمردن نهد

از اینجا که قبائل خود و متعلقان پسران جمع کثیر از اناث و ذکور صغیر و کبیر همراه
داشت و بدین قسم گرفتار مصیبتی نه شده بودند از خدا بی خدیران مرهنة
بیرایه زنان را از دست و گردن آنها گرفتند و طرفه حالی که خدا نصیب هیچ
دشمنان نکند بر آنها گزشت دران هنگامه داروگیری از ازواج فخر الدوله
نیم جان با طفل هفت ساله از دیگران جدا افتاد و بخانه یکی از ساکنان
سبد پور که دران نزدیکی بود پناه گرفته متواری گشت *

* بیت *

بر بیکان و ریحانی دل فروز بسر برده با خوشدلی چند روز

که اکثرون انجام کارش بدینجا کشید بالجمله روز دیگر که زنگی شب از شبخون
 را پرداخته روزتافت میروفقیر الله بخششی فخر الدوله با جماعه کثیر از مروه
 سپاه و تجارت پیشگان عارت رده رخمی عربان و نالان رو به شهر نهاده در آمدند
 و در مسجد جامع بدان حال اقامت گرفتند سکنه بلده از راه خد نرسی و خبر
 کسری و بیمار حال پرداخته برسانیدن نان و کسوت و مایحتاج سری کسب دکر
 بامی دینوی و ثواب و اجر اخروی حاصل نمودند - روجه و طفل فخر الدوله
 جوان مرد خان آگاه گسته حاجی نور الله را با زنه سواری فرستاده آورده معمره
 داشت درین بین فرستاده گنگادهر با خواجه ساری فخر الدوله که بنابر بفرست
 و نجسس از بر آمده بود به بلده آمد و اودا برد و مبلغی های از زر و جواهر
 و انمشه و اسپان ترکی و فیطن کوه بیکر و تعامی سز و سامن امارت و ایالت
 که لکوک را ارزش داشت با اسمپ و شتر همراهان و بعضی تجارت پیشگان که
 نامبد مدافع تخته های شال برداشته آورده بودند بدست مرهشته افتاد و حوری
 به جوان مود خان رسید *

* بیت *

سنگ بد گوهر آگ کسه زرین شکند فیمنت سنگ فیروزید و زر کم نه شود
 شنج کدر هرچند دست در دامن سرو سهری زند آسمان داند که ددام سر سوار
 سزی است . گیاه اگرچه با ر مرد دعوی براری کند و لیکن * مصرع *

این یکی را نه نگین دان برند و آن را بجوال *

آسدن کهاندیر او بناسر فراهم آوردن مال مغروته فخر

الدوله و قید نمودن ریشکوجی و ملاقات

نمودن با جوان مرد خان و همراه

بردن فخر الدوله و نگه داشتن

او در قلچہ غیاث پور

کهاندی را و برادر داماجی را که او مان بانی به نداشت او مقور کرده بود

از مسکن با اراده اینصوب برآمده درین ولا نه بروده رسید و گرفتاری فخرالدوله و عارب اسودیش را شنیده بلا توقف و اهمال بذات فرامهم آوردن اسباب مذهب و از آب رود باز مهندری گزشت و رینکوجی را که در قلعه دوارسد بود همراه گرفته پنجاهم شهر رمضان در تالاب چندرله در سواد بلده رسید و تمامی اموال و ائانه مهربانه را تیر نموده به تصرف در آورد از آنجا که از رینکوجی خاطرش عیار المون کدورت بود دست آویز باز خواست محاسبه با چندمی از پندتان و کار بوداران او را دستگیر ساخت و چون قرار ملاقات با جوان مرد خان داشت در باغ دایقه واقع تالاب کانگریه از هر دو جانب آمده عهد و پیمان و تواضعات متعارف به عمل آورده بوداج یکدیگر برداختند و روز دیگر که اندیر او مغله و رزیده و فخرالدوله را با متعلقان به سواریهایی بی حفاظ همراه گروه روانه گشت * نظم *

چندین ست رسم سوامی فریب گهی در فراز و گهی در نسیم

ازو شادمانی و رو مسامتند گهی بر زمین و گهی بر بلند

از قلعه دوارسد ناطق و صامت رینکوجی ضبط نموده نائب خود نصب کرده یکمحب را بدو سپرد که محبوس دارد و فخرالدوله را در قلعه تپانه دار نشین موضع غیاث پور که بر ساحل دریای مهندری واقع و مکان متین است مستحفظان داشته باز داشت و حدود کوچ نموده به ضاع سوریه شتافت جوان مرد خان پس از کوچ که اندیر او دروب حصار را کساده دم از استعلا و استعداد زده شد و خندان به فراغ بال به نمسیت مهمام سرگرم کار گشت *

زمان خوشدلی دریاب دریاب که دامن در مدد گوهرفناشد

از آنجا که با عبد الحسین خان نائب دیوان صوبه سبب نوشتن بعضی امور با فخرالدوله که در خلاف مروضیتش بود و بجدسه بدست آورده ندانست دیوانی و جاگیرات را از بغیر او نه فایم فلی خان سپرد و پس از چندمی معمر خان برادرش دبیر امری رنجیده برادران پور شتافت جوان مرد خان چهار دست و درکذات و تحصیل بیسکس و گرفتن ضامن مبداران و دولیان فایم ملیخان به نیابت بلده گراشته بیست و یکم شهر شوال در آمد و صادق علی

و محمد هادی خان و رافع را همراهِ گرفته از ضلع دریایی و آنرک و سایر را پرداختند
 سهواً هصده بیلنگر که در تصوف روز آورد خان را پیش بود روزی چند مقامات
 رسیدند و اوراق از اساماع کسب همدی احوی اسمعیل محمد خان و
 که نهایت بود عازم اده آوردید و نزدیک موضع پیتیا بود که پادشاه اطراف
 کمک بود نمود و چندی کشته و حشته گسند چندی برافراستید از آنکه که خط
 ... شادمانه شادمان بود کاری بداد *

اگر تیغ تمام بجای آمد و جای نمود رنگی در بخارها حدای
 ... عید الضحی داندل ملده گشت و دادار آورد از ... طلبان
 جوانان خان بهستار کوچه نرسیده که اده بود و محمد خان و ... ساج
 جمع قدرت نمود و همدوم شهر ربع الدلی سال هزار و ... بدخا و هشت
 آمد و صفدر خان فیروز همان ایام رسید که اندر او که شایع سواتیه شایعه
 معارفت نموده و از فضا دهوانه گشت و بدست اده از آنکه بود و قدرت
 به کمک بدقت و هر که روانه نرسیده کردند از آنجا که بدست اده احوی اسمعیل
 محمد خان ابرویر گشت سوم شهر شعبان اجوا رحمت ایودی پیوسته شد
 رسم و الم و اند مرهم و مسوده بود که این داغ بالای داغ سوخت و جگرها
 ... ساخت *

هرده زمانه داغ عمی برجکیر دید یکداغ بیک گذاشته داغ دیگر نهد
 ... از جوانی او چون امر نا ریز را چاره و در مانی بجز صبر و تنگمندی
 ... لایح مدامی طاب معنوت اشدعال برزید *

... اعدا نادیم و ملک لعین از از روزی حقیقه ... از روزی مجاز
 ... می کفدم در طبع وجود رفتم صدودق عدم یک یک دار
 ... ایام بیچم الدوا در روزی فرض بدر کفایت می بود احب و از حسن
 ... تجار را دای و شاکر و بیچم خان را نفس خیر خواهی او بر لوح سینه
 ... سم بود و پیوسته صلاح و صواب دید او کار میکرد از اساماع این قصه
 ... متاثر شده برسم متعارف تعزیه برافراشته استدعا نمود که یکی از

دادگران را بجای او رخصت نماید لهذا قلم علی را مقرر نمود که بعد اربعین روانه گشت و نجم خان فرعه را بدو سپرد همدرین سال شدت فزول باران تزلزل و به موارد اکثر عمارات افگند و جوان مرد خان نیابت فوجداری دهولقه را از تغیر نام فلی خان به محمد عظمت کرانی تفویض کرد و محمد شهباز روهیله را با سه صد نفر از سوار و پیاده توکر ساخت و کسان او مان بائی رینگوجی را از حبس بر آورده نزدش بردند و کهاندیر او نیز متعاقب او نزد او مان دائمی شتافت *

برپا نمودن پوتاجی پتیل فخرالدوله را بنابر پنجش

جوان مرد خان و مقرر گشتن نیابت داماجی

برینگوجی بدستور سابق و رویداد

جنگ شیر خان با فخرالدوله

و رسیدن رینگوجی

از اینجا که بنابر مقدمه تعاون حصه وجه بدوره که دران ایام بر اقوام سندھ مله تفریق یافته بود و ریاده و کمی بخش مصادرات بمباین جوان مرد خان و نائب مرهغه کار به خسونت و ناخوشی انجامیده بود و از شکوه این معنی به پوتاجی پتیل که دران اوان سر فوج و راتق و فاتق مهمات کهاندیر او اند به صلح پرگنده پتلاد رسیده مدام داشت تمهیدی نموده فخرالدوله را که در مامعده غیبت پور باز داشته بودند بالکی سواربی و فیل نشان و خیمه نعبین ساخته نمود جوان مرد خان و حصول مرام خویش ماندند (۱) متوس و (۲) خا برپا نمود و درین ضمن خبر بحالی رینگوجی به دستور سابق شایع گشت *

(۱) متوس بفتح اول و نانی و سکون را و سین بی نقطه صورتی را گویند که در

در کشت زار سازند بجهت دفع جانوران زبان کاره ۱۲ برهان *

(۲) خواسه بفتح اول بوزن نواسه صورتی باشد که در فالیز و زراعتها نصب

تا وحوش و طیور ارا نرسیده آسیبی به کشت نرسانند ۱۲ برهان *

مرد خان ظهور این معنی را به فال نیک گرفته علی رغم پوتاجی نائب کهاندی
او را از بلده بی دخل ساخت و آمدنی محاللات برگزیده حویلی به ضبط در
اون پوتاجی برصافنت آمده کوساحی و گنگدهو را فوج دکهدی و حاسی
ام صداتیان را که بقاء فخر الدوله نوکر گرفته بود برای تشخیص و تحصیل و بدر
ساختن عمل جوان مرد خان برگزیده مروده و آمده دیگ که هر چهار طرف
مصرف شود رخصت نمود و فخر الدوله را ملائذ^(۱) عروس که آزادانه سر
م پی گذاشتن بیکجی را که با شیر خان اخلاص بهم رسیده بود نوشت که تا
سیدش موجی را فراهم آورد منتظر و متصد او باشد شیرخان از اطراف
و حیوانات بهاء را طاعت داشته نوکر ساخت و عزم انظار بر شارج آمدن
بیکجی چار کرده در سواد فدیقه کپ نیم دست از اینجا که از راه خاندیس
در راه این صوب شده بود یک گونه آشفته روی داد و شیر خان بقاء
امراض سیاه مضطرب گشته قریات چند برگزیده مروده و دیدار را بتاح در
اون چون هنوز خبر واقعی بدوستان بیکجی نداشت به مقتضای وقت از
دست اندیشی محمد امام بدیع را جهت سلسله جدیدی امر موافقت
نمود و بتای پتیل ورسند و خود عزم کپرتیج معاودت نموده بدوضع
مال آمد - فخر الدوله که با فوج مرهته دران نواح رسیده بود بطریق
اون بر شیر خان رسیده بجنگ تیرو بنگ در پیوست و معدودی از
کشته و خسته گشتند چون صبح قریب بود دست از جاگ کشیده
بماند مرود آمد درین بین محمد امام بدیع که با پوتاجی ملافی گشته ابواب
نات شیر خان مفتوح ساخته با معتمدی از او رسید و فخر الدوله
ازان مرهته را ازان وافف ساخته سرداران هر دو جانب را ملاقات داد
الدوله به شیر خان گفت که العاضی لایدکر اکنون بمددگاری نذر
می رود مرهته طریق موافقت و مرافقت پیموده بمدد معان است کبر
ب چست بسته بتدارک ملاقات بردازند و آب رفته بجو باز آرند - خلاصه

(۱) عروس که کثایه از صورتی باشد زشت و مهیب که طفلان را بدان ترسانند ۱۲ برهان

مدعا آنکه پرگنات را بتصرف در آورده باحمد آباد باید پرداخت و از جوان مرد
حان داد دل باید خواست *

* مصرع *

تا در میان خواسته کردگار چیست

و روز گفت و شنید و عهد و پیمان سپری شد شیر خان در مراجعت
و مجادبت متوعد خاطر و دونه بود که دوشسته رینکوجی متعمر در رسیدن خود
در بواح ناره سیفوز دفعه رسید و شیر خان از بودن در آمده در کتمان این را از کوشید
چون فاصله کپر بنج که در بصرهش بود از اینجا قریب المسافة واقع شده هدگمی
که چشم و کوتش ظرف دانی در دوم غفلت غمزد *

* بیت *

چندان حلفت از روی غفلت خراب که بی‌داری خود ندیدی یخ-واب
بی خبرانه خود را به کپر بنج رسانید صبحگاهی که حاجب سلطان روز حاجب
دغاف را از رخ شب تاری برداشت و شخص مدام از کاشانه دماغ مدودگان
دستری خبری گزاره کسید فخر الدوله و دیگران از شب روی شیر خان رسیدن
رینکوجی با خبر گشتند و پاشنه کوف به معاون پرداختند اما بگردش نرسیدند
و در سواد فصبه کپر بنج که شیر خان معسکر آراسته بود آمده بجنگ تیر و تفنگ
دانه جدال و نیران قتل نار دیگر بر او بخاند روز دیگر رینکوجی نیر رسیده شامل
شیر خان گردید و از بی دخل ساختن کماشته کپاندی را و واقف گشته نذر
مداخلت نائب حویش مزار دمی را که در نده افامت داشت بموانع
دلپذیر بجوان مرد خان دوش از اینجا که بتفریبی از (۱) حاروی اوراق معاملات
وصف در گنده حوینای حصه سه هفته در عوض پرگنه بتلاش شعیده بخاطر دانست
درین روز مانو یافته در حواله نموده باسم نوشت رینکوجی را که هر روز
از ملک پای خود را فام کردن مد نظر بود بالضروره برپورنه را گزارش و ح
مرد حان مزار را به نباد او در محالاف داده دخیل کار ساخت با چه
رینکوجی باسند و از اتعاق شیر خان روز دوم *

* بد *

دم صبح کین شاه زرین حشم ز مشرق بر آورد طبیل و علم

به مقابل مخر الدوله به مغوف پردازی و معرکه آرائی پرداخت * * * بیست *
 در صف را مسافت چو نزدیک شد ازان چشم خورشید تاریک شد
 و مبارزان و رزم طلبان هر دو جانب بر روی یندیگر تیرگنازی میدان داری به
 جولان در آمدند * * *

دواندند در یکدیگر ناگی علاج از میان رفت یکه کی
 و در حمله نخست ناندک زد و خود واعد استقامت و صیباتیان همراهی شد
 خان متزلزل گشت و رخنه در یفتان پایداری دیگران او زد و تاب مقاومت
 دباورده دو گردان شده میدان را به حریف سپردند * * * نظم *
 گدازان برفتند زان استخیر بود رسم قصد ایوان در گیر
 بود که زبان را شد از کار دست ز هم جرم بگسب و چوبک شکست
 هم هر دو لشکر در آویختند شب و روز را در هم آمیختند
 از مشاهده این حال عرق حمیت شیر خان بحرکت آمده عار فرار را بخود
 و داشته - * * * بیست *

پیشچیده بر خود چو پیشچیده عار از آرد شمشیر ز هر آب دار
 و در عریض کارزار استقامت و زبده پیاوردی تهر و جلالت قدم جرأت پدس
 و مدافعت پرداخت اما از تن تفها چه خیزد اگرچه رستم رفت باشد از
 که چه اند هر چند که روین آن بود درین بین مرکبش نه تیر نفنگ از پا در
 و او که رزه پوش عرق آهن بود پیاده رو برآه آورده حریف از زمین و یسارن
 آمد نزدیک بود که از پناست بارکی هستیش نیز فرود آرند که سقای او جرعه
 بدنی که سرمایه زندگیش بود رسانید یعنی اسب خود را پیش کسیده
 حوا و فایه ساخت و با آبرو کشته افتاد شد خان سوار گشت ازان ورطه
 و مهالک جان سپار بیرون آمده اتفاق رینکوجی در چار دیوار حصار
 و تحسب جست و از طرفین به مورچال بندی پرداخته بجنگ توپ
 نگ در پوستند در سال هزار و صد و پنجاه و نه ازانجا که چندی محاصره
 به کپرنج بطول انجامید و از هیچ ممری پیشرفت کار درونیان و بیرونیان

میسوهر مقدور نمی گشت هرکدامی به چاره جوئی ملجاء گشتند قضا را ملهار هولکر فرستاده باجی راو بذابر تشخیص و تحصیل صوبه مالوه فوج کشتی نموده از نواح برگنه کودهره و دوحده میگزشت درینوقت که رسیده بود و زمیندار لونا دارة که با قصبه بیرپور نزاعی در میان داشت جهت حصول مرام خویش او را آورده بیرپور را تاخت چون از کپر پنچ قریب المسافت بود ریدکوجی وافق گشته سرگزشت خود را به ملهار هولکر نوشته استمداد نمود و او پاسخ داد که اگر دو لک روپیه نقد و دو زنجیر میل بشرط بودن یک ماله بطریق حق الاعانه سپاه منظور خاطر نشان نماید می آیم - ریدکوجی پذیرفته آکوجی براد خود را با چندی از معتمدان شید خان به صیغه یرغمال فرستاده طلب داشت فخرالدوله و گنگا دهر و گوساجی ازین بهمید آگاه گشته چون تاب مقاومت این موج گران نداشتند دست از محاصره بار داشته آب ندیده موزه کشیده دراز دهم شهر صفر طبل باز گشت کوفته رفتند - ادفاً پیش از رسیدن فرستاد های ریدکوجی ملهار کوچ نموده رفته بود و اتفاق ملاقات دست بهم نداد - ریدکوجی ظهور این معنی را از فتوحات غیبی و امداد لاریبی پنداشته از تمدنای چار دیوار بر آمده مانوجه کار خویش گردید فخرالدوله را دکهنیان برداشته راه دهولقه پیش گرفته آمدند و محمد عظمی فوجدار آنجا را بیرون ساخته متصرف گشتند - چون از هنگامه آرائی کسان کهاندی راو و برپا نمودن فخرالدوله داماجی آگاه گشت بذابر دفع منافسه و نیز از چند سال اتفاق آمدن این صوبه نه شده بود کهاندیر او را همراه گرفته به برده آمد و ریدکوجی را نزد خود طلب داشت - گنگا دهر و گوساجی از رسیدن داماجی بانفاق کهاندی راو شنیده فخرالدوله را همراه گرفته از دهولقه بموضع جتبلپور معموله برگنه حویلی هفت کروهی بلده که فلعهجه دارد و در حصه مرعته بود و درین ولا به تصف جوان مرد خان در آمده و عند حبسی از جانب او باجمعی از سوار و پیاده تعیین کرده بود منزل گزینش شدند و حبشی تاب استقامت در خود ندیده بر آمد و گنگا دهر کسان خود را به محافظت آنجا تعیین نمود درین بین داماجی از برده کوچ نموده به موضع

سوم معموله پندان هفده گروهی باده رسید و گنگا دهر با فخرالدوله رفته بدو پیوستند و داماجی چندمی درانجا مقامات ورزیده کهاندر او دراز خود را به دادن برگذنه نریاد و نیابت دوده راضی و مستمال ساخت و بموجب درخواست او فلعه بوسد را نیز بدو وا گذاشت و رفع مدارعت و حصومت کشت و عداالدین خان که از روز ناخوشی با مفتخر خان از کهفایت برآمده در دهوان اقامت داشت درین والا که داماجی و دیگران فراهم آمدند برای حصول بعضی مرام خویش آمد و فائده نه بخشید داماجی از سو کوچ نموده بموضع نو کلیچ ده گروهی باده آمد بعضی گفت و شنید معاملات با دهوان مرد خان نموده کا نوجی تاکید را با فوج مرهته فخرالدوله را همراه داده بصوب خلع سرتپه خصم کرده خود بعزم مسکن سرگشت و رنکوجی و عداالدین خان تا دریای مهندی به (۱) مشایعت پرداختند و عداالدین خان به دهوان شتافت و رنکوجی با امر ماموره اشتغال ورزد ازانجا که فاعله بوسد مکان بودن رنکوجی در نکت کهاندی را و مانند فاعله امرتپه را که بوسی گروهی دانه رافع است برای سکنای خویش در نظر آورده اساس فلعه طر ح انداخته در تعمیر آن جمعی گزاشته بکار تشخیص به دهولفه آمد *

ارتحال تیغ بیگ خان متصدی بندر مبارک

سورت ازین خاکدان و تقرر متصدیگری

آنجا به صفدر محمد خان برادرش

اندرون سال کشتی هستی مسکون متاع عیش و کاه رانی تیغ بیگ خان متصدی بندر سورت روز سه شنبه بیست و یکم شهر شعبان المعظم از تدد باد متخلف پیش روی اجل طوفانی شده درهم شکست و طغاب باد بان املش * * * * * گرداب محیط فنا افتاد -

درین ورطه کشتی فرو شد هزار که پیدا نه شد تخته سر کنار

(۱) مشایعت پی روی کردن و در اصطلاح بجهت رسانیدن مسافر است ۱۲ *

و (۱۱) طاحونه فلک که چندی بمرامش گردش نمود در آخر کار دانه وجودش
 را در هم سائید - * نظم *

جهان آسمانی است مردم دانا که بر خون همی گردد این آسیا
 دو سنگ زیر آن نه بین یکی آسمان است و دیگر زمین
 تو اندر میانه یکی دانه بخود باش گرم مرد فـ... زانه
 که دانه بگردد همین آسیا کفد استخوان ترا توتیا
 و صدر محمد خان برادرش که دامرنیابت می پرداخت بعد انفراغ مادم
 و سوگواری به حفظ و حراست و استمالت سکنه آنجا کیفیت و افعه را گزیرا
 معروض پایه سریر خلافت مصبر گردانید و هفت سر اسب عیبی نژادیناد رفتار
 و ده هزار اشرفی تمام عیار بذات پیکش بازگاه والا رانده نمود - و محمد هادی
 وکیل او بدریعه صدر جنگ مبدانش از نظر اقدس گزینید خلعت و فیل و امانه
 منصب و خطاب بهادر و سزد متصدیگری بندر از پیسگاه فضل و عطا مرحمت
 شده حواله وکیل گسب •

تعلق پذیرفتن دیوانی صوبه به راقم از انتقال طالب علی خان

اندرین سال دیوانی صوبه از انتقال طالب علی خان بذات تقریبی براف
 تعلق پذیرفت مفصل این مجمل آنکه برهمونی و اغوای ملعون دیو خصلتی
 ابلیس فطرتی - عقوبت طلعتی - دون همتی - غول کرداری مردم آزاری از فرقه
 هفود کم اصلی - بد نسلی - شعبده بازی - دمدمه سازی - * نظم *

کافر بد خصال بی پیروی همه مکاری تمام تزویری
 همچون غولی دراز با لائی زشت روئی کریمه سیمائی
 بد کنش بد گهر عجب ملعون همه چیزش حرام الا خون
 از آنجا که چربزت جلی در طینت خبیثش آغشته بود در هر امری از امور به

شایدی از هم کاران گویى سبقت مى رويد و از سالهاى دراز در سر انجام مهام پيش والد راقم پيش آمد نموده بامر پيوندستى مى پرداخت و د. اعيان و هم جشمان زهد و آبروى پيدا نموده معروف و روشناس گشته - . * نظم *

سر خاکسان را بر افراشته - و پيمان امد بهى داشتن
سوزنده خویش کم کردن است به جیب اندرون مار پودن است
از آنجا که کار فرما را بداته نیک ذات دید بازار بد داتی را کسد و بصاعت مدانست
را فاسد ساخته مداملت طریق سلامت مى پيمود اما گاه بیگاه که حوصله اش
دنگی مى نمود نه مضمون کل شیعی يرجع الی اعله بجوع نموده موشکی مى
دوایند - . * بیت *

پرتو نیکان نگردد هر که نفاذش بدنامست

نریخت نا اهل او چون گردگان بر گفدد است

و بمقتضای کثر طبعی نه نیشکی مبدانجانبد - . * بیت *

نیش عقرب نه از ره کین است مقتضای طبعش این است
و با راقم که برداشت نمیکرد موافقت نمود بالجمله پس از عزل مدار الملک
والد مغفور چون کاربکه فراخور حال او باشد نداشت سفارش نموده در سرکار
دجم الدوله نوکر ساخت تا آنکه نوبت حکومت و امر نظامت به دجم الدوله
رسید و او به کردارائی نظامت کثره پارچه و سایر مامور گشت و از بد افعالی
و زشت اعمالیش عالمی متذکر به حسب اتفاق فدائ الدین خان بنابر امری با
او (۱) چپ افتاد و نجم الدوله در معرض باز پرس و صدد گرفتن مصادره در
آمده بمحصلان غلاظ و شداد سرهنگی عبدالوهاب بیگ سپرد و کار به شکنجه
و زدن و سوزن انجامید آن گفتار مکار به عجز و انکسار دست افتقار بدامن
استسفاع خان مغفور زد و ایشان نظربر آنکه از من گفته می شود و مقام من
شناخته اند به شفاعت پرداخته مفت پذیر گشت و نجم الدوله و فدائ الدین
خان پپاسداری خاطر ایشان از سر جریمه اش در گزشتند اما از خدمت معزول

(۱) چپ افتادن کنایه از بد شدن است ۱۲ *

گشت -

• بیت •

آن سر که سزای تیغ باشد شربت دهیش دریغ باشد
و آن گندم ذمّی جو فروش معرفتی با زوجۀ نجم الدوله بهم رسانیده به نمودن
باغهای سیرکهایت بتصور حمایت متکفل سرانجام قریات تعلّق او شد پس
ارتحال نجم الدوله و آن مرحومه فداءالدین خان و مفتخر خان در گرفت
و خیرش ننگاش داشتند قضا را حاری اوراق که در آنجا حاضر بود به تفرس
دریاخته او را آگاه ساخت و او عیال خود را کنار نموده خود در (۱) کُذف خان
مرحوم پناه گریب -

• بیت •

نکوئی با بدان کردن چنان است که بد کردن به حای فیک مردان
تا آن که مقدمۀ خوانین بخویکه سبق دگریافت فصل گشت و ساط حکومت
شان در نو دیدد شد و فراش روزگار فروش امر نظامت برای جوان مرد خان
گسترانید و صفدر خان برادرش برچار بالش نیابت نکیه زده به رتق و فتق
مهمات مالی و ملکی مامور گردید آن (۲) محنتال (۳) محنتال در مال کار خود
اسید که هم وسیله روزی و از ممر مواخذه و مصادره محفوظ و مصون بوده
باشد چون در ایام حکومت مبارزالمک و دیوانی خان مغفور مبرور از فقیر
و قطعی امور نظامت و افع و صفدر خان و کار پردازانش ازین معامله
عاری -

* مصرع *

گیرم که خدا جامه دهد کو اندام

• بیت •

هر نظری را که برافروختند جامه نادارۀ تن دوختند
بایکی از اخوان شیاطین در ساخت و او پیش صفدر خان تقریب کار پردازی
و واقف کاری او را به کوشش کوشید از آنجا که او خواهشمند این چنین کس

(۱) کُذف جانب و پناه ۱۲ *

(۲) محنتال مکر کننده ۱۲ *

(۳) محنتال متکبر و فریبند ۱۲ *

که به‌هم‌ما باشد بود طلب داشت و او از و خامت عافیت متامل گسته از راه
معاونت که آیفده بالمرة خاطر منحوسش مطمئن باشد گفت که بدون اجازت
و خصت علی محمد خان که مدیمی ایشانم و در پیشش نجم‌اندوله نیرنه
سغارش ایشان بودم براین کار اقدام نمی توانم کرد درین ضمن منظور نظر دیده
ای بصیرتش آنکه اگر احیاء محضت در فکیرد و در سیاه (۱) چال بلائی افتد
اسکمان شتر نچه نه سغره گرفتار آید دستگیری حمایت برآید و برهد - صفد خان
تعالیم آن معلم ابن‌السه پیغام کرد و خان مرحومه او را که برین تمهید حاضر آمده بود
و سلاله -

• بیت •
درین دوریبت بی‌دگر - و زاده را نه بدست هفتدر میده باده را
• بیت •
در به کساده پیسانی در سرانجام امور حیر و شریقه رفته پیش آمد کرد و تصرف

• بیت •
در باز فکوف جسته بدتر شود - چو کردد سوی مبار از در شود
در اندازی سکنه بلده هادی طریق غلات و گماهی گردید و کار بجایی رسانید
که در آخر جمیع حقوق سابق و حق را نسیاً و مدتیاً و هبایه منظوراً انگاشته
• بیت •
یک دو امر سهلی خان مغفور را آزاده و مکدر ساخت و نارام فرد دنیاخت
• بیت •
موری در مواد اخلاص و اتحاد با جوان مرد خان و برادرش انداخت • رباعی •

بد اصل و گدا چو خواجه کردد نه نکو است
معور شد بود دادند از دشمن و دوست
کسردانم که کوره ز دوهو سوزی
بر کوره همان بیرون برآود که در و است

• بیت •
انجمه پس ارتحال والد معور بیش از پیش متوجه حال باز ماندگان شده
• بیت •
نمک خواری دیرینه پرداخت -

(۱) چال برون شال مفاک را کویند ۱۲ *

(۲) آسغ گزیدن مارو کویند ۱۲ *

* نظم *

بر سرم لشکر جفا آورد حق نان و نمک بجا آورد
 میستند اصل را وفا و تمیز اصل پاک است مایه همه چیز
 و کمر عداوت به نطق شقاوت و (۱) حشانت چست بسته در عدد عزل خدمت
 امینی که با راقم بود آمده تمهید راست ماندنی بسته باغ سبزی به صفدر خان
 نموده به صمع در انداخت که از محال کثره پارچه که کورائی نظامت آنجا از
 طرف سرباز به شیخ رضی مقبر است نغلب و تصرف او معلوم نمی شود و در
 سلطنت چه افتد از باقی مانده که با متصدیان نادرشاهی باشد دیوانی عوبه
 و داروغگی کهتره پارچه را که از عبدالجسین خان افتزاع شد که پرسید اگر بدو غنی
 و امینی و کورائی و مسرفی و دعویداری و مقیمی که با مردم است ضبط
 نموده یکی از آن خود حواله شود از وجه لوازمه مبلغی عاید و از معاملات
 شیخ رضی خاطر جمع میگردد اگرچه صفدر خان پاسخ داد که امینی از مدت ها
 نا خان مرحوم و اکنون نالانی یعنی راقم تعلق دارد و کورائی که به محسن
 خان و او در حضور و در سپرد ایشان امینی را نمی توان گرفت و مناسب
 نسبت از آنجا که آن ملعون (۲) افسار اهرمن کردار را اصل مدعا (۳) محارفت
 و معطل ساختن و کشیدن انتقام کینه دیوینگی راقم بود شعله ده کار بردن به دمیدن
 دمدمه و افسون عقداللسان پرداخته جسم و هوشش را بسته گفت که اگر به ضبط
 در نیاید دیگران آزاده میگردند اگر بخاطر برسد آیفده و گذاشت می توان کرد
 و بدین وسوسه آن (۴) خفاس (۵) کناس (۶) نسفاس بصورت فاس او را از راه

(۱) حشانت بکسر اول کنه ۱۲ *

(۲) افسار بر وزن رفتار یعنی افسون *

(۳) محارفت ناول مضموم کسی را بپرویی کردن و معاش بزرگسی سخت کردن ۱۲ *

(۴) خفاس بالفتح و النشد بدو سر در کننده و وسوسه کننده ۱۲ *

(۵) کناس - جاروب کتن ۱۲ *

(۶) نسفاس ناول مفتوح نانی زده نوعی از خلق که به یک بای بر مینهند ۱۲ *

برده اجازت حامل ساخته از روی تزویر عورت عدوی اندیشیده و مصیقه مکرری پیش نهاد ضمیر خود نموده رخساره حیا را به نیل حرام حواری مخضوب کرده و دیده احوال بی بصیرتش را به میل بیوفانی منکول و معيوب داشته - • بیب • نه از خلق شرم و نه ترس از خدا نه اندیشه کرده از وز جـرا با جودیکه نا خلف مهینش را پیشکار به نعلقه کورانی مغرور داشته بود اینک بفول آنکه - • ص. ع •

گدای در زمین فرزند خود را کور می سازد

خود پیام گزار این معنی شده جغد صفت و نوم گردا برفع حیا دریده در بانی آرزوی سر رخ رسوانی مانیده آمده چون خروس بی هنگام به برانگ نه داشته • نهید سته خودش بصوت ان افکر الاصوات اصوات اکمبر شهیق و دهن بلند کرده سرانیدن سامعه آغار بهاده ظاهر ساخت که صفا خان با قام ملی خان نقاری دارد و نه میخواهد که مکنون ممیروش بر ملا اورد و این غفده نکشاید اوده دارد که دارونگی کهنه پارچه را از نحتش بر آرد بفر مصلحت کورانی که ازان دیگرست و در سپرد شما و از دیگر تعافات نفعی و ضرری متصور نیست امینی ۱۰ که از قدیم دارند بعد انقضای یک ماه را گراشت خواهد کرد چون جاره بجر اذعان داشت سکوت ورزید و آن (۱) همای مساء (۲) بنمیم موجب ضا دانسته رفت و روز دیگر که غره شهر جمادی الاولی بود جمیع تعلقات را غبط نموده نا خلف دویمی را پیشکار ساخت که پیوسته ناشیم رضی در مقابل دکابی چیدند - • سوز اوراق تا یک ماه و نیم مهر خموشی بر لب زده بانتظاری ایغای وعده گزایدن روزی او را طلب داشته گفت که چرا بموجب فرار به عمل در نمی آید (۳) مهمل و نا مربوط چند از طب و ریاض گفته رفت و ظنم به یقین پیوست که گفدار واهی در پستان می معوش با برجانبست

(۱) همای ناول مفتوح و تشدید نانی از بس مردم عب کنند و سخن چینی کنند ۱۲ *

(۲) نیم سخن چین ۱۲ *

(۳) مهمل باول مضموم و مبم نانی مفتوح ضائع بکار و نهوده ۱۲ *

و فروغی از صدق نه دارد * رباعی *

مرد تمام آنکه نگفت و نکرد وانکه بگفت و بکند نیم مرد
وانکه بگفت و نکند زن بود زن نه از آن کس که نگفت و نکرد

بالضرورة رویداد او را به مقرب الحضرت بهروز خان نوشت فضا را پیش از رسیدن این سائحه او را شخصی در حضور گشت از آنجا که اکثر خدمات حضوری در تعلی داشت حکم معلی صادر شد که از دفتر خالصه نوشته از نظر افسس بگزینند محصور آن بعد بفهم تعلقات حضوری آمدنی و کروانی که پاره پاره احمد آباد را که از واسطه عرض معروض بود نیز درج کرده گرانیدند و حصرت ظل سبحانی هر یک از تعلقات را منصوب بیک از بچکانه های او بدستخط مرین فرمودند چون بدنام احقر رسیدند حکم شد که بدیگری تجویر نمایند مقرب الحضرت و الخافان جاوید خان و رای رایان ناگرم که شرف اندوز حضور بودند بدو عرض رسانیدند که امید می بدام علی محمد خان مرحوم و درین والا به پسرش که بخطاب پدر سرفراز است مرحمت گشته بعلق به بهروز خان ندارد مگر واسطه او بوده و از خاند زادن مروتی شاه اعلی رضوان جایگاه است و کروانی که به محسن خان است چون هنگام تهر خدمت پیشکش سرکار والا قبول کرده و برعایت بهروز خان واصل نه ساخته محصوران نوشته ادد هرچه حکم بصاد خاص مرین فرمودد و حکم والا نه شرف بغاذ پیوست که حکم استقلال امینی بدهند و کروانی را نیز در سپرد امین نمایند که وجه پیشکش را از لوازم خدمت به ضبط در آورده ارسال حضور نماید و در قطعه احکام فدرسی بمهر وزیر الممالک از دفتر خالصه که مرحمت شده بود درین وقت رسید از آنجا که ان پیر گفتار غدار و آن (۱) دیوث (۲) لئیم (۳) عدل (۴) خنار از راه خدیعت و مکاری به مراعات

(۱) دیوث بفتح و یای مشدد مرد بی عبرت و بی ننگ و بی حمت ۱۲ *

(۲) لئیم بغیل و ناکس ۱۲ *

(۳) عدل - باول و نانی مضمون و لام مشدد ستم گر و سخت گو ۱۲ *

(۴) خنار - بالفتح مع تشدید نا عذر کننده یعنی بیوفائی کننده ۱۲ *

ظاهری و ضمناً بدریامت اینکه درجه خیال و اندیشه است آمد و رفت داشت
 احکامی که ورود فرموده بود نموده گفت که بفرا اتم حجت صعدر خان را از
 احکام آگاه باید ساخت و تقریب و گزاشت باید کرد آن شقی که از در کوشتن
 بهروز خان واقف گشت از آنجا که موش خانگی و از جمع حیات مطلع بود
 و خاریکه از ممر امداد و اعانت بهروز خان در سده بر کینه اش می خلید دفته
 بر آمد و سهام مرام را به هدد مراد پیوسته یافت بحسب ظاهر همراهی نموده
 بود صعدر خان آمد و احکام را ظاهر ساخت و از نفت که به جوان مرد خان
 گفته جواب خواهم داد حیله درپیش آورد و آن کم ظرف بد اندیش که درپیش
 رویش نشسته احکام در دست داشت بخوش آمد گویی لب را کشود و از
 روی ظفرو استخفاف نفت که درپیش وقت سلطنت کج مانده و احکام شاهی
 را که می پرسد نفقات خان را درخواست نمایند از استماع این گفتار ناهنجار
 زیاد از دهش رافم را عذبان حوصله از دست رفت و عالم را در چشم نیره و تار دید
 احکام را از دست واجب القطعش کشیده گوشت و گفت که اگر در نزد چون
 دوتا اهلی اعتبار ندارد اما ما را بهاد عزیز و موجب افتخار است * • قطعه •
 در نه بید بروز شب بده چشم چشم چشم چشم افتاب را چه گناه
 راست خواهی هزار چشم چنان کور بهمر نه افتاب سیاه
 ، برخاست و اخرو روز جوان مرد خان را دیده از احکام واقف ساخت و گفت
 مبارزان جهان فلان دشمنان شکفتد

ترا چه شد که همه قلب دوستان شکدی

از آنجا که او را دیز از وجوهات چند خاطر نشان نموده رخنه در قواعد مصادف
 و مخالفت افکنده حقوق دیرینه اسلاف و اخلاف را به عفو مبدل ساخته بود
 اندر پدیر نگشت و جوابی که مطابق سوال باشد حاصل نه شد و آن مرور مد بر
 از ممر شامت با کار پردازان دیگر که پاس نمک خواری داشته با رافم بودند سرّاً
 و جهراً میگفت که اکنون بچه توقع و کدام امید مانده اید کسی که محل اعتماد
 و اعتبار بود از میان رفته بحالی خدمات را مگر در خواب دریا بید هیئات هیئات

امریست داممکن که صورت بستنی نیست و در فقایم میخندید از استماع این
مفالات که آتش در نهادم می انداخت بآبیاری مضمون این منظومه منطقی
میساحت -

به هنگام سختی مشو نا امید کز آب و سیه بارد آب سفید
در چاره ساری بخشود در میند که بسیار تلخی بود سود مند
و آن ابلیس سراپا تلبیس سائوس ^(۱) لآحوس بعد چندی به عذر خواهی ملبس
به بناس مکرو نزویر شده از در خیر سگالی در آمده به طنازی گفت که اگر
چیزی به عنوان رشوت برای صفدر خان متعهد شوند شاید بدین وسیله امینی
را بدهانم و کروورائی که از آن دیگر نیست و سپرد دارند نمی تواند شد پاسخ داد
که حق کسی را غصب نه کرده ام و عاریتی نپدید گرفته ام جای پدر خود را گرفته
ام بحالی که بدادن رشوت و منت باشد گردن داین مدلت نخواهم نهاد
و اهب العطایا که رازن العباد است بهتر ازین را عطا خواهد فرمود * صاب *
ده در شود کنساده اگر بسته شد درمی انگشت ترجمان زبان است لال را
و در اندیشه کار مدامل گشته با خود گفت -

گرد دیوار خانه گشتن چنند فتح در را کلید باید جست
و شاف عیبی و سروش لاریبی نکوشم میخواند -

گر بسد گل ز چمن بیدش منال ای بلبل
که درین هفته صد برگ و ذوا باز آید
نمیددی به خیال آورده بسوید نموده برای رام نازاین وکیل دربار چهارم
و بسنت خان محلی بچکانه بهروز خان را نوشته فاصد را رخصت کرد و
که بدید موافق تقدیر بود بمجود رسیدن رفایم سابق ولاحق که آنها چشم
بر شارع چار داشتند محلی فرد حقیقت را بنظر اودس گزانید و بخط
مزین گشت و حکم محکم شرف صدور یافت که بدیوان صوبه نیز به قدس
یرلیغ نویسد و احکام والا بفام تیغ بیگ خان متصدی بددر سورت و نجم

متصدی بددر کهنیابت و سیاهه ددازوغه کهنه پاریچه رکاب سعادت نه امعان ظهور
سید که رونه مال بویپادان و تجارت بدسگان که ددرن مهر علی محمد خان امین
باشد منظور نه کفند و محصول دباره ناز یامت نمایند و احکام صدر نه روم رسید
چون موسم روانگی امتعه تجارت بدسگان دارالخلافه و بغداد فریب بود ناظهار
این معنی نپرداخته با خود گفت که هرگاه ابلاغ حکم مقدس ددازوغه کهنه
پاریچه رکاب سعادت شده گماشته های نجاران آنجا نوشته باشند بخودی خود
سور خواهد کرد از آنجا که به خط خاص مرزین شده بود که بدیوان روم نیز نفرستند
«بهران دفتر خالصه شریفه حقیقت دیوانی را که طایب علی خان دیوانی
اقرار بود و از شریع خدمت نه تعلعه گرفته و در حضور فوت شد دیوانی آنجا در
کسی مغرور بدست از نظر انور گزینیدند چون حواشش ایروسی بدان پیوسته
بود که بدین تعریف این کار برافم بعلق بدید حکم شده و عهده امین نمایند و
حسب الحکم اشرف اعلی بهم وزیر الممالک در تمسین امور دیوانی حواله و کذل
گردید و سرآیه وافی هدایه عسی آن تکیه ها شبها همو خبرتم - * منظومه *

ای سساکاها که د عالم رود و عالمی ز د سرهم
در نظر آن دد و گران باشد حیور کلی همه دران باشند

نیم و مصمون - * مصرع *

عذر شود سبب خیر گیر خدا خواهد نه ظهور پیرست

چون در عرض شدن مقدمه دیوانی و مرتت گشتن حسب الحکم فریب نه ماه
سید هنگام روانه شدن فافله دارالخلافه در رسید و از نوشته جات آنجا کیفی
احکام ددازوغه کهنه پاریچه حضور و متصدیان بغداد مشروحاً نه تجارت بدسگان
دادان بضاعت احمدآباد منکشف گشت و آنها به جوان مرد خان ظاهر
در جاره حوشدد سوای وا گذاشت تعلقات علاجی و درمانی ندید میثها
در نه دویس را بذات تحقیقات صدق و کدات احکام فرستاد درین بین حسب الحکم
ای . دد فرمود - * نظم *

روز و شب روز روشنی رسید شب آهنگ را صبح صادق دمید
آغاز بختم سبک خیز شد نشاط سخن بر دام تیز شد

او احکام را بجوان مرد خان ظاهر ساخت و نظر بر قدم ارتباط که مکرر سبق
ذکر یافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغاز نهاده گفت * قطعه *

جوانمردی دو چیز است ای جوان مرد
به سویم گوش ده تا گویمت راست
یکی آن کز رفیضان در گزازی
اگر هر لحظه بینی صد کم و راست
دوم کز تر نیابد هیچ گاهی
چنان کاری که باید عذر شان خواست

اخوین قسم مغلظه یاد نموده عذر خواه گشتند که ما را هرگز سودای این کار در
سر و خیال این عمل در دل نبود فدیمی و نمک پروده شما بدین امر نا بالیسب
رهزن شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سزای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

این تلافی فلک با و بکند نکند گرفتار نمک بکند

از آنجا که او سبب داده تعالی مذاقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام از او کشید
که در اواخر واصل گردیدند بدرکات جحیم مرگ دختر و ناخلف مهینش
و پسرزاده و دخترزادهای یتیم بی پدر و مادر بدیده بی بصیرتش دید و اندوخته
های کسب حرامش بباد رفته پریشان شده بآنها ملحق گشت - * رحید ،
نمک و سودا الماس شبیه اند بهم به غلط هر که نمک خورد بر از عمر بب

* قطعه *

جهان بیمانه را مانند بعینه
که چون پر شد تهی گردد به هر بار
کنون کز مرگ آن ملعون تهی گشت
نه پندارم که پر گردد دگر بار

هر چند که این همه در از نفسی موجب ملال خاطر ناظران گسته و با
صداع سامعان شده چون دل پر داشت بدین وسیله خالی نمود و نیزه

بهرت است که کرد که نیافت - * قطعه *

تا بدانی که داده ایـرد کس نیارد بکوشش از تو زود
 و نخواهند عالمی چه شود خواست او بی خلاف خواهد بود
 بانجمله معجزان دیوانی را با دفته از خانه فایم قلی خان طلب داشت و او
 که اشت جمیع خدمات بدین رساله شده هشتم فی الحقیقه که یوم التوریه بود
 به تعهدات امور متعلقه خویش سرگرم گردید و معاند سعه بخت و حاسد
 بسبب طریت اسود الوجه فی الدارین گشت - * قطعه *

همه با نرهی ای حسود کین ردعی است
 که از مسافت آن جز نمرگ نتوان رست
 پنداشت ستمگر که ستم بر ما نسود
 سرگردن او بماند و بر ما باز نشت

ایضا همدران اوان روزه مهال که مهر احمد و محمود مرده داده بودند در بند
 سوت مظلومند گشته چون کالای بدبردش خداوند برگشت بجدسه آن را
 و در خانه والا سپرد که یاد کار باشد و رفته دنگ مهر خود کرده داد و در سال
 بعد و صدر مسست جوان مرد خان ندست آویز بر آوردن حسب الحکم احیائی
 در دست افی بیوزة نموده بمعرض ایصال در آمد و ریفکوجی بذات بعضی امور
 در یکی موضع اسلایی چهار کردهی بلده آمد و جوان مرد خان قایم قلیخان
 و اقم را همراه گرفته رفته ملاقی شده معاودت کرد و ریفکوجی رفت - انه
 * دایم ذائب فوجداری دولقه که بایکی از فضاوتیان آنجا رنجشی داشت
 و قصاصان قصبه گری ذائب فوجداری آنجا را نیز بد و ملحق ساختند
 که فوجداری گری به صفر خان تعلق داشت باجمعیت شایسته بد آنجا
 و بدیده بداخته اخراج نمود و محمد مغور الدین خان صدر صره از مهر
 و عدم مداخلت روانه دکن گردید چون خللی از فساد کولیان در برگرفته
 بود و محمود ادا رویدا ده بود محمد شهباز زوهیله بر آنها تعین گشت و او
 بود سب نموده آمد *

درگوشتن بیلگرخان عرف گدا بیگ خان قلعه دار بندر مبارک سورت ازین فیروزه حصار و غرق شدن زورق وجود نجم خان متصدی بندر کهنبایت در گرداب فنا و سوانحاتی که دران اوان رو داده

همدین سال که ایبک خان که پس از ارتحال بیلگر خان برادرش از پیشگاه خلافت و جهانبدی از انتقال او بظطاب و قلعه داری آهزی اساس بندر مبارک سورت سرافراز بود چندیکه بدان امر اشتغال نمود ناگاه سنگ قضا از میزجذیق فلک دراز بر شرفه اساس وجود خاکبش رسید و حایس هادم اللذات فرمان فدر تو امان عزل در نشینی بیکر هیولائی آورده بیست و یکم شهر صفر از در بند عفاص اربعه بیرون ساخته به کوتوالی تفنگهای لحد نصب نموده فرستاد و مصداق آیه کریمه یدرکم الموت و لو کفتم فی سروج مشیده هویدا گشت - * مظلومه *

فضا بر فکود ز در بستفت بود فی المثل گرد در از آهفت
چو تقدیر از عرش آید فرود ندارد بلنددی دیوار سود
ارنجا که در حین حیات و ثبات عقل چون ایام از زل العمر را دریافت و روز اسقاط
فوای جسمانی و استیلائی ضعف و ناتوانی را در خود مشاهده نمود از راه
عاقبت اندیشی - کیاست و دانشمندی را به کار برده نارسال پیشدش بارگاه
فلک اشتباه پرداخته قلعه داری را پس از ارتحال خود بنام وقار محمد خان
ولد صفدر محمد دامادش التماس نموده سند درگاهی حاصل ساخته بنابران
اوبه حراست و محافظت قلعه سرگرم کار گشت و نیز دران اوان^(۱) شنبک آمال
و امانی نجم خان متصدی بندر کهنبایت به لنگرگاه محیط نا پیدا کنار
ادزکه الغرق عدم دهم شهر ربیع الاول پیوست و از چار موجه تلاطم حوادث روزگار
به ساحل ممات رسید و بار خانه اعمال و افعال را در فزعه جزاء بما کانوا یعملون

(۱) شنبک بضم اول و سکون ثانی و ضم ثالث کشتی کوچک را گویند *

ورود آورد مقتدر خان خلف نجم الدوله که بخطاب موعن خان مقتدر و مباحی
متمنه بود باراده دارالخلافه نقل مکان داشت از سدوح این سالکه فسخ غریمت
دموده به حفظ و حراست معموله بندر پرداخته و افعه ناگزیر را به پایه سرپر حلافت
مصدر معروض داشت - فداءالدین خان که از سابقین رفیقیده در موضع دهلوان
مسکن نظام جالبه کوی اقامت داشت از استماع این قضیه نااموضیه بذاکره مانده
تعمیه باز ماندگان که آمده بود از ممانعت در آمدن رجعت مقرر می دموده
و ت و بیش از پیش بر آزدگیها افزود -

نماید یک نفس زخم سندان دشمنم بر دل
ولی از درست گر خاری خلد سیز می رفجم
پس از چندی که از بودن دهلوان و مصاحبت گولیان دل بنگ و منفر گشت
به رینکوجی نوشته باقبائل به قضیه امرتهه آمده جانی گرفت و او به مراعات و دل
حوی بسرمیبرد و همدران ایام شعه حضور پرفور متضمن و بمایش روغن وی زور
سازدین و روغن د اسپک^(۱) که از بلاد فرنگ می ارد حواله وکیل فدوی درگاه
اسمانجاه شده بود ورود فرمود بتلاش تمام روغن و اسپک بعد وکیل که میسر آمد با
برداشتن مرستان و از نظر افسدس گزنتت و از راه فضل و عطا بمرحمت خلعت فاخره
برقرار شد و جوان مرد خان بنابر بندوبست ضلع دریای میسوه که داسردار نامی کولی
بمرد سر به شورش برداشته مصدر فساد بود محمد شهباز روهیله را با بوج تعیین
فرمود و او چندی با او به زد و خورد پرداخت و داسردار کشته افتاد *

معاودت نمودن کاناچی تا کبیر با فخرالدوله از

ضلع سورهته و وقوع ناخوشی فی مابین

جوان مرد خان و رینکوجی بنابر تفاوت

حصه و مصدر هنگامه شدن او

و بدست آوردن قلعه بورد

کاناچی تا کبیر که با فخرالدوله بصوب سورهته رفته تشخیص و تحصیل

(۱) د اسپک لغت فرانسه بمعنی سنبل که در غنّی بالجه می گویند *

کهنه‌نی آن ضلع نموده به قصبه بن تهلی پیوست و آنجا را محاصر نموده به
 سعی و کوشش مفتوح ساخته غارت کرد و فتح‌الدوله از تذک ظرفی تسخیر آنجا
 را بر خود بسته بکنار شهرت و آواره کلبدی از طلا و عرم داشت با بیست و یک
 اشرفی قدر درگاه والا ابسال داشت و از نظر اشرف گزشت بالجمله چون هنگام
 باز گشت مرهته رسیده بود کالجی او را به دهولفه رسانید محمد جاندار قصدی
 آنجا که به نیابت موجوداری می پرداخت می دخیل شده به بلده آمد و کسان
فتح‌الدوله بادفاق مرهته قاض و متصرف گشتند ریزکوجی از امرته خود را به
 سرزمین نام رسانیده ملحق گشت چون دران ایام بر تفاوت حصه پیوره
 و مصادرات دا جوان مرد خان گفت و شنید داشت و کار بذاخوشی انجامیده
 بود رسیدن کالجی و فتح‌الدوله را از مخدات وقت و مساعدت بخت شمرده
 اتفاق موضع ساند معموله دهولفه شش گروهی بلده را بتاخت در آورد و ناطق
 و صامت آنجا را غارت نموده منزل گزید - جوان مرد خان بدریافت این خبر
 با وچ آراسته و اوازده نوپ خانه به قصد شمشور از درون با سابر گزشته بر آمد
 و پاسی از شب گزشته چون صلاح کار ندید عنان عرومت را به بلده معطوف
 ساخت در آمد کالجی فتح‌الدوله با سپرد ریزکوجی کرده خود روانه مسکن شد
 و از فتح‌الدوله را همراه گرفته بموضع بنجر چهار گروهی بلده بر ساحل دریایه سابر
 فرود آمد از آنجا که فریات پرگنه حویلی حصه مرهته بموجب قرار که سبق
 ذکر یافته در تحت جوان مرد خان بود - اکنون مصادفت به مخدات تبدیل
 یافت محصلان شداد و غلاظ بر تمام پرگنه تعیین نموده چشمه تحصیل هر چهار
 حصه جاری ساخت و از آنجا به موضع عیسن پور دو گروهی دائره کرد جوان
مرد خان نیز به اراده مقابله و مدافعه در باره نین پیوره اقامت ورزید و هر روز
 فوجی از طرفین به مقابل یک دیگر نموداری کرده به جنگ نوپ و نفنگ می
 پرداختند از آنجا که ریزکوجی را از بدست آمدن فتح‌الدوله خیال نص
 در سر بود در تدبیر آن در آمده تسخیر و تحصیل کنان ربه فریات دیگر آورد -
 جوان مرد خان از مکفون ضمیرتی آگاه گشته محمد شهباز دهیله را نظر برسانده

که او نزد راجہ زای سنگہ در آید، نوکر بوده رخصت نموده که او را مستمال ساخته ده معاونت و شریک کار گشتن آورد - شهباز فتنه معتمد راجہ را برای عین مدد خرج و گفت و شنید همراه آورد چون هنگام جدائی گزیدن از فخرالدوله وعده دادن یک زنجیریل میان آمده و به عمل درندامده ایغای آن رسانیدن روز مره را جوان مرد خان متعهد گشته وستاندها را رخصت و برمود ریکوجی که در ضلع مرغوع ولاد در اندیشه دخیل که ساختن فخرالدوله که دست داده او باشد چاره جو بود راجہ زای سنگہ حسب الطلالت جوان مرد خان می آمد کسان خود را پسر را از فرستاده به سواعید سال پدر نسومی خود دعوت نمود و او اجابت کرده شامل گشت از ظهور این معنی قوی دل شده عزم او بمهم داد و شیر خان را بیر طلالت داشت و او هم آمده، لمحق گردید و کمر به حاصره بلده چست بست -

* مصرع *

هرچه تدبیر است جز با ریکوجی نمیدانست.

پس این خبر گشته شدن نائب او که در بغلان بود رسید که هریا نام پسر خوانده داندیبر که داور قلعه داری بوزسد می پرداخت در سواد فصبه پتلان آمده است. طاول دراز ساخت نائب ریکوجی که به مغایه و مداوای او برآمد و چون تیر مدفوف ناده پیمای وادی عدم گشت چون مسندت انزلی پیونده در دادۀ نالایق او را عائق گشت و به عزم گرفتن قلعه بوزسد و نص نائب بگر رو بداد صوب دهاد و قلعه بوزسد را محاصره نمود هریا تکصن جسته بجلک رسوا و بملک اشتغال ورزید، از آنجا که بعضی از متکصنان ریکوجی موافق بودند و ایام معدود کسان او به سازش آنها نوبانها گذاشته برآمدند و قلعه سوج گشت هریا بدر و مت چون زیانی خبر تقرر نیافت مرهغه دستور سابق به کبادبر او سهباز داشت جوان مرد خان علی رغم ریکوجی جفاردن یقنت را که به بدانت قلعه دباد از طرف او می پرداخت طلب داشته در بلده دخیل کار ساخت مات به ریکوجی را بیرون کرد -

* بیت *

نلس حمام است این دیدای دون هر زمان در دست ناک دگر

وقوع هنگامه بندر سورت و برآمدن صفدر محمد خان متصدی آنجا و مداخلت سید معین الدین خان عرف سید اچهن

همدین سال شطرنج ناز فلک دوار و شاطر روزگار غدار سباط خصوصیت
و مزارع - فیما بین صفدر محمد خان متصدی بندر سورت و سید معین الدین
خان عرف سید اچهن گسترده طرح جنگ انداخت و عرصه نبرد آراست
تفصیل این اجمال و تبیین این مقال آنکه چون صفدر محمد خان از انتقال تیغ
بیگ خان از پیشگاه خلافت و جهاننابی ناصر حکومت بندر سورت مفتخر
گشت سید اچهن را که در حین حیات تیغ بیگ خان به مهمات بخشی
گری مقرر بود بدستور سابق مستقل داشت چندیکه فلم تقدیر بر اتفاق شان رفم
زده بود بسر بردند -

این مردم پر نعلی چون روعن و آب حوشند به یک جا و نه سازد بهم
از آنجا که در حین حیات تیغ بیگ خان بنادر بعضی جهات و مصالح ملکی
نظام الملک اصف حاکم را نظر به نظام عمدة التجار و امور دیگر بیدخل ساختن
او بمخاطر خطور نمود و این معنی را در پرده خفا میخواست بجلوه ظهور در آرد
بدوستانه با خود کفکش داشت سید مهن برادر مهن سید اچهن را که در اصل
متوطن دارالسور درهان پور و در زمرة اصحاب عمایم -

* بیت *

با رویش و فیش و پشم و عصاؤ مسواک
اینها همه بود و آنچه می باید نیست

مفسلک بود در نظر آورده چون از فراغت سببی برادرش با تیغ بیگ خان
و بخشی بودن او آگهی داشت این راز سر بسته را بدر سپرد و در کتمان آن
مبایعه فرمود -

* مصرع *

مصلحت نیست که از پرده برون آید راز

خود را به تقدیم این کار ترتیب و انحراف سید مثنی سعدا و اطعنا گفته
و بالراس و العین خوانده بحسب ظاهر اشتیاق ملاقات برادر را دست آورده ساخته
براه آورد . وارد بندر سوزت گشت نبغ بگ خان نظر به اخوت سید اچهن در
بریم و تعظیم پرداخته مهمان پذیر گردید و او در حالت مضمون بمکوز خاطر
اصف جاه را با برادر در میان آورده چندی منوطف بود اینجا که هر امری در
گور ووت خویش است سید اچهن را حرأ دسد و هر چند در این امر بمکوز
بش خاطر برادر و فرموده اصف جاه در بحر اندیشه دست . پاد ساحلی
دست نیارود سید مثنی چون پیشرفت کار بمظارش نیاید معاونت بمکوز اصلی
میده کیفیت را باصف جاه ظاهر ساخت و مضمون . اکمل احل کتاب بر حوادث
و گفت -

بر آید در زمان خویش ه. کار بوقت خود دهد میوه بار
توان شد بر همه مقصود ویروز مگر و روزی فرد خور امروز
اصف جاه را که این حکایت خلاف خواهش و مرضی بگوش رسید مرا عانی
که سابق با سید مثنی مرعی بوده خلل بزیروفت نا آنکه (۱) برید اجر جمع بگ
خان در رسید و نامه طلب حضور رسانیده از شهرستان هسنی بیرون برد - و صدر
محمد خان دمر حکومت مدمکن گردید و دستور پدش در امر بخشی نری
. صاحب افتداری سید اچهن مستقل ماند اصف جاه کوه دوم سید مثنی را
تکلیف نمود و او بمابرتقدیم رسم فاتحه و تعزیه متمسک گشته آمد و برادر او را
انصرام فرموده اصف جاه به مبالغه تمام می گفت چون هفتوز چندی در
امضار تقدیر آسمانی و مشیت بزدایی در مکن غیب (۲) لبث و درنگ
منبت بود کشش و کوشش را فائده نداشت .

* بیت *

تا در برسد وعده هر کار که هست سودی ده دهد یاری هر یار که هست
سید مثنی که روی باز گشت دداشت لاچار متوقف مانده پهلوی بر بستر فاندایی

(۱) برید ناول مفتوح و رای مکسر فاصد و رسول ۱۲ *

(۲) لبث ناول مفتوح درنگ کردن ۱۲ *

بهاکه در گزشت و این تمنا را با خود بخاک برد - گویند که از ممر شر مساری
از آصف جاه که نه چشم دیدن رویش در خود میدید و نه زبان عدل خواهی را
با خویش می یافت سبّی فائلی به کار برده از خجالت برآمد سید اچهن
نظر بر امتداد آصف جاه و حصول رضامندی او پیوسته در انداز و وصیت و قابو
میگزراید تا آنکه بضاعت افعال ناپسندیده و اعمال نکوهیده مردم امر مرهونه
از کمر و رفت برآمد و مشیت ایزدی با ذلاف جان و مال سکنه انجا نعلو
پزیروت و فضا (۱) امضا یافت - بروز موعود سید اچهن با جمعی از مخصوصان
رو به قلعه آورد از انجا که پیوسته بغیر فراغت و تقریب امر بخشی گری بی
مانعت و مزاحمت آمد و رفت داشت در آمده دروازه قلعه را به کسان خود
سپرد و گرم و گیرا رفته رفار محمد خان قلعه دار را گرفته حبس فرمود * مصرع *

دران قلعه کین کهن نازه کرد

و روبه مکان حاکم نشین که به دیار اشتیاز دارد بوپ اندازی آغاز نهاد - صفدر
محمد خان را که ظهور این رافعه هرگز در مخیله اش نمی گزشت در بحر تحقیر
افتاده لچار به ستی مورچال و (۲) سببه و جنگ امر نمود و از راه اتحاک پیغام
فرستاد *

حق فراموش مکن بدوالت ذو زانکه در دست گذر است گرو
و فریب سه ماله باآتش فشانی شبانه روزی چار دیوار بغدر سورت مانند کوه
حدادی التهاب پزیروت چون پیشرفت کار از هیچ سو بنظر در نیامد سید اچهن
تدبیری اندیشیده ملهار نام مرهونه را که از قبل داماجی به نیابت برده پیام
داشت بقرار دادن یازده لک روبیه به صیغه حق الا عانه و با ایصال آن وجه از
آمدنی محصول سوم حصه میگرفته باشد بمعادلت خویش دعوت نمود از انجا
که آن جماعته رافعه طلب و خواهشمند این قسم امور اند اجابت کرده آمد
و از راه بود تپتی و دریچه با چهار شد سوار جوار دکنی به قلعه در آورده سید

(۱) امضا نکسر اول روان گردایدن فرمان ۱۲ *

(۲) سببه نکسر اول بمعنی مورچال و دمدمه است ۱۲ *

چون جمعی از شجعان و مخصوصان را همراه نموده بازاده گرفتن دربار و زدن سوزجاها برآورد متعینان که از کوچه و محلات واقف جماعت مریهه را همراه گرفته بکوچه که سر دیگرش به دربار اتصال داشت در آمدند اتفاقاً در وسط کوچه خانه که محمد بیگ نام فرستاده دادش شاه بظاهر ابدیاع و ساختن چند منزل جهاز پیش ازین وارد گشته با فریب چهار صد نفر مغلبه همراهی فرود آمده و از مشاهده هنگامه پیوسته مردم خود را مساعد داشته به محافظت خانه خویش می پرداخت و کاری از معاضعت عمرو و زید نه داشت درین وقت که آن گروه بظاهر عدوت مستمره مریهه که در اکثر خانهها سر راه دست اندازی نموده می آمدند رسیدند و او بممانعت برخاست و جنگ بدو و دهنگ در پیوست قضا را بدو و دهنگ از کمین که اجل به مله‌ار سردار مریهه بسد رسیدن همان بود و تسلیم شدن همان - دهنگیان آتش او را برداشته رجعت و پستی نمودند چون جماعته مریهه بی سردار شد ممکن اصلی شتافتند و از طول انچه آمدن این واقعه چه خانه خرابیها از اتلاف مال و جان نجات و سکه رو نمود و چه عمارات دکنی که از حدیثات گولگ بوپ نا خاک ره یکسان شکست و چه دکانها و ادبایها مسجون از امتعه و اقمسه اطراف و جواب بلاد متعدده دعابت و سوختن در نیامد نامی ماندها بزبان حال این معال می گفتند -

به صلح از فروزند شاهان چراغ بود شهری . اسکندی را فراخ

وگر رو بمیدان کین آوردند ملا ز اسمان بر زمین آوردند

جمهور سکنه از صغیر و کبیر و ضیع و شریف به ستوه آمدند صفدر محمد خان از مشاهده این حالت چون بدست آوردن قلعه بانعوه حودندید از وخامت عایدت که تجار و اعیان بدور از هنگام نیابت تیغ بیگ خان نا او غبار آورد خاطر اند و درین مدت هنگامه احدی به معاونت نپرداخته تفاعد دارند اندیشید که مبادا در بلای بلوای عام نیفتد بالضرورة پیام گرگ اشتی دمیان آورده متعلقان را بخانه دیگر گزاشته دربار را خالی نمود و خود با جمعی از مخصوصان در محمدی باغ احداث کرد تیغ بیگ خان واقعه اندرون حصار عاز

بدان به غرم روانگی فرول کرد و به سرانجام سفر و ادای وجه مرسومات سپاه اشتغال
وزیر سید اچهن در از استقلال و اسدداد رده علی نوار خان خواهرزاده خود را
که هم داماد صفدر محمد خان بود به بدانت متصدیکری معبر ساخته به دلا
فرستان و به محافظت برج و بارو و دیوار شهر بفاک پرداخته به معتمدان مردم
آبی میداد و دشارت خالوندن مدای نام اعف حاله بر آورده سید اچهن به
فراغ بالا در قلعه جای گرفت صفدر محمد خان به اثر اخراجات لاندی مایه رف
خود را انچه همراه آورده بود در معرض بیع و تناخوه سپاه در آورد و افعال
سید اچهن خریداری نموده گرفت باوجود آن عهده بر آئی نداشت و آنچه در
متعلقانش بود دستش نمیرسد بهدا وین ادوده و ملال گردید مفتاح دام
حدسی غلام تیغ بگ خان که معتمد و محرم رار بود و در رفافت بیون براده
به صفدر محمد خان طاهر ساخت که در هنگام تعهیر این باغ از قوط کیا ست
و عافیت بیخی بیع بگ خان در تحت فلان حوض مبلغ کلی را از سر ج
و بدعت نهاده چون چشمه آندکیوان در ظلمات ارضی پنهان است و من ازان
مطلع ام ازانجا که گفته اند که زر سفید برای نور سداست کد ام رفت زیاده
این متقاضی صرف آن خواهد بود صفدر محمد خان بدالت او حق نمود
و گفتار او را مغرور به صدی یافت ظهور این معدی آبی بر روی کار آورد و مسخر
عزیمت سفر نموده کمر همت بر استقرار مرکز اصلی خویش حسنت بسته بهراه
آوردن سپاه و بستن مورچال بر حصار شهر پناه اشتغال ورزید - * منظومه *

دگر بارة آهنگ جنگ ساز کرد در بسته فتده را باز کرد

فرو برد سر در گریبان فراغ فرو برد آسودگی را چراغ

سوی بارة جنگ آوران ناخندند به تدبیر دیوار پرداختند

و از هر دو جانب آتش در بهاد توپ های روئین تن افتاد سخته بندر را که همو
از صدمه اولی آسایشی و از سوگواری در گشتگان معرکه نخست آرامشی پیدا
به شده بود که بار دیگر سخته خفته که چشمش گرم نگشته سر از بالین برداشت
و دانه حرب را مشتعل ساخته هوش از کله شان خیر باد گفت و هر روز جمعی

از طه‌پور برة نورانی مدد نه گزیدند. اما در حفظ مسعود خان جنبی وکیل
 ارباب خان دانداز اچیزی و تجارت پسگن ترب و زرمی، جماعت کلاذ پوشان
 نگلس و والندیس و مریکسپس نه اندازست این که چون سید اچین را هم
 جدایی نه که خویش افتدای است هم نه اندازد و ملوک نه این بهینه
 دهد و پاس مغانی نام آصف جلا که بگوش شان سید بود ملخوط داشتند
 مراعات این را بنظم در آوردند و از مخاطره آنکه جلا و قدر محمد خان
 دیگر تمکن نند چه ساهک نه بدش نماید و سید اچین هم از این ستمد
 رسالت در خواست داشت لهذا اتفاق یکدیگر شد و بعد از آن عدی و صلح
 و عقد موعود ساخته فرز دادند نه من بعد محمد خان تا چینی نه ام
 دولت نگزارند و قدر مقدور میسر و نه مصالحه در اعراب بردارند و این
 معنی را مسجل ساخته اسمی خودها نه اندازد چون مسویرام که آن
 نگلس که در (۱) تختیم است و درنگ داشت نای الحال تکلیف و سماع
 حمهور که تخلف نتوانست نمود متختم ساخت و هر کدام تا مصالحه جنگی
 ادوات و آلات حرب الک و بروج حصار را قسمت نموده نه عهده و اهتمام
 خویش گرفته نه محافظ و جنگ در پیوستند و در صورت حال نه که معسر
 دویند منصرف بر رضامندی حکومت نه سید اچین بداند استل درگاه وانه مرتب
 ساخته سپردند و او روانه نمود آصف جلا که از نوشته سید اچین و در
 جدایی بروج از رویداد صدر آگاهی یافت عمدة التجار ملا مخوالدین که از
 عدم موافقت تا تبغ بیگ خان و قدر محمد خان که از چندی ا
 خان و مان اوارا داشت ناکامی نامردوایی برگشت بوطن ملوک نه همراهی
 او سر می بود خلعت و یک زنجیر فیل داده تا اچینی خان نام جماعتدار
 مصرت فرمود و به سید اچین خصوصاً در استدلال و دوید معروض داشتن در باب
 عطنی اسفاد درگاهی و نه سادات عظام و مشائخ کرام و اعیان و اشراف و حافظ
 مسعود خان و بجاران و کلاذ پوشان عموماً در امداد و اعانت و مراعات سید اچین

(۱) تختیم مهر کردن ۱۲ *

نوشته عمدة التجار با اجمیری خان دسنوری یافه در عین گرمی هنگامه آرائی
 صفدر محمد خان که بار دوم برپا نموده بود رسیده شریک آن معرکه گسند
 در حمله چند ماه که بجنگ توپ اندازی و معرکه آرائی منقضی گردید و صورت
 فتح البواب صورت چشم نه کسود چون جمعی از مردم کاری و اعتمادی همراهی
 صفدر محمد خان مدعی حسین بیگ خان و میر عبد نصمد ره نورد شهرستان
 عدم گشته بودند و موافقت تجار و عموم سکنه بممانعت مشاهده گردید بیسروش
 کار دبدبه سر موافقت گونا ساختن در کوف چهار مدنی و از اینجا به مونه
 تهیه راهی گشت همداران اوان چون متوانرو مدوالی و افغان صدرازه معروفه
 اخذ نویسان و دیگران تعرض اعلی رسید بدریعه صفدر جنگ میر انش نه
 از هنگام آمدن از وطن مالموف وارد صفدر سورت گشته از عادن علی خان رافع
 بود حسب الحکم اعلی بتصدیگری اینجا بزم او که در احمد آباد افغان دشت
 فستاد - صادی علی خان نظر بر حسن معاشرت و قدم ارتباط به حافظ مسعود
 خان و دیگران کیفیه را نوش حبوات بسد که چون عهد و پیمان تا سید اچهن
 موکد به ایمان گشته است معدوریم درین بن محضر و عرصی آصف جابه و مهم
 سازی سید اچهن نازکان دوات عائد گشت سفد بتصدیگری بزم سید معین
 الدین خان عرب سید اچهن باضافه منصب و خطاب بهادر و عطیات بازگاہ والا
 و سفد قلعه داری به سید حفیظ الدین خان پسرش مرحمت گشت پس از
 چندی اجمیری خان فرستاده آصف جابه ناجل طبیعی در کزشت و همراهیانش
 نه دکن شتافتند روزی جزد ویمابین سید اچهن و عمدة التجار صحبت نه موافقت
 و (۱) مخاورت که بسر آمد بفائز امری غبار کدورت از بفاع یافته به عداوت
 و مخالفت مبدل گردید سید اچهن عمدة التجار را نه نمیددی در قلعه طلب
 داشته باز داشت مستر لام کپتان انگلیس نظر بر هم پیشگی واسطه گفت
 و شنید او شده تدبیری اندیشیده برای بعضی مقدمات که بامشاهده عمدة التجار
 در دیار نفقح نماید حضور او را مستدعی گشت سید اچهن فریدش را خورده بیرون

فرستاد مسافر لام که پیش روی قلعه متوجه آمدن عمده انبار بود به مجرد بیرون
آوردن بلا توقف به خانه خویش فرستاد خود به دینار آمد و در اعیان دوا، خاکی دایک
مصدقی افتد به مقتضای وقت گفت و شنیدی نموده برگشت و خانه خود را
سجده گاه داده نشست و روزی حدود نوزدهم عمده انبار را به تعدیل مجلس برد
گشتن بمجلس رساند و او تمام آنجا حکومت ورزید از آردیشه دروب و غیره را بست *

قرار گرفتن حصه مرهته در بندر مبارک سورت

چون از دادای مسافر مرهته درین محله ۲۰۰۰۰ نواحی بند سورت به کردگی
ابلاخی گلیکوار به عمده ظهور آمد از آنجا که چاندان مدرب، مدفاتی، دانات
مصدقیان آنجا به معانله و مدافع می برداختند حدیثه در ساجل خویش
در نامه یافته اند به عبور شهرور رسیدن که جمعیتی بهم رساند دست تطاول
به داشت و با راج بریدفات آن حلقه دراز ساخت که به نام علی خان و فوج آراسته
به ایام حکومت خود سال به سال معانله و مدافعه او بر آمده تا وقت می نمود
در این شهادت رسام علی خان که خازن سر راه دیلاچی بود تمامی برگذرات آن
ظرف دیلای مهندسی و سرکار بندر سورت بلا شرکت غیر تصفیش به تسویش
در آمد و بهرام خان را فدرب و مکذات مدافعه و معانله او دست بهم داد اما چون
ملات برگذرات سورت که سواهی آنجا به فروخت نمی رفت و رعایا از خوف
مصدقی خائف و هراسان بودند به صلاح و تکلیف آنها به مدصدی طریق سلوک
سلوک ساخته قرار داد حصه نمود که رعایا میسرانیده باشند و به فراخ مال
و جمعیت خاطر در مساکن خودها آباد بوده بفاسر معاملات و فروخت غلات
به کشاده پیشانی در بندر آمد و رفت نمایند و این صورت تا زود داد سید
اچهن و صفدر محمد خان گرت نرم به کچ دار مریر استمرار داشت و نظر بر
مناذات حصار و وفور مصالح توپ خانه مداخلت مرهته در بندر نمیتوانست
شد چون سید اچهن ملهار نامی را از برده بغزار حق الاعانه به شرط اخراج صفدر
محمد خان بمعاونت طلب داشت و او گسته افتاد و صفدر محمد خان درانه
شرفی بدست آورده در حصار عالم بفاه مورچال بشهر بفاه بجدگ در پیوست

چنانچه گزارش یافت - کیدار را و بدی عم داماجی گایکوار تعلق دار پرتغاب
 سرکار بهر صورت را بفراز دادن سه لک روپه بجزای داری خویش طلبداشته
 برن و انجام کر صفدر محمد خان به نهجی که نگارش بدیروت به عرصه ظهور
 در آمد و بعد اچهن در امر حکومت مسدول گسب کیدار را و فادو بامده مصد
 شونش و مداد گردیده پیغام داد که اگه صفدر محمد خان دخل می یاف
 وجه فرار داد میداد اکفون که امر حکومت بر او فرار یافته آن وجه را بدهد
 و چندی دین دهگامه طرق و شوارخ آمد و روت بچار و مترودین مسدود ماند
 چون از سبد اچهن ندارک به عمل در دمی آمد لاجار تن به فضا داده سوم حص
 آمدی محصول بذدر را با ابصال آن وجه نفخواه نوشته داذ کیدار را و طلب
 داشتند دخیل و سهیم کار ساخت و پس از استوار و باوجود ایصال زر بسبب
 بعضی حوادث که روی نمود بدخل نتوانست شد و مجموع حاصل بند
 سه قسمت منقسم گردید حصه ازان متصدی و بخشی در وجه نفخواه حافظ
 مسعود خان داذ بدیوت خان دودازانچوبی و دهره سوم از مرهقه مهر گسب
 همدان ایام پروانه بهر وزیر الملک اعتماد الدوله در باب دخیل کار ساختن گماشته
 بدیع الدین خان و فاع نگار کهثرة پارچه و سایر بدام ودوی درگاه و رود فرمود و به
 عمل در آورد همدین سال در عسرة دوم مائة شعدن المعظم فریب به نصف
 الفهار زمین لرزه که درین مدت افامت رانم در بدیدار گاهی فنده بود رافع گسب
 و مانند و زیدن نسیم در گذشت که بعضی را محسوس گسب *

وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات به تر لوتره اشتهار یافته

از جمله سوانحات عبرت افزای این سال که به شامت افعال و نمود
 ما مردم مانع نزول (۱) غیث السماء گشته و فوع قحط شدید که در افواه اد
 گجرات به تر لوتره که عبارت از سفوفت هزار و هشت صد و سه بکر ماجد

سب و تکلیف کن یعنی محط گنده که بهاسی خشک اخو، دو عدد اند، داد
 ده در از مذهب (۱) بآیه و موی خنک و شکرده ساله جادن حدی اتعاق به شده
 ده نظریه آبی از اسمان سیر نماد و پر کبلی از زمین سیر بود نامه و بر و تاب
 ده سد علاوه حوادث و (۲) ناهات دیگر گند - * بمواضع *

پیمان خشک سالی در آمد دید که هوش از سه خلق غم نبرد
 در اسمان سه سیر بسته شد ده بینم گیاه از زمین بسته شد
 و جان از ده و مه نگرین رسید رسیدند از درگاه میمنت
 جوان بود خان با حمهور اندام از حص و عدم سه در اتوالی (۳) دستند
 ده و جویهای اشک از پیسمه سار چشم دور، سیر و حر موی (۴) انفعال
 در اندام اثر اجابت طاهر سد و هر چند ظر «نات» در چاه موی آفاق جبر
 کسب سوای سواد بود ده حسرت الی موی به گسب برتیر دعوه غلامان
 ندای زعدی نگوشت بسود او، درز دانه تسعیر علالت و کف ده ح حدمات بالا و ب
 سه آثار و چهار آثار به مدوان تلاش سدهدگی بهاب حادای تربیت و وحشت
 بحدت بدیدار گشت عوام الناس فریات که بخورین بیخیزی گیده اظهانی سائر
 صوح می نمودند کبریه کبریه ده دور وادی عدم می گشتند حیوان می زبان بوش
 کای بنی انسان گرفتار آمده از بی کاهی کاهیده کله گاه بچراگاه بیستی می
 سدهدند اکل عیده مداح و حلال گسب تالاب ها و آیار جون کاسه کادان
 مملسان خشک و حالی مادم فخط اب تر گراپی غلاب افروز بود سدهمتی
 حدولی بیش نماد که و صوی دبست ز جان شستن به بدم ادا می گسب
 مظا کورید یا ارض الی مازک و یا سماء افلعی و عیض الماء جلوه ظهور نمود
 دوک رعایا و عاهه بر ایلای برگذات و فریات خصوصاً از ضلع پتن از ممر بی آبی
 (۱) ناله کفنه خالده گرسنه محبده ناول مضموم و دال مکرر سال ننگ معیشت
 ال خط ۲ *

(۲) ناهات جمع عادت بمعنی آفت است ۱۲ *

(۳) استسقا طلب آب نمودن یعنی باران خواستن *

(۴) انفعال شرمندگی شدن ۱۲ *

چون ساهی بی آب بی باب شده به قطع علائق مساکن آنا و اجداد جدی وطن گریده اواره بادیه ناکامی گشتند و فاوله بقاونه بصوب مالوا و اطراف و اکناف باعی شدند و حسابی و شماری از ده روان عالم فانی نه مادم و بیانی که ازان رفت ویران و بی چراغ گشته تا حال صورت آبادی نه گرفت و احدی از رفتگان ناوطن بر نه گشت و این حالت تا هنگام فرول رحمت سال آینده امتداد یافت تا آنکه ارحم الراحمین فضل خود را شامل حال بافی ملادگان فرموده به مصداق مضمون عذافات مسکون و الله افول من السماء ماء فاحدا به الارض بعد موتها ورمین داد و آب حیاتی به خلق تشنه کلمان و جان باب رسیدگان روانی حرمان چکانیده ازین بلیه رهایی بخشید .

هر چند بدیم ما فکوکاری نو هر چند گنه کدیم عیاری نو
از باطن زشت ما کسی آکه نیست اینها کل آست که ستاری نو
و در سال هزار و صد و شصت و یک چون خبر ارتحال نجم خان منصدی بند
که بنیابت معروض بیه سپر خلافت صدر گشت از پیشگاه فصل و عطا حس
الحکم بذام مومن خان بمهور وزیر الممالک مرحوم شد و او ناصر حکومت آن
جا اشتغال ورزید .

تعیین نمودن جوان مرد خان شیخ عبد الواسع بخشی را با فوج جهت استخلاص قلعه جتیلیور و برگشتن او بی نیل مقصود

سابقاً به تصرف رمن قلعه موضوع جتیلیور معموله برگشته حوالی بدست
کسان مرهته و بر آمدن عدیر حبشی رفم زده کلک بدیع سلک گردیده درین ولا
جوان مرد خان جهت انتزاع و استخلاص آنجا عبد الواسع بخشی را با فوج
و چند غرب زنبورک و جزایر تعیین نمود و او بدانجا شتافته باهر محاصره و دسمن
مورچال اشتغال ورزید ریمکوجی که بتقریبی در سواد قصبه یتلاد امدد بود ازین
معنی آگاه گشته بهگوان فامی را با جمعی از دکهفیان رخصت کرد که به

دومک محصوران بود از و از شکبر نموده بیخبرانه هنگام درخشندگی علم
 انگیزی درز از افق شرفی گره و کید را رسیده بر فرودگاه آنها ریخته بجنگ د
 دست عبد الواسع و همراهانش که از وقوع این واقعه و هجوم این سده علل
 بدستوری در مورچال محاذی و معینه معین و کذری همدان احوال بدوش
 برده داشته و برخی برقع احتیاج نسبی می برداختند که این ناله دگرگونی
 همدان فضائی آسمانی بود آمد - سید میثا ولد سید دوا الله و سید فهد الله و
 سید فاسم که از روی پیروز و خلادت عاز مراد با خود برده داشته چون بودند
 اسب سواری نه یافتند پناه داده جرات بخش دهاده تا بکندید گفتند - • بیست •

یا بر مراد بر سر گردون نهیم یا یا برادر در سر همت کفیم سر
 نه مدافعه و معافه در آمده سر را در حریف گرفته بجنگ کوه یراف داد مددی
 بردانگی داده عصفه بد را بخون دگرین ساخته بسج روی چهره ها بر او ریخته از
 در آمدند و دست اطاول مرهته بر ثبات دهن و ادوات حرب چیره گشت رزمی
 بعد از اواسع را توفیق فراهم آمدن و نه معافه پرداختن رویشان به کشت و هرکه هم جا
 بود من نجانباسه فعدریج بر خوانده ازان معرکه هولناک رو به نداده دهاده مذکور
 نام (۱) ناعفی مذکوره و عثمان گسسته و دهل شکسته د آمده - • بیست •
 بود مرگ حوشر ازان زندگی که آرد رویی دو شمشیردگی
 ز این واقعه هجدهم ماه صفر المظفر روی داد و بهکوان نا عظیم طفل بود
 کشته برینکوچی پیوست •

مقرر شدن کهاندر او از تغیر رینکوچی

و رسیدن او و محاصره نمودن بورد

و دستگیر شدن رینکوچی

از آنجا که ارمان نانی باجل طبعی در گزشت اندکا بانی زوجه نامی
 راو سیفایتی پسر او مان متکفل امور گشته بود کهاندری را و بدو توسل جست

را و چهار حصه صوبه گنجا را به دولت داماجی برادرش از بغیر ریذکوجی بدر
 تعویض نموده مرخص گردانید - کهاندی را از هنگامه اراکلی ریذکوجی
 و افتراج قلعه بورد از هریا بدر خوانده اش و دخیل کار گشتن جلودن پند
 به دست او در بلده وافق گشته مساعت را از برق و باد استعاره نموده عازم
 این صوب گردید ریذکوجی بر قصدش اطلاع یافته با مخروالدوله و شیر خان و راجه
 ای سنگه با فوج اراسته مقابله و مدافعه را با خود تصمیم داده در سوان صبه
 پتلان رزم غالب آمد و از و خامت ثابت صلاح کار در جنگ میدان علی رؤس
 الاشهاد و به ظاهر با او هم چهره شدن و انبایر باس ادب داماجی مناسب حال
 دانسته معاودت به چهار دیوار حصار بورد نموده در آمد کهاندیر او جاد
 و چسبان در رسید چون جمعیت چندانی با او نرسیده بود از مومن خان
 متصدی بندر کهندیت که از ریذکوجی غبار آلود خاطر بود و جوان مرد خان
 استمداد و استعانت خواسته نوشت مومن خان آقا محمد حسین را با چند
 ضرب توپ و حرائر با جمعیت سوار و پیاده فرستاد و جوان مرد خان محمد شهباز
 و هیله را با همراهیان و جمعی دیگر مصحوب جلودن پندت رخصت فرمود
 کهاندیر او به عزم بورد آمده به محاصره پرداخت و ریذکوجی را محصور
 ساخت و قریب پنج ماه متوالی بجنگ توپ و تفنگ بسر آمد روزی دران
 ایام آکوجی برادر ریذکوجی با جماعه دکهنیان از یک جانب و از سمت دیگر
 راجه رای سنگه با مارواریان و همراهیان بارادۀ میدان داری و جنگ صف از
 ننگای قلعه بورد آمدند کهاندیر او نیز کمر مقابله و مدافعه و سر راه گرفتن حریف
 را چست بسته به سوی صفوف پرداخت و جماعه از یک تازان و جوانان رزم طلبان
 بار گیران خوش اسبه را بتاختن مقابل آکوجی مامور ساخت و انها دفعه جلوریر
 به برکناری در آمده رو بدر آوردند آکوجی بغیر عادت مستمر دکهنیان که جنگ
 در گریز دارند رو گردان شد بار گیران دست از تعاقب او باز داشته بر سر راجه
 رای سنگه که فیل نشان را در پیش انداخته به تجمل و آراستگی از یک جانب
 می آمد عطف عنان نموده ریختند و فیل نشانش را در حمله نخست گرفته

دو پدید آختند و پایی استقامت او از حای روت نه سعی ، کوشش تمام اران
 واطع خون خوار رو به یغایه حصار آباد تا کیران نه دنبال شده اند چندی ر کشته
 . حسته تا دروازه همراهی نموده رسانیدند ساجمله چون مدت مدیده طول
 انجامیده بود و در آذوقه ، مصالحه جنگی متورانه یافتند چنانکه مایلرانی
 همراهی آنچه رای سده و کجایان و زمینن شد حای ر هیزم مدیده پیلانگان
 ر عمده و بعله توپ خانه بندی اعلا داده بدرخواست مرسولات زیاده از معنی
 کا ه سماجت ر اجاجب رسانیدند لاجار ریفکوحی عیاج دسته شاه اشقی
 و سپرد آن فلعهجه بیرون میستاد - شیر خان و احمدانی سده به کعبه محمد
 شریا رهبله که عداوت از پهلدهوری داشت بر آمدند و شیر خان به پناه سیدوز و احده
 بدر شتافت و ریفکوحی ر مخبرالدوله تا که اندیوار صافوی کسند و او مخبرالدوله
 ر اندک خرچ دودر ملبل معور داشته ارائه یتلاد نمود و ریفکوحی را دستگیر ساخته
 دگداشت و آقا محمد حسین و محمد شهباز کومکس را علاج داده حصص
 نمود از سدوح این ساخته مداء اندین حای که در فصد امربه بد دلگرمی
 سدوحی افامت داشت توفیق را علاج حال دداسته به کمر بند اناء ال نمود
 . از اینجا موضع اتتر سونده مسکن حینا زمیددار آمده سکونت گرفت *

افراشته شدن رایت ظفر آیت بادشاهزاده جوان

بخت وارث تاج و تخت احمد شاه بهادر

بمقابله احمد شاه ابدالی و رحلت حضرت

فردوس آرام گاه محمد شاه بادشاه

ازین سپنجی سرا به مملکت

جاودانی

چون در عالم کون و فساد مسیت ایزدی بدان بعلق برپشته و عادت الله
 بران جاری گشته که هزنی حیاتی را جهان فانی بدود کردی و اس سپنجی

سرا گزاشدنی و شربت ناگوار مرگ از پیمانه اجل جسدنی و درین فضایه نا مرضه
شاه و گدا و غنی و فقیر مساوی و چاره و درمانی ندارد - * منظومه رباعی *
این خورد و بزرگی که ندامت داشتند در دست زمانه همچو انگشتانند
امروز اگر داند و پستی دارند فردا جو بخوابند همه یکسانند
و شاه اهی است و ملوک که هیچ آنی از آفت و رفی از اوقات شدانه روی
نیست که از ره روان ملک عدم از عبور و کمر خالی و حالی داشته باشد *

* منظومه *

ز مادی نژاد آنکه آخر دم بد بخود هیچ ندارد و چیری ندارد
اگر مدت نوح خویش آیدت تا آخر همین حال بین آیدت
زلفت آفتابی بر اوج شمال که انجا بیگذشتش آخر وصال
همین منزل است این منقش و باط که گسترده انجا و بدون ساط
همان است این بر کسیده روان که نفسش داراش در ریه طاق
عرض ازین تهمید نم اندوز و بیان جگر سوز و فوج و افعه و باریق از بحال حدود
نخست و تاج و انتقال ستانده باج و حراج محمد شاه بادشاه است که چون
آن حضرت آخرین سواری بدایر تدبیه و تادیب علی محمد روهبله که از جاده
فرمان پریری مذکور گشته بادیه پیمای طریق ضلالت شده بود فرموده رایب
طغر آیت بر افراشته تا مسکن از مردم رنجه داشته حلقه اطاعت در گوشش
انگنده به شاه راه هدایت رساندند و هم عذاب و طعنه چون حورشید خاوری
رجوع به بدت الشرف دارا انخلافت شد جهان آباد فرمودند از انجا که هنگام نوازش
طبل رحیل ازین دار فانی ملک جاودانی فریب رسیده بود و بواسطه غیمی جهه
انتقال آندکرت در عالم قدس سریر آرائی می نمود و سواری در مملکت وجود
شریف و آشوبی در عنصر لطیف بوجود آمده انحرافی از جاده اعتدال در مراجع
همایون طاری گشت -

* قطعه *
کوس رحلت جو کوفت دست اجل ای دو چشم وداع سر نکنید
ای کف دست و ساعد و بازو همه دو دیع یکدیگر نکنید

چنین هنگامه از معروضه مهیایان دارالسلطنت لاهور بدروه عرض نا، یمنان حصه
 دص کنجور اسبد که احمد شاه ابدالی و نوح گران از دارالملک کابل گریخته
 توحه این صوب است حکم علی شرف نندک یوت که افواج فاعره بسر کردنی
 و بر الممالک موالدین خان و ابو المصنوع خان و قدر جنگ میر آتش
 و سادات خان دوالعه جنگ و اعرادان درام و بخشیدن نظام و راجه اسیر نموده
 مدددار آدمبر دلو از مگ توپ خده و ادوات و آلات بدرد امفایده و مدافعه شدیدی
 از کان دولاب و مان بود گسسته ده سار و سامی بسیار اشتعال و پریدند و د اندک
 مدتی از بساگاه حریف خلافت مآب دستوری یافته عداوت نمودند و در
 مدتی رسیده بدین دعوی همدی و همدی که اغتشاب بدیدند سو بود
 و جعل گفتگو از استعد و اینها بران قرار گرفت که از حد افدسی در حواله
 اجازت بادشاهزاده جهان و جهانان احمد شاه پادشاه که در کاب طغر آتیه
 بوده بالضرام هم بداند از سادات خان بدارالخلافت آمده انفس اندر
 و تعرض رسانید درجه اسدحسن و بدیوئی یافت و بادشاهزاده را بخت و بود
 اینجا که طبع اشرف مائل و راست سدر مملکت و دس کشته بود هر چند شد
 بداد و نه بدایر لانی مدارا دمودد سودمند نماند -

چون فصا آید طبیب الله سود آن دوا در دفع حدود کمره شود

چون شد بیست و ششم شهر ربیع الثانی سال هزار و صد و شصت و یک هجری
 از حاکم احلام لایستاخون ساعد و لا یستعدمون در رسید داعی حق را جنگ کمره
 عاود روح مقدس نآشیانه فردوس برین بروار دموده بود گداز انی عورت و سداو
 محصنات برحایت صیانت ملک و مال ارتحال آن حضرت را با بود زایب غاف
 آیات بادشاهزاده جوان بخت مخفی داشته عسرج سربع اسبد در و زنت
 بخت و نگین روانه ساختند و این داعی در هنگامی رسید که د نواح سرحد
 و نوح شاه ابدالی دلاقی فریقین دست بهم داده و بدوعات معارک جنگ عاف
 آساند گشته و دضای الهی انکولگ توپ و زور الممالک جان نثار شده زور دیگر
 بدالان شکست خورده رفته بودند بادشاهزاده اراده عاف داشت چون این

خبر موخش بعرض رسید فسخ عزیمت فرموده به ماتم و سوگواری پرداخته
 عثمان موکب ظفر نوامان را بصورت دارالخلافه معطوف داشتند و در مقام
 اوندزه تعلقه پانی پست بروز مبارک سه شنبه غره شهر جمادی الاولی بر تخت
 موروثی جلوس اول فرموده برهان الملك صفدر جنگ چتر سلطنت بر سر
 انحضرت افرشته آداب بجا آورد و متوجه پینش گردیدند پس از ورود به سواد
 دارالخلافه لاش آن محفوف رحمت الهی را متصل مزار حضرت نظام الدین
 اولدا خطاب سپردند و موجب حکم اشرف ان حضرت را فردوس آرام گاه بر
 صفحه روزگار منعت ساختند -

* پیداست *

دوام ملک و بهای قدم کس را ببست

حدای است بهای قدیم و ملک دوام

سلطنت حضرت ابو النصر مجاهد الدین احمد شاه
 بهادر بادشاه غازی و صوبه داری فخرالدوله
 و تمشیت بامور نظامت جوان مرد خان
 و دیوانی فدوی درگاه

چون سواد دارالخلافه مضرب خیام فلک احشام حضرت پدر قدرت کیوان
 رعای ظل ظلیل اله احمد شاه بادشاه گردید امرایان نظام و ارکان دولت و روز
 افزون خان ناظر و مقرب انحضرت جاوید خان با تخت روان و چتر و ساندان
 رنگابی و اقبال کوه پیکر و اسپان باد رفتار دوزم آستان بوس و استقبال شتافته
 شرف اندرز ملازمت گشایند و آنحضرت بسواری تخت روان و از چتر سلطنت
 و جهادداری بر فوق همایون افرشته نا کوکده و حسمت متوجه قلعه ارک
 دارالخلافه و دولت خانه مبارک شدند و بروز فرخنده پنجشنبه ششم شهر
 جمادی الاولی که ساعت مختار انجام شداسان بود بر اورنگ خلافت و فرمان
 روانی آنا و اجداد بالارث و الاستحقاق جلوس ثانی چون حق بمركز و سکه بررز

فرار یافت امرايان دوی الاحترام و کافه اقام از لشکری و شهری پیدشدهای زلف
 بیس کسیدند و نثارها بر فرق فائق از زر و جواهر پختند زبان محمد ، سیاس الهی
 ، تهدید ، کشاده رطب اللسان و عدت البیان گشتند و آداب نجا آورده بموقف
 عرض رسانیدند -
 * منظومه *

که شایسته بخت شاهی توئی سراوار ظیل الهی توئی
 کل طوب باغ فلاحان توئی چراغ فرا چرا دوینان توئی
 پدر در ددر شاه و شهراده جوان و جون بخت فرزاده
 بود دست با حمله در دامنه همه نذگانم بیامد
 دوجا دست ندیم دهر بهار یکی پیش تو دیکری در نما

تفضلات حسوانه شامل حال نا دان محفل مدس گسب و برهن ملک
 ابو المصنوع خان بهادر مقدر جنگ و دخلعت خاصه و چهار و و سریدج و حصه
 نا در کلکی و فمندان موصع تعویض و زاب اعظم و دستوری معطم بر دواخته وزیر
 الممالک ساختند و بموجب حالت خاصه و سریدج و حصه و شمسیر مدصه
 موصع و سپر دهر میر بخشی و امیر الامرائی سادات خان بهادر دوالفقار جنگ
 سرمزانی پاد و ربق و قنق مهم سلطنت دای عائب ، بد افتد ، معرب
 الحضرت جاوید خان بجوید مرهوده دخلعت خاصه فامه فاندیش را سر مددی
 بخشیدند و ده رای رایان داکرمیل خلعت و احده سرانجام مهم دیوانی خالصه
 شریفه و دیوانی تن عطا گردید و سایر نذگان درگاه معلی مواخور رتبه و منزلت
 ده عنایات بادشاهی از خلایع و جواهر و انس و فیل بهره ور و هامباب گشتند
 چون خمر سیر آرائی به احمد آباد رسبد جوان مرد خان دخواخت نوشت
 شادمانی امر نمود و مناوی امن و امان نظام دای بلند آوازه ساخته رعایا و برابا
 را آگاه گردانید و خطباء بلاغت شعار پایه منبر را بالقاب همایون مرتبه بر بری
 دادند و در دارالضرب وجوه اشرفی و روپیه عبارت سکه مبارک احمد شاه بهادر
 بادشاه غازی تازه روئی گرفت *

صوبه داري مهاراجه بخت سنگه و به تمشیت امور نظامت جوان مرد خان و دیوانی فدوی درگاه آسمان جاه

مهاراجه بخت سنگه برادر مهاراجه ابهی سنگه متوفی زمبندار جودهیدور که چندی پیش ازین بموجب حکم حضرت وردوس امام گاه با جمعیت همرویی خویش بحضور آمده در نزدیکی درگاه والا حاضر بود پس از ارتحال آن حضرت بملازمه ساقی فائر گشت چون در ایام حکومت برادرش در احمد آباد آمده و از صوبه واقف گشته بود درین والا بدریغه امیر الامراء سادات خان التماس نمود موبه نظام خویش کرد از آنجا که امیر الامراء از جور و تعدی ماروازیان که دران وقت به عرصه ظهور آمده اطلاع داشت منسروط بشرط چزند که بطریق معجله نوشته بحضور اقدس سپاد رسانیدن درجه پزیرائی را متعهد گشت و او نوشته داد +

شرح مچلکه

آنکه فدوی درگاه از راه فضل و کرم بخدمت نظامت صوبه گجرات سروراز شده افراز می نمایم که در شرح دلیل در تقدیم خدمات نادرشاهی موافق ضابطه بدایه و خلاف آن به عمل نیارم - **اول** محاللات خالصه شریفه را بصرف نکم عاملان را دخیل داشته امداد و اعانت می نموده باشم - **دوم** اهل خدمات نادرشاهی را موافق ضابطه متعلقه خدمات دخیل و از حسن سلوک خود هرکس را راضی دارم - **سوم** منصب داران که جاگیر در صوبه گجرات تنخواه دارند بصرف جاگیر آنها نکم و راضی نامه بحضور والا ارسال میداشته باشم - **چهارم** مسلمانان سکده صوبه گجرات را از حسن سلوک خود راضی داشته باشم بی موجب کسی را آزار و ایدا نرسانم - **پنجم** آنچه در عهد حضرت خلد مکان صوبه

داران وجه پیشکش و نذرانه بحضور پادشاه ارسال میداشته باشند و نویز
 نفدوسب صوبه دموده ارسال می داشته باشم . ششم برای انفصال مہدومات
 و معاملات شرعی داروغہ عدالت مسلمان نگاهدارم یا از حضور مقرر شود امیر
 امرا محکمات را بجذاب افسر از نظر انوار گزاران و چهاردهم " بیدگاه عظمی
 و خلل مہاراجہ دخت سزگہ عطای خلعت شش یا چہ بطور خاص و سہیم
 شمشیر فضیہ مریض نفویض صوبہ دابی احمد آباد از تعین و نظیر الدولہ سرلندی
 نہ ت و نہ ہمراہی امیر الامراء نظیر نفدوسب صوبہ دابی احمد و خود ہم
 اخت و گسب و دہبی معتمدان را بظاہر دریافت حقیقت و حالت صوبہ
 و مریضہ و رسید و انہا نہ دہی و مظہر واقع گسبہ رفتہ ظاہر سخاوت و مصلحت
 آن مصلحت کہ ہو دہی حرات شد

* بہت *

داران چمن کہ ہو دہی دگی نہ باز دہاند

خزانہ در آمد و سر سفری بہار دہاند

چون طاقت عہدہ برآنی در خود ندید ارادہ این صوب نکرد ہمداران اوان جون
 بہر خان محمد شہنشاہ روہیلہ را کہ مصدر بردات گسبہ خلعت و یکریختہ میل
 در عوض طلب دادہ نظیر نفدوسب برگشتہ کری رحمت فرمود در همان روزہا
 در بین راہ قبل سدط گسب و حوشحال چند نگہ سبتہ کہ بیمانہ ہمیشہ بہریر شدہ
 بود و دیعت حبات مستعار بہ فاضل ارواح سپید و محمد شہنشاہ از ضلع کری فراخ
 حاصل نمودہ آمد چون انام درود حصاد مہروعات رسبہ بود صدر خان نظیر
 تشخیص و گرفتن پیشکش ضلع دریای سابر برآمد و راگہوشکر دہی نہ نیابت
 کہاندی راو در بلدہ در آمد و از دہن خبر رسبہ کہ آصف جاہ نظام الملک
 رخت ہستی از جہان قابی بہ عالم جاودانی برد و بسرداری دہن ناصر جنگ
 حلف ارشدش دہن یاعت و مظہر الدولہ از اسماع نفور صوبہ مہاراجہ بخت
 سزگہ درنگ و توقف را مناسب حال ندیدہ رشتہ امید امر مہووم را منقطع
 سخته براہ گودہرہ عارم خجستہ بنیاد گردید از انجا کہ بالاجی راو ولد ناجی

راو مدار علیه راجه ساهو بجای پدرش بتعلقه پینسوائی مستقل گشت پس خود را فرستاده ریفکوجی را که کهاندی راو باز داشته بود خلاص کرده بردند و مرزا لهر اسب خان سوانج نویس از ممر بهکامای تعلقه که اویات تحویر را کسی نمی برسید بریشان حال بود باسماج خد رسول امیرالامراء به جودعیور نظر ترسانه و معروفی که با او داشت مراد بیگ را بهای نام نائب ممر ساخته روانه گشت . جوان مرد خان از بغور صوبه بهماراجه بخت سفک از راه عافد اندیسی علاج و ابعه را پیش از وقوع بمخاطر آورده صورت حال و محضری ممر و دستخط سادات عظام و مشایخ کرام و اعیان و اشراف و سرگروه تجارت پسرگان مسلم و هندود مرید ساخته بدرگاه معلی ارسال داشت *

نقل محضر

آنکه حضرت ظل الله خلد الله ملکه التماس جمهور مسلمین از سادات عظام و علمای دوی الاحترام و منصدران خدمات بادشاه دینی پناه آنکه در عمل صوبه داری بهماراجه ابهی سفک در بلده احمد آباد و برگشت مضاف صوبه گجرات اندک از نهیب و عزرات امتعه و اموال غنا و حق حاکمان به خیال دوینه و شک صورت اسلام و داموس مسلمانان و تحریک مساجد و اماکن بزرگان و امساء مراسم نعر و بطلان و خرید و فروش خماریه در هر کوچه و بازار بر سفیل اعلان بظهور رسیده بر احدی ارادانی و افعالی مخفی پوشیده نیست و راجه پویان همراهی انسان بعضی ز نساء مساف را به طمع و ترغیب و بعضی را با کراه و نهیب از دین متین سد المسلمین بارتداد گرفتار کرده بهاروار برده اند و عظیمه مصیبت در اسلام آن است که زنان مسلمة تا حال دران دیار زنده اند و مسلمین چاره استخلاص آنها را دست این کفره ندارند در هنگام محاصره بلده وضع و شریف مسلمین دل از خدمت برداشته و مال و متاع بآنها وا گزاشته بامتثال حکم بادشاهی و حمیت دین خیر الانام علیه السلام از شهر بر آمده شریک جهاد با لشکر اسلام شده ازین جبهه

آنها با مسلمین در مقام انعام اند و عذاب کلی ندارد بنابینای و اعدای
 پادشاهی از اراده باطله آنها که این شهر اسلام را چون خاک و خاویز خیمه
 و معیاری مزارع نمایند و مسلمین را متعطل گردانند و مصلحت و محفوظ ماندن
 دین و الا از اشتها یافتن عوده دینی عودت گجرات از پیدگاه خلافت و جانشینی
 به سبب سکنه نرادر ابهی سکنه مسلمین و عده سکنه شهر در مراتب خدمت
 اعتدال اند و دل سر یک وطن مایه فزاید اند لهذا در دین نه دای
 رضا احرم الاحمیین و حرم القدرین رحم بر احوال ما جماعت مسلمانان و عده سکنه
 این شهر نموده این مقام را شهر و شهرت خود چون سبب که مخصوص
 تا بیان درگاه سلاطین سجده گاه برتبه اعلا نموده تا شهر آنها دایره یونانی
 نماید که مابین ناظمین خاطر در شهر اسلام سکون و ریزه دینی در راه دولت اند و در
 حضرت فد و در شاهنشاه دینی در معاد گشتار مواظبت می نموده بنام
 انقیاد اما مهاجره پیش از رسیدن معاصر فسی برده است پس دولت نموده حد
 سال هزاره صد و شصت و دو عدد سراسر عربی و سراسر تکلیف از بدو
 و اب که برای و الممالک می بردند در برده کهاند بر او کسبیده اند و هر چند
 که این باب نوشته است وزیر نظام او و پدسوا دایمی را و رسید داده به بخشد *

به قتل رسیدن محمد شهباز و هیله

حمله سوانجات این سال به قتل رسیدن شهباز و هیله است معاصر این
 محمد بر سبیل اختصار آمده او در اندام حکومت بجماند که در نوبه سراسر
 جدیدی از بنادگان افغانه وارد این دیار گشته در زمرة سایر ملایان با اختوارش
 مدد داد ماردی بر طرف گشت و در همین ملک در ایاز و امکنه دیگر نوکری
 داده چاند زان اسپ و سرانجامی بهم رسانید و در همدانیه آرائی رینکوحی
 و عفت حان آمد و شریک کار گشته مصدر تردد گردید و با او جندی روان
 که به آنروز و مکتبی از حطام دیوی دست آورد به حسب اتفاق ناسی
 به هر روز به از سوار و پیاده وارد احمد آباد شده بود در اندک فرصتی و کمتر
 در سار حوصله اش از باد مائی و منی آب ریز و از شراب فحوت مالا مال

د. - بدیداد بدمستی و خود سعی آغار نهاده از خود حسابی نرگرفت * بد -

داده پر خوردن و هشیار نشستن سهل است

گر بدو ات بسی و مست نگریدی مسردی

و. و. نرو. نه اسباب تجمل، نگر افروخته بر آاسنگی دکان خود نمایی می بود

. نه نه در مجمر فلک فلدنش بر اخگر بدداری می سمحت و زایدت متخو (۱) خدلا

گدیزد، بلند برزازی بمسام خان می رساید تا آنکه زاج اسود سودا در کام

ده اند. آشاده سمیت و معریش را بریزان ساخته دقتله عور که مدموم برین

خضار تا مسدیده و دانیل برین شیوه نکوهید است ملوت ساحت و دوست

د. محافل صد دشمنی و بالا دسین را می حس -

کاکل از بالا سبدی رتبه حاصل نه کرد رف از متانگی بهیوسد، صاع شد

و بدظ حفات در همراهیان جوان مرد خان از اعالی و ادانی می نکرست

و در محاورات و مکالمات بدان زنان بیهوده گویند در کف اختیار نماید و از

طریق است دور افتاده پازا از انداز گلیم ورا ترک نهاده -

هر آنکو نهی دار اداره بیس نرویدی بسر از انام جمویس

از آنجا که مبلعهایی رسومادس بالا رفته جوان مرد خان بهمتانی وقت داخلی

عاشق او را کوارا ساخته بحمل می وزید و موقوف بروقت داسه کف

و کردار ناهنجارش را نادیده و ناشدیده می انگاشت و بدر تعاول ده در

سیرش مبداد و این معنی او اقتدار خود بصور می نمود -

شیراف غرورش چنان برد هوش که بودی یکی فرد او دس و دوس

و کارش بحدی انجامید و سر خود سریش بقوعی خارید که هنگام بر آمدن

خان بظایر بندوبست که او را تکلیف همراهی شد سر باز زده امتناع وزید و

که اگر مرا به سر خودی به این کار مامور سازند فرمان پذیرام وگرنه نا

همراهی نمی نمایم و نظام خواهرزاده اش را نهمراهیان تعیین ساخته

با معدودی بامرفوجداری اقامت کرد جوان مرد خان که او را تنها یاف

کشته می شود و استماع آواز جوان مرد خان که امرار بالفهدام قصر و جودش داشت نموده از حجاب شبهه بر آمد و گمانش به یقین پیوست و دانست که مطنبش چوبسب و مفسودش کیست در را کسوده با شمشیر آخته دست از جان شبنون شسته بر آمد و سخت گویی آغاز دهد - هر که دست از جان نسوزد هر چه در دل دارد بگوید و روز سوچی فراهم آمدگان که نذایر از پا در آوردن از جمع شده بودند آورد و آنها بکدوه از هول جان کوچه داده در میان گرفتند و بک وئی رحمت مجرب گشتند که از هر چه طوف هجوم آورده از پا در آوردند -

سه چو در شد در پیل را با همه مردی و صلاب که اوست و انس او را کشیده از در بیچه باغ در ریگ رود بار سارمندی انداختند و هنگام حفری در برون دیواره خان پو مدفون گردید جمعی که در تاره نین پور بودند این واقعه را شنیده هر کسی راه خود گرفته کذابه کسید و اسب و یواف و سائی نا اذانه آنچه بود جوان مرد خان به ضط در آورده از روی حزم و احتیاط مسیری فرستاده صفدر خان و زور آور خان برادران را که موضع اودجه اداره معموله پشن رسیده بودند از صورت رویداد آگاه ساخت و نوشت که چون نظام خواه زاده شهناز معتول با همراهیان در اردو است منادا ازین سانکه وافف گشته مصدر امی شود آنها به مجرد اطلاع به محافظت خویش پرداخته همان قریه جاگرفته نظام را گفته فرستادند که جدائی گرفته بهر جا که خواسته باشد برود و او را وفوف این معنی هراسیده رفت و صفدر خان و زور آور خان بیلده در آمد *

ورود احکام و الا در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص و ارسال سر رشته ها و سوانحکات آن سال

همدران سال از پیشگاه عظمت و جلال احکام فدسی بمهر وزیر الممالک در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص بیست هزار روپیه بنام فدوی درگاه و حسب الحکم در باب رسانیدن ده هزار روپیه منجمله آمدنی محکلات

ایر ملده موسوم به جوان مرد خان و دقام نیک عالم خان ده هزار روبیه از معقول
 به گفته بهرورچ ورون ورمود جوان مرد خان را از سبب احکام والا گاه ساخت اینجا
 ده از ابتدای سپهر آرائی حضرت قدر قدرت حکمی دقام او شرف دقام دقام بود
 ده شهر جمادی المولود به عنوان تعظم و تکریم به خدایه رفتم آمده گرفت و داده
 داشت که به افکند حکم اشرف بود احده ان وجد و بدهاد اما بخراندانی
 جوان شهابیون الافس به عمل در بدهاد و حسب الحکمی به دمر نیک عالم
 خان و در مستان جواب بهست که بس احتیاج آصف حده دیکه بملو دقام حکم
 در به اجازت او مطابق است چون دقام ده و ارکان دولت به با خود درج
 داشت کار به خردن یکدیگر بی مستند به ملکه سرهنگه بودان بهین عظیم و ضعف
 بهم در تسلط سلطنت بهم اسد انجان احکام والا ناکار از جوان روحاست و در
 بر به شد بهمدران او ان جوان مرد خان شادی خدمت سورن سورن خویش
 ن بهست نموده به لوازم شادی بهداخته بهیم بهاربان بهر دیکه احادی بدست
 بهر بی بهوه دمود و معصلان بهین ورموده به بعض اقبال بهست و بهجهد جنگ
 به که فصل در بلده پلن بهصد بهسان گشته اینجا را فصل دمود جوان مرد خان
 بهر بهج ندان صوف شتافه بهدودست کرده بهست و مداه الدین خان که از
 حدادی در موضع افدر سوینده فیام داشت از دین آنجا و صحبت با جاس
 به تدابی است بهم ملول گشته از جوان مرد خان اسدعالی آمدن داده دمود
 چون او را نمی نه گشت و حق دیرینه را بهرموش کرد لاجر به بهرورچ رفه سکود
 بهرید و سیوکرام دانی به ندانست که آمدی راو در بلده آمد و جفاردن بهدوت
 فوجی بموضع کهیره رسیده در هزار روبیه به صیغه گاه و داده گروت و به صوف
 بهرکفه بهیل را مکفه دیگر به تسخیر و بهصیل حصه مرهنگه راهی گشت جوان
 مرد خان بهنظر اظهار بعضی بهنجا انخبر محال کوایه داکب را که از ابتدای
 اندی بلده در تفخواه فقرا و مساکین معز بود موقوف ساخت و مژادی بر
 آورده سد ابواب خیرات مبرات دموده که دیگر بهتوج نه گشت و عند الحسین
 خان چون معطل بود بسبب امیری از احمد آباد به آمده به صوف بروده و از اینجا
 تا بهرورچ رفه روانه دار الخلافت گردید *

بر انگيخته شدن گرد باد فتنه و فساد در بندر سورت
 فيما بين سيد اچهن و علي نواز خان و طلب
 داشتن صفدر محمد خان بامر حكومت
 و متصرف شدن حافظ مسعود خان حبشي
 قلعه را و رفتن سيد اچهن به مبنی

سابقاً روا شده شدن صفدر محمد خان به مبنی تهته و مامکن گريدن سيد اچهن
 در امر حكومت بندر مبارك سورت و مقرر گستن علي نواز خان به نباد و ويا
 بافرن سوم حصه در آمدنی حاصل در عوض تفخواه به حافظ مسعود خان حدسی
 مسروحه روم زده كلك بدایع سلف گسته چنديكه روزگار ناپابدار مساعدت نموده د
 سكه آنجا واری و آرامشی از ممر هداگامه مثال وجدال بی قبل و فال دست بهم
 داد فلک دوار و تیرتون دون كجرفتار را بشك گریهان كیو دشب و از راه عدد
 سپید آسا بیقراری نموده در نام فیروزه حصار ساجفین مدعی مدب ساحه ساگ
 فتنه در آرامش سکان آن گل زمین انداخت و بزرگ حویثش به سه گودابی
 مثلا گرداید -

فلک را تیر ازین خود بیست کاری که یاری را جدا سواد ز داری
 و هر كجا مجمعی دید برانگنده ساخت شاهداین فعال آنكه سيد اچهن
 و فتنه مهمات متصدی كری را بكف احتیاج و مضه افتدای علی نواز خان اهاده
 خود در قلعه به عیش و کامرانی مدب می نمود جمعی از خوششامد گویان تازه
 روزگار و نیرنگ سازان عدا در دنا پیدش آمد خود به پیدی بسته از در حیر سگالی
 در آمده سپیم و شریك بودن حافظ مسعود خان را كه دنا بر وفات گویانی در
 آوردن صفدر محمد خان و مددو معاری بودن او رشتی پدا كیه . حمدهای كری
 آورده از بنگ ظرفی مدعی می نهاد مدعی دنا ملبس ساحه حاضش
 از و مدحرف کرده و دشمنش نالم دادد سيد اچهن اظهار امر مودومی اند

مومنی پیدا شده در چاره جوئی و بهانه سازی افتاده با خود گفت • مضمومه •

مدش ایمن از دشمن گدشه حویلی اگر چه بود خون خودش مگویی

اگر حضم خاری نبود در زبانی دوایند که در نا حله اندامی

عده زوری حافظ مسعود جان افند بهرج افروهاست • پروا نک و سیره دامن •

به هنگام رسیدن ثلاثت دوش بود و حوردر کرمی دوزن بدل که کوفتن می نمود

• باصطلاح اهل گجرات یونک نامند در جماعه حسندان و همدانان میون شادان •

سید احسن ظهور این معنی را از مساعدت و ممت و دوری گفت بقدر نمودند

• ملاح • میواندند حیدر دینان • جان حرم و احتیاط را در دست دارد مستحقان

درب حصار شهر پناه را به افسداد توان و منع در آمدن از محکوف یکد سماعی

انعام نمود و او همه خادان بر دروازه که به سید آمد به تعلیم می نمود •

سیط مسعود جان آگاهی یافت به سیرت تمام رجعت و بهتری نموده بر دست

حون دروازه رسید موم خویشت بسته یافت بودند دستور آمد • تا آنکه بدو آید وفای

داد که در کارستان بودند او سعت حسنه خود در دوزن داد • و بخانه

حمیرا آمده از سید احسن استفسار و نعت این حرکت نمود و برگردان

داندی را مضمک ساخته بد در از گناه گفت اما روع شده و تعدد که در دل

حافظ مسعود جان جا گرفته بود زائل به گشت و در محظرات و حراست خود

س از پیش برد احب و بهائی تخم بفتق در مزاج سببه اش کاشت •

در انام ابدال سید احسن روان به داشت و روزگار عذار طویلی بیوفائی دیدم •

• بدی که می آید پسند بدجه بالعکس می بخشد و شر بدی که می ناحب

نعمدن • در خلاف خواهش او می اندک و مهره مضمونه اش را به مکرار حده

• در در حال زیاد با کامی در چهره مضمودش می نسیب • • در •

ندید • چو که رفتن و تقدیر چو رفتن

در دست و دست • ایک در دست نو نسیب

• در • نه خاطرش حطور نمود که ولی الله و کالی دانی را که در ایام حکومت

مع سنگ خان مصدر امور خیر و شر بود دستگیری هم رسیده اند در معروض

بار برس در آورده مصادره نماید و آنها بتفرس دریافت ما فی الضمیرش را نموده به خانقاه سند عیدروسی رفته دخیل آن جا شدند چون در بندر سورت بدان کثرت مریدان و حرمت آیدجا مقرر شده که دخیل آنجا را احدی متعرض نمی تواند کند و کونا (۱) نستی فرارناوته سید اچهن کفاره گیدی آنها برهفمونی علی نوا جان که آنها منورسل او بودند حمل نموده بدطن گشت و بیعام کرد که بالعلل حمدی نه داداسرور برهان بود که وطن اصلی و مسقط راس است درود و در بندر سورت میباشد از بر اسماع این حذر موحش که در محبلة اش ندی گزشت درکار خود متعبر گشت چون چاره نداشت ملتجی بعدر عدم سرانجام سفر گشت فائده متبرک نه کردید و بنام آمد که بیرون برآمده در باج نقل مکان نماید که ما یحتاج خواهد رسد الصیقه رفته فرود آمد و کمر عداوت بر افتراج حکومت خالو چست نست چون بداد آب خوریده که بی ان این امور صورت بدبر نمود که گفته اند * منظومه *

چو خواهی مسخر کنی کنوی و گنجی کن آراسته لشکری
دلفر به دست هفگام باز چو بازی است بی نال و درد شک
هر بریده چنگال و دزدانش ندست تدبیران روز می دافش دیس

در دهر ادیسه غواص و کمر را غوطه وز ساحت مسیت ایردی یاروی نمود و در زمین تدبیر که هم سنگ و جعب اولو و تدبیر تواند شد بدستش افتاد یعدی وفار محمد خان واد صعدر محمد خان که برادر زنش می شد و او داماد بیگلر خان نور والده و مادر ریش از اندوخته های آنها واقف بود مصحوب معتمدی گفته فرستاد که اگر اتفاق نماید سید اچهن را بر آورده صعدر محمد خان را که در صوبه تهته اواره دشت داکامی است طلب داشته بدستور سابق بحکومت مستعل سازیم - وفار محمد خان که خجالت زده از دست رفتن قلعه و محکوم دیکری بین الخوف و الرجاء زندگانی می نمود و متعلقان صعدر محمد خان که نوید آوردن او را شفیقند با او همدانسان گشته نعهد سرانجام اخراجات که درین کار صرف شود نموده قوی دل ساختند چون علی نواز خان ازین ممر

(۱) نستی بفتح اول و سکون سین مهمله بمعنی سد است ۱۲ - بوهان *

حافظ خود را جمع ساخت با حافظ مسعود خان که نند اسداد درویش بر رویش
از سید اچهن متوحش بود و در فی الضمیر خویش آگاه ساخته بر قامت دعوت
آموز و او اجابت کرد و به صوابدید یکدیگر علی نواز خان بیگهی به تبدیل
در سید سید الله عبدالروسی صاحب سجده به وستان بد ر هدیه ساخته
بخانقاه آمده دخیل وار گشته به پیمستان سپاه سرانجام مرده در خانه همان
اندیشه در کمین نشست و حافظ مسعود خان که بنابر حدیث خویش جمعی از
بزرگی از جمعیت قدیمی امرویه را خود داشت حامی او کسب سید اچهن
ازین سافحه آگاهی یافت -

تمک شد بدانش جهان مراح ففسر وی شد اسمان مراح
در مدو مدافعه و اطهیی دائره متغه در آمده محمد شائیم الهی بخشی حدود
را به نگاهداشت مامور ساخته جمعیت سابق ولا حق بمحافظت دربار مقبر
سوده خلعت داده -

ای که بی تانده می پوشی اندس عافد -

اول از قهرام چاک سینه ساعد را بدن

مرتاج و فلسم و ظفر غلامان حدسی تیغ تنگ خان که خان از رشد نمودن رفاهت
و محمد خان برادر زاده آملی خود را حاج دافسند و مریده او را صعد محمد
حقی را شنیده مراقبت گزیدند و جمعی دیگر که توسل داعلی نواز خان داشتند
از سید اچهن جدائی گرفته دو دیوستاند علی نواز خان پرده از ج در بر داشتند بر
سمیل اعلان علی رئیس الاشهاد بفراهم آوردن سپاه اشتعال وزرید و حسب الطلب
حافظ مسعود خان حوائج حدوس از دندا راجدوری که به معاونت طلب داشته
بود بسپرد گروه تجارت بدستان بنظر حفظ جان و مال که از رویداد هفتمه سابق از
انلاف خانمان عبوت گرفته بودند بقول آنکه مار گریده از دسمان می ترسد بقدر
حالت دوکم گرفته در بروی خودها بسته دستاند حافظ مسعود خان اگرچه به عهد
و بیمن مؤکد بایمان با علی نواز خان دست یکی شده بود اما نادیده آنکه
مدافعانهانی سید اچهن و او سازش نموده باعتبار ظاهر این معرکه آرائی جنگ

ز گریب نباشد که در ضمن او را بدام بلا اندازند پراگنده خاطر بود - • مصراع •
در کارم و بیکارم چون مد بحساب اندر

دار و عدد را میگردانید تا آنکه در پیب ده هزار از سوار و پیاده فرد بطعنی در دینار
و اهرم آمد و بیست هزار روپیه سید اچین برسم علی الحساب که فرد افزار
مداخنن طرح جنگ معین گسته بود برای نفسیم سپاه فرستاد علی نواز خان
گهی یافته بقول آنکه دست پیش زوال ندارد پیشدستی را کار فرمود و نواز هم
جانبی اولی - • نظم •

دم سبکدین فهرمان سپهر همه کینه کردید و نگذاشت مهر
بر آمد برین توسن تبرگام بر آورد رخشنده تیغ از نیام
طع رشته صله رحم نموده مسارعت و مسابقت کرده به عزم برداشتن مستحقفظان
درب حصار و بدست آوردن دربار سوار گشت و جنگ کفان دوازه چند بدست
ورده به معتمدان خود سپرد چون جمعی درین هنگامه از طریق کشته و حسته
ندند حجاب شبیه و اندیشه عذر از پیش روی حافظ مسعود خان بر خاسته
کردید کسان خویش را به مددگاری و نشتن • چرال فرستاده مستعد رزم و آماده
بیکار فتنست و بموجب تلفین و اشاره او تجارت پیسگان اتفاق نموده نوکران
خودها را شریک کار ساختند و از هر طرف دایره فتنه زیاده کشیدن آغاز نهاد - • بیت •
ز یک فتنه انگیز شوریده کار بسی فتنه برخواست از هر کفار

وج سید اچین که ده سرداری و با شلیفی بخشی بذای اطفائی بیوان مسدود
لمر بندی نموده بودند بانسداد طرق و کوچه بندی سیل بلا راه در آمد آنجماعه
دربا پرداختند و تدیری نگار برده دکانین مساکین راسته بازار جهنی را که گمان
رخنه یورش مخالف میرفت آتش دادند که مکر سد آتشین مانع شود از نجا
که اکثر خانهای بندر حیطان و سفش فی بست است به یک امعه در
گرفت و از همسایه بهمسایه دیگو سرایت نموده بهرجا که رسید تر و خشک
را سوخت - • بیت •

گفته اند امت همسایه به همسایه رسد ز گریبان چه زبانها که نه شد دامن را

مادامک آمد تا وجودیکه عالمی سوخت و حکمروانی بی خاگان کداف گشت ، یک
شعاع تاب شان را گرم نه کرد و عربی حمد شان بحوش ن انجامد متاب
غیوت یکباره دلهای شان را بر کردانید بی جنگ و دواج بیش از آنکه دوست
با هم رسد و کار با استعمال آلاب حرب انجامد رو گردان شدند بعضی به بعضی و بعضی
به بعضی . محافظ مسعود خان گشته منجمله وجهی که شد برای خراج سپه
بید بود نایک سر اسب تواضع نموده مابقی را توشه سفر و ان اداه معبر ساخته
به آمد و سرحد و سلامت که پهلوان رنده خوشی است به بهر هیچ رسانده
پایه بی سدان چون گام بی شان و تن بی سر و کسی اندر عاقبت بدست
آورده بموسل و شریک علی نواز خان کست و او بود دیگر بی ممانعت به دربار
ن آمدند اصطبل و میل خانه و اثاثه او غنط نموده منادی نام صدر محمد خان
به آورد و مورچال به قلعه بست و اذان آهنگی است . * منظومه *

گشته منضم آن بود که آینده او را به حکومت نیارند و من بذایر تخنم بودگ
داشتنم ثانی الحال بر اصرار تخلف اجماع نکرده مهر نمودم اکنون که مبادی
بقام او بر آمده و اراده آوردنش در پیش است بر چه حمل توان نمود قطع نظر
از عهد شکنی که نزد ما جماعت انگلیسان مدموم ترین خصائل فکوهیده است
کسی را که بآن صورت بر آورده آواره ساخته باشند و بر عزلش اهتمام داشته
و عهد و موثیق بسته شده باشد هرگاه تمکن یابد توقع نیکویی نمی توان داشت
و چشم داشت بهبودی را نباید و من مجوز این معنی و نا شما هم داستان
نیستم و مورچال در خانه ولایتی خویش قائم کرد ولایتی باصطلاح آری جماعه
مکانی را گویند که امتعه و افاشته خرید و فروخت در اینجا می شود الحال
مستترام جانب داری سید اچهن را بر ذمه همت خود گرفت و کمر معاونت
او چست بست -

به کین خواهی میان را دنگ بسته دل چون سنگ را بر جنگ بسته
و جنگ بوپ و آذنگ نا مسعود خان و مورچال علی نواز خان آغاز بهاد علی -
نواز خان با و قار محمد خان و حافظ مسعود خان محفل کنگاش طلب داشتن
صفدر محمد خان آریسته گفت -

چنان نفس بر روی کار که حیران شود دیده روزگار
و رایها بران قرار گرفت که چون کپتان انگلیس متخالفست گزیده است جماعه
و لذیسان را که باوی دعوی هم چشمی دارند با خود موافق ساخته بدین کار
مامور سازیم و آنها این معنی را بزیرا گسته کشتنی چند روانه گشته نمودند که
صعده خان را در برده خفا که انگلیس و نیده اطلاع نیابد بپارند و علی نواز خان
عجالة بریدی بذایر رسانیدن این نوید از راه براری روانه فرمود و بر کماهی حالات
و رویداد آگاهی داده نوشت -

چو نامه بخوابی سبک بر سینه که بی روی تو هشتم اندر هگین
مستترام برین تمهید و تدبیر واقف گشته (۱) تباری چند مستحقون از مردم کاری

(۱) عراب نوعی از کشتی را گویند ۱۲ *

به محافظت^(۱) باره دریا تعیین ساخت که بر سر^(۲) خور لنگر انداخته^(۳) زوارق آمدنی اطراف را ملاحظه نموده و اگرانند بالجمله جنگ توپ و تفنگ از قلعه و خانه ولاتی انگلیس در گرفته عالمی را به و بالا ساخت و جمع فئیر از سپاه و رعیت از خدمات گوله به نورد وادی عدم می گشتند و اموال و منعه تجارت پیشگان و اهل حرفه و بیوت و دکاکین راسته بازارها به نایت و سوخت در می آمد.

جهـ سایی شد از کشته بلا ویر

کسده ر کشتن دمی گشت سیو

و سلامت کوچه و مراحل به محادی قلعه نائب خندق رسید از آنجا که حده حافظ مسعود خان بالائی انگلیس قرب و جوار واقع شده بود از دشمن در عمل اندیشه داشت و نظر به متانت و استحکام عمارات لاتی که از غرب گوله توپ یا نقب رخنه پزیر نبود مستحفظان آنجا را که جماعه یدادگان هندی بودند ببدل نقد حال و امیدواری آیفده و استقبال بهزنی نموده یورش در و آنها بدر رفتند و مبلغ حظیر نقد و جنس بغارت و آتش مهر تلف گسب موجود این سادحه مسبراه استقلال از دست نداده بجنگ و رسانیدن کومک و بعضی ضروریات و مت می رفت فابو یافته به سید اچهن می پرداخت چون گرفتن قلعه بجنگ و یورش صورت بزی نبود معرکه جدال و قتال بامتداد انجامید و مبلغهای کلی هر روزه مصارف این هنگامه را و فار محمد خان سرانجام می نمود و فریاد و معان مظلومان ستم دیده و آه و داله ملهوفان غم دیده به عیون رسیده گوش ساکنان ملاه اعلی را کرساخت از آنجا که موسم آمدنی جهازات نبود چندی در حرکت عزیمت صفدر محمد خان تا خیری رو داد تا آنکه در ماه ذیحجه

(۱) ناره عبارت از آن است از خشکی تا آنجا که جهازات کلان لنگر اندازند دروازه کروه است و بهندی دروازه را ناره گویند ۱۲ *

(۲) خور لنگرگاه *

(۳) زوارق جمع زورق که نوع کشتی است ۱۲ *

الحوام که قریب هشت ماه ازین قضیه منقضی گشته بود جماعه و لندیس
بفوعی در بندر سورت رسانیدند که احدی با خبر نگردید - * بیت *

عجب مردم آبی اند این گروه
که دریا بود نزد شان بی شکوه

و دوعه ظاهر شده - * منظومه *

جهان در جهان فتنه انگیز دید
بسی آتش فتنه را تیز دید
بسی حاندانها نوبی و کهن
ز آسیب افتاد از بین و بن

از مشاهده این حالت و دریافت حقیقت که پسر و دامادش مبلغ خطیر بصرف
این فتنه انگیزی در آورده اند به تو بیخ و تشنیه آنها پرداخت اما چون تیر فضا
از شصت جسته بود فائده مترتب نه گشت سید اچهن قریب دو ماه دیگری
پایداری نمود از آنجا که آذوق قلعہ منحصر بر برنج کهنه شده بود عارضه (۱) زحیر
در متحصنان افتاد اکثری را نورد مطمونه نیستی گردیدند و باقی ماندگان آماس
کردند بالضروره با حافظ مسعود خان چون جمعیت وافر فراهم داشت سلسله
جندان امر مصالحه گشت و او بجمعیت جهات خاطرش مطمئن ساخته احمد
پسر خود را با جمعی به قلعہ فرستاد و سید اچهن از تنگنای چار دیوار برآمده
بهخانه او آمد - حافظ مسعود خان قلعہ را متصرف گشت و سید اچهن را روزی
چند در کنف حمایت داشته با متعلقان براه کشتی روانه مبنی نمود و او از آنجا
نزد پیشوا بالاجی راو به پونه شتافت و این واقعه در محرم سال هزار و صد
و شصت و سه پایان رسید و بساط فساد در نور دیده شد (۲) جند رال انگلیس که در
مبنی بود به مسترلام گماشته خویش نگاشت که جانب داری سید اچهن نمودن
و بر باد دادن لاتی و در مفازعت حکام ما تجارت پیشگان را در آمدن مفلسبت

(۱) زحیر شکم رفتن با پیشش ۱۲ *

(۲) جند رال به لغت انگلیس ناظم آنجا را گویند ۱۲ *

بداشت بسیار بد واقع شد - مسترلام به تصور اینکه پیورش عهد نموده مورد نصیب و آفرین خواهد گشت نتیجه بالعکس دید از راه غیرت پهلوی بر بستر ناتوانی نهاده در گزشت گویند که خود را مسموم ساخت الحاصل صفدر محمد خانی به رفق و رفیق مهمات حکومت متوجه گشته فرستگان را که به تعلقه انتیاج اسپهان عربی سرکار والا و دابوئگی (۱) آرمار نادرشاهی مفتخر بود نائب مقرر ساخت و چندیکه او بدین امر پیام نمود علی دواز خان که سانی میانی این همه معرکه آرائی شده توقع نیابت داشت اظهار رنجش نمود - بنابر پاس خاطر صفدر محمد خان فارس خان را موقوف داشته بدو سپرد و او فارس خان را از بند سورت بر آورده که به سمت بسنی متعاقب پیشوا رفته افامه گرفت و مترصد رفت و قتل نشست - همدان اوان در نقد جاسوس فرستاده پیسوا بالاجی را با نوشته نامرد جوان مرد خان مسعود بر این که چهارم حصه مرهغه موبه گجرات باو تعلق بر بر گرفته و پندل سکهدیو را بدین امر مامور ساخته ام باید که گماشته هانی داماجی گایکوا را از محاکات و برگذات بی دخل سازند و معدوم معون او نباشد از اینجا که دران هنگام نیمه‌لین پیشوا و عمالست جنگ بهادر سردار دکن نائباً قتال و جدال افروخته گشت و کار به صفوف پر زدنی و معرکه آرائی انکامید این معانی در حبز توقف ماند چون دران ایام بنابر علیّه کفر اهل اسلام از حمایت دین حضرت خیر الانام نه مداهنه و مساهله می پرداختند عدهٔ اصنام اکثر جا نموده است کرده بت پرستی آغاز نهادند چنانچه در شاهپور اندرون نده در پهلوی مسجدی این معرکه برپا شد و هنگام اذان و افامه صلوة چون حموس بی محل ناقوس و جرس فاله و فغان بر میداشت حلل کلی به حالت مصلیان بهم رسید لهذا خدّمه آنجا نزد قاضی محمد نظام الدین خان حقیقت حال را ظاهر ساختند شریعت بفا را در دین دامنگیر گشت روز جمعه بعد ادای صلوة با جماعه مسلمین حاضرین پیاده پا متوجه آن جا شده خراب ساخت *

(۱) آرمار چهارزی را گویند که مردم سپاه بشه با مصالح جنگی بران سوار شده در دریا بنابر محافظت چهارات تجار از مخاطرات دزدان میگردند *

استدعا نمودن راجه گهناتپه داس دیوان صلابت
 جنگ بهادر سردار دکن متصدی گری بندر
 سورت را بنام هرپرشاد خواهرزاده خویش
 و کشته شدن راجه با خواهرزاده بر دست
 عبدالغفور رساله دار و سوانحاتی که
 دران سال رو داده

از آنجا که هنگامه و فتنه و فساد بندر سورت چندینجه سمنی دکر ریاست به طول
 انجامید جمهور اقامه عموماً و تجارت پیشگان خصوصاً از اتلاف جان و مال به ستمه
 آمده به چاره حونی و طریق مخلصی هر چند پیک حبل و برید اندیشه را به
 اطراف و اندک دو اندیدند غیر از التجا بردن به صاحب شوکتی که قلع و قمع بدین
 فتنه انگیزان تواند نمود بازگشت نکرد لهذا شطری از درد (۱) نال و شح حال حسران
 مال به راجه رگهناتپه داس دیوان صلابت جنگ بهادر سردار دکن نوشتند از
 اعیان رای گنگا داس بیسکار دیوانی صوبه احمدآباد چون دران کار نایب به چ و
 مرج که در دیوانی جر فامی و نشانی نمائده معطل و ما حصلی که اوقات گراری
 تواند نمود نداشت از چندی به دکن شتافته تا راجه مامی شده از راه
 حیرخواهی به تهریمی برخی از بویه سلامت روی زافم را طاهر ساخته مستور
 گردایند و ابواب رسائل ویمایین معنوج گشت راجه رگهناتپه داس بدین التماس
 شکان بندر سورت و رفع فساد بدربعه مغرب الحضرب و الخافان جابید خان که داس
 و فائق مهمات سلطنت بود حقیقت هنگامه و خرابی و درحواست سکندره آنجا
 به پایه سریر خلافت مصدر معروض داشت که ما دامیکه پای صدر محمد حسن
 و سید اچهن و این جماعه در آنجا برپا است تفاعد ورزیدن شخص فتنه محمد

(۱) نال بمعنی دل *

اسب -

* منقطع *.

حرامی این ملک از ایشان نبود و ایشان جهانی پریشان بود

اگر دفع ایشان کند شد - و ریاض شود امن از فتند ها این دیار

و نه معرب الحضرت نوشت که اگر از پیشگاه فضل و عطا منصوبی کبری آنجا
 نام هر پیرشان خواهر داده اش و رحمت شود چون باب بخت الله است و نام
 بجای را به مهدی و اهتمام علی محمد خان که نام دومی عونه احمدآباد مامور
 است و از حسن سلوک رعایا و برایا راضی و شاکر نهاده و با کمک امداد و اعانت
 بها آورده داخل گامی نماید و اطفالی این اثره میگرد و این معنی ا
 در فهم رای گنگا داس به رام راجه - سه چهار روز به گذشته بود به بود
 حقیقت مرسوله راجه را که معرب الحضرت حواله راجه رام داسین وکیل کرده
 فرموده بود که موکل او محل امداد است و از احوال و اوضاع این ملک
 واقف بنویسد به اگر بندر را متعلق ساختن به دکن و این صلاح داند برگرد
 و او بجای فرستاد که از سال داشته بود رسد پاسخ نوشت که اطفالی الله است
 تمام سوز انجا بدون آب یاری معاونت سوار دکن درین وقت به نظر نمی آید
 و این که نام مدوی درگاه را مندرج ساخته از این اطلاعی به دارد و سابه و نفوذ
 نامنه نوشته است بالجمله سدد متصدیگری به نام سر پریشان شریف صدور یار
 راجه رکه نهاده داس دیاب را به قم و بدسکاری برای گنگا داس و دوهرا سوار
 و همان مدر پیاده نایک و بجای ویل بجایر نموده انتظاری انقضای ایام ناران که
 - پیشش بود داشت و نوشت که رای گنگا داس رسید که مستعد باشد که بمحور
 شدن و به سوهن گده خود را ملحق سازد از آنجا که مسیت ایردی بدان
 به پیوسته بود تا عدد العفور نامی رساله دار و راجه گفتگو واقع شد و راجه با خواهر
 داده گشته افتاد و این معنی صورت نه ست همداران سال جوان مرد خان شیخ
 و این را از تغیر سلیم به کوتوالی بلده مقرر ساخت و حلع و یک زنجیر ویل
 و اعتاد فاضی نظام الدین خان که از حضور مرحمت گشته بود رسید و در فطحه
 پیاده و مهر وزیر الممالک در تاکید جنس ملبوس خلص و دخیل کار ساختن

• تونی درگاه شیخ احمد کتبه گنج بخش قدس سره بفام راقم ورود فرمود حقائق و معارف آگاه شاه به • محمد که در مسجد جامع اقامت داشته بارشاد خلق می پرداخت بیست و هفتم شهر جمادی الاولی رخت هستی به خانقاه نیستی برد و مریدانش نمیدی بر مضجع او بنا نهادند و فدائ الدین خان که به منصب سه هزاره ذات دو هزار سوار سر فراز بود در بهروچ از چندی سکونت داشت چهاردهم جمادی الثانی نخل حیانش از پا در آمده و از کشاکش زمانه واپست -

* بیت *

از بهر قطع نخل حیات تو روز و شب

چون اره در سر نفس اندر کشاکش است

و بیست و دوم شهر رمضان راجه رای سنگه درایدر رخت هستی به عالم نیستی برد - و دهم شهر شوال چون بندوست کوتوالی از شیخن سرانجام نه شد بدستوار سائق سلیم به حال گردید و در شهرستان وجود صفدر خان برادر جوان مرد خن فساد اخلاط اربعه حادث و طاری گشت و طبیعت به دفع آن متوجه گردید چون تاب مقاومت بیارود پهلو بر بستر ناتونی نهاد و هفدهم شهر شوال یکی از بی باکان عظام چهار گانه غالب آمده پیکر خاکیش را از پا در آورد * منظومه *

چار طبع مخالف و سرکش چند روزی بودند باهم خوش

گر یکی زمین چهار شد غالب جان شیوین برآید از قالب

جوان مرد خان فرین اندوه و ملال بماتم داری پرداخت و این مقال به کوشش

* بیت *

رسید -

گر پیر دود ساله میبود عجیبی نیست

این ماتم سخت است که گویند جوان مرد

و زور آور خان برادرش از بیسلنکر بنابر تعزیه به بلده آمد و بعد اربعین جوان

مرد خان جهت بند و بست و تشخیص پرگفت و گرفتن پیشکش زمیعداران

ضلع رود سایر متی برآمد و قایم قلی خان را به نیابت بلده معمر ساخت و در

سال هزار و صد و شصت و چهار پس از انقراض آن پانزدهم ماه ربیع الاول

مراجعت نموده نسبت امورات مرجوعه بلده پرداخت و مشکل جی چهارا که مدار کارش بود به گفته اهل عرض باز داشته مبلغی مصادره گرفته خلعت و پالکی داده به دستو سابق مستفل گردانید نوازدهم شهر رجب المرجب رهنمونی جیت بتیل گذاشته به او سنگه دیسانی بدرمکام بموضع ندود معموله اینجا شتافت چون دران ایام پناهی از دیوار خانه بد اینجا بقا نهاده بودند جنگ توپ و تفنگ در گرفت جوان مرد خان که بر پشت موج ایستاده تحریص و ترغیب بر تاخت اینجا می نمود - عدد الواسع بخشی که پا پیش گذاشت برخم تیر بندوق در غلطید و جودی دیگر کشته و خسته گماند اتفاقاً گویا بعضی در پهلوی راست متصل دقاف بجوان مرد خان رسید پست مال کشت و آنجا را تاخت در اواده به بلده آمد

ورود عطیات بارگاه فلک اشتباه و اضافه منصب و خطاب بهادر به فدوی درگاه آسمان جاه

همدران سال محفده مال از پیشگاه عظم و جلال بموجب عرض معرفت حضرت و الخافان حاوید خان که به خطاب نواب بهادر سر بلند کشته از اینجا که از قدیم متوجه الحال این مقام بود چنانچه مکر سابق ذکر یافته به حسب خلعت حاکم چهار پارچه و سر پیچ مربع و شمشیر فضه ته نشان و عطای اعانه منصب که از اصل و اضافه ده هزاره داب یک هزار سوار و خطاب بهادر و حم علم و نفاره و مناصب مناسب برادر و فدوی زاده مفتخر و مدهی گشت و این دوید و سرت حاوید از نگارش راجه رام ناراین وکیل دربار جهان مدار پیروای انکشاف یافت و به دست نوشت که این مراتب را به حسب ظاهر ساز و سامانی مطلوب و حالت صوبه و کار پوشیده نیست توجهات نواب بهادر که سبب بحال رام است گاهی است از کیفیت مرفومه را ظاهر ساخت جواب شد که امیدوار اسباب ناهری بدر باشند علم و نفاره بر وف موفوف خلعت و سر پیچ و شمشیر با نوشته مهر خود که بمنزله سند بود حواله وکیل گردید و در اسرع اوقات باحمد آباد رسیده

نقل پروانه بمهر مقرب الحضرت و الخاقان جاوید خان نواب بهادر و باقی سوانحات آن سال

آنکه وزارت و عوالی پداه شہامت و معانی دستگاہ علی محمد خان بہادر مسمول مراحم والا باشند درین والا از پیشگاہ خلافت و جہانداری خاست فائزہ و سرپیچ مرصع و فیض شمسیر بابت استقلال دیوانی احمدآباد و اضافہ یک ہزاری ذات و ہست صد سوار و خطاہ بہادر و منصف پانصدی ذات پنجاہ سوار و خطاہ خانی بہ محمد رفیع و محمد شفیع پسران و پانصدی ذات و پنجاہ سوار و خطاہ کاظم علی خان بہ محمد عبد اللہ برادر این و زرات پناہ از حضور پرنور مرحمت گشتہ باید کہ شکر تفضلات و عذایات بارگاہ والا بجا آورده بحضور لامع النور عرضداشت نمایند و باستقلال تمام از کارہای تعلقہ سرگرم و حذر دار باشند کہ حسن مجرا بہ ظہور آید - رافہ بہ شرائط آداب پرداختہ گرفت و جوان مرد خان را دید و او یک سراسپ ترکی بوضع نمود - حاوی اوری عرضداشت با پنج مہر نیاز بیابہ سپیر خلافت مصیر و عریضہ بہ معرف الحضرت و الخاقان در ادای شکر بصلوات از سال نمود چہرں در مہر خطاہ بہادر را درج نہ ساختہ بود مقرب الحضرت بکبل ناکید فرمودہ در دارالخلافت مہر دیگر مرتب ساختہ بر عرضداشت زدہ از نظر افدس گراہید بالضرورۃ تبدیل مہرہا کرد بحسب اتفاق دران اوان راجہ بیٹی بہادر متلاشی صوبہ احمدآباد گشتہ مرد پنجاہ ہزار روپیہ پیشکش بدریغہ مقرب الحضرت دادہ بود بجنسہ حوالہ و کیل فرمودہ گفت کہ نزد موکل خود فرستادہ نفویسد کہ اسباب نفاذ و علم ہم رسیدہ اگر خواستہ باشد بالفعل او را تکلیف پیشکش بیست ہرگاہ باشد خوب است از انجا کہ از گردش فلک دوار حالت این دیار از تعلل مرقتہ بحدی انجامیدہ کہ اکثر پرگنات و محالات در دست در تحت و بصرف انہارفتہ و در بعضی کہ با جوان مرد خان بطریق بالانصافہ قرار یافتہ شریک و سہیم غالب با وجود گرفتن بیوزہ متعددہ و صادرات متفوعہ فریب چہار لک روپیہ بہ جہت داخل صوبہ رسیدہ

و فلان افریدی اخراجات و خلل مرهنه که تپانه نفدی و نغد و بست کولیان
 متمرد به داعی نمی شد شمی سرسندک بلده و پودجات نمی گروشت که بی
 دکان کولیان به هئیت اجتماع در آمده به شگفتن دروب و نقب زنی جدور مساکن
 و بریدن دکانین اسواق پرداخته از بردن کالا و آسرد خدا و کد نام و اطفال خود سال
 معان و نانک بیچارگان ستم دیده به عیوق نمی رسانیدند -
 • نظم •

درون و برون فتنه کولیان رعایای مسکین به آه و معان
 ندوده شبی از شفق تا سحر که ناید ز درها صدای تبر

و نا امنی شوارع و طرف بجائی رسیده که پیک صبارا خطر و برید نسیم را حد تانه
 متددین و مسافریں چه رسد و بدون دستیاری بدرنه انفسه ضاله طریق موافق مسدود
 : سی رهبری آنها جاده این معنی معهود اگر احبانا ناجل گرفته دو چار شوند - • نظم •

دست ناسازگر دراز کفند نمائی گرسوی پیار کفند
 یک بنک جامه اش ستانند همچو سیرش برده گردانند

و بنوعی برهم خوردگی بوقع آمده و سرشته تدبیر گسیخته که اصلاح پذیر نبود
 و خبره سری آنها بجائی رسیده که از خوف سواران قراق آن گریه گذران به کنار
 جوی بار سابرمتی به انفراخ خاطر گذاری نمی توانستند نمود و مکر اتفاق تنده
 نه بسروقت شان رسیده بسته رختوب را می بردند لهدا درین وقت مرتکب این
 امر شدن را مناسب حال خویش ندیده از ابدال آن امتناع ورزید جوان مرد
 حان از حقیقت آگاه گشته زافم را تکلیف نموده که برای او سلسله چنان توسل
 به مقرب الحضرت شده مربوط سازد فرمان تقرر صوبه داری برای او حاصل کند
 چون خواهش این کار جهت خود نداشت نوشت که اگر او را مقرب الحضرت
 دستگیرند خود سازند و به تطیات بارگاه والا و صدیر فرمان والا شان امتیاز بخشند
 از دل و جان در خدمت کرامی حاضر نخواهد بود و هرگاه یاد فرمایند با جمعیت
 موجودی حاضر خواهد شد چون این معنی از اظهار وکیل بمقرب الحضرت رسید
 گفت که ملا موکل او منظور بود هرگاه او این قسم نوشته بذابریاس خاطرش
 چون با جوان مرد خاں سابعه نیست اگر او کفالت امور مرفوعه نوشته بدهد
 قبول است همدان اوان چندی از مکس بران که باعطلاح همد چوتری گویند

از صندوق چوب آبنوس منقش بطلا که حسب الغرمایش مقرب الحضرت مرتب
 نموده تا برخی تعائف و یک جفت مورچه‌ل صندوق طلا کاری که بسیار به تکلف
 بود و بعضو ارسال داشته رسید چون بغایت مرعوب و مطبوع بود مقرب الحضرت
 نظر بر پیش آمد داشته بنام فدوی درگاه آسمان جاه بجذاب اقدس گزرا نید و پسند
 طبع دشوار بسند گشت از راه فضل و عطا حکم خلعت چهار پارچه ملبوس خاص
 و سریم مرصع شرف صدور یافت و حواله وکیل شد که بفرستد از آنجا که درین
 مدت به سبب حلال هرساله مرهته که به ضلع سورته موج کسی می نمود جوان
 مرد خان را اتفاق گرفتن پیشکش آن صوب نشده بود درین ایام که نامر بعضی
 امور و تقسیم صوبه میان داماجی گایکوار و پیشوا بالاحی را و گفت و شنید
 دهمبان آمده و موجی بدین سمت رخصت شده فرصت رعیت شمرده فایم
 ولیخان را به نیابت بلده مقرر ساخته بیست و هفتم شهر ذیقعدة الحرام دای
 صوب بر آمد و پروانه بمهر وزیر الممالک در باب استقلال ابوالمحسن خان کروره
 محال کهتره پارچه بنام راقم ورود فرمود و در سال هزار و صد و شصت و پنج جوان
 مرد خاد اول به سمت گهوکه بازه و گایکوار پیشکش گیران به کاهیار شدت
 و به اسلام نگر عرف نوانگر رسیده بقدر حالت و تقاضای وقت پیشکش گرفته
 بیست و سوم شهر ربیع الاول معاودت نموده به بلده در آمد - چون مومن خار
 متصدی بقدر کهنایت را با گماشته گایکوار پیوسته مذاقسه رو میداد از استم
 تقسیم مرهته صوبه فیما بین پیشوا بالاجی را و داماجی گایکوار برج لعل پیسه
 خود را نزد پیشوا فرستاده استدعا نمود که حصه بقدر کهنایت بطرف پس
 قرار دهد و نائب او را بیدار چنانچه حسب الخواهش او به عمل در
 و نائب پیشوا رسیده دخیل کار مقرر گشت *

مقرر شدن فوجداری و عاملی پرگنه بهروج ا خالصه شریفه نیک عالم خان

سابقاً در ضمن ایام حکومت مهاراجه ابهی سنگه کیفیت توسل جستم
 عبد الله بیگ فوجدار پرگنه بهروج و جمو سر بآصف جاه نظام الملك و تجویر

منصب و خطاب نیک عالم خان و تبعید امور نامورہ معروض گشت و مرده ملک بدائع سلک شدہ پس از سیری شدن مدت حیات مستعار عند اللہ بیگ میرا بیگ پسرش بخطاب و منصب موجوداری از انتعلا بدیش و نارسال حلقہ استقلال و معل بیگ برادر او تنجویر منصب مناسب و خطاب خیر طلب خان دستور سابق مقرر گردید بعد ارتحال اصف جاہ کہ ناصر جنگ از سرداری دکن مستعل گشت مجدداً نوشته استغفار و تعیین وظائف نگار و فوطہ داد پرداخت و چندیکہ دورہا ملکی گذشت نمود ناصر جنگ بدعا کشته افتاد و اختلافی در اوجاع سرداری دکن پدید آمد گشت و نیز ہر سالہ وضع احراجات لایمی صوابی از حاصل پرگنات می تالیست فرستاد - نیک عالم خان درین وقت فانی یافتہ تدبیر بر اصل اندیشند کہ آئندہ وامی نہ کسی نہ دہد و بلا شرکت جمیع محصول را در تحت تصرف خود آرد با انکان حضور مهم سازی نمودہ نہ ذریعہ متبہ الحصور نواب بہادر بہ منصب دو ہزاری ذات پان صد سوار و خطاب نیک عالم خان بہادر و بعد پرگنات از دفتر حالہ شریفہ حاصل نمود و دست نویر سہ ہندی و حصہ رهنہ جمع و خرچ را دابر ساخاہ فارغ الدل گردید •

سوار گرفتن حصہ پیشوا بالاجی راو در بخش
داماجی گایکوار در صوبہ و آمدن رگہناتہ راو
برادر پیشوا تا بندر سورت و دخیل کار
شدن نایب او در بلدہ و باقی سوانحات
آن سال

ہمدین سال در حصہ رهنہ صوبہ میماہین پیشوا بالاجی راو و داماجی وار فرار دالمناصفہ افتاد و رگہناتہ راو برادر پیشوا با فوج گران و داماجی عازم صوب گشتہ بر چہار کورہی بندر سورت رسید و مورچال بر حصار بست صغیر احمد خان متصدی آنجا بمعانظت برج و بارہ پرداخت و دست مدافعت

در پیش، و سپر مساعدت بر سر کشیده مستعد رزم و پیکار گشت - رگه‌ها را در پراگندگی سورت و آن طرف دریای ندرده ورود بار مهندری که بلا شرکت غیر در بست در تحت و تصرف داماجی بود به فراریکه تفسیم یافته در پراگندگی رسد خویش عمل و فوجداران تعین فرمود و بنابر فرستادن وکلا برای گفت و شنید معاملات بلده و پراگندگی دیگر که به شرکت مغل بوده و دخیل کار نمودن دنگر پندت در ایمن حصه گایکوار بجوان مرد خان نوشت جوان مرد خان بموجب نوشته هجدهم شهر حسدی الاولی او را در معاملات مرهغه شریک کار سیوک رام نائب داماجی در محاللات بلده و برگزیده حویلی ساخت و در تدبیر فرستادن وکلا بود که درین بین خبر معاودت رگه‌ها را و بنابر بعضی امور به صوت مسکن گویش دریافت نموده موقوف داشت و سیلجی دهانکر از تغیر سیوک رام به فدانت داماجی مقرر شده آمد جوان مرد خان جیون رام و مغل جی کار بردن ازان خود را به استقبال فرستاده در بلده در آورد هجدهم شهر شعبان المعظم به تعین گماشتگان و نایبان پرداخته و چندی توقف ورزیده پسر خود را نائب گراشته به برده شتافت و کشانجی به (۱) مکاس درای حصه بیستوا رسیده در راجپور تا رسیدن ساعت اقامت گرفت و نازدهم شهر رمضان آمده جوان مرد خان را دید و خلعت و حلقه طلا و پالکی توابع او را گرفته به امر ماموره سرگرم کار گشت و محمد مغور الدین خان صدر صوبه که سابق برین به اکهن شتافته بود برگشته آمد از انجا که با مقرب الحضرت چنانچه سبق ذکر یافته گفت و شنید تقریر صوبه به جوان مرد خان درست شد و هندیات وجه اخراجات به حضور رسیده اجازت تحویل فرمان والا شان به دارالانشاء و سیاهه تطبیات ثبت گردیده چون در کار خانه غیبی حکم محکم بنوع دیگر رقم زده کاک تقدیر شده بود هجدهم شهر ذیقعدہ الاحرام وزیر الممالک صدر جنگ مقرب الحضرت دواب بهادر رابه دهانه مسورت امور سلطنت بخانه خود طلب داشته به دنیا کشت و ترفیم فرمان و عطای تطبیات در حیز توقف در آمد چون کار بردن ازان باگله والا بنابر اعتماد راجه رام ناراین وجه اخراجات را نه

(۱) مکاس - نکر اول جمع کردن خراج و خراج گردن و ناک گردن ۱۲ *

میرفته بودند هندوستان سالم برگشت که به جوان مرد خان رسانده شد یازدهم
 دیکهده قلمی نظام الدین خان به محکمه عقی و دهک جوان مرد خان برای
 اجرای امور شرعیه به روز عیداضحی فضل الله خواهرزاده او را خلعت داده
 دخیل کار فرمود و خدمت بخشی گری و وقایع نگاری مونه که نه منصب داری
 بقای مانده که رجوع به بخشی نماید و نه حاکم داری و نه خوفی از بادشاه که کسی
 احبارنویسان را پرسد بجز نامی که آن نیز مژدرس گشته از انتقال غلام حسن
 خان به عریر الدین محمد خان خلف مهر علی خان مر شد و ده سال هرا
 و عد و شصت و شش پانزده رنگ پندت از طرف بدشوا بالاچی را از الفوج بدادر
 بدو بست و اخذ پیسکش میفنداران متعلقه حصه بيشوا مجو دربابی مهندمی
 موده به کهنیایت آورد مومن خان متصدی آنجا از روی خرم و احتیاط به
 محافظت برج و ناره پرداخته مستعد مدافعت و ممانعت گردید باند و مصلحان
 حیراندیش فرستاده گفت -

میرانیست تا تو سر دشمنی تو سامان جنگم میرا میکنی
 پس آمد و رفت و گفت و شنید مخاصمت را به مخاندن تبدیل ساختند و بایکدیگر
 ملاقات کردند هفت هزار روپیه به صیغه کاه و دانه برگشته چوراسی فرار گرفت تواضعات
 متعارفی پارچه از طرفین به عمل آورده به وداع یکدیگر پرداختند مومن خان به
 موجب درخواست یاندر و پندت چهار ضرب زنبورک و تقی بیگ خان که از
 همراهیان فخر الدوله در کهنیایت افامت داشت با جمعی از سوار و پیاده تعینات
 او ساخت پاندر و رنگ از آنجا کوچ نموده در سواد بلده متصل تالاب کانگریه فرود
 آمد جوان مرد خان دروب حصار مسدود ساخته به حفظ و حراست برج و ناره
 و تعیین مورچال سرگرم گشته ناره نمن پور را که در مقابل آنها بود به مردم کاری
 سپرده آماده بزم و بیکار گشت دکهنیان توپ هارا که از کهنیایت آورده بودند پیش
 انداخته به جنگ توپ و تفنگ و ترکنازی در آمدند -

فراران سواران آئین نبرد شدند از سر کینه مددان نبرد
 و دوزی چند آسبای حرب در گردش در آمده بعضی کشته و خسته گردیدند

پاندر پندت از تالاب کانگریه کوچ نموده بر موضع نیکول چهار کوهی که در جاگیر شرطی دیوانی صوبه و برافم تعلق داشت فرود آمد و دست تطاول مرهته بدانجا دراز شده بعضی به غارت رفت و یکدو مقام دران جا ورزیده به فرودگاه سابق آمد و پیام آشتی درمیان آورد جوان مرد خان جیون رام و منگل جی جها را فرستاد و آنها دو شبانه روز توقف گزیده پیکر مصالحه را بدادن قلیل به عنوان ضیافت و یک سر اسپ مادیه نمودار ساختند و او به صوب او لکه سورهته شناخت *

برآمدن جوان مرد خان به عزم تشخیص و اخذ
پیشکش و آمدن رگهناتمه راو برادر بالاجی راو
و داماجی گایکوار و محاصره نمودن بلده و
رسیدن جوان مرد خان بطریق ایلغار
و بجنگ پرداختن و تسلیم کردن شهر
و تعلق پذیرفتن صوبه با پیشوا

جوان مرد خان پس از روانه شدن پاندر پندت که از ممر او خاطر را جمع ساخت چون هنگام ارتفاع غلات و (۱) حصاد و (۲) خضاد مزروعات رسیده بود به عزم تشخیص پرگنات و گرفتن پیشکش زمینداران ضلع رود بلر سابر محمد مبارز شروانی همراهی خود را به محافظت فلعه بهدر گزاشته باتفاق زورآور خان برادرش بالوازمه توپ خانه متصل باغ شاهی داخل خیمه گشت از آنجا که دران اوان صوتی از اراده رگهناتمه راو برادر بالاجی راو بافوج گران باین سمت به گوش میر سید بعضی مردم بعیدالفکر دور اندیش از استماع این خبر که احتمال صدق و کذب میرفت ظاهر ساختند که اگر بمقتضای وقت خود در بلده

(۱) حصاد درودن غله ۱۲ کنز *

(۲) خضاد بفتح اول و ضاد معجمه بیراسن درختان است ۱۲ *

نومف ورزیده روزآور خان را بدین امر مامور سازد اولی و انسب خواهد بود چون اراده الله بنوع دیگر پیوسته و در دیوان فضا رم عزتش نامضا رسیده بود بخاطرش بپاسد پاسبان داد که در همین سی چهل گروهی حواهم بود اگر دور تر را اتفاق شود برادر را رخصت نموده معاودت می نمایم -

• بیت •

دیده را گفتم که در هجران چرا بید، نه

گفت نشنیدی اذا جاء القصاعمی الدص

و کوچ کرد و پیدکش گیران به سرحد پالن پوز یفجاء گروهی بدوست بحسب اتفاق محمد بهادر موحداز آنجا ملافی گسته نامهای سبوتابخ موی صلح سیروهی را در نظرش حاوه داده به طمع در انداخت و تقدیر عدان حرم و احتیاط را از کف جوان مرد جان ربنده کسان کسان به فاصل مد کرده دور بود رگه‌ها نه رار انداخت داماجی کایگوار با فوج سفتین که از طریق ندر مسلوک غام این صوب کشته بود رسید و ناگهانی خبر وصول و عبور درباری برده در بلده آمد و مسرعان سریع اسیر به تعاقب نکیگر متوالی و متواتر رساندن این خبر بود جوان مرد خان روانه گشتند و دروب حصار را بسته خست چپن نمودند - * بیت *

به بستند دروازه‌های حصار کشادند بر خود در کارزار

اعایا و برایای سکنه پورجات و فریات قرب و جوار با احوال و اقبال و اهل و نبال برسان و لرزان رو به بلده نهاده در پناه چهار دیوار حصار در آمدند فایم علی خان نظر بر ملت جمعیت متعینه شروع به نگاهداشت نموده بمحافظت برج و باره و حص (۱) قدرونگ بر شرفات پرداخت و جمعی از سواران را به طلایه شب گست دیون حصار مغرور فرمود و صداهای بیدار نالش و هوشدار نالش از فراز قصبه نافد گشت رگه‌ها نه رار از اطلاع خالی بودن شهر از جوان مرد خان و سپاه مساعدت وقت و یارزی سخت پنداشته نبال بیک گرفت و مانع ریح عاصف برق حافظ رو بدین صوب نهاده به دو منزل یکی از رودبار مهندری عبور نمود و فوجی را بسر کردگی بتیل سکهدیو به طریق مفعلا رخصت فرمود و بموجب

(۱) قدرونگ بهندی متواله گویند ۱۲ *

نوشته داماجی گایکوار کوساجی تعلق دار فریاد به عزم بلده ایلغار نموده هنگام شام شب هفتم شهر ربیع الثاني موضع محمود آباد لهوکری در گروهی شهر را تاخته فرود آمد روز دیگر دست اندازی بر راجپور و بهرام پور نموده به موضع کوچرت که ز بنده دفاصله جوی آب ساہرمیتی واقع است رسیده غارت کرد و بدان اکتفا نکرده با آتش مهر سوخته خیمه زد - پتبل سکھدیو که بموضع کھیرہ پیوسہ محمد دوران داد محمد دبی وطن دار آنجا آمده ملافی گشت و همراهی کرد - و رگھانہ را و نیز ماحق گردید و بلافاق روز دوشنبہ ہشتم رفت اصرار شمس باسی چہل ہزار سوار سر تالاب کانکریہ فزول نمود و روز دیگر متصل بہزار حصہ شاہ بہمنی فدس سورہ جنوبی بلده بر ساحل رودبار ساہر فرود آمده افواج را بمحاصرہ تقسیم نمود -

زمین در تزلزل رہم ستور رگورد سپہ آسمان را فتنہ -
سم شمالی بلده بہ عہد و اہتمام داماجی گایکوار مغرر گشت و او را ہوزہ
نامی عدد اللہ اقامت گرفت و جہت شرفی از گذار تالاب کانکریہ و بور حات
آن طرف سپرد گویال ہدی و جانب غربی و جنوبی دمدہ خود و سرداران
دیگر تعلق بزیرفت -

بگرد بلند حلقہ بست آن سپاہ چوہالہ کہ زد دایرہ کرد ماہ
و بہ بستن مورچال و سیبہ و ساخن دمدہ و حفر نقب امر فرمود حماعہ
دکھیان مانند مور و ملخ در اطراف و جوازب پراگندہ گشتہ نامر مامورہ
شغف تمام دندان غارت بلده را تیز کردہ شب و روز خورد و خواب و آسودگی
بر خود حرام ساختہ در جبارہ جوئی فتح الباب سرگرم گشتند چون ہفوز مکاتب
را استحکام ندادہ و بناہی مرتب نہ گشتہ بود از دور کہ دموداری میکردند
نرسیدن گولہ توپ از فراز بروج سنگ تفرقہ میان شان دبی افتاد -

فرو برد سرد گریبان فراغ فرو برد آسودگی را چہ راغ
فاعدانی کہ برسانیدن خبر نزد جوان مرد خان نگامشی در آمدہ بودند بداد
بعد مسافت کہ از چندی مکان مہین بودن او خبری نرسیدہ ہر کدامین براہی

و معبری در پی جوی افتادند از آنجا که او از غلج سیروهی معاودت نموده و راه بالا به صوب برگشته تهران و از آنجا که مرید هستاند دروهی بلده سانیه داشت مآذن داعی از متعین بلده که در راه نورانی و بودایی طاق بود و پس از وصول کهزاتمه را و بر بالای کاندوید روانه شده سراغ یافته ملحق گردید و حقیقت موصوف انجامید جوان مرد خان دمجرد استماع کوچک طولانی به راددن در آمد و صوب خانه و جماعت عرب و روهیل و بیدگان دیگر و سوارانی که اینان شان دوفانی یلعز گذاشتند با اسباب و بده ازبو و پسران معصوب و در آفر خان نرانی بلده این اختصاص کرد و مرید دوعد سوار جوار حوش اسید ناد رفتار اریده و انتخاب نموده شتاف روی و مسارت را از نامدا اسعار کرده بر راه آورد * * * عریو زوارو در آمد نه ماه بر اول در آمد نه سی و سه راه

و واحد در نه فصد کوی پیوست و بدست استواراحت و آسودنی چربیان و رفع احتیاج نسری تانکاس شب توفت و زریده امر نه (۱) حاتم نوشی نموده نه در گشت و همان شبیدیر را سنگ ساخته خون بدل راه احمد اند ساس دروت و جمعه دوازدهم همدگمی که هنوز باستان بیلای حصار بعضی انخواب و در آن مدار بودند سپید * * * منطوقه *

دم عجم کد - بن شده ز زمین حسم و مسوق در و زک طفل و نیم به کستاد شب زنده دازان چراغ چون رفت سودای خواب و دماغ سد آن شتا نه سیل دمان در نامی سارعتی ناگهان و ز کدر سدای مکتادی فلعه نه در با وجودیکه مورچال مختلف بودیک باغ ای الدین حسین وایم بود عده شده در آمد و نام توفت سب گرمی سکر جمعیت ساس خاطر سکنه کردید و از در آمدن جوان مرد خان رگهفته نه در حساب شده متعینان مورچال آن صوب را بر علف و رزی و تعاول شکاری مورد غنات و خطاط ساخت - شب دیگر که شب سیردهم بود شردمه

(۱) چینه دزه لغت ترکی ۱۲ *

(۲) سر حساب شدن کذا نه از نا خبر گشتن است ۱۲ *

فلیل بونگه داشت - فایم فلمی خان که به محافظت و حصانت برج و ناره می
برداشتند از رسیدن جوان مرد خان اطمینان قلب حاصل نموده چون از شب
بنده داری و فیهام ایوانی گزشته ملالت و کسالت طاری حال شان گسسته بود به
نیت قضاء نماز خفتن و نذارک مافات قعود و رمود را بجای آورده به سجود سجده
سهو در آمدند اندامه و ایقظ را فراموش ساخته بررو افتاده بخواب غفلت
نمودند - * منظومه *

چو شمع شنیدن گوردون نشست عدنان شب تار آمد به دست
فرد هشت خورشید زین رکاب سرباسانان گران شد بخواب
شبّی چون ^(۱) شده روی شسته ^(۲) نه قیر نه بهرام پیدا نه کدوان نه تیر
و جوان مرد خان خستگی زه نوردی همراهیان را بخاطر گزراونده کسی را به
حفظ و حراست تعیین نه ساخته بود جماعه دکهفیان که پیوسته در انتظار فرصت
و کمین فابو در جستجوی رخنه ماندند صور فانوس خیال نه کرد شمع حصار می
گردیدند در دیک نه دروازه کالو یور شرقی بلده رسیده چون محله خاموشان
بی عدا و ندای بیدار ناش یافتند از روی حرم و احتیاط هر چند استراق سمع
نمودند موتی جز فقیر خواب از مفاخر دماغ به سماخ گوش شان رسید ظهور
این لطیفه عیدی را از بیداری سخت و یاروری وقت دانسته بر سه برج فرد بانها
راشتند از آنجا که درجه چند مانند معراج عمرشان کوتاهی کرد به کندن
و افکندن شرفات اشتغال ورزیدند - * بیت *

یکی کرده از رخنه دیوار پست زده در گریبان آن رخنه دست
و مبسر مسرع را بجهت رسانیدن این ابشارات نزد دکهفاته راو اشارت کردند
و افواج مرهغه از استماع این مرده متعاقب یگدیگر هر کس از جائیکه شنید بی
تکاشی رو بدانصوب نهاد و چون طوفان بلا موج زنان نه پای جدار حصار پیوست
جماعه که به تسلّم مراد عروج کرده بودند کفره را هموار نموده راه در آمد

(۱) شده نام سنکی باشد براق و سیاه *

(۲) قبر بر وزن مبر روغنی باشد سبزه که بر کشتی ماند *

ساختند -

• بیت •

ز هر سو تران ناله پر خطر شد از دربان شاه راه دگ
و از انتصاف اللیل که بدین کار پرداختند هنگام سحر نه در ساعت از شب
مانده فریب همت صد نفر با نشان خامی و گه فائده را و دست به دامن جرات
زده سراز چاک کفگرها بر آورده بر فصیل جمع شدند * بیت *

کشیدند صف بر فراز فصیل بمصر اندرون شد بنی سبل ملل
و جمعی پناهنه فرود آمده انتظار بی نزول دیگران داشتند و فضا را راجبوتی از
دستبان دروازه کالو پر که ماندند کَلَّمَهُمْ بَاسِطُ دِرَآئِهِ بِالْوَصِيدِ خفته بود دگله جسم
جهان بپیش و انگشت و بر این جماعه افتاد و دانست که حقیقت چیست و این جمعیت از
کسب چه امن دستوری خدای را پیدا و خدودار نمود. آنها بدو می چزد
خانی دود سوزان طلا نه که دران بود یکی گسب کمان رسیدد بودند آوا
بدو را شنفیدد، جلو ریز خود را رسانیدند مستحقضان آنها نه بشب گرمی
انها قدم جرات پیش نهاده از بالا و پائین بجنگ در پیوستند که محمد مبارز
سوزانی را چندی از طرف دیگر رسید و فریب بیست و پنج در مرهته را
بر خاک هلاک افتادند از مشاهده این حالت که طست رسوائی از نام افتاد
بای استفاده دگه فیان به لغزش در آمد و از طریقی که صعود کرده بودند رو نه
هدوط نهادد و از هول جان بعضی دست از پا خطا کرده بر زری یکدیگر افتادد
افواج مرهته که درین وقت رسیده انتظاری فتح الباب داشتند فرین یاس
جلو کسیده برگشتند درین ضمن (۱) طَنْطَنَه (۲) طَلِيعَه شاه خاوری از نام افعی
مشرفی بلندد آوازه گشت جوان مرد خان خبردار شده گرم گیرا خود را رسانید
و آتش جنگ توپ و تفنگ از هر دو جانب زبانه کشیده در گرفت - * بیت *

دها ده بر آمد ز دیوار و بام بجنگ از دو سو شد بسی اهتمام
و تا نصف النهار از نسیم و فرار در کوشش و کشش کوتاهی نرفت چون پیشرفت

(۱) طَنْطَنَه بمعنی کرو فراست ۱۲ -

(۲) طَلِيعَه ناول مفروح مقدمه لشکر ۱۲ *

کار بود طرفین دست از نایره افروزی باز داشته بمحافظت مورچال پرداختند
 اتفاقاً یکی از آن اجل گرفته ها که از فصول پائین آمده بودند به قصد دست
 برد و بودن کالا بخانه میثما لعل صوبه نوپس دفتر دیوانی که متصل به فصول
 آن جا است در آمد چون فضا به را مانع بغت خویش برگشته دید و رف
 برگردانیده فسخ عزیمت گذا نموده زبان معذرت به عجز و نیاز کشود و سرانکسار
 بخاک سوده زلفهار خواه و امان طلب گشت - * بیت *

بجای نباید درون آمدن که نتوان از انجا برون آمدن

میثما لعل مطمئن خاطر ساخته در جوار خود نگاه داشته به راقم که در آن معرکه
 حاضر بود ظاهر ساخت - جوان مرد خان را ازین معنی آگاه نموده او را بخانه
 خویش آورد - روز دیگر اجازت رخصت او را گرفته یک دستار داده مصحوب
 چوبدار خود از دروازه را یکهیر بیرون فرستاد و او چوبدار را همراه نزد رگنهانه را و رفت
 و سرگشت را بیان نمود رگنهانه را و چوبدار را بحضور طلب داشنه از احوال اقام
 و تعلقه استفسار فرموده وافف گشت و گفت که جمعی دیگر نیز مفقود الخبر و در
 گوشه و کنار انزوا دارند اگر از کفج خفا بر آورده بفرستند خوب است - ظاهر کرد که از
 گم شدها اطلاعی ر خبری نیست مگر لاش جمعی که بر خاک هلاک غلطیده
 بمطموره نیستی خزیده اند افتاده - گفت چندی را همراه برده آنها را بر آورده
 بیرون بفرست - پاسخ داد که برون جمعی که درین وقت که از هر دو طرف مستعد
 به رزم و پیکار اند صورتی ندارد مگر لاشها را از بالای دیوار حصار به خندق اندازند
 و معدودیکه برای برداشتن آنها در بیرون آمده باشند گرفته ببرند و تا برون آنها
 توپ و بندوق سرنه دهند و متعرض آنها نگردیده ممکن است رگنهانه را و را این
 معنی مستحسن آمد و یک دستار به چوبدار داده مکتوبی بنام جوان مرد
 خان و راقم مبنی بر سلسله جفیانی امر مصالحه بقلم آورده جاسوسی از آن خود
 را با هر دو خریطه رخصت کرد - راقم پس از اطلاع مضمون مرموم نزد جوان
 مرد خان رفته کسان را برای انداختن لاشها در بیرون و نیفگندن توپ و بندوق
 فرستاد و جمعی که بموجب فرار بیرون آمده پناهی را گرفته مترصد و منتظر

افتادند لاشها بودند برداشته بردند و روز دیگر جاسوس را با جواب جوان مرد خان و خود مرخص ساخت که دفعه دوم دو نفر جاسوس با جواب رسیدند و نزدیک بود که چهره صالح نموداری نماید اما بنابر بعضی امور و بدنامی اندیخته دست ازین گفت و شنید باز کشید جوان مرد خان دن کرفت گماشته کسناجی مکس دار پیشوا و پسر سیاجی دهانکر نائب داماجی را از بلده بر آورد و کرب سوم دوشته زگهفته راو بجوان مرد خان رسید که صوبه از پیسکه خلافت و جهانبانی بما علق پیرفته است ایستادگی او بی حساب است اکثر دست آویزی داشته باشد ظاهر سازد درین عرصه در بدوین دمدمه ها بسته و توبهائیکه از بندر سورت و بروده رسید بود ارفا: آن نصب گردید و نعب ها را که در سوراخ کردن و حفرش جماعه مرهته چون موش دراز ناخن و مانند کواز تیر دندان و طرفه جماعتی و ترب امتی اند که بصورت آدمی و ادمیت را بونکرده و دیوخصلتا بیکه آسودگی و خستکی را نفهمیده از مطعومات بدان جوار و (۱) فائق چغنی ذائنه را آشنائی داده و از ملبوسات به انگوتی ستر عوربین گریده حلال و حرام را شناخته چشم سورت را از آب بی آزمی شسته باندوختن ذخائر دینوی طاق و در گرد آوریش یکنه آفاق -

* منظومه *

گروهی نه به صورت آدمی	ز مردم جدا دور از مردمی
نه در دل نه رحم نه در دیده شرم	زبان هم نگردد به گفتار شرم
ز سرما و گرما ندارند باک	ز سنگ اند و آهن نه از آب و خاک
بجنگ اندر آیند خورد و بزرگ	بجنگال و دندان چودرنده کمرک

در اندک فرصتی و کمتر مدنی نقبی چند را بریده بریر بنیان حصار مابین دروازه جمالپور و دروازه بند رسانیده باروت انباشته آتش دادند و یک برج با قدری دیوار از شرفات جدا شده افتاد و شکست و ریختی بهم رسانید و نوعی نه شد که به پوشش و سهولت توان صعود کرد دکمخیان به هنگامه آرائی قدم جرأت پیش نهادند و جنگ بوپ و تفنگ از طرفین در پیوست چون دست

(۱) فائق زبان ترکی نان خورش را گویند ۱۲ *

تصرف^{۱۰} از کذکره مراد کوتاه دیدند باز داشته به تدبیر ترتیب نقب دیگر پرداختند و نه فاصله یکروز و دو روز و گاهی روزی دو بار هر نقبی که مترتب می شد میپرسید از آنجا که جدار حصار مرتفع و پهناور واقع شده راهی کشوده نمی گشت دروازه جمال یور که از صدمات گولگ توپ و بردن نقب خراب گردید چون از درون خست چین عریض کرده بودند فائده نه بخشید بالجملة تا روز انفصال که چندان طولی به کشید بیست و دو نقب زده بودند که بعضی از آن از کندن این طرف و دستن آب معطل گشت و یک دو دعد سنبه وران نائب فوجدار کرد تا جمعی از راه دریچه بینان دیوار حصار که از مار و اریان یاد گرفته ساخته بودند بر مده بر مورچال بیرونیان ریخت و چندی از طرفین کشته و گشته شدند - کار بردازان و پیادگان عرب و زوهیله و سواران که جوان مرد خان در پتن فرستاده بود به دریج هنگام ظلام لیالی که شخص ناصر از مشاهده عاری و معطل بود قابویافته به بلده آمدند و چندی دیگر آسیای حرب بگردش مانده دانه وجود اجل رسیدگان طرفین را خورد و خمیر می ساخت از آنجا که بغابر سقوح این ساعده اه آمدنی محالات بلده و پرگنات مسدود بود و از سکنه شهر که از دادن بیوره و مصادرات به ستوه آمده طاقت شان طاق گشته جوان مرد خان از آئینه ناصیه شان صورت سرکشی و امتناع معایفه می نمود و از سوق گفتار شان خواهشندی حکومت مرهته مفهوم می شد بتکلیف بیوره و درخواست نسیم مکلف ساختن را درین وقت خانه زنبور شوریدن تصور میکرد و دست بکبسه اندوخته خرد زدن گوارا نبود -

زند بر هر رگی فساد صد نیش وای دستش بلغرد بر رگ خویش

چون بغابر خرج سپاه که هنگام کار بود لاچار قرعه سرانجام پنجاه هزار روپیه بنام کار پردازان انداخت آنها به حسب ظاهر به هان و هون دفع الوقت داشته چاره رفع آن را در نوردیدن بساط حکومتش دیده با مخصوصان خیراندیش در لبلس دوستی و مآل اندیشی به اظهار وجوهات چند در چند که عهده برائی با این موج گران و غلبه و تسلط پیشوا بالاجبی راو که درین جزو زمان است امکان

نماید و هر که با او در افتاد بر او داد پرداخته نترنمات هوش ربا سرانیدن آغاز کردند و تزلزل در ارکان بنیان استقلال انداختند و طومار انواب صلاح و فلاح کار را تن به مصالحه در دادن و تسلیم بلده نمودن و فلادۀ متابعت پیشوا به گردن افکندن و افتداید و گردن را رهبر و رهنمون گشته به شد و مد بخوش الحاکمی آب و تاب داده فصل بعصل بدلائل عقایی و نقلی مدلی و مبرهن ساخته فرأت نمودند بالضرورة جوان مرد خان قارغ باب آشی و سلسله جفدان امر مصالحه شد و پتیل سکه دیورا واسطه ساخت و او رگهفته راو را که منتظر لطیفه عیبی شنیدن ندای لایبی بود و گمان ظهور پیدر این معنی نه در مخینه اثر و خودی فداشت نمی برد و معاوضه صورت این بود که در مرآت ضمیر نمی دید آگاه ساخت و در واقع چنین بود که اگر یک ماه دبکر بیداری می شد به استغفار حوبه و چیدی بطریق مال امائی بلده انفصال می یافت اما چون مسیت ایردی آتیه به عرصه ظهور آمد اعلام پیرویه بود چه سود - مدحه میراد گهفته راو از اهتزاز نسیم این پیام زره شکفتن آورد و مانند گل خمدان شده بخود نالید برای بستید مدانی و اظهار مدعا و مافی الضمیر احداث آمدن معتمدین و کار پردازان جوان مرد خان داد و فایم قلی خان و جیون رام پیسکار و منگل جی مدار کار و نعل داس بانزد هم شهر جمادی اولی بیرون شنیده یک نبانه روز توفف ورزیده بعد گفت و شنید یک روپیه نقد بنابر ربع تقاضای سپاه و هذگام ملاقات جوان مرد خان یک رنجیر فیل که داخل تواضعات دبکر باشد و تسوید فرار نامه مقبره معادیت کردند از آنجا که چندی در رسیدن روز موعود مقدر بالیسف انصرام این امر در حیرتوفف و تعویق افتاده و چون وقتش رسید رگهفته راو محمد دبران ولد محمد بابی خالوزاده جوان مرد خان که به همراهی پتیل سکه دیو بود کیسه اشرفی وجه مقدره را سپرد و او را ببلده فرستاد که رفته خاطر نشان نموده بیاید و فرار گوشت که پتیل سکه دیو و سکه هارام دیوان رگهفته راو با جوان مرد خان ملاقات کرده بالمواجهه عهد و پیمان را موکد و موطد بایمان سازند اتفاقاً در همان روز چون معروضه فدوی درگاه که مشتمل

بر قصه و پیوستن رگه‌ها ته راو بر دریای نریده و شهرت استغوار صوبه از دربار جهان مدار با و بدرگاه فلک بارگاه فرستاده بود از نظر اقدس گزشته و در جواب حسب الحکم اعلی بمهر و وزیر الممالک صفدر جنگ بهادر که شرف صدور یافته بود ورود فرمود *

نقل حسب الحکم اشرف اعلی

آنکه رفعت و عوالی پناه کفایت و معالی دستگاه علی محمد خان بهادر مورد مراحم والا باشند عرضی متضمن انتشار مرهته رسید و مفصل معروض بارگاه عظمت و جاه گردید بر طبق حکم جهان مطاع در باب استقلال صوبه احمدآباد به شهبانت و عوالی پناه جوان مرد خان مرقوم گشته آن عوالی پناه نیز باتفاق نسانت دستگاه در بندوبست و ضبط و ربط آن جا پرداخته به خاطر جمع و استقلال تمام باشند و احوال آنجا بی کم و کاست معروض میداشته باشند درین باب تاکید اکید دانند بتاريخ غره جمادی الاولی سال ششم جلوس معالی فلمی گشت - بمجرد و عزل نژد جوان مرد خان رفت و دید که *

یک چراغ است دران خانه و از پر توان

هر کجا می نگرم انجمنی ساخته ادد

و کار پردازان و محفل آرایان در هر گوشه و کناری سرها بهم آورده به شغب تمام به تدکار و تکرار قرار مدار صلح متفق اللفظ و المعنی می بودارد و از راء شوخی و مزاح آن یکی بدیگری می گوید - *

هر چه داری فروش و گوش بخیر کز لبم با بآسمان خبر است

رافم فایم قلی خان را از رسیدن و مضمون حسب الحکم که دست آویزی بود قوی آگاه ساخت او را نیز چون در ضمن واسطه کاری امر مصالحه بندوبست کار خود و مدعا حاصل کرده بود با دیگران موافق یافت و گفت که *

لب مکشا گرچه در و نوشها ست کز پس دیوار بسی گوشها است

دانست که تیر از شصت قضا جسته و قدر کار خود کرد اکنون اظهار حکم والا علی رؤس الاشهاد سولی وحشت حاضران وحشت غائبان ماحصلی ندارد و از آهن

سرد کوفتن و گره بریاد زدن چه سود با وجود این مراتب بغیرا تمام حجت که ثانی الحال سطحی لازم نیاید بگوش جوان مرد خان شطری ازان مقال فیه خواند از آنجا که هوش و گوشش را بسته بودند موثر نه گشت و در پاسخ گفت که فردا آخر روز قرار ملاقات پنهل سکه دیو و سکه آرام مقرر است باید آمد که با اتفاق دیدن شود روز دیگر بیست و پنجم جوان مرد خان و قایم قلی خان و راقم را معدودی از مخصوصان و کارپردازان از راه دریچه باغ در فضایی رود دار سایر محاصری قلعه که شامیانه جهت ملاقات و انعقاد محفل طرین برپا کرده بودند رفته فرار نرفت - قایم قلی خان راقم را تکلیف همراهی موده بنابر آوردن پنهل سکه دیو و سکه آرام که در یغاه درختان متصل باغ غازی الدین حسین خان آمده در پلی درخت انتظاری نشسته بودند شتافته آورد و بالمشافه مجدداً عهد و پیمان و بیروائی و گزارشات بلده پشن و محاللات دیگر بلا شرکت و مزاحمت غیر و مطالب چند که به دفعات مرقوم کرده بود بنفالت و باندهربی چنانچه از سواد نقل آن واضح می گردد موکد و موطن بایمان ساخته به وداع یک دیگر پرداختند *

نقل قرارنامه به مهر بالاجی و او

آنکه یاد داشت قرار داد که با شهادت و عوالی مرتبت جوان مرد خان بابی مقرر نموده شد ازان سرمو تفاوت نخواهد شد تا عمل سرکار و هرکس از برادران و از اولاد این جانب باشد ازین قرار داد عدول نه کند پرگنه پشن و غیره در و بست بلا شرکت نه محال جاگیر قدیم پرگنه پشن محال پرگنه بدنگر محال پرگنه سمی محال پرگنه مونچپور محال پرگنه بیسلنگر محال پرگنه تهراد محال پرگنه کهرالو محال پرگنه زادهن پور معه تهرواره محال پرگنه بیجا پور در و بست محال درین ولا به جاگیر مقرر نموده شد بلا شرکت در عوض جاگیریات متفرقات از موضع کتزار و غیره فوج سرکار و نائیب با فوجدار دیگر در پرگنات جاگیر مزبوره نرود و به هیچ وجه مزاحمت نرسد واحدی به علت دانه و کاه مزاحم نه شود از برادران خان بهادر با جمعیت سه صد سوار و بانصد پیاده مدامی نوکر باشد

از روز داخلای سوار و پیاده در سر رشته حضور وجه سه بندی داده شود در حویلیهای قدیم و جدید تعلقه خان بهادر و برادران و وابستگان و نوکران کسی از سرباز فرود نیاید موضع کهیله مع پوره کهریا له بابت سیم قصبه مائر و موضع بانسه مونده در و بست و دیهات جاگیر محمد خان و خان درزان و عابد خان نزار نصف محال و با قایم قلی خان و زورآور خان و متصدیان و نوکران و وابستگان مزاحمت نخواهد شد هر جا دانند در شهر و پورجات و قصبات بمافند و آمد و شد دانند یا بروند کسی مزاحم نشود به تعصیل صدر قرار نامه به عمل آمده برای پرورش این قرار نامه باندھوان ذیل تا عمل سرباز داده شد و از طرف داماجی راو گایکوار که نصف حصه دار است نیز باند هری این جاسه است منھارجی هولنرجی آپا سندیه و رامچندر بتھل سکھدیو سکھارام بهگونت و مادھو راو و گوپال راو بمضون شرح صدر نوشته دادند و صباح آن که صراف روزگار طبق مهر زر نگار نگار گرفته در چار سوی بازار عالم آباد دکان معاملات داد و ستد کشوده چون سکه سر زر ننسنت و بصرکات انامل پنجنه شعاعی سره و ناسره را از هم جدا کردن آواز نهاد ذرات کائنات چشم انتفاع ترکف سیمین پرورتن از هر سو درختند که کیسه های زر سرخ لک رویه سفید مرسوله رگھناته راو با پیام تسلیم مفتاح درون به جوانمرد خان رسید و فرقه سپاه قدیم و جدید نیز سوار و پیاده و عمله و عمله چون مگس شیرینی بگردش جمع آمدند جماعه سرب که شدت نقاضای شان از دیگران زیادتی داشت انجام کار را به سماجت و لجاجت رسانیده وجه طلب خودها شمرده گرفتند و به قدر حال بعضی را که لابد دانست بخشی داد جماعداران و سواران سایر با محمد عظمت کرانی که مبلغی طلسم می شد و به سختی و درشتی پیش آمده بودند چون عهده برآنی نه داشت به مقتضای وقت که هنگام برهم زنی را گنجانش نبود موقوف بر فایده داشته به گفت و شنید و وعده و وعید و سخنان چرب و نرم تمسک به مبعاد و افسط نوشته داد و بست و هفتم شهر جمادی الاولی فلعه بهدر را خالی ساخته رجوع به بیت الاصل آباد و اجداد نموده نزول کرد و رگھناته راو از مکان قدیم

تبدیل جا کرده پشت باغ غازی الدین حسین خان فرود آمد و راگهر شفر را
 باتفاق کهندو پیشکار بتهل سکه دیو با جمعی به کوتوالی بلده مقبر ساخت و او
 فریب نصف شب از دروازه را بگهر داخل گشته در قلعه بهدر نشست و درون
 حصار را که خست چوین بود اسیر کشودن فرمود و صوبه ده تحت تصرف
 مرهنة رفت .

• بیت •

بخت دارا گر بماندی پایدار اندر جهان

نام شاهی از سگسدر کس نه بودی بر زبان

و روز سلخ بتهل سکه دیو با همراهیان خویش در بهدر در آمد و چون فرار ملقات
 جوان مرد خان را رگه فته را، دان روز صفر بود آخر روز بخانه اش آمده
 تا خود مرد رگه فته را و که سواره شده بود در آن طرف جوی سار در یک تا
 یک دیگر دو چار شده ملاقی گشتند و رگه فته او را به خیمه خویش طلب
 داشت و سه سر اسب تچاق و برخی افمنه و یک رفم دندکی مرصع تواضعش
 گرفته پارچه پوشیدنی به غایت دکن و یک زنجیر میل داده رخصت فرمود
 و بموجب اظهار جوان مرد خان تمسکی که محمد عظمت کرانی دست طلب
 بسته بود بتهل سکه دیو محصلان شداد و علاظ جماعه مرهنة را کماشته به جبر
 و عطف واپس گرفته بد و سپرد و او به سرانجام بار بار روانه ساختن متعلقان
 و اثاث البیت اشتعال ورزید چون از گردش فلکی صوبه به تحت تصرف
 امشوا بالاجبی را و رفت شیراز ضوابط و روابط نادرشاهی که از مدتی بحال
 داشت از سفوح این سائحه دعه رشته امیدواری بهبود و جمعیت و پریشانی
 امروز و فردا گسست و دفتر توقع از هم پاشید حایری اذراق در حرکت و سکون
 متروک و منامل گشت و در مآل کار هر چند پیک خیال و برید اندیشه را به
 اطراف و اکفاف چار دانگ ممالک هندوستان دو ایزد درین جزو زمان مکانی
 ر ماسفی که خالی از خلل باشد دیانت دانست که هموز اب و خورد درین
 دیار ناغی است چون سرو کار با مردم نو در آمده بود .

• بیت •

تا بزمین مرد مان بپاید ساخت چه توان کرد مردمان این اند

گفته سوم شهر جمادی الثانیه باتفاق محمد منور الدین خان صدر صوبه و قاضی فضل الله و عزیز الدین محمد خان بخشی و قاض نگار و محتسب که برای نام امورات نادرشاهی منحصراً اینها گشته و نتهو ساه نکر سیئه و محمد ابانکر و محمد عظمت رئیسان قوم بواهرب و جمعی از صرافان و تجارت پیشگان مسلم و هندو که بذایر ملاقات رافم انتظاری داشتند رفته رگهفاتیه راو را دید و عند الاستعسار اندکی از بسیار گفت و شنید امور مالی و ملکی صوبه درمیان آمد به استمالات و دل جوئی پرداخته پارچه پوشبدنی فراخور رتبه و منزلت هر کس داده مرخص کرد و روز دیگر حسب الطلب قانون و ضوابطی که در عهد حضرت خلد مکان در محال کهتره پارچه و سایر و غیرهما محالات بلده معبر و مستمر بود بدعات و رسومات احدانی ناظمان پیشین را در حسو منها نموده با زر بمهر خود مرتب ساخته مصحوب محرران دفتر دیوانی فرستاد رگهفاتیه راو از روی آن طوماری بخط هندی و رنار مرهقی درست کرده بکار پردازان و سرشته داران خود سپرد که بدان موجب بامورات مرجوعه هر محل و مکان طبق معاملات را مسلوک دارند و روز دیگر باتفاق داماجی گایکوار بسوازی فیل و آراستگی افواج دکهنیان از دروازه ایدر که به دهلی دروازه اشتهار یافته داخل بلده گشته تفرح کزان در قلعه بهدر در آمد و تا هنگام اصرار شمس توقف ورزیده براه دریچه باغ به خیمه گاه رفت و صباح آن کوچ نموده متصل گذر دودیس ساحل رود سابر نزول کرد رافم نیز خیمه خود را در آنجا فرستاده رفت و گفت و شنید خدمات و جاگیر درپیش گشت همدران اوان پاندر و بدت که سابق برین نسوب سورته شتافته بود پیشکش آن ضلع را گرفته آمده با رگهفاتیه راو پیوسته و جوان مردخان منعلان و اسباب خود را روانه بلده پتن ساخت و فوجی ازان بشهل سکهدیو بعنوان بدرفه رفته تا بد نکر رسانید و چون با رگهفاتیه راو قرار کرده بود که (۱) قایدی لشکر نموده پیشکش از محمد بهادر فوجدار پالن پور بدهاند بر آمده در جنب مزار راجو شهید بیرون بلده فرود آمد و به انتظاری بشهل سکهدیو که تا

فوج بلهن امر مامور شده بود چندی متوقف گشته باتفاق او بدان صوب روانه شد . داماجی گلهکار جهت تدوینست برگزانت حصه خویش بسمت بهیل کوچ کرد از آنجا که بنابر فرسائی کار پروازان که از معاملات دکنیان عاری بودند مقدمه تعلقات و جاگیر که حسب الضواهاش رافم صورت نه بست و کوچ رگهناپه راو به زمیندار لیمیری مقرر بود (۱) اعراض نموده به ناده در آمد و متفامد گشت .

کوچ نمودن رگهناپه راو به صوب لیمیری معموله
جهالوار و مقرر نمودن سری پت راو به
نیابت بلده و امور نظامت و معاودت
نمودن بعد گرفتن پیشکش زمیندار
آنجا به عزم مسکن به سمت
دکن و طلب داشتن
فدوی درگاه

رگهناپه راو از مقامات گذر دودیسر به عزم گرفتن پیشکش زمیندار لیمیری معموله جهالوار عرب بیرم کانم کوچ نموده متصل موضع کوچوب یک کوهی ناده فرود آمد و سری پت راو بدت نامی از همراهان خود را به نیابت بلده درلق و تلق مهمات نظامت مقرر فرمود . و سنبوخی مرهنگه با جماعه اش به فوج ساخته تعینات او کرد و عمال در محلات بلده و برگنه حویلی نصب نموده دوباره آورد و به لیمیری پیوسته به تعیین مورچال و انداختن طرح جنگ پرداخت از آنجا که از ممر کثرت و اندوهی فوج و بتازه مستخر گشتن بلده از مبدران و گولیان و متمدان مغلوب واهمه و هراس گشته سبر ممانعت را در

(۱) اعراض نکسر اول روی از چنزی گردابیدن ۱۲ *

پشت سر انداخته و تیغ مدافعت و مخالفت را در غلاف نفاذ کرده دم بخود کشیده بودند هریم زمیندار لیمری رجوع آورده چهل هزار روپیه را متعهد ادا گشت چون موسم نزول باران قریب بود به سمت دیگر متوجه نه گشته طبل عود فرا کوفته نه دولقه آمد و سری پت راو حسب الطلب رفت و به راقم که دست از جمیع امور کشیده متقاعد بود و کار داخلی اداری محصول تجاران کهنه پاره که دون مهر دیوانی و متصدیان دورتی نه داشت نوشته رگهناته راو رسیده که آمده ملاقی شود اتفاقاً بتهل سکهدیو که برهنمائی جوانمرد خان به پالن پور شتافته و یک لک و پانزده هزار روپیه به همه جهت بر محمد بهادر موجود آنجا بطریق پیشکش مشخص نموده و تعهد ایصال آن را بر ذمه جوان مرد خان گذاشته معاودت کرد و از نزدیکی قصبه بدکنر یک زنجیر فیل و پارچه پوشیدی باو داده رخصت بش نمود به کوچهای متوالی باراده الحاق بارگهناته راو به باغ شاهی رسید قایم قلی خان و راقم و عزیز الدین محمد خان و حاجی نور الله نه اتفاق به قصد ملاقات روانه شدند اتفاقاً رگهناته راو از دهونقه سری پت راو را رخصت انصراف داده به موضع تارا پور معموله برگشته چوراسی بندر کهنایست که از بندر به فاصله هفت کوه واقع است رفت و گفت و شنید بعضی مفدمات با مومن خان متصدی آنجا درمیان آورده ده هزار روپیه به صیغه کاه و دانه بر چوراسی مقرر نمود چون مظفر علی و زاهد علی جمعی از تجارت پیشگان مسلم و هندو سکنه بندر بنابر امور چند از مومن خان فالشی نزد رگهناته راو آمده تالیمری همراهی گزیده بودند به مقتضای وقت که تعجیل روا روی درپیش و (۱) نعل در آتش داشت به استمالت آنها پرداخته مومن خان را سفارش عدم تعرض نمود فرستاد و خود کوچ نموده به قصبه بتلاد پیوست قضا را راقم نیز همان روز برفاوت بتهل سکهدیو وارد آنجا گشت و سر شام ملاقات سر سری بهم دست داد چون ایام تموز و عین شدت گرما و سورت هوا که مرغ در روغن خود برشته میکرد و نیلوفر از بیم حدت خورشید سراز آب بیرون نمی آورد -

(۱) نعل در آتش کنایه از اضطراب و بیقراری باشد ۱۲ برهان *

* قطعه *

گرما آن چنان می شد بعس گرم
 که لب از تاب آن چون شمع می سوخت
 ز ناد گورم بدستداری که تعسید
 به ندیدم دوزخی دیگر بر آفرینخت

دعایر اسایش افام و انعام در ظل ساندان غلام شب ره دوری را اختیار کرده بود و بپنه
 و صف شب محکم برزق رحیل بسته بر ساحل بود باز مهندسی کشود . التصوری زانم
 و دیگران که رحمت انصاف حاصل نه شده بود مرافقت نموده بدانجا رسیدند
 و اواخر روز حسب الطرب رفتند و بذب استمالات مسعود از برای زبان عذر خواهی
 و دل جوئی را کشاد و فایم فلی حان با واسطه حصول نعمانندی ساخت
 و کعبه که بالفعل به قسمتی نه تعیین یافته و معبر درده است قبول نماید سال
 آینده که سر فصل خواهد آمد باقی مدعا و مقاعد بادستام می رسام از آنجا که
 مقدمه سلطنت نوع دیگر شده و اختلال کلی در او صام مملکت راه یافته
 مدام پشت گرمی زیاده برین ابا و امتناع نماید و طائف درک و افتد ال با اهل
 عدل در خود نمی دید جز ادعان مغربی و مناعی دیاف سکون و زبید
 بدجمله لوازم دیوانی و خدمات محال کهنه پاره جبری بالمقطع فرار گرفت
 و موضع مید بور و موضع کوجا و معموله پرگنه حویلی و موضع بانمول عمله پرگنه
 بیجا بو را را گذاشت و عدم مزاحمت نوشته داد و موضع نیکول معموله نهانده
 معوق مالد و مرخص ساخته خود کوچ نمود و زانم با دیگران معاودت کرده
 در هم شهر رجب المرجب وارد احمد آباد گشتند و نوشته وا گراشت موضع بانمول را
 در آن مرد خان فرستاد و او دایم اینک پرگنه بیجا پور در و بست بمن تعلق
 در جسم از حقوق دیدینه پوشیده به عقوق مبدل ساخت

* مصرع *

اشفا را حال این است رای بر بیگانه

* بیت *

ما زیاران چشم یاری داشتیم خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم

داماجی گایکوار که بصورت بهیل و ضلع رود میسوه و اترک بغا بر بندوق بست پرگنات حصه خود راهی گشته بود تشخیص کفان و ضامنیه عدم تمرکز کولیان گرفته قصبه کپرنج را که کسان شیرخان بابی در تصرف داشتند محاصره نموده مفتوح ساخت و براه نریاد عازم بروده گردیده سیوک رام را به نیابت حصه بلده مقرر نمود چون تمام صوبه بقرار بالمناصفه با او تقسیم یافته جهت اخراجات سپاه متعینه بلده که با نائب پشیوا متعلق بود شش هزار روپیه در ماهه بر حصه گایکوار مقرر گشت که نائب او میرسانیده باشد بالجمله سری پت راو که از دهولقه مرخص گشته ببلده در آمد به تمثیت مهم امور نظامت سرگرم گشته بیرقهای پیش روی چموترا کوتوالی که از قدیم الایام برنگ سرخ که مخصوص سرکار والاحاست برطرف ساخته برنگ گل ازمنی که گیروه و بهگوه گویند و تعلق به خوگیان و مهادیو دارد و مرهته علامت خود اختیار کرده مرتب نموده نصب کرد - کارکنی موقوف و جاموش و کارمیش را که در بعضی امور او هم ضرور داشت برخصت و اجازت پوست کنی آنها را منوط و مربوط فرمود و نوز گوسفند که جماعه مرهته را بیز مطلوب و مرغوب است در روز دوشنبه و اگیارش و ایام مخصوصی دیگر که تعلق به هندو دارد منع کرده در باقی ایام سلاخی آنها متعین گشت و در دار الضرب در وسط دائره سین جلوس شکل کجک فیل بمذاست گفیس معبود شان اگنده نمود در باغ واقع بهدر که پیوسته بگل و لاله و ریاحین سبز و خورم بآراستگی تمام و نزهتگاه باصفا بود نظر بر انتفاع به کاشت بقولات و فروش بطرح مقرر ساخت چون از قدیم الایام و ضوابط مستمره و قانون معینه بارگاه سلطانی در منع ساختن بندوق و گرفتن مچلکاء آهنگران مقرر است چنانچه در شرح اسناد ناظران و فوجداران ثبت و مرقوم می شود و سابق برین از خوف ناظران در بلده در سه نفری از آنها که بودند در کنف حمایت در کنج خانهای بعضی اکابر و اعیان بعنوان خفا بدان شغل بموجب فرمایش آنها اشتغال داشتند درین اوان فی ضرب بندوق نو ساخت نیم روپیه بطریق محصور ناظم قرار داده رخصت ساختن عالی رؤس الاشهاد شد که قدیم بیست دکن بندوق

سازی در راسته و بازار بهمرسیده و از بیرونات مشتری آمده به کشاده پیدانی حریده و علامت ادای حاصل بر او زده می بود و هر کوزه دیهی از دیهات گولیان متمرد و قطاع الطريقان محفد چندین برقداز دارد از آنجا که فدل از اصابت عین الکمال و فروع اختلال در ارکان معموری و زر آوردن آبادی بانحطاط و زوال ایندیار اطراف و جوانب بلده پورجات بمثابه شهری دیگر به دورش بود و در هر یکی از آنها بقدر ضرور و کار جمعی از پیاده و سوار به حفظ و حراست معین و منصوب و در بندهای بست و کشاد حصین و مضبوط که مانع دخول و خروج بیگانه و دزدان فرو مایه و گولیان شقاوت پیشه تواند شد داشت و بنابر هانه بندی و غامدی عدم تمرد متمردان که یلاری پا از اندازه گلیم فرا تر نهادن و جرأت و جسارت سرقه و قطع طریق را نداشتند و اگر احیاناً در یکی از پورجات بر سبیل ندرت و شاز مصدر شورش و فساد می گشتند فوجداران کرد باره نین پور و حاجی پور و فیروز پور که بهر کدامین حفاظت پوره چند تعلق داشت به کومک رسیده با سر و قتل می پرداختند و روزانه گشت محافظت طرق اشغال می نمودند پناه عظیم و وفایه جسیم بلده بود اکنون که به مرور ایام نازله حوادث و مضي شهوز و سفین و ورود محسن و فتن که سمت گزارش یافته و سبق ذکر پیررفته پورجات ویران می چراغ نه از جدار خشتی و از سقف علامتی و از بیوت اتیری و نه از خداوندش خبری که لیس فی الدار غیره دیار صادق آمده هباء مغذوراً و خرابه گسته بلکه حد و حدود منازل و مساکن از خواطر تنگانش محو و نسیاً منسیاً شده و کسانیکه ازین سرای دژم رو به نها تخانه عدم نهاده اند بزبان حال خشت و کلوخ مفهده و برزوی یکدیگر غلطیده مجذور دور آنها مضمون این مفال به سمع اهل کمال و اصحات خبرت و ارباب حیرت میرساند .

* مصرع *

آنکو بنا نهاد مرا در جهان کجا است

و نام و نشان اکثر پورجات از ضماثر محو و زائل شده بسان جفدل که روباه و شغال و چکاشه و حشرات الارض جا گرفته و انواع گیاه و اشجار صحرانی روئیده جغد و بوم آشیانه بسته سواهی چار دیوار حصار شهر پناه پناهی و مانعی و حائلی

نماند و تهنانه بقدی و ضامنی کولیان از میان برخاسته بیم و هراس را زائل ساخت در ایام حکومت سابق برین پیوسته آن گروه شقاوت پژوه به هئیت اجتماع میدان را بروفق مراد خالی از اغیار دیده بی مزاحمت و دهشت در بلده در آمده کوجه بقدی نموده دست تطاول و تصرف دراز ساختند و به ضرب تیر درو دکان را شکافته مشاعل افروخته به بردن کالا و اسیر می پرداختند و مکرر اتفاق ناعسس هم چهره شده از طرفین کشته و خسته گشتند لهذا سری پت را و بدستور و ضابطه قلاع دکن دو جرس کلانی در قالب تدبیر ریخته به کشکچیان^(۱) و محافظان بروج و النک که حفاظت و حراست منحصراً بران شده سپرد که هر شب از شام تا بام نوبه بغوبه از دو جانب حصار در فتر از برجی به برجی جرس نوازان بذابر انتباه و ایفاظ پاسبانان انتقال نموده دست بدست می سپرده باشند و از غسق تا فلق جرس را به فغان در آورده بر فصول دور شهر پناه گشت نمایند باوجود این معنی شبی چقدی از کولیان بسر وقت جرس نواز بر فراز جدار حصار حاضر آمده یکی را کشته و دیگری را خسته ژنگ را کر ساختند و بدر رفتند و بدعات مفصله صدر به تدبیر و دفعات نواحداث گشت چون دروازه جمالیور با ده برج جَنَبین^(۲) به صدمات گوله و توپ و آتش گرفتن فنب خراب گشته از تفتیح و تغلیق معطل مانده بود به تعمیر آن پرداخته در اندک فرصتی و فلیل مدتی با دو برج از سنگ خارا و تخته های ضخیم استوار از آهن استحکام داده مرتب ساخت و در بیرون دروازه را می پور که در ایام ماضیه و روزگار سالفه پوره بوده آن ویرانه را آباد کرده بنام رگهذاته پور موسوم نموده سبنجی سرفوج را باتفاق سنکراجی فوجدار بیرم گنم بذابر گرفتن پیشکش ضلع سورته رخصت فرمود همدران اولان صادق علی خان از ممر بیکاری از بودن احمد آباد بیزاری جسته روانه بندر سورت گشت و دهرم چند نامی که به پیشکاری مومن خان متصدی بندر کهنابایت مقرر شده بود چندیکه بدان امر

(۱) کشک لغه ترکی معنی پاسبانی *

(۲) جَنَبین پهلوه به پهلوه *

اشتغال داشت بنابر امری در معرض باز پرس در آمد و مبلغی بصیغه جریمه
 واصل ساخته در آخر کار خود را بزخم جمدهر از گرفت و گیر روزگار خلاص گرد
 و محمد هادی خان خُسر فداء الدین خان باجل طبیعی در گزشت و محمد
 رکن الحق برادر زاده قاضی نظام الدین خان از پیشگاه خلافت و جهانداي ده
 منصب فضایی بلده سرافرازی یافته آمد و راقم که کار خیر از دراج مرزندی رفیع
 محمد خان در پیش داشت و طرف ثانی در بندر کهنبایت از سوی پت راو
 اجازت گرفته سوم شهر ذی الحجة الحرام روانه گشت و هجدهم که ساعت
 سعید این امر بود کدخد کرد و بنابر بعضی رسمیات متعارفی روزی چند توقف
 داشت .

شتافتن سرب پت راو بعزم گزشتن بندر کهنبایت و معاودت نمودن

چون بنابر شدت پشکال که در آن سال بانوار فابل گشته تزلزل در قواعد بعین
 عمارات اکثر معموره جات افکنده بود شکست و ریختی بجدار حصار بندر
 کهنبایت در بعضی جا راه یافت و به سبب قرب عهد انقضای ایام باران ترمیم
 و تعمیر آن نشده سرب پت راو از تقریر صادرین و واردین ازین خرابی و افش شد
 در چنین وقتی ظهور حسن خدمتی را بخاطر آورده تدبیر افتراخ آنجا را با خود
 می اندیشید سرور راو نامی وکیل و سرگروه جماعه ییادگان ما وله دکهنی را
 بر مکنون ضمیر آگاه نموده سر حقه راز سر بسته را کشف کرده محرم ساخت و در کتمان
 آن کوشیده گفت که اول بذوعیکه کسی او را نشناسد و معروف احدی نه گردد
 و پے باراده نبرد به کهنبایت رفته از شکست و ریخت و کیف و کم سیاه مطاع
 شده راه در آمد و بر آمد را بنظر تامل و تعمق نگریسته بیاید اگر تهدد بر آئی
 تواند شد به تمشیت این کار نطق عزم را استوار بسته برود و او صورت بی سیرت
 را به شکل و شمایل جوگیان سیاح جهان نورد و هامون بیما آراسته حمار وار در
 خاکستر تلبلیس غلطیده رو به راه آورد و روزی چند بدان هیئت مضحک در هر

گوشه و گنار درون و بیرون بسربرد و چون شخص دیورده^(۱) کو بکو و محله بمحله گشته بر کماهی حالات واقف شده برگشت و بدست آوردن آن جا را با سهل ترین وجهی و آسان ترطریقی در نظر سری پت راو بجلوه در آورده ترغیب و تحریص نمود و انصرام این مهم را به عهده و اهتمام خویش و جماعه ماوله گرفت سری پت راو در تدبیر آن در آمده بذابر انداختن مغلطه دست آویز بهانه می جست که اگر طرف ثانی بر قصدش مطلع نگردد و غفلت ورزد شاید که شاهد مقصود در کنارش آید و دست تمنا بر گردنش حمایل گردد اتفاقاً یک منزل رتبه دو منزل که اختراع نموده و بتکلف نقاشی و پوشش زرد رزی پرداخته برای رگه نته راو مرتب ساخته بود روانه کرد و جمیعت خوبی ارسوار و پیاده عرب و سنڌی به عنوان بدرقه تعیین نموده پیش رخصت فرمود و خود با جماعه ماوله که قریب پانصد شش صد نفر بر قنداز و سواران و مجدده چند نو نگاهداشت باظهار رسانیدن رتبه تا پتلاد بر آمد و به سرعت تمام بدانجا پیوست فضا را مومن خان برج لعل پیشکار را برای انجام بعضی مطالب نزد پیشوا بالاجبی راو که فرستاده و او در پتلاد رسیده بود از آمدن سری پت راو واقف شده ملافی گشت و از راه فراست و کیاست از گفت و شنید دریافت که بدرقه رتبه بهانه و اراده اش چیست از روی حزم و احتیاط همان ساعت مومن خان را آگاه ساخته نوشت که از مکان خود با خبر باشد و قریب دو پاسی از شب فرستاده او به کهناییت رسید از آنجا که بذابر کمی مداخل و افزونی مخارج جمیعت قلیل بقدر حالت داشت و جمعی را روزی چند پیش ازین جهت بدرقه بهگوان نوکر پیشوا بصوب دهندوقه فرستاده بود در صدد حفظ و حراست در آمده آقا محمد حسین را که در آنجا سکونت داشت از راه اخلاص و ارتباط قدیم با همراهیانش به معاونت طلبید و محمد رشید بیگ جماعدار مغلیه نادر شاہی را که بر طرف بود نیز خوانده بر حقیقت حال واقف ساخت و کمر بندی نموده در مکان حاکم نسین گوش بر آواز نشست که هرگاه از طرفی صدائی بلند

(۱) دیورده جن گرفته را گویند ۱۲ *

شود رسیده بمداقعت پردازد سري پت راو هنگامي که شب سیاہ چرده ماند
تیره در و نان بد باطن نمودار گشت *

شبی گفتم یکی در بلی زلف است

ز یک جانب محیط فقط کل

به قصد بندر کهنابیت رهبری را پیش کرده رو براه آورد و در تاریکی شب که
تشخیص و تمیز جاده راه و بیراهه شخص ناصره را معطل ساخته بود دلیل گمراهی در
نزدیکی بندر راه را گم کرد و در وادی گمراهی و ضلالت افتاد فریب بدر ساعت
از شب مانده بیست و ششم شهر دیحجه و فیکه سیاہ پوش شب رو عیار پید
مراهم آوردن نقد انجم آستین با لا شکسته به نهانخانه جزا می رسانید رسید
و دیوار منهدمه را که راه در آمد تعیین یافته قضا را در همان روزها تعمیر شده مراع
دخول گشت چون برج و ناره متصل دروازه کواره شرق رویه را از مستحفظان
خالی و ماند خانه مفلسان (۱) باهی یافتند جماعه ماوله بدست یاوربی کمند
برقرار آمدند و سواران *

دران وقت رایت بر افراختند دروازه ها بی خبر ناخفتند
سه چهار کسی بر بام دروازه بودند آگاه گشته بندوق چند سر دادند آنها که بنزدیک
شرفات رسیده و بعضی در راه و نیمه راه در کار بالا بر آمدن بودند باندیسه اینکه شاید
باسبازان زیاد باشند از مقدمه در آمدن بحصار احمد آباد که چشم و دل شان
ترسیده بود درنگ ورزیده هر چند سري پت راو بر پشت سر رسیده بضرب چوب
شانه و اکتاف شان را نرم ساخته بیشتر گفت کمتر شنیدند مومن خان که مستعد
معد بود به مجرد شنیدن آواز بندوق بلا توقف جلد و چسپان با جماعه حاضران
خود را رسانید *

دویدند بر باره جنگ آوران بهم از پی کار کین یاوران
بر سر دیوار رسیدگان را زده زده بپایان انداخت و آتش جنگ توپ و تفنگ
را فروخت راقم که درانجا بود آمده صورت حال را معاینه نمود و قریب یک

(۱) باقی خانه خالی را گویند ۱۲ *

پس و نیم از روز برآمده تنور حرب گرم ماند و چندی از طرفین کشته و خسته گردیدند و از آنجا که بیرونیان شب روی نموده خسته و کوفته بودند دست از محاربه باز داشته در پناه عمارت اکبر پور و مکان بودن گماشته مرهته به ضرورتات بشری و استراحت مشغول گشتند او آخر روز راقم به اشاره مومن خان رفته به سری پت راقم نوشت که امروز قرار بر آمدن خود داشت بنابر وقوع هنگامه متوقف گشت در جواب راقم را نزد خود طلبید و رفته او را دید و او تمهیدی و تقریری اندیشیده به سخنان او اندود ظاهر ساخت که نوشته رکبه فاته را و ورود بود که مومن خان بمدر کهنایت را تسلیم نماید در عوض مکان دیگر برایش تجویز کرده خواهد شد فردا متعمد او را همراه بیاورد که بالمشافه باو نیز گفته شود و همدران شب محاذی دروازه تخته بندی نموده مورچال بست روز دیگر که *

مرو زمت دوران بجاروب مهر غبار شب از کارگاه سپهر
از طرفین بفرستادن شغراء گوله نوب و تیر تفنگ زبان گیری یکدیگر پرداختند آخر روز که شعله دایره افروزی شان فرو نشست و تردد آمد و شد پیام بران موقوف گشت راقم عظمت الله را بموجب اشاره گنگا دهر نائب بهکودت راقم حصه دار آنجا که او حدود به پونه شتافته بود از طرف مومن خان همراه برد و سری پت راقم تدارک بر یافته ما سبق را او نمود چون مومن خان واضح شد ابا و امتناع ورزیده سرباز زد و برج لعل پینسکار از پتلاد و سوارانکه برای بدرقه بهگوان رفته بودند متعاقب یکدیگر رسیدند و یک هفته ایام معدودات جنگ طرفین که بهانه از پا در آمدن نخل حیات بعضی اجل رسیدگان مقدر بود به سر آمد - سری پت راقم چون پیشرفت کار ندید باستصواب و رهنمونی گنگا دهر بر قریات پرگنه چوراسی که هنگام ارتفاع غلات و حصاد حبوبات رسیده بود تشخیص و تحصیل مالوجها را در پیش نموده محصلان گماشت و پرگنه را به ضبط در آورد غوغا شهر محاربه سال هزار و صد شصت و هفت بموجب ایامی سری پت راقم عظمت الله و برج لعل را همراه برد و گفت و شنید رفع مغایرت در میان آورد و پس از

رد و بدل سواي آنچه رگرفته راز در سال گزیده گرفته بود هفت هزار روپيه به
 صيغه کاه و دانه را افزوده در خواست کرد و راقم ايستادگي داشت که عظمت الله
 ظاهر نموده لب کساد که آن وجه هر ساله بر پرگفته مقور و مستمر است بفابريان
 سکوت ورزید و برای خاطر نشان گنگاه را با خود نزد مومن خان آورد و او بر
 پرگفته تفخووه نوشته داد سوم شهر مذکور سري پت راز به احمد آباد الهي
 گشت و راقم به سبب ايام عاشورا توقف ورزید که ناگاه روز هشتم غضب به صورت
 رحمت نازل گشت و نلیه عامی از آسمان فرود آمد یعنی بارش سی هفتم به
 شد تمام شروع گردید *

دسوده و خویش را آسمان به سوی زمين کس سلی روان
 که یک شعبه اش رود دلاب بود وزان فطره اش موج و سیلاب بود
 مین و زمان گشت پو و لاله بیکتاد در شش جهت زلزله
 ملک داشت دیرینه درد نهان بیکبار خالی نمود آنچنان
 دو روز و دو شب بی تکاشی گریست که بر کس نبود است امید زیست
 نه از گیه یک لمحہ چشمی کشود بیرون کرد گویا ز دل هرچه بود
 در روز ناسوعا و شب عاشورا بادهای ندد که یاد از عصر عاد و ثمود می داد
 در زمین در آمده ممد و معاون آن نازل شد و مصداق کریمه ففککما ابواب السماء
 ماء مفهم به ظهور آمد طوفان بوح را آشکار ساخت و در آن شب تار فار که ناشی
 المدا به درازی همسر و از دیچور سبه فام در و ناشی روز دستخیز نسبت آخیز
 داشت بل هي اکبر من اختبا بوده که فردی از افراد انسان و حیوان بی زبان
 را رسانیدن شمع زندگانی به عبج حان بری ازین بلیه گمان نبود اکثر انبیاء عمارات
 و مهمی حاویة علمی عروشه لازم آمد و تزلزل در بنیانش افتاد و ساکنش را جز
 خریدن به نهانخانه عدم و گو نیستی چرا نماند و اشجار کهن سال تفومند بلند
 بالا که سر خود سري نگنبد اخضر می سودند از بیم و بن مانند خس گلبن کنده
 شد آن مدات و خاکساري و پیکر فروتنی و شرمساري بر خاک راه دهاند
 مریس به زوال يوم عاشورا او سبحان تعالی فضل خود را شامل حال ساخته بر

باقی ماندگان بکشد و باد و باران باتفاق یک دیگر فرو نشستند و در بر روی خود بستند و خسرو خاوری تیغ زرنگاری آخته بر لشکر غمامی تاختن آورده از بی اعتدالی باز داشت و صفوف سحابی را برهم شکافت و بقية السیف بقی انسان را در کف حمایت خویش گرفت و مؤکّن تر شده گریه اهل حرمل را (۱) باکمام شعاعی خشک ساخت چون طرق و شوارع آمد و شد از خلل قطاع الطريق سیل که سر راز گرفته و در کمین گاه معبر و ناله نشسته شورش داشت بالضرورة راقم را توقف لازم شد تا در بست و سوم با بدرقه امداد ایزدی وارد احمد آباد گردید *

سربه فساد برداشتن کولیان شقاوت نشان پس از معاودت سرب پت راو از بندر کهنبایت و سوانحاتی که دران اولان رو داده

چون حمر برگشتن سرب پت راو از بندر کهنبایت و پیشرفت نشدن کار و کمیت جمیعت او به سمع دور و نزدیک رسید خلل کلی در بندوبستی که بخودی خود از رعب و تسلط آوازه دکنیان نشسته بود بیکباره برخاست و هر مفسد متمردی از گوشه و کنار سربه سوزش برداشت و چندی از بے باکان کولیان در هذگام مراجعت او بر عقب ماندگان همراهیش دست اندازی نمودند و اغماض واقع شد موجب جرأت و جسارت دیگران گردید و طریقه حبلی و شیوه فطرتی را پیش گرفته از چهار طرف گریبان خمول را چاک زده خودسری بر آوردند و دست تغلب از باز داشتن سرقه ایام گزشته برکف افسوس سوده به تدارک مافات به تطاول دراز ساختند و به جبر نقصان ماضیه بدستور روزگار حکومت سابقه به بریدن بیونات و شکافتن دکانین بلده و پورجات پرداختند

(۱) اکمام جمع کم است بمعنی آستین ۱۲ *

سرمی پست راو تنبیه و تادیب آن گروه شقاوت پژوه را پیش نهاد همت ساخته را
گهوشنکر کونوال را با جمعی از سوار و پیاده نو نگاهداشت و جماعه ماوله تعجید
نموده بر موضع اوهار پور معموله بهیل که قریه محقری از مسکن کولیان است
تعیین فرمود که آن جا را به تاخت در آورده به قتل و سر آنها پردازد کولیان بی
بنیان به مجرد آگهی رسیدن فوج مکن را خالی گذاشته در بیشه و زقوم زار
(۱) گروه قرب و جوار خزیده کمین نمودند جماعه غارت گر ماوله حلوائی سی
دود و انگبین سی مکس انگاشته آنچه یافتند گرفته سر آمدند که از چهار طرف
کولیان کمین را کشاده هجوم آورده به جنگ تیر و تفنگ به مشایعت رسیدند
و چندی را بر خاک هلاک انداختند و نگذاشتند که پای استقامت شان قابم
گردد لاچار رو به گریز نهادند کولیان سگ صفت به دنبال افتاده همه جا تعاقب
افغان جمعی را خسته تا موضع ولاد رسانیدند و این صورت بنامردی جماعه
ماوله ضاله که این منظومه مناسب حال خسران مآل آنها است روی داد *

* منظومه *

چو سگ جیعه خوارند و گنده دهن همه یاوره گوهمچو زانغ و زغن
بود هرچه جنبنده از آب و خاک خورند و ندارد زان هیچ ناک
نهان زهر موبند چون دام و دد لباس جسد رسته هم از جسد
چو در پیش گیرند راه گریز بخشدند بر توشن تیر خیر
چو خر جارح آواز و کوتاه قدم چو افعی و ازف سراسر شکم
الضرورة را گهو شفر با بغیة السیف در لباس عار و خسار هنگام شام بدگشته آمد
و ظهیر این سانحه کمال بد نقش و چیره دستی کولیان گشت و بیش از پیش
به سرقه و قطع طریق دلیر شدند از آنجا که درین دیار در چنین وقتی بی بدرقه
انها که شوارع مخوف و طرق مأوف (۲) است و سربه سلامت بردن دشوار
حسعی از آنها بدین صیغه را اسباب تجارت پیشگان و عرانه علالت فریاد تا پوره آمده

(۱) گروه بهندی کوتور ۱۲ *

(۲) مأوف آفت زده ۱۲ *

می رسانند و بغیر بردن قوافل شب باش می شوند سری پت را و به مظنه اینکه از آن جماعه که بدین وسیله در پورجات می مانند هنگام شب قابو کرده بلده در آمده بسوقه و نقب رنی می پردازند لهذا بیست و هفت نفر آنها که در پوره نوایس وارد شده بودند جمعی را فرستاده به قتل در آورد چون بی بدره پیش رفت کار نبود آنها تا موضع بنوه و چهار گروهی رسانیده از همانجا معاودت می نمودند سنبوجی سر فوج متعینه بلده که چندگاه پیش ازین باتفاق سنکراجی فوجدار بیرم گام بصوب ضلع سورته شتافته بود تا بجکت عرف دوارکا رفته پرستش معبد آنجا را کرده بقدر حالت از همه جا پیشکش گرفته مراجعت نمود و با سنکراجی به سواد بلده آمد چون عصیان و طغیان فساد کولیان شقاوت نشان از سرحد اعتدال گزشته بود سری پت راو آنها را بصوب ضلع رود میسوه و برگنه بهیل رخصت فرمود که بدوبست نمایند و ضامنی عدم تمرد متمردان بگیرند نام بردها بدان سمت شتافته چندیکه بدان امر پیام داشتند دکهنیان عهده برائی از کولیان نتوانسند کرد و آنچه باید از قوه بفعل نتوانست آمد بلکه نتیجه بالعکس بخشید و موجب از دیار و قنفه و خیره سری آن فئه ضاله گردید و معاودت کرده سنکراجی بصوب بیرم گام و سنبوجی بوطن خود شتافت و به عوض او دهند و دنتانری سر فوج متعینه احمدآباد مقرر شده آمد همدران سال که از چندی بنابر امری وزیر الممالک صفدر جنگ بی مرضی و اجازت حضرت اقدس از حضور بر آمده و سورج مل جات را بمعافیت خویش طلب داشته در سواد دارالخلافه مصدر شورش گردید و اکثر امرایان عظام بدر پیوستند و امیر الامرا عماد الملک بمقابل بر آمده چند ماه بصوف آرائی و معرکه پردازی که بسر آمد امیر الامرا گهزاتنه راو را با فوج گران مبلغی را بطریق حق الاعانة متعهد شد باستمداد (۱) استنجد طلب داشت و صفدر جنگ دست از محاربه باز داشته بصوبه او دیهه متعلقه خویش و سورج مل با مکنه خود راهی گشت و امر جلیل القدر وزارت اعظم به امام الملک خانخانان و خلف فرماندین خان دستور معظم حضرت

خودروس آرام گاه تفویض یافت حسب الحکم اشرف اعلیٰ به مهر خان خانان
در باب استقلال امور دیوانی و خدمات دیگر شریف و برد انگند *

نقل حسب الحکم اعلیٰ

آن که رفعت و عوالی پناه کفایت دستگاه اعلیٰ محمد خان بهادر مورد
مراحم والا باشند چون خدمت دیوانی صوبه احمدآباد و غیره دستور سابق بآن
رفعت و عوالی پناه بحال و برقرار است باید که بخاطر جمع و استقلال تمام به
دیانت و راستی پرداخته دقیقه از دقائق حزم و هوشیاری مهمل و نامرعی نه
گزارند و نسخه دیوانی و طوا میر دیگر سرشته کاعد موافق غلطه و معمول فصل
بفصل به قاعده معینه و ضابطه مفروضه تیار ساخته به دفتر معلی می رسانیده باشند
درین باب تاکید دادند چون مقدمه بی دخل بودن متصدیان نادرشاهی از
ابتدای عمل مرهته در محال کثرت بارچه و سایر بارگان درگاه فلک بارگاه رسید
دو قطعه حسب الحکم اقدس در باب دخیل کار ساختن متصدیان نظام مدوی
درگاه و نامرد تجار و بازرگان مسلم و هندو مشتمل بر تهدید و وعید غضب
سلطانی در رجوع بودن به ضابطه متعینه و معمول قدیم و رسانیدن لوازمه بیز
و رود یافت از آنجا که تسلط سلطنت بر جانمانده و ادعان احکام والا بر طرف
شده و مرهته نالاب و آنها را پروای اجرای حکم اقدس نبود در اظهار آن که
اثمی سوای اهانت و ذلت امنانه جایله سودی نه داشت موقوف داشته
نقول آن را به مهر خود به دفتر دیوانی سپرد - همدان اوان سری پست راو
نسخانه بهرم چارلیسور منسوب به مهادیو که در برج واقع بهدر متصل گزر
کهرکی ساحل رود سابرمتی از سالهای در از بخاک ابدشته بودند به هفتمینی
برهمان و عبده اوٹان کنده و از مسجد سنگها آورده تعمیر نمود و لنگی را بهم
رسانیده نصب کرد و (۱) و ثنیان پرستش آغاز نهادند و در همان روز ها کیسور او عامل
و فوج دار پرگنه پر اتیج را به علت دشنام چاند چاوره فصبانی ادجا به یک ضرب

(۱) و ثنی مت پرست را گویند * ۱۲

سروش از تن جدا ساخت و مصداق -

• مصرع •

زبان سرخ سرسبز می دهد بر باد

صادق آمد هم درین سال قائم قلی خان که از همراهی جوان مرد خان تغلغ و رزیده در هنگام آمد و رفت و گفت و شنید امر مصالحه از رگه‌فانه راو پانزده هزار روپیه سالانه به شرط بیست سوار تا بغیان تعینات بلده شده بود شب دوازدهم شهر رجب المرجب باجل موعودی رخت زندگانی از جهان فانی به عالم جاودانی برد -

• بیت •

چون دانه دل به مرز ع هستی که بسته است

کاخر برنگ خوشه نه در هم شکسته است

چون مرد عیاش خوش باش بود اخراجات زیاده و مخارج افزون از مداخل داشت و مبلغی بنابر حفظ آبرو بعد از انحال نجم الدوله در عزل و نصب صوبه به صرف درآورد و در سرانجام کارهای جوان مرد خان فاضل مانده گمان زر داری که مردم به او داشتند و ضرب المثل شده بود عشر عشر آن بر نیامد • بیت •

بر احوال آن شخص باید گریست که دخلش بود نوده خرج بیست

و نیک عالم خان فوجدار دهوچ که از چندی به عارضه جسمانی مبتلا بود - هرچند اطباء حاضر به معالجه کوشیدند سود مدد نیامد چون پیمانۀ عمرش لب زیر شد در گرداب عمرات الموت افتاده ته نشین گردید -

• منظومه •

طیجان را مگر این نکته حل نیست که در نه شیشه داروی اجل نیست

اگر خود علم جالینوس خوانی چو مرگ آید به جالینوس مانی

و خیر طلب خان برادرش قائم مقام گشت حامد بیگ برادر زاده اش را که در امر حکومت ممتازت داشت بیرون نمود و او با منسوبان خویش در بقدر سورت رفته استقامت گرفت و در انتهای فرصت و قانو نشست - خدمت داروغگی محال کثرت پارچه بفرزندی رفیع محمد خان نعلق پرپرست و سند درگاهی رسید از آنجا که از ابتدای دخل مرهته متصدیان بی دخل و منحصر بر مهر رفته جات و اخلاصی ادای محصول و ملیل در مانده که بالمقطع مقرر شده و اجرای مهر باختیار خود داشته بود لهدا مهر او را جاری نمود *

مقاصد گشتن احمد شاه به احر بادشاه از امر سلطنت مجازی بیاری امیرالامراء عماد الملک

چون منصب جلیل القدر وزارت اعظم بامام الملک خلی خانلی خلف
نعم الدین خلی خالوی امیرالامراء عماد الملک معروض گشت امیرالامراء که
خود متوقع این امر بود بر خاطرش گرانی آورد حضرت اقدس دریاف
ما فی الضمیر فرموده مکرر به حضور خاص را یکدیگر آشتی را موکد بایمان فرمودند
از آنجا که سورج مل جات در مرافقت صفدر جنگ آمده مصدر شورش و فساد
نات کر بعضی عرفات سواد دار الخلافه بوده جنگهای نمایان کرده چون
گهنگته را و برادر پیشوا بالاجی را و نا انبوهی و کثرت دکهبان حسب الطلب
امیرالامراء رسید استیصال بنیان جات و قلع و قمع قلاع او را پیش نهاد همت ساخته
بالوازمه توپخانه و ادوات و آلات حربی و فوج جنگی رگهنگته را و را همعنان
درفته بر سر او لشکر کشید و قلعه کمیر که نه حصانت و رصانت سر آمد امکان
دیگر بود محاصره نموده به جنگ توپ و تفنگ نایره انور قتال و جدال گشت
افواج مرهنه دست تطاول به تاخت و تاراج قریات و معموره متعلقه جات کشوده
انبری و علامتی باقی نمی گراشت - خانخان بنابر امور مصالح ملکی ظهور
این سانه را خلاف رای اندیشید که بیگانه را در مملکت در آورند و از گذر
و معبر و افف ساختن و باستعانت و استنصار او غلبه کردن ضعف و کم استعدادی
و ناتوانائی خود ظاهر نمودن است به عرض اقدس رسانیده و از پیشگاه خلافت
مکرر طغرایی غرا به دستخط خاص در باز داشتن دست ازین کار بشرف صدور
پیوست از عل نه شد بالضروره به صواب دید خان خانان رایات عالیات نه عرم
رفع نزاع بر افراشته شد که شاید بدین وسیله وحشت به الفت مبدل گردد
و مسنیت ایزدی بنوع دیگر تعاق پیروفت فضا مقدمه لشکرا کشید و قدر بر ساقه
سائق گردیده به سکندره و کول جلالی رسانید امیرالامراء که قریب از آنجا بود
اگاه گشته چون نا خالوی خویش نیز خشدنی در جعبه سینه مضمون داشت

و باعث حرکت الویه عالیّه او را می انگاشت تمهید بسته و تدبیر اندیشیده عاقبت محمود خان را که در جمیع امور خیر و شر مشیر و مدبر بود بجنگ اقدس رخصت کرد و او باریاب محفل قدس گشته از طریق محارفات و معالفت بفعی اراده باطله مرهنه را به عرض همایون رسانید و دمدمه ساز کرد که خاطر دریا مقاطر و ضمیر انور وحشتناک گردید -

• بیت •

خاطر آلوده ز صدق است دور هیوم تر دود برآرد نه نور

• منظومه •

مده راه صاحب عرض پیش خویش که آمیخت با یکدگر نوش و نیش
بصورت دهد نوش و یاری کند بمعنی زند نیش و خواری کند
و در نیمه شب جریده با خانخانان به طریق ایلغار گلگون عزم برانگیخته متوجه دارالخلافه گشتند امیرالامرا که تدبیرش را موافق تقدیر یافت صبح آن شب با افواج غارت گردگه‌نیاں باردی معلی رسید و بی ادیان مرهنه پلاس ادب و حرمت نداشته غارت نمودند و اهل بنه و معسکر را چون حروف تهجی پراکنده و منتشر ساختند و به همان جلدی و چابکی پاشنه کوب عنان توسن تیر رفتار را به تعاف رها کرده گرم و گیرا به دارالخلافه پیوست و افواج مرهنه را در گرد و بواج فرود آورده بندوبست خود را در قلعه مبارک نموده در آمد و بملازمت اقدس رسید چون برمرآت ضمیر و ضمیر پر توایضاح داشت که باعث این همه آشوب را سببی و مقصودی به جز امروزارت نه دارد بذایر اطفای نایره فتنه و فساد دریایی مرحمت به جوش آمده به عطای خلعت آن رتبه اعلی مفتخر ساختند از آنجا که کلک تقدیر بر امر دیگر جاری گشته بود فرو نشین نه گشت و جمعی از سی باگن جماعه بدخشانیان همراهیان را فرستاده آن حضرت را آورده معتکف ساخت و این واقعه در روز یکشنبه دهم شهر شعبان المعظم روی نمود و روز دهم عاقبت محمود خان چشم مروت از آب بی آزمی شسته بکشیدن میل دیده نور العین خلافت را از اوزنگ مشاهده معزول گردانید فاعتبروا یا اولی الابصار -

• رباعی •

گل صبح دمی بخود بر آشت و بر پخت
 نایاد صبا حکایتی نقت و بر پخت
 بد عهدی دهـربین که گل در دهـر
 سر برزد و عنجه کرد و بشگفت و بر پخت

سلطنت حضرت ابوالعدل عزیز الدین محمد عالمگیر بادشاه غازی ابن ابوالفتح جهاندار شاه بادشاه بن حضرت خلد منزل

سوز میاک یکشنبه دهم شهر شعبان العظم سال هزار و صد و شصت
 و هفت فریب نه نصف النهار اورنگ سلطنت و جهانداری و سرور خلافت
 مصبر کشور ستانی به جلوس میمنت مانوس حضرت پدر فدوت کیوان
 ملک قباب مالک رفاب عزیر الدوله ابن ابوالفتح جهاندار شاه دلاشاه بن خلد
 منزل بهادر شاه زیب و زینت یافت . منظومه .

سریدون حشمتی جمسید جاهی سکندر شوکتی دارا پناهی
 ز عدلش چون رخ خویان مه وش بیک جا جمع گشته آف و انش
 حکم مقدس معلی المعان ظهور و به شرف مدور پیوست که من بعد لقب
 اشرف همایون را ابو العدل عالمگیر بادشاه غازی بر مژدشیر دولت ثمت مینمیوده
 باشند و مددا سزین جلوس مداک از غره شهر صدر اعتبار نموده محسوب
 و مرفوم نمایند امر الامراء عماد الملک که بانی مبدائی سریر آرانی آن حضرت
 شده مخاطب بخطاب جدش آصف جاه نظام الملک بهادر فاتح جنگ سپه سالار
 و به و الازبه منصوب حلیل القدر وزارت اعظم و مرحمت خلعت خاصه و چارقب
 . سرپیچ و جیغه و فلمدان مرصع دیوانی اعلی سرفراز گردید چون هنوز مهر وزارت
 مرتب نه شده بود عجاله پروانجات سریر آرانی حضرت و تعویس وزارت خویش

را به مهر نستی بنام دیوانیان ممالک معروسه مرفوم ساخته سپرد و کلاهی دربار جهان مدار فرمود چنانچه پروانه نامزد فدوی درگاه نیز ورود نمود *

نقل پروانه

آنکه رفعت و عوالی پناهها مراتب فدویت و دولت خواهی و کار طلبی آن عوالی پناه از سابق مرتسم خاطر است و مکرر به عرض رسیده بود اعتماد تمام بر دولت خواهی و فدویت بهم رسیده بهم جهت بفضل الهی حالا بادشاه صاحب داعیه رونق افروز تخت سلطنت شده و وزرات بما تعلق یافته وقت جلوه افروزی مقاصد دولت خواهان صادق و خیر اندیشان موافق است بهم جهت خاطر جمع داشته مستعد فدویت و دولت خواهی به کار بادشاهی باید بود ان شاء الله ترقیات دل خواة رو خواهد نمود و ما را متوجه دانسته به ترسیل عرائض و تحریر احوال باید پرداخت راقم پنجم شهر رمضان که پروانه ورود فرمود سری پت را و را آگاه ساخته بذایر اعلان و اخبار جمهور اقام رخصت نواخت نوبت شادمانی داد و جهت خواندن خطبه طیبه بالقاب همایون چون فردای آن ششم و روز جمعه بود فرار داد که سری پت راو خود در صحن مسجد جامع حاضر شود که خطیب به انشاء خطبه بر منبر صعود نماید چنانچه بروز موعود سری پت راو آمده خطیب را بعد انقراع از خطبه مخلع ساخت و فرد اجازت و مضمون سکه که رسیده بود به کار پردازان محال دارالضرب بهر خود نوشته داد که چهره اشرفی و روپیه بدین مضمون سکه مبارک عالمگیر بادشاه غازی بر افروزند پس از چندی که مهر وزارت مرتب گشت پروانه موافق ضابطه در باب استقلال دیوانی و خدمات دیگر بنام فدوی درگاه رسید همدران سال شیر خان بابی که جونه گده را به تصرف داشت و عبد الله زبیری و چندی جماعداران فرقه عرب را نوکر ساخته حفاظت و حراست بالاحصار را که بر فراز قلعه جبل واقع است سپرده بود و بتدریج که مرسوم و مشاهره آنها مبلغی بالا رفت و دسترس ادای آن بیک دفعه نداشت آن جماعه پا از اندازه گلیم فراترک نهاده در تقدیم نوکری و فرمان پذیری چنانچه بایست نمی پرداختند و پیوسته به

سختی و درشتی متقاضی می گشتند چون جمع کثیر فراهم آمده بودند و بالا حصار در قبضه و تصرف داشتند بدفع و اخراج آنها نمی توانست پرداخت
 لهذا تدبیری با خود اندیشید که گفته اند -

به شمشیر از یکی تا صد توان کشت

برائی لشکری را بشکنی پشت

چون هنگام تشخیص و تحصیل و فوج کشی رسیده بود بیرون آمده جماعه ارباب عرب را با همراهیان بوعده آن که آنچه در معرض تشخیص در آید بلا شرکت غیر در طلب آنها تنخواه نماید همراه گرفت و شرمه کمّی لیل از آنها بر بالا حصار مانده بامیدواری مراقبت گزیدند و به فاصله قریب سی کوه از جونه گده دفعه بنابر مغلطه مکانی را نام برده قرار تاخت بردن بر سر آن درمیان آورد از آنجا که پیشتری عرب پیاده می باشند عبد الله و دیگران را به محافظت اردو گزاشته سواران خوش اسبه را افتخاب و زبده نموده شبی ایلغار کرده نادرون شهر پناه جونه گده جلو بارگی را نه کشید و نه بر پشت سر نگریست و دروب را مسدود ساخته به مردم کاری سپرد روز دوم که اعراب ازین تدبیر واقف گشتند سواران پاشنه کوبی و همه جا تا زان رسیده از راهیکه گمان و مظنه بدان جا نمی رفت شبی بپای بالای حصار آمدند و جماعه خود را آگاه کرده دستگیری ریسمن بالا بر آمدند و بتدریج پیادگان نیز بیوستند و فائیده جنگ را ابروخته آتش در نهاد تغنگ انداخته شعله افروز ساختند از آنجا که از وقوع این واقعه ناگهانی آگهی نداشتند که برای روز نیک و بد ذخیره داشته باشند روزی چند که بر آمد آذوقه بقدر قلیل بود بصرف در آمد و کارشان به تعسر انجامید تمهیدی بسته پیغام مصالحه درمیان آوردند و جنگ موقوف گشت از راه خدیعت تعلل در گفت و شنود نموده جمعی به پایان آمده داکین و خانهای قرب و جوار دروازه را غارت کرده آنچه بدست شان آمد از جاس ماکول و ملیحتاج بشری زاد چند روزه را برداشته تا واقف شدن و سر حساب گشتن بدر زده سپر ممانعت را بر سر کشیدند و چندی دیگر که بدان امر فایم نمودند مصلحتان

خیر آندیش را در میان آورده به تخفیف کم و بیش وجه طلب گرفته برآمدند و شیرخان از شر آنها رهایی یافته در کار خود مستقل گشت و در سال هزار و شصت و هشت خدمت کوررانی محال کثر پارچه به فرزندی طاهر محمد خان مقرر شد و به دستور داروغگی مهر او را بر دایخلای جاری ساخت *

دستگیر نمودن مومن خان متصدی بندر کهنبایت بهگونت راو نائب پیشوا بالاجی راو و تعیین شدن سنکراجی و دیگران جهت استخلاص او و فرستادن سری پت راو راقم را جهت رفع مناقشه و رهایی یافتن بهگونت راو

چون سری پت راو چنانچه سبق ذکر یافته و سمت گزارش پذیرفته از بندر کهنبایت مراجعت نمود اگرچه پیشتر از وقوع این معنی مومن خان متصدی آنجا بدار بعضی امور برج لعل پیشکار خود را نزد پیشوا بالاجی راو مقرر کرده بود درین ولا شکوه و شکایت بی اعتدالی سری پت راو بران افزوده رخصت فرمود او بدانجا شتافته ملاقی گشت بهگونت راو که مکاس حصه مرهنه بندر بدو تعلق داشت و در بونه بود نظریه ظاهر بینی کمی مداخل و افزونی مخارج مومن خان داشته و از کیف و کم جمیع مراتب که به رای العین معاینه کرده واقف بود از راه نا تجربه کاری انتزاع و به تصرف آوردن آن جا را با سهل وجهی در خلا و ملا ذهن نشین پیشوا می نمود و الضام این مهم را بر ذمه خود گرفته رخصتی حاصل ساخته رو به صوب کهنبایت آورد و برج لعل که در آن جا بود بر ملجرا و قصد او واقف گشته مومن خان را آگاه ساخت • • بیت •

دور فکسر کز اسرنا سر دمی پر حذر است آدمی از آدمی

چون بهگونت راو وارد کهنبایت گشت مومن خان طریق سلوک را مسلوک

داشته بیرون بر آمده او را آورد و یک منزل پالکی و یک سر اسب بواق نقره و پارچه پوشیدنی داده بمان بودنش که در اکبر پور مقرر بود رخصت کرد *

• منظومه •

همی تا بر آید به تدبیر کار مدارای دشمن به از کار زلر
چو نتوان عدوا به قوت شکست به نعمت بیاید در فتنه ست

ناوجود این معنی او از راه غرور جوانی که شعبه از جنون اسب در وادی غواصت و نادانی افتاده در تدبیر کاریکه اندیشیده و عرمی که بران کمر بسته بود در آمده نگاهداشت و فراهم آوردن مردم اشتغال ورزید و در اذنه از فرصت و فادو شمی را روز و روزی را به شب می رسانید - سلیم جماعه دار عرب را که از جوان مرد خان جدائی گزیده در بلده اقامت داشت مدغی پیشتگی فرستاده تا دو مد بعد عرب غائنه موکر ساخته طلب داشت . او استعداد خود نموده بر چند گروهی که نفایت رسیده از آمدن خویش بدو اطلاع داده مترصد جواب نشست او پاسخ نوشت که در فلان روز که برای هنگامه آرائی اختیار کرده بود بروز موعود و وقت موفوت خود را رساند چون مستیت ایزدی بر خلاف رای ناصوابش بود ان مرمومه به گیر مومن خان در آمد و بر سر مکفون آگاه گردید اگرچه ا سابق بر اراده بی فائده اش مطلع بود بدست آوردن دست او بر حجاب شبهه از رخ عدر برداشته شد و با مشیران و کار پردازان محفل کنگاش آراسته گفت که ناوجود ملاطفت و ملایمت بهگونت راو را *

نجر کین من نیستش پیشه ندارد بجزر فصد اندیشه
ببرم ازان پیش دشتش ز بند کزو در گریبانم آید گزند
کاریکه به عقل راست نیاید اندک دیوانگی را شاید بالضرورة علاج رافعه قبل از وقوع بخاطر آورده قریب به هنگامیکه حجاب شب گون از رخ کداب عدار روزگار ناهنجار برداشته می شد و نزدیک بوقتیکه صبح صادق القول بر حبله اندوزی مکر مکار رسانه نانکار گواهی می داد مومن خان! با جمیعت موجودی خود پیش دستی نموده بسر وقت بهگونت راو رسید و مکان سکناش را چون نگین در

حلقه انگشتری فرا گرفت و او را در گران خواب غفلت بی خبری مانند بخت
خفته بر بام خانه غفوده یافت *

گرفتند در خواب خرگوش شای بدر رفت ناگه ز سر هوش شای
بهگرفت و لو و گفتادهو نائب و نتمل نوپسند گجراتی نوکوار که به صیغه
وکالت می پرداخت و دران روزها که از اراده باطله اش آگهی داشت از کم
حوصلگی و دون فطرتی سنگش ^(۱) کم بود پا از اندازه خود بیرون نهاده سرّاً
و جهرّاً زبان یاوره گوئی و هرزه درائی کشاده به طنز ^(۲) حکایتی میگفت
و به ^(۳) غمز ^(۴) لغزی می جست و به ^(۵) لمز معنائی حل می نمود و به هم
چیستانی می پرسید و به رمزگاهی شرح اشارات خوانده شماتت کنای وعده
بوعد می داد و به طعن سنان زبان چنان حاضران را می رنجانید دستگیر نمود.

* بیت *

جراحتی که به تیغ زبان رسد به دلی به هیچ مرهم راحت نکو نخواهد شد
و اثاث البیت را به غارت داد و در مکان حاکم نشین آورده محبوس ساخت
و چاهی که برای دیگوری می کند فضا او را افکند *

پیراز مهر و کین است چرخ کین گهت سر کشد که بر آرد ز بن
مومن خان محصول جهازات و مالوجهات پرگنه را بلا شرکت غیر قبض نموده
جمعی از سوار و پیاده نو نگاهداشت کرد و برج و باره را استحکام داده نشست
سلیم جماعدار عرب این ماجرا را شنیده عیان عزیمت پیچیده به دولقه آمد و با
دهوماجی که از طرف داماجی گایکوار بر ضلع سورته تعیین شده بود نوکر شده
رفت چون برین سانحه بالاجبی راو مطلع گشت به شکر اجبی فوجدار بیرم گام

(۱) سنگ بفتح اول بروزن زنگ معروف و بمعنی نمکین و وقار و اعتبار هم گفته اند *

(۲) طنز خوشی کردن و خندن و نیاز خوامیدن ۱۲ *

(۳) غمز بول مفتوح بچشم اشارت کردن ۲۲ *

(۴) لغز بول مضموم سخن پوشیده معنی ۱۲ *

(۵) لمز بول مفتوح بئانی زده عیب کردن و بچشم اشارت کردن *

گفیش آنها فوجدار جموسر و مقبول آباد و فوجداران دهبوئی و دهنده‌تفه نه
 ناگید اکید و قدغن شدید نوشت که بانقل یکدیگر بر بندر کهنابیت فوج کشی نموده
 بستن خلاص محبوسان کمر جهد و اجتهاد چست بفرستند بفرارن سنکراجی -
 سفیررام - و محمد لعل رهیل و جماعه داران دیگر را نوکر نموده داجمیعیت قدیم
 و جدید رو به کهنابیت نهاد و فوجداران اطراف و جوانب که بدین یساق تعیین
 گشته بودند آمده بدو پیوستند و قریب به دوازده هزار سوار و پیاده را تجدید کرده
 بدانجا رسید و مورچال قائم ساخته کندن نقب و بستن دمدمه آغاز نمود و از طرفین
 آتش جنگ توپ و تفنگ در گرفته هر روز خرمن هستنی چندی به سوخت
 میرفت و قریب سه ماه متوالی بدین و تیره سپری گشت درین بین مصلحن
 قارح باب صلح شدند چون هنوز وقتش نه رسیده بود سودمند نیامد - • بیت •
 تا در نرسد وعده هر کار که هست سودی ندهد یاری هر یار که هست
 سنکراجی به سری پت راو نائب صوبه مره بعد اخروی جهت کومک نوشت
 و او در دفعه به فرستادن سرب و باروت گزافیده از تعیین سوار و پیاده تقاعد داشت
 و به دفع الوقت از سروامی نمود چون آمد و شد سعواء از حد اعتدال تجاوز کرد
 به اندیشه اینکه ثانی الحال بدفامی عاید حالش نه گردد فوجی از سوار و پیاده
 عرب و هندی و مارله با دو ضرب توپ با دهندو هری پیشکار خود بدین کار تعیین
 کرده رافم را نظر برآنکه با مومنخان راهی دارد اگر مصالحه قرار یابد بانی و ناعت
 تواند شد تکلیف نموده فوج را همراه کرد و نهم شهر جمادی الثانی رخصت
 فرمود چون نه سنکراجی ملحق گشت اتفاقاً در همان روز امر مصالحه به سلسله
 جنبانی نانا رتن صراف تجارت پیشه ساکن جموسر که به همراهی گفیش آبا
 فوج دار آنجا آمده بود و پنی مقدم امین پرگنه پتلاد صورت گرفته و قرار یافته که
 بهگونت راو آینده مرتکب حرکت بیجا و مصدر امر فساد نه شود - و به کفالت
 سنکراجی و دیگران این معنی مُسَجَّل گردید - مومن خان روز دوم محبوسان را
 بر آورده بهگونت راو را پارچه پوشیدنی و پالکی اورا که آورده بود داده بیرون
 فرستاد و مقرر شد که فیما بین ملاقات و افع شود - روز سوم در فضلی سواد معموره
 بندر سنکراجی با سرداران شتافت و مومن خان نیز آمده یکدیگر را دیدند و نه

تواضعات متعارفی از طرفین پرداختند - راقم را که شامل آنها بود مومن خان هنگام رواج برخصت سنکراجی با خود برد و دو شبانه روز در آنجا بوده به سنکراجی که بر موضع کتهوتة معموله پتلاد مقامات داشت پیوسته باحمد آباد محاورت نمود همدران ایام محمد منور الدین خان صدر صوبه از ممر بیکاری روانه بندر سورت شد و محمد پناه ولد رحیم یاور خان سزاول که نعلت و تهمت دزد افشاری گرفتار آمد سری پست راو به قتل رسانید و چندی از کولیان که با بر که بدست افتادند به دهن توپ بسته پراید و محمد بابی وطن دار موضع کپیره که از چندی بیمار بود و دیعت حیات سپرد و خیر طلب خان که از انتقال نیک عالم خان برادرش بامر حکومت بهروچ می پرداخت دامن از گرد هستی بر افشاندۀ متوجه دیار بی گرد و غبار فیستی گردید و در وادی خاموشان اقامت گزید *

عاقبت منزل ما وادی خاموشان است حالیا غلغله در گنبد افلاک انداز

متصرف گشتن حامد بیگ که آینده بخطاب

نیک نام خان بهادر مخاطب گشته

حصار بهروچ را

خیر طلب خان که از انتقال برادرش قائم مقام گردید روزگاری چند که در اجل موعودی باقی داشت بامر حکومت بهروچ تمکن یافت چون هنگام رحیل در رسید پهلو بر بستر ناتوانی نهاده صاحب فراش گردید و از استیلاى مرض جسمانی آثار و علامات پدید آوردن جهان فانی را با خود دریافت و به هیچ وجهی ازین سفر ناگزیر که در پیش آمد هر چند فرصتی و مهلتی را چاره جوگشت سودی نه بخشید *

سکندر که بر عالمی حکم داشت در آن دم که میرفت عالم گزارش میسر نبودش کزو عالمی ستانند و مهلت دهندش دمی محمد هاشم که با محمد رضا برادرش و متعلقان از بندر سورت وارد بهروچ گردید

چنانچه سبق ذکر یافته با خیر طلب خان کمال ارتباط بهم رسانیده محل اعتماد و مناط اعتبار شد چون او خود مرد عیاش و مدام به پیمولی جام مدام از دست ساقیان گل فاه سیم اندام کام مرام را چاشنی عشق می چشانید و کفیزان مغنیه خوش الحان و نغمه سرایان غزلت گردید و ایمان در کمال حسن و جمال و مه طلعتن بانغی و دلال •

* بیت *

نهان در گیسوان شان لیلۃ القدر عیان از نور او شان مطلع الفجر
فراهم آورده پیوسته روح را روحی و دل را فرحتی می بخشید و تمتعی از چیدن
گل رخسار گلر خان بر می داشت و حظی از کامرانی مهوشان می اندوخت •

* بیت *

کنار عاشق و معشوق آباد ز نادام دو مغزی یاد می داد
مشغول و مشغوف بوده رفیق و فتنق مهمات مالی و ملکی به ید اقتدار و قبضه
احتیاج او سپرده نایب مذاکرات کرده بود - حسن علی بسر خورد سال خود را
بدامنش انداخته سفارش نموده در گزشت بولن نامی مدخوله عدد الله بیگ
که بجای ما دند در خبر طلب خان می شد متکفل مهام و متعهد حفظ مکان
و مقام گشته بسرانجام مهم سازی نه وکلای دیار جهان مدار برای حصول منصب
و خطاب نیک عالم خان جهت حسن علی با سند موجودی بهیچ از دفتر
خالصه شریفه بمهر دیوان اعلی نوشته طلب داشت و محمد هاشم به امر نایب
رست و کشاد معاملات نه صلاح و جواب دید بولن نه تمسیت امور مرجوعه
می پرداخت حامد بیگ که بفایر عدم موافقت با خیر طلب خان بر آمده
در بندر سورت بسر می برد در گزشتن عم را مساعدت وفت و فوت بخت خود
داشته منسوبان و متوسلان را که در وادی سرگردانی هم فرین حرمان و حدرائی
مانند نفات الفعش متفرق و پراگنده بودند پروین مثال نه گرد خویش
فراهم آورده و جمعی را نوکر ساخت و چندی را نه عنوان کرمک از صفدر محمد
خان متصدی بندر سورت با خود گرفته چون طُرق برای را بذایر مخاطره (۱) داد

(۱) دَدَ بفتح اول و سکون ثانی سَع را گویند که جانوران دهنده باشند •

و ^{۱۱۱}آدم مرسته خطرناک دید ماهیچه ^(۲) عزیمت را برای بحاری به شنآوری در آورد و با لوازم توپ خانه و مصالح جنگی کشتی چند ترتیب داده باد باین قصد بصوب بهرچ برافراشت و از اراده اش بولی واقف گشته کنگاش مدامعه بمیان آورد و اندیشه های بران قرار گرفت که سرمقابل نیز زورق چند مشهور از مردم کاری و آلات و ادوات حربی بصورت در آمده متوجه شوند تا از ممکن عبی بیاد شرط کشتی کدام یک را در ساحل نجات رساند و زورق هستی کدام اجل گفته در گرداب بلای نیستی فرو نشیند و بنام محمد هاشم که نائب و مدار کار بود قرعه ناخدائی افکنده تکلیف شد و لوبه معلمی خود دوربین از روی حزم و احتیاط و امور چند باندیشه فرینه و قیاس که گفته اند * بیت *

بدریا در منافع بی شمار است اگر خواهی سلامت برکنار است
 عدد پیش آورده لنگر تقاعد انداخت چون وقت کار بود بالضروره غلام علی بیگ
 نامی را که او نیز از اقربای سلسله نیک عالم خان و کوب بختش بدرجه ارتفاع
 رسیده بدین کار تجویز نمود و او توکلت علی الله بسم الله مجریها و مرسها
 خوانده سوار گشت و اعلام پردها را کشود و باد مراد ظفر در وزیدن آمد درین
 ضمن غرابهای طرف ثانی نمودار شد و از طرفین مراکب خشبی را به جولان در
 آوردند و ستوران باد پیمای خطبی بمای یکدیگر تاختند نائره آتش جنگ توپ
 و تفنگ بر سطح آب برافروخت و از دود باروت ابری از روی دریا برخاست
 تگرگ آتشین باریدن آغاز نموده تا و حیات جمعی را در لجه ممات عنق ساخت
 و موج طوفان فنا هوش از بقیة السیف سواران آبی می برد از آنجا که هر امر
 در گرو وقت خویش است حامد بیگ پیشرفت کار ندیده عنان سکان را معطوف
 ساخته از چهار موج حوادث برآمد و براهی که آمده بود برگشت * بیت *
 خدا کشتی آنجا که خواهد برد اگر نا خدا جامه بر تنی دور

۱۱۱) آدم برورن رام نقض ده که آن و هوش غیر درنده است ۲ ابرهان *
 ۲) ناعیه سر علمی را گویند که بصورت ماه ساخته باشند یعنی کرد
 لا و نقره ۱۲ ابرهان *

غلام علی سر افتخار بر افتراخته مراجعت نموده به جودی ساحل پیوست
 و امر نهایت بدو تفویض یافت و مصداق فضل الله المجاهدین علی القاعدین
 بجلوه ظهور پیوست و معتمد هاشم مرخص گشته با متعلقان از بهروج برآمد
 چون روی باز گشت بدر صورت صورتی نداشت به کهنایست آمده نزد مومن
 خان متصدی آنجا با برادرش نوکر گردید و چندیکه گزشت نوابر امیری بون
 آنها را طلب داشت حامد بیگ که بی دلیل مقصود به صورت رسید نظر بر متانت
 و صاف حصار بهروج که نه جنگ و نزاع بدست آوردنش امکان نبود طرح
 سازش با بهکوان متوسل جماعه مرهته که از چندی متعلقان خود را در کنف
 حمایت و پناه آن مکان داشت و بعضی از فصاحتیان انداخته به تبدیل
 هفت و لباس در پرده خفا که کسی او را نشناسد در آمده متواری گردید و در
 تدبیر بهم رسانیدن اعوان و انصار و خروج اشتغال ورزید و این را سر بسته نهفته
 فال قال برملا افتاد و پرده از رخ کار برداشته شد بون پی بمکنش برد و جمعی
 را به کوفتن و بستن او تعیین فرمود حامد بیگ که هنوز اقتدار پی و تمکنی دست
 بهم نداده بود احتراز را لازم دانسته بخانه بهکوان رفت و او واسطه شده بیرون کرد
 و باز دیگر بدان صورت به صورت برگشت و پیوسته در اندیشه و خیال روزگار
 میگزراوید تا آنکه رفته رفته هنگام وزیدن نسیم عنبر شمیم ابسم از هلو مرادات
 در آمد و شگوفه گل بختش شگفته خندان گردید * بیت *

بخت گر خندان بود سندان بدندان بشکند

بخت گر گریان بود پالوده دندان بشکند

و پیر خود عسای تدبیری بدستش داده خضر وار هادی طریقی که بمنزل مطلوب
 رساند و پی بمقام معصود برد رهنمون گشت و بدر خانقاه سید محمد عید روسی
 رسانید سید عبد الله صاحب سجاده آنجا را که نایب ایشان جا نشین مرار سید
 احمد عید روسی که در بهروج آسوده اند قرابت قریبه بود و مرقه عرب مرید و معتقد
 این خاندان اند باظهار ما فی الضمیر و مرکوز خاطر پرداخته عقد دل خود را
 نشوده استدعای مدد نمود و بشرط انجاء مدعا نداری بر خود لازم و متعتم

ساخت سید محمد عید روسی درین باب به نائب خود نوشت و او جماعه عرب را که در آنجا نوکر بودند طلب داشته سر حقه راز سر بسته باز کرد چون مبلغی طلب آنها بالا رفته بود بشرط ادای آن ارشاد مرشد سمعنا و اطعنا گفته بالراس و العین فرمان پزیر گشتند -

همت درویش چو همرة شود خواجه ز اسرار دل آگه شود
حامد بیگ این مژده را شنیده کورت دوم تن تنها نهان از چشم اعیار هنگام شب
تار باندروں حصار بهروج رسیده دخیل وار در خانقاه عید روسی نشست و طرف
ثانی با خبر گشته جزو ناریش بحرکت آمد موجی را به گرفت و گیش
تعیین ساخت عربان بظاهر بنا بر پاس حرمت خانقاه به ممانعت برخاستند
و او به پشت کرمی اعراب پای مردی و مردانگی مشرد جماعه دیگر که از
سابق با او موافق شده بودند پیوستند و آتش جنگ تیر و تفیگ در گرفت
و تا سه شبانه روز افروخته گشت و چندی از طرفین کشته و خسته شدند حامد
بیگ غلبه نموده خود را تا مکان حاکم نشین رسانید درین ضمن مصلحتان
خیر اندیش به میانجی کاری و رفع فتنه و مساد و قدم سعی بیش نهاده به صلح و صفا
پیش آمدند و بآب یاری گفتار آبدار اطفای نایره نمودند و به ادله باره و برهین
فاطحه مدلل و مبرهن ساخته گفتند که حامد بیگ نبیره عبد الله بیگ است و
یک سلسله درین جز و زمان که مرهته همه جا مسلط گشته مگر این پسند که ما
حق شامل است نتوانست تصرف نمود مصون و محروس مانده مبادا حکوه
خورد سالی که هنوز بوی شیراز دهانش می آید بنظر کم دیده و دقای حال
را که خرابی متصور است اگر نوع دیگر اندیشد تا چه از پس پرده غیب
شهود ظهور کند حامد بیگ که صاحب داعیه و جرأت و بالارث و الاستحقاق
شایل این کار است اگر مستقل و موافق باشد مضایقه ندارد اگرچه کسانیکه
شان کامل بود تصدیق این قول نموده مستحسن شمرند اما بولن باغوالی
ناقص سر فرود نمی آورد تا آنکه تیر تفک بآماجگاه محل سرا رسیدن گروه
و از اتفاق مردم بدان طرف هراسیده به اکراه تن بمصالحه در داد و قرار یاف

که بدستور غلام علی بیگ به نیابت حسن علی برتق و فتق مهات پرداخت
و گفت: شنید در میان آورد حامد بیگ را که بهر قسم پانی خود قایم کردن
مدبظ بود پریفته صالح نمود -
• مصرع •

زمانه تا تو نه سازد تو با زمانه بساز

و فادر بخش و نفایت بخش و جمعی از منسوبان خود را از بندر سورت
طلب داشته چندی برق و مدارا به کیج دارو مریز زمانه سازی کرده مستقل شد
و در مدد بر آوردن کسانی که با خود مخالف می دانست در آمده به تدبیر
بر طرف ساخت - و اعوان و انصار موافق جمع کرد - محمد هاشم را که سر
و سرگروه اهل خلاف تصور بدن رخصت فرمود و از نا سرادر و متعلقان
به میان گام تعلقه رنمل زمیندار کولی که با او یک گونه ربط اخلاص بهم رسانیده بود و از
سرویه فاصله در آمده کرده واقع است رفته اقامت گزید سوان از مشاهده این نمود
بر مال کار خویش اندیشه منذ گردیده در تدبیر علاج رافعه قبل از وقوع درآمد و نا
دون د، انهدام قصر وجود حامد بیگ، حيله اندوزی مخمر ساخت - • بیت •
• وارث ملک تا برتن است • تن - اک را فتنه پندار من است

همو بیگ نامی از اقربای عبد الله بیگ که از چندی در کعبه معظمه و مدینه
مکه زاد الله شرفها و تعظیمها مجاور آن مقام متبرک بود و درین ایام معاودت
آمده او را بامیدواری و تطمیع امر نیابت با خود هم داستان ساخت - انفا
ری پسر حامد بیگ هنگامه هولی بازی آراسته بود بعلت ریختن رنگ بر او از
ساز آمده به زخم شمشیر او را مجروح کرد و حامد بیگ که نیز از اطوار و اقوال
بر قصدش آگاهی داشت ازان جا که اعوان و انصار موافق گرد و پیش خود
د اراده کوتاه ساختن دست بولن که سر خود سریش می خرید نمود و کار
و مورچال و جنگ انجامید بولن محمد هاشم را که در میان گام بود
زگاه ساخته نوشت که جمعی از کولیان را بطریق معارفت با خود گرفته
نکبه این لطیفه غیبی را اوج نیر بخت و اقبال و حسیض کوب
بر جناح استعجال کولیان را همراه گرفته رو براه آورده بود و

کروهی بهروچ رسید خبر غلبه حامد بیگ و معطل گشتن بولن را شنیده رجعت فهری نموده برگشت حامد بیگ مایعوف و اندوخته های عبد الله بیگ را که در نزد بولن و توابعانش بود بضبط در آورده او را بطریق نظربند نگاهداشت و باستقلال و استبداد تمام بی ممانعت و شرکت غیر در امر حکومت مستقل گشت و بوکلی دربار جهان مدار مهم سازی نموده منصب و خطاب نیک نام خان بهادر و سفد درگاهی فوجداری بهروچ بقام خود حاصل نمود و مکهور بیگ را که مصد جرات شده بود جمعی را برو گماشت که بهانه نموده بیرون رفته به قتل آوردند و تفش را در رود نربدا غرق کردند و العهده علی الراوی همدران او ان عربهای جنس ابریشم که از بندر سورت با احمدآباد می آمد و گذر بهروچ را گزاشته راهی گشتند گرفته نگاهداشت و مورد تقصیر ساخته مبلغی بصیغه مصادره گرفت *

هنگامه آرائی بهگونت راو مکاس دار بندر کهنبایت

با مومن خان و روانه شدن سری پت

راو حسب الطلب رگهناتنه راو

سابقا رهائی یافتن بهگونت راو مکا سدار بندر کهنبایت رقم زده کلک بدایع سلک گشته چندیکه او در قلچة موضع ناپاد معموله چوراسی کهنبایت اقامت گزیده نائبان خود را در محالات تعیین ساخته بقرار بالمناصفه حاصلات را میگردان چون سنکراجی و دیگران که کفیل و متعهد حرکت بیجا و هنگامه آرائی او شده بودند روانه پونه گشتند در سال هزار و صد و شصت و نه بهگونت راو اعرق حمیت بحرکت در آمد و دست غیرت گریبان گیر گشت در صداندارک مافات و آوردن آب رفته آبروی ریخته بجو در آمده به نگاهداشت جماعداران عرب و روهیله پرداخت همدران او ان سداشیو دامورد با جمعیت هزار سوار و پناده با سه زنجیر فیل که بسر فوجی احمدآباد از پونه تعیین شده بود ببلده رسید در خانهای جوان مرد خان و آباء و اجداد و اقربای او فیل آمد بهگونت راو

به سری پت راو بنابر فرستادن کومک نوشت و او تکوچی نامی مدار کار سداشیو دامودر را با چهار صد سوار و جمعی از سواران گجراتی متعینه باره را بدین کار مامور ساخت و حسب الطلب بهگونت راو سنبهو رام و محمد لعل با جمعیت شایسته به فرار داد نوکری رفته ملحق گشتند بهگونت راو که بحسب ظاهر فوجی آماده دید به سواد بندر کهنیابت آمده سر به شورش و فساد برداشت و دست تطاول دراز ساخته پرگنه چوراسی را در دست ضبط نمود و به نسخیم و تحصیل محصلان گماشت مومن خان نیز فوجی را از مدیم وجدید که بدیانت اراده او معد و آماده داشت به مدافعه و مقابله تعیین نموده فیمابین بدعات جنگ توپ و تفنگ بمیان آمد گاهی ازین طرف و ازان سوغلبه رو می نمود درین بین نوشته طلب رگهفاتیه راو به سری پت راو به رسید و او بیستم شهر مهر راگهو نام از همراهیان خود را به نیابت بلده مقرر ساخته روانه شد • بیت • درختی که شد کفده از جایی خویش نه بیند در اینجا دگر پایی خویش و همدران اوان واقعه ناگهبر اخوی قاسم علی که از چندی از بندر کهنیابت متعلقان به احمد آباد آمده بود چهارم دهم شهر صدر برداد و داغ دیگر بر داغهای سابق سوخت -

فریاد ز دست فلک بی بنیاد هرگز گره سته کس را نه کشاد

هرجا که دلی دید که داغی دارد صد داغ دگر بر سر آن داغ نهاد

بالجمله پس از روانگی سری پت راو تا مدت دو ماه دیگر بهگونت راو به زد و خورد دست پائی زد و مدافعی طلب سپاه بالا روت و پیشرفت کار بنظرش در دیامد از طرفین تن بمصالحه در داده بمیدانجی کاری سنبهو رام و محمد لعل که مره بعد اخوی آمد و رفت و گفت و شنید نمودند قرار یافت که آنچه از محصول قرضه و محکلات دیگر از حصه مرهغه درین ایام هذگامه به تصرف مومن خان در آمده باشد مسخر سازد و ده هزار روبیه بالمقطع بدین صیغه تعیین یافت و فائز قذال و جدال اطفاء بزیورفت چون بالفعل زر نهد وجودی نداشت تکوچی مدار کار سداشیو دامودر نظر بر رفع مذاشده وجه مقرر را کفیل و متعهد

گشت و یکی را از طرف خود جهت ایصال آن برآمدنی محالات و میعادى
 ۱۰ قمر گرفته بود گزاشته باحمدآباد آمد و بهگونت راو نائبل را در نقد نصب
 نموده بموضع نا پاد شتافت و فرقه سپاه متقاضی طلب و مرسومات خود شدند
 چون عهده برآنی نداشت به سازش بعضی خود را در پناه قلعه کسید و در
 بروی غیر بسته گفت و شنید انفصال سپاه در پیش کرد بعضی را بدادن کم
 و بیش نقد و گار خر راضی ساخته قبض الوصول گرفت سنبه و رام و محمد لعل
 و عبد الله زبیری جماعه دار عرب با وجود تخفیف مبلغی که از آنها بر آمد
 تنخواه بر نکوجی و وجه متعده مقرر نوشته داد و خود را اخلاص ساخته به پونه
 رفت تنخواه داران بعد انقضای میعاد با نکوجی تقاضا در پیش نمودند و از
 کهنبلایت دامی نرسیده به سختی و درشتی کار را رسانیده گرفتند و نکوجی
 هر چند بغیر ایصال زره مومن خان بیشتر فوشت کمتر پاسخ آمد و به لیت
 و لعل امروز و فردا پرداخت ثانی الحال بهکاریداس نام نویسنده نوکر خود را
 در ظاهر به استمالت و عذر خواهی نرسیدن زر و وعده رسانیدن در اندک فرصتی
 و در ضمن جهت دریافت کمیت جمعیت اوضاع و احوال بلده که خیالات دیگر
 در سر داشت فرستاد و آن گندم نمایی جو فروش به چاپلوسی و سالوسی وعده
 بی فروغی پرداخته هیزم تری فروخته رفت *

شتافتن مومن خان به گهوگه و به تصرف درآوردن

آنجا و تعیین ساختن فوج بسرکردگی محمد

زمان خان به صوب سورهته و آمدن خود

بتاخت مواضعات پتلاد و رفتن به

جمو سر و غارت نمودن آن جا

ازان جا که مومن خان درین هنگامه آرائی به نگاهداشت سپاه زیاده

از اندازه نظر بر حفظ آبرو و مکان پرداخته مبلغی طلب آنها بالا رفت و عهده

برائی در خود نمی دید و میدان را خالی از خلل اغیار و فوجدار یلخت و از
نائب بلده و فوج سداشیو دامودر که به همزهلی بهکونت رار آمده بود جرات
و جلالت شانرا آزموده و دیده -
• مصراع •

شفیده کی بود مانفند دیده

درین وقت فرصت یافته تدبیر رفع تقلای سپاه را جاره جو گشت و بذایر
امتحان فوج را بتاخت موضع بجهم متعلقه لیموی دستاده ناطق و صامت آنجا
آورده به نفعخواه داد و از هیچ جهتی و سمتی صدائی و مدائی بگوشش نرسید
جراتش بیشتر گردید و اراده بدست آوردن بندر گهرکه که از قدیم ایام ازمنه
سالفه تعلق بندر کهنیایت و نائب متصدی درانجا می باشد و از چندی بغیر
افراط و تفریط شیر خان بابی متصرف و درین ایام در تحت کسان پیشوا در آمده
بود با خود تصمیم داده شتافت و آن جا را بدست آورده ابراهیم قلی خان را
نصد نفر عرب به نیابت گزاشته معاودت نمود و درین راه از هر جا که رسید
چیزی به طریق پیشکش گرفته به کهنیایت آمد و محمد زمان خان ولد
فداء الدین خان و برج لعل پیشکار را با تمامی فوج از سوار و پیاده به سمت
کولوار و کاتپیارا رخصت فرمود آنها بدان صوب رفته دست به تاخت و تاراج
کشادند بالضرورة زمینداران رجوع آورده به قدر حالت و قدرت پیشکش قبول نموده
حفاظت و حراست قریات متعلقه خودها کردند و فریب دو ماه که فوج بدان امر
فبام ورزیده وجه طلب سائق ولاحق سپاه ادا گشت و حسب الطلب مومن خان
به کهنیایت آمد چون فوجی آراسته و تقاضای شان سافظ گشته بنظر در آمد از
فوجدار پلاد که مستاجری بود و چندان جمعیتی نداشت حسابی نگرفته خود
بیرون بر آمد و دیهات چند که قرب و جوار و قریات چوراسی پیوسته بود بتاخت
آورد مقدمان و رعایای مواضعات دیگر از مشاهده این حال پند گرفته چون از
موجددار پلاد تدارکی به عمل در نیامد رجوع آورده به تشخیص مالموجهات
پرداخته یرغمال سپرده جان و مال خودها را مضمون و محروس داشتند مومن
خان رو به قریات دور دست نهاد و همه جانی جنگ و نزاع از خوف و هراس

پیش آمده برعمال می سپردند تا موضع انذد موکری رفته معاودت نمود و وجه متشخصه موجب اقساط و میعاد به معروض ایصال رسانید از آنجا که از چندی اکثر تجارت پیشگان بندر سورت و کهنبايت امتعه واقمشه بازرگانی را در قصبه جموسربراه کشتی آورده به سودا و معامله می پرداختند و کفایت تاسی از برای آنها در انحرافات عنبر که در آنجا از قدیم معمول نیست و به صیغه را هداری بطریق مفایع چیری مقرر است داشت و حدوث این معنی موجب کمی فاحش حاصل بندر کهنبايت شده بود و هم از مدتی زرداری ناچارتن مراف تجارت پیشه که در آنجا سکنا گرفته و بافی و باعث این امر بود در نظر آورده درین رفت که گنیش آفا فوجدار جموسر که از جمله متکفلان هنگامه آرائی بهگونت راو بود نه پونه شتافته و آن جا از وجود جمعیتی که بممانعت پردازد حالی بود ظالم جالیه سردار کولیان موضع دهوان را به طمع تاخت و غارت نا خود متفق ساخت و ان گروه شقاوت پزوه که پیوسته خواهان و جویای چنین امرفد شقاوت غارت را شنیده انکشت قبول بریده منت نهادند . • بیت •

شنیدند غارت چو بر ناو پیر همه سینه کردند آماج تیر

مومن خان با موج آراسته از سوار و پیاده کولیان را که از طریق د معمر واقف بودند پیش انداخته راهی گشت و چون قضای آسمانی رسیده خانه نا نارتن را که مطمح نظرش بود و او بمجرد استماع رسیدن فوج با جمعی از دهقانان که در آنجا بودند فرار نموده بدر رفته ها له وار قبل نمود و اناث البیت را بتصرف در آورد و در پنج روزه توقف نقد و جنس آنچه توانست بار بردار از کهنبايت طلب داشته روانه کرد و فرقه سپاه و کولیان دست غارت بمساکن و بیوتات آنجا کشادند ملل مفت و دل بیرحم را پرسیدن نداشت و بدست آویز بدرقه عربهای جنس مغرورته به دفعات به مکان خود رسانیدند و بدست اکثر سپاه پیوایه طلا و نقره زنان افتاد که متمول شدند درین بین محمد هاشم با محمد رضا برادرش که درمیان کانم اقامت داشت و از آنجا قریب بود خبر دروغی را که شنیده بودند خیر سکالی بکار برده آمده ظاهر ساختند که فوج مرهته باراده این طرف در او کلیسر

میرا هم می آید لهذا مومن خان العود احمد بر خوانده طبل رحیل باز گشت فرود
گرفت و هر دو برادران رفاقت گزیدند سالماً غانماً به کهنابیت آمد از سفوح این
مناحه تعب و تسلط مومن خان ده چند گشت و رعایای و برایای پرگفت
خائف و هراسان شدند مقدمان برگزیده پلاد که از همه اقرب بودند نانسان مرهته
را راضی ساخته بطوع رغبت آمده به قرار دادن چهاره حصه مالوجهات تمام برگزیده
اطمینان خاطر حاصل نمودند *

آتش گرفتن محله دهنجی پنچان واقعه بلده و سوانحاتی که دران اوان سانی گشته

از اینجا که به شامت عصیان و طغیان اهل این دیار و اعمال و کردار
ناهنجار مشیت ایزدی و اراده لم یزلی ده خرابیش نعلق پدیدرفته بدین
جزو زمان فرمان بحرکت جزو ناری عالم امکان به صدور پیوست و عنصر
آتشی از اختلاط اربعه عناصر منفک گشت (۱) و قبسی ازان به محله
دهنجی پنچان واقعه راسته بازار کالو پور بلده که مشتمل بر عمارات دلکش عالییه
و ادنیقه مسرت بخش شاهجه کافهم بنیان مرصوص منقش به نقش و نگار ارزنگی
دل فریب و آراستگی با زینت و زیب لم یخلق مثلها فی البلاد که بصرف
مبلغهای خطیر صرافان تجارت پیشه صاحب ثروت و متمولان با قدر و قدرت که در
ممالک محروسه با نام و نشان اشتهار داشتند و داد و ستد لکوک میکردند قبل از
حدوث محن و رخفه نمودن فتن بدین معموره بمزور شهر و دهور عمارت کرده
و اوقات صرف نموده بودند و مالکان و موسسان به تدریج در ادای بیوره و مصادره
ناظران بیدادگر مایعرف خودها را از دست داده و نقد زندگانی را بدست

(۱) قس ناول و نانی مفتوح شعله آتش ۱۲ *

اجل بگر و کفّی عمل نهاده چنانچه تهی دست و پا در عالم وجود گزاشته بودند رفتند •

هر که آمد عمارت نو ساخت رفت و منزل بدیگری پرداخت
 رفته باغی مانده بزمان شب محتاج و پریشان و آن عملات حالی را مکنه
 باهی^(۱) چون کشکول گدایان بی چیز و بسان کلبه بی نوایان وحشت خیز
 بنابر مصانت و متانت شکست و ریختی که بدان راه نیافته بود مانده چند
 و بوم ویرانه دران کاشانه بسر می بردند از نا بخردی یکی از سکنه ستاره سوخته
 آنجا که آتش را کشته و اخگر را گزاشته در خانی را فغل زده بر آمده بود آن
 جدوه افروخته گشت و ناگهانی التهاب یافت و از وزیدن باد حادثه زبانه کشید
 و آفت همسایه به هم سایه رسید که هر شعله اش در تفسیر نار الله الموقدة با زبانیه
 همربان و نایره اش در تقریر علیهم نار مؤصدة با مالک دوزخ هم بیان هر اخگرش
 خشک و تر را لا بقی و لا بدر میگفت و از هر شورش کالقصر کانه جماله مفر
 آشکار میگشت •

آتشی را که سوخت خلقی ازان جز به کشتن علاج فتنوان کرد
 از آنجا که مرغ نگاه را پر و بال سوخته می گشت و طائر اندیشه بمحض خیال
 کباب می شد •

جهان آتشی شد بر افروخته که مرغ نگه اندران سوخته
 هر چند بنابر اطفای آن بآب یاری تدبیر سعی و کوشش به عمل آوردند چون
 اراده الله نبود سردی نداد و تمامی محله که چندین خانه متعدده مسکونه
 و غیر مسکونه بود سوخته ماند کوره اجر یزان پدید آمده خاکستر گشت و عالیها
 ساغله نموداری نمود •

هر آتش که دست قضا بر فروخت همه فکر و تدبیر ما را بسوخت
 و بنیان مرموص از پا در آمده بر روی یکدیگر غلطید و تا روزی چند از شدت حدت
 در گرد و پیش متنفسی نفس سرد بخود نمی توانست کشید پس از فرو

(۱) باهی نیز عمارت خالی را گویند ۱۲

نشستن حرارت از خانه بلیداس جهانبره سولی آنچه مرده برده و در ته پشته‌های
 کلوخ و سفک که نقل و حرکت نتوانست شد قریب هزار روپیه را میم و پنجه
 آهنی بر آمد همدران اوان جمی از بار گیران سدا شیو دامودر که بر اسپان
 خانگی او فوکر و بغیر آوردن کاه آن طرف رود سابر متی بر دو گروهی رفته بودند
 کولیان چغوالیه قابو کرده ریختند و چند سر اسپ خوب کار آمدنی را به زبردستی
 کشیده بردند و بعضی از آنها یراق را از خود کشوده پیرده سر به سلامت که
 مملوان زنده خوش است بی اسپ و یراق در بلده نه و ثقی آمدند • بیت •
 نه هر جای مرکب توان ناخن که حاشا سپر باید انداختن
 چون فساد کولیان بیست بود راگهو نائک صوبه سنبلو دام • محمد لعل و گفتا حلت
 را که هر سه باتفاق یکدیگر بوکری می نمودند تا صد و پنجاه سوار نگاهداشته
 نعیمات ناله و فوحدار گرد • ناخن و چندیکه آنها به گشت بیرونات و آوردن
 مواشی و ریات کولیان ترکنازی و دوندگی کردند چون خرچ شان زیاده از دخل
 بود و کفایتی نداشت بر طرف کرد •

شتافتن مومن خان متصدی بندر کهنبایت به عزم تسخیر قلچۀ بورد و برگشتن بی نیل مقصود

مومن خان متصدی بندر کهنبایت را فی الجمله قدرت و مکنت ظهیری
 و باطنی بهم رسید اراده بدست آوردن قلچۀ بورد معمولۀ پتلاد را که رنگوجی
 اس نهاده و از بندر کهنبایت به فاصله ده کروزه واقع است پیش نهاد همت
 ساخته رایت عریمت بر افراشت و با خیمه و بند و چند ضرب توپ برآمده
 بدانجا پیوست و به یک جانب معسکر آراسته بتعین مور چال و قسمت مراحل
 پرداخت و بجنگ توپ و تفنگ اشتغال ورزید تا آنکه شبی بقصد صعود بمعراج
 مرام نردبانی چند ترتیب داده در پالی جدار حصار بدور و کنار در انتهاز فرصت

و کمین رفت نشست شب زنده داری نمود از آنجا که پاسبانان فراز برج و باره
مانند انجم آریایان بام بهروزه تمام چشم گشته به پایان می نگریستند مقصودان را
اتفاق سر بالا نمودن ده شد *

چو صبح در بر گردون کشید خلعت نور جهان کشاد ز رخ پرده شب دیجور
شب نشینان انصرام این مهم را در شب آینده گزاشته بعزم استراحت رو
نه خیمهگاه نهاده بر بستر منام غفودند سیاحی ولد داماجی گایکوار که در برده
استقامت داشت از اراده و رسیدن مومن خان واقف گشته با جمیعت موجودی
مسارعت نموده قریب یکپاس و نیم از روز برآمده بی خبرانه که احدی را
گمان نمی رفت ناگهان تازان *

در آمد بدان وادی فتنه خیز باهنگ جنگ و بعصد ستیز

جمعی از لشکریان که از روی حزم و احتیاط بیرون دایره جا داشتند از مشاهده
سیدن حریف بی آنکه تشخیص کم و کیف جمیعت نمایند منزلزل شده برهم
حوزدند و اکثر بیدلان را عنان استقامت و اختیار از دست رفت و به صوت
کهنایت جلو گردانیده تا در آمدن آنجا باز نه کشیدند طرف ثانی از دریافت
یا لغزش آنها قدم جرأت پیش نهاده جمعی یکه تازان بار گیر دایرانه بلرگی
بر انگیخته در اردو بازار در آمده بجنگ کوتاه یراق بزد و خورد پرداختند مومن
خان که سربالین نهاده را قد بود از شور و غوغای دایرگیر و بده و بستان افافه
دموده از ملجرا واقف گشته با گروهی که حاضر بودند چابک دستی بکار برده
سر راه مخالف گرفت *

رفت ضرورت چو نمائد گریز دست بگیرد سر شمشیرتیز

درین بین جمعی دیگر بدو پیوسته به مدافعه پرداختند و چندی از اجل گرفتگان
که بیای خود بگورستان در آمده بودند بر خاک هلاک افکنده اسپ ویرای
گرفتند سیاحی گایکوار که در مدد تاختن پدر آمد از رسیدن گولاه توپ که فتیله بدد
بود سبقت نخواست کرد از آنجا که با شردمه قلیل رسیده بود عنان تاب شده
باز گشت و مومن خان فسخ عزم خود نموده بنه را بلر کرده به کهنایت رفت *

نزول باران شدید و شکست و ریخت بهم رسانیدن جدار حصار شهر پناه احمد آباد و آشکارا شدن ارادهٔ مومن خان در گرفتن بلده و اخراج دکنیان

همدین سال به حسب تقدیر ایزد متعال بذرات فغانی حرارت و برودت حدت
آتش سوزان محله دهنجی پنجان که چندی ترین افروخته شده بود برهنگام
نزول باران به سیرابی مزارع و بستان و موسم چمن آرائی ریاض دل افروز جهان
و جهانیان نسبت سالهای پیشین از حد اعتدال تجاوز کرده و از سر اندازه
و مقدار در گزشته و تفریطش بدرجه افراط پیوست مواعد بنباه اکثر آبزیه را لرزانیده
از جا برافکند و پای استقامت جدور را لغزانیده به سر در آورد و شکست
و ریختی در احاطه حصار شهر پناه جابجا بهم رسید و در شبی که شدتش شدید
بود و از هیبت و صلابتش آسمان می لرزید -

• بیت •

سینه کوه از سنان برق می شد چاک چاک

از صدای رعد می لرزید بر خود جرم خاک

تلواسه در وجود فصور عالیه رصینه انداخت و پای سنون و اسنفرار اسطوانات
استوار رایل ساخت و جمعی از اجل رسیده گانرا در گونیستی فرو برد و برخی
را بر زیر سقف و حیطن بمرگ خود نسانید و بنابر بسته شدن فر خور و افعه دروازه
را بکهر که بهندی کهر داله گویند و فاضل آب بلده از انجا به رود سبر می ریود
بروج مشیده چند که در هنگام زفاه اعیان و مترفان جهت آب کشی بصرف
مبلغهای خطیر دلاب و مذبحهای متعدده ساخته به خانهای خویش برده بودند
سیلی از درون بلده بپا بوس شان رسید و آنها به پاس ادب از جا برخاسته
به فروتنی در افتادند و از مشاهده سطوت و ممر تند خویش اندیشیده راه
بر آمدنش کشودند چون از مالکان و موسسان کسی نمانده و ورثه را استطاعت

ترمیم نبوده بمضمون بیر معطله ماند بیوت آبا و اجداد و اعیان جوان مرد خلی که بسبب عدم خبرگیری و سکفای جماعه مرهته که درین صدمه بعضی خراب گشت چوب و عمله اش را آنها بردند و فراریکه در قزلر نامه درج با رگهناته راو درست نموده بود زایل گردید اکنون جمیع خانهای او را که چندی به صورت خرابه مانده جماعه مرهته نشسته و چوب و تخته را بجای هیزم بمصرف می رسانند و می بروشند بالجمله مومن خلی متصدی بندر کهنبایت را که انزعاج حکومت از دست دکه‌ایان مدنظر بود از استماع رخنه پزیری حصار بلده استواری دیوار عزم و کساد اندیشه خود تصور نموده با راز داران و مشیران شب و روز محفل کنگاش و تدبیر کار می آراست -

• مصرع •

نهی کی ماند آن رازی کز و سازند محفلها

ورفته رفته و گفته گفته این مقال در فیل و قال در آمده زبان زد خاص و عام گشت و از خبر واحد تجاوز کرده به حد تواتر انجامید و این نوا از پس برده مقام به مقام از هر گوشه رنگی و از هر شعبه آوازه بگوش راگهو نائب صوبه بسید و او بتدارک و تدبیر ساز رفع آهنگ مخالف قانون فکرت راست کرد و سربه دایره اندیشه در آورد و بدرگاه صبا و مسابگرد حصار سیر معر نمود درین بین سلیم جماعدار عرب که از نزد دهولاقی بر طرف شده ببلده آمده چندی توقف ورزید بظایر امری که به دهولاقه رفته بود آمد و در بیرون دروازه جمال پور رسیده اجازت در آمدن بخانه خویش که در ایام حکومت جوان مرد خان با در برج سنگی مرتفع ساخته و متعلقانش درانجا بودند درخواست نمود چون از بندر کهنبایت اخبار متوحش می رسید راگهو از راه خرم و احتیاط بودن او را درین وقت در بلده مناسب ندانسته پاسم داد که او چندی در بیرونات بسر برد سنهورام و محمد لعل و کنگاجات باتفاق شاه عبد الرزاق که جماعه دکه‌یان اعتقادی با و دارند به شفاعت سلیم نزد راگهو رفتند و او پلس خاطرهارا مرعی داشته گفت که در خانه او که متصل بدروازه جمال پور است نباشد و در بلده بجای دیگر اقامت گیرد اگر خواهش بودن مکان خود منظور است بروج را منهدم سازن والا اهل

و عیالش را گرفته تا یک سو شدن مقدمه بجائی که خواهد برود ، اوشق ثالث
را اختیار نموده با متعلقان بدعولقه رفت مومن خلی که پیوسته در تدبیر و اندیشه
بهست آوردن شاهد مقصود میگزرانید و در عشق نگار مطلوب شب را بروز
میرسانید بعضی از مردم بیدار مغز آگاه دل دور اندیش عاقبت بین از در
خبرخواهی و مصلحت بینی در نصیحت را به مثقب زبان سفته به گوش
نر هوشش کشیدند و گفتند *

* بیت *

در همه کار مشورت باید کار بی مشورت نکو داید

هرچند که با فائب صوبه باعتبار ظاهر جمعیتی و قوتی نیست اما نظریه اقتدار
پیشوا نالاجبی راو که درین روزگار بدرجه کمال پیوسته و کولب اقبالش به مفتیای
علو رسیده بالعرض و التقدير که احمد اباد به اندک همنی و کمتر فرصتی مفتوح
گشت از چگونه دست بردار خواهد بود مبادا *

* بیت *

چون بهال شتاب نشانی بر دهد میوه پشیمانی

از آنجا که کلک تقدیر بنوع دیگر جاری گشته و فضای آسمانی بامر دیگر به امضا
رسیده بود اثری نه بخشید *

* بیت *

آنجا که فضا خیمه تقدیرزند کس نتواند که لاف ندیروزند

او که فریخته و شیفته عروس ملک بود نصیحت ناصحان مشفق و یاران موافق
سودمند نه گشت *

* بیت *

نصیحت همه عالم چو باد در قفس است

به پیش مردم عاشق چو آب در غریب

امر موهومی را که با خود خیال بسته و اندیشه تقدیری را وقوعی پنداشته به
آب به پلسم کشاد که آنچه از راه اتحاد و محبت و مواد اخلاص و مودت
معروض بیان آمد راست است چون رگفتهایه راو با فوج سنگین در مدت دور
بخرچ لکوک از جوان مرد خلی ملک را انزاع نموده و درین مدت از ج
و خرج صوبه پیشوا واقف گشته و نفع و نقصان را دریافته برلی کدام منفعت
هیچ عافلی بار دیگر لکوک را بصرف خواهد آورد و کار بمصلحت خواهد آنجا

* قطعه *

مدار پند خود از هیچ کس دریغ و بگو اگرچه از طرف مستمع بود تقصیر
 سحاب مطر باران ز کوه را نه گرفت اگرچه در دل خارا نمی کفد تاثیر
 از آنجا که مشیت الله غالب آمد مومن خان میر شمس الدین نامی که از قدیم
 در ریافت او بود و سابق بامر بخشی گری می پرداخت در باطن با او تمهیدی
 بسته متقاضی مرسومات ساخت و در ظاهر بکنگ زرگری کار را به خشونت
 رسانید و او اظهار رنجیدگی برای نمود و مغلطه کرده از آنجا بر آمد و باحمد آباد
 در آمد و به دریافت اوضاع و احوال بلده و تجدید عهد و پیمان که با سنبه ورام
 و محمد لعل و گنگاجات که متکفل و متعهد الضام این امر شده به ذمه خود
 گرفته و چند هزار روبیه جهت خرچ مردم همراهیان آنها واصل گشته پیش خور
 نموده بودند پرداخت و به دعوت دیگران اشتغال داشت که از آمدنش را گه
 نا خبر گشت چون باو رسیده که از رفقای قدیم مومن خان است تو همی
 مخاطرش گذشت طلبداشته برسد که مقصود ازین آمدن چیست و مطالب
 و مدعایست درین بلده کیست او رنجیدگی خود را دست اویز نهاده ساخت
 باور نکرده از شهر بیرون فرستاد و سید هئی نام فصبائی پنداد که از جانب مومن
 خان در بلده آمده در پرده خفا باتفاق بهائی چند نامی صراف پیشه سرانجام
 خرچ کم و بیش نموده داعی سیاه بی روزگار بود به سعایت بعضی گرفتار آمده
 محبوس گشت - زین العابدین قانعی قصبه کری که بدایر عدم موافقت هر یارام
 فوجدار آنجا در تیه سرگردانی آواره دشت نا کامی میگرددند دریافت عزم مومن
 خان نموده از آنجا که گفته اند دشمن دشمن دوست این کس است آمده بدر
 پیوست و به صوابدید و معرفت او هندویات وجه خرچ برسم علی الحساب به
 محمد هاشم عرف آنها و جانباز عرف جانمو برادرش فصبائیان قصبه کری روانه
 شد که مردم را فراهم آورده دران ضلع هنگامه آرا شوند و گوش بر آوازه بوده
 هنگام کار رسیده ملحق گردند و آنها بدان امر پرداختند سنبه ورام کولیان موضع
 و بهورا که بفاصله ده کوهی بلده رافع است به فرستادن رسل و رسائل نظمیع

نموده با خود متفق و همدانستان ساخت - راگهو فائز صوبه از استماع اراده
مومن خان که -

هردم ازین در خبری می رسید تازه نواز تری می رسید
جمعیت عنجه خاطرش چون گل پریشانی و مشوش گردید و ترمیم حصار که
هروز بالکل ایام باران منقصی نگشته بود صورتی نمی بست علاوه آشفته
نیمش شد بالضرورة راگهو شنکر کوتوال را مامور نمود که به نصب شهتیر از
بخنه رخنه بندی نماید و از هرجا و خانه آباد و خراب داشت (۱) و بالا (۲) و در
و رخنه به جبر و عنف گرفته شهر را تخته بند نمود *

بیست *
یکی سد به گریه می زنهار است مانع سیل کجا خار سردیوار است
و افعال دروب را که از سانهایی دوازده بست و نشود که یکی دریافت و تخریب در
مطالع و اوضاع وجودش بهم رسیده بود از سرفه استوار و مصلوب ساخته زد -

بیست *

فضا چون به در بند آمد شکست چه سود اندک با فعل رومیش بس
همدران اوان غلام حسین خان ولد عبد الحمید خان دیوان پیشین که از چندی
در بند سورت سکونت داشت وارد احمد آباد گشت مصارا به حسب اتفاق
ملک کلاب نامی سپاه پیشه که با ده بیست سوار بنوکری میگزراید و در زمرد
در زمرد مترصدان وقت و قابو که با مومن خان دست یکی شده بودند
در آمده نعلت نگاه داشتن عورت گاه فروش که ورثه اش نزد راگهو استغاثه
بودند در معرض باز پرس در آمد و مورد عتاب و خطاب شد چون انکار نمود
به محصلان سپرد که عورت را حاضر سازد هرچند مردم لب به شفاعت و ضمانت
استخلاص نشودند سودی نداد *

(۱) تانت با تانی قرشت بروزن چاشت چوب بزرگی را گویند که سقف خانه بدان

نوشند ۱۲ *

(۲) تالار تروین تالار شاه تورا گویند و آن چوب بزرگی هست که بر دو سر تالاری
دیوار عمارت باشد و سرچوبهای دیگر را بر بالای آن گزاردند و تخته و پوشش دیگر را بالای
آن بگسترانند ۱۲ *

کشته شدن راگهونائب صوبه بر دست محمد لعل روھیلہ و باقی سوانحیات آن سال

چون از ابتدای حکومت پیشوا بالاجی راو درین دیار کافه رعایا و عامه برایا از گرفتاری دار و گیر بیوز و مصادره و ارسته به فراغ بال به کسب و پیشه به کساده پیشانی که نفاذ جذب قلوب و تالیف ضمائر مرهوب احدی به گمان زرداری یا امر دیگر متعرض و مانع احوال و مشقت خاطر غائب و حاضر و مجوز ایدا و اضرار و کسی را با کسی سروکار نبود -

* بیعت *

بهشت آنجا که آزادی نه باشد کسی را با کسی کاری نباشد

به امید تدارک خسارت های گزشته و جبر نقصانهای ماضیه که از بی مروتان جفا پیشه کشیده بودند هر یک بقدر حال و توسعه و بقرض و وام در حرفت و تجارت افزوده اشتغال ورزیدند و کسانی که از او دید بیدادی حکام جلالی وطن گزیده رفته بودند بمركز اصلی و مسقط راس رجوع کردند چه مشهور است که ملک نا کفر و انصاف جمع می تواند شد و با اسلام و ظلم نه - بالجمله یک گونه رونقی و بهای در بلده پدید آمد از آنجا که گردش فلک که رفتار و اختلال اوضاع روزگار در هر شهر و دیار اقالیم سببه رو داده و بلیه خرابی عامی در عالم افتاده و هر فردی از افراد به حال خود در مانده مشتریانی که در ایام سالقه از اقصی بلاد هندوستان و روم و شام و عرب و فرنگ بجهت ابتیاج انواع اقمشه و افسام امتعه گجراتی که در آناف طاق و با نام و نشان است می آمدند و مبلغهای خطیر را بیع و شرامی شد رو به کمی فاحش نهاده و بضاعت شان چون کالای بد بریش خداوندان مانده از کساد می بازار و فقدان خریدار در هر راسته و بازار دکان بدکان لب به شکوه و شکایت کنسوده به تدکار و تکرار آن پرداختند و از شکر مفعم حقیقی که از گرفتاری مصادره و دادن بیوز و اهرهائیده و در عهد امن و امان در خانمان نصاده غافل و ذاهل گشتند *

در همه حال شکر باید کرد که مبادا ازین بتر گرد

چون به شامت و بال و مکافات اعمال هنوز گرفتار بودند مظهر ای عداپی لشدید
به کفران احسانی شدند و مشیت ایزدی بدلی تعلق گرفت که چندی به انواع
مقویت مواخذة و مصادرة و اقسام تهمت و افترا به نواب و مصائب گرفتار
گرفتند تا قدر عاقبت کسی داد که به مصیبتی گرفتار آید و شخصی را بر گماردند
دمر از روزگار شای بر آرد مومن خان را بدین امر مامور ساخت و بغتت گرفتن
بلده در دلتش انداخت و اسبابش را مهیا و آماده کرده اعوان و انصار تعیین فرمود
و تدبیر تسخیرش را القا نمود چنانچه شمع ازای سق ذکر یافت الحاصل چون
محمد هاشم قصباتی کبری را به هنگامه آرائی اشارة رفته بود و ایام باران منفضی
گشت او به اتفاق سادات متوطن موضع دنداسن معموله برگنه کبری سر به شورش
و فساد برداشت و معرکه هنگامه آرائی آراست هر با نام نائب فوجداری آنجا
متوجه تنبیه و تا دیب آنها گشته دو هزار دروید پیشگی برسم علی الحساب با
فرار داد فوکوی دو صد سوار فزد سنهپورام فرستاده طلب داشت و او که در
اندیشه و تدبیر امر دیگر که با مومن خان قرار داشت می بود رسیدن نقد را
(۱) دست لاف اراده حویش پنداشته گفت *

* مصرع *

هرچه از غیب رسد بی عیب است

و به فال نیک گرفته به سرانجام روانگی در آمد و خود فرار داد که بدین دست
اویز از بلده بر آمده چون با کولیان موضع دهبوره اتفاق است فراهم آورده
فوجی از بندر کهنبایت طلبداشته مکنون ضمیرش را ظاهر سازد و شخص مدعا را
در کاخ مرام نشاند باجارت راگهو نائب صوبه اسباب ضروریات را بیرون فرستاد خود
با لعل محمد روهیله و گنگجیات که هر سه به اتفاق بودند بنابر وداع با معدودی
هنگام زوال یازدهم شهر ذیحجة الحرام فزد راگهورفت و در حینی که رخصت
می شد محمد لعل که زره پوش و برخچی در دست بپا خاسته لب به
سفارش ملک گلاب کشاد و خلاصی و رهائی او را درخواست نمود پاسخ شنید

(۱) دست لاف بفتح اول و لام بوزن شعر بای سودای اولی که استادان حرمت

و اضاف کنند و آنرا متین و مبارک دانند ۱۲ - برهان *

که خلص خواهم ساخت اگرچه آنها را اراده نوع دیگر بخاطر نبود چون بیگاه و خلوت که هر کسی بجائی و شغلی رفته بود سوای چندی از پندتان دیگری بنظر نیامد قضا اشاره کرده که فرصت را از دست مده و قدر گفت که مقدمه الفتح همین است که ناگاه محمد لعل سنان برخج را بر سینۀ راگهو آشنا ساخت که برو در افتاد به همان چابکی که سر برخج بر نیامد به شمشیر خونریز کارش را تمام کرد و عبد الله باز گیر نیز شمشیری حواله دهد و هری نمود کارگر نیامد و به سرعت تمام خودها را با سپان رسانیده رونه دروازه خان پور بتاختن در آوردند چون برق شمشیدهای آخته و گرد اسپان تاخته را دربان مشاهده نمود در بر روی شان دست و به ممانعت پیش آمد بر دست انوپ رام پسر سنبهو رام مجروح گشت در را کشوده بدر رفتند و راه موضع دهبوره را جستند و آوازه قتل راگهو در شهر افتاد جمعی از همراهیان سنبهو رام که ازین معامله آگهی نه داشتند در صدد بر آمدن بودند از وقوف ماجرا جلو کشیده متفرق گشتند و هر کسی به کفج عافیت خفا در آمد راگهو شنکر کوتوال که در خانه اش بود از وقوع این واقعه بلا توقف خود را به راقم رسانید و سانحه را ظاهر ساخته به سداشیو دامودر که سرفوج بود و از پس بر آمدن سلیم در و ثاق او فرود آمده و سیوکرام نائب داماجی گایکوار رویداد را گفته فرستاد از انجا که دکهیدیان را اندیشه و گمان بود که هرگاه مصدر این امر شده اند گروهی را با خود یار و مددگار ساخته باشند شاید از طرفی هنگامه برخیزد و جنگ در گیرد از سایه خویش هراسان گشته دروازه قلعه ارک را بر روی آشنا و بیگانه بستند و سداشیو دامودر و سیوکرام با همراهیان خودها رسیده پیش دروازه بهدر صف کشیده ایستادند راگهو شنکر که پیش راقم بود پس از اطلاع استعداد فوج و حصول اطمینان قلب گفت تا میدان پیش چپو ترة کوتوالی همراهی نماید بالضروره رفته رسانید چون صدائی و ندائی از گوشه و گذار بر نیامد و کسی هم نبود که مصدر کاری تواند شد به اندیشه بی اعتدالی اجامه و او باش که فرصت دانسته در شهر دست اندازی نماید منادی بر آمد کسان راگهو مقتول ملک گلاب را علت و باعث ریختن خون او دانسته به قتل

رسایدند و سدا شیو دامودر از خانه سلیم انتقال نموده در بهدر رفت و دکنیانی بر خانه سنبهورام و محمد لعل و گنگا جات رفته اسپ و شتر که هنوز بیرون نه رده بودند با اثاث البیت آنها کشیده آوردند و قدم سعی و تلاش در بدست آوردن عیال شلن فهاده زن و برادر زن محمد لعل را که یافتند در حبس رسانیدند و دیگران را که هرچند بیشتر جستند کمتر یافتند و خانه ملک گلاب را چون حار از بیخ گفدند و حبا مهته که بغیر اوقات گزاری که واسطه گفت و شنید سنبهورام بود و کالیداس پسرش در برادری او نوکری می نمود شریک و انباز این کار تصور کرده مایعرفش را آورده در صدد انهدام خانه اش بودند او چون خود را ازین بهمت بری مددانست سدا شیو دامودر را کفیل و نادهر گرفته حاضر آمد و برای انراء ذمه مستور قسم گردید منظور نداشته معلمی نه صبغه مصادره درخواست نمودند عهده برائی را در خود ندیده سم قاتلی نه کار رده هلاک گشت از انجا که بدست جمعیت نگاهداشت گجرات از فرقه عرب و وهله نوکر بود بر آنها در مظنه شدد *

چو از فهمی یکی بیدانشی کرد نه که را مفزنت ماند نه مه را چون لاجز بودند و بدون داشتن آنها چاره نبود در بعضی که احتمال شازش و نفاق گمان کردند از خود جدا ساختند بهادر و هیله را به فلچه کالی و ناودان عرب را بعضیات باره نین پور نمودند هر با رام نائب فوجداری کری و نائب فوجدار بیرم گانم از استماع هنگامه متعافب یکدیگر را جمعیت موجودی خودها به نلده رسدند و هر با در میدان پیش عمارت کاریر خیمه زده فرود آمد و دلب نام نویسنده که در یک وقنی بوکالت سنبهورام می پرداخت بدست آورده جبرا فسرأ بضرب و شکنجه دو هزار رویه خود را گرفت روز چهارم این سرگزشت سدا شیو دامودر سرفوج که مرد دیرینه گرم و سرد روزگار چسبیده بود اعیان پندنان و کار پردازان مهماب و معاملات فراهم آورده بغیر تعیین نائب صوبه محفل کنگاش آراست و دهفدوهری را که از دست عبد الله بار گبر اندک جراجنی رسیده بود و سابق به حضور سوری پت راو به نیابت پت نویس که به اصطلاح آنها

سرشته‌دار حضوری را گویند و محل اعتماد او بود تجویز نموده دستار و دوتیه داد و رافم را طلب داشته آنان مجمع مخاطب ساخته ناظهار نصب دهند و هری پرداخته گفت که بدانچه فضاء اسمانی به امضا رفته بود شدیدی تند اکنون به استمالت رعایا و درایا باید کوشید رافم نیز به ضابطه دکذبان دستار و دوتیه ده دهند و هری داد و او به نمشیت مهیام اشتغال ورزید * منظومه *

مئل آدمی بس نادان مثل مورچه اسب در میدان

آن یکس کشته ز بر بای دوزخ و آن دگر دانه می برد به شداد

از آنجا نه او کم طرف رافع شده بود و کمند حوصه اش از مدار ج علما کوناهی می نمود در دو روزه حکومت به تغیر سلوک و بد معاشی خود را متعبد ساخت نه طماع دکهفیان هم متغیر گشتند تا بدینان چه رسد و رانها مفعول در مدت ده ماه نداشت بخوش خلقی و حسن سلوک نوعی بسر برد که به بیکوئی یاد می نمایند و او سزاوار ستایش بوده *

مردن کس نه بیک فرجامی بهتر از زندگی بدنامی

بالجملة سنجو نام که از بنده بر آمد عبد الله دار گیر شبگیر نموده در سابدین مستمع قدم سعی به کهنه‌بایست نهاد و مومن خان را از ماجرا رافف ساخت و او وحی را ترتیب داده به شلیقی محمد زمان خان ولد فدائ الدین خان و د ج اعل تعیین کرد که اتفاق سنجو نام بانصرام مهم پردازند و آنها را فصبه دوتیه آمده بغیر طغیانی رو دیار سابر جرات پیش قدمی نموده رجعت فقهوی نمودند و استماع این خبر وحشت اثر دکهفیان را دل از جای رفت و ده صواب دید حد اندیشان جوان مرد خان را به معاونت خوانده نوشتند و در حفاظت و حراست حصار متوجه شده دروب را بمردم کاری سپردند و سیو کرام نائب داماجی گایک با همراهیان خویش و جمعی از نو نگاهداشت سپاه بی روزگار گجرات متصرف دووازه سارنگ پور فرود آمد و (۱) الفک آن ضلع را خبردار گشت * * * بید *

خروش جرسهای روئین زبان برون برد خواب از سر باستان

(۱) الفک بفتح اول بر وزن یلنگ بمعنی پناه و دیوار است ۱۲ برهان *

و طلایه ده شب گشت در اندرون حصا، معزور شد و مدای بیدار داشت از برج
و بلایه بر گنبد اثر رسد و نداستند که *

* بیت *

با فضا کار زار ندانم کد چون فصای الهی اید پیش

شتافتن محمد لعل روهیله به کهنبایت و آوردن

فوج به سرکردگی محمد رشید بیگ

و در آمدن به بلده و بیرون

رفتن دکهنیان

سندھورام که در موضع دیهوه بواسطه همراه آوردن گولیان اشتعال ورزیده
مظور رسید، فوج از کهنبایت دست از اجتماع بر کشید. محمد زمان، خان مذکور
سرید تاکید و آوردن فوج محمد لعل روهیله را رخصت نمود و مومن خان، دبدبه
دست که فی التأخیر آفند هر چند ده روزی آنچه کردی است اگر کرده شود
ارای است مدد فرصت از دست برود و هیچ مانع گردد چون به مقتضای وقت
۱۰ کپی قرار گرفته بود و رود بار و اسرک هنوز فد نمیداد روزی چند توقف واقع
شد چون خبر پایاب شدن رسید مومن خان با محمد رشید بیگ همراه خود
میر شمش الدین و شعور حبسی و مبارک بن جگر جماعداران عرب و وفده روهیله
سرو سندان قریب پانصد کس از سوار و پیاده را تجنید نمود و پنج هزار روپیه
دفد جهت خرچ سیاه و روز مره گولیان که سر سوار هشت آه و پیاده در آه
سندھورام معزور کرده نوشته بود با مصالح سرب و باروت و بان و جزائر دوازدهم
محرم الحرام سال هزار و صد و هفتادم رخصت فرمود و آنها شب در میان موضع
کهنه رسیده ساعتی چند بنابر استراحت و آسودگی دواب و فغه نموده گرم رفتار
گشتند و این معنی از روی نوشته محمد دوران وطن دار آنجا بر دهند و هری
واضع ولایع گشت او نیز فوجی را ترتیب داده بگرفتن سر راه حریف بر آورد و در
نزدیکی موضع بنجول سه گروهی بلده تلاقی فریقین رویداد و بجنگ توپ و جزائر

حرکت مدبوحی کرده معدودی خسته کشته برگشتند و محمد رشید بموضع نهر واه چهار کوهی بلده که سر راه دهبور واقع است فرود آمده معسکر آراست و سندهو رام که جسم انتظار بر شارع چار داشت با همی کوتوال سردار کولیان آمده ملحق گشت و سه چهار روز بغیر فراهم آمدن کولیان و دیگران در تدبیر و کفکاش زمین راه در آمد بلده بفرستادن جواسیس توقف ورزید درین بین دهند و هری نائب صوبه روزی فوج را فرستاد و آنها مانند بازی طغلا نه جنگ قزاقانه نموده سرمامک (۱) گفته باز آمدند تا آنکه در شب نیست و یکم *

روز چو در پرده پیوشید راز راز بردن داد شب برده ساز
صوفی خورشید بخلوت نشست کرد فلک سبک پروین ددس
سندھو رام بردنانی چند ترتیب داده رویه شهر دهاد و از راه پخته کاری طرف
تدکست و ریخت دیوار حصار که چوب بست محکم کرده و حصاریان رخنه یابی
بیرونین را از جانب اندیشیده به حفظ و حراستش اهتمام و التزام داشتند گزاشته
سمت جنوبی ما بین دروازه بند و اسلوریه که در جدارش خللی و رخنه سانس
و طرف ثانی را گمان امری ازان وادی زمیرفت برجی را بنظر در آورده بردن
را نهاد و حمعی از کولیان و سندیان پا به تلم مراد گزاشته بالا بر آمدند پاسداری
آنجا را که مخاطره خطری بمخاطر خطور نمی کرد و شب تا آخر رسید و صا پند
عفلت در گوش شان گزاشت و قدر سرمه خواب را با میل بی حدی در جسم
کشید سپاه سلطان منام که تاختن آورد مغلوب ساخت تن به عجز و فروتنی داده
پهلو زمین نهادند و نسیم عیار پیشه سحری چادر بیهوشی بر سر انداخت
و مانند گورستانی بنظر در می آمد نکیروار بی پرسش و سوال بگوز بیغ اندش
باز یک دورا پرسیدند *

چو غافل بخصید درنده پلنگ توان کوفت آسان سرش را به سنگ
که درین اثنا جماعه عرب با طاسه و دهل صعود نموده بیرقها را کشودند و طاسه
و مرفع را نواخته چوب بر دهل کوفتند *

(۱) سرمامک نام بازی است که طفلان بازند و بھندی آنکه میچانی کوند *

* بیت *

زبانگ دهل فتنه بیدار گشت بر آسودگان کار دشوار گشت
و بر قرار فصیل رو به دروازه اسلوریه آوردند و مستحفظان برج و باره سر راه سن
چراغ بر آید بعد ربیع گفته بگوشه و کتاها خریده بدر رفتند . بی ممانعت اختیار
دهل زنان و طایفه نوازان به دروازه پیوستند - حلیم و قبله متعیده دروازه عاز قرار را
اختیار نکرده مدامه پادشاه گزاشت و سر خود را در نظر دید * * * * *

پس آنکه به دروازه تاختند و دروازه بان هم سر اذیت
و فعل او به ضرب بر شکسته فاج اجاب ساختند - محمد شد بیگ و اموال
و محمد لعن و گفتا جات که به سواران متروک و منتظر چشم را چون حلقه بر در
داشتند جلوریز به درون در آمدند * * * * *

که ساعد زنجیر و بسود در در آمد به دروازه فوج دگر
درشت از سر باره طوفان فیر فرود ریخت دریای عارت به شهر
الا و آمدگان و ندرون در آمدگان سان دو سیل دمان مجمع البحرین بلا شده
سوج زبان طوفان برآسته و نازار انداختند و گولیان عارت گرسنت دعارت دکانین
بیوت سر راه کسادند - * * * * *

عارت نابوده گولی همه چو گرگان درنده سوی رزمه
و دعا و دریا عارت زدگان بلند شد از استماع این صدا و ندای موحتش و سزوح
دخه هوش ربای دل گسل جماعه که بعنوان کومکیان مستحفظان بروج و باره و طلایه
گشتن معین بودند مغلوب و همه و هراس گسته بی آنکه از کیف و کم
مختلف آگاه شوند و از چند و چون و اف گزند و تحقیق صدق و کذب نمایند
و به حقیقت کار وارسند از هر جا و مکانی که بودند (۱) دم را علم ساختند
دکهنیان رونه فلعه ارک آوردند و گجراتیان کوچه و محله خود را جستند و احدی
انوفیق سر راه گرفتن بر حریف رفیق نه گشت و آنها پیش روی خود را کشاده

(۱) دم را علم ساختن مراد از گریختن است چه وحوش هنگام گریختن را علم می

و دیدان را از غدار اغبار خالی دیده تا راسته بازار مسجد جامع و خانه و لندیس رسیدند جماعت کلاه پوشان دشار حفظ خود که به سردادن بندوق چند از یست بام دست کشودند سنبه و رام پیش آمده منع نموده گفت که با شما کسی را کاری نیست ازین حرکت بیجا دست باز دارند چون مانعی دیگر در پیش نبود عمارت کاریز مقابل دروازه بهدر در آمده قائم گشتند و بجنگ بندوق و جبار و افکندن نان پرداختند و از آن طرف عبد الله زبیری و صالح جماعدار عرب از بام دروازه نثار خانه به مدافعت جای گرفتند چون هنوز صبح خوب روشن بود بود سنبه و رام و محمد لعل بگرد کوچه و محلات گرد و بدش است نشان آمده خانه بخانه سپاه به روزگار و آذنهائی که برای چنین روزی مدلعی خور کرده بودند رسیده از مؤده در آمدن خودها با خبر کردند و برافروشد فرمودند جمعی بنامید واری نوکری اجابت کرده خون -

برافروخت زایت سپهدار شوق شه عرب در محله خون

و برانهم آمدند دکهدیان را که اعتماد بر نوکران خود بود

مخالف و موافق طرف داری داستانه باوجودیکه فریاد

و پیاده بود از سایه خویش هراسیده دست از باکم سجد

تاخیز گریهون گریه حال فتنه احبار و دیار

ز نام و ز در فتنه آمد دیون بر آمد و

و چاره بجز در رفان نیافتند و مضطربانه به سراسیمگی

برداشته برآه در یچه باغ طرف رود سائرمای او در آمد و

که بر یکدیگر سمعت می جستند هجوم واقع شد درین صحن

بهفمونی بعضی شهریان از جادب مرار شاه و حید الدین و

حصار شهر پناه بدار قلعه اربک پیوسنه است از بالای محفل چون

رسیدند و نا فکندن بندوق چمدی را منجموح ساختند دکهدیان

مافند دیو از لا حول گیران سه زنجیر فیل سداشیو دامود که از دریچه

دشوار بود و بافی اسپ و شتر و گاو و حیر با نار گراشته بدر میافند و بالا

دارد در آمده دست تطاول دراز ساخته هرچه بدست هر که آمد با خیمه
سخت و مایستی و گهفانه راو و نقد و جنس بعارت بردند - * بیت *

بآمدن آن که صبح سیم اندود از در گنج فعل زر نکشود

... را از شعاع نقد زین روز مدور ساخت عبد الله ربیوی از بدر رفتن دکبختان
... از جنگ باز گشتند و دیوارها بهدر بر روی دو آمدگان کشوده
... دیدند تا همراهمان در آمد و شعور حسنی را به کوتوالی چمنبره
... از مادی داسم مومن خان بر آورد - * بیت *

... که گوشه پناه کرد کسان را ازان کار آگاه کرد

... آمدن آن که کولیان جفا پیشه دکاکین صرافان و بزازان
... شگفته از نقد و جنس پشتارها بسته بودند و خسارت
... نام نده و کم نصیدین ستاره سوخته رسبد دست کسیدند
... اکثر دانشمندان محلات دور دست صحنی
... و ... و ... و ... و ... و ...
... * بیت *

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

... و ... و ... و ... و ... و ...

قضای ایام ماضیه اضحیه ماده گاری را قربان ساخته آرایش دکان نمود و جمعی
 از سندهیان نتخانه نواحی کهن سیئه کوره کهنه پارچه برگز کهرگی را منهدم
 ساختند رویداد صدر را که از واقعات عمده بلده بود راقم عرضداشت نموده
 مصحوب قاصدان سریع السیر روانه بارگاه فلک اشتباه نمود که در عرض دوازده یوم
 از نظر ایستادگان پایه سریر اعلی گزشت - بالجمله دکنیان از رود بار سابر چون
 باد بر آب گزشته افتان و خیران سداشیو دامودر و دهند و هری با دیگران بصوب
 بیرم گام که حصاری دارد و سیوکرام نائب داماجی گایوار بدولفه و هر با رام به
 کری جدا شده رفتند و جمعی از یزدتان و کار برداران تعلقه دار محال کهنه پارچه
 و سیر و دارالضرب و نخاس که در بیرون قلعه ارک در شهر خانهای احمد
 و محمود را تصرف کرده نشسته بودند از فرول دلی ناگهانی و فضای آسمانی که
 که خودها را نتوانستند جمع کرد و عواضات ظاهری شان به تاراج رفت با دو
 گوش و بینی بیرون بسته بعضی به شاه عبد الرزاق و چندیکه از سابق نا سنبهو
 رام تعارفی داشتند زهار خواه گشتند محمد زمان خان ولد فداء الدین خان که
 با جمعی از بندر کهنیایت بر آمده بموضع دهبوره پیوسته بود از حقیقت کار و افف
 گشته به بلده آمد رشید بیگ باستصواب سنبهو رام صامی عام داده به نگاهداشت
 سوار و پیاده متوجه گشت و سپاهی و ناسپاهی را فرقی نمازد هر بی سرو پامی
 سپر و شمشیری از خود یا به عاریه گرفته نوکر شد و بجماعداران فرقه عرب و گروه
 روهیله که با مرهته بودند استمالت داده نوید نوکری رسانید و بدستور سابق به
 حفاظت دروب و حراست برج و باره تعیین فرمود اتفاقاً جوان مرد خان که
 بموجب طلب دکنیان از پتن بر آمده می آمد مابین موضع مانسه و پتیها پور
 سنوح سانکه بلده را شنید و بموضع پتیها پور آمده با هر با رام که در کلول بود روز
 دیگر ملافی گشت و در تدبیر کار گفت و شنید بمیان آورد و مسرعی نزد
 سداشیو دامودر روانه ساخته باتفاق هر با رام رو بدان صوب نهاد و روز آور خان
 برادرش را برای آوردن سداشیو دامودر رحصت فرموده در انتظاری بر سر راه
 بیرم گام نشست *

آگاه شدن مومن خان از رویداد و رسیدن باحمدآباد بطریق ایلغار و سوانحاتی که تا رسیدن سداشیورام چند روی داده

محمد بشید بیگ بمجد داخل گردیدن دروازه اسنوره ، و اندرون نهادن
بنده چون وقت نگارش احوال را گنجایش نداشت عجله سواری بیکه تاری
خوش اسبه را از همراهیان انتخاب نموده رسانیدن مرده فتح آباد نزد مومن
خان رخصت نمود ، او از همانجا عیان عزیمت بصوت بدر کهبایب معطوف
ساخته رو رواه آورد و چون نسیم سحری یابند بدر گر و خار نگسته و دمی
مانند روش فلکی قرار نگرفته همه جا اسب تازان نائب خندان و دل شادان
نماد آفریز بتزکنازی بشام رسانده به اسودگی برداشت و در نیمه شب عمو
آن طارق وارد گشت و مومن خان را که در عالم رویا برای مشاهده چنین
روزی در خواب بود بیدار ساخته بویید بدست آوردن شاهد مقصود رسانیده
گفت *

صبح ظفر از مشرق اقبال برآمد اصحاب غرض را شب سودا سر آمد
از استماع این خبر فرحت اثر بلا توقف و درنگ اجرا جسته آهنگ روانگی
نموده بدین مصمون زبان کشاد -

امروز بخت بیک دستارت رسان ما است

عهدی است ایذکه خان بهزار آرزو خوش است

و امر به کمر بندگی نموده مستعد سواری گردید بعضی از اصحاب حدوت و ارباب
نصیرت سرد و گرم روزگار دیده و حلو و مرابام چشیده خرد مزد تجربه کار داشتند
کرده کار از راه خیر اندیشی و طریق دور بینی ظفر ساختند که خبر واحد که
احتمال صدق و کذب میبود عجلت را کار فرمودن خلاف عقل و فرزانگی است
و مبهتری که در آمده در وقتی بر آمده که پا به اندرون دروازه گراشته بود از انجام
کار که بجای منتهی شد و چگونه انجامید آگهی و اطلاعی ندارد -

* بیت *

نگار خویش کامل نمایی کز تعجیل زیان کنی و کسی را ریان ندارد سود
 صدیق فول نموده آنچه از راه فطانت و زیرکی باوجود عفووان جوانی که بزرگی
 بعمل است نه بسال با خود اندیشیده بود گفت که با موضع کهوره معموله
 چوراسی که بر شش دروھی دولقه واقعست سرحد کهنبایت است و تعلق بما
 دارد رفتن را مضایقه نیست و تا رسیدن اینجا خبریکه مفرون بصدق باشد خواهد
 رسید و بدان مرجع بعمل خواهد آمد و مرزا محمد زمان شاهزاده ایران دیار را
 که از چندی در رفاف او بود به نیابت معزز ساخته با جماعه که اسپان^۱ شان
 بایلغار بودند رسید سوار گشته رایت عزیمت بر افراشت و فریب نه صبح کاذب
 موضع کهوره پیوست و رویداد احمدآبا بسان سفیده صبح صادق واضح و روشن
 گردید بر رای صائب خود آفرین بر خوانده گلگون عزم را گرم رفتار ساخت
 و بدولته رسید فتح محمد پر مار و فصائیان آنجا و سلیم جماعدار عرب که در آنجا
 اقامت داشت برسم استقبال بر آمده ملاقی گشتند و ساعتی چند بذکر
 استراحت مکت نموده بعضی از فصائیان را بامیدواری نوکری و سلیم را
 باوجود عذر عارضه جسمانی تکلیف همراهی نموده رو براه آورد و یک پاس و نیم
 از روز بر آمد روز یکشنبه بیست و دوم بهار^۲ دین بوز بیرون بلده نزل کرد -
 و بانتظاری رسیدن ساعت مختار انجم شفا^۳ جهت در آمدن فلعه ارک چون
 روزی چند درمیان بود بخانه مهر علی خان بودن را مقرر کرده داخل بلده
 گشت حاجی مبارک جماعدار عرب که در روز در آمدن رشید بیگ اندک
 جراحتی برداشته بود فیلان را عمارتی بسته در نزدیکی میدان سه دروازه رسید
 و مومن خان را سوار فیل ساخته رسانید روز دیگر که ساعت مختار سفیهو^۴ رام
 بود با محمد رشید بیگ و محمد لعل و گنگا جات و هری کونوال سر گروه کولیان
 با پسرش آمده مومن خان را دید و لب به بهنیت کشاده گفت - * بیت *

المدة الله که اگر رفیع کنییدیم دیدیم تراوز توبه معصود رسیدیم

مومن خان در فراخور رتبه و منزلت هریکی را مورد تحسین و آفرین گردانیده

سنود و نه استمالف و دادن خلایع دل شاد و خوش دل ساخت و او آخر روز به سوارزی فیل تا تجمّل و حشمت و جمعیت سوار و پیاده قدیم و جدید بنابر ملاحظه شکست و ریخت جدار حصار از دروازه خانیوز بیرون برآمده بدور شهر مدظر قامل و تعمی فکریسته به طع اکثر اشجار و انهدام حیطان بیوت مدهدمه آدمی سابق که در جوار و گرد و پیش بود و حفر خندق امر فرمود و معماران چابک دست و بدایان شتاب کار جهت تعمیر و رخنه ندی تعیین نمود که بتوفیقی استادی نسبت و فواز را برابر سازد و شب و روز چون ^(۱) شاعول خاطر را به تعمیر این متعلق ساخته تا انجام رساند از آنجا که برج اعلی پیکار برقی و برق امور نظامت و کفست و شدید عضی مهام مرجوعه در آمد سبهورام که خود متوقع این کار بود ابزاری ^(۲) انباغ را گوارا نه ساخته اظهار رنجیدگی نموده گفت - * مصرع *

ما رنج بریم و دنگری کدیج

مومن خان بمقتضای وقت به دلبری پرداخته انصام جمیع مهام مالی و ملکی نه عهده و اهتمام او کزاشد نائب دار مختار و مدارکار ساخت و برج نعل را بناس خاطرش نه کهدبایب رخصت فرمود مخفی نماد که سبهورام از قوم برهمن ناگر بیساندکوره است در ابتدا در زمره مرفه سپاه و دوکالت میر انوالقاسم که تا بحکم الدوله بود نوکری می نمود از آنجا که ببر بختش زوجه سهم السعادت داشت درجه درجه در ایام حکومت جوان مرد خان در رفاهت شهباز زوهیله پیش آمد کرد و پس از کشته شدن او چون با جوهر ذاتی آراسته و بنساء شجاعت پیراسته بود بفوجداری کرد مغرر گشت و روشناس که و مد گردید و در هنگام محاصره رتبهفانیه راو به ظهور نوددات نمایان علم شد و نام و آوازه بهم رسانید و پس از آن سر خود ناصد در صد سوار نوکری می نمود چنانچه شمه از آن در محل

(۱) شاعول ریسمانی باشد که بر سر تن سنگی بندند و بتان از دیوار آورده کچی و راستی دیوار در مانند ۱۲ *

(۲) انباغ دورن را گویند که در نکاح یک مرد باشد و هر یکی از استل عر دیگری را انباغ باشد - برهان ۱۲ *

مختلف سبق ذکر یافته و بافی احوال از سوق کلام آینده بوضوح می پیروند
 بالعمله چون سنهوارام از رفابت رقیب خاطر جمع ساخت بتعین خدمات
 و تعلقات متوجه گشته محمد لعل روهیل را بفوجداری کرد تعین فرمود و محال
 نخاس را بد و سپرد و محالات دیگر را سواى کثرت پارچه که مومن خان به میر
 نجم الدین ولد سید عقیل خان مقرر کرده بود به متوسلان و منسوبان خویش
 تجویز کرد از آنجا که هنگام ارتفاع غلات و حصاد و خساد مزروعات رسیده بالفعل
 که برگنه حویلی در قبضه در آمده کار بشخیص و چشمه تحصیل بالواح را جاری
 ساخت مومن خان حقیقت حال از اخراج دکهنیان و در آمدن خود در بلده
 را به شرح و بسط به جذاب اقدس اعلیٰ عرضه داشت و نوشت - • مدظومه *

که آتش ز دشمن بر انگیختیم نایبال شه خون او ریختیم

یک زخم کردیم کارش تباہ سپردیم جانش به فتراک شاه

جوان مرد خان که بر سر راه بیرمگانم به انتظاری سداشیو دامودر و فوج دکهنیان
 دستنه بود آنها به پاسب کرمی و دادهی او فوی دل شده آمده پیوستند
 چون چشم شان را از صدمه بغست ترسیده دید و از خود جمعیت چندانی
 نداشت جرأت امر دیگر نیافت پس از مشاوره و کنگاشها رای ها بران قرار
 گرفت که در نواحی بلده با رسیدن کومک از پیشوا افامت باید داشت تا
 طرف ثانی دست نظار بر پرگنات دور ست دراز نتواند ساخت و از
 وریات پرگنه حویلی و امکنه دیگر بعدر مغدور و تقاضای وقت تحصیل نموده
 بصرف لشکر در آرند و بدین دست آویز برای مدد خرج همراهیان خود
 و زورآور خان هزار و پانصد روپیه روز مره معین کرد و کیفیت آمدن و تدبیر
 یکه اندیشیده بود با شرح و بسط بذابر اثبات حق و ظهور حسن خدمت
 به نالاجی راو نوشت و از دکهنیان نویساینده مسرعان سریع السیر را می کرد
 و کوچ نموده بموضع سافند شش گروهی بلده آمد هر با رام از آنجا جدائی گزیده
 به کری رفت جوان مرد خان باتفاق دکهنیان موضع جیتلپور هفت گروهی
 بلده که قلعه دارد پناهی بنظر آورده آمد و مقامات چند ورزید و از هر جا که

دست رسید چیزی به تحصیل در آورد شاه عبدالله از جمعی از پندتان ۱۰ که در جوار او و سنهوارام در آمده بودند شفاعت نموده برخاست بیرون کرد چون خبر در آمدن مومن خان به نداه و آمدن دکهنیان باطراف و انکاف موبه نزدیک و در رسید فرقه سپاه را روزی پیدا شد از فسادات فریب و بعد تا پالن بو و جو نه گده و بند سورت تا مار وار هر روز گروه گروه و موج موج تابه تابه و دسته بدسته از سوار و پیاده گجراتی و عرب و روهله و سفدهی اکثری از راه طمع استماع نوکری بیش قوار دست از نوکری دیگران کشیده و دم گاوی که بدست شان بود رها کرده بان چندی گمان نموده از گرده حسک رو گردانیده اسدود -

نگه داش و هر قوم و هم کشوری داندک زمان جمع شد لشکری جوان مرد خان و دکهنیان از اجتماع سپاه گمان اندیشیده تاخت و تا راج فریات برگرفته جوراسی را بنظر در آورده رفتند مومن خان برین تدبیر واقف شد محمد رشید بیگ و سنهوارام و محمد لعل را با هزار سوار چهار به کهنیایت رخصت فرمود و گفت که هنگام مراجعت قاپو دیده متعافان را با چند نفر شتر و حمالان سرباری سرب و باروت آنچه تواند همراهِ بیارد و خدمت نخسی گری را از تغیر رشید بیگ به محمد هاشم مقرر ساخت و به فلعهجه موضع کالی و ولاد تهانه داران فرستاد از آنجا که جمعی از پندتان دکهنی که به صیغه تجارت پیشگی در احمدآباد بوده به سودا و معامله داد و ستد و خرید و فروخت اشتغال داشتند و بیرون بدر زده بودند نه سعایت بعضی ظاهر گشت که در نزد بعضی از مشرور و کمخاب فروشان نقد و جنس از آنها مانده بدین صیغه محصلان تعیین کرده چهار هزار روپیه گرفت و متصدیان بادشاهی محال کهنه پارچه را به دستور سابق و معمول قدیم دخیل کار فرمود و تقی بیگ خان را داروغه توپ خانه جنسی مقرر نموده جهت سرانجام توپ و مصالح سرب و باروت فدرن بلیغ کرد و آنچه از سرب و باروت و بان که دکهنیان ذخیره داشتند بنابر ملاحظه آن که در سرای اعظم خان بود خود آمده دید و حجرات خزان

و اموال سرکار والا که نیر در انجا بوده و کرد سوی چوب و بخته فا گاره بر نیامد
مگر یک صندوقچه مقفل از حجره خزانه بمهر دیوانیان پیشین مانده و راقم نیر
در ابتدای تعلق پریرفتن دیوانی مهر بران زده بود بر آمد و از روی سر رشته
دندر همان صندوقچه مقفل محتوم ثبت است چیزی مندرج نیست آنرا
با خود برد چون ساعت داخل گشتن قلعه ازک نزدیک رسید پانزدهم شهر
صفر المظفر از حویلی مهر علی خان بیاره نین پور افتقال نموده روز دوشنبه
نور دهم با نجم و آراستگی موج فیل سوار شادیانه نواران در آمد و سادات عظم
و مشایخ کرام چار نا چار آمده لب به تهنیت کشادد و گفتند * بیت *

به فال خیر رسیدی بدین خجسته مقام

خوش آمدی و علیک السلام والا کرام

و سرگروهان مسلم و هذود تجارت پیشگان و عرافان از عافیت کار خانف و هراسان
بفرد حالت و فراخور رتبه اشرفی و روپیه ددر و مبارک باد دادند مومن خان
هریک را استمالت و نال جونی پرداخته و خصت فرمود و برزای و بدیر خون
آفرینها گفته و از مشاهده مکانی که ددان حالت از انجا بر آمده بود شادمانیها
نمود و شاهد مقصود را در کنار دیده گفت - * بیت *

دامن چون تو نگاری ز کف آسان ندهم

که بخواند سببار بدست آمده

و متوجه سر انجام مهام مالی و ملئی گشت و اهتمام تام در حفظ و حراست
برج و ناره و استحکام آن بیش از پیش فرمود محمد اشید بیگ و سفیر و رام
که به کهنبایت رسیدند جمعیت آنجا را که دو هزار کس از سوار و پیاده موجود
بود با خود گرفته به مقابله و مدافعه جوان مرد خان و دکهنیان که دسب
بتاخت و تاراج فریات متعلقه کهنبایت در از ساخته بودند شتافت و دوسه
دفعه دیماین جنگ واقع شد از انجا که دکهنیان مغلوب و همه در معارک کذاه
گیری می نمودند همراهیان جوان مرد خان بزد و خورد می پرداختند جماعت
از طرفین کشته و خسته می شدند صرفه ندیده و نیز خبر بر آمدن موج از بوه

رسیده بود عفاى سبک نگ استفادت را بجانب بئلاذ معطف داشته رفتند چون جمعیت متعمده نذر کهناییت مدافعه آنها کافی بود سنبهروام خاطر ازین وادی جمع ساخته سوار یهای زنانه و سرب و باروت آنچه توانست گرفته . محمد رشید بیگ را در اینجا گذاشته به راه دهولقه بیستم شهر ربیع الاول به داد رسید مومن خان که بر هفتمی محمد هاشم عرف آغا و چندار قصباتیان کبری فوجی با دو ضرب زنبورک جهت انتزاع قصه کبری از هم نارام به سر کرده گی آنها تعیین ساخته بود در اینجا جنگی نموده شکست خورد و زنبورک و بده را بغارت داده با دهل شکسته و علف منکسره برگستند از اینجا به کعبه انتزاع نذر کهنکه از دست دکهنیان مومن خان به شرح و بسط تصور نوشته بود و کبل این معنی را بدریعه وزیر الممالک ظاهر حسن خدمت و کار طللی موکل ا عرض اقدس رسانیده خلعت فاحره با شمشیر فضه به نسلان از بیسگاه فضل و عطا حاصل ساخته سه ماه قبل از وقوع ستمه احمدآباد ارسال داشته بود بحسب اتفاق به کهناییت رسیده درین والا به همماهی سنبهروام آوردند مومن خان و رود عطیات بارگاه والا در چنین وقتی بقال بیک گرفته نذر نمود خاص و عام و اظهار استقلال بناغ شاهى فرستاده و باستقبال سوار گشت و دصاطه معینه و نادون مستمره به تقدیم آداب رو بدرگاه معلی برداخته پوشید و شادیا به آوازبان داخل گردید پس از چندی که در گرفتن احمدآباد معروضه را هم از نظر اشرف گزشت و مرزین بخط خاص گشت که آفرین خوب کردند و این خبر در دادالخلافت اشتها یافت و کلامی دربار جهان مدار از مشاهده اوضاع و اطوار از رخ کار دریده سوده به مومن خان نوشتند که درین جزو زمان توفع مساعده از خزانه و تعیین کومک ، ا: حضور فباید داشت و تسلط و علنه دکهنیان بجائی رسیده و سجدی انجامیده که ارکان دولت را یارای مخالفت و برهم زدن با آنها نمانده آنچه از خود نوادند کرد مختار اند اگ پیسرفت کار و استقرار از رسیدن احکام والا و عطیات تواند شد میتوان حاصل ساخت - سری پت راو که باستماع علم مخالفت برافراختن مومن خان و کشته شدن راگهو به عزم این صوف راهی گشته بود به سوهن گده رسیده برکماهی حالات واقعات بلده اطلاع یافته برگشت *

رسیدن خبر رویداد احمدآباد به پونه و بر آشتن
 پیشوا بالاجی راو و تعیین فرمودن سدا شیورام
 چندر به امر نظامت و انتزاع بلده از
 مومن خان و پیوستن او باتفاق
 داماجی گایکوار با فوج جرار
 و بستن مورچال و آراسته
 شدن معرکه جنگ
 و قتال

چون مرتبه بعد اولی و کوفه بعد اخری هنگامه آرائی مومن خان از کوفتن
 دند کهو که و ناخت حموس و فریات پرگنده پتلاد و کستن راگهو دالب صوبه
 و در آمدن خود به بلده و بر افراختن علم مخالفت و استعداد مدافعت به
 سمع پیشوا بالاجی راو رسید نظر بر اقتدار و تسلط خویشتن که احدی را بارکات
 اینچنین امری و جرأت این قسم کاری گمان نمی برد و از فط عصب و غضب
 اشفته رنگ برنگ گشت و در صدد انتقام در آمد - * منظومه *

خبر دار شد پیشوا آن زمان که شد رخنه در کار امن و امان
 به پیچید بر خود چون پیچیده مار زبان کرد شمشیر زهر آب دار
 به شور و شعب دست زد بر دهل صلا زد زهر سو نه کین معل

و سدا شیورام چندر را که از جمله نزدیکان و مخصوصان برتبه مرتبت احص
 و بمقرله مکنت و ثروت از دیگران ممتاز و در پایه اعتبار و اعتماد در هم چشمان
 رجحان داشت به نیابت و رتق و فتق مهمات مالی و ملکی صوبه احمدآباد
 نام زد ساخت و داماجی گایکوار شریک دار نیمه صوبه را با کهاندی راو برادرش
 بمعاونت رخصت فرمود آنها نطق عزم را بدین یساق چست بسته به استعداد

فوج مراخور این کار پرداخته رو برای نهادند و نقطه مراحل و طی منازل بسرعت
 سرحد صوبه پیوستند و مومن خان را آگهی آمد باوجود انقطاع رشته امید
 کمک و مساعده از بیسگاه بهامردی همت و حسارت تزلزلی در فواید بنیان
 افادت و تخلخلی در ارکان پایداری و استقامت داده نداده دروب حصار شهر بنه
 ۱۰ خست چین ساحه به مردم کاری سپرد و مستحفظان بر برج و تارک گماشت
 و نوبها را جانجا فست نمود و (۱۱) کيفر چوبین دستکی بر شرفات نصب کرد
 و فلعهجه تارک نیی پور مکان فوجدار نشین کرد و که در وقت محاصره زگهنا به راور
 دگهنبان خرب و روبران ساخته بودند و سری دست او از سرفو عمارتش را محکم
 دست ساخت ساخته بود بمظنه اینکه مخالف آنجا را پناهگاه خود به سازد مفهم
 ساخت و جنگ را منحصراً بر جدار حصار شهر بنه گراشته سپر ممانعت بر سر
 کشیده و عام مدافعت بر انداخته رزق طلسم بنسبت - سدا شیده را میچند
 و داساجی لایکوار بر دریای مهدی رسیده سلسله جندمان امر مصانعت و رفع
 خصوصیت گشته نامه مستملد و بعد ر عید و تخویر و تهدید از مخالفین پیسوا
 که درین عصر و زمان در تمام ممالک هندوستان دست تسلطش دراز شده
 احدی را تاب مقاومت او نمادده بهتر این است و خیریت درین است که
 دست از مراحمت و مغایرت باز داشته مضی ماضی و کرده را نا کرده
 انگاشته بساط مخالفت را بر چیده به کهفایت که از سابق در تصرف او است
 . . .

مذکک بر فقه میفر و زکین	خرابی مباد و بدین سرزمین
درا ملکی آسوده بی داغ و رنج	مکن ناسپاسی دران مال و گنج
مشوران نچود کامی ایام را	فلم در کش اندیشه خام را
همان به که بر صلح رای آوری	طریق مروت بجا آوری
بخوایم ازین خامه صلح بین	نی نیرزه گردد بآهنگ کین

(۱۱) کيفر بنعم اول برورن حیدر سنگی را گویند که بر کنگره فلعه نهند تا چون عنیم
 برسد آمد بر سر او زنند و کسر اول هم آمده و بهندی متواله گویند برهان *

نوشته و مصحوب جاسوسان رسید از آنجا که مشیت ایزدی بذوعدیگر پیوسته و به کلک تقدیر امر آخر ثبت گشته و اجل خلعی رسیده و هنگام زوال مال و منال جمعی پیوسته بود رد فضاء آسمانی که طافت آنسانی نیست نتوانست کرد مومن خان نظر بر جمعت ظاهری که فریب ده هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده و مصالح سرب و بلوت را دخیله نهاده و گولیان را متفق ساخته و محکمه جدار حصار را پناه قرار داده راضی به صلح نه گشت و جوابی که مطابق سوال باشد نرفت چندی از سکنه از صرافان و نجارت پیشگان که بین الخوف و الرجاء می گرانیدند از رسیدن فوج و فرار نگرفتن صلح عاقبت بیخی را کار فرموده کدازه گرفته منواری گستند و هوکرا فامو بدست آمد به سازش مستحفظان بیرون رفت نالجمله سداشیو دامچندر باتفاق داماجی گایکوار عبور دریای مهندی نموده بموضع کهنه رسید جوان مرد خان و دکنیان آمده ملحق گشتند و کوچ نموده بموضع نهالی شش کوهی بلده وارد شد و از مضمون جواب که موافق مدعا نبود واقف گشته در فضای پست باغ مهر علی خان و تالاب کانکره واقع سواد بلده فرود آمد و روز دیگر که * شب * سیده سحر چون علم بر کشید جهان حرف شب را قلم در کشید

پانزدهم شهر ربیع الثانی به عزم بستن مورچال و آراستن معرکه جنگ و قتال از آنجا برخاسته در راجپور با سر سیور شرقی بلده مقابل دروازه سارنگپور و کالو پور افتاد و چند ضرب توپ از فراز بروج حصار انداخته شد از آنجا که حبطان بیوت منهدمه پورجات درمیان حایل بوده توپ کار گرمی شد مومن خان به نصب کردن شهنیرها و تخته نندی دو برج متصل دروازه کالو پور را بلند ساخته نوبهای بله رس گذاشت که تیرش به ورودگاه مقابل کار گرمی افتاد - سداشیو دامچندر و داماجی را و جماعه مرهته و ما و له را به بستن دهمده و پیش بردن مورچال امر فرمودند و آنها بدان امر اشتعال ورزیده در پناه دیوارهای خرابهای پورجات در آمده هنگام شب که پرده ظلمانی جهان را فرا گرفت و چوب و تخته بسیاری آورده مسجدیکه بمسجد سیدی بشیر اشتهار دارد و از ساخت ملک سارنگ نامی امراء گجراتیه است و به فاصله تیرندوق از حصار رافع شده

در دانه پوشیده از چشم اغیار در آمده حای گرفتند و در همان شب چوب و نخته که روزانه معد و آماده کرده بودند در پهلوی مسجد به محاذی حصار مستحکم ساخته مورچال بستند روز دیگر که فلک شمعده نار خیمه شب باز برابر داشت و برق ز تازی روز را نصب فرموده عرصه روزگار را روشن ساخت مورچال نمدی دکهنیان بر حصاریان منکشف گشت -

* بیت *

هر راز که در پرده شب پنهان است چون روز شمسود بر همه روشن گردد

چون کار از پله توپ گشته بود طوفان نافگندن بدو و جزائر از نام تا شام معرکه را گرم داشتند شبانگاه طلایه سواران شب گشت دغازه نوازان در اندرون حصار از دو طرف بگرد شهر بر آمدند و مساعظان برج و باره مشاعل افروخته صدای هوشیار باش و ندای بیدار باش را بر کوه انبیر رسانیدند - مومنین خان تمام لاسکرها امر به امر بدی نموده بر دیواره سارنگپور آمد و فریب یکپاس از شب گزشته که ظلمتش سیاه تر گشت -

* بیت *

شبى چون روی رنگی در سباهی رسیده رنگ شب با پشت ماهی

سنبه و رام را با سپاه بیرون فرستاد که مورچال ببس رسیده بودند مردم را که اول کار بود بی محاذ حود را رسانیده ناندک زد و حود محاذ را که هنوز جای استوار نه ساخته و از راه و معبر و افق نبود یابی استقامت از جای رفت جمعی از طرفین گشته و خسته شده روزه فرود گاه خود برگشتند و از روی اضطراب بعضی از اسلحه و امتعه ضروری آنها افتاده ماند که بدست شهریان در آمد و چون و نخته مورچال را کشیده آوردند جمعی از بدلان که بمسب ظاهر بیرون در آمده نیکو شب را روشنی بخت دانسته در کوشه و کناری متعاهد بودند از مشاهده رویداد جری گشته زیاده از پینس فدمان به های وهوی و جست و خیز در آمده رفتند چون در پیش مانعی و حایلی نبود با دایره دکهنیان رسیده چند دوه شاک زدند و فریب نصف شب معاودت نموده در بین راه سقف بعضی عمارات سارنگ پور که مخالف یک چند می گززانیدند و از خوف به شهر آمده بودند با مسجدیکه سقفش چوبین بود و قایده و پناه مخالف دانسته آتش

کشیدند و سنبه و رام خانه مستن آنا و اجداد و مسقط راس خود را که در سارنگ
پور بود از چندی بفرار ویرانی در بلده سکونت گرفته بدست خویش آتش
داد کم و بیش انادی که دران پوره بود به طرف شد بالجمله سنبه و رام معاودت
نموده آمد اما چندی از اجل رسیدگان که پا در خرا به خانهای مردم گزاشته
لا تعاشی جلد روی گزیده بودند در آب انبارها که باصطلاح گجرات تانکه گویند
اگرچه عمارات خراب شده و آنها برجا ویر آب بودند از نا بلدی و تاریکی
شب بگرداب اجل افتاده هلاک گشتند روز دیگر که کورت دوم دکهنیان برای
ستن مورچال دران خرابها در آمدند از عرق شدگان بحر فضا و افتادگان سناه
چال بلای دوشنبه بران حال شنیدند -

* بیت *

ای مدعی که میگویی سر کفار آب

ما را که عرفه ایم چه دانی چه حالت است

الحاصل سداشیو رام چندر جهت بستن مورچال و استحکام دادن بذاته گاه مدغن
نمود و متوجه تمسبب مهم مالی و مائمی شده عمال و فوجداران در برگذات
رخصت فرمود و سداشیو بلال دامی از همراهیان را کورره کهنه پارچه سایر
و عامل برگذات حویلی ساخته گفت که وجه نفای مالو جهات وصل خریف را
بمعصن تحصیل در ارد و داماجی ببر در حصه خود نانبان تعیین فرمود از آنجا
که نا حال جوان مرد خان و زوز آور خان برادرش برفاقت سداشیو دامودر بو
و او چار نا چار هزار و پن صد روپیه به تبعیده مدد خرج از برگذات پندار و ا
هوجا که دست بهم میداد میفرساید و بدن جهت مبلغ خطیر بخرج در آمد
الفون که ملک داختر دیشی است او ندر آورد لهدا نا سداشیو رام چندر گفت
و شنید این معای درمیان آمد و او نظر بر جمعیت همراهیش که جندار
نمود ازلی وجه گانه نقد همراهین مغیر ساخته نگاهداشت -

* بیت *

و به دست طلسمی که تو آید بزبان سود گر خواهی از اندازه زیاد مطلب

چندت میخانه که راه در آمد و بر آمد طرف ثانی را برای العین مساند

میخند از جوب و نعل و پهنه های (قوم) رخنه بندی نموده گذدن سلام

و اساس دیواری از فرودگاه تا مورچال بنا نهادند و به بستن مورچال دیگر در
 نزدیک دایره که حریف تا آنجا رسیده بود بغیر پشت گرمی و تقویت مرحله
 دینش اشتغال ورزیده در اندک فرصتی و کمتر مدتی که شب و روز خودها با بقیان
 و مزدوران معله گپی کرده میرتب ساختند و در مسجد سیدی بشیر که بجانب
 شهر بود مسدود ساخته و دروازه جانب لستر خود را نگاهداشتند و چند غروب
 نوها المیرس نصب نموده بانداختن کوله بر دروازه سرنگیو و بروج و فصلیل مقابل
 ذابره حرب را امروختند و جنویندت نامی که بدام حصه لحد آورده بود چون صوتی
 به سب روست بالجمله تا حال بگرفتار صادرات بدست آریو امانت و ردیوع
 مرقه و تحصیل برگذاری حویلی و آمدن محاللات سیر بلده بطریق علمی انکساب
 به خرج سپاه میروید و هموار مسوومات شان چندان بالا نرفته بود نامبرداری
 سادکار و دست آمدن پرکذات میگرشت اوهم که برگذاری حویلی به نعت
 و تصرف بپروین روست و بنابر اسناد درو و به پا شدن هنگامه محاصل محاللات
 بلده موقوف گشت و هنگام کار در آمد - سدهوراه که مدارالمهام جمیع امور بود
 به چند درون داد ادیسید بجراحیه بدست ندوره واخذ و حر جازه بدستش داده
 شد و بیت یک رویه را بیوره بر تجارت بیسکان و صرافان مسلم و همون فرار داده
 به نذخه سپاه داد و بازار ساعیان از خدا بی خبر و خانه بر ادازاره بداد گر
 که از چندی کساد داشت رواج گروت و بسا خادها را در معرض بیع در آورده
 به روش میروانید درین وقت علامه حسین خان ولد خواجه عبد الله بهد خان
 فرج یافته استدعای منصب فصای بلده سرانجام دو هزار رویه نمود ازان
 حد که در مطلوب بود مومن خان پذیرفت و او از روی حزم و احتیاط که خللی
 درین کار نشود به کفالت محمد هاشم بخشی و محمد اعل زوهیله سجلی
 و بسادده بست و ششم شهر صدر از بعیر محمد رکن الحق خان قاضی شد
 و در عزل و نصب این کار مبلغی را نقصان محمد رکن الحق خان گردید و در
 احراز بد و ماند -

* بیت *

چو فاضی نویسد بفکرت سجل ز دستار بندان نکرد خجل

چون به اعلت نوکری بیش قرار در هر ماه مبلغها می بایست بار دیگر بیوره زیاد از نسبت سابق مقرر گشت - با وجود گرفتن بیوره متعدده و صادرات تنوعه کفاف نمی شد و علاوه آن روز موره کولیان که شام به شام بایست داد و آن جماعه از اطرف و جوانب بظاهر طمع از مشاهده بدست آمدن نقد و جنس هم کاران موضع دهنور و چاشته خوری ایام محاصره نجم الدوله که چاشته خور به از میراث خور است جمع کثیری فراهم آمده بودند -

* بیت *

نوامی نشینان این مروز بوم بد و نیک کردند یکسر هجموم

در هر ماه بیوره و گرفتن مصادره و پیش از پیش اهتمام به عمل می آمد و در اندک مدتی و کمتر فرصتی مبلغهای خطیر طلب سپاه بالا رفت و کار مصادره از عمر و وزید و بکر و خالد گزشت چشم مروت پوشیده شد و تمیز آشنا و بیگانه مآد حقوق اخوت به عقوق تبدیل یافت و ترس از خدا و خوف روز جزا سیماً مدسیا گردید که شرح و تفصیل آن موجب اظطاب سخن و طول کلام و باعث ملال است بر مستحفظان دروب فدا می شد که احدی را بدون اجازت و دست آویر مهربی بیرون نه گرارند چون از اظهار بعضی ظاهر گشت که در خانه جوان مرد خان چند ضرب توپچه درگاو می و جزائر ماده نفی بیگ خان دراعه جنسی مامور گشت که بر آرد چون حجرات خانه را کشودند سیرده ضرب توپچه و هشتاد جرائر و بخدوق که بر آمد بر آورده بر سر کار گراشت و مابقی اثاث البیت را ضبط نمود و بگمان دویزه جانی چند نه کندن آمد و چیزی نریامد درین مدت که شب و روز از طوفان بجنگ توپ و تفنگ سرگرم بودند و بدفعات هنگام شبهای تاریک ماه که در ماهی یک دفعه و دو سه سندهو رام نا تمامی سپاه بر مورچال بیرونیان ریخته بجنگ تیر و تفنگ پرداخت و جمعی از جانبین کشته و خسته می گشت اما فائده مترتب نمی شد تا آنکه در ماه شعبان المعظم شب چهارم -

* بیت *

چو خورشید تابنده بدموده پشت هوا شد سیاه و زمین شد درشت

تدبیر دیگر در پیش کرد و تمام سپاه را از سوار و پیاده گروه گروه و فرقه بفرقه

ساخت جماعه روهيله را با محمد لعل روهيله و مارواريان را با گنگا جات و عرب را با بلر گيران و مردم متفرقه با خود گرفته از دروازه زلی پور محمد لعل و از دروازه دریا پور گنگا جات و جماعه عرب را از دروازه کالو پور که با دروازه سارنگ پور فزیت بود خود ازان دروازه تر آمده بر مور چال بیرون شتافت و توپ اندازان بروج آن طرف را مامور ساخت که از توپ اندازی نگزارند که مقابل سر بالا کند و دمی آسودگی بخود تواند کشید بدین تمهید علی رغم یکنهگر حمله بردند و جنگ سخت از نصف شب در گرفت چنانچه مورچال پیش رو را گرفته بلسکر آنها رسیدند از آنجا که دکهنیان از رزی حرم و احتیاط چنین روزی بیاب بدایره خود مورچالی استوار از دیوار بسته بودند کار جنگ بدانجا انجامید و تمام لشکر بر پشت جداز رسیده به مدافعه اشتعال ورزید تا سپیده صبح افق مشرقی نمایان گشت و در دوست و دشمن برق ظاهر شدن گرفت - * بیت *

تیسع کشید اختر عالم فرز اسکر شب کرده هزیمت ز روز

دکهنیان قدم جرأت و جلالت پیش نهاده موج موج از سوار و پیاده حمله آورده به زد و خورد پیوستند - * منظومه *

گروه رزم جوی و قتلۀ انکبیر همه پر کینه و بی باک خون ریز
به کین خواهی میان را تنگ بسته دل چون سنگ را بر جنگ بسته

داد مردمی و مردانگی میدادند چون گولۀ توپ از فرار بروج که سر کوب بود و بر مخالف می رسد فرصت توکنازی و میدان داری نمی یافتند و بر پشت گرمی آن پای بیرون بر آمدگان در خرابه‌های بیوت برجا بود که تولزی در استقامت شان راه نمی یافت و از رفتی که شهید صبح از نسیم افق پرواز کرده تا عراب ظلمت شب بال نکشود بغایره امروزی حرب کوشش به عمل آمد و درین زد و خورد قریب دو صد کس از سوار و پیاده جماعه شتی کشته و خسته گشتند و از جانب اجانب نیز جمعی کثیر هلاک و مجروح شدند که پرده دار شاه باختی مانع و حایل گشته طرفین را از هنگامه آرائی باز داشت که تا چندی هوس مقابله و مقابله بخاطر احدی خطور نکرد و بمحافظت مورچال و انگندن

توپ و بندوق از پشت جدار اکتفا نمودند در آن ایام که دفعه چهارم پیوره مغیر گشت رعایا و نوایا به ستوه آمده اثاث البیت را در معرض بیع در آوردند و بیوت آنهائیکه بیرون بدر رفته بودند اموال و اقبای و محله داران محصلان تحصیل و مغبخواهران را همراه گرفته کسوده نقد و جفس آنها را نیز به فروش رسانیدند کولیان مستثنی نقد این کالا گشته به بیمه بها خریداری نموده هر شب پستانها بسته بیرون در فریاد بقیمت اعلیٰ مغبوخواهد حتی دفاتر هندی که از سالهای دراز و آنا و اجداد شان بود نوزن فروخته شد و حساب و کتاب و داد و ستد تمامی بیباق و در آب شسته گردید و زن و مرد باوجود دادن نه بساط در دست مغبخواه داران گرفتار آمدند -

شکسته خم مفلس بی درم یکی شد به گنجینه محدرم
سراها همه بی پلاس و حصیر گدا کدخدا گشت و با نو اسیر

و مکر از بیرون پیام مصالحه آمد چون هنوز وقتش نرسیده بود اثری نه بخشید و کم خردان نزدیک برون حمل برضعف طرف تانی نموده وسیله خوشامد گونی که آن خوشامد گو سزه روزگار بدست آمده هر روز خبر واهی از پیش خود اختراع نموده و سخن تازه تراشیده که مرسته عاجز آمده و فلان شخص حد آورده که امروز یا فردا بر خاسته می رود -

تا چند سخن تراشی و رفته زبی تا کی به هدف نیر پراگنده زبی
در یک سبق از علم خموشی خوانی بسیار به این گفت و شنود خنده زبی

از اینجا که از خانهائیکه خداوندانش بیرون رفته بودند کسان سفهوار را کسوده از دهان و آشکارا آوردند مبلعها را ظریف مسمی و برنجی بر آمد مس را گداخانه سکه زد و بخرچ سپاه داد و برنج را شکست چون یکضرب توپ واز ده دمه کالو بود فاکاره شده بود عوض آن با یکضرب توپ فنباره که هوانی نامند ریخت توپ کلان در اول تیر شکست و فنباره دفاير عدم وفوف توپچی معطل ماند درین وقت حسب الحکم اقدس به مهر وزیر الممالک در پاسخ عرضداشت مومن خان مصحوب قاصدان رسید اتفاقاً خلعت فاخره و سرپیچ مرصع و علم و نقاره و اضافه

منصب که از اصل و اضافه چهار هزارى دات دو هزار سوار باشد به تمهید نوشته مومن خان در مقدمه جموسر که چندگاه پیش از سفوح سادکه احمد آباد وکیل سمی شده از پیشگاه خلافت و جهانبانی حاصل کرده مصحوب بیمه و اله و اله ساخته بود او در بیرون در لسكر سداشیو رامچندر رسید و بدان ظهور حسن خدمت پنهانی دزدون دوستاد مومن خان از ورود حسب الحکم و سیدن عطیات بازگاه والا که معاً اتنای شد کوس بسالت و ده دغال نیک گرفت و جهت اعلان و اشنهار و استعمال درم شهر شوال المکرم بیرون دروازه خانپور در پایان دیوار حصار شاهانه ایستاده کرد و ده استقبال سوار گشته ادب بصاطه معدنه و قانون مستقیم و بدرگاه فاک اندکده بجا آورد و بهشید و مضمون حسب الحکم والا را بسمع اعلی و اندی رسانید *

نقل حسب الحکم والا بمهر وزیر الممالک

آدکه شهابت و عوانی پناه بسالت و معالی دستگاه مومن خان بهادر بود مبراهم والا باشند درین والا عرضداشت مع باد و مهر ببار بدرگاه والا مرغی مع هفت مهر بدر رسید و عرضداشت و نبار بنظر اقدس گشت از بدرگاه والا برین وحبی ترجمان آفرین حکم شد و یولیع همایون صادر گردید که دخاطر جمع به استلال تمام از بددوست صوبه قرار واقع پرداخته در نفیبه معسدان بنوشند و رانیا را از حسن سلوک خود راضی دارد انشاء الله تعالی عطیات بازگاه والا مراعی صابطه حواله وکیل میگردد و موافق حکم والا احوالات آنجا را بویسان باشند برین باب تاکید دادند بانزدهم شهر ربیع الثانی سال سوم جلوس معالی قلمی شد مومن خان حسب الحکم را بر سر بسته بسواری فیل شادبانه بوازن داخل بهدر گردید و این واقعه در بیرون بسمع سداشیو رامچندر رسید و ظاهر گشت که گوینداس کهاندی بیمه و اله که از دار الخلافت وارد شده فابو کرده عطیات رسانیده لهدا گرفته فید نمود و میخواست که ده سزای کردار رساند و بر دهن توپ بسته دپرازد لیکن بسفاعت جمعی از تجارت پیشگان معتبر که بتدریج از بلده بر آمده

در آنجا بودند دست برداشت همدران اوان شاه ابدالی از فزدهار با فوج گران که بر همدوستان فوج کشی نموده بود به دارالخلافه رسید و هر روز بانواع مختلف خبرهای موحتش مخبر بر اختلال اوضاع سلطنت میرسید - مومن حاکم بمقتضای وقت بدریعه نجیب الدوله که نزد شاه تقریبی داشت حقیقت حال را نوشت و استمداد خواست چون مقدمه آنجا به صلح انجامیده بود جوابی نرسید بالجمله دکه‌بندان که پیشرفت کار بدست آمدن حصار بجنگ و جدال و درم و پیکار خالی از اشکال و بغایت دشوار بود بتدبیر خدعه و سازش با یکی از حصاریان بخاطر آورده محفل کفکش آراستند که به تطمیع در بعد و مواعید دلدیر امیدواری شاید کاری در آید

* بیت *

کاری چو بجهدل بر نیاید خوش خوش در حيله بر کساید

بعضی از گجراتیان که در بیرون بودند و معرفتی و خصوصیتی با سلیم جماعدار عرب داشتند بنابر پیش آمد و مضمون ساختن سلیم بواسطه هر با رام یا بیتم گراشته پیامهای سازش آوردند و او شرط نمکخواری را مرعی داشته بی کم و کاست مهمن خان را برین ماجرا آگاه ساخته و بموجب اشاره اش او نیز در معادل دام بدویر گسترد و بچرب زبانی و آهسته کوئی صید را رام خود ساخت و مبلغی را جهت تمسید این کار درخواست کرد از پیامهای زبانی میانچیان گراشته بدست آویر رفته نویسی انجامید فرار یافت که پنجاه هزار روبه بعد و فرار داد نوکری دایمی با پانصد کس بمهرسدا شیورام چندر موکد بایمان و موطن بکفالت معنبران اگر نرسد این مهم سر انجام یابد -

* بیت *

مرون در وادی مکر و حیال گام که در دام نلا ایتی سر انجام

از آنجا که از امتداد مدت محاصره به تنگ آمده و مبلغهای خطیر اخراجات سپاه صرف میسد - سداشیورام چندر راضی گشت و این دروغ مصلحت آمیز را موقعی بنداشت و عجله دو هزار اشرفی را بدست میانچیان بتدریج برسم علی الحساب و دست لاف منجمله وجه معلومه العدد و باقی را بعد حصول مدعا و فی الباب موفقت و مسجل ساخته با طومار قرار داد نوکری بمواثیق مختوم

نموده فرستاد و چون حلقه چشم را بر در درخته منتظر نشست - سلیم نقد را به مسمی که از بیرون آمد مومن خان رسانید و نوشتجات را نمود - • بیت •
 برور و از مساید رد احکام فضا کردن
 نمب زید کسی را در فضا چوں و چوا کردن
 چون بدانجیان بابقای وعدۀ منقضی گشتند - * مصرع *

امروز بدان وعده وفا باید کرد

سلیم مدبر رفع بدنامی تدبیری برانگیخته آنها را به مومن خان گبرافیده در حبس ادا داشت. اما این راز سرسته و تدبیر اندیشیده پوشیده نماند و پریش در اندرون و بیرون اظهار من الشمس واین من الامس روشن گردید و در عوض این کار سه هزار روپیه خدمتانه سلیم علید است مومن خان شریفیه را به تفخواه سپاه داده روی چند از عمر اخراجات آنها خاطر را برداشت - چون فریب هست ماه ترین معرکه آرائی و جنگ شبانه روزی شد آمد و موسم باران در رسید خوشامد گوین بعتاق و طلاق قسم یاد کرده و با یکدیگر گروه بسته فالهای نه کشوده و خوابهای ندیده خبری نشنیده را دیده و شنیده انگاشته دکان خوشامد گویی اراسته بتعبیر و تفریر پرداختند و به سرخرفات بیهوده و هدیانات پریسان گوشه سدندان زراف و جبه پوشان سالوس و جوگیان منمرغ و سفاسیان خاکستر آنود هرزه گرد مبروص غیر مانوس بمسک حسینه آنرا بشارت عیبی و نائیدات لاریبی پدیداشته بر نگارنگ تقریر پیوسته بر طاق بلند گزاشته ناظهار آن طوطی ناطفه کویا ساختند که اکنون کار چند روزه بافیسست و بالجرم و ایفین مرهته در بر شکل پر اشکال نمی تواند ماند و پای استقامت شان در گل والی خواهد لغزید و از افریای فلان شخص بدین نام و نشان باشنوده بهمان محله احمد آباد که درد جوان مردخان نوکر است از راه فرانس و حمیت دین اسلامه بیغام نموده که همیشه لشکر سخابی نموداری کرد مرهته راه فرار وطن پیش میگیرد و فلان عرب که با فلان دوستی و اخلاص دارد و در بیرون اسب به تصدیق این قول گواهی نوشته احتمال کذب ندارد اکثر از ساده لوحان گفتار واهی شان را برآستی و وقوعی

پنداشته دست بدعای استسقا برداشتند و به تضرع و ابنهال بطلب باران
 خشوع و خضوع نمودند بحسب اتفاق در شب چهارم شهر شوال امکرم
 تبر دعا به هدف اجابت پیوست و فریب نه یک پاس از شب گزشته
 شب گزشته برفی درخشید و انری برخاست و باران به شدت مروریخت و
 (۱) غدايرو (۲) عواير را پیراب ساخت و در (۳) حفرهائی مورچال رخنه افکند و مورچالیان
 را بیرون کرد تا ضروره آنها در همان تاریکی شب که برو می درخشید کما اضاء لهم
 مشوا میوه و ادا اظلم علیهم فاصوا (۴) باکول و بارچه افتان و خیزان رو باردوی خویش
 نهادند و در پشت دیوار مورچال عقب که متصل به دایره نشان استوار ساخته
 بودند جای گرفتند بای استقامت شب سیفان شبستان و بام و فقه مسجد
 سیدی بشیر که بدستکاری مردم گرد و پیدس وایم بود بیز زابل گشت و بیداران دیگر
 پیوستند تا آنکه سفیده صبح نموداری نمود و خورشید عالم افروز از بس پرده
 سحایی چشم کشود *

چو روز دگر صبح گیندی مرور به فیروزی آورد شب را روز

و شدت باران تخفیف یافت مستحفظان برج و باره که درین مدت چون اندری
 در مورچال مقابل از جماعه عرب و روهیله شامل مرهته‌ها بودند و تعارفی
 فیما بین شده به تعقد احوال به داحتہ هر چند باسمه خواندند احدی اجابت
 نکرد چون نیک نگریستند کسی را ندیدند و مؤدگانی این فتح آسمانی را مبشران
 بر یکدگر سقت نموده بمومنتخان رسانیدند و سنبه‌ورام که حفاظت و حراست
 دروازه سازنکیور بعهده اتمام او بود بیرون برآمده مردم را بتخراب ساختن مورچال
 و کشیدن و سوختن چوب و بخته امر فرمود آنچه فابل نفل و تحویل بود دست

(۱) عداير جمع عدیر ناول مفتوح جائیکه باره از سبل ماده باشد و جمع شد نگاه آب *

(۲) عواير جمع عویر معنی غار کوچک است ۱۲ برهان *

(۳) حضرة بالضم چاه و گرد آن را گویند *

(۴) کول بضم کاف نازی یعنی دوش و کنف و بارچه مخفف بار است از رخت و عبره

آنچه بر دوش توان برداشت ۱۲ *

بدست مردم بودند و سوختنی را سوختند درین ضمن هومن خان با مخصوصان رسید و برای العین مشاهده نموده در تفحص باسحابودن اسکر در آمد از آنجا که فطرات مطرات کم کم و ریزه ریزه متروشح بود از راه دور بینی رفراز برجی برآمده نظر در خیام و مقام اداخنت هر چند بیرنگه را از نزدیک دوربین کشان بغیر محجوب بودن جبهه مهر خاوری در حجاب عمامی و تشیع و پیچیدن دود جبری مری نه گشت و سهام نظر بدان جا نه پیوست خوشامد گویان نه مظنه آینه گهتاری فروغ شان راست برآمده و برداشته بی اصل رنگ عدنی گرفته شدن و درحان لب نه تهفیت کشاددن و دیشتر دکمندان می خندیدند *

نعمتخان عالی

شگفتگی ز نسیم نه خنده عجب شد
گزشت بسازان هم نه فداه و داد رسد
نه محبتی شده مسغول هریکی طرری
نه کیف داشته شان زود حنون نگاه رسد
بنی نه بحث که مال من است آمده راست
تمام شد غم دل حیات رفاه رسد
یکی بجنگ که خواب من است گشته است
گزشت نکبت و ایام غرور حلاه رسد

نایدیگر خدیی آوردد که از نفویر مخدر صحیح القول واقع گشت که مرهته تا
مقدمه تیر تاران بدویده و بارها بسده امروز نه محمود آباد رفته یا میروند تا
آنکه وریب نصف النهار خنجر گزار روز بوده غمناهی را برهم شگفته جبهه انوری
دمون و ظاهر شد که هنوز حباب روحا و هریک دمنام حودش برپا است سفهرو رام
دستر خنر گیری قدم بدش نهاده تا نزدیکی مورچال فریب نه اردو رسید که آنها
دست مدافعه کشوده بفرسادن سفرا گولگ نوپ و تفنگ احوال برسی دوشینه
نایدیگر تا فریب عصر نمودند و نه ثنوت پیوست که اظهار خوشامد گویان مروعی

از صدق دادد چون بر مومن خان نرفتن دکنیان پیرایه وضوح افکند از اینجا که مسجد سیدی بسیر و مسجد مغیره افضلخان بنبانی از وزرای سلاطین کجرایه که از حصار بغاصه پله بندوق واقع است و شب و روز از بودن مورچال مقابل دکان ناخاطر نگرانی داشت باوریدسته اینکه مبادا بار دیگر آن جماعه آمده فایم شوند بدون که میدان خالی است امر به انهدام نمود - سبحان الله این مسجدین همان مسجداست که مارواریان در وقت محاصره نجم الدوله قصد حراستی آنها اندیشیده بودند او نظر به خانه خدا و آثار بزرگان سلف که الحال نسی را معدوم و کجایش بنای چنین امر خیری میسر نیست به تخصیص مسجد سیدی بسیر که ممتاز و مطبوع و در استحکام متین و رصین بود مبرای تقاسم و دیگران را نعیین ساخته مورچال خود را فایم نمود که از آن آفت سالم ماند و خرابی آنها که بردست پسرش معدوم شده بود به ظهور پیوست چون مسجد از سنگ حصار عمارت شده باوجودیکه سنگ تراشان و عمله و فعله کار میکردند چندان کاری پیرس نمی روی تدبیر دیگر بکار برده با چوب و هیرم انباشته اند مسجد زدند که دکان آتشکده مجوسان نمودار گشت و از مرط حدت فاری اجرای سنگی سوحه گردید که بادک اشاره از هم می ریخت -

* بیت *

می بخور منبر بسوز و آتش اندر حرقه زن

ساکن بتخانه نش و مردم اراری مکن

دکنیان را درین مدت از نفیر بیرون بر آمدگان و آید و روند مدار کاری و صاحب اختیاری سبزه و رام ظاهر شد و دانستند که در جمیع امور مختار و با اقتدار است و بادی و باعث این هنگامه و معرکه گیر اوسب مکرر پیام ملاطفت ملایم و رفعت مشتمل بر دعوت مصادقت و مخالفت و مواعبد دایریر دادن مبلغی از نقد و قرار داد نوکری و تجویز جائیز موکد بعهده و پیمان و موطنه که حالت و ایمان رسید و او اجابت نکرده پاسخ داد که نا مومن خان عهدی بسته ام که که از آن در نگرزم و قسمی یاد کرده ام که از روز گردان دشوم هر چند بر سرم آید بسند است و بدان خورسندام -

* بیت *

نیست از بال همتا تا تیغ بران هیچ فرق
بر سر فرزند آدم هرچه آید نگرود

از اینجا که پیوسته گاه بیگاه از بروج توپ کتاده میگذشت و در لشکر میده از آدم و حیوان ضایع می شد از اعلی و ادنی بنابر حفظ جان دیوارهای عریض ساخته و در پناه آن خزیده بسر می بردند اما کسانی را که اجل مسمی رسیده و فضا دربارشان بامضا پیوسته بد آن بتدبیر گل و خشت سودمی نمی داد اتفاقا فردی نصف شمی که نوپی بر فرودگاه حیوان مرد خان زدند بمران سپید و بدر الله که هنوز در اول شتاب و سحره ریختاری بر کل رخسارشان آغاز دمیدن داشت و بهره حیوانی برداشته و تمنی از بدگانی بدیده پهلوی بددیگر برستر مرگ در حواب بودند که گواه مافند دلائی ناگهانی و فصای آسمانی بر سر برادر بهتر رسیده مغوش را بریشان ساحت و دست راست برادر بهتر را از کتف دور انداخت اولی همان دم بخواب گاه عدم خفته ماند و دومی را که جهت معالجه دهنش آورده در ایام معدود نه پهلوی برادرش آسود * بیت *

هر که درین پیشه کند خواب گاه یا سرش از دست رود یا کلاه

چون چند گاه پیش ازین از نوشته جات دار الخلافت امر مصالحه دا شاه اندالی و استقرار سلطنت بدات اقدس اشرف همایون و تعویض منصب جابل العدر وزارت بموجب نجویر شاه به امام الملک خاندانان راعم گشته و راعم عرضداشت در تهنیت با پنچ اشرفی نیاز بدرگاه سپهر اشتباه ارسال داشته بود از نظر مهرانر گتمت و از پیشگاه فضل و عطا در پیینچه مدوس خاص که گوشواره دیر کویند مرحمت گردید درین ولا هفتم ماه ذیقعدۃ الحرام مصحوب و آمدان و رود مسعود فرمود آداب بجا آورده نون اعتبار و انتخاب را سر بلندی داد همدران اوان برج لعل پیشکار که در بندر که بیایت معطل بود ببلده آمد بالجمله بدایر امتداد ایام انسداد ابواب و هنگام شبانه روزی که از سرانجام بیوره متعدده و دادن مصادرات منفعه و حکومت خانه بخانه و تحکم و تشدد تنخواه داران جفا پیشه و علاوه آن

گروانی غلبه که منحصر بر آوردن گولیان بسرباری شده کافه رعایا و عامه برایا عاجز و مضطر در مضائق هلاکت افتاده در تدبیر رفع این بلیّه و هائی تهلکه چاره جو و در آوردن دکه‌نیلان تگ و پو برسانیدن اخبار و رویداد بلده و مهم سازی سازش با مستحقفظان برج و باره گام تردد و سعی میزدند تا برجی که درگنج حصار مابین شمال و مغرب که بریک کنار رود نارسا و نه داندۀ برج اشتهار دارد سیده پاسبانان آنجا را دیدند که بنابر بعد مسافت از لشکر بیگانه بریک کنار اند یا از ممر بیخودی به غفلت مدکزانند خاطر شان از مخاطره آنطرف جمع است بیرونیان را بین معنی آگاه ساخته بدان سو رهنمون گشتند و گفتند که اگر تدبیر موافق تقدیر باشد و بران برج بر آمدن اتفاق شود دروازه خانیه که از آنجا فریب است و جهت آب کنی و آوردن رسد غله و کاه حسنت چین نکرده و تخته‌های در را که کهنگی در یافته فیلان بسکندند شاید فتح الباب و کسود کار به ظهور آید چنانچه او آخر شب نهم شهر ذی الحجه الحرام فوج دکنیان از سوار و پیاده با سه زنجیر میل مسن و نردبانها بدانجا رسیدند و کسیکچیا در اافل یافتند و در صدد گزارشن نردبان بر برج و دیوار آن طرف در آمدند چون بر خلاف تقدیر بود بحسب اتفاق جماعه گولیان که باعله و کاه می آمدند دو چار گشته از اراده بیفائده شان و اوف شده جنگ کزان در دروازه آوردند و از قیل و فال آنها مستحقفظان از نوم غفلت بیدار و از حقیقت کار آگهی یافته بمدامعه برخاسته بندوق را بکار داشتند گولیان دروازه در آمده جماعه عب متیعنه آن جا را به تفریر ماجرایی این سانکه لب کشتودند آنها بیر بیرون بر آمده به معابله شتافتند درین بین عبد الغفور و سرمست که با سواران طلایه شب گشت نزدیک رسیده بودند بیرون تاخته برد و خورد پرداختند دکه‌نیلان که نردبانها را در پای دیوار رساییده بودند استقامت ورزیده بجنگ نیر و تفنگ نایره حرب را فروختند که مومن خان به سرعت خود را بر برج رسانید و از پایان و بالا تا دو ساعت از روز بر آمده معرکه آراسته شد و چندی از طرفین کشته و خسته گشتند و چهار سراسیمه مرهته بر خاک هلاک افتاده ماند چون بشیرفت کار

نمود اَلْعَوْدُ اَحْمَدُ بر خوانده برگشتند از آنجا که دمبدم شتر سواران نزدیک رسانیدند نرد بانها به سداشيو رام چندر که منتظر و طالب و مال مطلوب حکومت بود و به تکرار و تدکار این مصمون گویا -

• بیت •

گوش بر آواز دارم مژده آن لب کجا است

دیده بر راه است یارب دولت دیدار کو

رسانیدند اظهار سرور و شادمانی نمود و در لشکر شهرت یافت که بلده مفتوح گشت اجا مری و او باش غارت گر از فرط نشاط کمثل الحمار پابند و اسار گسسته به جست و خیز در آمدند و شهین و نهین بر داشته گوی سبقت و مسارعت از یکدیگر رسوده رو به شهر آوردند که در بین طریق از سر گستان بر سر گزشت واقف شده فرین یاس و حرمان معاودت نمودند و روزی چند در افسوس و ددامت و نقرین کولیل رخنه انداز گزانبده بر آمد کار را بنوع دیگر چاره جو گشتند و هری او مائی نام پدنتی که سابقه و تعارفی با شاه عبد الرزاق داشت بدریعه ایشان با بعضی پیام آشتی و رفع مذاقته و گفت و شنید التیام و امر مصالحه بجاوت مومن خان آمده ملافی گشت و به چرب زبانی و شیرین کلامی سه شعله روز متوقف بود که درین بین در پاسخ عرضداشتی که مومن خان در نهنیت استوار سلطنت بدات اقدس و صلح با شاه ابدالی نه پایه سرور خلافت مصیر و عرضه بوزیر الممالک امام الملك خانخانان ارسال داشته و نوشته بود که فریب یکسال است که به زد و خورد دکهنیان در حفظ و حراست ملک نادرشاهی از جان و مال می گوشت از پیشگاه مجدد و اعتلا دستار بسته فرق مبارک و شقه دستخط اقدس و خلعت چهار پارچه جهت پسرش حواله وکیل شد و او مصحوب چهار نفر فاسدان بفانر مخاطر طرُق و شوارع دستار را در مطهره چرمین و خلعت را در خرقه خلفی دوخته از چشم اغیار پوشیده اتفاقاً در روزیکه هری او مائی بی نیل مقصود بیرون می شدقت رسید - مومن خان او را برای نمودن عطیات والا و تجمل نگاهداشته گفت -

• بیت •

باش تا قلعه به بینی و در و بار مرا

باش تا شهر به بینی و در و عرض سپاه

و شامیانه جهت استقبال و تقدیم آداب بیرون دروازه ایدرپه که بدهلی دروازه
اهتبار یافته نصب فرمود و قریب نصف النهاری بیست و ششم شهر
ذیحجه الحرام بخانه راقم که بسبب عارضه جسمانی چندی متقاعد بود آمد
و رسیدن عطیات و شقه خاص و اراده استقبال ظاهر ساخت و گفت * مصرع *

با شد که ازین خط شغوم بوی مراد

و مسود اوراق را بجد شده پیش فرستاد و خود همانجا متوقف گشته سواری
و سپاه را طلب داشته او آخر روز از خانه راقم با تجمل و آراستگی هری او مانی
را با خود گرفته آمد و آداب بضابطه معمول رو بدرگاه والا بجا آورده شقه را که
نقل فرنگی مرقوم بود خوانده به سمع حاضران رسانید *

نقل شقه مزین بخط انور

آنکه فدوی با اعتقاد مومن خان مورد مراحم والا بوده بداند که عرض داشتم
آن فدوی فرزندم اعتماد الدوله خانخانان بهادر از نظر اقدس گزینید و سوخ
بندگی آن فدوی زبانی بعرض رسانید بندگان آن منقوش خاطر گردید که
که در تقدیم کار بادشاهی مستعد بوده شرط حلال نمکی بجا آرد دیگر از بندگان
فرزندم خانخانان بهادر معلوم خواهد شد توجه والا بحال خود روز افرون
و خانخانان نیز در جواب استمالت تمام و فرمایش چند سر اسب کتبی
بموجب حکم اقدس نوشته بود دستار بسته فوق مبارک را بر تارک افتخار داشته
و شقه را طره وار بران جا داده شادیانه نوازان داخل بهدر شد و هری بعد از
رخصت فرمود اما رسیدن عطیات و ورود شقه خاص فائده بحال مومن خان
نه بخشید و رخنه در بنیان عزم دگهزیان نیفکند درین محل لختی از بندگان
گردش فلک دون پرور سقله نواز و دور پست فطرتان حبله ساز که بر و بر
کولیان شقارت نشان دیو خصلت و غولیان ره زن وادی جهالت میگردیدند
از بخت برگشتگی و نگون طالعی و پویشان حالی اهل بلد که بمصداق
جیدها حبل من مسد گرفتار و به کشمکش تنخواه داران در آزار انجمن
مشاهده افتاد اذکی از بسیار سمت گزارش می یابد چگونگی انجمن

کوتوال سه گروه کولیان موضع دهره با سندهورام در محل خویش ناطقه طوطی
 خامه دو زبان بدان گویا گشته از آنجا که دان قریه فرقه کولیان دو گروه شکفا دارند
 حمانه را کوتوالیان نامند و گروهی را پکیان و بنادر همچشمی با یکدیگر مخالف
 رگاهی موافق چون کوتوالین بمراقبت سندهورام بحسب تقدیر در بلده ن آمده
 مدغارا نقد و جنس به غارت گرفته مایه دار شدند و ببعه . لحقه وزن و بچه
 در احمدآباد رحل افامت انداختند و هه روز از گرفتن روز مره نقد و دزدی
 سب و شتر لشکر مرهته و انتفاع بوخت غله و انتفاع متاع اهل بلده پکیان
 دوان اکثر قریه دور و نواح را عری حقد و حسد بحسب رگ طمع به جندش
 در آمد و سودن کف بسوس و تغافل از خورد و حواب انداخت ندیدری در سلس
 مدد تدویم که موجب سکون ببقرائی و برداشتن این مدد کلاهی اندیشیده
 ناسد اشید رام چند سلسله جندان دادن غامس عدم مرد و عصیان و امندان حلقه
 کوش اطاعت و فرمان آمده و قرار روز مره اسداد طوی سدر تعبد نمودند
 و بدی جهت انداختن مغلظه از پستتار کاه و غله گرفته آوردند و حسن
 سب را نمودا ساختند از آنجا که سگ زرد برادر شغال است * مظلومه *

ذره ذره کاندیرین ارض و سما است

جنس خود را همچون کاه و کهره است

نوربان مر نوربان را طالب اند

ناربان مر ناربان را جندت اند

میان که در رسانیدن رسد و امور دیگر که درجه ده راسی رسیده با کوتوالیان
 سب شده با وجود مخالفت درین مواد موافقت گریزند و به آوردن غله و بدر
 سب و شتر و گاو و خمر لشکر مرهته به تدارک مافات بیدش از کوتوالیان
 در نا انکه بخیه شان بر روی کار افتاد و چندی ناسر که گرفتار دکهفیان گشته
 سب و سب و دیگران کفاره گرفتند چون مدت این کار در نیمه بدان پکیان
 کوه سندهورام همدان شده با اهل و عیال با اتفاق کوتوالین در دهر
 دهره بدان امر اشتعال ورزیدند سدهان الله جدیکه محل دول

بادشاه زادهای عالی تبار و مکان بودن امرا یان نامدار بود سگ نشینند بجای گپائی
 بظهور آمد و مسکن زاغ و بوم گردید که بعد اقبال آشیانه بستند و چون ایام شامی
 هفود که لکن گویند در آمد چه جشنهای عروسی که بفواختن نقاره و دمیدن
 زغیر بجا نیلوردند و غریب تر آنکه هری کوتوال که پیش آهنگی سنبه و رام
 کرده خود را شریک و سهیم او پنداشته اکثر اوقات سواره بسرراسته و بازار بر می
 آمد محتشمانه و قری بخود نهاده باستمالت رعایا و برایا ندم کفان لب می کشود
 و میگفت که اکنون از هیچ ممری بخاطر راه داده و از جمیع جهات جمع داشته به
 کسب و پیدشه مشغول باشند که احدی متعرض احوال شما نیست * بیت *

چو از سر و تن جای گردن تهی بگیسرد گیا جای سر و سهی

الحاصل قرعه مراد کولیان نقش دو شش آورده که بچندین وجه انتفاع عاید
 شان می گشت گرفتن روز مره منافع غله و کاه و بیع و شراء امتعه و افسه
 که خریده بدیهات قرب و جوار می فروختند و دزدی اسپ و شتر لشکر مرهته
 که شبها بر آورده به پناه دیوار حصا رسانیده می بردند و به کشاده پیدشانی
 دستبهای پنهان طلا بر سر و تفتانهای مشروع و کمخاب در با و به پیرایه گوش
 و گردن و حلقه طلا خود را آراسته آنچه در مخیانه با با بزرگ شان نگزشته بود
 بگرد کوچه و محلات به سیر و گشت بر آمدند کوبکو محله بمحله خانه بخانه
 بنظر تامل و تعمق نگریسته شدانگاه بخبر گیری می پرداختند و شام بشام دامن
 دامن از ز نقد روز مره کیسه می انداختند - * قطعه *

کج روان را دهند خرمها برگ کاهی براستان دهند

مگسافرا دهند شکر و قند نه همایان جز استخوان نه دهند

اما بدفعات کارنامههای دست بسته از دزدی اسپ و شتر دکنیان و رسانید
 رسد به حصاریان با وجود تقید و شب گشت مرهته به عرصه ظهور آوردند چنانچه
 شبی جمعی از سواران رساله سنبه و رام با خود برده روزانه در کمین داشته
 اسپ و یا بوی چند که جانب اجازت بفایز بردن کاه بر آمده بود گرفته شب
 دیگر ببلده آوردند و شبی فیلبانی را همراه گرفته به دزدی فیلی از آن داماجی

گایکوار کمر بسته بر آوردند - به حسب اتفاق پاسبانی از بوم غفلت بیدار گشته دید پنداشت که زنجیر پا بندش را شده جهت بستن برخاست کولیان کفاره گرفته تیر چند انداخته بدر رفتند بالجمله چون آمدنی علات بذکر مخاطره دکهنیان منحصراً بر سرپاری کولیان گشته روز بروز نرخ رو بگرانی آورده و پدید آثار و شش آثار پیوست پای استقامت عوام الفاس از جای رفت و ضرورت به هئیت مجموع دست از خانمان کشیده آوارگی گزیدند و بر دروازه دایپور که اسهل ترین طرق بدر رو منظور آمد فراهم گشتند حاجی مبلک جماعت عرب که بحفاظت آنجا مامور بود از او دید حالت عریا و مساکین و جمعی از عجایز چرخه زن که چرخه بر سر و صغیری در بر از فغان نان نمود شکم از دیواره جوع نفسیده و بسان رغیف خشک پشت و پهلو بهم چسبیده ندید و فراق شده ماندند دوک نزار و باریک گشته حیران و سرگردان سر رشته وجه معاش گم کرده و چاره فوت لایموت کلاه و از درهم بچیده آنالان جوعین گویان ناراده بیرون شتافتن حاضر آمدند امر ثواب و کار خیری اندیشیده بعد حصول اجازه بیرون کرد چون طریق بر آمد را دیگران دیدند و شنیدند هر روز دسته دسته از هر صنفی و هر گروهی از مسلم و هندو زن و مرد غنی و فقیر و کسانیکه از خوف گرفت و گیر در گوشه و کنار متوازی و در بیم و هراس روزی بشب میروسانیدند به تعدیل لباس در زمرد خسته دلال در آمده رو به بیرون نهادند سنبهوا رام بذکر احتیاط و بموجب اظهار سر گروهان و ریش سفیدان سر برآکر بیوره هر قوم و هر صنف چندیرا از خود و جمعی را از آنها بر دروازه تعیین فرمود که مبادا بیرون روندگان نقدی و جنسی می برده باشند یا از آن جماعه که بیوره می دهد بروند از بام تا شام حاضر بوده به تجسس و تفحص پرداخته و اگر گزارد جاسوسان خدا نشناس متعینه آنجا که جستجو می نمودند از نزد بعضی بیوره زنان که از خود یا ودیعت دیگری نقدی یا پیرایه بر می آمد ضبط می شد و آن بی آر زمان بی غیرت دست نا درستی تا بعضو نهانی رسانیده هنک ستر و حرمت میکردند و اگر از جمله بیوره دهندگان یا متواریان اجل گرفته که دو چار

می شد به حبس و مواخذه گرفتار می گشت چون ازین عقبه میگزشتند از آنجا که نزد دکنیان گجراتیان تخصیص اسلامیان به خدعه متهم و بدنام شده بودند آنها را از نزدیکی لشکر خود رانده جا نمی دادند بالضرورت از حاکمان آواره ازینجا رانده و از آنجا مانده میان شارع و خرابیهای بی سقف و جدار در پناه تنی گاه بحال تباه در جماعت نا معرمان بسان مجرمان بی پرده و حفاظ اقامت گرفتند و چه مصیبتها و آفتهای جان و مال و ناموس که بر سرشان نیدمد -

• بیت •

جهان ویرانده بس خوف ناک است

چه آفتها که در این آب و خاک است

در هنگام محاصره دجم الدوله که کار مردم بدین حالت پیوسته بود بعضی پوزجات آباد و اکثر عمارات برجها و ماروایان فضیحت و رسوائی بر سر بر آمدگان باین حد نمی رسانیدند و همین که کسی بیرون شتافت از مقابل احدی متعرض حال نبود و به فراغ بال در خانها می آسودند اکنون که از عمرانات نامی و نشانی مانده و تمامی خاویه علی عروشها گسته در عین برودت هوا و شبهای تاریقار جز فرش ارضی و لحاف سماوی که دست رس نبود بر بسترها کامی می غنودند علاوه جمیع تصدیعات به مرض تب ویرقان قبل سابع گرفتار آمده هر روز گروه گروه از مسلم و هندو ذکور و ادات صغیر و کبیر تاب اقامت خرابه هستی نیاورده به شهرستان نیستی انتقال می نمودند و طرفه اینکه نزول این بلیه عظمی و طامع کبری تعلق باهل این دیار بوده درین عرصه عامه اکثر از خانوادهای ذی حیاتی برای نام باقی نه ماند -

• بیت •

پدیدرفت بنیاد مردم خلل کشاده شده دستگاه اجل

گویند که از بیرون بر آمدگان ثلثی نه سلامت که بعضی مریض بعد رفع هنگامه به بیت الاصل رجوع نمودند چندی را که وقت رسیده بود به پیش روان ملک عدم ملحق گشتند از آنجا که دران ایام رگهنازه راو برادر پیشوا دلاجی راو نه اتفاق ملهار راو با فوج گران در نواح دار الخلافت اقامت داشت وکیل مومن

خان تمهید رفع مناقشه اندیشید که معاملات صوبه را به فرار بالمناصفه با او در
 ست نماید و کار پردازان وزیر الممالک را برین تدبیر متفق و همدستان ساخته
 چون مقام تمسیت این امر و کار سازی مبلغی می دایست به مومن خان
 نوشت و او جهت سرانجام سنبهروام را گفت او صرافان و تجارت پیشگان و سر
 گروهان را فراهم آورده جدا جدا فراخور احوال و دست رس هر کس سفتهها
 که با مصالح هند هندوی گویند بیست هزار روپیه را نویسانیده آورد و روانه شد هم گاه
 معاملات را برگرفته را و ظاهر ساختند او انا و امتناع نمود و وامی از همدونیات که
 بدین عنوان گرفته نرسیده بود بموصول در بیامد در سال هزار و صد و هفتاد و یک
 که در سیدن روز صوبه مغرور کولیان که یکسر حسر کرده مانده مگس گرد شیرینی
 فراهم آمده بودند روزی چند توقف رویداد و آنها نیز به دریافت حالت بلده
 که در شکادش کار به دشواری انجامیده در حلوا حلونی مانده جمع کیدی
 بیرون افتد و نا دیگر به سلسله جفایانی عدم تقصیرات و نه بد تداک ملات نزد
 سداشیروام چند رجوع آورده قوا نمودند که دیوار محصار را بقدر در آمد و آمد
 سوار شگفته بدهند و جمعی از شجاعان که بدر آمدن نمر همت بسته باشند
 اران راه در آمده بلده را مستخر سازند و در تدبیر هنگام قانو یافته در شب دوم
 محرم الحرام ما بین دروازه سارنگ پور و دروازه کالوپور که پاسانان آنجا را غافل
 یافتند و صت را غنیمت شمرده نافذانه دو سوار که پلهوی یکدیگر توافد گریست
 نقب را مرتب نموده جماعه را که برای این مهم تعیین شد و در پشت خرابه
 مسجد سیدی بشیر پناه گرفته منتظر بودند آگاه ساختند و آنها در مقام و آهنگ
 دو رنگ تردد خاطر داشتند چون مشیت ایزدی بدان متعلق نبود مستحفظان
 بروج جنین رخنه ناخبر گشته به انداختن بدوق و جزائر پرداختند که درین
 بین شمشعه خسرو طارم چهارم نموداری نمود بیرونیان فسم عزیمت کرده برگشتند
 سندهو رام ازین ماجرا واقف گشته حمل بر سازش بعضی از متعینان آن سم
 نموده تبدیل ساخت و به خشت چین کردن رخنه امر فرمود از آنجا که در
 موضع ولاد معولنه پرگنه حویلی شش گروهی بلده که با موضع و بهوره قریب

است (۱) مومن خان بنابر رهنمونی عاقبت اندیشان و (۱) زندان خاک بیز کولیان شاه محمد نام جماعدار را قریب پا نصد کس از سوار و پیاده عرب و هندی و کولیان آنجا را بقرار دادن روز مره بطریق تهانه و بدین نهج در قلچۀ کالی دو کروهی بلده محمد نور را با جمعی از سوار پیاده با دو ضرب توپچه و مصالح سرب و باروت به اتفاق کولیان آنجا داشته از قائم بودن این دو مکان کولیان و رسد آوردن گانی که از اطراف و جوانب بلده می آوردند سهولت داشت که اول در موضع ولاد فراهم آمده بوقت فابو در قلچۀ کالی جمع گشته او اخر شبها به تدریج پوشیده از چشم اغیار می‌رسانیدند و مخاطره مرهته در نزدیکی بلده بود سداشیو رامچندر و داماجی گایکوار دو سه دفعه فوج بر موضع ولاد تعیین نمودند هر چند بجنگ و جدال جد و جهد نمودند جمعی کشته و خسته بر گشت می نمودند چون مدت محاصره بطول انجامید و با وجود انقضای ایام باران خللی و تزلزلی در ارکان عزم دکهنیان نیامد و از ممر رسیدن وجه مقرره کار به عسرت انجامید مقدمان و کولیان آنجا از و خامت عاقبت و مآل کار خودها اندیشیده بنابر رفع مضار آینده با داماجی گایکوار ساخته به شرط در گزشت افعال نکوهیده و جرائم گزشته خاطر را جمع نموده فوج دکهنیان را طلب داشتند شاه محمد با همراهیان چار ناچار خود را در معرض هلاکت دیده به مدافعت پرداخت و روز را به شب رسانید مقدمان و کولیان که با دکهنیان دست یکی شده بودند حق صحبت را مرعی داشته در پرده ظلماتی شب تاریک بیست و چهارم محرم الحرام ببلده رسانیدند و تهانه مرهته فایم گشت و طریق رسیدن رسد ازان طرف که اسهل ترین طرق بود مسدود گردید چون مدت یکسال کامل به جنگ و قتال بی حاصل سپری شد و حالتی در رعایا و برابا نماند با وجودیکه مبلغها به صیغه بیوره و مصادره و آوردن اثاث البیت عمر و وزید در هر ماهی بقدر بیست روزه عرب و روهیله به خوشی و نا خوشی می گرفتند و ده روزه و گاهی پنج روزه به سواران و دیگران تقسیم می یافت به علت نوکری بیش قراری

(۱) زندان خاک بیز کنایه از تاریک بینان و دفیق نظران *

مبلغها طلب سپاه بالا رفت هر کس به لکر انجا کار و سربه سلامت بردن که تا حال به امید پائنداری صوبه و قرار مصالحه گزانیده بودند افتادند و به جست وجوی طریق مخلص که از تنگنای محاصره و فقدان گاه و دانه خود و چارپایان از پا در می آمدند و هر روز جماعه داران فوج و جماعه به جماعه سرتحصیصه و موجودات آمده بر طرفی میگرفتند چون هنوز طریق بیرون شتافتن در شب مسلوک بود هنگام فرصت به مسکن و ماوای خود رفتند و جماعه داران پیاپی مدعی گرفتن طلب اقامت ورزیدند و بعضی به لحاجت و سماجت مرسومات را گرفتند و دیگران موقوف بر وقت گذاشتند و روز بروز در سیاهی لکشر کمی و فتور مرئی شدن گرفت همداران اوان از بندر کهنبایت خبر رسید که پنی مقدمه موضع بسو معموله برگشته پتلاد که در ابتدا به همراهی سداشیو رام چندر به خیال اینکه در اندک فرصت کار بمصالحه خواهد انجامید نظر بر واسطه کاری هنگامه بندر کهنبایت شاید بامر میانجی کاری مامور شود و گوی نیک نامی و باید آمده چون از عزم مومن خان که اراده مصالحه ندارد و بر کار خود پای استقامت فشرده و بحصار داری مصر گشته از انجا که از قدیم بانجم الدوله و او مربوط بود درین وقت ظهور حسن خدمتی بخاطر گزانیده مومن خان را بر اراده خویش آگاه ساخته به کهنبایت شتافت و از انجا فوج را همراه گرفته و فریب هزار کس از خود نگاهداشت نموده در برگشته پتلاد سر به شورش و فساد برداش و با مرهته یک روز کرده تهاجمات آنها را میزد و تشخیص و تحصیل نموده بطلب سپاه می داد و به دانست خود حسن خدمت به ظهور می رسانید و امیدوار نتایج نیک بود و به اعتماد قول و ایمان مغلظه که با مومن خان داشت متعلقانرا در کهنبایت گراشته بدان امر قیام می ورزید بعضی از کوته خردان داتوان بین اهل غرض و از باب حسد که آفتی است برای جسد تمهید بر انداختن او بسته متهم ساختند که او درین معامله اگرچه بحسب ظاهر برای شما است اما در ضمن مبلغها اندوخته و از سابق هم زر دار است درین اوان که فضا گویان گیرش گشت به کهنبایت آمد مرزا محمد زمان شاهزاده که نیابت آنجا بدو متعلق بود گرفته در زندان کرد هر چند او

زبان به عجز و نیاز کشود که به اعتماد قسم و عهد و پیمان بوده ام و متکبر
این مضمون -

در فاعده خدمت و آیین و بسیار بجزئی و ایابی چومنی
برداشت فائده نه بخشید و به محصلان شداد و غلاظ معینه نا در شاهي سپرده
شد و کارش به ضرب و شکنجه انجامید آنچه مردم ظاهر کرده بودند و گمانی
ناو داشتند نه عمل در نیامد رنجانیدن و زنده رها کردن را صلاح نیامد به زجر تمام
سنگ بر سینه اش نهاده هلاک ساختند -

شربت انگلیس مجوی ز دهـر که بر آمیخته است شهرت بزرگ
تم تصور کنی که آن عسل است و آن عسل نیست شربت اجل است
چون این خبر باحمد آباد رسید مومن خان ظاهر نمود که چون خیال محال
تصرف کهنایت در سر داشت بی اسنضای من کشته شد و مصداق سزای نیکی
دیدی نه ظهور پیوست همداران او را سداشیو بلال مکسدار پلاد که نه درون
بود و فی الجمله رفتی و شفاختی با برج لعل پیشکار معزول که از چندی وارد
بلده شده و معطل بود داشت بیعام فرستاد که اگر در بیرون نزدیک باغ شاهی
بباید دو کلمه که متضمن خیریت طرفین و صلاح حال جمهور باشد گفته شود
برج لعل مومن خان را آگاه ساخته اجازت حاصل نموده جمعی از عرب و روهیله
را همراه گرفته شتافت و با او ملاقی گشت و آنچه او گفت و شنید کرد آمده
ظاهر ساخت چون هنوز چندی در خرابی باقی بود منظور نه گشت هری
کوتوال سرگروه کولیان موضع و بهوره که او ضاع و اطوار مآل کار را مختل و پراکنده
و کیسه را چون کاسه رباب تهی یافت و در رسیدن دور مرؤ کولیان همراهی که شب
و روز در جنگ و جدل اهتمام داشتند خللی واقع شد قطع امید نموده به ظاهر
داری امر ضروری را دست آویز ساخته اجازت چند روز حاصل کرده رفت که دیگر
نیاید و کولیانش نیز بدو پیوستند -

* بیت *

گوهر پاک بباید که شود قابل فیض

ورنه هر سنگ و گلی لؤلؤ و مرجان نه شود

اما چون در آوردن غله که فائده عظیم بود آمد و شد داشته بیع و شرا می نمودند -

• قطعه •

هر که در اصل بد گهر افتاد هیچ بیکی ازو مدار امید

ز آن که هرگز بجهد فتوان ساخت از کلاغ سیاه باز سفید

همدران ایام محمد یاسین ولد محمد اعظم جماعت دار روهیله که سابق نزد سری پس او نوکر بود و پس از در آمدن موسی حان که جمیع فوکه عرب و روهیله نوکر شدند او نیز در سالک ملازمان منسلک و با پدرش به حفاظت دیواره اسلوریه مامور گشت از آنجا که چند در صحبت مرهته گزاشیده تا بعضی اتحادی بهم رسانیده بود و آنها در برون چون مضاء در بره او با مضاء رسیده بود یکی از اخلاص مندان مصحوب گجراتیانی که آمد و رفت داشتند بدو پیغام سازش رسانید و او که در اول شباهت مرد و گرم روزگار نچسبیده و شنب و فراز زمانه ندیده بی اطلاع و استصواب پدر و مشورت آزموده کاری به فرار داد نوکری بیش فرار انعام نقد عاجل و آجل دهد نمود و تعالفا صد اشرفی با فوشنه فرار رسید -

* بیت *

اگر دانه حبله باشد کسی را ندانم آورد مرغ زیرک نسی را

و او از نا تجربه کاری در صدد تمهید و تدبیر در آمده و رفیق ساختن جمعی هر روز مجمع ضیافت آراسته و هر کسی را به بدل نقدی و جنسی مرهون احسان و مضمون امتنان می ساخت روزی چند که بدان امر پیام ورزید فلک ناتوان دن را عبرت دامنگیر شد و رگ حسد بحرکت آمد و سنبهو رام را از زنایی جو اسبسی که در لشکر مرهته داشت آگاه ساخت محمد لعل که گروه روهیله بد و متعلق بود در صدد تحقیقات و استکشاف در آمد چون مقرون به صدق یامت بانفاق جماعت روهیله او را در خانه خودش باز داشته از مصرف اشرفیها استفسار نمود ظاهر شد که به صرف ضیافت و تواضع یاران نانی در آمده مگر یک دو اشرفی را که بیکی از ملواریان داده بود معلوم گشت و او نیز آری کرده گفت که به عنوان قرض حسنه در راه اخلاص و اتحاد گرفته ام و از امر دیگر

طلایمی ندارم جماعه مارواریان گفتارش را معمول بر رفع مضار دانسته اراده حبس نمودند چون در قول خود صادق بود مستعد بر قسم گشته گفت * * مصرع *
گواه عاشق صادق در آستین باشد

و بطریقی که در این دیار معمول است که در امور عظیمه پائیلی پراز روعن کفجد بر آتش بار نموده می جوشانند که فی المثل اگر سنگ صاب را در اندازد آب شود و انگشتری یا مایند آن دران انداخته حالف (۱) که بر صدق گفتار خود اعماد دارد غسل نموده با اعتقاد درست دست انداخته انگشتری را بر می آرد و حدّث ناری بر روی برداً و سلاماً می کرد و مضرری نمی رساند و بدین امتحان صادق و کاذب ممتاز می گردد * * بیت *

خوش بود گر معک تجربه آید بمیان

تا سیه روی شود هر که دروغش باشد

او چون بر راستی گفتار ثابت بود از چنین روعنی به حضور جمعی کثیر انگشتر بر آورد و شمس ذهبی انگشتان بی غش و ساعد سیمینش از بونگه امتحان تمام عیار بر آمد حاضران از هر طرف صدای آفرین و تحسین بر آورده هریک فراخور حالت از نقد و جنس انعام فرمود و او از برکت راستی سرخوئی حاصل نموده رهائی یافت * * بیت *

از راستی است جای الف در میان جان

و او از کجی همیشه بود در میان خون

و محمد یاسین را که نقدش همه قلب بود دوم شهر ربیع الاول که سلخ ماه ربیع جوانیش بود خالوی او بحضور پدرش و جماعه روهیله بزخم بکده از پا در آورد تا عبرت دیگران گردد * * منظومه *

هر که پا در مضیق مکر نهاد عاقبت سرباد خواهد داد

حیله ملری است کودوسر دارد هریکی گونه گون خطر دارد

آن سر خصم را کند دل ریش این رساند ضرر بصاحب خویش

تعیین فرمودن داماجی گایکوار پایاجی هرپاله
 را بنابر انسداد طرق به موضع کُو چرب
 و فرستادن سداشیو رام چندر جوان مرد
 خان باتفاق سداشیو دامودر به گذر موضع
 بادیم و بهگوان را در باغ شاهي
 و تنگی پذیرفتن امر محاصره بلده

درانجا که کا سیاه دیون حصار به نعلبرافجامید و سنگ تفرقه دران جمع
 افتاد چار فوجی گرفته از مضائق محاصره به بدریج پیایرون دهاند داماجی
 گایکوار که بددر شکت شملهم اشتغال داشت ظهور این معنی را استجاب دعا
 بدداشته صلی عام نوکری در داد چون کار سواران نبوده بیادگان پیرون آمدگان را
 در کر ساخت و دردی سرپای سپاهی و نا سپاهی را سبله روزی بدست آمد و در
 رزق و رویش کشوده گشت و حالت بسر بعد عسرم بهم رسد چون در ابتدا فریب
 ده هزار بس اسوار و پیاده با مومن خان فراهم آمده و به استقرار صوبه سی
 محلی ده زد و خورد می پرداختند دکنفیان به مخاطره این که اگر فوجی را از
 حود جدا سازند و بر معبری یا گزری تعیین نمایند مبادا من حیث المجموع
 ریخته چشم زخمی زسانند اکنون که پراگندگی در جمیعت شان افتاد و آثار دل
 کدگی هویدا گشت در تدبیر انسداد طرق اطراف و جوانب دیگر متوجه شده
 داماجی گایکوار پایاجی هرپاله و سیوکرام را که به نیابت حصه او در بلده بوده با
 همراهیان و نعیناتیان فوجی آراسته به موضع کوچرب سمت غربی بلده که بفاصله
 جوی آب سابرمتی واقع ست تعیین فرمود و او روز پنجشنبه چهارم شهر ربیع الاول
 بر پشت فریه فرود آمد جماعه که از جانب محمد لعل روهیله درانجا بودند بر
 آمده به بلده پیوستند و رسیدن رسد حبوبات و علیق سایر بقولات که درانجا گشت
 و کار می شود موقوف گشت *

۹ وع جنگ میدان با فوج پاپاجی هرپاله وزخمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی وکشته شدن عبد الغفور جماعدار و وهيله

* منظومه *

دگر روز چون خسرو خاوری بر آمد برین طاق بیلو فری
زمانه در روشنی باز کرد جهان بازی دیکر آغاز کرد
محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی با همراهیان و محمد لعل و عبد الغفور
و سرمست و وهيله فوج را آراسته و جزایر اندازان بر کنار آب رود ناز سابر مئی
نشانیده بعزم تاختن و برداشتن پاپاجی هرپاله که سنگ راه رسد شده بود از آب
گزشت مخالف که از ممر حزم و هوشیاری آماده و مستعد بود باستقبال آمده
سواره گرفت و بجنگ تیر و تفنگ در پیوست و نمیزاشت که از میدان زیگ
پای بالای پشتی آن صوب گزارد و آنها نیز از بیم گولگ توپ بروج حصار و تیر جزائر
جرات پیش قدمی نمی یافتند و تا یکپاس و نیم از روز بر آمده معرکه آراسته
شد و چندی از طرفین مجروح گشتند در بین زد و خورد گولگ بندوق بر سر
محمد رضا رسیده پوست مال خراشیده رفت و اسپش نیز ازان حبه خورد
بالضرورة عطف عذاب نموده روبه دریچه باغ بهدر آورد همراهیان و جمعی از بی
دلان جبان را همراهی برادر بخشی وسیله ظهور حسن خدمت بدست افتاد
و ازان معرکه هولناک بدر زدند محمد هاشم که بر برج گزر کهرکی مشرف بر
دریا نزد مومن خان نشسته به تفرج هنگامه گیر و دار می پرداخت بر آمدن
برادر را مشاهده نموده سرا سیمه آهی خیر گردان گویان برخاست و آمده
کیفیت و کمیت جراحت را دریافت نموده سست و بغایر اصابت عین الکمال
سپند در مجمر سوخت مومن خان نیز رسیده به دل جوئی و احوال برسی
مرهم خوش دلی نهاد ازانجا که چندان زخمی نبود در اندک فرصتی و کمتر
مدتی اندمال پذیرفت و روزی برای غسل صحت مختار گردید چون برادر

مهربان‌جای پدر است عمر دوباره برادر را پیدا داشته از فرط محبت و اتحادی که دران در برادر معاينه گشت درین جز و زمانی از جمله نوادر است که گویا یک جان و دو قالب *

• بیت •
 دو سر چون قلم لیک از جان یکی زبان شان دو تا و سخن شان یکی

و کار از عاشقی و معشوقی گذشته و از کمال یگانگت به هاشم رضا علم اند خلعت گران بها ترتیب داده پوشانید و بنابر تعلقه بخشی سایر و توپ خانه نقیبان و چاق‌شان هر سو دیده جماعداران را آگاه ساخته مزدگانی رسانیدند گروه سپاه و رفقه بفرقه و جماعه بجماعه آمده بقدر حالت و قدرت به صیغه ندر چون نقد وجود عذا داشت قبوض دوشته گزافیند و به حمد و سپاس الهی طب اللسان و عذب البیان گشته لب به نهیت و مبارکباد کشودند - بالجمله پس از برگشتن محمد رضا از آن معرکه و رفتن جمعی که حریف مشاهده نمود جری گشته بی مهابا بیرجلوی نموده پیش آمدند و با عبد الغفور و سرهست و دیگران که پای استقامت و سترده بودند به جنگ کوتاه یراق در آمدند قضا را گول بندوقی تر آئینه زانوی عبد الغفور رسیده استخوانس را شکست و او را گام زدن نرد باز ماده در آمد درین بین گول توپ و جزائری در پی از نشیب و فراز میانجی گشت طرفین دست مخاطمت با کوتاه ساخته برگشتند و دکنیان به چرب دستئی خویش غره شده پیش از پیش اهتمام در کار ورزیدند پس از چندی عبد الغفور که صد سوار را جماعدار و صاحب جرأت بود در گزشت دروازه رایگهر جانب دریا را که بنابر آمدنی رسد و برداشتن آب مفتوح بود خشت چین گشت سداشیو رامچندر جوان مرد خان را اتفاق سداشیو نامودر برگز موضع با دیج آن طرف رود سابر تعین فرموده تا او رنگ پور انسداد طرق آمد و شد را به عهده او گذاشت و بهکوان نامی را بیاف شاهی مقرر کرد که شب و روز قایم ماده به حفظ و حراست شوارع آن سمب پردازد هر یک بمکان مقرر شافته خندقها بر جاده کنده از حر و خاشاک انداشته دغد ساختند و در خرابهای پورجات آن طرف مورچالها بسته بنستند و آمدنی کاه و دانه موقوف گشت و کم و بیسی که کولیان عمار پیشه بنابر منافع خود که

وقت بیوقت قابو کرده می آوردند تا سپاهیان متعینه دروازه شاپور والنک آنطرف که پیشتری آمدنی رسد از آن سو بود هنگام سحری که می آوردند سبقت نموده نرخی را بر آورده در همان تاریکی شب خریده نهانی بدست بقالان بد سگال به نرخ اعلی فروخته زرها اندوختند و آن بی مروتان نرخی دیگر بران افزوده در گوشه و کنار می فروختند که بحسب قسمت کسی را میسر می آمد از آنجا که درین مدت محاصره ذخیره ها بصرف در آمده و انبارها خالی گشت * بیت *

ذخیره پزیفت یکسرفتور ز انبارها تابه سوراخ مور

و مردم به خیال اینکه هرگاه در عرض یک سال رسد بعد نگشت به همین نهج خواهد آمد از خامت عاقبت غافل گشتند جماعت که تصدیعات و ننگ حرمت بیرون را شنیده بکم و بیش در گوشه خانه افتاده بودند از سنج از این سادحه یکبار طاقت شان طاق و عذاب صبر و استقامت از دست رها کرده لاجار اراده بیرون نمودند که درین ننگانی خانه رغیف جوین را گمان نمی بردند * بیت *

هر کرا دیدار نان بودی هوس فرض خور بر آسمان دیدی و بس

و چه مستورات صاحب عصمت از خانواده های شرف و نجابت که از زاویه کاشانه پای شان به دهلیز خانه فرسیده و بجز رخ مهر خاوری و چهره ماه انوری نظر به طلعت نا محرم و صورت بیگانه نیفکنده بودند چادر بر سر و چشم حیا در بندش اشک ریزان از راه دریچه دروازه را یگه از آب رود بار سابر افتان و خیزان در میان ریگ تفسیده بانتظار حصول اجازت متعینه مورچال غازی الدین حسین متوقف بودند چون در مقابل سیو کرام که بر حال بعضی اطلاع داشت دستوری در آمدن میداد اما بنابر تجسس و جستجوی مال محصولی بی حفاظی بعمل می آمد و از پدیده یا نقدی که بر می آمد به عفف میگرفتند و هر روز به همین حالت غلامان عثیت غراث را همین آتش در کاسه انتظار بود و گاهی که اذن نمی یافتند از صباح تا رواج دران ریگ گرسنه بر کنار آب افتاده هنگام شام یا بام روز دیگر که ماذون می گشتند می رفتند سنبه ورام از جدا شدن افواج با طراف بخیال اینکه شاید درین وقت دست بر دی تواند نمود او اخر شب پنجم شهر

ربیع الثانی تمامی سپاه باقی مانده که هنوز جمعیت خوبی بود بیرون شتافته بر دایره سداشیو رامچندر ریخت از آنجا که مبلغها سپاه طلب را بالا کرده و رشته امید ماندن را گسیخته دیده بودند چندان تلاشی نکردند و چیرگاهی چند که بر مورچال در ایام باران انداخته بودند آتش داده برگشتند سنبهوارام دیگر هوس بیرون بر آمدن را از سر بدر ساخت چون در سنگه بنده حالت ادای بیپوره نمود -

• منظومه •

به منعم ده زربفت و نه کیش ماند نه مد پاره خرفه بدریش ماند
گرفتند از خانها هرچه بود ر پروردنی هلی جـ رخ کبود
مومن خان لچار گشته مزار محمد زمان شاهزاده را که به امر نیابت پدر
نهضت می برداخت و سلوک پسندیده با رعایا و نرایا کرده سرهمی بر
جماحت ستم دیدگان و ملهوفان آنجا نهاده بود نوشت که بهر عفوان که تواند
مبلغی درین وقت سرانجام داده بفرستند و او که دامن خود را از لوث این
معنی آلوده نمیخواست پاسخ نوشت که از من این امر متمنی نمی تواند
شد بدیگری باید فرمود لہذا مومن خان نیابت آنجا را به محمد زمان خان
معدر کرد و او بموجب اشاره جمعی را در عذاب شکنجه انداخته چیزی گرفت
چون روز بروز امر محاصره تنگی پذیرفت و دانه وجود عفا و گاه حکم رعفران
بهم رسانید جماعداران با همدیگر همدستان شده بمومدخان ظاهر ساختند
و گفتند -

• قطعه •

جفای گنبد گردون به غایتی نرسید
کزان فراز تر اندر ضمیر یایه نماسد
در آفتاب حوادث چنان بسوخت جهان
که کسوه را بمثل دستگاه سایه نماسد

از مدتی بنابر دیر طلبی و گرانی دانه اسپان موقوف و مخلاط شان از جو خالی
مانده اما بدون علف چارپایان را چاره نیست مراکب که سقط شود موجب
دریشانی سپاه است تصحیح موجودات که هنوز بر پا ایستاده اند ملاحظه

نمایند اگر نگاهداشتن با جماعه منظور باشد وجه قیمت را نوشته بدهند والا همین نصیحه بر طرفی باشد و خواهی نخواهی موجودات اسپ و جوان داده بیشتری که طریق نجات یافتند بدر رفتند و برخی تمسک گرفته ماندند و جمعی به سازش کولیان که دران اوان فریب هفتصد نفر سرباری و چهل راس گاو جنگ کفای غله آورده بودند اسپا نزا بر آوردند و خودها نیز از هر جماعه و گروهی قنبر افته بیرون بر آمدند نرخ غله به سه آثار و دو آثار پیوست که پنهانی بقالان چاشته خور از ناسپاهیان خریده میفر و ختند بتلاش میسر می آمد و کار انسان و حیوان به نهایت تعسر انجامید و حالتی بر خلق طاری گشت که هیچ چشمی مبیناد و تا کجا از عهدهٔ تقریر و تحریر توان بر آمد -

تو فرض کن که چو سوسن همه زبان گردم
کجا ز عهدهٔ تقریر آن شوم آزاد

بعضی را که به راه بیرون شدن خود نه طریق فرستادن اسپ گمان داشتند نرحم بحال بی زبانان کرده یکه کردند که شب و روز در خرابها تگابو نموده اگر پیرگاهی دو چار می شد میچسبیدند و گاو و گاو میشان اهل بلد را به اندیشهٔ عافیت که نوبت قوت بآنها خواهد انجامید از بیرون بردن منع شده و اگر احياناً به سفارش و شفاعت کسی رخصت حاصل می گشت همین که یا از دروازه بیرون می نهاد جماعهٔ عرب و روهیله مستحفظان دروب و بروج از پا درآورده تکه تکه می بردند سقایی چند که گاران و جاموشان آب کشی داشتند چون عهده بر آئی بنود بقیمت اعلی که گاوی به پنجاه روپیه فروخته شد و قصابان بی مروت گوشت آنرا با گوشت مینهٔ اسپ و گاوی که از بی قوتی بچراگاه عدم می شتافت مخلوط ساخته فروختند و کار مردمی که نه پای رفتن بیرون و نه روی تحصیل غله داشتند بخوردن نان نخم کل شانه و دیکهرو که نوعی از بدورات صحرائی است و آن نیز از قیمت گندم تجاوز کرده بود انجامید که در ایام معدود تمام شد نوکران قدیمی استعفا داده وداع و غلام گردن از رقبیت کسیده بیرون رفتند و نوکر داماجی کایکوار شده کمر بر محاصرهٔ بلده بستند و حمی

بجانب آنها بوده هر چند که تن تنها مانده و متعلقان را بیرون فرستادند روزی
شخص واحد را گوده نانی میسر نمی شد -

• منظومه •

فشرد آنچنان قحط پای ثبات که نایاب شد نان چو آب حیات
در صد منزل از دیگ شد آش دور فراموش شد نام نان بر تنور
اتفاقاً در چنین وقتی برادر بلو کولی را که سبزه‌ورام با او معرفتی داشت
دو کس معتمد را فرستاده باغهای سبز نموده طلب داشت و او قریب هفت
صد کولی فراهم آورده با قدری غله دو ساعت از روز مانده بر مورچال آن طرف
روند نار سابر زده چندی از طرفین کشته و خسته شده ببلده در آمد مومن خان
خلعت و اسب بدر داد به استمالت پرداخت از آنجا که قریب سه هزار کس
از سوار و پیاده فرقه سپاه و از متوطنان بلده سر گروه بواهیرو رئیسان هفود که بعلمت
سر براهی بیوره و کفالت جماعه را که رخصت گرفته بیرون کرده بودند و بسیاری
که بنابر حفظ آبرو و ناموس از فضائح و قذائح بیرون بفاقه کسی مردن را بر خود گوارا
ساخته مانده این قدر قلیل غله که آنرا هم عرب و روهیله دست بدست بردند
چه می شد کار خلق الله بنهایت صعوبت انجامید و از هر خانه صدای وادلا
بر آمد مسود اوراق یک سر اسب که لا بد بود داشت روزی دو روپیه را بیخ
کاه خشک و تر که از خرابهای درر حصار و کنار آبجو می آوردند به سعی
و تلاش سرفوره بهم رسانیده میداد که در دو ساعت از شدت نایره جوع بر عجب
تمام که در سایر ایام رخا بو نمیکرد میخورد و هر روز سی چهل روبه را غله
باوجودیکه اکثر خدمت زبانتی را بموضع سید پور سه کروهی بلده محال جاگیر
فرستاده بنصديع تمام که از نام تا شام میسر می شد بنان خشک قناعت می
گشت و یک نفر پیش خدمت و چار وادار که ضرور بود بهریک روزی یک روبه
که میداد زبان شکوه عدم کفاف بسته نمی شد بالجمله برادر بلو که نزد و خورد علی
رؤس الاشهاد در روز زوشی بلده رفت سداشیورا میچندر و داماجی به مستحفظان
طرق آنطرف تشنیع و تو بینم از آنچه تصور شود کردند و قریب نصف الفهار خود
دو ضرب توپ پله رس باورنگ پور آورده بر قلعه بهدر بسته تا هنگام شام بگوله

اندازای سرگرم گشت و گوله در قلعه می رسید و تا روز برچیده شدن بساط
منازعت به همین ضابطه بدان شغل اشتغال داشت و داماجی نیز در باغ غازی
الندین حسین توپها نصب کرده تفور حرب را می افروخت و هر روز جماعت
نو نگاه داشت را جابجا تعیین میفرمود و گولیان اطراف و جوافب را بدر
گزشتن و عفو جرائم گزشته مستمال ساخته روز مقرر کرده بحفاظت طرق
شامل مردم خویش کُماشت - برادر بلو که اسپ و خلعت یافته و از در آمدن
بلده جری شده بود کمر برداشتن مورچال آنطرف را بست و جمعی از عرب
و سندهی را همراه گرفته بر آمد - دکهنیان نیز از مقابل در آمدند و جنگ
تبر و تیغ در گرفت گولیان داد مردی و مردانگی داده تا هنگام شام آسمانی
حسرت را نگرش داشتند و جمعی از طرفین کشته و خسته گشتند در بین زد
و خورد برادر بلورا بندوق برار، رسید و او در لنگی بهم رسید چون برده
ظلمانی شب مرو هشته گردید دست از جنگ باز داشته گولیان همراهیان
که از ممر کمی آذوقه و نقدان غله گرفتار آمدند هر چند اراده نمودند که در بایر
شب به هتایت مجموع بیرون شتافته اگر توانند بار دیگر غله آرند اتفاق به شد
بالضرورة بتدریج فابو کرده بدر رفتند و برادر بلو که زخمی بود با معدودی مانده
به معالجه مشغول گشت همدران اوان جمعی دیگر از گولیان که عرق طمع بلند
رگ جان بحرکت آمده با غله رو ببلده آوردند از آنجا که مستحفظان طرق بغیر تسدیع
و توبیخ به خرم و هوشیاری می پرداختند آنها را که نزدیک مورچال چون
مرد خان رسیده متوجه وقت قابو بودند که کمین نشستگان شوارع آگاه گشته
راه گرفته چندیرا کشته و خسته بسته های غله را گرفتند و روز دیگر گله های کوهان
با بسته فرز سداشیو رامچند فرستاد چون جانب جنوبی بلده از فوا باس تا سرا
حضرت شاه بهیکهن قدس سره بر ساحل آب سبزماتی که امر محاصره معلوم
بداماجی لایکوار داشت و کسی مقرر نشده شبها اکثر راه آمد و رفت سوار و پیاده
بندر کهنایت و غله مسلوک بود درین ولا که شیو سفک و لد انند سفک متوفی که
پرگنه ایدر در تصرف دارد و نصفه آنجا بحصه داماجی متعلق است و تا حال

از طرف داری و معاونت طرفین بانتظار انجامیدن کار متقاعد بود اکنون بدریافت
 اخبار افتادن تزارل بارکن استقامت حصاریان نظر بر حسن اخلاص سجان سنگه
 هرامی را با جمعیت شایسته از سوار و پیاده فرستاد داماجی گایکوار او را بر طرف
 طرف عیدگاه و تالاب کانگریه و هربا رام را با همراهمان و عیفاتیان نه نگاهداشت
 بر سر شوارع بهرام پور و مزار شاه بهیکهن قدس سوره نعبین فرمود و از هر چهار طرف
 هاله را از بلده را احاطه رو نمود - سلمان جماعت در عرب متعینه دروازه جمال پور
 و محمد لعل رویه نه با همراهمانش از دروازه مریور تا دروازه بند عهده شان
 مقرب بود چون دیوار خانههای بهرام پور و فدن پور و دواناس مسکن بعضی از
 مساکین نه برجا مانده و نزدیک بحصار بود از راه احتیاط هنگام شام کسین خودها
 را فرستاده آتش داده صاحب - خانهها را کباب ساختند و در در دیگر سلمان و همراهمان
 محمد لعل جمعی از بیلداران را بافگندن جدور دور محبوسه گماشته نعوم مفرغه
 هربا رام بدس رفت و از طریق جنگ نیز و تمک در میان آمد و معدودی کشته
 و خسته گشتند اما کاری پیش نرفت چون تاریک شد بدرجه کمال پیوست
 شمشیر بیگ فصباتی دهوننه که چند سراسیم داشته بود و با هربا رام معرفتی
 داشت با او التماس کرده اسب هارا بیرون فرستاد و قریب سی چهل سراسیم
 محمد هاشم بخشی که از راه عاقبت اندیشی برای روز نیک و بد قلیل ذخیره
 کاه و دانه داشت با تمام رسید و دانه در خرمن و پیرگاهی در متن نمود لاجار
 اسپان را با بار گیران هنگام تاریکی شب جهت رسانیدن کهنایت بر آورد فضا را
 مرهته واقف گشته تعاقب نمود و آنها مانند بذات الذعش پراگنده شدند بعضی
 نه کهنایت و برخی به قلعه کالی رو آوردند درین هنگامه اسپی سکندری خورد
 و سوار از پشتش جدا گشت کشته و اسب بدست مرهته افتاد - سداشیو رامچندر
 نه از ممر تهانه موضع بلاد خاطر را و پرداخته بود درین ولا ازاده بدست آوردن
 قلعه کالی بخاطرش خطور نمود و سه دفعه فوج را با چند ضرب توپ و جزائر
 فرستاد از آنجا که آن قلعه از بنای اعظم خان که در عهد سلطنت حضرت فردوس
 آشیانی شاه جهان بادشاه بنای آن آهنی اساس نهاده و در نزدیکی پناهی

و آبی نهد هر چند گوله زدند جز آهن سرد کوفتن ثمری نداد و خللی در عزم
استقامت محمد نور تپانه دار نیفکند *

رسیدن حسن قلی خان ملقب به شاه نور از نزد پیشوا بالاجی را و جهت رفع هنگامه و تمشیت امر مصالحه

حقائق و معارف آگاه شاه نور که در پیشگاه خلافت و جهانپانی بر باب
محصل قدس مشاکل و از بندهای روشناس درگاه والا و بخطاب حسن قلیخان
بهادر مفتخر و در عهد حضرت فردرس آرام گاه بایلچپی گری نزد شاهنشاه نادرشاه
مامور گشته و بگزارش پیام و رسانیدن تفسوقات پرداخته آمده بود و نا
وزیر الممالک ابوالمنصور خان صفدر جنگ و امیران عظام و بهر دل عزیز معزز
و مکرم چون بر رای رزین او اعتماد کلی بود تفتیح و اصلاح اکثر امور بد و معوض
می گشت پس از ارتحال صفدر جنگ چندی بمراعات حقوق سابقه با خلف
ارشدش شجاع الدوله در صوبه اوده اقامت داشت از آنجا که اوضاع زمانه را
مختل و مهمات سلطنت را مهمل و معطل که روز بروز به تحلیل رفته مصمحل
دید و ایام کبر سن که اذل العمر را دریافت پیر خود خضر وار هادی طریق
هدایت گشته بجاده عاقبت بخیری رهنمون گردید برادرزاده را که بفرزندی
برداشته بود عوارضات دینوی از اسب و فیل و نقد و جنس ما یعرف خود را
بآنها هبه نموده بخشید و پشت پا بر سر دنیای دنی زده در لباس فقر در آمده
ملقب به شاه نور گشت و بنابر تحصیل ثبوت اخروی و استغفار جنایات
روی نیاز به درگاه معبودی نهاده کمر عزم ادراک حج بیت الله الحرام زاد الله
شرفا و تعظیما برشته اخلاص بر میان جان چست بسته بوداع شجاع الدوله رمت
چون او مانع امر خیر نمی توانست شد گفت هرگاه به بندر سورت جهت
رکوب جهاز باید شتافت در عالم اتحاد دیرینه اگر از راه خجسته بنیاد او رنگ

آباد راهی شوند اولی است که درینضمن انجراح بعضی مطالب ما که خالی از ثواب نیست بحسن تدبیر و رای صائب شما صورت پذیرد و آن اینست که درین جزو زمان افواج پیشوا بالاجبی راو در تمام ممالک محروسه هندوستان دست تطاول دراز ساخته به تاخت و تاراج می پردازند مبادا باغوا می مغویان برهم زن غرض گو غبار کدورتی و گرد وحشتی فیمابین ارتفاع یابد چون پونه از خجسته بنیاد قریب است رفته بنوعیکه مناسب باشد روابط اتحاد و مواد مودت را از جانبین مستحکم و مضبوط سازند که آینده خلل پزیر نباشد حقائق و معارف آگاه انگشت قبول بر دیده نهاده رو برآه آورد و بعد طی مراحل و قطع منازل وارد پونه گشت و پیشوا بالاجبی راو مَقْدَم ایشان را گرامی داشته بمراعات ظاهری و باطنی پرداخت همدران اران که خبر هنگامه آرائی جنگ و جدال و آراسته شدن معرکه حرب و قتال احمدآباد رسیده بود شنید نظر برانسانی جسی و حمیت دین اسلام سلسله جنبان رفع مناقشه و میان آوردن امر مصالحه گردید و نوشته بمهر پیشوا و خطی از طرف خود به مومن خان مبنی بر اینکه از گذشته نباید گفت اکفون کنبایت را بر خود مسلم دانسته احمدآباد را تسلیم نماید که آینده روابط محبت و مودت منوط و مربوط باشد مصحوب دو نفر جاسوس رسید مومن خان در پاسخ استدعای بعضی مراتب که در انجا منظور نگشت نوشت و امر محاصره و نزاع از مدت یکسال تجاوز کرد و موسم روانگی جهازات قریب رسید شاه نور را که به بندر سورت بایست آمد چون از نوشت و خواند و نوسه به پیغام کشود کار احمدآباد دشد بار دیگر نظر بر فاه خلق الله و حفظ جان و آبروی مومنان در مقدمه مصالحه درخواست داشت از پیشوا بمبالغه انجراح تمام گفت و شنید نموده قرار داد که بندر کنبایت و کهوکه بلا شرکت غیر، یک لک روپیه در عوض اخراجات سه بندی نقد و یکنزعیر فیل از جمله افیالی که گرفته بمومن خان مسلم باشد و درین ماده نوشتجات بمهر و دستخط پیشوا بنام سداشیو رام چندر حاصل فرموده با ده نفر جاسوس و رنچپور داس که در اصل گجراتی و از مدتی در سر کار پیشوا نوکرو مرد فهمیده کار آزموده بود

رخصت شده گفت چون نظر بر حصول ثواب فی سبیل الله که در سفر حجاز قدم نهاده ام کو صد کروه پیشترک اگر تیر تدبیر بهدف مراد پیوندد * مصرع *
چه خوش بود که بر آید بیک کرشمه دو کار

و مسارعت را از برق و باد استعاره نموده رو برای نهاده غرب شهر جمادی الاول در بیرون رسید - سداشیو رامچندر چندی از معتمدان را باستقبال فرستاده در نزدیکی خیمه خویش جا داد و نژلی در خور بزرگان فرستاد حقائق و معارف آگاه که در بین طریق از تنگی محاصره و پیریشان حالی حصاریان آگاه شده بود همان شب با سداشیو رامچندر ملاقی شده سر رشته کلافه سخن را بمدعا رسانید پاسخ شنید که اکنون کار محصوران به صعوبت انجامیده درایام معدود فارغ است احتیاج بمصالحه ندارد شاه نور بمبالغه تمام رخصت در آمدن بلده برای اطلاع بر احوال و مشاهده مآل کار گرفته روز دیگر به دروازه کالو پور آمده خبر رسیدن خود را به مومن خان اعلام نمود او رشید بیگ را که دران اوقات حسب الطلب از بندر کهنبایت آمده بود باستقبال فرستاده درآورد و ایشان و رنچپور داس را در مکان رشید بیگ فرود آورده او را مهماندار ساخت مومن خان خیر مقدمه گفته پیغام نمود که بالفعل از کوفت راه استراحت فرمائید هنگام شب به ملاقات میروم - از آنجا که حقائق و معارف آگاه علی رؤس الاشهاد بغایر تمشیت امر مصالحه از پونه رسیده و بجلدی یکشب در بیرون مانده ببلده در آمد جمهور انام از خاص و عام لشکری و شهری امیدوار گشته بالجزم والیقین دانستند که البته صلح صورت خواهد گرفت غله را که نا سپاهیان آثاری بیک و نیم روپیه رسانیده بودند در معرض بیع درآورده دفعهٔ بچهار آثار و پنج آثار در راسته و بازار آوردند و مصداق ان مع العسر یسرا هویدا گشت بالجمله مومن خان با سنبهورام و محمد لعل که آمد شاه نور را که مرد معمر و گرگ باران دیده و سرد و گرم روزگار چشیده بود ملاقات کرد و بمضمون این منظومه دید و شنید -

* منظومه *
چه پیوری خرد مند فرزانه گرفته زهر خرمی دانه
جهان دیده و دانش آموخته سفر کرده و صحبت اندوخته

به نیک و بد روزگار آشنا
 خردمند و اهنسته و بیز هوش
 جهان آزمای مرد دیرینه گفت
 که بر عقل و دانش نه کار خویش
 همین خواهم از کرد کار جهان
 درخسده تیغت عدو سوز داد
 سخن بشنو از گفت من سر میبچ
 کدو غالب است اختر دکهنیان
 نمانده فراری به تخت و سریر
 چو از گردش آسمان بلند
 بران مملکت زار ناید گویست
 بهر مدنی گردش روزگار
 بیالاجی آن پیشوا ده دهن
 چو گردون کند گردنی را بلند
 نهالش بدان گونه شد سر بلند
 جهانش کز و صلح و جنگ آزمود
 خصومت با و نیست اصلا صلاح
 نشاید چنین آتش افروختن
 شود آتش برفش افروخته
 طریق خصومت بسی ناخوش است
 حذر کن ز پیکار کمتر کسی
 کن رحم بر مردم زیر دست
 وگر ساعد و پنجه ات آهن است
 سر خصم گربشکند مشقت تو

بسی دیده شادی و رنج و غنا
 به خلوت سخن گو به مجلس خموش
 که پیروز بختی کسی را ست جفت
 نه پاری گزارد ز اندازه بدش
 که باشی سر امروز در همگان
 درفش سنان از نو پیروز باد
 باین ماجرا پیش ازین در میبچ
 ده شاه و وزیر اند معلوم شان
 نماند اقتداری بمیر و وزیر
 نماند از سلاطین هند ارجمند
 که فریادرس را بداند کیست
 بطور دگر خواهد امور کار
 کفون یار گشت اسب چرخ کهن
 بگردن فرزان در آرد کمند
 که از آسمان پایه بر تر نکند
 ز جنگش زیان دید و از صلح سود
 ندیده کسی از فزایش فلاح
 بیکدانه جو خرمی سوختن
 بسی خامه‌ها شود سوخته
 چه ناخوش خصومت همه آتش است
 که از فطره سیلاب دیدم بسی
 که دست زبردست تو نیز هست
 ورا نیز بازی روئین تن است
 شود نیز آزرده انگشت تو

بسی بی گنه را شود جان هدف بسی مال گردد بفاحق تلف
 حسابی که با خود بر انداختی چنان نیست بازی غلط باختی
 صلاح و فلاح تو باشد دران که اکنون کنی صلح با دکنیل
 بد اندیش تو خواه که خواه مه با و آشتی صد ره از جنگ نه
 شد آن بخیه را رشته کوتاه دست سخندان ز گفتار لب را به بست

مومن خان جمیع مراتب را شنیده پاسخ داد که قبل ازین بدفعات استدعای
 مصالحه مشتمل بر وا گزاشت بندر کهنبایت و کهنکمه بلا شرکت که در تصرف
 دارم سوای آن مکان دیگر و سه لک روپیه نقد مکرر رسید اجابت نه نموده ام اکنون
 بغیر پاس خاطر شریف اگر قریات چند از برگزیده یثلاک که در قرب جوار بندر
 کهنبایت واقع است بران افزایند میتوان صلح نمود - حقائق و معارف آگاه در
 بحر تحبیر فرو رمت که از بچندین ابرام و سماجت که مذت عظیم بر خود گرفته
 پیشوا را بران پله آورده و ثانیاً سداشیو رامچندر که تجویز آمدن بلده و ساسله
 جذباتی امر مصالحه را نمی کرد و احوال محصوران که برای العین مشاهده
 می شود چگونه خواهد بود باز دیگر لب به نصائح و دلائل عقایی و نقلی
 کشوده گفت -

برده بودی و دادت آمده بود چون تو کج باختی کسی چه کند
 می بایست بدان قرار صلح نمود اکنون کار از دست رفته و آب از سر گزشته که
 ثبات قدم دشوار است اگر عهده برآئی تواند شد گوئیم و شنویم ازین چه بهتر
 که مستقل باشند اما خود غور نمایند که درین مدت یک سال و نیم از حضور
 کدام تدارک به عمل آمد که آینده بدان امید توان داشت اولی و انسب آن
 است که اندکی خرد دوربین را کار فرمائید و ساعتی سر بجیب اندیشه فرو برند
 که حالت سپاه از ممر تنگی محاصره و ضیق معاش به کجا انجامیده خود را در
 معرض هلاکت انداختن و جان و ناموس بر باختن را کدام دلیل است مگر
 آیه فلا تلقوا بایدیکم الی التهلكة نخوانده همان مثل مشیت و درفش می ماند
 و درین عصر از غلبه پیشوا در مملکت احدی را آنچه از شما بظهور آمده یا را نیست

که (۱) دست دست اوست که زبردستان زمان از ساعد فوی او (۲) دست در آستین و از مفاز عشق دست شسته نشسته اند اگر بساخته و پرداخته من که محض لله فی الله این همه راه دور دراز را بریده و تصدیقات بر خود گولرا ساخته آمده ام چون از پیشوا درین باب نوشته جات بقدرنی بلیغ آورده ام شاید صورت مصالحه روی نماید و رفع هفگامه و حفظ جان و ناموس مردم گردد چون مومن خان را بر (۳) صرافت دید گفت بیرون رفته از صدق و کذب این گفت و شنید واقف گشته جواب می آرم - صباح روز دیگر که اراده بیرون شتافتن داشت چون راقم را سابقه و معرفتی با او بود و رنچه‌پور داس نیز از آشنایان قدیم رفته دیدن کرد از نقیم و فطیمیر ماجرا و صحبت دروشینه مطلع گردید و از فحوای کلام مفهوم گشت و درمزی گفت که شاید محضت و سعی من رایگان شود دیگر اختیار با خداست از آنجا که از مدتی اتفاق حمام نشده بود بگرما به شتافتن اتفاقاً تصرف هوا عارض شد بالضرورة دو روز دیگر متوقف بود باری بدین وسیله سه چهار روزی صورت غله نمودار و گرسنه چشمان قرص نانی را میدیدند پنجم ماه که شاه نور بیرون شتافت و باظهار گفته مومن خان پرداخت جواب یامت که ازین قرار داد اطلاعی نیست و مروغی از صدق ندارد و اگر کسی گفته باشد از پیش خود گفته آنرا چه اعتماد علی ای حال تنگی محصوران که از فقدان نان وغان بآسمان رسیده و طاقت شان طاق و کارد باستخوان پیوسته و غریب را رغیف (۴) غلیثی میسر نیست مشاهده نموده اند چندان کاری نموده دزین باب گفت و شنید و آمد و رفت کردن را چه حاجت زوری چند درنگ نمایند که چگوفه بلده بخودی خود مفتوح میگردد دیگر -

• بیت •

ز اسباب جنگم چه کم دیده که در صورت صلح پچیده

(۱) دست دست اوست کنایه از تسلط و غلبه و زیادتی باشد ۱۲ برهان *

(۲) دست در آستین کردن کنایه از باز داشتن و منع کردن است ۱۲ *

(۳) صرافت در کاری ایستادن *

(۴) غلیث نان جو و گندم آمیخته را گویند *

از آنجا که حقائق معارف آگاه امرخیر مدنظر داشت و نوشتجات پیشوا بمزید تاکید و در حصول رضامندی او رسیده بود اظهار آزدگی نمود سداشیو رامعیندو متوافست سرپچید و به قسمی که او با پیشوا اقرار کرده بود طوعاً و کرها قبول نمود و شاه نور بعد در روز بدل خوشی تمام رو به شهر آورد و از دروازه جمال پور که سلمان جماعه دار متعینه آنجا پیاوردی خود خشت چین نساخته بود در آمد چون هنوز وقتش نرسیده و تقدیر بنوع دیگر پیوسته بود در غیبت او بعضی از غرض گویان نیش زن -

هر کس را عادت ذمیم بود بی ارادت از و شود ظاهر
نیش بر سنگ میزند عقرب گرچه بروی نمی شود قادر
به دلائل لا طائل آمد و رفت و بجد و باعث شدن او را معلل بغرض ساخته مزاج مومن خان را ارجاده صواب منحرف ساختند و در ضمن اراده شان آن بود که امر مصالحه بواسطت آنها تعلق گیرد و پای غیر درمیان نباشد درین لای که او آمد بدر تغافل ز ده یک شبانه روز ملاقات نکرد روز دیگر -

چو از دمهایی سرد صبح تمام بیکدم طست سهر افتاد از بام
حقائق و معارف آگاه رنجیده مصحوب رشید بیگ بیغام نمود که هر گاه آمدن مرا کاره باشند رخصت شود - مومن خان آمده سر گزشت بیرون را شنید و همان ترانه و ادعای سابق را نگوشتش کشید و شاه نور مرخص گشته رفت چون خبر صورت نه بستن صالح شائع گشت حبوبات دفعه وجود عنقا بهم رسانید و کسانی که -

خالی ز عقل و دانش و عاری ز فهم تیز

جز حفظه و شعیر ندانسته هیچ چیز

که درین چند روزه فروخته بودند نادم و پشیمان گشتند و قلق و اضطراب در خلق پدید آمد باوجود این همه مراتب شاه نور از بیرون گفته فرستاد که چون امر خید و ثواب مد نظر است در سه روز دیگر متوقف خواهم بود - اگر اراضی باشند بدانچه گفته ام حاضر م چون او را بنوع دیگر بقلم داده بودند بعمل در بیامد و بمعرفت

محمد هاشم بخشی که در ایام بودن بهروج با بهکوان معرفتی و سابقه بهم رسانیده بود گفت و شنید مصالحه بمیان آمد و قرار یافت که او کفالت عبد الله زیدی جماعه عرب که حفاظب دهلی دروازه بد و تعلق دارد آمده بالمشافهه ناظهار مدعا و مهد و پیمان مصالحه در پیش کند شب دوازدهم جمادی الاولی بدانجا وارد گشت و بنا مومن خان و محمد هاشم و سنبهوزام و محمد لعل بر نام دروازه ملاقی شد و دکر صلح در میان آورد چون سنبهوزام نمی خواست که این امر بوساطت محمد هاشم سرانجام یابد درین مگالنه کار راه درشت گوئی منجر ساخته صحبت را مدغص نمود و هر یک بمنازل خویش رفتند محمد هاشم خاطر نشان نمود که چون سنبهوزام از راه عفاکی که دارد در همزن کارهاست و راه شریک و سهم مصلحت داشتن تیشه بر پای عوم خود زند است نه قسمی که صلاح و ملاح کار خود دران باشد به عمل باید آورد و شب دیگر بهکوان را طلب داشت و او و مومنهخان بهمان مکان رفته باستمال و عطفت لب کسودند و قرار گرفت که فردا شب قاتا پندت مدار المهام سداشیو رامچندر بیاغ شاهی بیاید و بهکوان بطریق کروکان نزد مومن خان باشد محمد هاشم نزد او شناخته گفت و شنید نماید و در شب آینه بموجب قرار بعمل آمد و او آخر شب که محمد هاشم از نزد قاتا سراجعت نمود هر یک بمکان خود رفت سنبهوزام که بر حقیقت بر خورد دوش سر حساب گشت چون اکثر کارها را به سر خودی میکرد بی اذن و اطلاع تراسه بیعام امر مصالحه بیرون فرستاده افتو نام پندتی را طبعداشت و روزانه بیرون دروازه سارنگ پور در خرابه مسجد سیدی سنیر دکان علیده چیده با او بر خورد و دو روز متوالی او آمد و رفت نموده سرها را جفت ساخته کالای مدعا را در معیض عرض در آورد سداشیو رامچندر نفاق او را و باق بخش خود تصور نموده از راه پخته کاری بدر تغافل زد * بیت *

چو در لشکر دشمن افتد خلاف چرا تیغ باید کشید از غلاف

و نفید و قدغن بلیغ در انسداد طرق و شوارع در آمد و بر آمد نمود از مشاهده این حالت جماعه داران سپاه از جزو تا کل متفق اللفظ و المعنی گسته نزد

مومن خان آمدند و ظاهر ساختند که هزنی حیاتی را از قوت لایموت که لازمه بشریت است چاره و اندیشه نیست -

* بیت *

تغور شکم دمبدم تافتن مصیبت بود روز نا یافتن

اگر کم و بیش غله که کولیان می آرند نا سپاهیان بنابر جلب منفعت در تاریکی شب گرفته پنهانی میفروشند و آمدنی منحصر بر دوسه دوزه است و دیگران از آن محروم و بالفرض و التقدير اگر بهم رسد شخص و احد را روزی یکروپیه می باید مرسومات را گنجایش نیست اگر تدبیری تواند شد پای استقامت قائم می باشد لهذا مستحفظان دروب سه گانه آمدنی رسد را طلبداشت و التزام نویسانید که هر کم و پیش را در بهدر بچنسه بیارند و از اینجا تقسیم شود یکدفعه که آوردند چون خوان یغما بدست هر که افتاد گرفت تدبیر دیگر اندیشید که تمامی غله را در سرکار خریده فی نفر یک آثار میداده باشند و محمد لعل را مقرر فرمود که خانهای مردم را تفحص نموده جنس غله از هر جا و هر چه باشد ضبط نماید از خانه چند که جنس شالی بر آمد سپاه دادند درین بین حقائق و معارف آگاه شاه نور که با عزیزالدین محمد خان بخشی وقائع نگار رشته فرابت داشت نوشت که در یکدو روز روانه بندر سورت ام اگر توانند آمد رسم وداع به عمل آید و او برخصت مومن خان رمت و یک شب مانده برگشت و پیغام آورد که الحال هم چیزی نرفته اگر خواهش باشد اعلام نمایند چون جوابی نرفت کوچ کرده راهی گردید *

قرار یافتن امر مصالحه بوساطت داماجی گایک وار و سوانکاتی که در آن بین روی داده

چون تدابیر وجه قوت سپاه نتوانست شد کار بغافه کنشی و صعوبت انجامید و سنگ تفرقه در جمعیت شان افتاد از هر جماعه جمعی و از هر فرفه گروهی بخوشی و ناخوشی از فراز فویل بدستیاری ریسمان که از دروب مانع بودند رو به نشیب آورده رفتند سداشیو رامچندر بصوابدید دانشمندان مدبر در سرس پور

بیرق امن برپا کرد صلی عام و نوید امان بغلا زندگان حصار در داد اکثر بکه از مضطره
تعرض دکنیل جرات نمی کردند مطمئن خاطر گشته از هر طرف که طریق بر آمد
یافتند برون شتافته و در پای بیرق قرار گرفته هر کسی به سمتی گذاره کشید - مومن
خان از مشاهده اینکالت از و خامت عافیت اندیشید - * بیت *

بزر سپاهش امیدی نماد به تدبیر و عقل اعتمادی نماد

بالضرورة بذبح حزم و احتیاط که پای شخص عمده در میان باشد به داماجی گایوار
سلسله جذبان امر مصالحه و قارع باب آشتی گشت جواب رسید که تقسیمی که
شاه نور مقرر کند به ذریعه او که از نزد پیسوا آمده صلح نمایند که خوبی دران است
و من در میان آمده بجمع جهات خاطر جمع مینمایم چون او یک دو منزل رفته بود
قاصدان روانه نمود اما دو فرسیدند و روز بروز مردم از فقدان نان تنگ آمده گذار
عافیت بگسته در رفتند مومن خان هر چند بنظر تامل نگریسته دید * بیت *

یاران که بوده اند ندانم کجا شدند

آیا چه حالت است که از ما جدا شدند

دکنیل که بر حقیقت کار و ماهیت اهل حصار آگاه گشتند از چار طرف مورچال ها
را پیشش دوانیده عرصه را به غایت تنگ ساختند داماجی گایوار نظر بر روابط
سابقه نجم الدوله چون برگشتن شاه نور دیر کشید لاچار خود متکفل امر مصالحه
شده گفت و شنید را با سداشیو رامچندر در میان آورد و بمبالغه تمام راضی
ساخت معتمدی را که بعقل و کیاست آراسته باشد برای تشنید مدایع این کار
طلب فرمود از آنجا که برج لعل پیشکار را که بهی از خرد داشت و در مکالمه
و معارزه میتوانست یرداخت - * منظومه *

فرستاده باید که دانا بود به گفتن دلیلر و توانا بود

از هر چه پرسند گوید جواب بنوعیکه باشد طریق صواب

سخنهای خویش آشکارا کند بدان سان که مجلس نقاضا کند

بساکس که از یک حدیث درشت بهم زد جهانی و خلقی بگشت

یکی دیگر از گفته دل پسند میان دو صد طرح یاری فکند

تجویز نموده دوازدهم شهر جمادی الثانی فرستاد و سه چهار روز که او در گفت و شنید آمد و رفت نمود قرار گرفت که یک روپیه نقد منجمله آن سی و پنج هزار روپیه بابت اشرفیهای سلیم که وضع شود بدهند و در کهنیایت بدستور سلبق نیمه حصه بسرکار پیشوا متعلق باشد و کهوکه را دست بردارد و سنهورام را بما وا گزارد و خود با متعلقان و همراهیان و اسباب بفرارغ بال بر آید و جمیع امور به کفالت داماجی گایکوار مسجل گشت - برج لعل مومن خان را آگاه ساخت چون کار از دست رفته و تیر تدبیر از شصت جسته بود جز سر رضا جنبانیدن و به سلامت بر آمدن چاره نداشت بذابر استدعای سلیم که هرگاه اشرفیهایی معرفت او در حساب محسوب شده خط پاکی که با او آیفده تقاضا نباشد در خواست نمود و نوشته آوردند -

* بیت *

روز دیگر که چرخ شعبده باز کرد صندوق حيله را سر باز

برج لعل جهت سرانجام بار بردار و سوار پی رتبه و بهل شتافت درین بین شداسیو رامچندر بتصور آنکه درین وقت که مردم چندانی نمانده و مورچالها خالی و هر کسی در فکر خر و بار خود است فرصت را از دست نباید داد و او مردم را به یورش مستعد ساخته چند ضرب توپ پیش انداخته از طرف مورچال جوان مرد خان یک جلو دو انیده نزدیک بدروازه شاه پور رسید مستحفظان آن صوب که اکنون بفابری حفظ جان و مال خودها فایم بودند از فراز برج و باره دست به مدافعه کشودند چون بیرونیان پیش قدمی نموده قریب پیوسته چیره دستی می نمودند مومن خان را آگاه ساخته گفتند -

* بیت *

نفشسته یکی عریده آشوب دگر خاست

نا رفته یکی فتنه بلای دگر آمد

و او فوراً با حاضران رسیده مردم را بجنگ تحریرص نموده از دریچه دروازه بیرون فرستاد و از طرفین در میدان به جنگ تیر و تفنگ و کوه یراق پیوستند و چندی را که در آخر کار را نور وادی عدم بایست شد رفتند و جمعی خسته گشتند برج لعل که نزد داماجی بود ازین ماجرا واقف گشته گفت که هرگاه قرار صلح

مسجل و مثبت شده باشد بپذیرا نه یورش نمودن باعث عهد شکنی است او چون ازین معنی اطلاع دداشت نثار ممانعت شتر سواران فرستاد و باستقامت برج لعل پرداخته گفت -

• بیت •
مرا چو بانو که مقصود آشتی افتاد چه نم اگر همه عالم به جنگ برخیزند
اما پیش از رسیدن ممانعان چون پیشرفت کار نبود خودها منع پزیر گشته برگشته بودند همدران اوان از بندر سورت خبر رسید که صفدر محمد خان متصدی آنجا که (۱) پنگان عمرش لبریز گشته بود در گرداب دیستی ته نشین گردید و علی فواز خان دامادش که بامر نیابت می پرداخت ده متصدیگری متمکن گشت *

بر آمدن مومن خان از احمد آباد و روانه شدن
بصوب بندر کهنبایت و در آمدن دکنیان

و گرفتار ساختن سنبهو رام

چون مقدمه صالح معروف و کفالت داماجی راو گایکوار صورت بست جهت سپردن قلعه کالی باوجود رقعہ بخط و مهر مومن خان که محمد نور نهانه دار ایستادگی داشت میو رجم الدین ولد سید عقیل خان تعیین شد که به محاکبت کسان سداشیو رام چندر شتافته تسلیم نماید نهانه دار بعد گرفتن خاطر جمعی خود و متعینه بر آمد و عجله ده هزار روپیه بنابر مصارف سر انجام رسید و تتمه را داماجی گایکوار ده عهده خویش گرفت که برج لعل پس از روانگی مومن خان متعاف گرفته بود و چند منزل عرابه و گاوی و شتر بار بردار با کهنندوجی سینکر بحفاظت قلعه بهدر و پاپاجی هرپاله و بابو راو با همراهیان برسانیدن و بدو مومن خان تا بندر کهنبایت مرستادهای داماجی از دروازه جمال پور باتفاق برج لعل شام شب هجدهم شهر جمادی الثانی بلده در آمده مومن خان را دیده در قلعه بهدر فرود آمدند مومن خان بار بردار و سواری ها را تقسیم کرده امر ده بار بندی و پیچ رانه نمود از آنجا که سنبهو رام را درین معامله شریک کفکاش

(۱) بنگال حام ته سوراخ گویند که جهت اندازه ساعت سازند ۱۲ *

فساخته و او نیز درین چند روزه بخانه خویش که متصل به دروازه سارنگپور است با بارگیران خانگی تقاعد داشت دکهنیان به مخاطره اینکه مبادا در پرده ظلمانی شب بیرون بدرزند تمام شب فوج فوج مستعد و آماده گشته حلقه وار بدور ملده پاس داشتند سنبهوارام برهنمونیی خیراندیشان متعلقان و پسر کهتر را با جمعی کولیان از دروازه بیرون کرد که بمامنی رسانند هرچند بقدم سعی گام زدند طریق بدر روز از هر طرف بروی خود چون بخت که سته دیدند برگشتند - * بیت *

روز دیگر که شیرزین جنگ کناه سپهر کرد آهنگ

فرقه سپاه از سوار و پیاده عرب و روهیله در بهدر فراهم آمدند جمعی که اسبان را از راه قربابت یا اتحاد بلشکر جوان مرد خان فرستاده بودند چون طلب داشتند هنگام آوردن در بین راه دکهنیان گرفتند و هرکرا یافتند غارت نمودند بالجمله بدستری سواران که مواکب شان دور دست بود و نمی توانست رسید مستعد به پیاده روی گشتند مومنفخان متعلقان و بار بردار روانه ساخته خود باتفاق پاپاجبی هرپاله و بابور او سوار شد و متصل بخانه سلیم جماعدار که بر سر راه بود بانتظاری او که با قبائل همراهی گزیده ساعتی توقف ورزید درین بین سیو کرام نائب داماجبی که در ریگ رودبار سابر رسیده بود بلا توقف از دریچه باغ آن طرف در بهدر در آمد و یاره اسباب و کسانیکه در صدد بر آمدن بودند غارت نمود و دروب فلعه را بند ساخته به مسحفظان سپرد مومن خان سلیم و محمد لعل و کنکا جات و جماعداران عرب و روهیله و سندھی و سایر سواران را همراه گرفته از دروازه جمال پور بر آمد و مرهته ها فایم گشتند و برخی از اجامره رجاله دکهنی بگرد شهر بر آمده بخبرگیری اکثر خاندانها که مالکان بیرون رفته بودند پرداختند و چوب و نخته ادچه دو چار گشت برند - سنبهوارام چون رند دهل دریده بخانه خود از بارگیران در پالی درخت چه کنم نشسته سری میبخارید که ناگاه دو سوار اسپ تازان در رسیده گفتند که مومن خان در بهرام پور انتظار او را دارد سرعت باید شتافت - سنبهوارام از استماع این نوید که مستعد بود بهل سواری زنانه را پیش انداخته راهی گشت چون نزدیک بدروازه جمال پور

پیوست مرهنة در را بر رویش بسته مانع آمدند بالضرورة چون روزگار رفتگان
قدم بر سرکار خود نهاده رجعت قهقرای نموده بخانه آمد و ظاهر شد که سواران
را محمد اعلی و گنگا جات از راه اتحاد بدون اذن و اطلاع مومنین خان تمهیدی
اندیشیده فرستاده بودند که شاید بدین وسیله رهائی دهند درین ضمن سیوکرام
نائب داماجی با همراهیانش رسیده روی (۱) دایب نمود و اوبار گیرانش را که باظهار
حالات آماده ممانعت و منازعت شدند منع فرمود و سیوکرام را نزد خود
خواند و او فرود آمده دست یکدیگر را گرفته با پسر مهتمش ابوبرام راه خانه
بستم علی خان مکان بودن خود پیش کرد و تمامی اسبان را از دست درگیران
گرفته به کسان خود سپرد و قبائل او با پسر که در خانه یکی متواری کش
مومنین خان برج اعلی را بموضع فرار داد نزد داماجی گایکوار رخصت کرده
روانه پیش شد و در بین راه جهانمو و کیسی سنگه را که با سندپورام در مقامات
اخذ و جرّ و خانه بر اندازی سر برآه کار و مرادن خودها را در بلده که (۲) رخنه
زده رانها بودند صلاح خال ندیده بر آمدند دید گرفته به کسان خود حواله فرمود
و آن روز در موضع نهایی شش گروهی بلده منزل گزید *

داخل شدن سداشیو و امچندر و داماجی گایکوار در

بلده و بندوبست نمودن و روانه شدن سداشیو

بصوب اولکه سورتیه جهت اخذ

پیشکش و سوانحکات دیگر

چون خبر بر آمدن مومنین خان و گرفتاری سندپورام داماجی گایکوار ظاهر
شد بنابر بندوبست و تعیین مستحقان مرید یک داس از روز بر آمده هیجدهم
شهر جمادی الثانی مطابق سال هزار و صد و هفتاد و یک از دروازه جمالیپور

(۱) روی دل نمودن کنانه از مردمی و کرمی و احسان کردن باشد ۲ *

(۲) رخنه زده ران کنانه از مطعون خلائق است *

داخل بلده گشت از آنجا که خانه سلیم سر راه واقع است برای بودن خود مقور کرده برفت و یوب امر فرموده بقلعه بهدر در آمد و بر دروف و بروج دور حصار پاسبانان گماشت و ساعتی چند درنگ ورزیده بخیمه شتافت و اواخر روز سداشیو رامچندر از دروازه خانپور سمت بود سابر در بهدر آمد و بابو راو نامی را بکوبوالی بلده مامور ساخته نكشادن ابواب شهر امر فرمود و هنگام شب به خیمه گاه روت روز دیگر که جمه‌ورا نام از خاص و عام رو بخانه‌ها و مساکن خویش آوردند از مشاهده خانه خرابیها که نمایر ادای وجه بیوره اقربا و هم قومان بدرون شتافتگان اثاث البیت را فروخته و چوب و تخته را شکسته و اندوخته های بهانی بر آورده بودند چون کسه رباب خالی و ماند کف مفلس بی چیز دیدند اشک خونین بدور چشم شان گشت و قطرات بسان مطرات باریدن گرفت و از ان جماعه کسانیکه در عارضه عامه در گزشته بودند و از بعضی عقب نماده که جراحی افروزد دیگران که به بیت الاصل در آمدند بیاد رفتگان از سر نوماتم برپا نمودند و جمعی که رنجور و نالان رسیدند از انها که نیز پیمانه عمر شان لبریز گشت رخت هستی به عالم نیستی بر بستند غرض عجب شدونی درخاست و غویب حالتی بر صغیر و کبیر گزشت و مرض برقان بگرفتاران بلد نیز سراپد کرد و هر روز گرهی برفتگان سابق پیوستند و این حالت قریب سه ماه بطول انجامید که او سبحانه و تعالی فضل خود را شامل حال باقی ماندگان ساخت بالجمله چون ابواب حصار مفتوح گشت غله بسیاری زیاده از حوصله و اندازه به شهر در آوردند و چشم گرسنه چشمان غلا زده‌گان سیر گردانید و سداشیو دامودر دمجرد استماع فتح ابواب کسان خود را فرستاده سه زنجیر بیل او که از فاقه کستی نزدیک بهلاکت رسیده بودند نزن خود طلبداشت و در روز دیگر توقف ورزیده بمسکن خود روانه گردید و داماجی مردم نو نگاهداشت را از سیاه تاسیید بر طرف ساخته بساط خصومت و منازعت در چید سداشیو رامچندر از فرودگاه قدیم کوچ نموده نزدیک باغ شاهي فرود آمد و آخر روز جوان مرد خان را همراه گرفته در بهدر آمد و ساعتی چند بوده بخیمه رفت جوان مرد خان که رخصت پش درخواست داشت خلایع

و اسب نوازع نموده دستوری داد و با داماجبی که او نیز از مکان سابق خیمه و ننه را متصل مزار شاه بهکین قدس سوه بر ساحل رود سابر آورده بود رسم و داع بجا آورده مرید دو پاس از شب ننه بیست و دوم به خیمه خویش که بر گذر موضع بادیه داشت رسیده همانوقت کوچ نموده رفد داماجبی سیاجبی گایکوار پسر خود را در اسکر گزاشته در خانه سلیم داخل گردید چون راقم را با او سابقه و معرفتی بوده بر خورد درین میان سیئههای صرافان و تجارت پیشگان مسلم و هندو که در قبضه اختیار دیگری گرفتار بودند آمدند هریک را باستمال و دل جوئی پرداخته دسار و دو پنه بضبطه دکهن داده حورسند ساخت روز دیگر همه آنها با سداسیو رامچندر که از باغ شاهی کوچ نموده در فضای ریک رود سابر پایان دیوار حصار بهدر نقل نموده بود ملاقی گشتند استمالت و رعایت پارچه یافته شادمان بر آمدند بیست و چهارم راقم باتفاق محمد رکن الحق خان فاضی و عزیر الدین محمد خان بخشعی و وفاع نگار و حاجی نور الله که عمله و فعله نادرشاهی برین اشخاص اربعه منحصراً مانده سداسیو رامچندر را ملاقات نمود از آنجا که درین مدت در بیرون از حقیقت حال هرکس از تقریر مردم واقف شده و رویه سلامت روی راقم را شنیده به دل گرمی تمام بر خورد و سلوک پسندیده نموده رخصت فرمود غره شهر رجب المرجب بعزم گرفتن پیشکش زمینداران جهادوار و او لکه سورته متصل آفا تالاب آن طرف آب سارمتی داخل خیمه گشت و فارو پفدت برادر پاندورنگ را به نیابت نلده مقرر کرد و جهت عدم مزاحمت جاگیر و اجرای وجه مقرر راقم و قاضی و بخشعی و فاع نگار و حاجی نور الله بدستوریکه رگهفته را و قرار داده قدغن کرد و علام حسین خان را از امر قضا که تجویزی مومن حال بود باز داشته بدستور سابق به محمد رکن الحق خان بحال و مسلم داشت از آنجا که از قدیم الایام بر دروازه قلعه ازک که بهدر گویند دغار خانه نادرشاهی و بضابطه سرکار والا نواخت می شد و پیوسته طلب و تذخواه عمله و فعله آنجا بعهده دیوان صوبه و بر خزانه عامره بود و بعد تصرف ناظمین باختیار آنها رفته چون روز یکشنبه پنج نوبت نواخت معمول است درین

ولا بروی شنبه که بمرهته تعلق داده اند مقرر نمود چنانچه هر دو روز بفوازش می آید و این بدعت دیگر احداث گشت و در سکه کجک را که مومن خان بر طرف ساخته بود جاری ساخت و بیرقهای پیش چبوتره کوتوالی بار دیگر برنگ بهکوه که مخصوص جوگیان است رنگین فرمود سداشیو رامچندر پس از تعیین عمال و مکاسداران هر مکان و هر محال سوم ماه کوچ نمود و سیاجی را و خلف داماجی گایکوار بصوب کپر پنچ و بهیل جهت تشخیص بالواجب و پیشکش زمینداران و ضامنی کولیان رخصت یافت و سنبهوارام را با پسرش باشاره داماجی (۱) نجات در پا انداختند همدران اوقات داماجی بظاہر عهدی که داشت متوجه غسل دریای فریدا گردید و سنبهوارام را با پسرش همراه برده در بروده به مستحقفظان سپرده باز داشت و پس از فراغ غسل در اندک مدتی و کمتر فرصتی ببلده در آمد و سیاجی را جهت اخذ پشمش غلغ سورتبه معلقه حصه خویش تعیین فرمود و اراده آثار خیر جاری و یادگاری بخاطر آورده حوض کاریز و منہلی و چاهی در وضای بشت خانہ سلیم که خود می بود و سنگ از مسجد منہدمه سیدی بنیر آورده نگار برد حسن دیت بانی آن مسجد هویدا گشت که سنگهایش بار دیگر بمصرف خیرات مبادات در آمد و پاره در ترمیم حصار رفت چون آب چاه شور بر آمد از ممر دولاب و مینعهای وافعه دروازه خانچهان که درایام پیشین سید مظفر عرف سید مستو بر رودبار سابر ساخته آب آورده بود و سلیم دولاب معطل و شکسته را مرمت نموده بخانه خویش آب کشی میکرد راهی ازان کشاده دران حوض رسانید که اکثر نشنه کامان افام و انعام ازان منہل شیرین شادکام و زیان می شود *

رسیدن مومنخان به بندر کهنبایت و انجام کار سپاه

و کشته شدن برج لعل پیشکار

مومن خان با جماعه که تا انجام کار مانده و صعوبت محاصره را کشیده رفاقت ورزیده بودند از احمدآبلا بر آمد و هر مرحله که بصوب بندر کهنبایت

(۱) نجات در زبان ترکی روانه را گویند که در هندی ستری می نامند *

بیمود و منزلی که نوردید از سوار و پیاده که از فقدان گاه و دانه تاب استقامت
 نیاورده در پورجات و فریات و قصبات افامت گرفتند یا بمساکن خویش شتافته
 و برخی از پیادگان نزد داماجی نوکر شده در انسداد طرق و شوارع شریک
 دکهنیان بودند هر روز گروه گروه و هرشب فتره بفرقه از گوشه و کنار بامیدواری
 گرفتند مرسومات نافعی مانده رسیده پیوستند و تا رسیدن به کهنجایت فوجی آراسته
 از سوار و پیاده گردش فراهم آمد مومن خان متعلقان و اسباب را بدرون حصار
 بندر بستاده خود در باغ محمد باغ تاجر فرود آمد و پا پاجی هر پاله و بابو را و
 مععبان داماجی گایک وار را اسپی و خلایق تواضع نمود و از اجتماع طلب
 کاران آنچه تخمین کرد قریب پنج لک رویه دانست داد قدرت عهده برآئی را
 در خود نمی یافت در بحر اندیشه فرو رفت و سرزافوی تفکر نهاد - * بیت *

سر هر نفس که از چشم خرد پنهان است حس در آئینه تدبیر نکردد روشی
 و نوسل به پیر خود بود پس از تامل و تفکر طریقی بر او واضح و لایح گشت که خود
 را در پناه حصار گرفته به تعقیب معاسلات سپاه پردازد اما بمخاطره اینکه مبدا سپاه
 یا منعینه کهنجایت که آنها نیز طلب گار اند همداستان گشته در را کساید
 و دیگران را در آرند قباحات عظیم و فتنه جسیم متصور است لهذا پایاجی هر پاله
 و بابو را و بر مافی الضمیر خویش آگاه ساخته استدعا نمود یک روز بعد از در
 آمدنش در اندرون توقف ورزند که خود را مستعد سازم تا از خوف جادای داری
 شما سپاه نوبد بگر نتواند اندیشید و آنها بغیر پاس خاطر اجابت نمودند مومن
 خان عبد الله زبیدی و جماعتاران عرب را چون ماه به ماه بقرار بیست روزه مشاهره
 یافته طلب چندانی نداشتند بقرار اینکه بغیه را تمام و کمال بدهد بسط رفاقت
 گزینی تا انفصال متفق و همداستان ساخته هنگامیکه پیکر نور بخش روز در
 تاهلی رلف معنبر پنهان گشت لباس شب روی بر خود راست کرده ببخبرانه
 با محمد هاشم بخشی و محمد رضا ازان جمع برآمده از دروازه کواره بحصار در
 آمد بامدادی که طفل خورشید از مشیمه مشرق در قماط افق افتاد و سپاه که چشم
 از نوم غفلت کشودند روز خود را مانند بخت خفته یافتند فرین بس و همد

نومیدی گشته نشستند جمعی از عرب و روهیله هنگامه نموده دروازه پشته آمدند چون پیشرفت کار بذظر در نیامد برگشتند مومن خان از آنچه می اندیشید چیزی که بعرضه ظهور نیامد مطمئن خاطر گردید پاپاجی هر پانه و بابو راو یک روز مقام داشته ببلده آمدند و عبد الله زبیدی و جماعداران عرب برداری خودها آورده ابواب دخول و خروج را بسته بمحافظت برج و باره پرداخته نوپها را بمقابل بستند مومن خان سلمان جماعدار عرب را بذایر مصلحت رفت هنگام رفتن آگاه نساخته و شریک کنگاش نکرده بود طلب داشت و او داندیشه رنجشی که در احمدآباد دریاب کعالب هری کشفداس سر گروه ابریسم فروشان بمیان آمده و مبلغی را از بر طرفیان متعده شده توهمی بمخاطر آورده پیامد کنگاشات دو روزی توقف ورزیده بانچه از اسب و شتر نقد و جنس که همگز در مخیله او نمی گزشت بدست آورده بود فافع شده از و خامت عاقبت اندیشیده بصوب ایدر شتافت و گفت و شنید سپاه درمیان آمد محمد لعل را که گروه روهیله داشتند و از روی حساب هشتاد هزار روپیه طلب آنها بر آمد پیغام فرستاد که بر نصف آن که چهل هزار روپیه باشد انصال می تواند شد و چون اراده بالجزم دارم که تا بفید زندگانی جدائی نه گزینم ما یعرف خود را فروخته بیست هزار روپیه را نشان می نمایم تدبیر بیست دیگر اگم شود رهائی میگرد مومن خان بدست آویز تدبیر این کار او را نزد خود طلبداشت و او از روی خرم و احتیاط مرزا محمد زمان شاهزاده را درمیان کفیل گرفته باسه چهار سوار آمد و دو روز در کعبه و شنفود این معامله بسر آورد مرزا محمد زمان امری را که مبادا خلل در ابر شود دریافته محمد لعل را مخبر ساخت و او هنگام شب بر آمده به مومع دهوان مسکن کولیان جان خود بسلامت بیرون برد همدران او ان برج لعل رجه باقی را گرفته با عامل حصه پیشوارسید و عامل را در پتلاد متوقف داشته نابیش را همراه گرفته به کعبایت آمد و در محالات بندر دخیل کار ساخت مومن خان بموجب فرار نیمه طلب عبد الله زبیدی و جماعداران عرب را داد و با دیگران که در بیرون و اندرون بودند طرح گفت و شنید انداخته بعضی را نیمه و برخی

را بالمقطع و گروهی را رویه هشت آنه و چهار آنه بدادن نقد فلبل و اسپ و گاو و شتر و اقساط بندی انفصال داده فصوص گرفت و مردم رساله سدھورام را جواب شد که ازو طلب خود بگیرند اکثری بظاہر توفف تا انفصال قضا دار شده هر کدام داهی پیش گرفته رفتند و عمدتہ زیدی نامعی جماعہ داران عرب و سواران گجراتی بیلده آمدند از انجا کہ برج لعل پیشکار در ابتدای تعلق بیرہن حصہ صوبہ سرکار بدستوا بموجب اشارہ مومن خان بہ پونہ شدتہ و عامل او را آوردہ و در ہنگامیکہ رگہناتہہ ر و احمد آباد را از حوان مرید خان انتزاع نمودہ بتصرف در آورد واسطہ گفت و شنید معاملہ بندر کہنبایت و اصلاح ذات البین کوشیدہ و از چندی بمشاہدہ اوضاع و اطوار زمانہ باندھنکار دست از پیشکاری کنبدہ ناستدعای رحصت غسل دریای گنگ کہ کسی گویند و از معاد مشہورہ معتبرہ ہنود داشت و مالدون نمی گشت و پس از اویداد مقدمہ احمد آباد بظاہر عدم موافقت صحبت با سدھورام بہ کہنبایت فرستادند چنانچہ در محل خویش سبق ذکر یافتہ چون از جمیع امور فارغ و معطن بود از کہنبایت با احمد آباد آمدہ مکرر بہت ترخیص التماس نمود بہ امروز و فردا گراشت تا آنکہ بہت تشدید مبانی امر مصالحہ مامور گشت و وجہ بقایا را گرفتہ بہ کہنبایت آمد چون قضا در بارہ اش بنوع دیگر بامضا بیوستہ بود معاندان فرصت یافتہ فریب یکپاس و نیم از شب گزشتہ کہ بخانہ اش میرفت در بین راہ جمعی را کہ گماشتہ بودند بر او ریختہ بارہ پاہ ساختند و قتلش را بمومن خان نسبت دادند -

خون چکان است فلک تیغ ستم می ترسم کہ بے آخر در خانہ قاتل بود

بر آمدن زاهد علی تاجرو میر نجم الدین و محمد

ہاشم بخشی از بندر کہنبایت و بدام مصادر

افتادن سلیم جماعدار

از سفوح سافکہ برج لعل توہمی بحال اکثری عارض گشت و ہر مردی بر جان و مال خود خائف و وحشتناک گردید و در اندیشہ چارہ جویی بدست

آوردن گوشه عافیت و مأمونی افتادند و بین الخوف و الرجا روزی را به شب و شمی را بروز میسرانیدند پس از روزی چند زاهد علی که عمده تجار آنجا و ابا عن جد متوطن و بامر تجارت اشتغال داشت و اکثر اوقات نجم خان و مومن خان عذالاحتاجت مبلغی بعنوان قرض حسنه گرفته منجمله محصول بضاعت بازرگانی او محسوب نموده میدادند و بدین صیغه مبلغی طلبداشت درینولا از تقدیر بعضی مخصوصان مومن خان نسبت بحال خود امری را که مکفون ضمیر اوست راست یا دروغ شنیده بر آبرو توسل و لرزان گشت و در تدبیر جستجوی طریق نجات قدم اندیشه نهاد -

* بیت *

چو خصم قصد تو کرد از برای دفع ضرر
بجد و جهد نکوش از نه عقل مشهوری
و باخیر سگالان نه کفگاش محفل آرسنه فرار داد که چون اکثر اوقات بامتعلقان به تفرج باغ آمد و رفت دارد بر آمده باید رفت و گماشتها را به دست آویز امری اول بیرون کرد و میر نجم الدین که او نیز استنباط انحراف مزاج مومن خان در باره خویش دریافته بود رفیق اینطریق گشت و روزی را معین ساخته با متعلقان و پنچ سر اسب که از خود داشت رفقای شبانه روزی را سوار ساخته بیرون بر آمد و بغایر مغلطه در باغ درنگی نموده رو به یدلاد نهاد و مسارعت را از نادصبا استعاره کرده راهی گشت و سداشیدو بلال موجودار آنجا را از رسیدن خویش اعلام نمود و او جمعی را بعنوان استقبال فرستاده معزز و محترم در آورد -

* بیت *

بیک تدبیر نیکو آن توان کرد
که نتوان با سپاه بیکران کرد
از آنجا که بر آمدن دفعی و بدان صورت اتفاق شده بعضی ضروریات و سرانجام خیمه و (۱) تجیر با نرلی فراخور حال فرستاد و کیفیت رسیدن او را به ناز و پندت نائب بلده نوشت مومن خان که از رفتن زاهد علی با خبر گردید طوماری بخط خویش مستملیر استمالتی و موکد بایمان مغلطه و عهد و پیمان موطده نگاشته مندرج ساخت که اگر از گفته غرض گونی متوهم شده بر آمده اند

(۱) تجیر لفظ ترکی بمعنی قنات است *

جهت رفع آن هر کرا خواسته باشد کفیل درمیلن داده شود پاسخ نوشت که چون پیوسته در کهدبایت علیل و مریض بودم اکنون بر آمدن اتفاق شده چندی به تبدیل آب و هوا در احمدآباد اقامت ورزیده میسر بم بالفعل بعضی ضروریات از خانه طلب داشته اجازت آوردن بدهند مومن خان نظر بر تالیف فلوب رخصت داد و زاهد علی روزی چند در پتلاد متوقف بوده عازم بلده گشت . سداشیو بلال بار بردار و ترمک نامی با جمعی از سوار و پیاده بدرقه همراه کرده با احمدآباد رسانید و نار و پذیرفت نائب بلده را دیده اقامت گرفت محمد هاشم بخشی که او نیز از جهات چند متوحش خاطر و اندیشناک می بود و طریق مخلص می یافت چون با زاهد علی اخلاص داشت سوساطت او راه بر آمد را با سداشیو بلال مسلوک ساخته در افتهاز مرصت و بدست آوردن قابو و علاج وافعه فدل از وقوع در آمد -

علاج وافعه فدل از وقوع باید کرد در یغ سود ندارد چو رومت کار از دست مسموع گشت و المهدة علی الراوی که تدبیری اندیشیده سی چهل کس با گبر را در ظاهر بدادر طلب مرسومات متقاضی کرد و بدین دست آویز احمال و افعال زبانی در معرض بیع در آورده نقد نمود و با محمد صادق که رشته فرانت داشت و با او می بود طرح جنگ زرگری و ناخوشی ساختگی انداخت و او جدائی گزیده بمکان دیگر فرود آمد آنچه قابل بر آوردن بود باو سپرده سبکبار گردید محمد صادق که اظهار رنجیدگی داشت از مومن خان رخصت گرفته بر آمد محمد هاشم تمارض نموده خانه نشین گشت و بار گیران و جماعه سپاه بی کار و با کار که بعنوان عیادت می آمدند محمد رضا بدادرش مهمان پریر گشته بدین وسیله بدور خود مجمع را گرم می داشت مومن خان نیز بدیدن آمد و دریافت ما فی الضمیر نمود از راه پخته کاری در صدد دل جوئی و صفای طوینت در آمده بظاہر رفع مظله پیوستن رشته گسسته را سعی گردید - • بیت •

چون رشته گسست می توان بست لیکن بمیان گره بماند
و به او نمود یگانگت و افراط محبت و اتحاد همانجا کمر گشاده مهمان گردید

محمد هاشم چار ناچار بلوازم ضیافت قیام نمود و متعلقان را طلبداشته بقتوت را نیز مقرر کرد هنگام شب که محفل از غیر و پرداخت سرگرم اختلاط شده سر رشته سخن را بمدعا رسانید و پسر خود را حاضر ساخته دست بر سرش نهاده قسم بار نمود که آنچه سبب توحش از گفته اهل غرض گردید فروغی از صدق نه دارد و (۱) طامات بی اصل است -

* بیت *

مشغو سخن هر کس مشغو سخن من کارباب غرض راست ز هر باب غرضها بالفعل بار گیران و اسپان را نوکر گرداندد و بدستمر سابق از آمد و رفت خورسند دارد تا زبان بدگویان بسته و روی معاندان زرد گردد چون چاره جز رضا وقت را متقاضی نبود قبول نمود - مومن خان مطمئن خاطر گشته روز دیگر بخانه معاودت کرد با وجود این معنی از آنجا که از اظهار بعضی مخصوصان و محرمین از خواه از راه خیر سگالی یا از مخرجد و حسد مرکوز خاطر مومنان را هر روز صوتی و هر شب ندائی بگوشش میرسانیدند که بهیچ نوع خاطر جمع نمی گشت و ظهور اظهار اخلاص و قسم را تا ویلها نموده میگفتند که جمیع مراتب ظاهر داری و بغفلت انداختن مرنسم است چون مجبور بود پیوسته با خاطر پریشان به کج دار و مریز بطریق معهود آمد و رفت را مسلوک میداشت و در باطن جستجوی راه نجات و کفاره گیری دمی نمی آسود روزی چند که بر آمد بیست و پنجم شهر رمضان بار گیران را به تمهید نمودن اسپان مستعد ساخته در یک رتبه متعلقان مخصوصی را سوار کرده بعنوانی که کسی گمان نبرد که از آن کیست بیرون کرد و گفت که بمجرد بیرون شدن از دروازه مسارعیت نموده تا پلاد باز ننگرند و محمد رضا را درد مومن خان که بمقابله مرآن اشتغال داشت اواخر روز که از تلاوت فارغ شده مومن خان بدرون رفت محمد رضا نزد برادر آمد و باتفاق یکدیگر بلا توقف و اهمال با بار گیران که معد بودند سوار گشت و بتاختن در آمده بر دروازه حصار رسید از راه پخته کاری و انداختن مغلطه از مستحفظان استفسار نمود که سواری مومن^{*} خان که بر خبر آوارگی قزاقان سوار شده بکدام

(۱) طامات سخنان چپ و راست ۱۲ *

سمت رفته باشد و بدین تمهید کوچه غلطی نشان داده راه پلاد پیش گرفت پس از ساعتی که مومن خان از رفتن آنها آگاه شد بلا فاصله بتعاقب سوار گردید و در سه گروهی روانید فرسید بالضرورة برگشت و محمد هاشم به تهنید پیوسته فریب یکپاس و نیم از شب گزشته به پلاد وارد گشت و سداشیر بلال بمکان مناسب فرود آورده ضیافت فرستاد روز دیگر نوشته مومن خان بتمام هر دو برادران برود یافت که نا وجود تجدید عهد و پیمان موکد به ایمان ازین حرکت نیجا که موجب بدنامی طرفین است مناسب دداشت اگر ازاده رفتن و جدائی گزیدن منظور بود کجا مانع بودم بالفعل اگر آمده ملاقات نموده بخوشی و خرمی رخصت شوند تا روع مظنه مردم گردد و زبان سخن چنیاں بسته شود خوب است در جواب درخواست طالب همراهیان که مبلغی ميسود بوشند کار رسل و رسائل بدرستی و خسوفت طرفین انجامیده کوتاه گشت سابقا مادن سلیم جماعدار عرب از همراهی جوان مرد خان و بر آمدن از بلده و اقامت کفرین در دولقه و آوردن مومن خان نا خود باحمدآباد در مواضع شنبی رقمزده تلک بدایع سالک گشته چون او ار قدیم در معلیه نشوونما یافته و صحبت آنها اتر نرده از دل و جان با خود عزم را مصمم داشت که از مومن خان تا بقية العمر جدائی نگریزند نظر بران در مقدمه گرفتن اشرفیها از دکنیان چنانچه سبق ذکر یافت و در یکدو امر دیگر خود را مطعون مردم و مرهنت را دشمن ساخت -

• بیت •

به هیچ یار مده خاطر و نه هیچ دیار که برو دگر فراخ ست و آدمی بسیار
نا وجود یکه اکثر جماعداران عرب و گجراتی ببلده آمده نزد سداشیر رامچندر
و داماجی گایکوار نوکر شدند و او را یارای برگشت نشد و نه صواب دید نا
آزموده کاری چند که بدان امور ارتکاب نمود آواره از خالمان و بر باد دادن
اندوخته آشکارو نهان گردید -

• بیت •

رومی دل از در طائفه بر تافتن نکوست از دوستان دشمن و از دشمنان دوست
از انجا که ارباب حق و حسد زرداری او را که در ده ساله حکومت جوانی مردخان

بامر کوتوالی بلده مامور بود بمومن خان رسانیده بر لوح ضمیرش مرنسم ساخته بودند و او موقوف بر وقت داشته بمراعات ظاهری از الطاف و اشفاق به نصیفه قلب می پرداخت و او اتحاد قلبی صمیم تصور نموده در مقدمات تقاضای سپاه در آنچه کفایت بود سعی جمیله بجا آورده و از بقیه مرسومات خویش و همراهیاناش گزشته بامید بهبود نشستہ بود از آنجا که محمد هاشم پیوستہ در خلا و ملا .

* بیت *

روز و شب ہم معاشر و همدم شاه تا صبح مونس و محرم
و در کنگاش رتق و فتق مهمات رفیق شبانه روزی مومن خان بوده از آنچه در باره
سلیم بدر رسیده و او اندیشیده و موقوف بر وقت داشته آگهی داشد درین
ولا که خود به سلامت بر آمد و پرده از داری دریده شد از راه دوستی دو کلمه
به سلیم نوشته از سرکار نا خبر ساخت و ترغیب بر آمدن و به خرم و هوشیاری
بودن نمود و او از ساده لوحی مزید اتحاد و خلوص عقیدت تصور کرده بجنسه
دوشنه را بدست مومن خان داد .

* بیت *

دستی به کام دل دشمنان بود آندس که نشفود سخن دوستان بیک ادبش
او سوگند یاد کرده گفت که محمد هاشم را ازین نوشتن جز سنگ تفرمه
انداختن و بدل ساختن جمعی که از جان و دل رفیق اند غرضی و مدعائی
نیست در ضمن دوستی شما دشمنی با من اندیشیده خاطر خود را به همه
جهات مطمئن دارد و چون نوکر نبود گفت غلام حسین متبغای خود را با
جمعی عرب ببارد که نوکر می نمایم اهل غرض را دست آویری بهمرسید و گاو
بخرمزش سده ظاهر ساختند که مبادا از جای دیگر نوای مخالف بگوشش
رسد مثل دیگران بدر رود لهدا ششم شهر سوال المکرام که سلیم با پنج شش کس
خانگی بذات نفیج مسافره آمد مومن خان گفت بعضی مراتب که بالمشافهه
گفتن مناسبت ندارد گلاب رای پیشکار که میگوید باید کرد و خود برخاسته
باندرون شتافت گلاب رای ظاهر نمود که درین وقت فلیل زر مطلوب است
بعنوان فرض حسنه می خواهد او در جواب گفت که هرچه هست از آن

ایشان و من از دل و جان هرگاه رفاقت گزیده باشم زر چه مالیت است نقد موجود نیست اسب و شتر که حاضر است مصایقه ندارد مومن خان ازین پیام رنجیدگی ظاهر نمود درین بین یکی از همراهیان بنفیس مقدمه را نوع دیگر دریافته بزبان عربی فهمانید و او فوراً خود را بنحان محمد رشید بیگ رسانید و او عروت نه کار بوده شریک آبرو شد حماعه مغبله نادر شاهی و حرائر چیان که نامور شده بودند از در در آمده هاله وار گردا گرد سلیم فرو گرفتند و راه نجات نرویش دسند و ناسیزده شبانه روز بدین حالت همان جا ماند چون مخلصی و مخلصی نیافت بیست و شش هزار روپیه را بکفت و شفید تمام متعهد گشته برآمد و بهر قسم از فروخت پیرایه زنان و اثاث البیت و گرفتن قرض خاطر دشان کرد -

بوی وفا نیست درین خاکدان معر وفا نیست درین اسدخوان و سرحدت نفوی صلی الله و آله و سلم من اعان ظالمات فقد سلط الله علیه ظاهر کسنت چون در وقت حکومت جوان مرد خان مبلغی بعنوان مضاربه نه شبیم محمود تاجر داده بود درین ولا که ضرور داشت از و درخواست نمود نه عمل در نیامد و تاج بموضع دهوان کفاره گرفت -

* بیت *

دکویی باندان کردن جدان است

که بد کردن بجای بیک مردان

معاودت نمودن سداشیو رامچندر از ضلع سورتمه

و داخل گشتن در بلده و بر آمدن داماجی

گایک وار حسب الطلب پیشوا بالاجی

راو و باقی سوانحات آن سال

سداشیو رامچندر که به سمت جهالا وار و سورتمه شتافته بود پیستنس گذران

داپور بندر که در افصای اولکه سورتمه بر ساحل دریای سوز واقع است رسیده

معاودت نموده در حوالی جونه گدهه آمد و به حسب اتفاق سیاجی گایکوار از
از ضلع کولوار و کانیوار تشخیص حصه خود کنان نیز آنجا پیوست شیر خن
بابی چند سر اسب به صغه تواضع سداشمو رام چندر و سیاجی گایکوار ارسال
داشت و از طرف نیز سداشمنک مفسی با بعضی پیام مداخلت فایب در جونه
گدهه و پارچه بضایطه داهن رفت چون بذاتر امور چند که در معاودت بصوب
ناده لازم دانست بر گشته هشتم شهر شوال المکرم داحمدآباد آمده به تمشیت
مهمات مرجوعه امور نظامت اشتغال ورزید و زاهد علی و میر نجم الدین
ملاقی گشته گذارش حقیقت بر آمدن و رهائی یافتن نمودند و او استمالت
و دل جوئی و خلاع داده رخصت فرمود پانزدهم سیاجی گایکوار گیز معاودت
کرده آمد از آنجا که سداشیو بلال محمد شاهم و محمد رضا را تا رسیدن سداشیو
وامچندر متوقف ساخته و حقیقت را نوشته بود سداشیو وامچندر زاهد علی را
نیز رخصت فرمود که باتفاق سداشیو بلال و محمد هاشم در انتزاع نذر کهنیایت
سعی نمایند زاهد علی به پتلان رفته چندی به تطمیع فرقه سپاه کهنیایت
پرداخت جمعی جدائی گزیده بر آمدند و بعضی وسیله روزی انگاشته از
حقیقت کار مومن خان را آگاه ساخته وجهی را که رسیده بود متصرف شدند
چون یکماه بدین منوال بسر آمد مومن خان که از اراده آنها واقف گشته به
حزم و هوشیاری خبردار می بود پیشرفت کار بنظر نیامد و صورت مراد در آئینه
مقصود جلوه گر نمی گشت زاهد علی یازدهم شهر ذی الحجة ببلده آمد
و محمد هاشم با برادر و متعلقان بمیان کانم که با رنمل زهیندار آنجا از سابق
اخلاصمندی داشت رفت همدان اوان حسب الاشارة پیشوا سنبهوارام و پسرش
را که در بروده بود به بونه بردند و نوشته جات متضمن طلب داماجی گایکوار
رسید چون سداشیو وامچندر بذاتر بعضی امور رفتن او را صلاح کار نمی دانست
در نیت بودن داحمدآباد به بالاجی را و نوشت منظور نه گشت . . .
نامی براولی بردن او رسید بالضروره داماجی بست و ششم ذی
منهل عیدگاه داحن خیمه گشت و بناریم سلم سداشیو وامچندر . . .

بعزم پیشکش نزول نمود چون از چندگاه پیش ازین مومن خان از راه عاقبت
امدیشی و مسلوک ساختن طریق ارتباط و تشیید مبانی اتحاد و گدایش بعضی
احوال و درخواست مسئولات اراده پیم گزاری خود را بپا مردی خویش
بقول آنه -

هژ برانیکه آن شیران شکار اند

بیای خود پیام خود گزارند

معتمدی را نزد پیشوا فرستاده خواهش آمدن را بپویه مستدعی گشت و نوشته
عدم مراجعت کهناییت و دادن دستکات رهگذر بنام سداشیو رامچندر و داماجی
گایکوا، مصکوت جواسیس از آنجا رسید مومن خان در استعداد سرانجام روانگی
در آمده نوشته جات موسومه نزد سداشیو رامچندر فرستاده درخواست دستکات
نمود و او پاسخ نوشت که چون عامل آنجا در بعضی معاملات حسابی تفاوت
ظاهر می نماید وجه تفاوت را خاطر نشان و فرمود «راهی شوند نهاد چندی
توقف واقع شد و سداشیو رامچندر بنابر داشتن داماجی دفعه ثانی نوشت
و به سرانجام توپ خانه و نوازم سفر در هودگاه مقامات و رسید از آنجا که راجه
اکهپت زمیندار کهپی را پیوسته خیال منصبداری و خطاب راجگی در سر بود
بنابر انصرام این معنی و کلا بدربار جهان مدار در عهد حضرت فردوس آرام گاه
فرستاد و مکرر بار سال اسپان کچهپی که شهره آفاق و گواران گجراتی و تنسوقات با
عرضه داشت بدرگاه گیتی پناه و ارکان دولت پرداخته به منصب و خطاب
مرزا راجه اکهپت سرفراز گردیده خواهش صاحب صوبگی تهته که از کهچ فریب
است پیوسته مکنون ضمیرش بود درین ولا معتمدی نزد سداشیو رامچندر
و داماجی فرستاده بعهد سرانجام خرچ فوج استمداد نمود لهذا رنچپور داس
از جاذب سداشیو و سیوکرام از طرف داماجی مقرر شدند که بدانجا شتافته
سیدید مبانی قرار مدار درست نمایند و همدرین سال نیک نام خان عامل
و موجودار بهرچ باضافه منصب و خطاب نهاد و عطای علم و نقاره سرفراز
کردید *

کوچ نمودن سداشیو رامچندر باتفاق داماجی گایکوار بصوب بندر کمربایت و از آنجا به عزم بند و بست و گرفتن پیشکش و مقرر نمودن سنتوجی به نیابت بلده از تغیر نارو و رسیدن خبر آمدن سیلاب در بندر سورت و روانه شدن داماجی گایکوار به پونه

سداشیو رامچندر سنتوجی برادر کلان خود را از تغیر نارو به نیابت بلده مقرر ساخته بیست و سوم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و هفتاد و دو باتفاق داماجی گایکوار کوچ نموده به موضع عیسن پور دو کروهی بلده منزل گزید و از بندر سورت خبر رسید که هجدهم آن ماه آب رود تپتی که از پایان حصار آنجا بدریای شور می پیوندد طغیانی نموده سیلابی بدرون معموره بندر در آمد و خلقی را بگرداب محیط نیستی فرو برد و قواعد اکثر عمارات زمین و متین را متزلزل ساخته از پا در آورد و امتعه واقمشه تجار بکاری و براری را ضایع و نابود نمود و پس از دو شبانه روز که در تلاطم و تموج تخفیف یافت و به همین هیچ دریای فربه بهم چشمی آن از جاده اعتدال در گذشته در بهروچ و عمرانات سواحل خویش خرابی رسانید و دفعه ثانی بیست و پنجم همان ماه کمتر از نسبت سابق در بندر سورت رود تپتی موجب اتلاف جان و مال سکنه آن جا گشت غلام حسین خان ولد عبد الحمید خان سند درگاهی بمهر صدر الصدور درباب تقرر صوبه از تغیر محمد مغور الدین خان که بقام عدم ماحصل تعلقه به بندر سورت رفته رجوع نموده صدر گشت از آنجا که از مدت ممتد مقدمات وظائف و روزینه و اراضی ارباب معاش و اصحاب عمام درهم پیچیده شد و ابواب

خیمات مبرات از بی توفیقی ناظران مسدود گشته رجوعی بصدر نماد و او را جز نام خدمت حاصلی و منفعتی عاید نیست بالجمله سدا شیو رامچندر کوچ نموده بموضع کهنه نذیر انفصال تشخیص آنجا نامحمد دوران که در حصه داماجی است سه مقام ورزیده بصوب بندر کهناییت شتافت و در سواد بندر دایره کرد مومن خان که بعزم روانگی پونه بیرون بر آمده بود داخل حصار گشته محافظت بروج و باره پرداخت و کار پردازان را برای گفت و شنید بواسطت داماجی بیرون فرستاد و در مقامات آنجا از جرنه گده خبر رسید که شبر خان بنی فوجدار بیست و پنجم شهر محرم الحرام باجل طبیعی جهان فانی را بدود نموده بعالم باقی شتافت -

• بیت •

هر آنکه زاد بناچار نایدش نوشید ز جام دهر می کل من علیها فان

و ارباب حل و عقد محمد مهابت پسرش را قائم مقام او ساختند چون سدا شیو رامچندر بیست روز مقامات نمود خاطر نشان نیست هزار روپیه وجه تفاوت حصه که مومن خان متصرف گشته بموجب اظهار گماشته خود گرفته بر موضع کهنه و از آنجا بموضع ارنمینه معموله چوئاسی کهنایت که زمیندار آنجا در ادای دبشکش ناظم صوبه ایستادگی داشت مقام نمود و درین بین نوشنکات پیشوا مینبی بر طلب داماجی بمزد تاکید رسید جای عذر و چاره جر شتافتن نماند انفصال پیشکش ارنمینه نموده از درباری مهندری عبه گشت و سیاجی پسرش را جهت تحصیل پیشکش حصه خود به ضلع سورته اختصاص فرموده پیونه راهی گردید سدا شیو رامچندر بقصبه باره سینور محال وطن داری شیر خان دانی که از جدد سال سردار محمد خان پسرش در آنجا اقامت دارد و در ایام رویداد هنگامه احمد آباد نیمه حصه پیشوارا متصرف شده و نیز اقوام دیسانی پرگنه بیر پور بنذیر گرفتن مصادره باتفاق دیب سنگه زمیندار لونا واره مستغاثی آمده بودند رفت سردار محمد خان که در عنفوان شباب سلطان حبشی مدار کار او را به مخالفت رهنمون گشته سپر مانعت در پشت حصار بر سر کشید و دست مدافعت از فراز فصیل در پیش کرد از طرفین بجنگ توپ و تفنگ نایره قتال و آتش جدال

برافروختند روزی چند که بدین منوال برآمد شبی سدا شیو رامچندر نود بانها مرتب ساخته امر بگذاشتن فرمود و خود بر پشت گرمی سپاه ایستاد جمعی که پیاوردی همت بالا برآمدند پاسبانان ناخبر گشتند و جنگ توپ و تفنگ در گرفت درین بین صبح طالع گشت و جهان را روشن ساخت چون پیشرفت کار نبود معدودی زخمی برگشتند سردار محمد خان بدون انفصال چاره ندید سلطان را با مقدم آنجا بیرون فرستاده سی هزار روپیه را متعهد گشت و سلطان و مقدم بطریق یوغمال ماند از آنجا که مومن خان حقیقت برآمدن خود و آمدن سدا شیو رامچندر و گرفتن بیست هزار روپیه بذوق دیگر مفرج ساخته مصحوب مسرعی با برخی تکالیف و سبب توقف را نوشته نزد پیشوا فرستاده بود در ماده استرداد آن وجه آوردن مومن خان حسین نام یاساول و چند نفر جواسیس با نوشتجات رسید مومن خان او را پیش سدا شیو رامچندر که در باره سینور مقامات داشت فرستاد او ناظهار اینکه بابت تفاوت حصه گرفته ام بیموجب نیست جواب داده یاساول را رخصت کرد و خود بر دیپ سنگ زمیندار لوناواری که از مدت ممتد اتفاق رفتن ناظران بدان صوب نشده روانه گشت زمیندار در پشت جدار آنجا یفاه گرفته به جنگ توپ و تفنگ آسیای حرب را بگردش در آورد سدا شیو رامچندر گوشمالی او را پیش نهاد همت ساخته به بستن و پیش بردن موچال امر فرمود و سردار محمد خان را با جمعیت همراهی طلب داشت که آمده شریک کار گردد و او به کفالت عبد الله زبیدی و جماعه عرب باسصد سوار و پیاده آمده ملحق گشت چون شبانه روز چند که به زد و خورد سپری گردید سدا شیو رامچندر کوهچه را که دران نواحی بود بنظر در آورده چون بذایر انبوهی جنگل و تراکم اشجار بالا بر آمدن صعوبت تمام و کمال اشکال داشت امر به بردن نموده به سعی تمام توپ پله رس که سرکوب مکان بودن دیپ سنکه تواند شد نصب کرد و بانداختن گونه چند که در اینجا کارگر افتاد دود حیرت و پنذار از کاه دماغ بی مغزش برآمد بالضرورة دسب توسل بدامن عذر و ندامت زده رجوع آورده پنجاه هزار روپیه را تعهد نموده یوغمال

سپرد سدا شیو رامچندر سردار محمد خان را رخصت کرده به صوب پرگنه سواراسه روانه گردید و بموضع ولاسنه معموله پرگنه ایدر که از قصه بدنگر تعلقه جوان مرد خانی هفت کروه رافع است در بین راه بقدر حالت و فراخور مکان تشخیص و تحصیل کفای رسید و از انجا بموضع اکلور معموله بیجا پور تعلقه جوان مرد خان معسکر آراست زورآور خان که در بیسلفنگر و از انجا قورناب بود آمده ملحق گشت همدران اوان رنچپور داس و سیو کرام که فتن زاجه لکپیت به کهچ شتافته بودند معاودت نموده به بلده رسیدند و رنچپور داس فرد سدا شیو رامچندر روانه شد و پنجم شهر جمادی الاولی که او براه حمیدر در سواد پائی دور رسید محمد بهادر فوجدارو آنجا در پشت دیوار حصار که درین اوقات عمارت نموده و برج و باره بسته در آمده بجنگ در پیوست جوان مرد خان حسب الطلب نهم آن ماه با جمعیت قریب هزار کس از سوار و پیاده آمده شریک کار گردید و قریب یک ماه که کار منازعت بطول انجامید و درین مدت فزایات اطراف و جوانات به تاخت و تاراج در آمد سی و پنج هزار روپیه سهامی غارت دیهات که آن نیز مبلغی می شد به وساطت جوان مرد خان انفصال یافت و یرغمال سپرد نهم شهر جمادی الثانی کوچ نمود و از منزل اونجه اوناوه جوان مرد خان را با برادرش رخصت فرموده بصوب لیمری متعلقه جهالوار راهی گشت و در بین راه از سوچا زمیندار موضع کهنوس ده هزار روپیه گرفته کوچ بکوچ به لیمری پیوسته به تعین مورچال و افروختن نایره فتال اشتغال ورزید همدران اوان منتوجی برادر سدا شیو رامچندر نائب بلده دیوار حصار متصل دروازه رایگهر مشرف ساحل رود سابری که در وقت سری پتا راو بنابر طغیان بنی دولاها منهدم گشته بود سنگ از مسجد سیدی بشیر بیرون دروازه سارنگپور طلب داشته شروع به ترمیم نمود چندیکه از انجا که سنگ کشتی کرد چون بعد مسافت داشت از مسجدیکه نزدیک دروازه خانجهان است سنگ آورده باستحکام تمام دیوار را از سنگ خارا و شرفات مرتب ساخت چون از مالکان دولاها کسی نمانده و در ورژه استطاعت نیست افتاده ماند *

آمدن سید معین الدین خان عرف سید اچهن از پونه باراده بندر سورت و بدست آوردن آنجا باستظهار احمد خان قلعه دار و بیدخل گشتن علی نواز خان

سابقاً در ضمن سوانحات سال هزار و صد شصت و دو کیفیت برآمدن
سید معین الدین خان عرف سید اچهن از بندر سورت و شتافتن نزد بالاجی رار
پیشوا و در آمدن صفدر محمد خان سمت گزارش یافته درین ولا که خبر اتصال
صفدر محمد خان و تمکن یافتن علی نواز خان که استماع نمود بذریعۀ مظفر خان
گاردی بغیر برکشیدن انتقام و مستقل بامر حکومت بندر نزد پیشوا مستدعی
گشت و گفت -

من ناله ز بیگانه ندارم که دلم را
هر غم که رسید است هم از خویش رسید است
از آنجا که مدتی همراهی گزیده و به تصدیقات اوقات گزانیده بود پیشوا
اجابت نمود و اندیشید که اگر او باشد در معنی دست نشاندۀ او خواهد بود
بغیر این نوشته جات مراقبت و اعانت بنام تجار و اعیان سکند بندر سورت و در
باب امداد و کمک به داملاجی گایکوار نوشت و جمعی از همراهیان مظفر خان
گاردی همراه داده رخصت فرمود و او بطی مراحل و قطع منازل به سوهن گدده
رسید چون از ممر اخراجات و ضروریات کار به تعسر انجامید بحسب اتفاق که نیر
بختش رو به اوج اقبال آورده به سهم السعادة پیوسته بود روندۀ چند که باصطلاح
این دیار انگریز گویند نقدی صرافان بندر را به خجسته بغیاد اورنگ آباد می
بردند بسر وقت او وارد و در چار گشتند این معنی را فتوحات غیبی و امداد
لاریبی پنداشته تصرف نمود و کوچ کرده بر دوازده کروهی بندر سورت آمده در
صدد و فراهم آوردن سپاه اشتغال ورزید و از نیک نام خان فوجدار بهروچ استمداد
نمود گروه سپاه پیشه از اطراف و جوانب وسیلۀ روزگار انگاشته فراهم آمدند سید

اچهن برعايت صلۀ رحم از در ملاطفت و ملايمت در آمده پيغام مصالحه با علي نواز خان درميان آورد که المصلي لا يذکر آینده نائب مستقل بوده دست منازعت کوتاه دارد از انجا که او را غرور پندار از کثرت اعوان و انصار و اتفاق احمد خان قلعه دار از جادۀ وفاق دور انداخت -

• بيت •

شاخی است از درخت حماقت رگ غرور

حدود را کسی ز بافتگی کم نمی کند

چون قضاء آسمانی بنوعديگر تعلق پذيرفته بود ازین معني سرباز زد - • رباعي •

هرچند که مرد مرد عاقل باشد در کار قضا اعمی و غافل باشد

کس را نبود ز خويشتن دو ستري جاهل باشد و گر که عاقل باشد

سید اچهن نزدیک تر آمده در انتها ز فرصت نشسب از انجا که در مزاج علي نواز خان مادۀ سوداوی غلبه داشت بنابر امور چند اکثري از کار پردازان و نزدیکان مثل ظفرياب خان حدشی و وای الله و جمعی از و تفغر و بيدل و د. خوف و رجا بسر می بردند اتفاق يکديگر در تدبير در آوردن سید اچهن بوسيله انگيزی در آمدند علي نواز خان بدريافت رسيدن سید اچهن و نزديکی ناهمد خان قلعه دار گفت مردم خود را به همراهی فوجی که بر سر سید اچهن تعين می نمايم بفرستد ظفرياب خان و ديگران واقف گشته قلعه دار را بدلائل عقلی و نهلی و گویند که بدادن مبلغی از اتفاق او باز داشتند و عقد موافقت با سید اچهن بستند که روز ديگر که علي نواز خان فوج خود را با آلات و ادوات حربي تعين فرمود احدی از قلعه نيامد و آنها که رفتند بجنگ تير ، تفنگ پراخته جمع گشته و خسته شکست خورده برگشتند علي نواز خان از تقاعد ورزی احمد خان آشفته شده پيامهای خشونت آميز و وعده و عید فرستاد قلعه دار به سید اچهن اشاره نمود که بقصبة راندير آن طرف دريای پتي که محاذي قلعه است آمده استقامت گيرد -

• بيت •

مرغ دست آموز را چندانکه کس دور انگذد

با نشاط بال باز آيد چو گویندش بيا

و او ظهور این لطیفه غیبی را از مساعدت وقت و یاورى بخت پنداشته و دربر وقت که قریب پانصد کس از سوار و پیاده فرستاده نیک نام خان بعنوان کومک رسیده بودند چون چهار هزار کس از سابق و لاحق فراهم آورده بود بیستم شهر ربيع الاول بقصبة راندير آمده متصرف گشت و مسعود نامى حبشى را که از جاذب على نواز خان در انجا بود دستگیر ساخت و دست به غارت کتوده راهی و استقلالى بدست آورد على نواز خان باوجودیکه قریب هشت نه هزار کس داشت بمخاطره نفاق قلعه دار و بیوفائى دیگرانرا که استنباط نمود جرات مدافعه نتوانست نمود بالضرورة با احمد خان فارغ باب وفاق شد پاسخى نیافت و سید حفیظ الدین خان پسر سید اچمن را از دریچه قلعه باندرون گفت و شب عر شهر ربيع الثانى قریب نصف شب سید اچمن باشاره قلعه دار کشتى سوار د آمده در سرای حقیقت خان فرود آمد و ظفریاب خان با جمعى که با او ساخته بودند آمده ملحق گشتند هنگام صبح که روز روشنیه و غره بود کسان سید اچمن باتفاق مردم احمد خان رو بدربار حاکم نشین حمله ور گشته معرکه جنگ تید و تفنگ آراستند و قریب سیصد کس از طرفین کشته و خسته شدند و مورچال مقابل یکدیگر بسته گردید و دروب حصار شهر پناه مستحفظان سید اچمن به شراکت مردم قلعه دار قایم گشته ابواب دخول و خروج را مسدود ساختند و از فراز قلعه توپهای ازدها پیکر آتش فشانی بر دربار آغاز نهادند امان الله خان خانه سامان على نواز خان نیز جدائی گزیده رفت از مشاهدۀ کفاره گیر کارپردازان خلل در استقلال سپاه افتاد از خامت عاقبت افدیشیده به تقاضای مرسومات پیش آمدند چون وقت گنجایش نداشت بموجب اظهار هر کس داده قبوض گرفت و بدلاسا و دلجوئی هریک پرداخته به مورچال فرستاد از انجا که اطعام لازم بود و راه رسیدن غله مسدود امان الله خان سامان از راه نفاق آنده ذخیره گرفته بود در مکانی داشت که دست ذمی توانست رسید - • بیت

از دشمن دوست رو بهره‌ییز چون هیزم خشک ز آتش تیز

در سه پهر بیش و کم گززانید در آخر کار سقایان نیز گریختند بی آبى علا

فایابی نان گردید سید کمال الدین قاضی را که رشته فرابت سببی با علی نواز خان و اتفاق داشت بازاده نیکو مورچال دروازه نوسازی را بردارد و بسد غله ازان اطراف آورده آبی بر روی کار آرد تا جمعی رو بدان صوب نهاد و بر مخالفان یورش نمود قضا را گول تفتنگ بر شقیقه او سیده تسلیم گشت - • بیت •

تفتنگی را گره از سینه وا شد ستم شد مرگ شد برق بلا شد
همراهیان فرار را بر فرار اختیار کردند علی نواز خان مضطربانه نه مشورت صلاح اندیشان ظاهری پیام مصالحه در میان آورد و روز جمعه پنجم آن ماه دیار را خالی نموده بخانه خود که در محله سوداگران خریده بود رفت و اچمن بنابر رسیدن ساعت مختار در سرا متوقف گشته یازدهم داخل مکان متصدی نشین شده نه تمسبیت امور مرجوعه و نفدرست پرداخت و کومکبان بهروچ را خلع و اسب داده رخصت نمود •

رفتن قلعه آهنی اساس بندر سورت بتصرف انگلیس و مسلط گشتن او در امر حکومت و مقور ساختن فارس خان به نیابت سید معین الدین خان و معطل شدن احمد خان قلعه دار

از جمله سوانحات این سال رفتن قلعه آهنی اساس بندر مبارک سورت بتصرف کپتان انگلیس است شرح این مهال بر سبیل اجمال آن که چون احمد خان ولد حافظ مسعود خان حسنی قلعه دار بدون استمزاج و استصلاح و مشورت و اتفاق تجار و اعیان به تخصیص کپتان انگلیس از راه خود رانی و خود سری بجانب داری سید معین الدین خان پرداخت و او به پشت گرمی قلعه دار بحکومت متمکن گشت جماعه حبوش را تسلط و غورز بیش از

پیش گاه چند افزود از آنجا که در همین هنگامه آرائی با سید معین الدین خان و برادران او اموال لکوک کلاه پوشان در لانی بموجب اشاره حافظ مسعود خان بیاد فغا رفته چنانچه در محل خویش سبق ذکر پزیرفته حبشیان که پیوسته دمستی نموده با از اندازه گلیم فرا ترک نهاده به ایذا و اضرار مردم خصوصاً بنابر عداوت باتوابعان انگلیس می پرداختند چنانچه چندگاه پیش ازین در نفر پارسی ملازم او را کشته بودند درین ولا که با متصدی بخوینکه مرفوم شد اتفاق رویداد بلکه خود را سهم و شریک امر حکومت او ساخته بر دروب حصار شهر یناه مستحقفظان هر دو قایم گشتند مستر اسپین سرکپتان از مآل کار اندیشیده دست از تجارت و معاملات کشد و به مستر بوجر جندرال سردار خود را که در مبنئی است از رویداد مخبر ساخت جندرال اختلال احوال بندر سورت و تغلب و تسلط حبوش را نه پسندیده چون رعاب سلطنت برجا مانده و بنابر قرب و جوار مبنئی از پوزه که بمسافت شش روزه راه است و غلبه پیشوا را دیده از دیر باز راه سلوک مسلوک و روابط محبت مربوط می داشت در باب اخراج احمد خان و انتزاع قلعه ازو استمزاج مشروط ده شروط چند حاصل نموده به اسپین سرکپتان بندر سورت نوشت که بر آمده به کشتی ها در آید و بر باره در دریا لنگر اقامت انداخته مترصد رسیدن مصالحه جنگی و کومک باشد و نظر بر متانت و رصانت قلعه و عاقبت اندیشی از روی خرم و احتیاط پیشوا را نوشته از مار بندر بسئی و فوجی را از راه خشکی طلب داشت اسپین سر بموجب اشاره جندرال اسباب خود را حمل کشتیها نموده بر آمد سید معین الدین خان و احمد خان از بر آمدن کپتان دفعه و رسیدن ارمار بسئی و فارسخان که تا حال در آنجا بود مضطرب گشته بعضی از تجارت پیسگانرا فرستاده باستمالت و استفسار این حرکت پرداخت و او که در انتظار رسیدن اشاره جندرال بود بمقتضای وقت از راه ساختگی گفت که مرا اطمینان خاطر نیست لهذا کفاره کشیده ام و تلخ امر جندرال بدانچه او خواهد نوشت بعمل خواهم آورد درین ضمن فوج مرهته براه خشکی بیرون رسید ازین معنی فلق و اضطراب عظیم عاید حال سکنه شد اسپین

سر خطی بنام سید معین الدین خلی و سید عبد الله سجاده نشین سید عید روسی و چلبی و اعیان مشتمل بر اینکه در بندر ظلم و تعدی و بی نسفی از حد تجاوز کرده تجار بطمانینت خاطر بامر تجارت نمی توانند پرداخت و مکنون ضمیر چندال آن ست که در ملک شاهي امن و امان باشد و تراحسی حیف و میل درود کسان احمد خان قلعه دار که بيموجب دو نفر رسته ما را کشته اند قاتل را حواله نماید و الا نه آماده برخاش باشد و گره جهازات را بر موسم سفری شدن و متعلقان سید اچمن را که در مدئی اند اجازت بر آمدن بخوادم داد چون خبر پیوستن ارمار بندر بسئی در دریا رسیدن فوج دکهنی از خشکی بچندال رسید غرابی چند مشهور از مردم سرکاری و لوازم توپ خانه و قفلرهای گران نیز فرستاد که قلعه را از احمد خان مستخلص سازد و بر باره پیوسته لنگر انداختند قریب دو ماه چندی درین گفت و شنید سپری گشت از آنجا که تقدیر آسمانی با تدبیر آنها موافقت داشت .

• ابیات •

گر شود ذرات عالم پیچ پیچ باقضای ایزدی هیچ

چون فضاییرون کند از چرخ سر عاقلان گردند جمله کور و کر

به مضمون آنکه اذا اراد الله شیاً فیهاً اسبابه احمد خان که پیوسته به شرب شراب ارغوانی و بيمودن جام ریحانی شب و روز مست لایعقل می بود و حافظ مسعود خان پدرش نظر بحالت او از اندامی بدست آوردن قلعه بلال نام حبسی را که معتمد بود حارس قلعه ساخته و پس از پدرود کردن او عالم فانی را احمد خان نیز بحال داشته بود بذات امری از و رنجیده غائبانه تهدید حبس و قتل و هتک و حرمت او در عالم آب میگفت و به مشقب زبان صدق دل او را می سفت .

زبان بسیار سر بر باد داد است زبان سر را عسوی خانه زاد است

بلال از آبروی خویش هراسان تخم نفاق در مزرع وفاق می کاشت مستراسپین سرکیپتان ازین معنی رافف گشته از مساعدت وفت و یآوری بخت پنداشته به دادن مبلغی او را با خود یار ساخت از آنجا که اراده کلاه پوشان اظهر من

الشمش و این من الامس واضح و لائح گشت - احمد خان فوجی را با توپ چند و لوازمه مدافعت بزرگی بندر که سر راه در آمد کشتی واقع است فرستاده مورچال بندی نمود بیست و ششم شهر جمادی الثاني کلاه پوشان عرابها را بادبان کشیده رو به قلعه نهادند توپی چند از فراز بروج بر کشتیها انداختند کارگر نیامد و گویند که از راه ساختگی بدون گوله بوده بالجمله کشتیها بگزار رسیده کلاه پوشان در باغیکه از آن آنها بود نزول نموده یورش بر مورچال زدگی بندر بردند و از غرابها توپها بر آنها بستند باندک زد و خورد پای استقامت مورچالیان از جای رفت و جمعی کشته و خسته گشتند و زنگی بندر بدست کپتان در آمد سید معین الدین خان نظر بر جانب داری پیدوا به مقتضای وقت بکومک احمد خان نپرداخت و بدله هل جزاء الاحسان الا الاحسان از او نه عمل در نیامد چهارم شهر رجب المرجب کلاه پوشان دمدمهها بسته توپهای و نبار که تیرشان پانزده منی و بیست منی بود محادی قلعه بست و نه انداختن گوله چند آشوب در محصوران اوگند هر گوله ماندد بلای آسمانی که بر سقف عمزت بود آمدی با خاک راه برابر ساختی و هر تیری که بسان صاعقه بر سطح زمین نشست تا آب فرو رفتی چنانچه از صدمه یک گوله نیمه شاه برج بدان عظمت قلعه را تا کمرگاه منهدم ساخت و چابک دستی بکار برده فرصت سرخاریدن و مهلت دم کشیدن نداده دود از کاخ دماغ شان بر آوردد اگرچه از فراز قلعه توپ میرسید اما بنابر سازش کاری نمیکرد و در عرصه یکشنبه روز فریاد الامان بر آمد روز سوم سید معین الدین خان پیام مصالحه داده فوج خود را به استقبال فرستاد و کپتان فارسخانرا همراه گرفته از دروازه مکنی داخل بندر گشت و خانه احمد خان را که خود درانجا بود هاله وار (۱) قبل نمود و جمعی که دست ممانعت در پیش آوردند کشته و خسته گشتند و قلعه را خالی ساخته به کسان خود سپرده بیرفهای علامت انگلیس را پهلوی بیرفهای شاهي نصب نمود مستر کلاس را قلعه دار کرد و برای ملاحظه نمودن قلعه رفت بعضی عمارات

(۱) قبل بندهن محاصره *

را که داشتن آنها مناسب ندانست مفهده فرمود و به ترمیم شکست و ریخت سابق و لاحق پرداخت و مکان چندرا که پیش روی قلعه بود نیز برداشته میدان ساخت و امر حکومت و قلعه داری بصوابدید مستر اسپین سرکپتان نعلق گرفت و بتق و فتق مهمات به یداقدار او در آمد ارمار بسئی را بخصت فرمود و روح مرهته که از راه خشکی رسیده بود چون چندان از باطن مخیر نبود پس از ابعراف این فیل و قال ناسداد طبق آمد و وقت هنگامه آرا شدید ثنی الحال که بموجب نوشته کپتان که چندرال نه پیسوا نوشت دست برداشته رفتند و فارسخان را به نیابت سید معین الدین خار، که برای نام متصدی او باشد مقرر فرمود ، بعدر کفاف بهخوان خرچ معین ساخته فارسخان را در جمیع امور مختار ساخت سید معین الدین خان چون حارّه بخیر اعلان دید خلعت ندابت و یک زنجیر فیل را داد *

روانه شدن مومن خان متصدی بندر کهنبایت نزد پیشوا بالاجی راو به راه منبئی

سابقا رسیدن حسین یا سزل و جواسیس پیشوا بالاجی را و بذکر آوردن، مومن خان حسب الاستدعای او سمت گزارش یافتند درین ولا بموجب تاکید سراول در باغ نکینه نقل مکان نموده در حرکت و تقاعد با خود میر اندیشید و به هیج قسم از مرهته اطمینان قلب حاصل نمیگشت چندی به امت و اعل امروز و فردا گزافیده رایش بران قوار گرفت که چون چندرال انگلیس را بفابو قرب و جوار و بدست آوردن قلعه بندر سورت روابط مودت و اتحاد با پیشوا موقوف و مربوط شده در منبئی که از بونه شش منزل است متوقف گشته بوساطت او خاطر خود را جمع ساخته ملاقات نماید -

* بیت *
توان بمرهم تدبیر نیک و رای صواب جراحات دل صد پاره را دوا کردن
لهذا مستراسمین کپتان بندر کهنبایت را که دران نزدیکی به بندر سورت رفته بود
نزد خود طلبداشته سلسله جفتان مرکوز خاطر با چندرال شده نوشت که از راه

خشکی بنابر عدم موافقت دکنیان و بعد مسافت حرکت را مناسب نمی داند اراده دارد که برای کشتی به منبئی رسیده به پونه شتابد چندرال حسب خواهش او نوشته مستراسکین راضی باین معنی گشت و کپتان بندر سورت با اشاره چندرال کشتی چند بطریق بدرقه به کهنبایت فرستاد مومن خان بعضی ضروریات و مخصوصان را در کشتیهای ازان خود که مرتب و مستعد داشته بود در آورد و سواران و شتران بار بردار با یاساول برای خشکی راهی کرد که در منبئی آمده ملحق گردند و محمد زمان خان ولد فداوالدین را نائب و گلاب را پیشکر در کهنبایت بجای خود نصب فرموده چهارم شهر شعبان المعظم بادبان کشتی عزم را برافراخت و لجام سکان مرکب اراده را بدان صوب معطوف داشته وارد بندر سورت گشت مستراسکین سرکپتان آنجا بیرون دز باغ خویش فرود آورده مهمان ساخت و کیفیت بچندرال نوشت و پس از رسیدن جواب رخصت داد مومن خان به منبئی پیوست چندرال به اعزاز و احترام پرداخته مقدمش را گرامی داشت و در مکان مناسب فرود آورده مهمان پزیر گشت مومن خان باتفاق چندرال حقیقت رسیدن خود را بدالاجی راو نوشته مصحوب معتمدان روانه پونه کرد *

کوچ نمودن سداشیو رامچندر نایب نظامت از
 لیمیری و به تاخت در آوردن هلود و گرفتار
 گشتن بابها زمیندار آنجا و مراجعت
 نمودن به بلده و روانه شدن
 به صوب پونه

قبل ازین رسیدن سداشیورام چندر به لیمیری و بستن مورچال و افروختن
 نائیر قنال و جدال رقمزده کلک بدایع سلک گشته بعد وقوع جنگ توپ
 تفنگ چند روزه رجه مقرره پیشکش را گرفته تاا مداراکر خود را بنابر عارضه

جسمانی رخصت احمدآباد نموده بر هلود تعلقه بابها زميندار کوچ کرده بر موضع درانکدره که بعاصلة ده کروه واقع و بمتافت حصار و قلبيت مکان اشتها دارد دایره ساخت و بتعین مورچال پرداخت - بابها از اطلاع این معنی کسان خود را با کومکيان که از اطراف و جوانب رسیده بودند و مصالح جنگي بدانجا فرستاده خود باجمعی در هلود اقامت گرفت بعضی از هم چشمان و معاندان او از راه کینه و عداوت که شیوة ایست بس مدموم -

ای خلق جهان بیک دگر کینه ورید گویا که ز مرگ خویشتن بی خبرید
همچون دو سگ گرسنه از بهر شکم از روی حسد بیکدگر می نگرید

به سداشیو رام چندر معرفت بهکوان که نه هراولی و رتق و تنق مهمات پیشکش می پرداخت و همراهی داشتند دمبدم اخبار و چگونگی جمعیت او را میسر میدادند به ده نمونی آنها شب چهارم شعبان المعظم بی خبرانه بر هلود ناخت برد و کسان زمیندار سپر ممانعت بر سر کشیده در پشت جداره که چندان استحکام نداشت به انداختن توپ و تفنگ پیش آمدند سداشیو رامچندر جماعه عرب و سندهی را پیش انداخته یورش نموده خود را پیل جدار حصار رسانید و بیلداران را بکندن و شکستن دیوار مامور ساخت و از طرف دیگر فیالان را به شکستن دروازه دواید باوجودیکه گول توپ و تفنگ مانند دگر آتشی می بارید جمعی که اجل شان رسیده بود برحاک هلاک افتادند عبد الله زبیدی و سلمان و باجردان جماعداران با چندی زخمی شدند در اندک فرصتی دروازه شکست و رخنه دیوار افتاد تمامی سیاه حمله آورده در اندرون سر آمدند و او باشان و اجامره اردو بتاراج آن معموره که مانند شهری آباد شده بود و اکثر تجارت پیشگان از ستم حکام بی مروت از احمدآباد و فصبات نه ستوه آمده پناه بدانجا برده بودند دست تطاول کشاده گشت و داکین راسته بازار و مسکن مساکین سر راه بیشتری به غارت رفت و از ناطق و صامت بدست هرکه در آمد گرفته بر آمد بابها زمیندار در فلعه مکان بودنش محصور شد و موج از هر چهار طرف مرکزوار آنجا را در میان گرفت از مشاهده این حالت و انجامیدن کاربدان

عایش با بها جان و مان را در معرض خطر دیده دست بسته رجوع آورد سداشیو رامچندر که خود نیز دران معرکه بود مردم را از غارت بازداشته نسحقیان تعیین نموده او را همراه گرفته بر آمد و در مکان مناسب خیمه زده معسکر آراست از آنجا که فیه ابدال مرهغه در اوج است با سهل ترین وجهی هلود ناخته گشت و لانه آنچنان مکانی نبود که با این فوج شکسته شود بالجمله گفت و شنید پیشکش مصادره در بیدش کرده پس از بد و بدل یک لک و بیست هزار روپیه که راصل سازد انفصال یافت و تا ابراء ذمه معنیه وجه او را بطریق یرغمال باز داشته کوچ نمود زمینداران اطراف و جوانب از رویداد هلود عذرت گرفته از نزدیک و دور رجوع آورده بلا درد سربادای پیشکش پرداختند سنتوجبی برادر سداشیو رامچندر که به دیابت بلده می پرداخت به موجب نوشته برادرش بدگله چوبی دو منزله نعلاشی که سری پت راو برای پیشوا مرتب کرده بود حمل عرانها نموده با اسباب مردم زیادتی روانه پونده ساخت و سیاجی گایکوار که دنانر گرفتن پیشکش امکنه متعلقه حصه خود به ضلع سورتهه شتافته بود به تشخیص و تحصیل پرداخت بعضی جارا بتاخت در آورد و موضع کوندله را محاصره کرد هفتاد و پنج هزار ربه مصادره گرفته معاودت نموده بیست و دوم شهر شعبان المعظم داخل بلده گشته در خانه سلیم که در تصرف داماجی پدرش است فرود آمد و کهاندیراو برادر داماجی که در نرباد اقامت داشت وجهت بندربست و ضامنیه عدم نمود کولیان پرگنات متعلق حصه خویش بطرف بهیل بر آمده بود همه جا پیشکش گیران و بندوبست کزان بقصد ایدر براه پرگنه بیجاپور در آمد و مواضع چند را بتاخت آورد جوان مرد خان از پثن بر جناح استعجال که آنجا بدو اعلق داشت رسیده تا سرحد تعلقه خویش همراهی گزیده رخصت گشت کهاندیرا و از ضلع ایدروا پرداخته براه پرگنه کوی معاودت نموده بدولقه پیوست و مقامات چند ورزیده به نرباد شتافت سداشیو رامچندر که در فواح جونه گدهه رسید محمد مهابت از زوی خرم و احتیاط بمحافظت برج و باره پرداخت از آنجا که سه سال متوالی از امر حکومت صوبه منقضی گشته بود و موسم باران

فریب رسید حسب الطلب پیشوا بایست رفت تا محاسبه کزشته و معاملات
آینده درست نماید طبل عود فرو کوخته به سرعت برگشت و بیست و هفتم
شهر رمضان بلده در آمده در تهیه روانگی سرگرم گردید و سه زنجیر فیل و احمال
و اثقال زیادتیب را باجمعی از گروه سپاه پیش روانه ساخته جریده جهت مرتب
ساختن کاند متوقف گشت درین بین قاتا مدار کار که بنابر علاقه جسمانی آمده
بود رخت هستی بر بست سداشیورامچند روی چفند نه ماتم و سوگواری
پداخته هشتم شهر شوال المکرم بعزم پونه بر آمده بر تالاب کمتویه بیرون دروازه
زایپور فرود آمد و بعد از سه مقام سختوحی ، دستور سابق به نیابت بلده
و بهخوان را باجمعی سپاه تعینات و سر فوج ساخته روانه مقصد گردید - بانها
زمیندار هلود و یرنمالان آمده دیگر که سپید بهکوان بودند بانها که ابراه ذمه خود
نمود خلاص شده رفت و بنابر ایصال وجه ذمه بپس منگه زمیندار لونا واره
و استخلاص برعمال آنجا که رد و بدل درمیان آمد قرار یافت که یک زنجیر فیل
و هفت سر اسب و یاره اقمشه و ما بقی نقد را ادا سازد نهذا بهکوان سرسرام را
که سابق از طرف شیر خان به فوج داری یاره سینفور قیام داشت و بنابر وید
و جوار بادیمب منگه معرفتی دارد جهت آوردن نقد و جنس بدان صوب
رخصت فرمود *

رویداد هنگامه بندر سورت فیما بین اهل اسلام و مکسدار مرهته

از جمله سوانحاتی که در شهر محرم الحرام سال هزار و صد و هفتاد و سه
رومی داده هنگامه آرائی اهل اسلام است در بندر سورت با مکسدار مرهته تفصیل
این اجمال بر سییل اختصار آنکه در ماه بهادون بحساب هفت پندتان دکهنی
صورت گنیس معبود خودها را از گل ساخته روزی چند به برستش قیام می
ورزند و بروز معین بر فیل یا پالکی هریک فراخور حالت بتوزک تمام و تجمل
و احترام سوار ساخته در دریا می اندازند چنانچه از ابتدای حکومت دکهنیان

هر سال در احمدآباد بدین امر اشتغال دارند و در بندر سورت که در حکومت صفدر محمد خان و علی نواز خان پندت آنجا جرأت ارتکاب این کار علی رؤس الاشهاد و معرکه آرائی نداشت درین سال که سید اچهن با عانت و امداد پیشوا بالاجبی راو تمکن یافت بخاطرش خطور نمود که بدستور احمدآباد بدان عمل پیام نماید از آنجا که ایام معدود آن بت را در مکانیکه بزیب و زینت ارایش آراسته گذاشته پرسش می نمایند اتفاقاً در صحن جلو خانه مکان سکونت او مسجد محفزی واقع شده بود آنجا را مناسب دیده این معرکه در آنجا برپا نمود و عبده احسانم هر روز جوق و گروه گروه به پرستش رفته هجوم می آوردند چون در بندر از فرقه عرب و عجم و رومی و روهیله و حبوش و جماعه کثیر از مسلمین چه از ساکنین و چه از واردین می باشند از بوستان صم در دلت الصمد وافف گشته حمیت اسلام و غیرت دینداری دامن گیر شد به عنوان هجوم عام از خاص و عام فاضی را سرگروه ساخته روبه خانه او به اراده شکستن صم نهادند دکنیان به ممانعت و مدافعت که پیش آمدند جنگ در گرفت و چندی از طرفین کشته و خسته شدند بالاخره اهل سلام غلبه نموده بت را از مسجد بر آورده به خاک مدلت انداختند و خانه را بغارت بردند پندت مکاهداریزده خاطر گسته بفانر تدارک و تلافی این امر میخواست بیرون شتافته هنگامه آرا شود سید اچهن وافف شده به عذر خواهی پیش آمد که در بلوای عام و مقدمه دین و کثرت اهل اسلام مرا یاری آن نمود که توانم منع کرد و بدلاسانی و دلبری مستمال ساخته نگاه داشت *

در آمدن باره سینور بتصرف مرهته

مخفی نماد که پرگفته باره سینور که از بلده بمسافت سی و پنج گروه واقع است در عهد حضرت خلد مغلز ملابت محمد خان بانی موجوداری آنجا را به عنوان وطن داری و چون سر راه دارالخلافه است و در فرب جوار کولیان فطاع الطریق ساکن اند محافظت طرق و شوارع را به عهده خویش گرفته حصاری

پخته بدور قصبه کشیده و قلعه‌چیه مستحکمی برپشته بغا نهاده و از متمردان غارت گرد دور و فواح ضامن معتبر بدست آورده و فوجداری پرگنه بیر پور به ضمیمه آن در مشروط تنخواه داشت پس از ارتحال او بسیر خان پسرش تعلق یزیرمت چنانچه در صدر این اوراق بر محل خود اندراج یافته چون او اکثر اوقات در کهرکه و جونه گدھے اقامت داشت نائیل مستقل درانچه گذاشته بود در وقت در آمدن رگه‌ها ته راو و بتصرف در آوردن صوبه سردار محمد خان پسرش در آنجا بود سر سرام که رتبه و فتنه مهمات بدو تعلق داشت نزد رگه‌ها ته راو آمده مساعی جمیله بجا آورده نوشته عدم مزاحمت بآره سبغور و بیر پور بقرار بالمناصفه با مکسدار او حاصل کرده به دارومدار سرمی بود و سردار محمد خان که در عفووان شهاب سرد و گرم روزگار ندیده و حلو و مر آن بچسبده به اغوای سلطان نام حدشی سر سرام را که صحبت موافقت نکرد برآمد و سلطان بخود سری مدارکار گشت پس از در گزشتن شهر خان اقتدار و اخذبار حدشی بیش از پیش از دیار یزیرمت در سال گزشته که سداشیو رامچندر بدان صوبه فوج کشی نمود سی هزار روپیّه ناظهار تصرف وجه نامنا صغه مقرر ساخت و سلطان را یوعمال گرفته آورد چنانچه فدل ازین سمت گزارش یافته فریب ده دوازده هزار منجمله آن بتدریج بمعرض ایصال در آمد معاندان سلطان میدان را ازو خالی دیده و فادو را حسب المدعی خویش یافته سردار محمد خان را که او نیز از تسلط و غلبه او گران خاطر بود و کم سنگ واقع شده ره زن گشتند -

مردم بی سنگ بخود کم بود سنگ گران گوهر مردم بود

از و خامت عافیت نیفدیشیده عجلت نموده در سرانجام تتمه وجه مقرره خلاصی سلطان متقاعد گشت هر چند او به محمد جهان نام که او نیز غلام و به نیابت سلطان مستعل بود نوشت مذاکره مخالفت سردار محمد خان که تمیز نیک و بد نمی کرد پیشرف نمیشد سردار محمد خان او را بجد و باعث این امر دیده توهمی نموده آزرده گشته بیرون بر آمد که از خود فوت و فدرتی بهم رسانیده محمد جهان را اخراج نماید روزی چند در انتر سوبه به تدبیر این کار

نخست چون بهکوان را سبیل وصول بقایا بنظر نیامد به تهدید و تنبیه سلطان پرداخت او چون از مخالفت و اراده سردار محمد خان با خبر بود به هیچ قسم صورت رهایی خود را در مرآت خیال ندید و از صعوبت حبس و ضرب و ستم مجان آمده با بهکوان سازش نموده فرار سپردن باره سیفور مشروط بآنکه سی هزار روپیه نقد در وجه مصارف سه بندی بدهد و از بقایا دست برداشته تمسکات را مسترد سازد بهکوان سفتوجی را ظاهر ساخت و او این معنی را فوز عظیم و فتوح جسیم شمرده ظهور حسن خدمت و کار طلبی نزد پیشوا اندیشیده عهد و پیمان را مؤکد بایمان ساختند و بذابر تمشیت این امر بهکوان بیست و دوم شهر محرم الحرام سلطان را همراه گرفته بر آمد و در نزدیکی باره سیفور رسید. سردار محمد خان که درین عرصه جمعی را نوکر و برخی از کولیان را به عنوان کومک فراهم آورده به اراده اخراج محمد خان زد و خورد داشت از رسیدن بهکوان تاب مقاومت در خود ندید دست کشیده به لونا واره شتافت - * بیت *

اگر از مخزن توفیق عطائی نرسد

سعی سودی نکند جهد به جائی نرسد

و کسان بهکوان بی ممانعت و بلا مشقت بیست و هفتم آن ماه داخل شده بتصرف در آوردند و بموجب فرار وجه موعوده و تمسک را واپس و سلطان را خلعت داده خلاص ساخت و با چندی از پیدگان او را و محمد جهان را نوکر گرفته تعینات همانجا نمود و آنچه از توپ و جزایر و سرب و باروت با اسبابی که که در قلعه بود بضبط در آورده بذابر بندوبست و تشخیص قریات و ضامنی کولیان بر آمد و در بیرپور معاملات چند ورزید درین بین سر سرام که برای آوردن فیل و اسب و مابقی نقد به لونا واره رفته دایک زنجیر فیل و هفت سراسیم و نقد رسید و یرغمال دایم سنگه زمیندار آنجا را رهائیده روانه ساخت بهکوان پس از انقراض بندوبست کالو بسر خود را با جمعیت دو صد سزار و همن نقد پیاده بمحافظت باره سیفور گزاشته معارفت نموده بموضع کهیره دیوسن و بدر را با اسپان نزد سفتوجی باحمدآباد فرستاد و به اشاره او جهت اخذ پیسکش

طبع سوره زمره شده از آنجا که از ایام ماضیه و روزگار خالیه بته که منصوب برنجهر معبود هنوز در سارنگپور بوده و بغیر رویداد هنگامه محاصره سداشیو رامچندر که خرابی بقیه آبادی آنجا رو نمود چنانچه در محل خویش سبق ذکر یافته برهمنان متوسل او آن بت را در بلده آورده در حائنی خود داشتند درین ولا سندوقی از حقیقت واقف گشته باعتقاد خویش اسر خیری اندیشیده خانه را در اندرون حصار متصل بدروازه سارنگ پور ابتیاع نموده به تعمیر شدست و ریخت پرداخته آن صورت را در آنجا نصف فرمود و یک لک و بیست و پنج هزار چراغ در عرض یک ماه در آنجا به عنوان نذر افرخت و در اکثر اوقات شبانه روزی خود بغیر برستش رفته تا دیرگاه متوقف می شد عدد اصنام گروه گروه و جوق جوق بپرستش می آیند و هیچ وقتی آن بت خانه خالی از وثنی نیست سابقا در ضمن سوانحات هنگامه بندر سورت روانه شدن عمده التجار ملا فخر الدین به سفیدی نا عادت مستر لام انگلیس و بودن او در آنجا سمت گزارش پذیرفته درین ایام که امر قلعه داری به کپتان انگلیس و غلبه او که معین الدین خان متصدی را جرأت ارتکاب امری نساند او را حب الوطن من الایمان گریبان گیر گشت و باجارت جندرال بامتعلقان رجوع به مسقط رأس آورده در ماه ربیع الاول به بندر سورت در آمد *

و رود فرمان والا شان در باب تفویض قلعه داری

بنام کونپنی انگلیس و سند متصدیگری

بنام سید معین الدین خان و

سوانحات دیگر

چون سوانحات بندر سورت از در آمدن سید معین الدین خان و بتصرف آوردن کپتان قلعه را بعرض اقدس رسید هادی علی خان که از قدیم بامر وکالت قلعه دار و متصدی آن جا می پرداخت بدریعه وزیر الممالک کار سازی

نموده فرمان والا شان در باب تقرر قلعه داری از تغیر احمد خان و داروغگی ار مار
 بادشاهی با پروانه تفخواه در لک روپیه سالانه سوای داخلی حضور بدستور یا قوت
 خان دندا راجپوری داوغه معزول بنام متصدی چون جندرال منبئی و کپتان
 بندر سورت تابع دیگری اند بنام کونپنی انگلیس که باصلاح آن جماعه کونپنی
 سرکار را گویند و سند متصدیگری بنام سید معین الدین خان حاصل ساخته
 فرستاد مستر اسپین سرکپتان بضابطه بادشاهی در فضای پیش قلعه خیمه نصب
 نموده پسران معین الدین خان و قاضی و ارباب تحریر و تجار و اعیان را جمع
 فرموده برسم استقبال در خیمه آمده آداب بدستور معمول مقرری در بدرگاه والا
 بجا آورده فرمان را گرفت و دبیر مضمون آنرا بگوش حاضران رسانید *

نقل فرمان والا شان

آنکه خلاصه الامثال و الافران کونپنی انگریز بعنایت بادشاهی امیدوار
 بوده بداند که درین زمان پیروزی نشان و اوان میمنت اقتران فضل و کرم
 خسروانه اورا بمرحمت خدمت قلعه داری بندر مبارک سورت از تغیر حافظ
 احمد خان سرمایه مفاخرت و مباحثات بخشیدیم باید که شکر و سپاس عنایت
 مقدس معلی بجا آورده در محافظت قلعه و توزک احسام و موجود داشتن
 ذخیره موافق ضابطه مستمره وجد و جهد فراوان به کمال هوشیاری و خبرداری
 بتقدیم رساند درین امور از حضور ساطع النور تاکید موفور داند تحویر فی التاریخ
 یازدهم محرم الحرام سنه ششم جلوس والا برساله سیادت و نجابت مرتبت -
 امارت و ایالت منزلت - دانای مدارج دین و دولت - شناسای مراتب
 ملک و ملت - فرازنده نوای شوکت و حشمت - طرازنده بساط آبهت و عظمت -
 اعتضاد خلافت و فرمان روائی - اعتماد سلطنت و کشور کشائی - ظفر پیروی
 معرک جهانستانی - عیش آرای محافل کامرانی - دقیقه یاب سرایر بادشاهی -
 رمز شناس مزاجدانی و آگاهی - جوهر مرآت حقیقت و وفا - فروغ شمع یک
 رنگی و صفا - همدم دل کشای مجلس خاص - محرم خلوت سرای صدق

و اخلاص - کار فرمای سیف و قلم - مدبر امور عالم - قدوة خوانین بلند مکن -
 عمده امرای عظیم الشان - وزیر صائب تدبیر - ممالک مدار امیر روشن ضمیر عالی
 مقدار - لازم الاختصاص و الاعزاز - واجب الاحترام و الامتیاز - رکن السلطنة بادشاه
 سلیمان اقتدار - یار وفادار وزیر الممالک عمده الملک مدار المهمات تصف جاه نظام
 الملک بهادر فتح جنگ سپه سالار - مستر اسپین سر بعد گرفتن فرمان والا شان
 شلک توپ حائز نموده خلعت به معشن علی خان بسر هادی علی خان
 نائب رسانیدن فرمان و چندی از عمله و قلعه قلعه را شال داده بمان خویش
 سرگشت و پروانه دو تک روپیه تفخواه امار را نزد سید معین الدین خان متصدی
 فرستاد چون سند متصدیگری بذایر عدم سرانجام وجه اخراجات حضور کروی رسیده
 بود بالفعل که تدبیر آن از سید معین الدین خان نتوانست شد موقوف بر رفت
 دیگر گزاشت پس از چندی مستر پرلیس فاه می از بغیر مستر اسپین سر از بنبئی
 کپتان و قلعه دار مقور شده آمد و او رفت کهاندرا او برادر داماجی گایکوار که در
 فصبه نروداد اقامت داشت چون هنگام فصل و ارتفاع علات رسید نگاهداشت
 سوار و پیاده نموده بغیر تشخیص و تحصیل مال واجب . دامنای متمردان
 برگذات بعلقه حدود برآمد ارنجا که دران ایام در بازار سباجی گانوا و چند
 جای دیگر خماران دکان خمر فروشی علی روس الاشهاد و نموده بودند سفتوجی
 نائب نظامت سه نفر آنها را دستگیر ساخته بغیر عبوت دیگران بدهن توپ
 بسته پراوید و از روی نوشته سداشیو رامچندر از پونه بوضوح پیوست که یکی از
 کاردیان جماعه مظفر خان کاردی که در سرکار پیشوا نوکر بود جمدهر برپهلوی
 سدوبا سرعم پیشوا که مدار المهمات و رائق و فائق مهمات است انداخته بود
 چون معدر نبود کارگر نیامد و گرفتار گشت و در معرض بار پرس ازین حرکت
 در آورده عند الاستفسار ظاهر شد که باغوامی مظفر خان بوده او را طلبداشته هر در
 را به قتل رسانید و بده برادری او را غارت نمود - سفتوجی دوت شادمانی
 نواخته امر به شلک توپخانه فرمود و بضابطه دکهن شکر بخش کرد و دیابت
 حصه بلده گایکوار که به شیوگرام تعلق داشت درین ولا داماجی گایکوار از تغیر او

نرمک مکتد فامی را مقرر ساخت و از جانب او مہی پت راو کہ در فصدہ نریاد بود بہ بلدہ آمدہ دخیل کار گشت *

سلطنت حضرت شاہجہان بادشاہ و نظامت سدا شیو رامچندر نائب بالاجی راو و دیوانی فدوی درگاہ آسمان جاہ

سابعاً در ضمن وقائع سال ہزار و صد و ہفتادم بتقریبی آمدن احمد شاہ ابدالی بدار الخلافت شاہجہان آباد و وصلت نمودن با سلسلہ علیہ تیموز بہ مجملی رقم زدہ کلک بیان گشتہ بعد رویدار مصالحہ و ملاقات شاہ با حضرت ظل سبحانی از راہ خیر اندیشی امروزارت را بدستور سابق نامزد خانخانان و میر بخشی نجیب الدولہ پانی زئی را مقرر ساخت و بادشاہزادہ شاہ عالم را تجویر فوجداری چکلہ مناسی حصار نمودہ مرخص گردانید و بادشاہزادہ مرزا ہدایت بخش و مرزا بابا را ہمراہ گرفتہ بارادہ دخیل کار ساختن در صوبہ لکھنؤ و بنارس با آسفجہ نظام الملک کہ از وزارت موفوف داشتہ بود راہی گشت بعد چندی بذابرحدت ہوا و سورت گرما نظام الملک را در رکاب بادشاہزادہا بمقابل شجاع الدولہ ناظم صوبہ لکھنؤ و بنارس گزاشتہ معاودت بدار الخلاف نمود و بار دیگر با حضرت افدس ملاقات کردہ تجدید عہد و میثاق فرمود و تیموز شاہ و پسر خود را در دارالاساطنت لاہور تا سرہند و صوبہ کابل و ملتان و تہران و بہرکہ در فرار صلح تعلق بد شاہ ابدالی گرفتہ بود بہ سلطنت نصب و صاحب خطبہ و سکہ گردانیدہ بہ فندہار شتافت نظام الملک دوسہ ماہ در انصوب ماند چون پیشرفت ندید با شجاع الدولہ مصالحہ میان آوردہ اعازہ دار الخلافہ گردید درین ضمن انواع مرہنہ را کہ ہنگام خبر آمد آمد شاہ ابدالی طلبداشتہ بود رگہناتہ راو برادر بالاجی راو و ملہار ہولکر و غیرہ رسیدہ ملحق گشتند آنها را ہمراہ گرفتہ در سواد دار الخلافت آمد ازانجا کہ با خانخانان خالوی خویش

و نجیب الدوله خاطر گرانی داشت با رگه‌ناتیه راو بقرار بالمناصفه در محاللات دارالخلافه و ممالک معروضه مشروط رفاقت و بر آوردن نجیب الدوله با خود متفق ساخته بامر محاصره پرداخت، نجیب الدوله در صدد مدافعه در آمده قریب یکماه جنگ توپ و تفنگ بمیان آمد آخرا امر نجیب الدوله بکفالت ملهار هولکربر آمده به سهارپور امکنه متعلقه خویش، آن طرف دریای گنگ رفت آصف جاه نظام الملک بدار الخلافه در آمده ملازمت نموده امر وزارت را گرفت و باستقلال تمام مدار کار و افاق و فائق مهمات سلطنت گشت خانخانان یلی آمد و رفت را کشیده در خانه خویش متقاعد گردید بادشاهزاده شاه عالم که متعلقه خود شنانده بود درین فرصت فوجی را بهم رسانیده مصدر تددات می شد آصفجاه بود بادشاهزاده را در بیوفات و بهمسازدن استقلال صلاح حال خود ندیده فراموش طلب حضور و شفه بدستخط خاص مقرر حاصل نموده فرستاد و مبلغی که با مرهغه تعهد کرده بود از اموال بادشاهی و تنخواه بر محاللات سرانجام داده بسمت لاهور بخصمت کرد - رگه‌ناتیه راو بدان صوب متوجه گشته باتفاق ادینه بیگ خان و بندهای بادشاهی را از لاهور بر آورده عمل و دخل بالمقامعه نمود بادشاهزاده شاه عالم بنابر مبالغه و رسیدن شفه‌ها لاجار رسیده در بیرون دارالخلافه ورود آمد و به تکلیف وزیرخواه ناخواه داخل گردیده چندم استقامت گزید چون آصفجاه را اطمینان خاطر نمود ناگاه فوجی را تعیین نمود که بادشاهزاده را بدست آرند باوجودیکه اکثر مردم از خوف وزیر جذاثر کزیده بودند با جمعی که داشت متوجه مدافعه گردیده یک شبانه روز بجنگ یرو تفنگ پرداخته جنگ کفان با سواران معدود خود را ازان مهلکه بر آورد و نزد بیهل سکهدیو که با سه چهار هزار سوار رگه‌ناتیه راو بنابر وصول بقایای وجه روز گراشته رفته بود شتافت وزیر الممالک فوجی را فرستاد و جنگ بمیان آمد - اما پیشرفت نشد بادشاهزاده شاه عالم دیگر توقف خود را درانجا مناسب ندانسته عبور دریای گنگ نموده در تعلقه نجیب الدوله و باره در آمد نجیب الدوله باستعمال آمده بسانجام بعضی ضروریات پرداخت و چندی از سادات باره

و جمعی آمده ملازم بادشاهزاده شدند قریب یکماه در اینجا اقامت گزیده متوجه
عظیم آباد گشت رگه‌ناتپه راو چون موسم برگشت باو طان سیده بود نایبان
و گماشته‌های خود را در محالات و برگذات دارالخلافه و صوبه لاهور بموجب
تواری بر نصف حصه تعیین نموده راهی گردید وزیر الممالک اقتدار و اختیار
بیش از پیش بهم رسانیده از عزل و نصب خدمت حضوری و مملکت
و حکم رانی بکف کفایت خویش گرفته بندوبست قلعه و دیوان خاص
بکسان معتمد خود سپرد پادشاه بمقتضای وقت وفق و مدارا در پیش نموده
بهرچه مرضی وزیر بوده تابع گشت و بدانچه وجه قوت و بعضی اخراجات که
میفرستاد فایده بخش نام سلطنت چیزی نداشت و بذایر مصلحت ظاهر
عرض وزیر مقررین باجابت میفرمود چنانچه خانخانان خالوی خود با لطف الله
خان دیوانش (۱) را در پتشیخانه میر آتش طلبانیده نظر بند ساخت و به فراغ
خاطر خواه بامور مرجوعه اشتغال ورزید -

کینه هر سینه که بفهاد رخت دل شودش از پی آزار سخت
ببندت او چرب زبانی کند بر گزند فصد نهانی کند

و در سال هزار و صد و هفتاد دو که جنکوچی سندهیه ولدجی آپارا پیشوا بالاجی
راو بتحصیل نصف حصه هندوستان و عمل و دخل نمودن محالات دیگر با فوج
تعیین ساخت و او بدار الخلافه رسیده بصوب لاهور روانه شد و صوبه را بتصرف در
آورده در برگذات پنجاب تا دریای نیلاب که به اتک اشتها را دارد عمل مبعثه به
عمل آمد چندی جنکوچی دران سمت بوده صاحب پتیل نامی را با فوج دران
صوبه گزاشته چون هنگام برشکال در آمد معاودت نموده در سواد دارالخلافه
رسیده باستصواب وزیر الممالک بکده موکنیسر که تریب رود خانه گنگ و سی
و پنج کروه از دارالخلافه مسافت دارد رفت چون آن جابه تعلقه نجیب الدوله
ملصق است سوال و جواب نصف محصول محالات متعلقه او نمود و چندی

(۱) پتشیخانه لغت ترکی بمعنی جای پاسبانی در خانه ملوک را گویند که پتشیخانه

بآمد و رفت سفرا گزشت و ایام بهاران نیز منقضی گردید نجیب الدوله عبور دریا نموده بمقابل جنگجوی معسکر آراست و جنگ توپ و تفنگ از طرفین جاری گشت قریب سه ماه بدین منوال دایم انجام رسید شجاع الدوله ولد ابوانمصور خان صفدر جنگ باندیشه اینکه تا حال یای مرهنه آنطرف دریای گنگ نرسیده و محاللات مرهه کههغه متعلقه خویش که متصل به تعلقه نجیب الدوله است بکومک او آمده میانجی و واسطه امر مصالحه طرفین شد درین ضمن احمد شاه ابدالی با تیمور شاه بغا بر تدارک مافات عبور دریای اٹک نموده عام لاهور گشت صاحبان بئیل و دهقانان و (۱) نیروئه آرینه بگ خان و صدیق بیگ خان که که باشا و وزیر الممالک با مرهنه متفق بودند تا مقاربت در خودها ندیده به جنگجوی پیوستند و کسان شاه ابدالی در بلده لاهور و برگذات پنجاب تلبه همد عمل و بندوبست خود نمودند از آنجا که بغا بر محال طلبی جنگجوی امر مصالحه صورت نه بست شجاع الدوله نیز عبور دریای گنگ کرده به نجیب الدوله پیوست و بادشاهزاده شاه عالم را که در نواح اله آباد متوقف بود ترغیب و تعویض آمدن نمود جنگجوی به دریافت اتفاق شجاع الدوله چون درین مدت عهده بر آ با نجیب الدوله نتوانست شد به وزیر الممالک نوشت که با حضرت ظل سبحانی زود برسد هر چند که وزیر بغا بر توجه رایات عالیات مرهه بعد اخیری عرض نمود بغا بر کسلمندی مزاج اقدس درجه پزیرانی نیاف چون از طرف شاه ابدالی خاطرش نا جمع بود بخیال آنکه مبدا حضرت اقدس در باطن بد و پیوسته باشند و شجاع الدوله و نجیب الدوله و بادشاهزاده نیز اتفاق نموده از هر دو جانب هنگامه آرا شوند از و خامت عاقبت اندیشیده متعلقان را با احمال و اثقال از دارالخلافه بر آورده در فلاح سور جمل جات فرستاد که در کنف حمایت او مصون و محفوظ باشند و خود داخل خیمه شده به فرخ آباد شش کوهی بعزم کومک جنگجوی روانه شد از مشاهده این معنی وضع و شریف برجیان و مال و ناموس خودها هراسیده و از سوء خامت اندیشیده هرکس

(۱) نیروئه لغت ترکی معنی داماد بزرگ است *

ما مہدی! بفطر عر آوردہ بر آمدند و بہ ملک زمینداری و صوبہ لودھہ و بنارس و قلاع سور حمل جات رفتہ استقامت گرفتند بعضی کہ لچار بودند و مفاہیک چغد و سیر انفس بی سر و پا استقامت ورزیدند مسموع شد کہ دران مقام خطوط شاہ ابدالی ما حضرت ظل سبحانی کہ مرہنہ گرفتار کردہ بود بویر رسید از آنجہ اندیشہ داشت از مضامین آن استنباط نمود لہذا مہدی قلبی خان و بالاشخان دارونہ دیوانخانہ خود را با جمعی از بی باکان بحضور مرستاد کہ کار بادشہ و خانخانان را بسازند -

• بیت •

زمانہ چو عاجز نوازی کند بہ تند از دہا سوربازی کند

آنها چون بلائی ناگہانی و قضای مہرم آسمانی رسیدہ از زبانی دریمہ معروض رسانیدند کہ خود بدولت متوجہ لشکر شوند منظور نہ شد کہ مزاج اقدس کسل دارد چون میل خاطر ہمایون را بصعبت درویشان گوشہ نشین میدادستند بتقریب ملاقات درویشی کہ در کوتلہ فیروز شاہ واقعہ شہر کہنہ است ہنگامیکہ *

• بیت •

حنجر زر درکشید از سوی خاور آفتاب

ساخ روشن ربع مسکون را سراسر آفتاب

روز پنجم ذیہ ہستم شہر ربیع الثانی سال ہزار و صد و ہفتاد و سہ انحضرت را سوار ساختہ بردند و درانجا بالاشخان زخم بکدہ بر پہلوزد و بی دکی دیکہ از عقب شمشیری انداختہ از پادر آورد -

• بیت •

ہمانجا پر طاؤسی بینداخت جہان از فراؤسی پیرداخت

• قطعہ •

زنی نا حفاظ است دنیای دون کہ ہرگز از و شوہری بر نخورد
کہ بر پایہ تخت او پانہاد کہ از دست او تیغ بر سر نخورد

آخر همان روز مہدی قلبی خان و ظفر اللہ خان بموجب اشارہ وزیر در قلعہ مبارک آمدہ از سلاطین زادہای والا تبار حضرت اقدس اشرف مرزا سنگی ابن محی السنۃ بن محمد کام بخش ابن حضرت خلد مکان را کہ بیست و پنج

سال از عمر مبارک است بر آورده بر تخت موروثی سلطنت اجلاس داده به شاهجهان بادشاه غازی موسوم ساختند و منادی امن و امان بقام نامی آن حضرت بر آوردند و هنگام شب حائضان و اطف الله خان را که در قلعه نظر بعد بودند تسمه کشیده روانه عدم نمودند -

• نطحه •
 گردون در آفتاب سلامت گوا نشاند کافر جو صبح اولش آخر فنا نکرد
 خیاط روزگار بی‌الای هیچ کس پداهنی ندوخت که آخر فبانمرد
 روز دیگر جمعه نهم بود بادشاه را سوار ساخته بمسجد جامع برده خطبه بزم انحضرت خوانده برگشتند و رویداد صدر از نوشته رکیل دین جهان مدد بیست و چهارم آن ماه به بدوی درگاه آسمان جاه رسید و سنتوجی را ملافی گشته اجازت بواخت نوبت تدبیر اعلان و خواندگان خطبه و اجرای سکه بالقاب همایون بمهر خود نوشته داد *

بقیه سوانحکات سال هزار و صد و هفتاد و سه بعد روانگی سداشیو رامچندر

سباجی گایکوار که از سال گزشته پس از انقراض تسخیر و تحصیل پیشکش حصه خود از ضلع سورتهه معاودت نموده در بلده اقامت داشت درین ولا دوم شهر جمادی الثانی که موسم حصاد و خساد غلات رسید بدرون بر آمد و هر رازم که داماجی گایکوار از نزد خود به پیشکاری او رخصت کرده بود ملحق گشت و پنجم کرچ نموده بدولقه شتافت بهگوان که چندگاه پیش ازین جهت اخذ پیشکش حصه متعلقه پیشوا بضلع سورتهه رفته بود بقرار سال گزشته تسخیر و تحصیل نموده برگشت از آنجا که مقدمه گرفتن باره سینور بدریعه سداشیو رامچندر ببالاجی را و ظاهر شد مورد تحسین و آفرین گشته خلعت و زنجیر نیل که از لونا واره آورده بود باسند باره سینور برای بهگوان داد سنتوجی باستماع و رود بهگوان بموضع سیلوره معموله دولقه هفت گروهی بلده بموجب نوشته سداشیو رامچندر میل را همراه گرفته رفت و فیل را بدو داده به همراهی خویش به بلده در آورد *

معاودت نمودن مومن خان از پونه

قبل ازین روانه شدن مومن خان مصدق بنادر کهنایت کشتی سوار بعزم ملاقات پیشوا بالاجبی راو به پونه مرقوم قلم بدایع رقم گردیده چون بعد ورود منبئی برسطات جندرال و کلامی خود را فرستاده گفت و شنید نموده اطمینان قلب حاصل ساخت چهاردهم شهر محرم الحرام روانه گشت و چهارم شهر صفر المظفر بر دو گروهی پونه رسید پاندر و رنگ و گروپال هری و جمعی نا شانه پیشوا باستقبال شتافته آوردند و سداشیر بنی عم پیشوا نا سر دروازه سبقت نموده تر خورد و نه همراهی خویش فرد بالاجبی راو آورده و او بمعانقه پرداخته به اعزاز در پهلوی خویش نشانیده باختلاط گرم جوشی و احوال پرسی خوش دل ساخت و به مکانی که جهت نزولش معدن کرده بود رخصت فرمود و هزار روپیه نقد بعنوان ضیافت فرستاد پس از چندی پیسوا بالاجبی راو نا راهنامه راو و سدو بنی عم و شمشیر بهادر برادر و سواس راو پسرش بطریق بار دید آمد مومن خان به شرایط استقبال پرداخت و فریب یکپاس که نه گفت و شعبد بعضی امور گزشت چند طافه بارچه گران بهاو جفت حلقه طلا مربع و بیضی طلا و دو سراسیم باد و تار بایراق دهره تواضع پیشوا نمود و بارچه و حلقه های زر و یک راس اسب برگهنامه راو و بسرح ایضا به سدو نا و شمشیر بهادر راو و نه جمیع همراهیان فراخوار و رتبه و منزلت دستار و دو پته و دو داده رخصت کرد ازین سلوک پسندیده دکنیان بسی راضی و بر همت او آفریدها خواندند -

فریدن و سرخ و رشاه نبود نه مسک و معدن
 ز داد و دهش یافتند بر روی بوداد و دینس در
 الحاصل قریب دو ماه که در پونه موقوف بود احداث طلب
 وداع بتواضع بارچه پوشیدنی و یک بیضی مدال و نه همراهان
 بضابطه دکن پرداخت و عهد میدان میان آمد و معذرت
 را پذیرفت -

روپيه مگه‌طعی قرار داده یرغمال معتبر گرفت درین بین چون از سابق در مزاجش ماده سودا غلبه داشت درین ولا ربه طغیانی آورده از جاده اعتدال منحرف گشت و بحکات و سکفات غیر مانوس منجر گردید کار پردازان بنابر اصلاح در ماه شعبانی ببلده در آوردند و هر با رام با فوج بصوب باقی محالات نامشخصه پیش روانه شد پیش ازین نتصرف در آمدن باره سینور بنمک حرامی سلطان حبشی و محمد جهان -

• مصراع •

قولى است مصطفى ۵ را لاخیر فی عبید

سمت گزارش یافته از آنجا که دنیا دار مکافات است در اندک فرصتی و کمتر مدتی آن تبه کاران بد روزگار و بد نیتان ناهنجار به جزای کردار خود رسیدند و به شامت که‌ران نعمت گرفتار گشتند -

• بیت •

بد میکنی و نیک طمع میداری جز بد نه بود سزای بد کرداری

شرح این گفتار بطریق اختصار آن که بعد از سپردن قلعه باره سینور آنها اگرچه نوکر و داندجا سکنا داشتند در کمال مذلت و خواری مطعون و ملعون آشنا و بیگانه در لباس عار و خسار اوقات می گزاریدند و چشمداشتی که از مرهقه داشتند چون غرض شان بر آمده بود معاینه نمی شد از افعال نا پسندیده و اعمال نکوهیده خود بعد خرابی بصره نادم و پشیمان و نیر وجهی که مشروط سپرد قلعه بود پاره بایغان گفت و شنید این امر به عنوان حق السعی متصرف شدند و وجهی به خرج ارباب حل و عقد رفت قدر قلیل که عاید آنها گشت خسر الدنيا والآخرة گردیدند چون روی باز گشت نزد آقا زاده خودها نه داشتند که نه کدام آبرو پیش او توان رفت و بکدام چشم روی او توان دید - • بیت •

مرده بودن بزیر سنگ اندر به که زنده بزیر فنگ اندر

لهدا در صدد چاره جوئی و آوردن آب رفته بچوبتگپو در آمدند و چندی مستحفظان دروب را به مواعید دل بزیر با خود یار و همدستان ساختند و بدیم دست اویز جوان مرد خان و سردار محمد خان را که به پئی شتافته بود غذا تقصیرات گزشته و جنایات ماضیه در پیش کرده نوشتند و سردار محمد خا

ترغیب و تخریب آمدن نمودند و از جوان مرد خان و سردار محمد خان در پاسخ تحسین و آفرین روانه شد چون تدبیر خلاف تقدیر بود نوشته جات بدست کسان کالو واد بهکوان افتاد پس از وقوف بر مضامین با خود اندیشید که - • بیت •

هفتاده امروز محکم بگیر

که مردا نباشد تدارک پزیر

و سلطان و جهن را به بهانه طلب داشته با تبعه و احقه دستگیر ساخت و زن و بچه اش اسیر نموده ناطق و صامت آنها را به ضبط در آورد و بجزیه نوشتجات را با رویداد نزد پدرش به احمد آباد فرستاد و جواب رفت که آنها را مسلسل و مغلول در حبس شدید بمحافظت تمام باز دارد و پس از ایام معدود بهکوان بموجب اشاره سداشیو رامچندر که بغیر دغدوست و تشخیص پرگنه پتلاد که ملتوی بود روانه شد و معاملات آنجا را در مقامات چند فیصل داده به ناره سینور شتافت و مواضع چند کنار دریای مهندری را بذاخت در آورد همدران اوان والد سفتوجی نائب نظامت از وطن با پسر راگهوکه نبیره او بود و برادر زاده سفتوجی می شد بغیر ملاقات آمد چون ایام بستن زنار که بهندی جنوی گویند برادر زاده اش رسیده بود و این معنی را برهمگان در کمال سرور و شادی به عمل می آرند بسر انجام جشن و سور روزی چند پرداخت و برهمونی یکی از هندوان گجراتی که در امور خیر و شر در مزاجش تصرف بهمرسانیده و رائق و فاتق مهام اخذ و جر و احداث بدعات گشته بود بعنوان ندرانه مبارکبادی این طوی مبلغی بر فرقه سپاه و گروه اصناف صرافان و تجارت پیشگان و اهل حرفه فرو متفرقه شهری تفریق نموده محصلان گماشته به معرض ایصال رسانید که بین الجمهور به جنوئی بیوره اشتها یافت و بدعات چند دیگر به شوم طمع آن شقی حادث گردید از آن جمله در ایام کنعنائی قوم هذود که لکن گویند و در بعضی از آنها مانند قوم مزارع که کندی نامند و جماعه دیگر که شوهر کردن زن بیوره رواج دارد باصطلاح آنها دهریوه خوانند و در قدیم الایام کوتوال چیزی از آنها میگرفت و در ابواب ممنوعه بود و در عهد حضرت خلد مکن جمیع این ابواب منع گشت درین

ولا ناحیائی آن مدعت پرداخته سردهریوه یک رویه و چهار آنه مقرر شد تا از چبوتوره کوتوالی رخصت شوهر کردن حاصل گردد و بیز هرگاه یکی از آنها بذابر کدخدائی از بلده به قصبات یا قریات که جان نامند بروی چهار رویه ددرانه ناظم و داروغه کهتره پارچه و فوجدار گرد بدهد و اگر جان جهت کدخدا شدن از بیرونات داخل بلده شود ده آنه بعنوان قیمت نار جیل ددرانه داده رخصت در آمدن می یابد از آنجا که سنتوجی به قباحت این قسم مقدمات نمی رسد و بکنه قطع و فصل معاملات نمیتوانست پرداخت بلکه کمند حوصله اش بر مدارج علما کوتاهی داشت بر عایا و برایا حیف و مبل اخذ و جر که در حکومت پیشوا ندوده به عمل آمد -

* بیت *

به نیم بیضه که سلطان ستم روا دارد

ز نقد لشکریانش هزار مرغ به سیخ

کهاندرار که جهت بندوبست کولیان پرگنه سهیل شتافته بود چون بیوفت هنگامه برپا شده با وجودیکه دفعات با کولیان لوهاریه جنگ بمیان آمد پیشرفت نشد و نظم و نسق آنها نتوانست کرد لهذا موقوف بر وقت داشته به فریاد معاونت نمود کولیان شقاوت بنیان خیره شده شیوه جلی خود را پیش کرده و قطع طریق و کشتن و خستن مسافرین و متروکین و بردن مواشی قریات و حوالی بلده هنگامه آرا شدند - کهاندرار از استماع ناخوشی طبع سیاحی راو برادر زاده اش بانحمدآباد آمد و روزی چند متوقف گشته او را با خود بفریاد برن والد سفتوجی باندیره اش روانه مسکن خویش گردید سفتوجی که بذابر مشایعت تا دو کوهی رفته بود هنگام معاونت در میدان نزدیکی عبدالگاه اسپس توسنی نموده بد جنوبی آغاز نهاد و در چاهی که در آن نزدیکی بود افتاد اتفاقاً پایبانش در وسط بدیوار چاه بند شد سفتوجی را که هنوز رشته حیات نگسسته بود جلو در دست بردهنگ چاه رسید که ملازمی بسر وقتش در آمده دستگیری نموده بر آورد و اسپ به تگ چاه فرو رفته هلاک گردید بهنوان پس از ادعای بندوبست باره سینور هجدهم شوال المکرم ببلده در آمد و سلطان و محمد جهن

را با زن و بچه باغل و زنجیر بحال تپاله با خود آورده به سفتوجی سپرد که بنابر
استعداد سی هزار روپیه که مسروط سپردن باره سینور داده عذاب شکنجه و شلاق
برردان گرفتار ادد -
* بیت *

از مکافات عمل غافل مشو

گفدم از گفتم بروید جو ز جو

ماعتدرا یا اولی الانصار که کرد که دریافت هم با رام که پس از معاودت سیاحی
گاپکوار به تحصیل پیشکش بافی محکالات رفته بود انقراض حاصل نموده پانزدهم
شهر ذی قعدة الحرام برگشته آمد چون هفدهم نزل باران رسید نسبت به سالهای
پیش به افراط نازل گشت و در اواخر ایام که اکثر غلات خریفی پیش رس از
حدس ناجری که بعضی جا خوشه دست و خشکیده قتل حصاد و خسار شد
و نارش بی رفت آمد از سر نو حبوبات در خوشه سبز و رسته گردید و اکثری نا
بود و نا چیز شد و در سال هزار و صد و هفتاد و چهار ار نوشتند سداشیو رامچندر
واضح گشت که معاملات صوبه با او صورت نه بست و امور نظامت به گنیس
آنا مکاسدار برگشت جموسر و مقبول آباد مغر شد از دریافت این معنی فاکر نام
دویسنده گجراتی که نانی امور خیر و شر بود و مبلغی بدین صیغه ندسب آورده
از و خامت عاقدت اندیشیده ناچندی از معاونان و همکاران خویش گریخته
به موضع دیهوه مسکن گولیان رفت از آنجا که از ابتدای حکومت پيسوا شش
هزار روپیه در ماهه به صیغه مصارف سپاه متعینه بلده بر ذمه حصه گاپکوار معین
گشته چنانچه در محل حویش سبق ذکر یافته نمک مکند نائب داماجی
چون شریک و سهیم هر رطب و یابس است باظهار اینکه در امور احد و جر
و انواب بدعات بفرار حصه بالمدافعه عاید او شده در گفت و شنیده این معنی
دو سه ماهه را رسانیده بود و استادگی داشت از طرفین کار بنا خوشی انجامیده
صبح چهارم شهر صفر منجر به تعیین مورچال و آراستن معرکه جنگ و جدال
نمید - سفتوجی فوجی را بسر کردگی بهگوان بر خانه او فرستاد و جنگ توپ
نعلک در گرفت و معدودی از طرفین کشته و خسته گشتند و آخر روز مصلحان

خیر انگیزش از جانبین بمیان آمده از جنگ باز داشتند و به قطع و فصل ما به
الفراع پرداختند •

مقرر ساختن پیشوا بالاجی راو نیابت صوبه احمدآباد را به گنیس آپا از تغیر سداشیو رامچندر

از آنجا که بنابر امور چند معاملات استقرار صوبه به سداشیو رامچندر صورت
نگرفت پیشوا بالاجی راو نظم و نسق صوبه احمدآباد را از تغیر او به گنیس آپا که
از چندی به مکاسداری برگشته جموسر و مقبول آباد قیام داشت و در پونه بود
از ابتدای مرک سر که بحساب دکنیان شروع فصل می شمارند از اتفاقات درین
سال مطابق هجدهم شهر شوال موافق سال هزار و صد و هفتاد و سه بود مفوض
و مقرر داشت و او بنابر انقضای ایام پشکال پر اشکال به تخصیص دران سرزمین
نفل و حرکت با احوال و اثقال دشوار بل متعذر و فراهم آوردن فوج متوقف
گشته جهت مداخلت نه با پونا راین نائب خویش که در جموسر بود فوشت
و او بیست و دوم شهر صفرا مظفر مرادف سال هزار و صد و هفتاد و چهار در بلده
آمده سنتوجی را دید و اسناد و نوشتجات را ظاهر ساخت و گفت و شنید
مداخل محالات و مخارج مرسومات سپاه ایام آغاز سال بمیان آمد لهذا چندی
در دادن دخل محالات بلده ایستادگی واقع شد و در برگنه حویلی دخیل کار
گشت فریب یکماه بدین کسمکش بسر آمد درین بین سیاجی گایکوار که در نریاد
بود چون فی الجملة مزاجش بحال آمد با احمدآباد رسیده در خانه که پشت
خانه سلیم خود ساخته فرود آمد با پونا راین به عزم بندوبست برگنه حویلی
و محمودآباد تا پتلاد بیرون بر آمد روز دیگر -

• بیت •

عروس آفتاب خوب دیدار

ازین نیلی تنق بممود دیدار

فرقه سپاه رو به قلعه بهدر آورده و در سفتوجي فرو گرفته تقاضای مواجب در پیش کردند و کار خشونت و درشتی را از حد گزرانیدند سفتوجي از خیره سری آن گروه مردم چون ملر بر خود می پیچید و گاهی سرخ و گاهی زرد میگردید *

• بیت •

همچنان شد ز غصه رنگ برنگ

شد براری طاقش بی سنگ

چون در حالت عزل پیشرفت کار نبود از مرکب اخوت و پندار فرود آمده طریق ملاطفت و ملایمت پیش گرفت -

* بیت *

به نیرنگ این پنجره خیال

که نادان نهاد نام آن ملک و مال

* بیت *

و مستی باده دولت و جاه از سر برد ساخت -

باده پر خوردن و هسیار نشستن سهل است

گر بدولت رسی و مست نگردی مردی

بالجمله باپوناراین را طلبداشته محالات بلده را سپرد و واسطه رفع تقاضای سپاه نموده فیصل داد باپوناراین راگهو شنکر را کوتوال ساخته کسان خود را در محالات بلده نصب فرمود و سفتوجي در تهیه روانگی در آمد و پانزدهم شهر ربیع الاول باتفاق باپونارائن که بنابر اسنقبال آپا گنیس می شناخت از بلده بر آمده بر تالاب کانتورید بیرون دروازه رایپور داخل خیمه گشت و خبر رسید که آپاجی در نواح برده رسیده باپوناراین راماجی نامی را بجای خویش به حفظ و حراست بلده نصب نموده و سیاجی گایکوار هرنا رام را جهت اخذ پیشکش حصه خود به ضلع سورتیه مقرر کرده خلعت داد و او باتفاق سیر کرام بیرون بر آمده بنابر امری برای ملاقات آپا گنیس شتافت هفدهم سفتوجي و باپوناراین کوچ نموده پیش راهی گشتند و در نواح پتلاد که آپا گنیس عبور دریای مهندری نموده رسید بود ملافی شدند و سفتوجي بعزم پونه روانه گشت از آنجا

که سلطان حبشی و محمد جهان به علت خدعه بازه سیفور گرفتار آمده بودند چنانچه سبق ذکر یافته هر چند بضرب و شلق پرداختند آنچه مد نظر بود به عمل در نیامد لهذا ستوجی مسلسل و مغلول همراه گرفته گرد عدد الله زبیدی جماعه عرب واسطه امر خیر شده به تعهد سه هزار روپیه از فید بر آورد راماجی دایب نظامت تهاور جی نام زنار دار وکیل راجه لکھپت زمییددار کهچ بسبب گرفتن خطوط مرسله او دستگیر نموده فید ساخت و شب غره شهر ربیع الثانی سیاجی گایکوار به عزم بروده راهی گشت آپاجی گنیس بر موضع او نمیشه معموله چوراسی کهنبایت رسیده با زمییددار آنجا نزد و خورد پرداخته یازده هزار روپیه پیشکش گرفت و چون کولیان موضع دهوان طریق وادی نمود و عصیان بيموده چندی پیش ازین مواشی پرگنه جموسر را آورده بودند بر سر آنها فوج کشی نموده آن جا را تاخت و چندی از کولیان کشته و خسته شدند و از آنجا کوچ کرده به نزدیکی بندر کهنبایت وارد گشت و با مومن خان متصدی آن جا طرح مصالحه و اظهار اخلاص نموده ملاقات کرد و نیمه حصه نابت مرهغه آنجا را بطریق دائمه قطع به هشتاد و چهار هزار روپیه بعهده او نمود و یک زنجیر فیل تواضع مومن خان را گرفته کسان خود را از بندر کهنبایت بدانش و بصوب پرگنه بهاسره جهت پرستش معبدسترگ آنها در موضع داکور معموله آن جا راهی گشت و از آنجا بصوب بازه سیفور شتافت سیاجی گایکوار که به بوده روانه شده بود یازدهم شهر جمادی الاولی ببلده آمد و کهاندیدار گایکوار از دریاد بفر بندوقست و تادیب کولیان پرگنه بهیل که سابق به شوخی پیش آمده بودند متوجه گشت و از متهمردان ضلع ساحل رود واترک ضامن گرفته موضع ده را تاخت و چندی از رئیسان کولیان آن فواح را دستگیر نمود و بصوب بندوقست بیجاپور و بیلنگر متعلقه جوان مرد خان بعزم ایدر راهی گشت و اکثر از مواضع بیلنگر و قری بیجاپور بطریق ضیافت چیزی گرفت و کلامی راجه شیو سنگد که در در تصرف دارد رجوع آورده بموجب قرار هر ساله خاطر نشان نمودند و او بفر بندوقست پرگنه کرمی عطف عفان نموده رسید - جوان مرد خان بابی که جمعی

از سپاه نو نگاهداشت نموده بارادۀ بنزدوست برگزانت متعلقه خویش از بلدۀ
پتر برآمده و بصوب را دهن پور شتافته از امکنه چند تا انچهار مضاف که
به عنوان ضیافت چیرزی گرفت از انجا که محمد ظفر بابی عمه زادۀ محمد
مهابت خان ولد شیر خان با یکدیگر مخالفت داشتند و محمد ظفر از جونه
گده بیرون برآمده ارادۀ هدگامه آرائی داشت محمد مهابت نیز نگاهداشت
فوج نموده بیرون برآمده بود جوان مرد خان جهت رفع کدورت انها و دادن
التیام بدان ضلع تازم گردید و در بین طریق از هر جا و هر مکان بعنوان غداست
چیزی گرفته راهی گشت محمد ظفر و محمد مهابت متعاقب یکدیگر رسیده
ملافی گشتند جوان مرد خان بدلائل علمی و نقای هر دو را از مخاصم
و مخالف بار داشته انعام بخشید و بانفاق نمود اسیر تسخیر و تکصیر
برگزانت سرکار سورتبه نموده تا نزدیکی لولیان و دهندرفه رسید چهارم شهر جمادی
الذانی آپاجی گنیس نظم صوبه داخل بلده گشته اعیان و رئیسان مرفه نواهی
و هفود رفته ملافی شدند و مهمات مرجوعه پرداخت تهاورچی را که بیش ازین
راماجی بعدت خطوط راجه لکھپت به قید در آورده بود بموجب سفارش سیاجی
گایکوار خلاص ساخت و نیز خبر رسید که جوان مرد خان از نزدیکی دهندرفه از
محمد مهابت جدا شده براد پاتری بکانه معمولی بپور سکام بلده پتر ستاوت
و ششم آن ماه داخل شد دوازدهم سباجی گایکوار به عزم برده در ۱۸ روانه شد
و هرناجی گماشته گایکوار که به تسخیر و تکصیر حصه ضلع سورتبه مقرر شده
بود از دولقه راهی گردید آپاجی گنیس فریب یک هفته در بلده استقامت
گزیده محاللات کهتره پارچه و سایر و نخاس را بالمقطع به پدنتان دکهنی و برگنه
کهوکه را تا بندر بزاهد علی تاجر داده کیسور او نامی را به نیابت بلده نصب
نموده بصوب برگنه کری و بیرم گام و گرفتن پیشکش برآمد و در ضلع کری با
کاپیوار ملافی شده بصوب سورتبه رفت *

مجمعی از و رود موکب شاهنشاه احمد شاه ابدالی و
 شرح سوانحاتیکه در دارالخلافت رویداده و رسیدن
 سداشیو پندت عرف به او عم زاده پیشوا بالاجی
 راو با فوج گران و وقوع جنگ میدان با افغان
 و به غارت رفتن فوج دکنیان بحکم ملک
 منان و صدور حسب الحکم بمهر شجاع
 الدوله در باب صوبه بمومن خان
 و رسیدن داماجی راو گایکوار در
 بروده و انتقال پیشوا بالاجی
 راو از مملکت هستی
 بدارالملک نیستی و
 رویدادی که تا آخر
 سال هزار و صد و
 هفتاد و چهار به
 عرصه ظهور
 آمده

سابقاً در ضمن تخت نشینی مرزا سنگی مخاطب به شاه جهان رسیدن
 شاهنشاه احمد شاه ابدالی بدارالسلطنت برادار انتقام و متوجه شدن و رفتن
 الممالک باعانت و امداد جنگجوی مرهته که از چند ماه با نجیب الدوله زد

و خورد داشت رقمزده کلک بدایع سلک گشته چون پیوسن به سرهند محقق گردید بمقتضای وقت بانجیب الدوله صلح گوته بمیان آورده گرگ آشتی نمود و نه عزم انسداد طرق و مقابله شاه باتفاق افواج مرهنه کوچ کرده بر گزلهای دریای جمن اقامت گرفت و شجاع الدوله بصوبه اوده متعلقه خویش برگشت نجیب الدوله که با شاه مربوط با جمعیت همراهی و علی بیگ خان ملازم شجاع الدوله که دلسه هزار سوار بود از راه بالاعذان عزیمت بطرف لشکر شاه معطوف ساخته نهم شهر جمادی الاولی سال هزار و صد و هفتاد و سه ملحق گشته چون از گرز و معبر وافق بود جنگ نغان بافوج شاه ازان رود نار گزشت وزیر الممالک صلاح و فلاح حال درصف آرائی و معرکه یردازی قتال و جدال آنجا نه دیده متوجه دارالخلافه شاه جهان آباد و ستن مورچال شده آمدند فوج شاه نیز متعاقب اینها نموده رسید دکنیان که بیرون پشت شهر افتاده بودند تا یک شبانه روز به جنگ نوپ و تعنگ پرداخته آخر الامر که کار جنگ به صعوبت انجامید و دناجی برادر جی ابا سندهیه عم جنکوچی که عمده نوج دکن بود کشته افتاد . جنکوچی زخمی گشته ترازل بلوکان استقامت دیگران در آمد فرار بر فرار اختیار نمودند و حشم و خدم نه غارت و تاراج فوج شاه وقت بالضروره پای ثبات وزیر الممالک که نه پشت گرمی مرهنه بود از معائیده این حالت پر ملالت نیز به لغزش در آمد بقیه السیف دکنیان مراری بطرف دیواری و وزیر به بهرت پور مسکن سوز جمل جات که از سابق نغان احتیاط متعلقان و اسباب خود را درانجا فرستاده بود چنانچه سبق ذکر یافته آمد و بی ممانعت در شهر دارالخلافه بندوبست احمد شاه گردید و دست غارتگران افغانه بر مساکین مساکین و بیوت اعالی و ادانی کشاده گشت تا در شبانه روز به قتل و غارت پرداختند جمعی که باقی بودند درین حادثه پامال گردیدند شاه چندی در دارالخلافه متوقف گشته یعقوب علی خان دامی را با جمعی بصوبه داری دارالخلافه و محافظت قلعه مبارک مقرر ساخته بصواب دید نجیب الدوله رایت عزیمت بصوب مستقر الخلافه اکبر آباد و گرفتن پیشکشات زمینداران

و استیصال جات بر افراشت و تا نزدیکی جی دگر رسیده تهنجاتی که از آن جات در ثابت کده و غیره بود برداشت و گفت و شنید پیشکش با سور جمل بمیان آمد درین ضمن مله‌ار هولکر با موج مرهته در آن نواح رسیده از آنجا که مابین هر دو فوج فاصله چندانی نبود و رعب و هراس فوج شاه از مقدمه جنگجویی در دل مرهته نقش بسته بود مله‌ار را و کوچ نموده بنزدیکی مستقر الخلافت از دریای چمن عبور شده شیوه جبلی خویش از قتل و غارت و خرابی ملک تعلقه نجیب الدوله که او را. مفسد و بانی طلب شاه میدانست در آمده دست تطاول آن ناحیه دراز ساخته سکندره را که مکان معتبر بود ناخته غنیمت زاید الحصر بدست آورده خرابیهایی آن ضلع در نظر داشت که شاه و افغ گسته باستصلاح نجیب الدوله نیم شبی کوچ فرموده در یکشنبه روز هفتاد کروه مسافت طی نموده بدار الخلافت رسید و از دریای چمن گزشته خود را رسانید و بامله‌ار اندک زد و خوردی و افغ گشت و او چون حریف فوج شاه نمی توانست شد به عجلت عاجله و سرعت سریعه و سمع عزیمت آن صوب نموده از آب چمن گزاره گردید از آنجا که لشکر شاه بنادر کوفت راه و ماندگی کوچهای طولانی دو روز مقام داشت که ناگهانی دریای چمن رو به طغیانی آورد مانع عبور گشت هر چند بنابر بهم رسانیدن کسیت‌های و بستن پل سعی شد دست بهم نداد درین ضمن جنگجویی سندهیه و وزیر الممالک و سورجمل جات بمله‌ار هولکر پیوستند روزی چند وزیر الممالک باستصواب مله‌ار و صوابدید جات بوساطت نجیب الدوله بعضی گفت و شنید استقرار سلطنت و وزارت خویش و فرار علمج دکه‌نیاں بمیان آورد چون صورت گرفت جدائی گزیده سرکز اصلی بهرت پور برگشت درین بین سداشیو پندت عزف بهائ عم زاده بالاجی راو که رتق و فتق مهمات و بسن و کشاکش معاملات مالی و ملکی بید اقتدار و قبضه اختیار او منوط و مربوط بود از استماع و افعات صدر اعظم کومک و امداد و اراده جنگ و (۱) اجتراد بادشاه با توپخانه عظیم و لشکر جسیم و سواس

(۱) اجتراد با همدگر شمشیر زدن ۱۲ *

راو پسر و شمشیر بهادر برادر نالاجی راو و داماجی گایکوار و دیگر سرداران
 دکنی مانند مور و ملهم که از اندازه شمار و حساب بیرون از پونه متوجه
 هندوستان شده بود رسید و شجاع الدوله حسب طلب شاه آمده ملحق گردید
 وزیر الممالک ورود سداشیو بهاو را از مساعدت وقت و یاری بهت پنداشته آمده
 او را دید و بعد گرفتن عهد و پیمان موکد بایمان سورجمل جات را طلبیده ملافی
 ساخت و گذاشها در میان آمد زاینها بران قرار گرفت که چون رودبار جمن طعیانی
 دارد و یکایک احوال پایابی نیست عبده شدن شاه از محاللات است دارالخلافه
 را بدست آورده گزرها و معبرها را مضبوط باید ساخت و از همه جا کشتیها را فرق
 نموده مردم کاری جا بجا فایم باید کرد و ایلغار نموده رفت چون یعقوب علیخان
 جمیعتی که عهده برائی از محافظت شهر تواند نمود نداشت بالضرورة قلعه
 مبارک را استحکام داده متحصن گشت کسان وزیر الممالک و سورجمل جات
 اتفاق دکنیان هر چهار طرف بر بار خانهای کرد و پیش امیران مورچال بسته
 بافگدن نوپ و تفنگ پرداختند یعقوب علیخان نیز بقدر وسع طاقت در صد
 مدافعه در آمده چندی کوشید شاه ابدالی نیز از آن طرف دریای جون رسید
 معادل قلعه و شهر پناه معسکر آراست از اینجا که دریا در کمال طعیانی و کشتیها
 در دست دکنیان و گزرها و معبرها مسدود هر چند چاره جویی نموده فائیده
 متریب نگشت لهذا بر لب آب توپها نصب نموده بافگدن گوله در دایره مرسته
 برداخت یعقوب علی خان که بامید کومک فوی دل بود مایوس گشت
 و آذوقه و مصالحه جنگی کمی پذیرفت تن بمصالحه در داده بگرفتن عهد موثق
 ندیعه وزیر الممالک و سورجمل بر آمد و در قلعه بندوبست سورجمل بعمل آمد
 سداشیو بهاو را که از راه عرور و یگذار بعضی خیالات دور از کار در سر و سر
 محاللات مد نظر بود بنابر دیدن قلعه مبارک و محل جلوس نادر شاه اراده نموده
 بعدوبست کسان جات را از قلعه برداشته مردم خود تعیین فرمود و با وسواس راو
 داماجی گایکوار و چندی دیگر از معتمدان همراهیان به قلعه در آمد و حضرت
 شاهجهان بالتماس او بر آمده در تخت جلوس فرموده ملازمت نموده

در مهر نیاز گزرا نیده آداب بجا آورد و رخصت شد و حضرت باندرون محل متوجه شدند از آن بعد جمیع مکانات و باغ حیات بخش و یتیمخانه را ملاحظه نمود و بعضی حجرات کار نجات را کشود تخت طلا مرصع بابت آثار شریف که باقی مانده بود بر گرفت و بندوبست قلعه را به مستحفظان خود سپرده بخیمه گاه برگشت وزیر الممالک و جات پیغام فرستادند که مدعا دیدن قلعه بود بعمل آمد محافظت قلعه بادشاهی به اختیار من است کسان خود را بر دارند از آنجا که نظر بر مکنت و ثروت و کثرت جمعیت که از گردش فلکی و تقدیرات لم یولی علیه بر ممالک دکن و هندوستان دست بهم داده زانغ غرور و استکبار در کاخ دماغش آشیانه بسته اراده بی فائده نوع دیگر در کانون ضمیر مخمر گشته بود مهمل چند در جواب گفته منظور نه کرد -

* بیت *

ز بیداشی در دماغش فتاد هوائی که داد آخرش سه بباد
و سفد دیوان خاص که پوشش (۱) تنگه نقره داشت کفده قریب ده لک روپیه را
نقره به ضرابخانه فرستاده بسکه رسانید و بصرف در آورد جماعه مرهقه چون ملحد
گرسنه شهر را خانه خالی پنداشته در سرای امرایان و اعیان در آمده آنچه یافتند
بردند و یکمان دمیذنه اکثر امکنه را کفدند و چوب و نخته را بجای هیرم بمصرف
رسانیدند -

چو بخت بد کسی را پیش آید کفد کاری که کردن را نشاید
ازین معنی وزیر الممالک و سورجمل جات که همه جهت با ده دوازده هزار
سوار بودند پیچ و تاب خوردند از آنجا که فوجی از آن سرکار بادشاهی سوای وزیر
الممالک که آنهم تقویت سورجمل داشت دیگری نبود سداشیو اراده برداشتن
اینها و صرف نمودن مَطْلَع کرده قریب پانزده هزار سوار دکنی را مقرر فرمود که
بطریق محاصره بدور دائره او پردازند ملهار راو ازین معنی و افف گشته چون منع
نمی توانست کرد سورج مل را آگاه ساخت و او طریق مخصلی اندیشیده
و جاده مغری جسته شجاع الدوله را چون رابطه سابق مربوط داشت از مانی الضمیر

(۱) تنگه بضم اول و ثانی و فتح کاف با هارده صفحه و نخته را گویند ۱۲ *

دکهنیان مخبر نمود و او تدبیری بکار برده از آن طرف آب شروع بانگدن توپ و بان و هلی هوی گزاره شدن بجوش در آمده دکهنیان را مشغول بمدافعه کرد و از طرفین توپخانه رعد کردار بغرش در آمده دود باروت سحاب وار بروی دریا پیچیده گوله مانند نگرگ آتشین باریدن گرفت درین فرصت سورجمل نا وزیر از آن وادی هولناک کفاره گرفته بلب گدھے را ما من خود ساخت شجاع الدوله او را به تفقدات مسنمال ساخته خلعت و رقم شاه حاصل نموده فرستاد و وزیر نه بهرت گدھے با متعلقان خود پیوست سداشیو بهاؤ از اطلاع این معنی که تدبیرش خلاف تقدیر جلوه گر گردید بعد خرابی بصره خلعت و میل جهت سورجمل فرستاده نوشت که از ما جدائی گزیدن و به شاه که مخالف ما و شما است پیوستن مناسب نبود اکنون چنین اتفاق افتاد بانسداد طُبق و شوارع پردازد که حبه از حبوبات غله بشکر غیر نتواند رسید سورجمل که روزی چند در بلب گدھے اقامت نمود بموجب اشاره شجاع الدوله بر مسکن خویش معاودت کرده از امداد اعانت طرفین تقاعد ورزید درین ضمن خبر رسید که شش هزار افغانه قوم کهک حسب الطلب شاه به سر هفت رسیده و عبد الصمد خان فوجدار سر هفت و قطب خان که برپل کرنال از سابق مقامات داشتند نا یلغار از گزر کوفده عبور دریای جمن نموده بیانی پت رسیدند پٹیہل سکھدیو همای سداشیو بهاؤ که با پنج شش هزار سوار دکهنی بمحافظت گزرهای آن صوب تعیین بود تاب مقاومت در خود ندیده حقیقت حال را به سداشیو نوشت و او چون از ممر گزرهای دیگر که عمق آب بیشتر بود خاطر از عبور مخالف جمع ساخته نرو شنکر نامی را با جمعیت سه چهار هزار در قلعه مبارک گزاشته دار الخلافت را که لیس فی الدار غیره دیار صادق می آمد که وضع و شریف از سابق خودها را ازین ورطه بر کفاره کشیده رفته بودند سپرد و از توپ خانه بادشاهی توپهای ازدها پیکر و مصالح سرب و باروت و بان وافر گرفته باستعداد تمام سوم شهر ربیع الاول بدان صوب راهی گشت از انجا که حضرت قدر قدرت کیوان رفعت شاه عالم که بصوب عظیم آباد بذابر عدم موافقت وزیر الممالک تشریف داشتند چنانچه در محل

خویش مرقوم گردیده و پس از رسیدن خبر وحشت اثر رفوع فضیه فامریه عالمگیر بادشاه بمراسم ماتم و سوگواری پرداخته جهت انتظام مهم جهان و جهانیان که بدائع و دائع الهی اذد بر تخت موروثی جلوس اول فرموده چتر شاهی بر سر زده علم سلطنت برافراخته بودند نواب زینت محل والدۀ ماجدۀ آن حضرت دافرة العیون با صرۃ دین و دولت مرزا جوان بخت خلف ارجمند آن حضرت که در دار الخلافت اقامت داشتند بمقتضای وقت و اقتضای حالت که از قضا و قدر بسن سریر سلیمان که چندی بلوث وجود نابود عفریت مملوک گشته بود اختیار سلطنت هدد بکف اقتدار مرهنة رفته بنابر استقرار فرمان فرمائی آن حضرت تدبیری اندیشیده سیف الدین خان را که در حضور بود نزد سداشیو بهاؤ فرستادند و او به تعهد دادن مبلغی عاجل و آجل قرار سلطنت بر حضرت شاه عالم و نیابت و ولیمهدی شاهزاده مرزا جوان بخت گزاشته نوشتجات باز داشتن شاهجهان و اجرای خطبه و سکه بنام نامی آن حضرت بر نانو شنگر حاصل ساخته آورد چنانچه او بموجب نوشته روز جمعه سلم شهر صفر المظفر ختم الله بالخیر و الظفر سال هزار و صد و هفتاد و چهار ولیمهدی را بر کرسی اجلاس داده آداب شاهانه را بجا آورد و تخت و چتر که بدست و اختیار او بود در سواری حاضر نموده با فوج مرهنة در رکاب همراة گشته بمسجد جامع آورد و خطبه بنام و القاب همایون حضرت شاه عالم خوانده و جوة اشرفی و رویه را باسم مبارک نور آگین ساخته به سکه رسانید سداشیو از اثناء راه ملهاری هولکر و جنکو جی سدهبه را با فوج گران بطریق منفلا تعین فرمود و خود با لوازمۀ توپخانه و اردو بازار روانه شد عدد الصمد خان بدریافت این خبر بصوب کنج پور که جائی باستحکام و تعلق به نجیب الدوله داشت و نجابت خان برادرش با جمعیت و لوازمۀ توپخانه در انجا بود شتافت ملهاری و جنکو جی پاشنه کوب رسیدند نجاتخان نیز بیرون بر آمده با عدد الصمد خان پیوست و معرکۀ جدال و اقتال آراسته گردید و طرفین بجنگ در پیوستند ملهاری هولکر از کیفیت زویداد سداشیو را آگاه ساخت و او ناگهانی با یلغار رسید و آتش حرب التهاب پزیرفت از انجا که

دکهنیان زیاده از حد و حصر مآئذ مور و ملح هجوم آورده بودند و در جنب آن جمع غفیر این جماعه شر ذمه قلبل عبد الصمد خان صرفه در جنگ میدان ندیده ملزاده تحصن متوجه قلعه کنج پور گشت که تا رسیدن کومک و فوج شاه از پشت جدار بمدافعه پردازد دکهنیان تزنزل و تطلخل در مقابل دیده جلوریر ریختند و فرصت نشد که در بروی مخالف بسده شود پس از کُشش و کوشش که از جانبین جمعی بر خاک هلاک افتادند عبد الصمد خان و قطب خان و نجابت خان با پسران و هفده نفر دیگر از عمله و معله زده به گیر آمدند نجابت خان ذل گرفتاری را نه بسندیده خود را خود ضایع ساخت و عبد الصمد خان و قطب خان بموجب اشاره سداشپو به قتل رسیدند و صامت و ناطق لشکر و کنج پوره بغارت در آمد قریب بیست و پنجیر میل و سه هزار اسپ سوای آنچه غارت گران دکهن بردند بضط در آمد از پسران نجابت خان و عمله و معله به ضرب و ستم و شکنجه سراغ دوائن و خزائن گرفته بنصرف در آورد از انجا که قلعه کنج پور را نجیب الدوله دغایت مستحکم بنا نموده برج و باره را در نهایت متانت و دصانت بر آورده از نقد و جنس مشحون بود مسموع گشت که قریب یک کرور رزیده را می شد تا توپ خانه و مصالحه جنگی و اسباب قلعه داری بدست مرهته افتاد و نجیب الدوله که بهمراهی شاه آنطرف دریای جمن مقابل دار الخلافت در بریت کنج بود بمجرد استماع این خبر بدان صوب کوچ نمود و شاه نیز متوجه آن ضلع گردیده روز اول بیست و پنج کروه طی فرمود و نه سرعت هرچه تمام تر چهاردهم شهر صدر مابین ناغیت و کفگره که نشان پایاب یافت تا وجودیکه به سهولت نمی توان گزشت بر آب زده عبور دریای جمن نمود - هنگام گزاره شدن جمع کثیر عریض بحر فنا گشتند چنانچه قریب صد و پنجاه لاش و چارپایان بسیار بر گزر راج گهات واقعه دار الخلافت بر آوردند و به همین نهج بر گزلهای دیگر افتاد بالجمله شاه پس از عبور شدن فصبه سونی پست را پشت سر گذاشته در سهالکه هفت کروهی بر کنار دریای جمن بعزم مقابله دائره فرموده مورچال قایم کرد سداشپو بهاؤ از استماع عبور شاه از مقامات کنج پور کوچ

نموده پانی پت را پشت سر داده بفاصله شش هفت کروه به مقابل فرود آمد و از روی حزم و احتیاط خندق عریض عمیق بدور لشکر حفر فرمود و توپ خانه را زنجیر بند چیده مستعد رزم و پیکار گشت بیست و سوم شهر ربیع الاول جوانان رزم طلب و مبارزان با نام و حسب طرفین به هئیت اجتماع جولانی نموده برسم فراوانی تلاش آغاز نهادند و ابتدا بجنگ و قتال نموده معدودی از جانبین کشته و خسته گشته جدا گردیدند شجاع الدوله از و خامت عاقبت و سوء خاتمت اندیشیده بفایده اصلاح دات البین سلسله جذبان امر مصالحه گردید و ملهار هولکر را واسطه این معنی ساخته هر چند مکرر بتکرار و تداوم مدعا پرداخت سداشیر بهائ که نظر بر استعداد ظاهری و سرانجام سروری رحیق داده غرور پیموده و از کثرت جمعیت و اسباب حشمت و شوکت دود نخوت در کاخ دماغش پیچیده احدی را در عالم کون و فساد که یارای مخالفت و معارضت او تواند کرد گمان نمی برد و غافل از آن که -

* بیت *

خدائیکه بالا و پست آفرید زبردست هر دست دست آفرید

بتخصیص از قتل و غارت کفچ پور دسه استکبارش دو بالا گشته سر پر شورش می خارید .

* بیت *

ناسباب دنیا چنان غره شد که خورشید در پیش او ذره شد

اظهار امر مصالحه را از ضعف حالت طرف ثانی پذیرفته مستانه بجوابی که راه سلوک مسلوک شود نه پرداخت -

* قطعه *

ای طفل دهر تو که ز پستان حرص و آز

روزی دو شیر دولت و اقبال بر می

در عهد عمر غره مشو از کمال خویش

یک آور از زمان بزرگان بر می

موجی را بآن طرف دریای جمن تعیین فرمود که به انسداد طرق رسیدن دانه و کاه و مصالح سرب و باروت که از محالات متعلقه نجیب الدوله به لشکر شاه میرسید و فوجی بسر راه دار الخلافه فرستاد حبه از حبوبات را نگرانند که بطرف مخالف

بفرست شاه از مقامات سهالکه که به فاصله بود چون تمامی لشکر از سوار و پیاده و توپ خانه عبور گشته پیوست کوچ نموده بتفاوت دو کرده در لب آب دریای چمن خیمه زد و خندق می کنده توپ خانه را چید چون دکنیان طرق و شوارع را بند ساختند در لشکر اسلام گرانی رو نمود که فی روپیه یک و نیم آثار آرد فروخته می شد درین ضمن خبر رسید که بنجاره با کاروان پر از غله برای مرهته از طرف بهادر گدده می برد شاه فوج تعیین فرمود که بسر راه آنها رسیده پس از زد و خورد و کشتن و خستن جمعی از طرفین قریب بیست هزار گاو کشیده آوردند و پسر نجیب الدوله نیز از ضلع سهارنپور با فوج سنگین عله بسیار رسانید و ان مع العسر یسرا هویدا گشت دوزدهم شهر ربیع الثاني جنگ عظیم بمیان آمد فوج شاه غالب گردید بیست و پنج دکنیان بنابر تدارک به هیئت نمودار شده بجنگ در پیوسته تا یک روز از شب گزشته از هر دو سو کشتن و کوشش به عمل آمد نه سوای زخمی پنج هزار و سه صد و هفتاد و چهار لاش مسلم و کافر از معرکه برداشتنند و خیمه نماد که شیون مقتول و ناله مجروح بر نفاست روزی چند دکنیان را هوس میدان از سر بدر رفت از انجا که توپ خانه سرکار بادشاهی و بابت کنج پوز از توپ و جزائر و بان زیاده از اندازه و شمار بدست مرهته انتاده بدور لشکر زنجیره بند نصب کرده بود لشکر اسلام را جرأت ریختن نمی شد و مخالف را رعب شمشیر حامیان اسلام در دل جا گرفته بود لهذا بانداختن توپ و بان و گاه بیگاه بطریق قرارولی معرکه آراسته می شد و کسانی را که اجل مسمی رسیده بود کشته می گشت درین بین شاه را آگهی آمد که بموجب نوشته بهاؤ از دار الخلافت فاروشنکر دو هزار سوار نو نگاهداشت با جمعی از مرهته بسر کردگی جمنا جی پندت جهت بندوبست و انسداد طرق رسد غله آن روی دریای چمن تعیین ساخته و در سرای لعل خان دو گروهی غازی الدین فکر اقامت گرفته اند و گویند پندت مکسدار چکله اتاوا و محالات آن ضلع باده هزار سوار قدیم و جدید تجنید نموده در نواح میرته رسیده اراده دارد که مانع رسیدن غله که از تعلقه نجیب الدوله میرسد شود لهذا

هذا جهانگشای با پنج هزار سوار جرار شمشیر گزار رخصت فرمود که به تنبیه
 تادیب آنها پردازد و او بایلغار چون بلای ناگهانی و قضای مبرم آسمانی اول
 در جمناجی که سر راه بود رسید بقتل و غارت آن جماعه پرداخت جمناجی به
 هزار جان کندن خود را از آن مهلکه رها نیده بدارالخلافت رسانید جهان خان بهمان
 جلدی و چابکی گرم و گیرا برگوبند پندت که بفاصله سهل فرود آمده بود تاخت
 آورده بجنگ در پیوست از تقدیرات فلکی گوبند با جمعی بر حاک هلاک افتاد
 و لشکرش بغارت در آمد سر گوبند را بریده سانماً و غانماً به لشکر شاه پیوست
 چون گوبند سردار عمده آنها بود نجیب الدوله در مقابل فتل سرداران فتح پور
 سر او را در لچک زرنگاری پیچیده نزد ملهار هولکر فرستاد از آنجا که پیوسته بوداد
 معرکه آرائی جدال و قتال از منهایان سریع السیر به سمع پیشوا بالاجبی راو که از
 روی حزم و احتیاط از پونه بدارالسر برهانپور انتفال نموده افامت داشت
 میرسید بنابر پست گرمی با جمعیت فریب ده دوازده هزار سوار کوچ نموده از
 گره هاندیه عبور دریای نریده کرده به دارالفتح اوجین که بدارالخلافت فریب داشت
 افامت گرفته گوش بر آواز فشت چون از دکهینان انسداد رسد که ازان طرف
 دریای جسن میرسید نتوانست شد و در اکثر معارک چندی از سرداران کشته
 افتاد و از برق شمشیر اسلامیان چشم شان تر سیده بود یا رای صف آرائی
 و میدان داری نداشتند و طرف نایی را بنابر حائل بودن خندق و ستون سد
 آتشین توپ خانه یورش بردن مایع گشته لهذا شاه فوجی را بر سر راه دارالخلافت
 که رسد غله و خورانه بآنها میرسید رخصت فرموده طرف را برق کرد یکباره محط در
 اردوی مخالف افتاد علاوه آن فزول باران که در موسم زمستان دران دیار اکثر
 اوقات می باشد لشکر برد غلبه نمود چار پایان زیاده از حد و حصر از فقدان گاه و دانه
 تاب مقاومت نیاورده بچراگاه عدم شتافتند از تقریر کسانی که ازان کجه خونخوار
 کشتی حیات شان بساحل نجات پیوسته بود واضح گشت که فریب شصت هزار
 سراسپ سوای جانداران دیگر از انسان و حیوان بشمار در آمد بالجمله فوج شاه
 تا نریله دوازده کرههی دارالخلافت رسید ناروشنکر دروب دارالخلافت را بسته پنج هزار

سوار و ده هزار بیداده مورچال شهر پناهه قایم ساخت از آنجا که فریب چهار ماهه امواج چون در بحر مواج در مقابل یکدیگر افتاده نزد و خورد می پرداختند از طول انجامیدن جدال و قتال طرفین ملول گشته شاه از مقامات خویش حرکت بصوب دارالخلافه فرمود که شاید مرهته از پناهه خندق برآمده به جنگ میدان مبادرت نماید تا آنچه در ممکن غیب باشد با عرصه ظهور گزارد بحسب اتفاق مغایر کمی آذوق که فی رویه یک آثار بدشواری میسر می آمد اعالی وادانی آنها بستوه آمده شب چهار شنبه ششم جمادی الثانی سران و اعیان مرهته نزد سدایشور بهاؤ فراهم آمده ظاهر نمودند که چار پایان باقی مانده از نیافتن علین از تگاپور بار می ماند و دست سپاه از نایابی فوت لایموت از حرکت بکوتاهی در آمده جان سپردن به شمشیر ازین حالت و (۱) مخمسه گوارا و آسان تراست تمام آن شب (۲) سرها را جفت ساخته به کدگاش و مشوره به پایان رسانیدند رایها بران قرار گرفت که کوچ نموده به دارالخلافه ناید شتافت که همه جهت از ممر علمه و خزانه آسایش خواهد بود و پیش به شهر داده تا حریف جنگ باید کرد آخر شب بار برفی کرده چون گواران توپ کسی بسیاری سقط گشته بود گواران بغالان اردو بازار از هر که مانده کشیده آنچه توانست توپها را همراه گرفت و بترتیب امواج از هراول و چند اول و (۳) جونقار و (۴) بونقار پرداخته هنگامیکه ترک خنجر گزار ازین کلاه بر همدوی شب تاخن آورد کوچ نمود - شاه از دریافت این معنی باستعداد مقابله سوار شد دکنیان تدبیری اندیشیده بغایر گزاره شدن احوال و اقبال و اردو بازار توپ خانه را پیش انداخته با فگندن گوله توپ و جزایر و بان و جنگ فراولی مبادرت نموده تا خود منغول ساختند بهادران اسلام از تدبیر کفار و افگ گشته از یک طرف شجاع الدوله و نجیب الدوله با همراهان خویش و از جانب دیگر شاه و بیمور شاه با جمعیت قریبانش و امانه

(۱) مخمسه ناول مفتوح بنانی زده گرسنگی ۱۲ *

(۲) سرحفت کردن گناه از سرگوشی کردن است ۱۲ *

(۳) جونقار دست چپ *

(۴) بونقار دست راست و هر دو لغت ترکی اند *

دُرانی تُوَس جلا دت و مرکب شهامت بجولان در آوردند - • منظومه •

بر آمد ز هر دو سپه بوق کوس زمین آهنگی شد هوا آبنوس
 بلرزید گوه و بجنبید دشت غریب از نهم آسمان در گزشت
 ز شوریدنی ناله گرنای در افتاد تب لرزه در دست و پای
 تو گویی که باد قیامت وزید زمین پاره شد آسمان بر درید
 حامیان بیضه اسلام نغم و نیت راسخ جهاد فی سبیل الله دانسته و کشته
 شدن را عروج معارج درجات شهادت پنداشته الله الله گویان حمله و گشته
 بجنگ کوتاه یراق در پیوستند و زلزله در زمین افکندند - • منظومه •

چو رعد خروشان در آمد بجوش از ایوان کیوان گشته خروش
 چو شیران جنگی در آویختند ز تنها همه جوی خون ریختند
 دهاده بر آمد ز هر دو سپاه تو گفتی بر آمیخت خورشید و ماه
 چکاچاک برخاست از هر دو روی ز خون شد همه رزمگه همچو جوی
 در آراست رزمی که خورشید و ماه ندیدست هرگز چنین رزمگاه
 باوجودیکه جمعیت سه چند اسلامیان می شد چون فتح و ظفر داد الهی است
 مصداق کرمه کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله بمنصف ظهور رسید مرهته
 نیز داد مردی و مردانگی داده کوششهای نمایان بظهور رسانیده نزدیک بود که
 چشم زخمی به فوج شاه رسد که ناگاه شجاع الدوله باتفاق نجیب الدوله بر کمرگاه
 آنها زده در آمد - • بیت •

در افکند خود را دران کارزار چو شیری که گور افکند در شکار
 و اکثر سرداران عمده و سران سپاه را بر خاک هلاک افکند درین زد و خورد
 بسواس راو پسر بالاجی راو که فیل سوار بود بزخم گولاه تغدگ قالب تهی
 ساخت بهاء آگاه گشته مضطرب الحال از فیل فرود آمده اسپ سواره با
 جنگجوی سندهیه بنابر خبر گیری دران معرکه در آمد ظهور این معنی سنگ
 تفرقه دران گروه افتاد و توڑک فوج برهم خورد و بر جرأت مقابل افزود که بسان
 شیر زایل و ببر دمان بکله گوسفند در افواج مخالف در آمدند و سلک جمعیت

شاه از هم گسختیت و خون هزاران بر زمین ریخت و هر طرف از کشته پشته
پدیدار گشت اکثر اردو بازاریان و بگنه و پندتان از خوف جان در پناه خندق در
آمدند و سپاه از معرکه عیان تاب شده هر گروهی راهی در پیش گرفت و هر
فرقه جاده مغری جست و بر عالمی روشن گردید -

• بیت •

که در جنگ فیروزی از اختر است نه از گنج و بسیاری لشکر است

عازیان اسلام و بهادران با ننگ و نام همه جا به تعاقب پرداخته مرد و مرکب می
انداختند بیشتر از هول جان و رهانیدن ازان وادی خطر ناک از ساز و اباس
عاری گشته و بزرگی را گزاشته از گوش گوشواره و از دست حلقه‌های طلا و از
گلو گلوبند را کنده و بریده دستی در پیش و دستی در عقب ستر عورت نموده
رو بصحرای ناکامی نهادند -

• بیت •

چنان بیم داک و هراسان گریخت که ز بار را از گرایی گسیخت

از تقریر بعضی ثقات توضیح انجامید که تا دوازده گروهی اطراف و جوانب آن
معرکه پراز لاش گشته که طعمه کلاب و کرگس شد افتاد -

• منظومه •

بیابان سراسر همه کشته بود

همه دشت از کشتگان پشته بود

بس کشته افتاد در کوه و دشت

فلک گفت بس بس که از حد گزشت

دایران چو فارغ ز هیجا شدند

بتاراج بُدگاه اعدا شدند

ز دشمن کسی بخت کو یار داشت

همین سر بدر برد و سامان گزاشت

بدست افکار آمد بسی نداد پا

ز خون جمله را دست و پا در حفا

به دزد آمد از هر طرف فیل مست

چو مستی که افتد عسس را بدست

دُرانی توسی جلادت و مرکب شهامت بجولان در آوردند - * منظومه *

بر آمد زهر دو سپه برق کوس زمین آهنی شد هوا آبفوس
بلرزید کوه و بجنید دشت غریو از نهم آسمان در گزشت
ز شوریدن ناله کز نالی در افتاد تپ لرزه در دست و پای
تو گوئی که باد قیامت وزید زمین پاره شد آسمان بر درید
حامیل بیضه اسلام بغرم واثق و نیت راسخ جهاد فی سبیل الله دانسته و گشته
شدن را عروج بمعارج درجات شهادت پنداشته الله الله گویان حمله در گشته
بجنگ کوه یراق در پدوستند و زلزله در زمین افگندند - * منظومه *

چو رعد خروشان در آمد بجوش از ایوان کیوان گزشته خروش
چو شیران جنگی در آویختند ز تنها همه جوی خون ریختند
دهاده بر آمد ز هر در سپاه تو گفتی بر آمیخت خورشید و ماه
چکاچاک برخاست از هر دو روی ز خون شد همه رزمگه همچو جوی
آراست رزمی که خورشید و ماه ندیدست هرگز چنیرن رزمگاه
ناجودیکه جمعیت سه چند اسلامیان می شد چون فتح و ظفر داد الهی است
مصدق کریمه کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله بمنصف ظهور رسید مرهته
نیز داد مردی و مردانگی داده کوششهای نمایان بظهور رسانیده نزدیک بود که
چشم زخمی به فوج شاه رسد که ناگاه شجاع الدوله باتفاق نجیب الدوله بر کمرگاه
آنها زده در آمد - * بیت *

در افگند خود را دران کارزار چو شیرینی که گور افگند در شکار

و اکثر سرداران عمده و سران سپاه را بر خاک هلاک افگند درین زد و خورد
بسواس راو پسر بالاجی راو که فیل سوار بود بزخم گولگ تغذگ قالب تهی
ساخت بهاؤ آگاه گشته مضطرب الحال از فیل فرود آمده اسب سواره با
جنگجوی سندهیه بنابر خبر گیری دران معرکه در آمد ظهور این معنی سنگ
تفرقه دران گروه افتاد و توپک فوج برهم خورد و بر جرأت مقابل افزود که بسان
شیر زیان و ببر دمان بکله گوسفند در افواج مخالف در آمدند و سلک جمعیت

عنان از هم گسخت و خون هزاران بر زمین ریخت و هر طرف از کشته پشته پدیدار گشت اکثر اردو بازاریان و بگنه و پندتان از خوف جان در پناه خندق در آمدند و سپاه از معرکه عنان تاب شده هر گروهی راهی در پیش گرفت و هر فرقه جاده مفری جست و بر عالمی روشن گردید -

* بیت *

که در جنگ فیروزی از اختر است نه از گنج و بسیاری لشکر است

غازیان اسلام و بهادران بانگ و نام همه جا به تعاقب پرداخته مرد و مرکب می انداختند بیشتری از هول جان و رهانیدن ازان وادی خطر ناک از ساز و لباس عاری گشته و با رگی را گذاشته از گوش گوشواره و از دست حلقه های طلا و از گلو گلو بند را کنده و بریده دستی در پیش و دستی در عقب ستر عورت نموده رو بصحرای ناکامی نهادند -

* بیت *

چنان بیم داک و هراسان گریخت که زار را از گرانی گسیخت

از تقریر بعضی ثقات بروض انجامید که تا دوازده گروهی اطراف و جوانب آن معرکه پراز لاش گسته که طعمه کلاب و کرگس شد افتاد -

* منظومه *

بیابان سراسر همه کشته بود
همه دشت از کشتگان پشته بود
ز بس کشته افتاد در کوه و دشت
فلک گفت بس بس که از حد گزشت
دنیاران چو فارغ ز هیجا شدند
بتاراج بنگاه اعدا شدند
ز دشمن کسی نخت کو یار داشت
همین سر بدر برد و سامان گذاشت
بدست افکار آمد بسی بدست
ز خون جمله را دست و پا در حفا
به بزد آمد از هر طرف فیل مست
چو مستی که افتد عسس را بدست

سُبْحان الله احدى را نظربه غلبه و تسلط و کثرت دکهنیان که مملکت هندوستان در خم چوگان شان مانند گویی غلطان و نیز بخت شان بدرجه علیا ارتفاع یافته بود گمان نمودند که بیک طرفه العین هبأ مثنورا گردند آری آری هرکمالی را زوالی مغرور است نه بل شجرعجب و غرور که بجز ذات کبریائی را نسزد در سری معرشان ریشه دوازده بار در گشت -
* منظومه *

تکبر من زینهار ای پسر که روزی ز دستش درآئی بسر
بدر عرازل را خوار کرد بزندان لعنت گرفتار کرد

بالجمله غازیان بردل و شیران زنجیر گسل به قتل و غارت بغل کشوده از اسپ و شتر پر از بار و نقد و جنس گله گله و قطار قطار گرفتند و از شمشیر و بنذوق و جرایز مانند هیزم پشتارها بستند و چه گوشوارهای مروارید و حلقه‌ها و گلوبند مرصع و طلا از آن معرکه برداشتند و از کمر غنودگان بستر بیخیمی همیانهایی بر از اشرفی و رویه کشودند فریب هفتصد زنجیر فیل و بیست و پنجهزار اسپ و به همین شمار از گاو و شتر با احمال و اثقال در سرکار خاصه شاه و شجاع الدوله و نجیب الدوله سوای آنچه غارتگران بردند به ضبط در آمد که من حیث المجموع چند کرور رویه را مال و مالیت داده و جمع کثیر و جم غفیر که تقریباً شمار و اندازه شان به بیست هزار کس میرسید از اعالی و ادانی صغیر و کبیر اسیر گشتند از آنجا که ضابطه دکهنیان است که زن و بچه شان در سفر و حضر همراه میدارند و زنهای شان سواری اسپ را ورزیده اند تخمیناً دوازده هزار زن وضع و شریف بدل و قبیت گرفتار آمدند گویند هفتصد زن پالکی نشین بودند والعهدۃ علی الراوی براهمه بر آند که فریب به همین گل زمین کرهیت است که چندین هزار سال پیش ازین تا هجده روز پاندران و کوروان - معرکه قتال آراسته بودند و هزاران هزار مردم و جاندار کشته افتاد شاید از آن هنگام درین جر و زمان پا بعرضه ظهور نهاد دران سرزمین چرخ پیر بخاطر داشته باشد القصه شاه مراسم شکر و سپاس ایردی بجا آورده شجاع الدوله را که مصدر ترددات نمایان شده مورد فراوان تحسین و آفرینها ساخته مظفر و منصور شاد دانه فتح و شادمانی نواخته بخیمه گاه خویش

در آمد لاش و سواس راو که با فیل بدست آمده بود شجاع الدوله با اجازه شاه امر سوختن نمود شمشیر بهادر برادر ^(۱) علاءی بالاجی راو که زخمی بر آمد بدشواری خود را به بهرت گدھے مسکن جات رسانید و نقد حیات سپرد از حیات و سمات سداشیدو بهاؤ و جنگوجی سندهیه محقق نه گشت اولیای آنها تا حالت تحریر این ماجرا که هشت ماه ازین قضیه منقضی گشته بر هرچند روز خبر واهی بی آمد که در فلان مکان در ^(۲) زی جوگیان نشان میدهند و جهت نمود مرد باظهار شادمانی دل خوشی می نمایند چون از براریان معرکه فریب سه هزار سوار امام شب از سایه خویش هراسان رانده روز دیگر به دارالخلافه رسیدند از بنشان آنجا دست تطاول بر آنها دراز ساخته چندی از اسپ و یراق گرفتند ناز و شکر که در قلعه مبارک بود بر سر گروشت و نف غسته با همراهیان خویش فرا برقرار گریده با جمعیت همراهی روز بصوب مستقر الخلافه اکبر آباد نهاد در بین طریق با ملهار هولکر و داماجی راو گایکوار که با جمعی بر آمده بودند پیوست از آنجا که خوف نعاغب استیلا یافته بود دیور دریای چممل نموده بگوالبار که اکبر آباد به فاصله چهل کروزه است عیان باز کسبده در انتظار فراهم آمدن گریختگان و رسیدن اخبار متوقف گشتند جمعی که از ^(۳) دست پاچگی و هول جان راه نجات گم کرده به فصبات و قریات دوز و دواج رسیدند دهافین بعضی را کسته و برخی را از لباس ظاهری عاری ساخته بگمان ابتلاع اشروبی و جواهر نمک آب خورادیده از بعضی که بر آمده گرفته کشتند و آنچه را وا گذاشتند از فقدان قوت لایموت بخوردن اثمار و اوراق اشجار جنگلی و در یوزه گری افتان و خیزان چندی به گوالیار و بسیاری به اطراف منتشر گشته راه دکن پیش کردند آنچه در معرکه بر سرشان نیامد اضعاف مضاعف آن بر جماعه بر آمدگان گزشت شاید کم کسی

(۱) ملات. باول مفتوح و لام مشدد زنان منفرفه که از یک سوهر باشند ۱۲ *

(۲) زی باول مکسور تشدید نانی جامه و صورت و آرایش ۱۲ *

(۳) دست باچه کنده از اضطراب و شذاب است چنانچه در معاورات متعار فی مصطلح

خواهد بود که با اسب پراق نجات یافته باشد الحاصل اسیرانی که در دست افغانه بود جمع کثیر از آنها بنابر ابا و امتناع اکل لحم به قتل در آمدند و بسیاری از خوف جان بکار برده و ارستند چون کاکل بر سر شعار کفره هند است ازینکه بمظنه بنگانه از دین گشته نگردند گذراند آخر الامر به شفاعت شجاع الدوله سوای نسوان و صبیان که بدل عبودیت در آمدند از سر قتل دیگران گزاشته حواله فرمود و او هر کدامین رایک رویه خرچ راه داد بیرون کرد بی شائنه گفتار از روزی که مرهغه پا بعرضه وجود گزاشته بدین قسم بلیه و رسوائی گرفتار نه گشته باشد چه ضابطه شان همیشه جنگ در فرار و های و هوی بوده گاهی بجنگ صف و توپخانه و اردو بازار مبادرت نموده بودند چون از عادت خویش عود نمودند بدلتی و مسکنتی گرفتار آمدند که هیچ چشمی مبیناد القصة نجیب الدوله فتحنا مها بمهر خود بنام مادهو سنگه زمیندار جی نگر و سورجمل جاٹ مستملبر وقوع رافعه نوشت که در قتل و غارت فراریان کوتاهی نه گذرد و یعقوب علی خن که بموجب حکم شاهی بنابر محافظت دارالخلافه بدستور پیش مرخص گشته بود رسیده منادی امن و امان بگوش جهانیان رسانید و شاه مظفر لوا پس از مقامات چند با غنیمت فراوان که نقل و تحویل آن با سعی تمام میسر می گشت عیان فتح و نصرت بصوب دارالخلافه معطوف ساخته در عرصه هشت روز چهل کروه طی مسافت فرموده بروز مبارک یزنجشنبه اول روز - * بیت *

ظفر از یمین نصرتش از یسار فلک یاور و اختر و تخت یار

داخل قلعه مبارک شد شجاع الدوله و نجیب الدوله و اعیان سپاه قزلباش و افغانه فراخور حالت ندر و پیشکش گزانیدند و از پیشگاه شاهی دو (۱) نفر چیر بوعده یک ماه با نامه محبت آمیز مشتمل بر نوید فتح و ظفر و جهت متوجه شدن این صوب نزد حضرت قدر قدرت شاه عالم رخصت شدند چون خبر قتل بسواس را و کشته شدن دیگران و به غارت رفتن دکنیان بالاجی راو پیشوا که در

(۱) چیر بفتح اول و نانی و رای مهمله ساکن لغت ترکی کسی را گویند که از طرف

پادشاهان احکام را بر اسپان نرد سلاطین و امایان رسانند ۱۲ *

فواح دارالفتمح اوجین افتاده بود از تقریر^(۱) ناعیان شنید و چه از حالت فراریان برای العین دید روز روشن در چشم جهان بینش مانند شب^(۲) دیجور تیره و تاریک گشت -

• منظومه •

روان کرد از چشمها رود خون ز خون گشت زری زمین لاله گون
ز دل رفت صبر و ز سر رفت هوش بر آمد ز جانفش فغان و خروش
و از رسیدن ملهار راو و داماجی راو گایکوار و نار و شنکر و نانا و هانکا گوالیار که در
قبض مرهته بود و نه همه جهت فریب ده هزار سوار بتدریج فرد شان فراهم آمده
بودند واقف گردید سداشیو رامچندر را با پنج شش هزار سوار بدان صوب رخصت
فرمود که بر آمدگان معرکه را کومک بشود و از فوط غم و الم که هر لحظ بسان ما
دم زده بر خود پیچید و آه سوز ناک بر قتل پسر و فقدان بها از دل پر درد کشید
پهلوی بر بستر ناتوانی نهاد و رفته رفته از عقل و شعور بیگانه گشت کار پردازان بموجب
دوشته رگه فاته راو برادرش که بذا بر حزم و احتیاط در دکن قیام داشت بر داشته
بجعت مهری نمودند و مشروحاً سوانکات صدر در دکن شایع و واضح گشت خانه
نماند که شیونمی بلند نه گشت و کاشانه نبود که ناله و فغان بر نخاست - • بیت •

غم سوخت درون یگان یگان را منم کده شد جهان جهان را

الحاصل نجیب الدوله در جناب شاهی التماس نمود که از نایبانات یزدانی
و اقبال عدو مال شاهنشاهی فتحی که از آن داستانها را بداند بمنصفه ظهور پیوست
اکذون صلاح دین و دولت دران است که به همین جلدی و گرمی رأیت ظفر
آیت بمستقر الخلافت اکبر آباد افراشته شود تا بقیه السیف دکنیان که در
گوالیار اند و جماعه که در صوبجات و برگذات قابض اند بالمره خارج گردند تا کفار
دریای نریده ملک از لوث و کدورت وجود نابود آنها پاک و مصفا گردد و از سور
جمل جاث و زمینداران دیگر خاطر خواه پیشکش گرفته آید پاسم یافت که
مدت یک سال و چیزی منقضي گشته که از وطن بر آمده ام اراده آن صوب

(۱) ناعیان جمع ناعی که خبر مرگ رساننده را گویند ۱۲ *

(۲) دیجور شب بسیار تاریک را گویند ۱۲ *

مصمم است پس از گفت و شنید بسیار که مفصل آن طولی دارد التماس نجیب الدوله منظور شد از آنجا که مهاراجه ناگرمیل پیوسته به قبض و بسط مهمات ملکی و معاملات مالی و نیابت وزارت و دیوانی خالصه و تن مامور بود درین هرج و مرج با پیشکاران و اهل دفاتر به همراهی وزیر الممالک آصف جاه در مسکن سو. جمل کفاره داشت نجیب الدوله رفم استمالت از شاه حاصل نموده با نوشتجات خویش فرستاده از او طلبداشت و بملازمت فایز ساخته خلعت و اسب و فیل مرحمت شد نجیب الدوله در تعیین باب پیشکش سخن در میان آورد و فرار یافت که شاه ولی خان اشرف الوزرا با فوج شاهي و شجاع الدوله و نجیب الدوله بمستقر الخلافت شتافته بدان امر فایم و زرد شاه در دار الخلافت اقامت داشته باشند غرض شهر شعبان اشرف الوزرا پیش خیمه را متصل قلعه کهنه برپا نمود و سوم رخصت یافته داخل گشت و شجاع الدوله و نجیب الدوله از آن روی دریای جمن متوجه اکبر آباد شده به سورج پور رسیدند از آنجا که بیشتر بل اکثر سپاه همراهی شاه نوکر غارت بودند فراهم آمده عرض کردند که از تعیین فرمودن فوج بمستقر الخلافت چندی را اراده اقامت در این ملک و گرفتن پیشکشات منظور است ما را اجازت غارت با مشاهره مرحمت شود والا نه بوطن میرویم چون نوکران علوفه خوار چندانای نبودند از استماع این معنی شاه بنابر مشاورت و جانبی شاه ولی خان را که هفوز کوچ نموده بود طلبداشت تمام روز خلوت نمود آخر الامر قرار یافت که شاه نیز عازم وطن شود و خیمه را متصل باغ سالامار بیرون فرستاد اکثر سرداران افغانه و غارت گران همان روز عجلت نموده به پانی پت منزل گزیدند هر چند نجیب الدوله باوجود تعهد منلغی التماس توقف نمود زیرا نه کرد درین ضمن راجه دایر سگه پیشکار آصف جاه که به همراهی مهاراجه ناگرمیل آمده بود فایز یافته در باب استقرار استقلال منصب جلیل القدر و رزات بغام موکل خود بدریعه شاه ولی خان به تقبیل هجده لک روپیه از نقد و جواهر استدعا نمود پس از گفت و شنید شاه منظور فرموده سیزده هم ماه مذکور دو گهري روز برآمده بر مزار بعضی اهل

الله فاتحه خوانده قریب دو پهر داخل خمیه شد و شجاع الدوله رخصت گرفته بصبغة متعلقه کوچهای طولانی راهی گشت شاه در باغ سلامیه دو مقام کرده بر سه گروهی پانی پت رسید دران منزل بادشاهزاده مرزا جوان بخت را که جهت مشایعت آمده بود پنج زنجیر فیل و پنج سر اسب و دو لک روپیه را عله که در قلعه مبارک ذخیره بود داد و خلعت رقم و قلمدان وزارت حواله یعقوب علی خان کرد که بوزیر الممالک آصف جابه نسان وجه پیشکش را که فرار یافته گرفته بربساند او را و راجه دلیر سنگه وکیل آصف جابه را به همراهی بادشاهزاده رخصت فرمود که بدارالخلافت رسیدند رزایات شاهی متوجه پیش گردید بالجمله نواب رئیس محل والدۀ ماجده حضرت قدر قدرت یعقوب علی خان و راجه دلیر سنگه را متوقف ساخته گفت که وزارت آصف جابه که بچندین امر فا بایست مریکب گشته ما را قبول نیست اگر زر مطلوب است وجه پیشکش را میبرسانیم و کسان راجه دلیر سنگه را که بدست او نیز وزارت آصفجابه بر محاللات دارالخلافت تعیین کرده بود بیدخل ساخته قریب پنج هزار سوار و پیاده نگهداشت فرموده بحفظ و حراست و مورچال بندی شهر قائم نمود درین بین نوشته شاه ولی خان رسید که یعقوب علی خان را رود آصف جابه رخصت فرمایند لهذا باقتضای وقت بیست و هفتم شهر شعبان او را روانه ساخت آصف حاکم که از دریافت خبر استقلال امر وزارت و روانگی شاه از بهرت گدده باتفاق سوز جمل جانت برآمده در متهر رسید در صدد فراهم آوردن سپاه و انتظار رقم قلمدان بود از استماع رسیدن یعقوب علی خان با عطایا در نزدیکی سوز جمل و مهاراجه ناگرممل را باستقبال فرستاد و خمیه بغاصله که باصطلاح فرمان باری می گویند برپا نمود و نه گنگادهر وکیل و مدار کار ملهار را و هولکر مرهته که بموجب طلب نزدش آمده بود پیغام کرد که اگر موکل او ممد و معاون باشد عطایا گرفته شود پاسخ داد که باید گرفت لیکن دکهنان را تا حال از صدمه نخست هوش و حواس درجا نیامده که بالفعل توانند بامری پرداخت هر گاه استقلال شود حاضر اند الحاصل آصف جابه در فرمان باری رفته خلعت را پوشید و رقم

و فلندادن را گرفته آداب بادشاهانه بجا آورده شادیانه نوازان بمنزل برگشت خلعت و مالی مروراید و سرپیچ و جیفه مرصع و یک زنجیر فیل و یک سراسپ تواضع یعقوب علی خان نموده بخیمه خویش فرود آورده و بلوازم غیامت و استمالت پرداخته بامیدواری ترقیات باخود رفیق و همدستان ساخت چون خاطر آصف جاه بنابر اموریکه واقع شده از حضرت قدر قدرت مطمئن نمی گشت خیال تبدیل سلطنت باخود بست از آنجا که در محاربه و مجادله عهد احمد شاه بهادر بادشاه در نواح دارالخلافات با وزیر الممالک صفدر جنگ که مجملی ازان بنابر تقویدی در محل خویش ایراد یافته صدر جنگ جوانی مجهول الحال را بدست آورده اطلاق اسم بی مسمی سلطنت بر او کرده بود پس از در نور دیده شدن بساط قتال و جدال که صفدر جنگ دصونه اوده شتافت و سورجمل جات که شریک او بود بمسکن خود رخصت گشت آن جوان را همراهِ آورده دین پرور نبیره محمد کام بخش بن حضرت خلد مکان قرار داده نگاهداشت درینولا که وزارت آصف جاه را نواب زینت محل و میرزا جوان بخت ولیعهد و شجاع الدوله و نجیب الدوله و جمیع اعیان و ارکان سلطنت کاره بودند و در دارالخلافات جمعیت نو نگاهداشت شده و اکثر سادات باره فراهم آمده مور چال فایم نمودند و نجیب الدوله با موج خویش برده پانزده کوهی اقامت داشت و اخبار مختلف از اردوی گیهان پوی حضرت قدر قدرت شاه عالم که در مملکت بنگاله به تفضیم و تفسیق صوبجات شرقیه متوجه بود و مکرر با ناظم بنگاله و نائب صوبه عظیم آباد عرف پنه و جماعه انگلیس که درین اوان در بنگاله غلبه بهمرسانیده و سربه شورش و فساد داشت و راجهای آن ضلع معارک آراسته شده و محاربات روی میداد آصف جاه این معنی را از مساعدت و قوت انگاشته به صلاح و صوابدید سورجمل صورت مرام را در مرآت خیال چغلی معاینه نمود که فلعه مستقر الخلافات اکبر آباد را بدست آورده دین پرور را به سلطنت بر دارند و بر تخت اجلاس داده لسنکر بدار الخلافات باید کشید تا از مکن غیب چه بظهور آید برین اراده سورجمل

بلب رام خسر پوره خود را با فوج بر این کار تعیین نمود و قلعه که دست شخص
 اندیشه از تسخیر آن کوتاه و طائریز پر خیال از عروج کنگره اش نارسا به حسب
 اتفاق از بغیبری قلعه دار بدست آمد - سورجمل چندی بفراتیهام نجیب
 الدوله که با فوج در نواح دارالخلافه و منحل اراده ناصوابش بود کسان خود
 را فرستاده سلسله جنبانی می نمود و خنگ جنگ را در میدان می کران
 تصور جولان میداد که درین اثنا خبر پیوستن زایات عالیات حضرت قدر قدرت
 پانزدهم ماه ذیقعده الحرام و دایره دولت و اقبال در سواد بفارس صدور و حکم
 بستن پل بر دریای گنگ و رسیدن شجاع الدوله با خیام و خرگاه سرخ که برای
 پیشکش والا مرتب ساخته بود بفاصله پانزده کوهی و اردوی معلی این طرف
 دریای گنگ و آمدن مبشران این بشارت به دارالخلافه دریافت نمود موجب
 فسم عزیمت خیال محالی که پیش خود بسته بود گردید و بچاره جوئی
 مآل کار اندیشه مند گشت و عذری بدتر از گناه را در باب گرفتن قلعه وسیله
 ساخته مرضی بجناب بادشاهزاده ولیعهد معروضداشت که قلعه دار نظر بکظام
 دینوی می خواست که قلعه را بمرهته سپارد فدوی درگاه بمعافیت آن پرداخته
 قلعه دار دیگر از حضور مقرر شود حواله می نمایم و بدفعات هنگام نیم شبی
 سرب و باروت و جزائر و بان و زنبور کها را از قلعه بر عرایها بار کرده شروع بفرستادن
 مسکن خود نمود از انجا که تحریر این اوراق منحصراً بر سوانکات این صوبه
 و مخصوص این ار لکه است اما چون تابع وارث تاج و دیهیم دارالخلافه است
 چون سیرابی سخن و سلسله انتظام شرق کلام متقاضی بود آنچه درین سال
 پراختلال هرج و مرج که از پس پرده غیب پا بعرضه شهود گزاشت اندکی
 از بسیار و مشتبی از خروار بر سبیل ایجاز و اختصار رقمزده کلک بدایع نگار گشت
 اکنون بنگارش سوانکاتی که در بقیه سال در صوبه روی نموده می پردازد سابقاً
 بدر رفتن باره سینور از تصرف سردار محمد خان ولد شیر خان بابی و در آمدن
 بدست دکهنیان از نمک حرامی سلطان و جهان غلامان در ضمن و افعات سال
 هزار و صد و هفتاد و سه مرقوم گشته درین ولا که امور نظامت به آبا گنیس تعلق

پزیرفته بود پندتی را بفوجداری و حفظ و حراست قلعه آنجا تعیین نمود چون
 اطراف و اکناف آن مکان اکثر کولیان که خار سر راه مسافرین و مترددین اند
 و امع شده مداخل پرگده بمخارج مستخفطان کفاف نمی کرد و نائب فوجداری
 که مستاجر بود با فلیل مردمی پیام داشت کولیان و زمینداران آنجا قایم
 شدن دکه‌نیان را نظر بر مآل کار و غلبه آنها مناسب حال ندانسته جمعی نزد
 سردار محمد خان که از لونا واره به پتن باجوان مرد خان و رادهن پور پیش
 عمه اش می بود رفته ترغیب و تحریض بر انتزاع باره سیفور نموده همراه آوردند
 و با سنگه آنجا که نیز از تسلط و تحکم مرهته بجان رنجیده بودند ساخته کمر
 بر اخراج و جنگ بسته در آمدند و باندک زد و خورد که معدودی از طرفین
 کشته . خسته گشتند دکه‌نیان امان طلب شده بر آمدند و سردار محمد خان
 با مردمی و معاونت کولیان باز دیگر متکمن گردید از آنجا که در بلده بوجی
 که تواند به کومک پرداخت نبود کیفیت را کیسورائو نائب نظامت به آبا
 گیس که در ضلع سورتهه بگرفتن پیشکش حصه پيشوا اشتغال داشت نوشت
 درین ولا خدر رسید که بمومن خان متصدی فدر کهنایت حسب الحکم در ماده
 تدظیم و نفسیق صوبه ورود یافته اراده بلده دارد مفصل این مجمل آنکه در
 هنگامی که افواج شاهي سرکدگی شاه وای خان و شجاع الدوله و نجیب
 الدوله بصوب اکبر آباد تعیین شده بودند چنانچه مذکور شد در باب اخراج
 و استیصال دکه‌نیان از صوبه احمد آباد حسب الحکم بمهر شجاع الدوله مرفوم
 نهم شهر رجب المرجب که بفام مومن خان صادر شده بود رسید و او بدریامت
 قتل و غارت مرهته و متوجه شدن افواج بقصور آنکه عنقریب بصوبه مالوا میرسند
 شروع بفراهم آوردن سپاه نموده قریب هزار سوار و چهار پنج هزار پیاده از عرب
 و روهیله و هندی نوکر ساخت از آنجا که احکام بذایر امداد و اعانت و شریک
 کار گشتن بام جوان مرد خان بابی و بیکنام خان فوجدار بهروچ نیز رسیده بود
 نزد آنها مرستاده در انتظار جواب باصواب و اجتماع سپاه به نهیه اسباب نبرد
 پرداخت و محمد اعل روهیله و سلیم جماعدار را که حسب الطلب از فدر

سورت رسیده بودند با جمعی از سوار و پیاده بطرف برگشته دهند رقه تعیین فرمود که مواضع چند را بتاخت در آرند ناطق و صلیت آنجا را به تنخواه سپاه داد جوانمرد خان در جواب بمقتضای وقت که هر گاه با حمد آباد برسند میرسم نوشت و نیکام خان به نگاهداشت سپاه اشتغال ورزیده معزز خان پسر خود را بیرون فرود آورد و این معنی در اطراف و اکناف صوبه شایع گشته در هر قصبه و برگنه خلل کلی در بندوبست مهته افکند و متمردان از هر گوشه و کنار سربساک بر داشتند فلق و اضطراب در سکنه بلده که هنوز مرارت صدمه نخست از مذاق شان بدر نرفته افتاد و کسور از نائب نظام متوالی و متواتر رویداد و حالت را نوشته مصحوب مسرعان سریع السیر ضمیمه و ردیف رافعه ناره سینور ساخت چون در برگنه جموسر حصه نیکام خان مغرور بود درین ایام مکسدار آنجا بدفع الوقت میگزارید معزز خان را با فوجی که فراهم آورده بود تعیین کرد مومن خان نیز رعایت جانب او را که دم از اتفاق میون مرعی داشته با فوج خود بموضع دهوان که با جموسر فریب است بعنوان کومک اگر احتیاج شود رفت و مقدمه آن جا انفصال یافت مغرور خان بمومن خان پیوست و محفل کنگاش تسخیر بنده آراسته می شد که خبر معاودت آپاجی گینس بسرعت تمام و رسیدن بفریدیکی معلوم گشت لهذا عنان عزیمت بصوب بندر کهنبلایت معطوب ساخته آمد و آپا جی گینس نیز بفاصله هفت هشت کوهی منزل گردید بظاہر استفسار و انکشاف باعث هنگامه آرائی پندبی و ستاد مومن خان به پشت گرمی فرود آمد و قیاس که تا حال افواج شاهی بمستقر اخلاقه رسیده و امروز و فردا بصوبه مالوا که میرسد پالی استقامت مرهتد درین دیار متزلزل می گردد پاسخ داد که اگر بهگوان با معدردی در بیرون بندر بیاید بالمشافه آنچه نفس الامر است گفته شود و او برخصت آپاجی گینس آمد و مومن خان نیز برآمده ملافی گشت و بجنسه احکام را نموده گفت که چون فیما بین مواد مودت و اتحاد مضبوط و مربوط است اگر پیش از رسیدن افواج درین صوبه بدکهن شتابد و بلده را سپارد بصواب افرب است که بجان و مال مصون و محروس

میتواند رفت و در صورتی که فوج بادشاهی برسد و گزرها و معبرها مسدود شود
اختیاری با من نخواهد بود از آنجا که هنوز آب و خوردن شان باقی و وقت
آن نرسیده بود آپاجی گنیس ازین معنی سرباز زده با استعداد نایره افروزی
تغوز حرب پرداخته نزدیکی پتیلاد اردو را فرود آورده فوج را بمعرکه آرائی و تاخت
دیهاست چوراسی کهنبايت مامور ساخت درین اثنا دهم شهر رمضان از
نوشتجات دارالخلافه بوضوح پیوست که احمد شاه ابدالی روانه دارالسلطنت
لاهور بغرم وطن مالوف لوی معاونت برافراشت و شجاع الدوله بصوبه متعلقه
خویش رفت دکنیان که در اندیشه مآل کار دو دله بودند اطمینان قلب حاصل
نموده بر چهار گروهی بندر پیش آمدند مومن خان باوجود برگشتن افواج
شاهی خللی در غرم خود راه نداده فوج را بمقابله و آراستن معرکه قتال
و جدال فرستاد و به دفعات فیمابین زد و خوردی واقع می شد آپاجی گنیس
را که از ممر افواج خار خلش از سینه بیرون رفت بغیر سرانجام اخراجات
و طلب داشتن جوان مرد خان بابی به معاونت باراده انتزاع بندر تمامی
فوج را بسرکردگی بٹیپل راو و بهگوان گزاشته جریده با معدودی به بلده آمد
و راگهو شفکر نامی را نزد جوان مرد خان بابی رخصت کرد که وضع اخراجات
سپاه او مشخص و معین نموده بر نگارد و جمعی از سوار و پیاده متعینه بلده را
روانه ساخت که با بٹیپل راو و بهگوان ملحق گردند و چندی در انتظار جواب
جوان مرد خان متوقف گشت پس از آمد و شد رسل و رسائل چون موافقت
نمی کرد راگهو شفکر بی نیل مقصود برگشته آمد از آنجا که سردار محمد
خان باره سینور را بقسمی که مذکور شد متصرف و قابض بود فوج کشی
نمودن و بر او شتافتن حکم افتاد خرج احیم بغیر رفع بدنامی و بدفکشی
تدبیری اندیشیده سرسرام را که با شیر خان پدر سردار محمد خان اباعن
جد روابط موافقت و مرافقت مربوط مضبوط داشته است و درین ایام از
چند گاه معطل در بلده اقامت داشت واسطه ساخته نوشته کفالت بمهر
جماعداران سپرد که او را مستمال ساخته به او رده ملافی سازد و بدستور پیش

حصه مرسته قايم نمايد همدران اوقات خبر ورود داماجي راو گايوار که با معدودی از گواليار بصلاح و صوابديد ملهرا هولکر که با يکديگر دم از وفاق ميزدند جهت پرداخت اختلال احوال و تدارک سرانجام اسباب حشمت و جلال غره شهر شوال در بروده رسيد دکهنیان را تقويت ديگر پيدا شد و از برگذات و قصبات حصه او و سونگدهه گره گره از سوار و پياده بانائبان و بار گيران اسپان خانگي و افيال متعينه هرجا و هر مکان و کهانديراو برادر و سياجي پسرش متعاقب يکديگر بنابر ملاقات آمدند و در اندک فرصتي جمعيته خوبی اسباب ظاهري نزدش فراهم آمد مومن خان از استماع آمدن داماجي راو چون از مکنون ضميرش که از ابتدای تغلب و تصرف پيشوا بالاجی راو درين صوبه بغايت کاره و بنا چاری که عهده برآئی در خود نميديد زمانه سازي نموده خون دل مي خورد و افف بود بتصور آنکه مبدا مراعات ظاهري را منظور داشته بکومک فوج آيا گفيس پردازد و اراده لایق را عائق گرداند معتمدی را با نامه و برخي تحائف فرستاده استمزاج و استشاره امري که پيش نهاد خاطرش بود نمود و او به مقتضای وقت و صلاح کار خویش باین معني راضي و همداستان ده گشت بتهيل راو و بهگوان که با فوج مومن خان زد و خورد داشتند به حسب اتفاق روزی ناير فتل و جدال افروخته شد و جمعی از پيادگان عرب و روهيله که پيش قدمي نموده بودند بقاوی دکهنیان در آمده چندی کسته و خسته شدند و ديگران از معرکه بيرون بسته بر آمدند و موضع تا را پور متعلقه کهنبایت بتاخت در آورده برگشتند داماجي راو بنابر رفع بدنامي گوبند راو پسر خود را با فوجي که رخصت کرده بود و او شامل بتهيل راو شده بار ديگر بر نا را پور سواری کرد جمعی از پيادگان سندهي که بحراست بيوت و کاه و دانه باقي مانده از کهنبایت تعين شده بودند بمدافعه پيش آمدند دکهنیان زور آورده در آمده آتش دادند و آن جماعه را امان داده بدر ساختند و همانجا منزل گزيده در ديوار خانها را کنده کاه و دانه پاک رفتند درين اثنا فرستاده مومن خان از بروده آمده بگزارش پاسخ داماجی پرداخت موجب افسردگي خاطر گرديد

گفت و شنید امر مصالحه و رفع مناقشه در میان آورد و مغرز خان پسر نیکنام خان با بهکوان ملاقات کرده بر دخیل کار داشتن مکاسدار مرهنه و خاطر نشان بقایمی وجه متعده سال گزشته مومن خان انفصال یافت و بتیلیل راو و بهکوان بقصبه پتلاد برگشته آمدند و مغرز خان به بهروج رفت و بساط مغازعت برچیده شد مومن خان که از امداد افواج بادشاهی همقرین فسوس و از دلدهی و اعانت داماجی میبوس شد سپاهی را که فراهم آورده بود از سفید و سیاه بر طرف ساخته سرانجام وجه مشاهره شان بگرفتن بیوز خانه شماری و مصادره نموده ابراء ذمه کرد هشتم شهر ذیقهده اپاجی گنیش بنابر ملاقات داماجی راو روانه بروده گشت و روزی چند توقف گزیده مراجعت نموده بموضع کهیره رسید سرسرام که سردار محمد خان را دران جا آورده بود ملافی ساخت و قرار یافت که بلده آمده مکاسدار را بر نیمه حصه همراه ببرد و خود بیست و دوم داخل بلده گردید گویند راو ولد داماجی گایکوار روانه بروده گشت و بتیلیل راو و بهکوان از مقامات پتلاد کوچ نموده به محمود اباد دوازده کروهی بلده رسیده شب بیست و ششم ماه ذیقهده ازانجا ایلغار نموده بیخبرانه قریب یک پهر روز بر آمده قصبه الینه معموله برگنه تهامنه را بقصد دستگیر ساختن عیدا نام قصباتی که از چندی مدار کار آن برگنه شده رسیده محاصره کرد عیدا از ماجرا و مافی الضمیر او واقف گشته جمعی از قصباتیان را بگرفتن سر راه و ممانعت فرستاده از راه پخته کاری به عجر و التماس گفت و شنید معاملات در پیش نموده پانزده هزار روپیه را متعهد شده پسر را ببر غمال می سپرد چون زیاده طلبی شد عهده بر آئی نداشت فن زمیندارانه بکار برده باعتبار ظاهر بتضرع و انکسار بیش از بیش وهان وهون و کم و زیاده مشغول داشته کولیان اطراف و جوانب قرب و جوار را بمعاونت خواند و آنها اجابت کرده مانند حشرات الارض سوراخها بر آورده رو برآه آوردند تا آنکه آفتاب از سمت الراس زائل گشت رسیدند عیدا ورق را بر گردانیده بجنگ در پیوست و جمعی از طرفین کشته و خسته گشتند و روز بآخر رسید بهکوان از اندیشه شبخون منمردان عطف عذاب نموده بقصبه مونده که بفاصله چهار کروه

گوبد رفته شب را زرانیده بمقتضای وقت بلده آمد اتفاقاً او اخر همان روز سردار محمد خان بموجب قرار داد در راج پور رسیده روز دیگر بفای ملاقات افتاد که هنگام نیم شبی بفای دریافت خبر راست یا دروغ که آباجی گفیس را با او نوع دیگر مرکوز خاطر است از مخاطره عذر متوهم شده همان وقت شب راه بازه سینور پیش کرد و هرباجی رام که به تشخیص و تحصیل پیشکش حصه گایکوار در ضلع سورتبه اشتغال داشت چون فراغت یافت برگشته به دولقه آمد و بعد از چند روز نزد داماجی گایکوار عازم برده گردید و ترمک مکند نائب داماجی راو که از بلده به برده رفته بود بیست و نهم برگشته آمد و همدین سال از آنجا که کذب ارادت لم یزای رقم دوام بر صفت جبین هیچ یک از انام و انعام مرفوم نه ساخته و خیاط ازل فیدی خلد بر اندام ذی حیاتی ندرخته و وجود کدام موجودی با بعرضه شهود نهاد که هادم اللذات فصر هستیش را مفهم ساخت پانفدگی ابد و خلود سر مد مختص ذات خداوند قهار جبار که همیشه بوده و خواهد بود کل من علیها فان و یدفیه وجه ربک ذوالجلال و الاکرام - * بیت *

هرکه آمد بجهان اهل فنا خواهد بود

آنکه پاینده و بافی است خدا خواهد بود

هر صاحب روحی را شریعت ناگوار اجل نوشیدنی و طریق مسلوک عدم پیمودنی و رشته حیات بمفروض ممات بریدنی و رخت هستی سلک نیستی برستنی است چون (۱) پنگان عمر بالاجی راو پیشوا لبریز شده بود پس از معاودت از صوبه مالوا به پونه رسیده پهلو بر بسدر ناتوانی گزاشته صاحب فراش گشت و روز بروز مرض روحانی و جسمانی در تزايد و تضاعف در آمده کار از علاج و تدایوی گزشت نوزدهم شهر ذی قعدة الحرام نخل تذومند حیات از صرصر باد خزانگی از پادر آمد و بجز حسرت از ملک و مال با خود چیزی نبرد - * بیت *

چه خوش بافی است باغ زندگانی گرایمن بودی از باد خزانگی

(۱) پنگان با کاف فارسی برون سندان طاس مس ته سوراخ کرده باشد که آنرا درمیانی

آب استفاده گزاردند و ساعات شبانه روزی را از آن معلوم کنند ۱۲ - برهان *

دوم ماه ذی‌حجه الحرام ناعمی این واقعه در احمدآباد رسیده در تمام صوبه شائع و واضح گشت خلل کلی در بندوبست افکند متمردان کولیان سر بفساد برداشته برهزنی و ناخت قریات دست تطاول کشوده بزدن و بردن مواشی پرداختند و در سلح همان ماه ما بین دروازه سارنگپور و کالو پور دیوار حصار بلده را بقدر در آمد و بر آمد اسپ شگفته آنچه در خانهای قرب و جوار آنجا بدست آمد از ناطق و صامت بردند و روزانه در بیرونات و شبانه در بلده بقطع طریق و نقب زنی بخانه بر اندازها اشتغال دارند همدین سال راجه لکھپت زمیندار کهچ رخت هستی بر بست و کهر سنگه پسرش قایم مقام گردید *

سبب قرار یافتن این اوراق بدفتر نخستین

هر چند که از هنگام آغاز تسطیر و تحریر این اوراق مرا طبع زین نوع خواهان نبود که کمیت خوش خرام قلم مشکین رقم از جولانی میدان ترقیم سوانحات آینده چندی باز ماند اما از آنجا که مشیت الله غالب بمضمون صدافت مشهور عرفت ربی بفسخ العزائم از تقدیرات فلکی بذابر برهم خوردگی اوضاع سلطنت که ازان مجملی مندرج گشت و مجهله مفسده سورجمل جات جهت استقرار وزارت اصف جاه باقی و هنوز ورود موکب همایون بادشاه مظفر لوار سبب امری در خلال این حال اختلال در بال راقم وارد گشته لهذا تسوید رویداد پیش را بر رونق افزائی و سریر آرائی آن حضرت داشته این اجزا را باوجود عدم ایافت در نظر ارباب بذیش و اصحاب دانش و سخن سنجان عالی فکرت و مفشیان بلاغت فطرت که پایه سخفوری را بر طاق بلند گذاشته اند چون خالی از استعارات و دقت عبارات است حکم طفل ابجد خوان دارد و من هیچمدان را چه یارا که خود را از کمینه تلامذه آنها بشمارد دفتر نخست قرار داد انشاء الله العزیز اگر حیات مستعار بافی و فراغ خاطر از نیرنگ سازی زمانه غدار سفله پرور نا پایدار پدید آید دفتر دوم را از آغاز سال فرخنده فال جلوس میمنت و اقبال مانوس بر صفحه روزگار ثبت می سازد چون بعضی مقدمات خاتمه تعلق بدین دفتر داشت ملحق ساخت *

مخفی نماند

که چون عهد نموده و بر خود لازم و متعتم شمرده که در نگارشِ احوالات از رعایت و عداوت خویش و بیگانه پرهیز داشته آنچه نفس الامر و بیان واقع باشد درج سازد چنانچه در صدر این اوراق اشاره بدان رفته التماس از ناظران انصاف بین و بینندگان حق گزین آنکه چون اَلْحَقُّ مَرَّ گفته اند اگر احیاناً بر مقوله که موجب مرارت یا کدورت بوده باشد وقوف یابند بزلالِ عفو از خاطرِ دریا مقاطرِ زائل سازند .

دل ز نورِ عفو روشن می شود و ز نسیمش سینه گلشن می شود
دوست دارد عفو را پروردگار آنچه ایرد دوست دارد دوست دار
و الله التوفیق دهم شهر صفر المظفر ختم الله بالخیر و الظفر سال هزار و صد
و هفتاد و پنج هجری علی صاحبها الف الف تحیات ختم این دفتر اتفاق
افتاد ۱۲ *

فهرست اسما الرجال و غیرها بترتیب حروف تہجی

ا

- احمد شاہ - ۳۷۱ - ۳۷۲ (جلوس) - ۴۳۴ -
احمد شاہ ابدالی - ۳۷۱ - ۴۹۰ - ۵۷۱ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۵۹۵ - ۵۹۸ (فتح
دانی بت) ۶۰۲ - ۶۰۸ (مراجعت) -
اجت سنگہ - ۱ - ۲ - ۲۱ - ۲۳ -
انبی سنگہ (مہاراجہ) - ۱ - ۸ - ۸۰ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۲۰ تا ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۳۴ - ۱۳۸ -
۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۴۹ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲ -
او دیکون دلہائی - ۱۱۶ -
اعتماد الدولہ - ۳۶ - ۳۷ -
ابراہیم قلی - ۵۰ - ۶۲ - ۶۳ تا ۶۶ (قتل) -
اوسان بائی - ۱۵۷ - ۱۶۱ - ۱۸۴ -
اند رام - ۲۹۱ - ۲۹۴ - ۳۰۰ (قتل) -
اسپنسر (مستر) - ۵۵۴ - ۵۵۷ (فتح قلعہ سوزت) ۵۶۶ -
احمد کبڈو - ۲۰ - ۶۳ -

ب

- بہنداری - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۷۰ - ۱۷۸ - ۱۷۲ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰ -
(رتن سنگہ) ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۹ - ۲۰۸ - ۲۲۰ - ۲۲۵ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۳۵ -
بہرام خان - ۱۰۳ - ۱۰۹ - ۱۴۷ تا ۱۵۱ - ۱۶۵ - ۱۷۸ تا ۱۸۱ (مقتول شدن در جنگ) -
بہروز خان - ۱۴۹ - ۱۱۰ - ۳۲۶ -
بواہبر - ۱۱۳ - ۱۳۹ - ۱۷۲ -
بہدر - ۳ - ۳۴ -
بوروہ - ۶۷ - ۷۸ - ۹۵ - ۱۰۹ - ۱۱۳ - ۱۷۰ - ۱۹۰ - ۱۹۲ تا ۱۹۴ - ۲۵۰ - ۲۸۹ - ۳۰۱ -
۳۲۲ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۵۷۷ -
باندھری - ۱۳۶ تا ۱۳۸ -

بالاجي باجي راو پيشوا - ٣٧٥ - ٣٩١ - ٥١٩ - ٥٥٠ - ٥٧٠ - ٥٧٥ - ٥٨٠ - ٥٩٣ - ٦٠١ -
 ٦١١ (وفات) -
 بولن - ٢٤٣٣ تا ٢٤٣٨ -
 برج اهل - ٥٣٧ (قتل) -
 بوهر (ستر) - ٥٥٤ -
 حاجي راو - ١٣٣ - ١٣٤ (محاصره بروده) -
 بخت سنگه - ٤١ - ١٣٢ - ١٣٨ - ١٥٨ - ٣٧٤ - ٣٧٦ -

پ

پهاد خان - ١٩١٠ تا ١٩٣ -
 پيلاجي - ٢٧ - ٥٢ - ٦٨ تا ٧٢ - ٩٠ - ٩٥ - ٩٦ تا ٩٨ - ١٣٤ - ١٣٣ (قتل) -

ت

تغ بيگ خان - ١٠٤ - ١٠٩ - ١٥١ - ١٥٤ - ١٥٥ - ١٥٧ - ١٦٩ - ١٧٦ - ١٧٧ - ٣٣٩ -
 (رحلت) -
 ترنگ راو سنباتي - ٧٨ - ٧٩ -

ج

جوانمرد خان اول - ٣ - ١٦ - ١٧ - ١٤٠ - ٧١ - ٨٣ - ٨٦ - ١٠٦ -
 جوانمرد خان دوم كمال الدين - ١٠٧ - ١١٩ - ١٣٣ - ١٥٨ - ١٦١ - ١٦٦ - ١٦٨ - ١٧٢ تا
 ١٧٥ - ١٩١ - ١٩٦ - ٢٣٩ - ٢٤٤ - ٢٤٩ - ٢٥٧ - ٢٧٢ - ٣٠٣ - ٣٠٤ - ٣٠٦ - ٣١٠ -
 ٣١١ (داخله احمد آباد) - ٢١٥ - ٣١٨ (مصالحت نامرسته) - ٣٢٢ (نائب) - ٣٢٧ -
 ٣٣٢ - ٣٣٥ - ٣٥٤ (جنگ مرسته) - ٣٦٥ - ٣٦٧ - ٣٧٩ - ٣٨١ - ٣٩١ - ٣٩٥ - ٣٩٨ -
 ٤٠٢ - ٤١١ (نخلبه احمد آباد) - ٤١٣ (صلحنامه) - ٤٧٦ - ٥١١ - ٥٤٩ - ٥٨٣ -
 ٦٠٧ -

جمناجي - ١٠١ -

جانکوجي سيندهيه - ٥٧٠ - ٥٧١ - ٥٨٥ - ٥٩٠ - ٥٩٩ -

جرينه - ١٩٠ - ٢٣ (معافي) -

چ

چوتنه - ٩٣ - ٩٥ - ١٠٢ - ١٣٢ - ١٣٣ - ١٦١ - ١٦٤ - ١٨٦ - ١٨٧ - ١٩٢ -
 چلني (باقرخاني) - ١٨ (سكه) -

چنوترو - ۱۸ (قسط) -
چننامن - ۳۲۲ (بتخانه) -

ح

حيدر قلي خان - ۱ - ۲ - ۴ - ۵ - ۸ - ۱۰ - ۱۳ (نائب) - ۱۴ تا ۷ (خانه جنگي با صفدر خان) - ۲۰ - ۲۲ - ۳۸ (خطاب معز الدوله) - ۴۳ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ (ديوانه) -
حاصد خان - ۴۸ - ۵۰ - ۵۵ - ۵۹ - ۶۲ - ۶۳ (داخله احمدآباد) - ۶۹ تا ۷۲ (جنگ با رسنم عليخان) ۷۷ - ۷۸ - ۸۵ -
حسين علي خان - ۱۲ - ۲۱ - ۲۴ - ۲۱ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ (قتل) امير الامرا -
حيدر خان - ۳۶ (قاتل امير الامرا) -

خ

خلد مكارن - ۴ - ۱۳ (جمعه بازار) - ۵۷۷ -
خام الله (قاضي) - ۵ - ۲ (نوازغ بر سر ماده گاؤ) - ۳۱ (- را) -
خوارچ مسقه - ۲۴ -
خوشحال چندر - ۱۵۸ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۳۷۵ (فوت) -

د

داماجي گائيڪوار - ۱۵۷ - ۱۶۷ - ۱۸۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۲۱۹ - ۲۴۶ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ -
۳۳۸ - ۳۹۸ (حصه بالمناصفه) - ۴۰۳ - ۴۲۰ (سرق بيگوا و شعائر مخصوص او) -
۵۰۹ - ۵۲۷ (صلح بوساطت) - ۵۳۲ (داخله احمدآباد) - ۵۳۴ - ۵۴۴ - ۵۴۷ (روانه پونه) - ۵۸۷ - ۵۹۹ (فرار از ياني پت) - ۶۰۹ -
دوجي ناگپور - ۲۴۵ - ۲۴۶ -

و

و.م (مصنف) ۷ - ۸ (اشتداد مرض و صحت) - ۱۳ (روانه دهلي) - ۸۰ - ۹۷ - ۱۱۶ (خطاب) - ۱۶۳ - ۲۱۰ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۹ - ۲۶۷ - ۲۹۰ -
۲۹۴ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۱۶ - ۳۲۶ - ۳۳۳ (زخمي شدن) - ۳۴۰ تا ۳۵۱ (ديوان و شرح نمکعراهي هندو بچه) - ۳۹۳ - ۳۹۵ (خطاب بهادر) - ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۶ -
۴۱۷ (متقاعد شدن) - ۴۱۹ - ۴۲۳ - ۴۳۱ - ۴۳۶ - ۴۴۱ - ۴۴۹ - ۴۶۶ - ۴۹۸ -
ربع الدرجات - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۵ -
ربع الدوله - ۶۵ - ۶۶ - ۲۸ -

مستم عليگن بهادر - ۱۱ - ۴۱ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۳ - ۶۸ تا ۷۶ (جنگ با حامد خان و قتل شدن) (رضا قلي) -

رگه ناتهه داس - ۴۱ - ۴۲ - ۴۶ (راجه) -

رگه و ناتهه راو - ۴۰۳ (محاصره بلده) - ۴۱۵ (فتح احمد آباد) - ۴۱۸ - ۴۳۴ - ۴۵۸ - ۴۶۴ (قتل) -

رينکوجي - ۱۸۵ تا ۱۸۸ - ۱۹۱ - ۲۲۱ - ۲۴۴ - ۲۵۱ - ۲۷۴ - ۲۸۲ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۲۹۳ -

۲۹۸ (فرا) - ۳۰۱ - ۳۱۳ (گرفتن قلعه پتلاد) - ۳۱۷ - ۳۳۶ - ۳۳۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵

(فتح بوسند) ۳۶۹ (دستگير شدن) -

ز

زورآور خان - ۱۰۱ - ۱۷۵ - ۲۳۹ - ۲۵۶ -

س

سند علي (واعظ) - ۵۳ - ۶۹ - ۱۴۸ - ۱۷۵ - ۱۷۷ (قتل) -

سيد اچس - ۳۵۶ - ۳۵۸ - ۳۶۰ - ۳۶۳ - ۳۸۲ - ۳۹۰ - ۵۵۱ تا ۵۵۳ (جنگ) ۵۶۲ (هنگامه درباب گنپنی) -

سداشبو نهاؤ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۰ - ۵۹۰ (جنگ) - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۹ (شکست باني بت) سرويٲ راو - ۴۲۳ (محاصره کهمبائٲ) - ۴۲۷ - ۴۲۹ - ۴۳۱ (احداث بتخانه) -

سورج مل جادو - ۴۳۳ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۵ - ۶۱۲ -

سنڀيرو رام - ۴۶۸ - ۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۴ - ۴۹۸ - ۵۰۰ (جنگ) ۵۳۰ (گرفتاري) -

سداشبو رامچندر - ۴۸۰ - ۴۸۴ - ۵۳۲ (داخا احمد آباد) - ۵۳۳ (احداث بدمت چند) -

۵۴۶ ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۹ - ۵۶۱ (روانه پونه) - ۵۷۹ - ۶۰۱ -

سليم جمعدار - ۵۴۱ تا ۵۴۳ -

سياجي گاٲيڪوار - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۷۵ - ۵۷۸ - ۵۸۰ -

سنتوجي - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۲ -

ش

شكر الله بڱ - ۶ - ۱۷ - ۴۱ -

شير خان بابي - ۱۶۷ (نائب فوجدار بروده) - ۱۶۸ - ۱۹۸ - ۲۴۶ - ۲۴۷ (تصرف جوناگده)

۲۸۶ - ۲۹۰ - ۲۹۹ - ۳۱۱ - ۳۳۰ - ۳۴۵ - ۳۳۷ - ۵۴۷ - وفات -

شينخ الاسلام خان - ۲ - ۲۴ - ۲۷ - ۱۹۰ -

شاه عالم شاهزاده - ۵۶۹ - ۵۸۹ - ۵۹۰ (جلوس اول) - ۶۰۴ -

- شجاعت خان (معصوم قلبي) - ٣٨ - ٤٠ - ٥٠ - ٥٤ تا ٥٧ - ٥٨ تا ٦٢ (جنگ را
مرهنة و قتل شدن)
شاهجهان بادشاه ثاني - ٥٧٣ - ٥٨٧ -
شاه نور - ٥١٨ تا ٥٢٤ (حسن قلیخان) -
شجاع الدوله - ٥١٨ - ٥٧١ - ٥٨٥ - ٥٨٩ - ٥٩٢ (تحریک صلح) - ٥٩٥ - ٥٩٨ - ٦٠٠ -
٦٠٢ - ٦٠٥ -
شهباز روهيله - ٣٧٧ - ٣٨٠ -

ص

- صفدر خان ناسی - ٢ - ١٤ تا ١٧ (خانه جنگی) - ٣٨ - ٦٢ - ٧٣ - ٨٠ (فوت) -
صلابت محمد خان - ٣ - ١٦ - ١٧ - ٢٠ - ٥٨ - ٨٣ - ٨٦ - ١٠١ - ١٠٦ - ١١٦ - صفدر خان
(محمد انور) - ١٠٧ - ١١٩ -
صفدر محمد خان - ٣٤٠ - ٣٥٦ - ٣٦٢ - ٣٩١ - ٥٢٩ (وفات) -
صفدر جنگ - ٣٧٢ - ٣٧٣ -

ط

- طالب علیخان - ١٤٥ (دیوانی) - ٢٧٢ - ٣١٩ -

ع

- عبد الحمید خان - ١ - ٢ - ١٢ (نائب) - ٢٠ - ٣٧ - ٤٧ -
عزالت الله خان - ١ - ١١ - ٣١ - ٣٨ -
عقیل خان - ١ - ٢ - ٦ - ٨ - ٢٠ - ١١٢ -
عالم بناله - ٦ - ٨ (بناء حصار سورت) -
عبد الله (شریف مکہ) - ١٩ -
عالم علی خان - ٣٢ - ٣٣ -
عالمگیر ثاني - ٣٥ (جلوس) - ٥٧٢ (قتل) -
عبد الغنی (برادر مومن خان) - ١٠١ - ١١٩ - ١٣٣ - ١٣٤ (فوت) -
علي محمد خان اول - تحت ردیف و او (والد) -
علي محمد خان ثاني - تحت ردیف رابی مہملہ (راقم) -

غ

- عزني خان - ٣ - ١٨ - ٢٠ -
غوث الاعظم - ٣١ -

ف

مرغ صیر - ۲۱ - ۲۲ -
 فدا الدین خان - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۷۸ - ۲۸۰ - ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۲۹۴ - ۲۹۵ -
 ۲۹۶ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۷ - ۳۵۳ -
 فطردوله - ۳۲۲ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۲ - ۳۵۴ -

ق

قطب الملک - ۲۱ - ۲۸ - ۳۴ - ۳۹ - (قید) -

ک

کاظم بیگ - ۲ - ۱۰ - (کشته شدن) -
 کنتهاجی - ۵۳ - ۵۸ - ۷۲ - ۹۰ - ۹۶ - ۹۷ - ۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۹۱ -
 کهندنی - ۵۳ - ۶۴ - ۷۸ - ۹۰ - ۱۰۲ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۹۱ -
 کپور چندر - ۲۶ - ۳۴ - (قتل) -
 کولیان - ۱۷۹ - ۲۴۴ - ۲۴۷ - (جنگ با داماجی) - ۲۴۹ - ۲۶۶ - ۲۷۶ - ۵۰۰ -
 کانوجی ناگپور - ۴۱۲ -
 کهاندی راو - ۳۰۱ - ۳۳۲ - ۳۳۸ - ۳۶۸ - ۵۶۰ - ۵۸۲ -
 کونپنی انگلیس - ۵۶۶ -
 کشنم تبناي کنتهاجی - ۹۷ - ۹۹ -

گ

گاؤ - ۱۴۰ - (ممانعت گاوکشی) - ۱۴۶ - (استعمال سرگین جهت ارتداد)
 گنبش آبا - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - (نائب صوبه) - ۶۰۶ -

ل

لیمب (مسلر) - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - (حمایت سید اچهن) - ۳۹۱ - (خود کشی)

م

محمد اسمعیل - ۱۰۵ - ۳۲۶ - ۳۳۳ -
 مومن خان - ۳ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۷ - (دیوان) - ۹۸ - (فوت) -
 مومن خان (نجم الدوله) - ۱۲۹ - (متصدی کهنبايت) - ۱۴۵ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۸۳ -
 ۱۸۵ - (جنگ با مرهٹھ) - ۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - (صوبه داري) - ۱۹۸ - نا

- ۲۰۸ (جنگ با بهنداري) - ۲۰۹ - ۲۲۰ - ۲۳۱ تا ۲۳۶ (جنگ و داخله احمدآباد)
 ۲۴۲ - ۲۴۷ - ۲۵۴ - ۲۵۶ - (اصلاح سکه) - ۲۶۵ - ۲۷۳ (خطاب نجم الدوله) -
 ۲۷۶ - ۲۷۷ (وفات) -
- مفتخر خان (ملقب به صمصان خان) - ۲۷۹ - ۲۸۵ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۰۴ - ۳۱۰ -
 ۳۱۴ - ۳۱۸ (صوبه دار و خانه جنگي) - ۳۵۳ - ۳۶۶ - ۴۰۱ - ۴۲۴ - ۴۳۹ - ۴۴۱ -
 ۴۴۹ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۴ - ۴۷۳ - ۴۷۹ (داخله احمدآباد) - ۴۸۲ - ۴۸۰ تا ۵۲۸
 (محصور شدن در احمدآباد و جنگ با مرهته) - ۵۴۷ - ۵۵۸ - ۵۷۴ (روانه پونه) -
 ۵۸۲ - ۶۰۶ - ۶۰۷ تا ۶۱۰ -
- ملا محمد علي - ۱۰۳ - ۱۰۹ - ۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۵ (قيد) - ۱۶۹ (مسموم شدن)
 (عمدة التجار) -
- مهر علي خان - ۱۶ - ۲۱ - ۲۲ (ديوان) - ۳۲ - ۳۷ - ۳۹ - ۵۱ -
 مبر مرتضى - ۳ - ۱۸ - ۲۰ (ايلچي ايران) -
 مهماجي - ۱۶۷ - ۱۶۸ (فتح بروده) -
 محمد شاه - ۲۸ تا ۳۰ (جلوس و سکه زدن) - ۲۵۵ - ۳۷۰ (وفات) -
 مسفيد خان فاضي - ۲۱۳ تا ۲۱۸ - ۲۴۴ -
 ملهار هولکر - ۳۳۸ - ۵۶۹ - ۵۸۶ - ۵۹۰ - ۵۹۹ -
 مقبول عالم - ۳۰۴ - ۳۲۰ - ۳۲۱ -
 مينها لعل - ۴۰۸ -
 محمد لعل - ۴۶۴ - ۴۶۷ - ۴۷۱ -
 مظفر خان گاردی - ۵۵۰ - ۵۶۷ -
- مزارالملک (سر بلند خان) - ۴۹ - ۵۴ (صوبه دار) - ۷۹ - ۸۳ - ۸۷ - ۸۸ - ۹۲ - ۹۸ -
 ۹۹ - ۱۰۲ - ۱۰۵ - ۱۰۷ - ۱۱۰ تا ۱۱۲ (حمله به کچهه بهج) - ۱۱۳ - ۱۱۷ - ۱۱۸ -
 (معزولی) - ۱۲۰ تا ۱۲۸ (جنگ با مهاراجه) - ۱۲۹ (صلح) - ۱۳۱ (کوچ) - ۱۴۱ -

ن

- ناصر خان - ۳ - ۱۲ (سزاولي) - ۲۱ - ۲۳ - ۲۶ - ۲۹ (ديوان) - ۳۳ - ۳۹ -
 نورالدين (شيخ) - ۱۹ - ۱۸ زخمي شدن) - ۲۷۷ -
 نادر شاه - ۲۵۲ - ۲۵۳ (سکه زدن) - ۲۵۵ -
- نظام الملک اول (آصف جالا) - ۳۲ - ۲۷ (وزارتات) - ۴۷ - ۵۴ (آصف جالا) - ۱۳۵ -
 (جنگ با مرهته) - ۳۵۷ - ۳۷۵ (وفات) -
 نظام الملک صلابت جنگ - ۵۶۹ - ۵۸۵ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ -
 نجيب الدوله - ۵۶۹ - ۵۷۱ - ۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۶۰۰ - ۶۰۲ -

(۹۲۲) .

نجم خان - ۳۱۸ - ۳۵۲ -

والد علي محمد خان ۲ - ۶ - ۴۹ (خطاب) - ۵۴ - ۸۰ - ۸۳ - ۸۸ - ۹۱ - ۹۴ - ۱۰۵ -

۱۳۰ . ۱۳۲ (سفر حج) - ۱۴۳ - ۲۳۰ - ۲۹۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ (وفات) -

وسواس (او) - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۶ (قتل) -

۵

عول سوار - ۱۵۹ -

ی

مقرب علیخان - ۵۸۷ - ۶۰۳ -

تصحیح بعضی از اغلاطیکه هنگام چاپ شدن کتاب
 رو داده التماس از قارئین کرام آنکه ما بقی
 سهو کتابت و غیره را به سلیقه مستقیمه
 درست نموده بدامن عفو بپوشند

صفحه	سطر	خطا	تصحیح
۴۰	۶	بیای	بسی
۱۱	۱	و اسدعا	و او اسدعا
۵	۱۸	بی أعید الہا	بی اعدالہا
۱۳	۱۱	نمود	نموده
۱۵	۲۴	فرساده	فرساده
۱۶	۲۳	رصدان	رصدن
۱۰	۱۸	فرستاده	فرستادن
۲	۷	دامینی	وامینی
۳۵	۱۷	آنا	آناد
۵	۱۷	شاعت	شجاعت
۷	۱۱	مدارالمہام	مدارالمہام
۰	۲۱	کنان	کتمان
۱۱	۶	سرسید	سرسبد
۹۰	۱۲	کلک	سلک
۱۰۳	۲۴	متقدما	مقتدا
۱۹۵	۱۰	ماواران	ماورایان
۲۰۹	۱۹	بستور	بدستور
۳۲۴	۱۴	طیید	طلبید
۳۸۶	۷	سیانہ	اسبانہ
۳۰۳	۹	نکبة	نگینہ

(۶۲۴)

صواب	خطا	سطر	صفحہ
ز گوما	گوما	۲	۳۱۹
چندین	چندین	۳	۳۲۱
مرزا	مرزا	۹	۵۱۳
بجز	بخیر	۱۰	۵۵۷
مخلصی	مخلصی	۲۳	۵۸۸

Accession numbers

64482

Date 15.6.78

86

Published on behalf of the Government of H.H. the Maharaja Gaekwad of Baroda by
Newton Mohun Dutt, Curator of Libraries, Baroda Raj, at the Central
Library, Baroda, and Printed by P. Knight, Baptist
Mission Press, Calcutta.

The Government of H.H. the Gaekwad of Baroda deserves our cordial thanks for its enlightened generosity in bearing the cost of publishing this book in the Gaekwad's Oriental Series. We trust that the good work thus begun would be completed by printing a corrected text of the remainder of this masterly history, for which Professor Nawal Ali's trained ability as editor is available.

JADUNATH SARKAR, C.I.E.,

Honorary Member, Royal Asiatic Society

Vice-Chancellor, Calcutta University.

21. 1. 1911
2.

the administrative system in general. In short, the *Mirat-i-Ahmadi* is the only work of the class after Abul Fazl's justly famous *Ain-i-Akbari*, as a source of accurate information of diverse kinds relating to the Mughal empire.

Dr. James Bird translated about one-third of the first volume of the *Mirat-i-Ahmadi*, down to the death of Akbar, in his *History of Gozerat* (old Oriental Translation Fund, 1834). Professor Nawab Ali and Mr. C. N. Seddon, I.C.S., have recently given us a free rendering of the Khatima. But the most important portion of the work, viz., the history of Gujrat in the 17th and 18th centuries, has remained unutilised except for the brief English summary given in the *Bombay Gazetteer*, Vol. I, Part I (from the MS. translation made by Col Watson before his death in 1889) and also in William Irvine's *Later Mughals*, Vol. II.

The Persian text has been published in lithograph (1306 A.H.) by the Fath-ul-Karim Press, Bombay. This edition contains only the first volume down to 1714 A.D. (or about one half of it) together with the second volume. It is the despair and rage of serious students of Indian history. The text as printed here is hopelessly corrupt, with frequent lacunæ; the scribe has omitted or distorted beyond recognition every difficult word occurring in the book. For example, there are gaps on pp. 268, 291 (first line), and 347 (middle portion, confused).

Prof. Nawab Ali has earned the gratitude of the scholarly world by printing at the Baptist Mission Press—so well-known among Orientalists for its excellent work,—the text of the *Mirat-i-Ahmadi* from the death of Aurangzib (1707) to the end. He had the signal good fortune of securing the author's autograph manuscript with his last corrections, as the basis of his text.

The Oriental Public Library of Patna has an old, clearly written, and carefully corrected MS. of the work (with marginal glosses), the colophon of which adds that the transcription was completed on 25th Shaban 1199 (3 July, 1785), after the author's death, though the Englishman who purchased it at Ahmadabad in 1818 writes on the fly-leaf that he acquired it from the author! The colophon of the first volume states that *Daftar* (volume) one was completed on 10th Safar 1175 (10 Sep., 1761). The transcription was finished by Jalil, son of Tahir Muhammad Khan, Muhammad Ismail, on 7th Rabi-ul-awwal 1204 (25 Nov 1789).

Ali Muhammad Khan was a man of unusual intelligence, activity, and power of struggling against adversity. On assuming office, he found the provincial administration in a state of utter disorganization,—the natural result of the great anarchy born of the dissolution of the Mughal Empire under incessant civil wars and Maratha attacks. As he writes, “When in 1137 A.H. Shujaet Khan, the deputy of Mubariz Khan, (the provincial governor), was slain by Hamid Khan, the latter made haste, to appropriate the crownlands and arrears of revenue (*pāi-bāqi*) and took away the volumes of official records for many years past; and thus the *diwān* of the *subah* remained with nothing to do. After him the other *nāzims* seized the country in the same way, and did not leave it in the hands of the *diwāne*. Now only the name is left to the *diwān* of Gujrat, and the mere shadow of his power. The revenue officers,—starving through long arrears of salary, were dispersed. When it came to the author’s turn to receive the name of the *diwān* of the *subah*, he searched for the records and found them existing in name only (1161 A.H.) By hard and unceasing exertion, he collected information from the various cities and *parganahs*, aided by Mithalal Kayeth, the hereditary *subh-navis* of the province. But in a year and a half the latter, too, died.”

But nothing could damp our author’s ardour and love of order and methodical work. With the materials still surviving, he, in 1170 A.H., set himself to write a history of Gujrat from 1000 to 1760 A.D. The pre-Mughal portion of the work is necessarily very concise and derivative. But from the reign of Akbar onwards, his book is unique among the Persian histories of India inasmuch as the author has incorporated in it the full texts of a very large number of official letters and orders of the Imperial Government, e.g., *farmāns*, *parwānahs*, and *dastur-ul-amls*. Thus the best raw materials of social and administrative history have been preserved by him for us. This is specially the case with Aurangzib’s strenuously active reign of half a century. For the half century following the death of Aurangzib (in 1707), the *Mirat* gives the fullest history of the civil wars among the Mughal generals, the Maratha incursions, and the natural calamities and popular disorders which attended the fall of the Mughal empire in that province. In fact, we have no such complete, graphic, and systematic account of that decline and fall in any of our provinces. Herein lies the second great merit of the book.

The narrative history is supplemented by a second volume giving a very detailed topographical description of the province, the lives of its saints, an account of the official classes, their salaries and duties, and

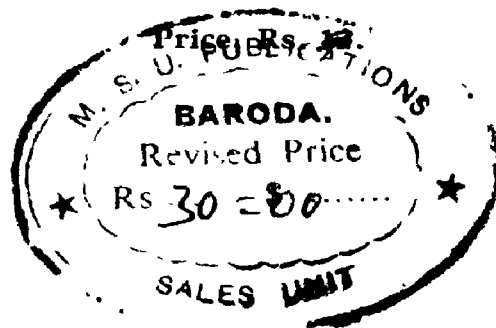
FOREWORD

Of all the provinces of India, Gujrat is the richest in the number and variety of its historical records. Its geographical position has made it the gateway of India to the western world from the earliest known antiquity, and given it an extremely diversified population drawn from many countries and races, though now completely naturalised by centuries of domicile in India. The chief occupations of its people have been trade and manufacture in a degree unequalled by the other parts of India,—which has made its cities pre-eminent in wealth and culture. These causes have made its people intelligent and enterprising beyond the natives of the other provinces of India. The inscriptions still extant in Gujrat go back to the dawn of our recorded history, and form a specially large and diversified source of information for the first twelve Christian centuries. The old Jaina manuscripts make a very useful contribution to our mediæval history.

So, too, for the Muhammadan period, Gujrat has written and bequeathed to us more histories than any other province. Besides the Arabic history edited by Sir E. D. Ross in the Indian Texts Series and Wali's Persian account edited by the same scholar in the Bibliotheca Indica Series,—which have been made available to us in comparatively recent times,—two other histories of the province have been long known and used. These are the *Mirāt-i-Sikandari* and the *Mirāt-i-Āhmadi*. The former is accessible to English readers in Sir E. C. Bayley's translation, as a supplement to Elliot and Dowson. But it stops with the fall of the independent local dynasty (circa 1580).

For the history of Gujrat as a province of the Mughal empire, the *Mirāt-i-Āhmadi* is our fullest and most valuable authority. Its author, Mirzā Muhammad Hasan, afterwards surnamed Ali Muhammad Khān, came of a family of Persian emigrants. He was born in 1700 A.D. at Burhanpur, where his father was a civil officer attached to Aurangzib's Deccan army; and the boy accompanied his father to Gujrat in 1708, when the latter was appointed news-writer of Ahmadabad. Ali Muhammad himself rose to be *diwān* of the province in 1746 (1159 A.H.) and held that office till the extinction of Mughal rule in Gujrat by the Maratha annexation about 1755,—thus gaining the mournful distinction of being “the last of the imperial *diwāns*.”

Printed by P. Knight at the Baptist Mission Press, Calcutta,
and Published on behalf of the Government of H.H. the
Maharaja Gaekwad of Baroda by Newton Mohun Dutt,
Curator of Libraries, Baroda Raj, at the
Central Library, Baroda.

MIRAT-I-AHMADI

A PERSIAN HISTORY OF GUJRAT

BY
ALI MUHAMMAD KHAN.

EDITED BY
SYED NAWAB ALI, M.A.,
*Professor, Baroda College : Fellow, University of Bombay : Author of
Tarikh-i-Sohaf, Tazkirat-ul-Mustafa, etc.*

Part II.
(1127 to 1174 A.H.)

WITH FOREWORD BY
JADUNATH SARKAR, C.I.E.,
*Honorary Member, Royal Asiatic Society, Vice-Chancellor, Calcutta
University.*

Central Library,
Baroda.

1927.

IN THE PRESS

Mirat-i-Ahmadi Persian Text, Part I.

(Gaekwad's Oriental Series, Volume XXXIII.)

Mirat-i-Ahmadi Part III, i.e., the Khatima or Geographical and Descriptive Supplement Persian Text.

(Gaekwad's Oriental Series.)

Translation of the Mirat-i-Ahmadi by Charles Norman Seddon, I.C.S. (retired), sometime Revenue Minister, Baroda State, and Prof. Syed Nawab Ali, M.A.

(Gaekwad's Oriental Series.)

PUBLISHED BY THE BARODA GOVERNMENT

Gazetteer of the Baroda State. By Rao Bahadur Govindbhai H. Desai, B.A., LL.B., Naeb Dewan, Baroda State, and the late Principal A. B. Clarke, B.A. With map. 2 volumes, 1923, each Rs. 15.

Census of the Baroda State. 1921. By Satyavrata Mukerjee, B.A., Subah, Baroda Division, formerly Superintendent of Census Operations, Baroda State.

In three parts 1921-22—		Rs.	As.	P.
Part I Report	16	8 0
„ II Imperial Tables	9	0 0
„ III State Tables	4	8 0

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Published under the Authority of
the Government of His Highness
the Maharaja Gaekwad of Baroda.

MIRAT-I-AHMADI

PERSIAN TEXT

Part II.

Volume XXXIV.

Benoytosh Bhattacharyya, M.A., Ph.D.,
General Editor.

